

॥ अथ श्रीकाशीखंडोत्तरार्धं प्रारभ्यते ॥

15939

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ रामंनमामिपरमात्मसुखप्रकाशविश्वस्ययज्जननपालनभंगमेकम् ॥ स्वेच्छावतारमतसीकुसुमावभासंश्रीजानकीसमुपलालितपादपद्मम् ॥ १ ॥ यत्कृपास्तपिप्राप्य
 निस्तीर्णहैमवार्णवम् ॥ सदयंरंघुरंवेदे श्रीरामेद्वयनाभिधम् ॥ २ ॥ गुणरत्नोदधिःसर्वदोषकारणघस्मरः ॥ जयतात्सच्चिदानन्दःसदाशिवकृतोत्थरः ॥ ३ ॥ अरुणवृद्धकेशवादिन्यामिलंगायमा
 दित्याश्च ॥ वर्णनेत्रषडनुक्रमोदकपञ्चाशत्तमेऽध्याये ॥ ४ ॥ अतीत्यायेकद्वारःकाद्रेयानांचश्रुतीविनतायादास्यमघटमानंनवानःपृच्छति पार्वतीत्यादिना ॥ १ ॥ २ ॥ पुत्रशपादासीत्प्राम
 वतीतिवृत्तदुष्कमनघूतदास्त्रयनम्यातिजनीते ॥ हंजिकात्वमिति ॥ हंजिकात्वदासीत्वम् ॥ यदाहामरः ॥ हंडंहंडहलाह्वानेनांचाचेटीसखीप्राति ॥ हतदास्याभितक्काविद् ॥ दासियवित्तिचा
 न्त्र ॥ ३ ॥ उलूकःपेक्कः ॥ ४ ॥ कौशिकोपि सप्तैःपक्षिभिः सकौशिकइत्यन्वयः ॥ स्वराज्यादितिपाठः ॥ अयोपितोनिराकृतः ॥ ५ ॥ निराकरणेहेतुमाह क्रूरक्षोयमित्यक्षरद्वय
 श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ अगस्तिरुवाच ॥ ॥ पार्वतीहृदयानंदसर्वज्ञांगभवप्रभो ॥ किंचित्प्रधुमनःस्वामिस्तद्भवान्त्वमुहति ॥ १ ॥ दक्षप्रजापतेः
 पुत्रीकश्यपस्यपरिग्रहः ॥ गरुमतःप्रसूःसाध्वीकुतोदास्यमवापसा ॥ २ ॥ स्कंदउवाच ॥ ॥ हंजिकात्वंयथाप्राप्ताविनतासातपस्विनी ॥
 तदप्यहंसमाख्यामिनिशामयमहामते ॥ ३ ॥ कद्वर्जीजननस्तुजाञ्जतंकश्यपतःपुरा ॥ उलूकमरुणंताह्यममृतविनतात्रयम् ॥ ४ ॥ कौशिको
 राज्यमाप्यापिश्रेष्ठत्वात्पक्षिणंमुने ॥ निर्गुणत्वाच्चतैःसर्वैःसराज्यादवगोपितः ॥ ५ ॥ क्रूरक्षोयंदिवाधोयंसदावक्रनखस्त्वसौ ॥ अतीवोद्विग्नजनकंसवै
 षामस्यभाषणम् ॥ ६ ॥ इत्थंस्त्यगुणश्रामान्विकथ्यबहुशःस्वगाः ॥ नाद्यापिवृण्वेराज्येकमपिस्वैरचारिणः ॥ ७ ॥ कौशिकेथयवृत्तपुत्रवीक्षणला
 लसा ॥ अंडंप्रस्फोटयामासमध्यमंविनतातदा ॥ ८ ॥ पूर्णवर्षसहस्रेतुप्रस्फोटयघटसंभव ॥ तदभेदित्यौत्सुक्यादंडमष्टमकेशते ॥ ९ ॥ तावत्सर्वा
 णिगात्राणितस्यातिमहसःशिशोः ॥ ऊर्वोरुपरिसिद्धानितदंडंतिर्निवासिनः ॥ १० ॥ अंडाभिर्गितमात्रेणक्रोधारुणमुखश्रिया ॥ अर्धनिष्पन्नदेनशिशु
 नाशान्पिताप्रसूः ॥ ११ ॥ जनयित्रित्वयाहृद्वकाद्रवेयान्स्वलीलया ॥ खेलतोमारुत्संगेयदंडव्याधितद्विधा ॥ १२ ॥ तदनिष्पन्नसर्वाभ्यामिति
 विहंगमे ॥ तेषामेवैधिदासीत्सिन्धुसपत्न्यंगभुवामिह ॥ १३ ॥ वेपमानाथतच्छापादिदंमेवाचपक्षिणी ॥ अतूरेबृहदिभेशापावसानंसातुरंगज ॥ १४ ॥
 ॥ अनूरुरुवाच ॥ अंडंतृतीयमभिधिह्यनिष्पन्नममेवहि ॥ अस्मिन्नेडेभविष्योयःसतेदास्यहरिष्यति ॥ १५ ॥ इत्युक्त्वासोरुणोपच्छदुडोयानंदकानः
 नम् ॥ यत्रविश्वेश्वरोदद्यादपिपंगोःशुभांगतिम् ॥ १६ ॥

न्यूननसर्पेण ॥ ६ ॥ विकथ्यकथयित्वा ॥ विकर्ण्येतिपाठेआलोच्येत्यर्थः ॥ व्यक्तयन्त्रितिपाठेव्यक्तयान्वितवद्वेत्यर्थः ॥ अतएवापापिस्वैरचारिणस्तेषांअन्यवानिर्गुणकमापिजवेनवृण्व
 इतिपूर्वनिबन्धः ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ यद्यस्मात् ॥ व्याधिव्याधि ॥ अहमावधार्यः ॥ अभेदीत्यर्थः ॥ वाधितंदिधेतिक्काचिराटः ॥ स्फोटितंत्विचित्तिचान्यत्र
 ॥ १२ ॥ ततस्मात् ॥ एवमेव ॥ एहातिपाठेआसमन्ताद्वच्छेयर्थः ॥ सपत्न्यंगभुवामिहदूरजातानाम् ॥ सपत्नीचतदंगभुवश्चतृतीयातिवा ॥ सपत्न्यंगभुवासतेतिपाठेसत्त्याःकद्राथ
 दंगंनारितद्वेषापुत्रेणसहेतिव्याख्येयम् ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ प्रासंगिकमुक्त्वाप्रस्तुतानेवषडादित्यानाह ॥ इत्युक्तेति ॥ पंगोःश्रोणस्य ॥ यदाहामरः ॥ श्रोणःपंगाविति ॥ १६ ॥

॥ १७ ॥ अमूररुणद्वितीमद्वयनिर्वक्ति ॥ अमूररुणादिति ॥ यः अमूररुणाज्जान्तेरुपरिभागरहितत्वादमूरः ॥ यतोयस्मात्त्वोभेनअमूरइषच्छाहितवर्णइतिद्वयारुणअमूरगो
तेनाराणस्यांतात्तात्त्वार्थस्यकारिद्वयर्थः ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ अरुणयससूर्यामसूर्यासहिताय ॥ अरुणोऽन्यसूर्यायैतिकाचित्याहः ॥ २५ ॥

एतत्तद्वृच्छतः ख्यातं चिन्तादास्यकारणम् ॥ मुनेप्रसंगतोवच्चिअरुणादित्यसंभवम् ॥ १७ ॥ अमूरत्वादमूररुणः क्रोधारुणोयतः ॥ वाराणस्यांतप
स्तत्वातेनाराधिदिवकरः ॥ १८ ॥ सोपिप्रसन्नोदत्त्वाथवरस्तस्माअमूरवे ॥ आदित्यस्तस्यनाम्नाभूदरुणादित्यइत्यपि ॥ १९ ॥ अर्कउवाच ॥
तिष्ठानुरोमरमेसदैवविनतात्मज ॥ जगतांचिद्वितीयध्वांतं विध्वंसयन्पुरः ॥ २० ॥ अत्रत्वस्थापितामृतं येभजिष्यन्तिमानवाः ॥ वाराणस्यांमहा
देवोत्तरेतेषां कुतोभयम् ॥ २१ ॥ येर्वयिष्यन्ति सततमरुणादित्यसंज्ञकम् ॥ मामत्रतेषां नोदुःखं न दारिद्र्यं न पातकम् ॥ २२ ॥ व्याधिभिर्नोभयंतेनो
पसंगैश्चैकश्चन ॥ शोकाग्निनदं हतैर्बहूनादित्यसेवनात् ॥ २३ ॥ अथस्यंदनमारोप्यन्ति तवानरुणरविः ॥ अद्यापिसुरेसुरेग्रतरेवसमुच्चति ॥ २४ ॥
यः कुर्वन्नातरुणाय न भस्कारदिनेदिने ॥ अरुणायसमूर्यायतस्यदुःखं यंकुतः ॥ २५ ॥ अरुणादित्यमाहात्म्यं यः श्रोष्यति नरोत्तमः ॥ नरत्स्य
दुश्कृतोकिंचिद्विष्यतिकदाचन ॥ २६ ॥ स्कंदउवाच ॥ वृद्धादित्यस्यमाहात्म्यं शृणुते कथयाम्यहम् ॥ यस्यश्रवणमोत्रेण नो नोदुःखं न भजेत् ॥ २७ ॥
पुरात्रवृद्धहरितो वाराणस्यां महातपाः ॥ महातपः समुद्रचर्यसमाराधितवान्धिमम् ॥ २८ ॥ मूर्तिसंस्थाप्यशुभदांभास्वतः शुभलक्षणम् ॥ देवैर्भक्तैः
शालाह्वयाहटभक्तिसमन्वितः ॥ २९ ॥ तुष्टस्तस्मै वंश्रादाद्वृद्धो वृद्धतपस्विने ॥ अलं विलंब्ययाचस्व कस्ते देयावरोभया ॥ ३० ॥ सोऽथप्रसन्नाह्वयः
खण्णितवंसुनिः ॥ यदिप्रसन्नो भगवान्युवत्वदं हि मे पुनः ॥ ३१ ॥ तपःकरणसामर्थ्यस्य विरस्य न मेयतः ॥ पुनस्तारुण्यमार्ताहं चरिष्याम्युत्तरतपः ॥ ३२ ॥
तपएव परार्थमस्तपएव परं वसु ॥ तपएव परः कामो निर्वाणतपएव हि ॥ ३३ ॥ ऋतेन तपसः कायिलभ्याश्चर्यस्तपः ॥ पदं धुवादिभिः श्रापिकैवल्यस्य
बलात् ॥ ३४ ॥ ततस्तपश्चापि व्यामिलोकद्वयमहत्त्वदम् ॥ प्राच्यत्वद्वरदानेन यौवनं सर्वसंमतम् ॥ ३५ ॥ विजराप्राणिनामत्रयथासौ विकल्पायति ॥
जरातुरेन्द्रियग्रामेन्द्रियोपिनयतः स्वसात् ॥ ३६ ॥

॥ २६ ॥ २७ ॥ वृद्धश्चासौ नाम्नागोत्रतोवाहरितश्च वृद्धहरितः ॥ २८ ॥ मास्तः सूर्यस्य ॥ दक्षिणेन विशालाक्षः ॥ विशालाक्षयादक्षिणे इत्यर्थः ॥ २९ ॥ ब्रह्मः सूर्यः ॥ ३० ॥
दुमणेः सूर्यात् ॥ युववंतारुण्यम् ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ वसुधनम् ॥ निर्वाणमोक्षः ॥ ३३ ॥ ऋते विना ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ जरायाः जरातुरेन्द्रियग्रामेऽस्य तस्मिन् ॥ जरातुरेन्द्रियग्रामा

नितिकाचित् ॥ स्वातन्त्र्यसादस्वाधीनादर्थः ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ धियंज्ञानम् ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ उपाविशदुःसमीपेविद्व ॥ किमर्थ
 माविशदित्याकांशायामाह ॥ निःशब्दइति ॥ स्वस्योनिरुद्धिः ॥ ४६ ॥ अवसरमवकाशम् ॥ ४७ ॥ स्वाभ्याशोस्वमीपि ॥ आसयाभासउपवेशयामास ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥
 वरंमरणमेवास्तुमाजरास्त्वतिशोच्यकृत् ॥ क्षणदुःखंमरणंजरादुःखंक्षणेक्षणे ॥ ३७ ॥ कांक्षतिदीर्घतपसेचिरमायुर्जितेन्द्रियाः ॥ धनंदानायपुत्रायकलत्रं
 मुक्तयेधियम् ॥ ३८ ॥ वृद्धस्यवार्धकंभ्रष्टस्तत्क्षणादपहृत्यैव ॥ ददौचचारुताहेतुतारुण्यपुण्यसाधनम् ॥ ३९ ॥ एवंसदृष्टहरितोवासाणस्यामहमुनिः ॥
 संप्राप्ययौवनंभ्रातृपुत्रपुत्रादुपग्रह ॥ ४० ॥ वृद्धेनाराधितोयस्माद्धरितेनतपस्विना ॥ आदित्यावार्धकहोवृद्धादित्यस्ततःस्मृतः ॥ ४१ ॥ वृद्धादित्यं
 समाराध्यवाराणस्याघटोद्वह ॥ जरादुर्गतरेगग्रंभवःसिद्धिमागताः ॥ ४२ ॥ वृद्धादित्यंनमस्कृत्यवाराणस्यांरवौनरः ॥ लभेद्भौमिस्तिसिद्धिनक
 चिदुर्गतिलभेत् ॥ ४३ ॥ ॥ स्कंदउवाच ॥ ॥ अतःपुंशृणुनेकेशवादित्यमुत्तमम् ॥ यथातुक्लेशंवाप्यसविताज्ञानमासवान् ॥ ४४ ॥ व्यजिसं
 चरमाणेनसप्ताभेनादिकेशवः ॥ एकदादर्शभावेनपूजयच्छिगमैश्वरम् ॥ ४५ ॥ कौतुकादिवर्तयर्धेरवि रुपाविशत् ॥ निःशब्दोनिश्चलःरस्यो
 महाश्चर्यसमन्वितः ॥ ४६ ॥ प्रतीक्षमाणोवसरंकिंचित्प्रभुमनाहरिम् ॥ हरिर्विसर्जिताचचरणानामकृतंजलः ॥ ४७ ॥ स्वगततेहरीःप्राहबहुमान
 पुरःसरम् ॥ स्वाभ्याशआसयामासभास्वंतनंतकंधरम् ॥ ४८ ॥ अथावसरमालोक्यलोकचक्षुरधोक्षजम् ॥ नत्वाविज्ञापयामासकृताबुद्धोऽसुरारिणा
 ॥ ४९ ॥ ॥ रविरुवाच ॥ ॥ अंतरात्मासिजगतांविश्वंभरजगत्पते ॥ तवापि पूज्यःकोप्यस्तिजगत्पूज्यात्रमाधव ॥ ५० ॥ त्वत्स्वाविर्भवेत्तत्त्व
 थिसर्वप्रलीयते ॥ त्वमेवपातासर्वस्यजगतो जगतांनिधे ॥ ५१ ॥ इत्याश्चर्यसमालोक्यप्राज्ञास्म्यत्रतवातिकम् ॥ किमिदंपूज्यतेनाथभवताभन
 तापहृत् ॥ ५२ ॥ इतिश्रुत्वाहपीकेशःसहस्रांशोरुदीरितम् ॥ उच्चैर्भांशसप्ताभंवारयन्करसंज्ञया ॥ ५३ ॥ ॥ श्रीविष्णुरुवाच ॥ ॥ देवदेवो
 महादेवोनीलकण्ठउमापतिः ॥ एकरवहिषूज्योत्रसर्वकारणम् ॥ ५४ ॥ अत्रिलोचनादन्यसमर्चयतियात्यधीः ॥ सलोचनापि विज्ञेयलोचनाः
 भ्यांविर्वर्जितः ॥ ५५ ॥ एकोमृत्युजयःपूज्यो जन्ममृत्युजराहरः ॥ मृत्युजयंकिलाम्यच्यर्थेतोमृत्युजयोभवत् ॥ ५६ ॥ कालकालंस्मरार्थमृगीनात्
 जिगायैव ॥ शैलादिमापितत्याजमृत्युमृत्युजयार्चकम् ॥ ५७ ॥ विजिग्येत्रिपुरंस्तुहेलयैकैषुमाक्षणात् ॥ तंसमभ्यर्च्यभूतेशंकोनपूज्यतमोभवेत् ॥ ५८ ॥

यवतापहृत्सारादुःखनाशकः ॥ ५२ ॥ कस्तंज्ञयाहस्तचालेनउच्चैर्यथास्यात्तथामाशंसितिसप्ताभंवारयन् ॥ श्रीविष्णुरुवाचेत्यन्वयः ॥ ५३ ॥ महादेवइति ॥ महत्स्वनिधिपरिच्छेदश्चन्यत्सु ॥
 देवंस्वप्नकाशत्सम् ॥ सर्वेषामकृत्यादीनांकारणानामपिकारणमवकारणमितिकाचित् ॥ सर्वेषांस्वकारणमितिकाचित् ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ विजिग्येजितवान् ॥ जिगायेतिक

चित् ॥ ६८ ॥ त्रिजगदिति ॥ त्रिगज्यशीलस्यहेतोः कारणस्यशक्त्याराधनंरंरसुदुष्यमाप्तिमाधनमित्यर्थः ॥ अतःभानस्यविशेषस्य ॥ स्मरस्येतिकोचिनाठमाचित्यः ॥ त्पाविद्विभ-
कामवद्वोक्तोनाधायतिथाराधनंकरोतिभाषितुवषक्करोतीत्यर्थः ॥ कर्मणिषणष्टौ ॥ हेतुरितिप्रथमांतपाठेतिजगज्जगिभोभमअन्यस्ववायस्यकस्यचिद्विलेचनस्यश्रेष्ठमाराधनमेवजगहेतुरित्यर्थः ॥

त्रिजगज्जयिनेहेतोरुपशक्त्याराधनंरंरम् ॥ कोनाराधयतिब्रह्मसारस्यस्मरविद्विषः ॥ ६९ ॥ यस्याक्षिण्डमसंकोचाजगत्संकोचमेतदुः ॥ विकस्वरं
विकासावकस्यपूज्यतमानसः ॥ ६० ॥ शंभोलिंगंरंरमभ्यर्च्यपुरुषार्थचतुष्टयम् ॥ प्राप्नोत्यत्रपुमान्स्त्वोनात्रक्रायाविचारण ॥ ६१ ॥ सप्तार्च्यशरीरं
लिंगमपिजनमशतार्जितम् ॥ पापपुंजंहात्येवपुमानत्रक्षणद्धुवम् ॥ ६२ ॥ किंकिंसंभवेवत्रशिवलिंगमसमचेनात् ॥ पुत्राःकलत्रक्षेत्राणिरवगोमांसा
प्यंशयम् ॥ ६३ ॥ त्रैलोक्यैश्वर्यसंपत्तिर्भयाप्राप्तासहस्रगो ॥ शिवलिंगार्चनादेकात्सत्यसंत्युपुनः ॥ ६४ ॥ अयमेवपरोयोगस्त्विदमेवपरातपः ॥
इदमेवपरंज्ञानंस्थानुलिंगंयदच्यते ॥ ६५ ॥ यैलिंगंसकृदप्यत्रज्ञितंरंरवर्तिपतेः ॥ कुतोदुःस्वययेतंशंसारोदुःस्वभाजने ॥ ६६ ॥ सर्वपरित्यज्यद्वन्द्वे
लिंगंशरणंगतः ॥ नतंपापांनिबाधंतंमहात्यापिदिवाकर ॥ ६७ ॥ लिंगार्चनेभवेद्विस्तेषांभवात्रभास्कर ॥ येषांपुनर्भवच्छेदचिदीषितिभैक्ष्वरः ॥ ६८ ॥
नलिंगाराधनात्पुण्यंत्रिषुलोकेषुचापम् ॥ सर्वतीर्थीभिषेकःस्याल्लिंगस्नानंभुसेवनात् ॥ ६९ ॥ तस्माल्लिंगंत्वमप्यर्कसमचयमहेशितुः ॥ संप्राप्तुं
परमालक्ष्मीमहातेजोभिर्भुंयणीम् ॥ ७० ॥ इतिशुक्लाहर्वाक्यंतदारभ्यसहस्रयुः ॥ विधायस्मादिकलिंगंभुनद्यापिसमचयेत् ॥ ७१ ॥ गुरुत्वे
नतदकल्यविवत्त्वानादिकेशवम् ॥ तत्रोपतिष्ठतेद्यापिउत्तरेणादिकेशवात् ॥ ७२ ॥ अतःसकेशवादित्यःकाश्यांभक्ततमेतदुः ॥ समचित्तःसदादेयान्भ
नसोर्वाधितंफलम् ॥ ७३ ॥ केशवादित्यमाराध्यवाराणस्यानंगोत्तमः ॥ परमंज्ञानमाप्नोतिनेननिर्वाणभागभवेत् ॥ ७४ ॥ तत्रपादादकृतीर्थेकृतसंवा
दकाक्रियः ॥ विलोक्यकेशवादित्यंमुच्यतेजन्मपातकैः ॥ ७५ ॥ अगस्तैश्चसमस्यारविवारोयदाप्यते ॥ तदापादादकृतीर्थेआदिकेशवसन्निधौ ॥ ७६ ॥
स्नात्वोषसिनरौनीकेशवादित्यपूजनात् ॥ सप्तजन्मार्जितात्पापान्मुक्तोभवतितक्षणात् ॥ ७७ ॥ यद्यजन्मकृतं पापंभयासाश्रयजन्मभु ॥ तन्मेरोगच्छेत्
कंचमाकरीहंतुसप्तमी ॥ ७८ ॥

तथाक्वक्षति ॥ त्रैलोक्यैश्वर्यसंपत्तिर्भयाप्राप्तासहस्रगो ॥ शिवलिंगार्चनादेकादिति ॥ शेषपूषकम् ॥ ६९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ एकात्सुल्यात्वेकलादा ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥
॥ ६८ ॥ ६९ ॥ महेशितुर्भैक्ष्वरस्य ॥ ७० ॥ ७१ ॥ उत्तरेणउत्तरस्याम् ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ पादादकृतांगारुणयोःसमेदे ॥ ७५ ॥ रससप्तमीअचलाप्तमी ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ तत्रस्नानस्यपूवा

गंमंत्रयमाह ॥ यद्यदित्यादि ॥ जन्मसुकृतं जन्मकृतं जन्मपदं यत्पापं कृताभित्यर्थः ॥ माकरिमकरसंघीर्षिनीभावीत्यर्थः ॥ ७८ ॥ मशोवाक्कायजदीनिपापानि सविधुरजन्मविषयाऽप्यपीतिज्ञातव्याने ॥ ७९ ॥ सप्तसप्तयोऽद्याः ग्रस्याः सासप्तसप्तिकासौरीशक्तिरित्यर्थः तस्याः संबोधनहेतुसप्तसप्तिके ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ उच्चदेशवर्षवेद्येतेवास्त्रातिवा ॥ बाहुजः क्षत्रियः ॥ बाहूराजः पृथुदहतिश्रुतेः ॥ ८४ ॥

एतज्जन्मकृतं पापं यच्च जन्मतराजितम् ॥ मनोवाक्कायजं यच्च ज्ञाताज्ञाते च ये पुनः ॥ ७९ ॥ इति सप्तविधं पापं स्नानान्मेसप्तसप्तिके ॥ सुप्तव्याधिसमायुक्तं हरमाकारिसप्तमि ॥ ८० ॥ एतन्मंत्रत्रयं जन्मत्वात्वापादोदकेनरः ॥ केशवादित्यमालोक्यक्षणास्त्रिष्कलुपो भवेत् ॥ ८१ ॥ केशवादित्यमाहात्म्यं शृण्वञ्छ्रद्धासमन्वितः ॥ नरो न लिप्यते पापैः शिवमर्त्तिकं च विदति ॥ ८२ ॥ स्कंद उवाच ॥ अतः परं शृणु मुने विमलादित्यमुत्तमम् ॥ हरिकेशवने रम्ये वाराणस्याव्यवस्थितम् ॥ ८३ ॥ उच्चदेशं भवतू विमलानामबाहुजः ॥ सप्राक्तनात्कर्मयोगाद्विमलपथ्यपि स्थितः ॥ ८४ ॥ कुपुरोऽगमवाप्यो चैवैस्त्यक्त्वादारान्दृहं वसु ॥ वाराणसीसमासाद्य ब्रध्नमाराधयत्सुधीः ॥ ८५ ॥ कारवोरैर्जपाभिश्च गंधकैः किंशुकैः शुभैः ॥ रक्तेतपलैश्चैकैश्च सप्तमानवैर्भास्करम् ॥ ८६ ॥ विचित्रचर्चनैर्मल्यैः पाटलाचंपकोद्भवैः ॥ कुंकुमागुरुकर्पूरमिश्रितैः शोणचंदनैः ॥ ८७ ॥ देवमोहनैश्चैश्वर्यह्वामोदतान्त्रिभैः ॥ कर्पूरवर्तिद्विपैश्च नैवेद्यैश्च धृतपायसैः ॥ ८८ ॥ अर्घदानैश्च विधिवत्सौरेः स्तोत्रजपैरपि ॥ एवं समाराधयतस्तस्याको वरदो भवत् ॥ ८९ ॥ उवाच च वरं हृदि विमलमल्लोचनं ॥ कुपुश्च ते प्रयात्वे षण्मासं चरन्धरविम् ॥ ९० ॥ आकर्ण्य विमलैश्चैथमालापरं शिममालिनः ॥ प्रणतोदंडवद्गुणैः संप्रहृष्टतद्वरः ॥ ९१ ॥ शनैर्विज्ञापयार्चकं एकचक्रार्थरविम् ॥ जगच्चक्षुरभेयात्मन् महाध्वांति विधूनुन ॥ ९२ ॥ यद्विप्रसन्नो भगवन् यद्विदेयो वगेऽसम् ॥ तदा त्वद्गतिं निश्चयेऽकुपुं मास्तु तदन्वये ॥ ९३ ॥ अन्येऽपि रोगामासंतु मास्तु ते षां दिद्रता ॥ मास्तु कश्चन संतापस्त्वं द्रक्तानां सहस्रगो ॥ ९४ ॥

॥ ८५ ॥ गंधकैर्गंधयुक्तैरिति सर्वेषां विशेषणम् ॥ बंधूकैरिति पाठः ॥ ८६ ॥ शोणचंदनैः ॥ ८७ ॥ वह्ममोदतान् वीरवटुलगां न कर्तव्यैः ॥ वटुना आमादेन तंतव्यमप्यस्य साक्षाद्यैर्नैर्देवैर्न हनन्तैरिति वा ॥ चतुर्भिर्देवतापैरिति क्वचित्पाठः ॥ तदा देवैर्कोदशेन संपादित इति त्वर्थः ॥ धृतपायसैर्धृतालोडितपरमज्ञैः ॥ धृतसाधितैरिति क्वचित्पाठः ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥

॥ १९६ ॥ १९७ ॥ १९८ ॥ १९९ ॥ १०० ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥
अभिलष्यत्याकांक्षति ॥ किं तदाह ॥ भौमहति ॥ मंगलवर्मेभ्यः पर्याभरणानि तत्र यदुक्तं तदुक्तं च नृपयाम ॥ अण्यथाभूतायामितिव्याधिरूपेण वा न भूमा ॥ काष्ठयाद्यतीर्थेनान्यतो

॥ श्रीसूर्यचर्चा ॥ ॥ तथास्त्विमिमांशान् शृण्वन् यं वसुतमम् ॥ त्वयं यूपजितं धृतिर्विकल्पाग्रहमते ॥ १६ ॥ अथाऽसिद्धिः श्रममहन्तत् ॥
मिकदाचन ॥ प्रथितातवनाच्चाप्रतिमेषाभविष्यति ॥ १६ ॥ विमलादित्यदित्याख्यायकां च वा द्वादश ॥ सर्वव्याधिनिहन्ती रसर्प रसमन्त्री ॥ १७ ॥
इतिदित्वावरान्मूर्ध्नस्तत्रैवार्थीयत ॥ विमलो निर्मलतनुः सोऽपि स्वभवनं ययौ ॥ १८ ॥ इत्यसंविमलादित्योवाशरदां जुग्मदः ॥ तस्य हृत्स्वमनेन कु
द्वेगः प्रणश्यति ॥ १९ ॥ यच्चैतां विमलादित्यकथयैश्च गुणान्नः ॥ प्राप्नोति निर्मलं शुद्धित्वं यत्रैव मनोबलैः ॥ १०० ॥ स्तं दुर्वाच ॥ ॥ नृगादिदो
स्तितत्रान्याविष्वेशादक्षिणेनैव ॥ तस्य दर्शनमात्रेण नरः शुद्धिमयादिह ॥ १ ॥ यदागंगासमायाताभगीरथपुरस्तुता ॥ तदागंगापीरष्टातुं विरतत्रैव
स्थितः ॥ २ ॥ अद्याप्यहर्निशं गंगं संसुखीकृत्यभास्करः ॥ परिष्टोति प्रमुन्नता गंगा भक्तव्रतदः ॥ ३ ॥ गंगादिदेवसमाभ्यवसाजस्यार्थं नृपैः ॥
दुर्गतिं जातु न कापिलभते न चरोगभाक् ॥ ४ ॥ स्तं दुर्वाच ॥ अन्यच्छृणु महाभाग यमादित्यस्य संभवम् ॥ यच्छ्रुत्वा पिनरो जातु यमलोदं न पश्यति
॥ ५ ॥ यमेशात्पश्चिमे भागे वा शतध्वतोऽसुने ॥ यमादित्यं नरो दृष्ट्वा यमलोकं न पश्यति ॥ ६ ॥ यमतीर्थे नरः स्वत्वाभूतायां भौमवासरे ॥ यजेत वि
लोकायानुसर्वैः पापैः प्रमुच्यते ॥ ७ ॥ यमतीर्थे यमः पूर्वतस्मात्सुविमलतपः ॥ यमेशं च यमादित्यं प्रत्यष्टान्नसिद्धिम् ॥ ८ ॥ यमेन यपितो यत्ना
दादित्यस्तत्रं कुंभज ॥ अतः सहियमादित्यो यमादित्यं विमलतपः ॥ ९ ॥ यमेशं च यमादित्यं येन स्यापितं न सद् ॥ यमतीर्थे कृतज्ञाने यमलोदं
पश्यति ॥ ११० ॥ यमतीर्थे चतुर्दश्यां भरण्यां भौमवासरे ॥ तर्पणं पिडानं च कृत्वा पित्रवृणी भवेत् ॥ ११ ॥ अभिलष्यति स तं पितृभ्यो नरैः दत्त ॥
भौमभरण्याभूतायां दित्यो यमो यमुतमम् ॥ १२ ॥

स्माकं दुःखेयः कश्चिदपि सितं तर्पणमपि किं कुर्यात्कारिष्यतीत्यभिगन्तव्यः ॥ ननु तर्पणमात्रेण कथं नरकान्मुक्तिरस्य तत्राह ॥ यदीति हि ३७ ॥ यमस्यार्णमे

छन्म ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ ॥ इति श्रीरामानन्दकृतायां काशीखण्डटीकायामेकपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५५ ॥ ॥ द्विपञ्चाशत्तमेयानविधेर्मद्वर्गो
व्रतः ॥ काश्यादंशाभ्यधेयमाहात्म्यं चोपवर्ण्यते ॥ १॥ १॥ तिम्भास्तीक्ष्णगावोरश्मयेयस्य सतिमगुः ॥ २ ॥ योगिन्यस्तिमगुश्चानन्दवनप्राप्यकाशीवृत्तान्तं निवेदयितुनायं त्वितवचित्रमित्याह
॥ किमेतरेति ॥ ३ ॥ अपिशब्दाद्यविष्टृण्वन्पूर्वोक्तमेव सूचयति ॥ अथाक्षिपमिति ॥ अथाक्षिपदश्वानस्मि ॥ त्रिजगज्जित्स्वत्रिजगज्जयशीलम् ॥ दशनेत्रेण ॥ काव्यभिलाषाख्यः कामइति नेत्रे ॥ ॥

काश्यां काश्चिद्यमेतीर्थकृत्वाज्ञानं महामतिः ॥ अपियस्तर्पणकुयात्सतिलं नो विमुक्तये ॥ १३ ॥ किंयागमनैः पुंसां किं श्राद्धैर्भूदक्षिणैः ॥ यदिकाभ्यां
यमेतीर्थे योगे स्मिञ्श्राद्धमाप्यते ॥ १४ ॥ श्राद्धकृत्वायमेतीर्थे पूजयित्वायमेव धर्मम् ॥ यमादित्यं नमस्कृत्य पितृणां मनूणो भवेत् ॥ १५ ॥ स्कंद उवाच ॥
॥ इति ते द्वादशादित्याः कथिताः पापनाशनाः ॥ यत्संभवं समाकर्ण्य नरो न निरयी भवेत् ॥ १६ ॥ अन्येऽपि सति घटज रविभक्तौ नेकशः ॥ काश्यां संस्था
पिताः सूर्याशुक्लार्कादियः किल ॥ १७ ॥ श्रुत्वा ध्यायानि मानुष्यान् द्वादशादित्यसूचकान् ॥ श्रावयित्वाऽपिनो मन्यादुर्गतिं याति कुत्रचित् ॥ १८ ॥
इति श्रीस्कंदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायामुत्तरार्द्धे चतुर्थे काशीखण्डे अरुणवृद्धकेशव विमलगंगायामादित्यवर्णनं नामैकपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥
॥ ५१ ॥ ॥ छ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ गमस्तिमालिनिगते काशीं त्रैलोक्यमोहिनीम् ॥ पुनश्चित्तामत्रापौ चैर्मदरस्यामुनेहरः ॥ १ ॥ नाद्याप्ययां
तियोगिन्यो नाद्याप्यायाति तिग्मगुः ॥ प्रवृत्तिरपि मेकाश्याश्चित्रमन्यंत दुर्लभा ॥ २ ॥ किमत्र चित्रं यत्काशीमदीयमपि मानसम् ॥ निश्चलं च चलयति गण
नाकेतरे सुरे ॥ ३ ॥ अथाक्षिप महं कामं त्रिजगज्जित्स्वदंशा ॥ अहोकाश्याभिलाषोत्रममेव दुनयात्तराम् ॥ ४ ॥ काशीमवृत्तिमन्वेष्टुं कंवाग्रहिं युषितम् ॥
ज्ञातुं कश्च निपुणो यतः स चतुराननः ॥ ५ ॥ इत्याहूय विधातारं ब्रह्मानपुरःसरम् ॥ तत्रोपवेश्य श्रीकंठः प्रोवाच चतुराननम् ॥ ६ ॥ यो हि न्यः प्रपिताः पूज
प्रेषितो यसहस्रगुः ॥ नाद्यापितो निवर्तते काश्याः कलशसंभव ॥ ७ ॥

दुनयात्तरामतिशयेन ताभ्ययति ॥ दहते तरामिति ब्रूचिद्वा ॥ ४ ॥ काशीति ॥ काश्यावृत्तान्तमन्वेष्टुं कञ्चनं वावित्तकं ग्रहिण्युग्रस्यापयामि ॥ यदा वानिश्चये कं ब्रह्माणमेव ग्रहिण्युषाभितां तत्रे हेतुः ॥ ज्ञातुमिति ॥
ज्ञातुं काशीमवृत्तिमित्यनुषज्जते ॥ अहो वदस्व ॥ तत्रे हेतुयतः स चतुरानन इति ॥ ५ ॥ तत्राप्यर्थे ॥ उपोपवेश्येति विपाठः ॥ ६ ॥ कलशसम्भवेति अग्रस्यं ग्रहितुदस्स रशो धनम् ॥ कलशसंभवेति पाठेऽनह

॥ १६ ॥ सिताशुभ्राऽंसायामन्तरयोःस्यसः ॥ १७ ॥ १८ ॥ दृशि रिति ॥ दृशिरयोःदृष्टिदृश्यतः ॥ दृश्यतेऽनेयादृक्कच्छः ॥ मद्रुशैमच्छुषी ॥ सान्यः सार्यकः ॥ यदास्नात् ॥ १९ ॥
 आनन्दवाटिकां विनाष्टे ॥ स्वयमिति ॥ स्वाभिः स्वक्याभिः ॥ तामभिपतिपाटमिस्त्राभिरित्यर्थः ॥ २० ॥ वृक्षणामानन्दमयवैकुण्ठन्यायेन कथयति ॥ निर्विजानाति ॥ अन्यत्र स्थितान्य
 पि प्रलम्बिका इत्यादिनिर्वाणसिंहासनान्द्वंतिमवन्तीति ॥ काशीस्थितान् वृक्षणामानन्दमयवैकुण्ठन्यायेन कथयति ॥ मदैवेति ॥ २१ ॥ विजेजानाति ॥
 ॥ २२ ॥ सैव देवते विजानातः ॥ २३ ॥ मनुते आचरति ॥ २४ ॥ बुध्यति निश्चिनोति ॥ काशीनभयान्निका इत्यादिः नदशैव येषामिति ॥
 ॥ २५ ॥

वाकाव्यदर्शनाः ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ बृहत्तैः फलैस्तिवन्धः ॥ २९ ॥ व्याध्यायिकारिः ॥ विश्वस्यनिर्मितिनिर्माणयस्याः सा विश्वानिर्मितिः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥
 ज्ञतेभ्यः परः शताब्दसंख्याताराजानोभयादृष्टाः ॥ परिकल्पितेष्वेष्टुराजमुभयतवसदुणाद्विन्नाः पवित्रायेतप्राशोममर्शनगताइतिपंचमेतान्वयः ॥ यायजूकाहज्यशीलाः ॥ ३५ ॥ विनिष्कृतारि
 षड्वर्गानिर्जितशत्रुभूतगर्हद्वियवर्गाः ॥ श्रुतस्यपारदह्वानः अध्ययनस्यपारगाभिः ॥ राजनीतिविचक्षणाः संधिविग्रहयनानसन्देशाश्रयेनपुणाः ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ रयोवगः ॥ ३८ ॥

अद्यमेसफलचायुः परार्धयसमितम् ॥ यस्मिन्सतिमयाप्रापिदुष्प्रापकाशिकापुरी ॥ २७ ॥ अहोमेयमसंस्तिरहोमभाग्यगौरवम् ॥ यदद्राक्षियमद्याह
 कार्शीसुचिरचितितम् ॥ २८ ॥ अद्यमेस्वतपोवृक्षोमनोरथफलरुलम् ॥ शिवभक्त्यञ्जुनासितः फलितोतिबृहत्तरैः ॥ २९ ॥ मयाव्यधायिबुध्याष्टिः सु
 धिवितन्वता ॥ परमन्यादशीकाशीस्वयं विश्वेशनिर्मितिः ॥ ३० ॥ इतिहृष्टमनावेधादष्टावाराणसंपुरीम् ॥ वृद्धब्राह्मणरूपेणराजानं चदर्शह ॥ ३१ ॥
 जलाद्रक्षितपाणिश्चस्वस्त्युक्ताष्टुविभुजे ॥ कृतप्रणामोराज्ञाथमेजेतद्वत्तमासनम् ॥ ३२ ॥ कृतमानो नृपतिनासोभ्युत्थानासनादिभिः ॥ विप्रव्यजिह्वप
 द्भूपृष्ठगमनकारणम् ॥ ३३ ॥ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ ॥ भूपालबहुकालोऽस्यहमत्रचिरंतनः ॥ त्वंतुमानैवजानासिजनेत्वाहिरिपुंजयम् ॥
 ॥ ३४ ॥ परः शतामयादष्टाराजानोभूरिदक्षिणाः ॥ विजितानेकसंग्रामायायजूकाजितोद्वियाः ॥ ३५ ॥ विनिष्कृतारिषड्वर्गः मुशीलाः सत्त्वशालिनः ॥
 श्रुतस्यपारदह्वानोराजनीतिविचक्षणाः ॥ ३६ ॥ दयादाक्षिण्यनिपुणाः सत्यव्रतपरायणाः ॥ क्षमयाक्षमयातुल्यागांभीर्यजितसगराः ॥ ३७ ॥ जितरो
 षरयाः शूराः सौम्यसौंदर्यभूषयः ॥ इत्यादिगुणसंपन्नाः सुसंचितयशोधनाः ॥ ३८ ॥ परंदित्राः पवित्रायेराजर्षेत्तवसद्गुणाः ॥ तेऽष्टपुराजसुममप्रायशोनदशं
 गताः ॥ ३९ ॥ प्रजानिजकुटुंबस्त्वंवतुभूदेवैवतः ॥ महातपःसहायस्त्वथानान्येतथानृपाः ॥ ४० ॥ धन्योमान्योसिचसतापूजनीयोसिस्सद्गुणैः ॥
 देवाअपिदिवोदासत्वत्रासात्रविमार्गगाः ॥ ४१ ॥ किंनः स्तुत्यातव नृपदिजानामस्पृहावताम् ॥ किंकुर्मस्त्वद्गुणशमाः स्तावकाद्भः प्रकुर्वते ॥ ४२ ॥ गोष्ठी
 तिष्ठत्वित्यंतावत्यस्तुतंस्तौमिसंप्रतम् ॥ यष्टुकासोऽस्म्यंहंराजंस्त्वासहायमतोवृणे ॥ ४३ ॥ त्वयाराजन्वतीचैषाऽविः सर्वार्थिभाजनम् ॥ अहं चास्तिधनो
 राजन्यायोपात्तमहाधनः ॥ ४४ ॥ इयं वराजधानीतेकर्मभूमावनुत्तमा ॥ यस्यांकृतानांकार्याणां संपूर्णपिनसंक्षयः ॥ ४५ ॥ संचितयद्भनं पुंभिर्नयसन्मार्ग
 गामिभिः ॥ तत्काश्यां विनिधुज्येतच्छेयायेतरथाभवेत् ॥ ४६ ॥ महिमानं परं काश्याः कोपिवेदनभूते ॥ ऋते विनयनाच्छंभोः सर्वज्ञानप्रदायिनः ॥ ४७ ॥

दृष्टेजब्रह्मज्ञानं वा ॥ ३९ ॥ सद्गुणत्वमेवाह ॥ प्रजेति ॥ ४० ॥ ४१ ॥ अस्पृहावतां स्पृहाहितानाम् ॥ निरीहस्यटुणं नृप इति न्यायादित्यर्थः ॥ स्तावकादस्तुतिं कुर्वाणाद् ॥ ४२ ॥ गोष्ठीवर्ता
 सौभिकथयामि ॥ ४३ ॥ अहं चास्तिधन इति ॥ अस्तिशब्दः सुवर्तयतिरूपकः ॥ अस्तिधनं यस्य सोऽस्तिधनः ॥ अस्तिधनीतिक्वचित् ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥

॥४८॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ जोषं कर्णम् ॥ ५४ ॥ यियक्षमाणस्ययज्ञंकीष्यतः ॥ ५५ ॥ सप्तोस्वाभ्यामप्यहुतकोशरदृग्बलरूपे ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ पूर्वप्रजा संतापनाः ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ एकोमिलाषः ॥ तदर्थयति ॥ मार्गणोपाचक्रः ॥ मार्गणोपाचक्रः ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ यत्तान्पुलदक्षिणान्यजकुल ॥

मन्येधन्यतरोसिखंबहुजन्मशतार्जितैः ॥ सुकृतैःपासियत्काशीविश्वभृत्परांतनुम् ॥ ४८ ॥ काशीत्रिजगतीसारास्त्रिवेदीसारएवै ॥ त्रिवर्गोत्तरसारश्च निर्णतिमहर्षिभिः ॥ ४९ ॥ विश्वेशानुग्रहेणैवत्वयैषापाल्यतेपुरी ॥ एकस्याप्यवनात्काश्यात्रिलोक्यमवितंभवेत् ॥ ५० ॥ अन्यञ्जतेहितवन्मियदितरो वतेऽनघ ॥ प्राणिनीयसद्वैकोविक्षेशःसर्वकर्मभिः ॥ ५१ ॥ अन्यदेवधियाराजन्विश्वेशंशपश्यामाकचित् ॥ ब्रह्मविष्णुब्रह्मचंद्राकीर्ण्डेयंतस्ययूजटः ॥ ५२ ॥ विप्रैरुद्धैर्कर्मचिद्विद्विःशिक्षणीयायतोनुपाः ॥ अतस्तवहितंस्वार्तिकवार्मोचितयानया ॥ ५३ ॥ इतिजोषास्थितंविप्रस्तुत्राचनुपेतमः ॥ सर्वं मयाहृदिधृतयत्त्वयोक्तद्विजोत्तम ॥ ५४ ॥ राजोवाच ॥ ॥ अहंयियक्षमाणस्यतवसाहाय्यकर्मणि ॥ दासोस्मियज्ञसंभाराप्रयसेकोशतोऽखिलान् ॥ ५५ ॥ यदस्तिमेखिलंतत्रसप्तर्गिभिवान्प्रभुः ॥ यजस्वैकमनब्रह्मन्सिद्धंमन्यस्ववांछितम् ॥ ५६ ॥ राज्यं करोमियद्ब्रह्मन्स्वार्थतन्मनागपि ॥ पुत्रैःकलत्रैर्देहेनपरोपकृतयेयते ॥ ५७ ॥ राज्ञांक्रतुक्रियाभ्यापितार्थेभ्यापिसमंततः ॥ प्रजापालनमेवैकोधर्मःप्राक्तोमनीषिभिः ॥ ५८ ॥ प्रजाम् ताजजोवह्निर्वज्राग्रेरपिदारुणः ॥ द्वित्रान्दहतिवज्राग्निःपूर्वोराज्यकुलंतनुम् ॥ ५९ ॥ यदावभृथसिन्धुसुभेयंयद्विजसत्तम ॥ तदाविप्रपदांभोभिरभिये कं करोम्यहम् ॥ ६० ॥ हवनं ब्राह्मणमुखेयत्करोमिद्विजोत्तम ॥ मन्ये क्रतुक्रियाभ्यापिताद्विशिष्टमहामते ॥ ६१ ॥ अभिलाषेषुसुखेषुजागृत्यैकोहृदहसे ॥ अद्यापिभार्गवःकोण्डिद्रुष्यःस्वतनोरपि ॥ ६२ ॥ अहोअहोभिवेदुर्भिःफलितोमेमनोरथः ॥ यत्चंभद्यगृहेप्रातःकिंचित्यार्थयितुंदिज ॥ ६३ ॥ एकाग्रमानसोविप्रयज्ञान्विपुलदक्षिणान् ॥ बहून्जकृतांविद्विषसाहाय्यं सर्ववस्तुषु ॥ ६४ ॥ इतिराज्ञोमहबुद्धेधर्मशीलस्यमापितम् ॥ श्रुत्वातुष्टभजाः सश्रुक्रतुसंभारमाहरत् ॥ ६५ ॥ साहाय्यंशप्यराजर्षीर्देवोदासस्यपद्मभूः ॥ इयाजदशभिःकाश्यामश्वमेधैर्महामतैः ॥ ६६ ॥ अद्यापिहोमधूमैर्धैर्यं ब्याप्तं रागांतरम् ॥ तदाप्रभृतिनव्योमनीलमानंजहात्यदः ॥ ६७ ॥

अयमेववापाठः ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ अद्योति ॥ यद्यदाप्रभृतिपकालमारभ्यहोमधूमैर्वीर्यगगनांतव्यातदप्रभृति अद्यापिनीलिमानंतमलयांमलयांमदोमनोजहतान्यन्यः ॥ ६७ ॥

तत्रयज्ञवाटे ॥ तस्योत्पत्तयेत्यज्रह्मणःसंवधितत्तार्थमिति पूर्वोक्तवान्वयः ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥ १०१ ॥ १०२ ॥ १०३ ॥ १०४ ॥ १०५ ॥ १०६ ॥ १०७ ॥ १०८ ॥ १०९ ॥ ११० ॥ १११ ॥ ११२ ॥ ११३ ॥ ११४ ॥ ११५ ॥ ११६ ॥ ११७ ॥ ११८ ॥ ११९ ॥ १२० ॥ १२१ ॥ १२२ ॥ १२३ ॥ १२४ ॥ १२५ ॥ १२६ ॥ १२७ ॥ १२८ ॥ १२९ ॥ १३० ॥ १३१ ॥ १३२ ॥ १३३ ॥ १३४ ॥ १३५ ॥ १३६ ॥ १३७ ॥ १३८ ॥ १३९ ॥ १४० ॥ १४१ ॥ १४२ ॥ १४३ ॥ १४४ ॥ १४५ ॥ १४६ ॥ १४७ ॥ १४८ ॥ १४९ ॥ १५० ॥ १५१ ॥ १५२ ॥ १५३ ॥ १५४ ॥ १५५ ॥ १५६ ॥ १५७ ॥ १५८ ॥ १५९ ॥ १६० ॥ १६१ ॥ १६२ ॥ १६३ ॥ १६४ ॥ १६५ ॥ १६६ ॥ १६७ ॥ १६८ ॥ १६९ ॥ १७० ॥ १७१ ॥ १७२ ॥ १७३ ॥ १७४ ॥ १७५ ॥ १७६ ॥ १७७ ॥ १७८ ॥ १७९ ॥ १८० ॥ १८१ ॥ १८२ ॥ १८३ ॥ १८४ ॥ १८५ ॥ १८६ ॥ १८७ ॥ १८८ ॥ १८९ ॥ १९० ॥ १९१ ॥ १९२ ॥ १९३ ॥ १९४ ॥ १९५ ॥ १९६ ॥ १९७ ॥ १९८ ॥ १९९ ॥ २०० ॥ २०१ ॥ २०२ ॥ २०३ ॥ २०४ ॥ २०५ ॥ २०६ ॥ २०७ ॥ २०८ ॥ २०९ ॥ २१० ॥ २११ ॥ २१२ ॥ २१३ ॥ २१४ ॥ २१५ ॥ २१६ ॥ २१७ ॥ २१८ ॥ २१९ ॥ २२० ॥ २२१ ॥ २२२ ॥ २२३ ॥ २२४ ॥ २२५ ॥ २२६ ॥ २२७ ॥ २२८ ॥ २२९ ॥ २३० ॥ २३१ ॥ २३२ ॥ २३३ ॥ २३४ ॥ २३५ ॥ २३६ ॥ २३७ ॥ २३८ ॥ २३९ ॥ २४० ॥ २४१ ॥ २४२ ॥ २४३ ॥ २४४ ॥ २४५ ॥ २४६ ॥ २४७ ॥ २४८ ॥ २४९ ॥ २५० ॥ २५१ ॥ २५२ ॥ २५३ ॥ २५४ ॥ २५५ ॥ २५६ ॥ २५७ ॥ २५८ ॥ २५९ ॥ २६० ॥ २६१ ॥ २६२ ॥ २६३ ॥ २६४ ॥ २६५ ॥ २६६ ॥ २६७ ॥ २६८ ॥ २६९ ॥ २७० ॥ २७१ ॥ २७२ ॥ २७३ ॥ २७४ ॥ २७५ ॥ २७६ ॥ २७७ ॥ २७८ ॥ २७९ ॥ २८० ॥ २८१ ॥ २८२ ॥ २८३ ॥ २८४ ॥ २८५ ॥ २८६ ॥ २८७ ॥ २८८ ॥ २८९ ॥ २९० ॥ २९१ ॥ २९२ ॥ २९३ ॥ २९४ ॥ २९५ ॥ २९६ ॥ २९७ ॥ २९८ ॥ २९९ ॥ ३०० ॥ ३०१ ॥ ३०२ ॥ ३०३ ॥ ३०४ ॥ ३०५ ॥ ३०६ ॥ ३०७ ॥ ३०८ ॥ ३०९ ॥ ३१० ॥ ३११ ॥ ३१२ ॥ ३१३ ॥ ३१४ ॥ ३१५ ॥ ३१६ ॥ ३१७ ॥ ३१८ ॥ ३१९ ॥ ३२० ॥ ३२१ ॥ ३२२ ॥ ३२३ ॥ ३२४ ॥ ३२५ ॥ ३२६ ॥ ३२७ ॥ ३२८ ॥ ३२९ ॥ ३३० ॥ ३३१ ॥ ३३२ ॥ ३३३ ॥ ३३४ ॥ ३३५ ॥ ३३६ ॥ ३३७ ॥ ३३८ ॥ ३३९ ॥ ३४० ॥ ३४१ ॥ ३४२ ॥ ३४३ ॥ ३४४ ॥ ३४५ ॥ ३४६ ॥ ३४७ ॥ ३४८ ॥ ३४९ ॥ ३५० ॥ ३५१ ॥ ३५२ ॥ ३५३ ॥ ३५४ ॥ ३५५ ॥ ३५६ ॥ ३५७ ॥ ३५८ ॥ ३५९ ॥ ३६० ॥ ३६१ ॥ ३६२ ॥ ३६३ ॥ ३६४ ॥ ३६५ ॥ ३६६ ॥ ३६७ ॥ ३६८ ॥ ३६९ ॥ ३७० ॥ ३७१ ॥ ३७२ ॥ ३७३ ॥ ३७४ ॥ ३७५ ॥ ३७६ ॥ ३७७ ॥ ३७८ ॥ ३७९ ॥ ३८० ॥ ३८१ ॥ ३८२ ॥ ३८३ ॥ ३८४ ॥ ३८५ ॥ ३८६ ॥ ३८७ ॥ ३८८ ॥ ३८९ ॥ ३९० ॥ ३९१ ॥ ३९२ ॥ ३९३ ॥ ३९४ ॥ ३९५ ॥ ३९६ ॥ ३९७ ॥ ३९८ ॥ ३९९ ॥ ४०० ॥ ४०१ ॥ ४०२ ॥ ४०३ ॥ ४०४ ॥ ४०५ ॥ ४०६ ॥ ४०७ ॥ ४०८ ॥ ४०९ ॥ ४१० ॥ ४११ ॥ ४१२ ॥ ४१३ ॥ ४१४ ॥ ४१५ ॥ ४१६ ॥ ४१७ ॥ ४१८ ॥ ४१९ ॥ ४२० ॥ ४२१ ॥ ४२२ ॥ ४२३ ॥ ४२४ ॥ ४२५ ॥ ४२६ ॥ ४२७ ॥ ४२८ ॥ ४२९ ॥ ४३० ॥ ४३१ ॥ ४३२ ॥ ४३३ ॥ ४३४ ॥ ४३५ ॥ ४३६ ॥ ४३७ ॥ ४३८ ॥ ४३९ ॥ ४४० ॥ ४४१ ॥ ४४२ ॥ ४४३ ॥ ४४४ ॥ ४४५ ॥ ४४६ ॥ ४४७ ॥ ४४८ ॥ ४४९ ॥ ४५० ॥ ४५१ ॥ ४५२ ॥ ४५३ ॥ ४५४ ॥ ४५५ ॥ ४५६ ॥ ४५७ ॥ ४५८ ॥ ४५९ ॥ ४६० ॥ ४६१ ॥ ४६२ ॥ ४६३ ॥ ४६४ ॥ ४६५ ॥ ४६६ ॥ ४६७ ॥ ४६८ ॥ ४६९ ॥ ४७० ॥ ४७१ ॥ ४७२ ॥ ४७३ ॥ ४७४ ॥ ४७५ ॥ ४७६ ॥ ४७७ ॥ ४७८ ॥ ४७९ ॥ ४८० ॥ ४८१ ॥ ४८२ ॥ ४८३ ॥ ४८४ ॥ ४८५ ॥ ४८६ ॥ ४८७ ॥ ४८८ ॥ ४८९ ॥ ४९० ॥ ४९१ ॥ ४९२ ॥ ४९३ ॥ ४९४ ॥ ४९५ ॥ ४९६ ॥ ४९७ ॥ ४९८ ॥ ४९९ ॥ ५०० ॥ ५०१ ॥ ५०२ ॥ ५०३ ॥ ५०४ ॥ ५०५ ॥ ५०६ ॥ ५०७ ॥ ५०८ ॥ ५०९ ॥ ५१० ॥ ५११ ॥ ५१२ ॥ ५१३ ॥ ५१४ ॥ ५१५ ॥ ५१६ ॥ ५१७ ॥ ५१८ ॥ ५१९ ॥ ५२० ॥ ५२१ ॥ ५२२ ॥ ५२३ ॥ ५२४ ॥ ५२५ ॥ ५२६ ॥ ५२७ ॥ ५२८ ॥ ५२९ ॥ ५३० ॥ ५३१ ॥ ५३२ ॥ ५३३ ॥ ५३४ ॥ ५३५ ॥ ५३६ ॥ ५३७ ॥ ५३८ ॥ ५३९ ॥ ५४० ॥ ५४१ ॥ ५४२ ॥ ५४३ ॥ ५४४ ॥ ५४५ ॥ ५४६ ॥ ५४७ ॥ ५४८ ॥ ५४९ ॥ ५५० ॥ ५५१ ॥ ५५२ ॥ ५५३ ॥ ५५४ ॥ ५५५ ॥ ५५६ ॥ ५५७ ॥ ५५८ ॥ ५५९ ॥ ५६० ॥ ५६१ ॥ ५६२ ॥ ५६३ ॥ ५६४ ॥ ५६५ ॥ ५६६ ॥ ५६७ ॥ ५६८ ॥ ५६९ ॥ ५७० ॥ ५७१ ॥ ५७२ ॥ ५७३ ॥ ५७४ ॥ ५७५ ॥ ५७६ ॥ ५७७ ॥ ५७८ ॥ ५७९ ॥ ५८० ॥ ५८१ ॥ ५८२ ॥ ५८३ ॥ ५८४ ॥ ५८५ ॥ ५८६ ॥ ५८७ ॥ ५८८ ॥ ५८९ ॥ ५९० ॥ ५९१ ॥ ५९२ ॥ ५९३ ॥ ५९४ ॥ ५९५ ॥ ५९६ ॥ ५९७ ॥ ५९८ ॥ ५९९ ॥ ६०० ॥ ६०१ ॥ ६०२ ॥ ६०३ ॥ ६०४ ॥ ६०५ ॥ ६०६ ॥ ६०७ ॥ ६०८ ॥ ६०९ ॥ ६१० ॥ ६११ ॥ ६१२ ॥ ६१३ ॥ ६१४ ॥ ६१५ ॥ ६१६ ॥ ६१७ ॥ ६१८ ॥ ६१९ ॥ ६२० ॥ ६२१ ॥ ६२२ ॥ ६२३ ॥ ६२४ ॥ ६२५ ॥ ६२६ ॥ ६२७ ॥ ६२८ ॥ ६२९ ॥ ६३० ॥ ६३१ ॥ ६३२ ॥ ६३३ ॥ ६३४ ॥ ६३५ ॥ ६३६ ॥ ६३७ ॥ ६३८ ॥ ६३९ ॥ ६४० ॥ ६४१ ॥ ६४२ ॥ ६४३ ॥ ६४४ ॥ ६४५ ॥ ६४६ ॥ ६४७ ॥ ६४८ ॥ ६४९ ॥ ६५० ॥ ६५१ ॥ ६५२ ॥ ६५३ ॥ ६५४ ॥ ६५५ ॥ ६५६ ॥ ६५७ ॥ ६५८ ॥ ६५९ ॥ ६६० ॥ ६६१ ॥ ६६२ ॥ ६६३ ॥ ६६४ ॥ ६६५ ॥ ६६६ ॥ ६६७ ॥ ६६८ ॥ ६६९ ॥ ६७० ॥ ६७१ ॥ ६७२ ॥ ६७३ ॥ ६७४ ॥ ६७५ ॥ ६७६ ॥ ६७७ ॥ ६७८ ॥ ६७९ ॥ ६८० ॥ ६८१ ॥ ६८२ ॥ ६८३ ॥ ६८४ ॥ ६८५ ॥ ६८६ ॥ ६८७ ॥ ६८८ ॥ ६८९ ॥ ६९० ॥ ६९१ ॥ ६९२ ॥ ६९३ ॥ ६९४ ॥ ६९५ ॥ ६९६ ॥ ६९७ ॥ ६९८ ॥ ६९९ ॥ ७०० ॥ ७०१ ॥ ७०२ ॥ ७०३ ॥ ७०४ ॥ ७०५ ॥ ७०६ ॥ ७०७ ॥ ७०८ ॥ ७०९ ॥ ७१० ॥ ७११ ॥ ७१२ ॥ ७१३ ॥ ७१४ ॥ ७१५ ॥ ७१६ ॥ ७१७ ॥ ७१८ ॥ ७१९ ॥ ७२० ॥ ७२१ ॥ ७२२ ॥ ७२३ ॥ ७२४ ॥ ७२५ ॥ ७२६ ॥ ७२७ ॥ ७२८ ॥ ७२९ ॥ ७३० ॥ ७३१ ॥ ७३२ ॥ ७३३ ॥ ७३४ ॥ ७३५ ॥ ७३६ ॥ ७३७ ॥ ७३८ ॥ ७३९ ॥ ७४० ॥ ७४१ ॥ ७४२ ॥ ७४३ ॥ ७४४ ॥ ७४५ ॥ ७४६ ॥ ७४७ ॥ ७४८ ॥ ७४९ ॥ ७५० ॥ ७५१ ॥ ७५२ ॥ ७५३ ॥ ७५४ ॥ ७५५ ॥ ७५६ ॥ ७५७ ॥ ७५८ ॥ ७५९ ॥ ७६० ॥ ७६१ ॥ ७६२ ॥ ७६३ ॥ ७६४ ॥ ७६५ ॥ ७६६ ॥ ७६७ ॥ ७६८ ॥ ७६९ ॥ ७७० ॥ ७७१ ॥ ७७२ ॥ ७७३ ॥ ७७४ ॥ ७७५ ॥ ७७६ ॥ ७७७ ॥ ७७८ ॥ ७७९ ॥ ७८० ॥ ७८१ ॥ ७८२ ॥ ७८३ ॥ ७८४ ॥ ७८५ ॥ ७८६ ॥ ७८७ ॥ ७८८ ॥ ७८९ ॥ ७९० ॥ ७९१ ॥ ७९२ ॥ ७९३ ॥ ७९४ ॥ ७९५ ॥ ७९६ ॥ ७९७ ॥ ७९८ ॥ ७९९ ॥ ८०० ॥ ८०१ ॥ ८०२ ॥ ८०३ ॥ ८०४ ॥ ८०५ ॥ ८०६ ॥ ८०७ ॥ ८०८ ॥ ८०९ ॥ ८१० ॥ ८११ ॥ ८१२ ॥ ८१३ ॥ ८१४ ॥ ८१५ ॥ ८१६ ॥ ८१७ ॥ ८१८ ॥ ८१९ ॥ ८२० ॥ ८२१ ॥ ८२२ ॥ ८२३ ॥ ८२४ ॥ ८२५ ॥ ८२६ ॥ ८२७ ॥ ८२८ ॥ ८२९ ॥ ८३० ॥ ८३१ ॥ ८३२ ॥ ८३३ ॥ ८३४ ॥ ८३५ ॥ ८३६ ॥ ८३७ ॥ ८३८ ॥ ८३९ ॥ ८४० ॥ ८४१ ॥ ८४२ ॥ ८४३ ॥ ८४४ ॥ ८४५ ॥ ८४६ ॥ ८४७ ॥ ८४८ ॥ ८४९ ॥ ८५० ॥ ८५१ ॥ ८५२ ॥ ८५३ ॥ ८५४ ॥ ८५५ ॥ ८५६ ॥ ८५७ ॥ ८५८ ॥ ८५९ ॥ ८६० ॥ ८६१ ॥ ८६२ ॥ ८६३ ॥ ८६४ ॥ ८६५ ॥ ८६६ ॥ ८६७ ॥ ८६८ ॥ ८६९ ॥ ८७० ॥ ८७१ ॥ ८७२ ॥ ८७३ ॥ ८७४ ॥ ८७५ ॥ ८७६ ॥ ८७७ ॥ ८७८ ॥ ८७९ ॥ ८८० ॥ ८८१ ॥ ८८२ ॥ ८८३ ॥ ८८४ ॥ ८८५ ॥ ८८६ ॥ ८८७ ॥ ८८८ ॥ ८८९ ॥ ८९० ॥ ८९१ ॥ ८९२ ॥ ८९३ ॥ ८९४ ॥ ८९५ ॥ ८९६ ॥ ८९७ ॥ ८९८ ॥ ८९९ ॥ ९०० ॥ ९०१ ॥ ९०२ ॥ ९०३ ॥ ९०४ ॥ ९०५ ॥ ९०६ ॥ ९०७ ॥ ९०८ ॥ ९०९ ॥ ९१० ॥ ९११ ॥ ९१२ ॥ ९१३ ॥ ९१४ ॥ ९१५ ॥ ९१६ ॥ ९१७ ॥ ९१८ ॥ ९१९ ॥ ९२० ॥ ९२१ ॥ ९२२ ॥ ९२३ ॥ ९२४ ॥ ९२५ ॥ ९२६ ॥ ९२७ ॥ ९२८ ॥ ९२९ ॥ ९३० ॥ ९३१ ॥ ९३२ ॥ ९३३ ॥ ९३४ ॥ ९३५ ॥ ९३६ ॥ ९३७ ॥ ९३८ ॥ ९३९ ॥ ९४० ॥ ९४१ ॥ ९४२ ॥ ९४३ ॥ ९४४ ॥ ९४५ ॥ ९४६ ॥ ९४७ ॥ ९४८ ॥ ९४९ ॥ ९५० ॥ ९५१ ॥ ९५२ ॥ ९५३ ॥ ९५४ ॥ ९५५ ॥ ९५६ ॥ ९५७ ॥ ९५८ ॥ ९५९ ॥ ९६० ॥ ९६१ ॥ ९६२ ॥ ९६३ ॥ ९६४ ॥ ९६५ ॥ ९६६ ॥ ९६७ ॥ ९६८ ॥ ९६९ ॥ ९७० ॥ ९७१ ॥ ९७२ ॥ ९७३ ॥ ९७४ ॥ ९७५ ॥ ९७६ ॥ ९७७ ॥ ९७८ ॥ ९७९ ॥ ९८० ॥ ९८१ ॥ ९८२ ॥ ९८३ ॥ ९८४ ॥ ९८५ ॥ ९८६ ॥ ९८७ ॥ ९८८ ॥ ९८९ ॥ ९९० ॥ ९९१ ॥ ९९२ ॥ ९९३ ॥ ९९४ ॥ ९९५ ॥ ९९६ ॥ ९९७ ॥ ९९८ ॥ ९९९ ॥ १००० ॥

तीर्थदशाश्वमेधास्वयंथितजगतीले ॥ तदाप्रभृतित्रासिद्धाराणस्यांशुमप्रदम् ॥ ६८ ॥ पुरारुद्रसरोनामततीर्थकलशोद्वय ॥ दशाश्वमेधिकंपश्चाज्जातं
विधिपरिग्रहत् ॥ ६९ ॥ स्वर्धुन्यथतःप्राप्ताभगीरथसमागमात् ॥ अतीवपुण्यवज्जातमतस्ततीर्थसुतमम् ॥ ७० ॥ विधिदशाश्वमेधेशीलंगसंस्थाप्य
तत्रैव ॥ स्थितवान्नगतोद्यापिकापिकाशीविहायतु ॥ ७१ ॥ राजोधर्मरतेस्तस्यच्छिद्रंनावपकिंचन ॥ अतःपुरारःपुतत्राजिनाकिंचदद्विधिः ॥ ७२ ॥
क्षेत्रप्रभवंविज्ञायध्यायन्विश्वेश्वरशिवम् ॥ ब्रह्मेश्वरंचसंस्थाप्यविधित्तत्रैवसंस्थितः ॥ ७३ ॥ पगतनुर्येकारशीविश्वेश्वरस्येतिनिश्चितम् ॥ अस्याः
संसेवनाच्छेदुर्नकुप्यतिपुरोमयि ॥ ७४ ॥ कःप्राप्यकार्शीदुर्मेधाःपुनस्त्यक्तुमिहेते ॥ अनेकजन्मजनितःर्भनिर्मूलनक्षराम् ॥ ७५ ॥ विश्वसंतपसं
हर्तुःस्थानेविश्वपतेस्तनुः ॥ संताप्यतेतरांकाश्याविश्वेषजमहाग्निना ॥ ७६ ॥ प्राप्यकार्शीत्येजद्वरतुसमस्ताद्यौघनाग्निना ॥ नृपशुःसुपरिज्ञेयमहासौ
स्यपराङ्मुखः ॥ ७७ ॥ निर्वाणलक्ष्मीयःकाक्षित्यक्तांससारदुर्गतिम् ॥ तेनकार्शीनसंत्याज्यायद्यत्तेशादनुग्रहात् ॥ ७८ ॥ यःकार्शीसुपरित्यज्यगच्छे
दन्यत्रदुर्मतिः ॥ तस्यहस्ततलाद्गच्छेच्चतुर्वर्गफलोदयः ॥ ७९ ॥ निवर्हणीमघौघस्यसुपुण्यपरिद्विहिताम् ॥ कःप्राप्यकार्शीदुर्मेधास्त्यजेन्मोक्षसु
खप्रदम् ॥ ८० ॥ सत्यलोकेकतत्तसौख्यकसौख्यवैष्णवेपदे ॥ यत्सौख्यंलभ्यतेकार्श्यानिमेषार्धनिषेवणात् ॥ ८१ ॥ वाराणसीशुणवगात्रिणीयदु
हिणस्तिवति ॥ व्यावृत्त्यमंदगिरिनिपुनःप्रत्यगानुने ॥ ८२ ॥ स्कंदउवाच ॥ ॥ मित्रावरुणयोःपुत्रमहिमानंनव्रीमिते ॥ कार्श्यादशाश्वमेधस्यसर्व
तीर्थशिरोमणेः ॥ ८३ ॥ दशाश्वमेधिकंप्राप्यसर्वतीर्थोत्तमोत्तमम् ॥ यत्किंचिन्क्रियतेकर्मतदक्षयमिहेति ॥ ८४ ॥ स्नानदानंजवाहोमःस्वाध्यायोदे
वतार्वनम् ॥ संध्योपास्तिस्तर्पणंचश्राद्धपितृसमर्चनम् ॥ ८५ ॥ दशाश्वमेधिकेतीर्थसंस्कृत्तान्नानरोत्तमः ॥ द्वादशश्वमेधेशंसर्वपथैःप्रभुभ्यते ॥ ८६ ॥
ज्येष्ठमासिसितेपक्षेप्राप्यप्रतिपदतिथिम् ॥ दशाश्वमेधिकेस्नान्वाच्यतेजन्मपातकैः ॥ ८७ ॥ ज्येष्ठशुक्लद्वितीयायास्नान्वाहसरोवरे ॥ जन्मद्वय
कृतं पापं तत्क्षणादेवनश्यति ॥ ८८ ॥

त्यक्तासंत्यज्य ॥ मुंजनिविकिंचित् ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ निर्णीयमिश्रित्य ॥ निर्गायन्निक्किंचित् ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

एवमिति ॥ अमन्त्रायतीति वृद्ध्यान्नायतीति मतिजन्यात् दशान्यां दशजन्माधमिति क्रमेणेत्यर्थः ॥ ८९ ॥ यर्मियमसंवाधिनीम् ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ पक्षपक्षमात्रम् ॥ स्नातेति श्रेयः ॥ स्नातेति किंचित्पाठः ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ब्रह्मेश्वरब्रह्मणस्त्वनन्नास्यापितल्लिगम् ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ब्रह्मशालाविदेषण्डपम् ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥ १०१ ॥ इति श्रीरामानन्दवृत्तायाकाशीसहस्रद्वीकायाद्विपश्चात्तमोऽध्यायः ॥ ५२ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ त्रिपञ्चाशत्तमोऽध्यायेकादश्याप्रैषणमुच्यते ॥ शंकुङ्कणमुवाचानां काश्याश्चमहिमातया ॥

एवमर्वावृत्तिथिषुकमस्नानीनरोत्तमः ॥ आनुकुपक्षदशमिप्रमितिजन्माधमुत्तुजेत् ॥ ८९ ॥ तिथिदशहराप्राप्यदशजन्माधवहारणीम् ॥ दशाधमोधि केस्नतोयार्मापश्येयतानाम् ॥ ९० ॥ लिङ्गदशाधमेशद्वदशहरातिथौ ॥ दशजन्माजितैः पापैस्त्यजतेनात्र संशयः ॥ ९१ ॥ स्नातोदशहरायायः पूजयेच्छिगमुत्तमम् ॥ भक्त्यादशाधमेशेयं नतंगर्भदशास्थुरेशत् ॥ ९२ ॥ ज्येष्ठमासिसितेपक्षे पक्षरुद्रेनरः ॥ कुर्वन्वैषिकीयात्रानविघ्नैरभिभूयते ॥ ९३ ॥ दशाधमधवधैर्युत्पलस्यगायते ॥ दशाधमधेयतन्नात्वा दशहरातिथौ ॥ ९४ ॥ स्वर्धुन्याः पश्चिमेति गेनत्वा दशहरेश्वरम् ॥ नन्दुदशामवाप्नोति पुमानुपुण्यतमः क्वचित् ॥ ९५ ॥ यत्काश्यादक्षिणद्वारमंतरे हस्यकीर्त्यते ॥ तत्र ब्रह्मेश्वरं दृष्ट्वा ब्रह्मलोके महीयते ॥ ९६ ॥ इति ब्रह्मणवे षणवारणस्यामहा धिया ॥ दुहिनेन स्थितं तावदावद्विश्वेश्वरगमः ॥ ९७ ॥ दिवादासापिराजेंद्रे वृद्धब्रह्मणरूपिणे ॥ ब्रह्मणे कृत्यज्ञाय ब्रह्मशालामकल्पयत् ॥ ९८ ॥ ब्रह्मे श्वरसमीपे तु ब्रह्मशालामनोहरा ॥ ब्रह्मातत्रावसब्धो ब्रह्मधारिर्नानादयन् ॥ ९९ ॥ इति ते कथितो ब्रह्मन्महिमातिमहतरः ॥ दशाधमधेयार्थस्य सर्ववोधो विनाशनः ॥ १०० ॥ श्रुत्वा ध्यायामि मणुष्यं श्रावयित्वा तथैव च ॥ ब्रह्मलोके भवामोति श्रद्धयामानवोत्तमः ॥ १०१ ॥ ॥ इति श्रीस्कांदे महापुराण एकशीतिसहस्र्यां सिंहाया सुतराद्वैचतुर्थे काशीखंडे दशाधमधेयवर्णनं नाम द्विपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५२ ॥ ॥ अगस्तिरुवाच ॥ ॥ अपूर्वैक्यकथाल्यात ब्रह्मणो ब्रह्मवित्तम् ॥ किंचकारपुनः शंभुस्तत्र ब्रह्मण्यपि स्थिते ॥ १ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ शृण्वगस्त्यमहाभाग काश्या ब्रह्मण्यपि स्थिते ॥ निरिशीश्रुतयामास भृशमुद्रिग्रमानसः ॥ २ ॥ पुरीसायादशीकाशीकरणभूमिका ॥ नतादशीदशीहासीत्काचिन्मे प्रायशोऽष्टुवम् ॥ ३ ॥ यो यो याति पुरीतं तु स तत्रैव तिष्ठति ॥ अभूवन्ननुयोगिन्योऽयोगिन्यः काशिसंगताः ॥ ४ ॥ अकिंचित्करतां प्रातः स सहस्रकरोत्थम् ॥ विधिर्विधानदशो पिनमे ससविधो भवत् ॥ ५ ॥

॥ १ ॥ १ ॥ २ ॥ दृष्टिदृष्टिष्वे ॥ ३ ॥ अयोगिन्यो योगारहिताः त्यक्त्योगादरा इत्यर्थः ॥ यदा अयोगिन्युपपराहिताः ॥ अकारामश्लेषेकाश्यालवमुख्ययोगानुयुक्ता इत्यर्थः ॥ योगिन्येति ब्रह्म विद्यायः ॥ ४ ॥ अकिंचित्करतां किंचिदपि कर्तुं नैक्षमताम् ॥ अपि निष्कृतामितामोऽसत्सर्विः सहस्रकरोत्थनस्मिन्मिषिन्करतां विजोरेहितामपि किंप्राप्त इत्यर्थः ॥ असत्यर्थम् ॥ सविधः सवि

धनोमत्कार्यविधानक्षमोनाम्बदित्यर्थः ॥ ५ ॥ ६ ॥ विजगतीत ॥ ७ ॥ एवंयमन्तरसामान्यनोक्तापश्चात्तानामग्रणपूर्वकमाहेत्याह नामग्राहमित्यादिना ॥ ८ ॥ ९ ॥ दमिचण्डेयैकनास ॥ दमिचण्डेयैकचित्पाठः ॥ १० ॥ ११ ॥ स्वकार्यकर्तुंनान्योत्साहयति ॥ भवतइति ॥ १२ ॥ १३ ॥ तत्तस्मात् ॥ भवत्सुमध्यैदोऽवपुशंकुकर्णमहाकालायाताच्छतमित्यन्वयः ॥ यद्वा भवत्सु ममांतरेषुविद्यमानेषुममसमीपेतिष्ठत्सुकाशीप्रवृत्तिराज्ञप्रवृत्तिनजानामित्ययुक्तमिति विशेषः ॥ तत्तस्मात् हेशंकुकर्णमहाकालोऽबाद्विवेयातम् ॥ तद्वैतिकाचिराटः ॥ १४ ॥ अश्रुतमागच्छतम् ॥

चितयन्निदिदेशोगणानाहूयधूरिशः ॥ प्रेषयामासभोयातक्षिप्रवाराणसीपुरीम् ॥ ६ ॥ किंकुर्वतितुयोगिन्यः किं करोतिसभानुमान् ॥ गत्वाचित्तवरयुक्ता विधिश्चविदधातिकिम् ॥ ७ ॥ नामग्राहंततः प्रेषीद्बहुमानपुरःसरम् ॥ शंकुकर्णमहाकालघंटाकर्णमहोदर ॥ ८ ॥ सोमनंदिन्द्रदिवेषणकालपिंगलकुण्ड ॥ कुंडोदरमयूरक्षबाणगोकर्णतारक ॥ ९ ॥ तिलपर्णस्थूलकर्णहृदिचंद्रप्रभामय ॥ सुकेशविंदेच्छागकपर्दिनपिंगलक्षक ॥ १० ॥ वीरभद्रकिरिताख्यच तुर्मुखनिकुम्भक ॥ पंचक्षमारभूताख्यज्यक्षेमकलंगलिन् ॥ ११ ॥ विराधसुमुखषाढेभवंतोममसूनवः ॥ यथेमौस्कंदहेरबौनैगमेयथात्वयम् ॥ १२ ॥ यथाशाखविशाखौचयथेमौनंदिभृंगिणौ ॥ भवत्सुविद्यमानेषुमहाविक्रमशालिषु ॥ १३ ॥ काशीप्रवृत्तिनोजानेदिवोदासनुपस्यच ॥ योगिन्यः केवि धीनांचतद्वैयातंभवत्स्वम् ॥ १४ ॥ शंकुकर्णमहाकालौविस्मृत्यशोर्भोगिरम् ॥ ज्ञातुवाराणसीवातामायातंचत्वरान्वितौ ॥ १५ ॥ कृतप्रतिज्ञातोतूण प्राप्यवाराणसीपुरीम् ॥ शंकुकर्णमहाकालौविस्मृत्यशोर्भोगिरम् ॥ १६ ॥ यथैद्वजालिकीदृष्ट्वाभायाभिहविचक्षणः ॥ क्षणेनमोहमायातिकारिबी क्ष्यतयैवतौ ॥ १७ ॥ अहोमोहस्यमाहात्म्यमहोभाग्यविपर्ययः ॥ निर्वाणराशियत्काशीप्राप्ययात्यतोऽबुधाः ॥ १८ ॥ तत्तज्जैरियंकाशी महाशीर्वादभूमिका ॥ तेषांकरतलान्मुक्तिः प्राप्तापिपरितो गता ॥ १९ ॥ यत्रसर्वविभृथतः स्नानमात्रंविशिष्यते ॥ अप्युष्णीहृतपानीयैस्तां कार्षीकःपरित्यजेत् ॥ २० ॥

॥ १५ ॥ विस्मृत्येति ॥ भगवद्भक्त्यविस्मृत्यतत्रैवतस्यतुरितिशेणः ॥ विस्मृतांकीर्तिपाठोविस्मृतवन्तवित्यर्थः ॥ १६ ॥ विस्मरणेदृष्टांतमाहा ॥ यथेति ॥ दृष्टांतगतमर्थदृष्टांतिकियोजयति ॥ काशीमिति ॥ मोहं प्राप्ताविति विशेषः ॥ यद्वा काशीविद्वयशांभोगिरंविस्मृत्यतथैवतौमोहमायातावित्यन्वयः ॥ १७ ॥ अहोमोहस्यमाहात्म्यमहोभाग्यविपर्ययः ॥ १८ ॥ तज्जैरियंकाशी ॥ १९ ॥ २० ॥

दशसौवर्णिकं दशसुवर्णं दानं त्वम् ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ विश्वशब्दाद्युदिभाग इति ॥ विश्वानि तदीश्वानि तदिविधात यमः ॥ वायोर्दिव्यस्मात्
सवायुदिव्यरूपस्तयोर्भोग्येर्नैकैर्वादिशीत्यर्थः ॥ अथवा विश्वशब्दादिशब्दाद्यावायोर्दिव्यत्वाभागे समानसुवर्णदेश इत्यर्थः ॥ अथवा विश्वशब्दाद्यादेशे देवद्विभागो ॥ उवाच ॥ उवाच ॥ उवाच ॥
नैकैर्वादिभाग इत्यर्थः ॥ यथा द्रुतव्याख्याने दूषोपविशोपाप्तेः ॥ २८ ॥ २९ ॥ ज्ञातेति ॥ अस्माक्यभिनिष्ठायाश्चेन्महात्मन् ज्ञात्वा तत्रैकौ तस्य गुरोति ज्ञातेत्यर्थः ॥ तज्ज्ञानेनागमग्राह

यैककुपदानेन शिखिलस्य मूर्धनि ॥ दशसौवर्णिकं पुण्यं कस्तां कार्शीपित्यजेत् ॥ २१ ॥ यत्र दंडप्रमाणेन अन्ये केन शिवाग्रतः ॥ तुच्छमद्रुमं प्रभु
स्तां कार्शीको विमुंचति ॥ २२ ॥ यत्रैकद्विजमात्रं तु भोजयित्वा यथेच्छया ॥ वाजयेयाधिकं पुण्यं तां कार्शीको विमुंचति ॥ २३ ॥ एकं गां यत्र दशैवि
धिवद्ब्रह्मणा यवै ॥ लभेदुत्तमो पुण्यं कस्तां कार्शीपित्यजेत्सुधाः ॥ २४ ॥ एकं लिंगं प्रतिष्ठाप्य यत्र संस्थापितं भवेत् ॥ अपि त्रैलोक्यं न विलंतां कार्शीकः
समुज्झति ॥ २५ ॥ परिनिश्चित्य तावित्यलिंगे संस्थाप्य पुण्यदे ॥ तत्रैव स्थितिं प्राप्नोति कार्शीनाद्यापि मुच्यते ॥ २६ ॥ शंखकर्णे श्वरलिंगं शंखकर्णे
णाचिंतम् ॥ दृष्ट्वा न जायते जंतुर्जातुमातुर्महोदरे ॥ २७ ॥ विश्वशब्दाद्युदिभागे शंखकर्णे श्वरं नरः ॥ संपूज्य न विश्वेश्वरं संसारसागरे ॥ २८ ॥
महाकालेश्वरं लिंगं महाकालगणाचिंतम् ॥ अर्चयित्वा च न त्वाचस्तु त्वाकालभयंकुतः ॥ २९ ॥ स्कंद उवाच ॥ शंखकर्णे महाकाले चिंतं न दिलं
बिते ॥ ज्ञात्वा सर्वज्ञनाथं प्राहैपीदं परागणौ ॥ ३० ॥ घंटाकर्णं त्वमागच्छ महोदर महाभते ॥ कार्शीयांतं गुहां तूनां तु तत्र त्वं चोष्ठितम् ॥ ३१ ॥ इत्ययं स्तौ
गणौ तां तु गत्वा कार्शीं महापुरीम् ॥ व्यावृत्त्याद्यापि नोयातौ क्वापि तत्रैव संस्थितौ ॥ ३२ ॥ घंटाकर्णे श्वरलिंगं घंटाकर्णगणोत्तमः ॥ कार्श्या संस्थाप्य वि
धिवत्स्वयंतत्रैव निवृत्तिः ॥ ३३ ॥ कुंडं तत्रैव संस्थाप्य लिंगं स्नपनकर्मणे ॥ नाद्यापि संत्यजेत् कार्शीं ध्यायं लिंगं तथेव हि ॥ ३४ ॥ महोदरोऽपि तत्राचार्य
शिवध्यानपरायणः ॥ महोदरेश्वरं लिंगं ध्यायेद्वापि कुंभज ॥ ३५ ॥ महोदरेश्वरं दृष्ट्वा वराणस्य द्विजोत्तमः ॥ कदाचिदपि वैमातुः प्रविशेन्नोदीरं दीराम् ॥
॥ ३६ ॥ घंटाकर्णहरेस्नात्वा दृष्ट्वा व्यासे श्वरं विभुम् ॥ यत्र कुत्र विप्रो विवारणस्य भ्रंशो भवेत् ॥ ३७ ॥ घंटाकर्णे महातीर्थे श्राद्धं कृत्वा विधानतः ॥ अपि पुन
तिमाप्नादुद्धरेत्सप्तसूत्रां ॥ ३८ ॥ निमज्ज्याद्यापि तत्कुंडे क्षणं यो वह्नो भवेत् ॥ विश्वेश्वरं महापूजाघंटागरावश्रुणोति सः ॥ ३९ ॥ वंदति पितरः कार्श्यां
घंटाकर्णे भले जले ॥ दाता तिलोदकस्यापि वंशेनः कोपि जायते ॥ ४० ॥ यद्दंश्यामुनयः कार्श्यां घंटाकर्णं महाह्रदे ॥ कृतोदकक्रियाभ्रान्तः परासिद्धिं घटाद्धव ॥ ४१ ॥
सर्वज्ञनाथ इति ॥ माहैपीत्येवमास ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ निवृत्तं मुखितः मुस्यत इत्यर्थः ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ औदीरमुदरमास ॥ दरीं हारम् ॥ ३५ ॥ व्यासे भगवित्यत्र विष्णुर्मिति ह्येव
त्पाठः ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ अवहितो ध्यानस्थः ॥ ३९ ॥ वंदति ॥ नोऽस्माकं भवेन्निलोदकस्यापि दाता कार्श्यापि कजापदेन जनिष्यतीति पितरो वदन्त्यर्थः ॥ ४० ॥ ननु तथा मतो किं स्यात्

किमर्थमेतवर्तनीत्याकांक्षायामाह ॥ यद्वद्व्याहति ॥ यस्यपदार्कणहर्देति लोदकदत्तुद्वययद्वद्व्याहः ॥ घट्टकणमहहृदकृतउदकक्रियायेवोवशेयस्तेत्यामुनययस्तंभ्रांसिदिमाताःतथावयवमपि प्राप्यामहत्याभिप्रायेणवर्तनीति ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ तुषुनःइयंकाशीमहामुनिशुनर्जानीत्यर्थः ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ व्यावर्णपरिच्छदपरिक्रस्तावन्नेषधिष्यामीत्यर्थः ॥ सर्वोऽश्रेयोहयिष्यामिपिप्रपणेनतत्राह ॥ नोद्यमादिति ॥ नोद्यमदिति ॥ पृष्टद्विणाति ॥ ४६ ॥ एतद्विणाति ॥ ४७ ॥ प्रतिवेषेपिच्छदमात्राभावेदृष्टतमाह ॥ शिविति ॥ शतिष्णानमनवरमयथास्तीचंद्रसूर्यश्चतुर्गुणान्प्रस्तावयद्यथाभ्यापिगतिनरजतोनुस्रुतः ॥ ननिर्बन्धद्वारोऽनुकूलेषवेदित्यर्थः ॥ ४७ ॥

॥ स्कंद उवाच ॥ घंटाकरणेयातेप्रयातेचमहोदरे ॥ विसिस्मयथस्मरद्द्रष्टामौलिमांदोलयन्मुहुः ॥ ४२ ॥ उवाचचमनस्येवहरःस्मित्वापुनःपुनः ॥ महामोहनविद्यासिकाशित्वांपर्यवैभ्यहम् ॥ ४३ ॥ पुराविदःप्रशंसंतित्वांमहामोहहारिणीम् ॥ कार्शोन्वितिनजानंतिमहामोहनधुरियम् ॥ ४४ ॥ प्रेषयिष्याम्यहंसर्वान्भवतीमोहादिष्यति ॥ इतिसम्यग्विजानामिकाशित्वांमोहनौषधिम् ॥ ४५ ॥ तथापिप्रेषयिष्यामियवान्मेस्तिपरिच्छदः ॥ नोद्यमाद्विगमंतोदृज्जानिनःसाध्यकर्मणि ॥ ४६ ॥ नोद्यमाद्विरतिःकार्याक्षापिकायैविवक्षणेः ॥ प्रतिकूलोपिखिद्येतविधिस्तस्ततोद्यमात् ॥ ४७ ॥ शीतोष्णभावस्वर्भाजमुग्रस्तावपिनभोगे ॥ गतिनत्यजतोद्यापिप्रक्रांतव्यक्ततोद्यमौ ॥ ४८ ॥ एकत्रहंतिकार्योणिप्रातिकूल्याद्विधिमुहुः ॥ एकत्रकरणीयायानिसेत्स्यत्यत्रभृशोद्यमात् ॥ ४९ ॥ देवपूर्वकृतं कर्मकथ्यतेनेतररत्नः ॥ तन्निराकरणेयत्नःस्वयंकार्योविपश्चिता ॥ ५० ॥ भाजनोपस्थितदेवाद्रोज्ज्वलस्यस्वयंविशेत ॥ हस्तवक्रोद्यमात्तच्चप्रविशेदौदरीरम् ॥ ५१ ॥ इत्युद्यमंसमर्थशोनिश्चितंदैवजित्वरम् ॥ पुनश्चप्रेषयांचक्रेगणान्पंचमहारथान् ॥ ५२ ॥ सोमनंदीनंदिषेणःकालपिंगलकुक्षुदाः ॥ तेष्वपिननिवर्तकाभ्यांजीवामृताया ॥ ५३ ॥ तेष्विस्वनामालिंगानिंशुसंतुष्टिकाम्यया ॥ प्रतिष्ठाप्यस्थिताःकाश्यांविश्वनिर्वाणजन्मनि ॥ ५४ ॥ सोमनंदीश्वरद्वार्लिंगंनंदवेनेपरम् ॥ सोमलोकेपरानंदंप्रार्थुयाद्रत्निलमाग्नारः ॥ ५५ ॥ तदुत्तरेविलोक्यथानंदिषेणेश्वरंनरः ॥ आनंदसेनसंप्राप्यजयेन्मृत्युमपिक्षणात् ॥ ५६ ॥ कालेश्वरमहालिंगंगंगायाःपश्चिमोत्तरे ॥ प्रणम्यकालपाशेननोबध्यतकदाचन ॥ ५७ ॥ पिंगलेश्वरमभ्यर्च्यकालेशान्किंचिदुत्तरे ॥ लभतेपिंगलज्ञानंयेनन्मयतांब्रजेत ॥ ५८ ॥

किमिति ॥ प्रकांतव्यगमनेकृतउद्यमोपाभ्यास्तौ ॥ ४८ ॥ तर्हि कुत्रापि कार्यप्रतिबंधोपन्यास्यदित्याद्यं कथाविभागमाह ॥ अत्र जगति ॥ अंतर्हति पाठे
अंतर्हति वृद्धमाननस्तरमित्यर्थः ॥ ४९ ॥ ननु ललाटे लिखितं यन्मुष्ठी जागरवामरे ॥ नो हरिः शंको ब्रह्मान्यथा तत्कुर्महं नीत्यादि दर्शनात् ॥ देवमन्यथ धितव्यमित्याद्यं कथाह ॥ देवमणाक
मं निहार्त्तं संभाव्य ॥ निषेधवचनस्य तदुद्यमवपुरुषा विषयात्वादि प्रतिभावः ॥ ५० ॥ उद्यमं विना देवं कारिकावक्तव्यमाह ॥ भाजनेति ॥ ५१ ॥ प्रयत्नसमर्थेन मुपुसंहरतस्तत्फलमाह ॥ इत्युद्यम
मिति ॥ समर्थ्य संसाध्य ॥ निश्चितं यत्पुन्यादहं कृतम् ॥ देवजित्स्वरमदृश्य मनशीलम् ॥ ५२ ॥ उद्यमं विनिर्दिष्टं ॥ निश्चितं यत्पुन्यादहं कृतम् ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

कुङ्कुटाङ्गस्यैवाश्रितारोपस्यसङ्कुटाङ्गद्विस्तस्य ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ मायावीर्यमहत्सुमायावीर्याभ्यामहत्तरेषु ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥
॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ स्नापयित्वेति ॥ यक्षशालादिवातनात्यपशुष्णफलं जलमित्यादिनिषेधवचनतत्त्वज्ञानपूर्वकक्रियातिरिक्तस्थानविषयोऽपि शेषपादोक्तसंसर्गविवेका ॥ शालग्राम

कुङ्कुटश्चरलिंगस्य येनार्कवितन्वते ॥ कुङ्कुटाङ्गद्वैतस्तस्य नेतर्गमवधुयुः ॥ ५९ ॥ ॥ स्कंदउवाच ॥ ॥ सोमनदिप्रभृतिषु नुपंचगणेष्वपि ॥
आनंदकाननं प्राप्य स्थितेषु स्थाणुब्रवीत् ॥ ६० ॥ ॥ कार्यममार्कमेवैतद्वदिसस्य विमृश्यते ॥ अनेनोपाधिना येन तत्र त्रितुमुमामकाः ॥ ६१ ॥ ॥ ग्रमथे
षु विषुषु मायावीर्यमहत्स्वपि ॥ अहमेव प्रविष्टोऽस्मि वाराणस्यानसंशयः ॥ ६२ ॥ ॥ क्रमेण प्रेषयिष्यामि योस्ति मे स्वपरिच्छदः ॥ तत्र संवेद्युयाते पुनतो
यास्यान्यहं नुनः ॥ ६३ ॥ ॥ संप्रचार्येति हृदये देवदेवनमोलिना ॥ प्रैषिष्टप्रमथानां तु तोरणचतुष्टयम् ॥ ६४ ॥ ॥ कुंडोदरो मयूराख्याबाणगोकर्णएव च ॥
मायाबलं समाश्रित्य कार्षीप्रविविधगुणाः ॥ ६५ ॥ ॥ कृत्वोपायशतैस्तु दिवा दासस्य संश्रमे ॥ यदैकोपि समर्थो न तदा तत्रैव संस्थितम् ॥ ६६ ॥ ॥ अपराधशते
ष्वीशः केन तु प्यतिकर्मणा ॥ संप्रचार्येति च कुल्लिंगाराधनमुत्तमम् ॥ ६७ ॥ ॥ एकस्मिन् आभवे लिंगे विधिनाभ्यर्चिते सति ॥ ६८ ॥ ॥ लिंगार्चनविधानज्ञोल्लिंगार्चनरतः सदा ॥
चयच्छति ॥ ६८ ॥ ॥ न तु प्यतिथेश्च श्रुयं ज्ञानतपोव्रतैः ॥ यथा तु प्येषः स्फुल्लिगे विधिनाभ्यर्चिते सति ॥ ६९ ॥ ॥ लिंगार्चनविधानज्ञोल्लिंगार्चनरतः सदा ॥
अक्षरस्य विज्ञेयः साक्षाद्वक्षोपमानवः ॥ ७० ॥ ॥ नगोऽतः प्रदानेन न स्वर्णशतदानतः ॥ तत्फलं लभ्यते पुंभिर्यत्सकृल्लिंगपूजनात् ॥ ७१ ॥ ॥ अथ मेधा
दिभिर्यगेन तत्फलमवाप्यते ॥ यत्फलं लभ्यते मर्त्यैर्नित्यं लिंगप्रपूजनात् ॥ ७२ ॥ ॥ स्नापयित्वा विधानेन योल्लिंगस्य नोदकम् ॥ त्रिःपिबे त्रिविधं पापं
तस्येहाशुप्रणश्यति ॥ ७३ ॥ ॥ लिंगस्नपनवाभिर्यः कुर्यान्मूर्ध्नि भेषचनम् ॥ गंगाक्षानफलं तत्संजायते त्रिविपापनः ॥ ७४ ॥ ॥ लिंगं समर्चितं दृष्ट्वा यः कुर्या
त्पणार्तसकृत् ॥ संदेहो जायते तस्य पुनर्देहनिबधने ॥ ७५ ॥ ॥ लिंगं यः स्थापयति न स जन्मकृता दधात् ॥ सुच्यते नात्र संदेहो विदुषुः स्वर्गभागभवेत् ॥
॥ ७६ ॥ ॥ विचार्येति गणैः कार्थ्यास्वामिद्वेहापशतये ॥ प्रतिष्ठितानि लिंगानि महापातकारभेदपि ॥ ७७ ॥ ॥ कुंडोदरे शरलिंगं दृष्ट्वा लोकांसत्रिंशो ॥
सर्वपापविनिमुक्तः शिवलोके महीयते ॥ ७८ ॥ ॥ कुंडोदरे शरल्लिंगात्प्रतीच्यामसिरोधसि ॥ मयूरे शरमभ्यर्च्य नगमंप्रतिपद्यते ॥ ७९ ॥ ॥ मयूरे शप्रतीच्यांचलि
गंबाणे शरं महत् ॥ तस्य दर्शनमात्रेण सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ ८० ॥ ॥ गोकर्णे शं महालिंगं मंतं गेहस्य पश्चिमे ॥ द्वारे सममर्च्य वैकाश्यानि विघ्नैरभिभूयते ॥ ८१ ॥

शिवल्लोहोत्सवार्थापि विज्रताभिर्युक्तेः ॥ शिवाऽभक्तविषयका ॥ शिवविष्णवेभ्यो देवदशैर्भुद्विषयैर्वेतिङ्क ॥ वस्तुतस्तु बाणल्लिंगादिष्वतिरिक्ताविषयवेत्तादेति श्रुतं न प्रसृतं व्यम् ॥ ७३ ॥
॥ ७४ ॥ ॥ देहस्य नित्यं वाचनं न्यवेदेहवचनं तस्मिन् ॥ ७५ ॥ ॥ महापातकारनिर्भिदन्तीति महापातकारभेदे ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥ ॥ अनिगेधमिदं न्यायनाद्यातीरे ॥ ७९ ॥ ॥ ८० ॥ ८१ ॥

पंचत्वसमेधमरणाक्षरे ॥ तर्हि किं काव्यामेवेनेत्याह ॥ कचिदपीति ॥ यत्र कुत्राप्यप्यंमृदुमुदुच्छतः प्राजुबोधानश्रोनजगतइत्यर्थः ॥ ८२ ॥ गणेश्वरइत्यत्रमहेश्वरइति कचिन्निपाठः ॥ ८३ ॥ मोहकत्वमात्रेणमात्रेयैकत्वाभिधानं ननु तत्कार्यकत्वेन ॥ ८४ ॥ तदेवाह ॥ अत्राप्येति ॥ ८५ ॥ ननु स्वाभिर्निविहयतिष्ठतः कुनस्तेन विभुस्तत्राह ॥ मरणादिति ॥ ८६ ॥ कुत्रक ॥ केनेति वा पाठः ॥ ८७ ॥ निर्वाणकैवल्यमेव मणीसुंदरीनिर्वाणमणी ॥ प्रकर्षेणातिरेहत्यागावसेरसवतीति प्रात्यस्तारकोपदेशात्सदेव शूषणप्रशस्यतयातम् ॥ यद्वा प्रतिभवात्प्रात्यमरणं तदेव मृगमंगले
 गोकर्णेऽश्वरभक्तस्य पंचत्वसमये सति ॥ ज्ञानश्रंशोनजयेत कचिदप्यंतमृच्छतः ॥ ८२ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ विरयस्य गणेऽप्युच्यतु ध्वनिपि गणेऽश्वरः ॥
 महिमानं महत्त्वं तत्काश्याः पर्यवर्णयत् ॥ ८३ ॥ वैष्णव्यामायाया विश्वं श्रम्येतात्रयाया विलम् ॥ ध्रुवं मूर्तिमतीं सैषा काशी विश्वैकमोहिनी ॥ ८४ ॥
 अपास्य सोदरान् पुत्रं श्रेष्ठं ग्रहं वसु ॥ अप्यंगीकृत्य निधनं सर्वकाशी सुपासते ॥ ८५ ॥ मरणादपि नोकाश्याभयं यत्र मनगपि ॥ गणास्तत्र तृतिष्ठंतः कुतो
 मतोपि बिभ्यति ॥ ८६ ॥ मरणमंगलं यत्र विभ्रति यत्र भूषणम् ॥ कौपीनं यत्र कौशेयं काशी कुत्रोपमीयते ॥ ८७ ॥ निर्वाणमणी यत्र कंवां प्रक्रमेव वा ॥
 ब्राह्मणं वा श्वपाकं वा वृषीति प्रांत्यभूषणम् ॥ ८८ ॥ मृता नां यत्र जंतूनां निर्वाणपदमृच्छताम् ॥ काव्यं शनापिन समापि शक्रादयः सुराः ॥ ८९ ॥
 यत्र काश्यां मृतो जंतुर्ब्रह्म नारायणादिभिः ॥ प्रबद्धमूर्ध्वजलिभिर्नमस्येताति यतः ॥ ९० ॥ यत्र काश्यां शवत्वे पि जंतुनां चित्ताव्रजेत् ॥ अतस्तत्कर्णसं
 स्पर्शकरोम्यहमपि स्वयम् ॥ ९१ ॥ यस्तु काशीति काशीति द्विस्त्रिजपति पुण्यवान् ॥ अपि सर्वपवित्रेभ्यः सपवित्रतरो महान् ॥ ९२ ॥ येन काशीहृदि
 ध्याता येन काशीहसे विता ॥ तेनाहं हृदि संध्यातस्तेनाहं सेवितः सदा ॥ ९३ ॥ काशीयः सेवते जंतुर्निर्विकल्पेन चेत्तसा ॥ तमहं हृदयेनित्यं धारयाभि
 प्रयततः ॥ ९४ ॥ स्वयं वस्तु मरणात्तोपि वासयेत्तीर्थं वासिनम् ॥ अयेकमपि मूले न स वस्तुः फलभग्धुवम् ॥ ९५ ॥ काश्यां वासंति ये वीरा अपंचत्वविनि
 श्रयाः ॥ जीवन्मुक्तास्तु ते ज्ञेया वंधाः शूष्यास्त एव हि ॥ ९६ ॥ इत्थं विमृश्य बहुशः स्यात्पुनराणसि गुणान् ॥ गणानन्यान् समाहूय प्राहिणोऽस्त्राति पूर्वकम् ॥
 ॥ ९७ ॥ तारकत्वं समागच्छाति स्वच्छमानस ॥ दिवोदासेषु वृषावा सोयामर्धेषु वराधुरीम् ॥ ९८ ॥ तिलपर्णस्थूलकर्णदमि चंडप्रभामय ॥ सुकोर्विदंते
 छागकर्पदिपि गलाक्षक ॥ ९९ ॥ वीरभद्रकिराताख्यचतुर्मुखानि कुंभक ॥ पंचाक्षभारभूताख्यत्र्यक्षे मकलंगलिन् ॥ १०० ॥ विरायसु सुखाषाढेयतुसवै
 पृथक् पृथक् ॥ एते गणामहाभागाः स्वामिभक्ताः दृढव्रताः ॥ १०१ ॥ कृत्वा मायाबहुविधा बहुपावि वक्षणाः ॥ अनिर्मेषेणास्तस्थुः ओणी शिच्छिद्रकाक्षिणः ॥ १०२ ॥
 यत्नसम् ॥ मरणमंगलं यत्रेच्छते ॥ यत्र काश्यां शवत्वे पि जंतुनां चित्ताव्रजेति द्युक्तं वात ॥ शावनलोके ये दिव्यादि मनुष्यवचनं काश्यातिगतिविषयं द्रष्टव्यम् ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ १०० ॥ श्रवत्वेऽपि अशिव्यान्वी
 क्त्वोपि ॥ अत एव तस्य जंतोर्मरणाप्यवहितसमये तारकोपदेशार्थकणसंस्पर्शकरोमि ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ मूल्येन जीविकया ॥ वस्तुवामकर्तुं यावत्फलं तावत्फलं भजत इत्यर्थः ॥ ९५ ॥
 ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ वृषावा सोयमर्थयः ॥ अवीष्टे अधिकं यथा स्यात्तथा इष्टे शास्तीत्यर्थः ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥ १ ॥ निषेधप्रातिनाशेणानियेयत इति निषेधणाः ॥ अत्यंतसत्त्वयानां

इत्यर्थः ॥ २ ॥ नमस्नातस्परज्जश्विद्वयस्तेऽपिज्ञातताच्छिद्राः ॥ विद्रावित्तूरीकृतं यशो लक्षणं धनं पतिविद्रावितयशो धनाः ॥ आश्रोषे ॥ अहोवेदं ॥ ३ ॥ यक्षमुष्णमाश्रयः कश्चिदेको
 मनुष्योपनिबन्धकृत्सम् ॥ तस्य मन्दस्य वशीकरणं दुद्रुततद्वानिरस्तमित्यर्थः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ स्वामिकायां तावद्वानानां किमिति न कमाप्तिस्तद्गुह्यकृतेति ॥ ७ ॥ मंगुरा नम्रा गीलाः ॥ ८ ॥ ९ ॥
 अपिज्ञाततच्छिद्रा विद्रावितयशो धनाः ॥ आश्रोषे ॥ अहोवेदं ॥ ३ ॥ यक्षमुष्णमाश्रयः कश्चिदेको मनुष्योपनिबन्धकृत्सम् ॥ तस्य मन्दस्य वशीकरणं दुद्रुततद्वानिरस्तमित्यर्थः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ स्वामिकायां तावद्वानानां किमिति न कमाप्तिस्तद्गुह्यकृतेति ॥ ७ ॥ मंगुरा नम्रा गीलाः ॥ ८ ॥ ९ ॥
 मनुष्यमात्रमप्यत्र यैर्न कनवशीकृतम् ॥ ४ ॥ बहुमानेन दानेन सौहार्देन महीयसा ॥ कृतप्रसादां लयक्षणे धिक् नस्तत्कार्यं चकार ॥ ५ ॥ धिगस्मान्स्वामिनान्यंकृतसंभवनान् दुद्रु-
 हंस्वामिभक्त्यप्रमादिनाम् ॥ अंशतमोमये लोके ध्रुववासो भविष्यति ॥ ६ ॥ अकृतस्वामिकार्याणामहोजीवितधारिणाम् ॥ अक्षतैर्द्रियवृत्तीनां दुर्गतिश्च परे-
 प्रदे ॥ ७ ॥ लब्धसंभवनानां च न्यकृतस्वामिकर्मणाम् ॥ भृत्यानां भूरिभाजं च भगुराः स्युर्नोरथाः ॥ ८ ॥ अनिष्पादितकार्यार्थे यमुखं प्रक्षयं त्यहो ॥
 अपत्रपाः पुरोर्भुस्तैर्मैर्भाक्वृत्तियम् ॥ ९ ॥ नद्रीणां न समुद्राणां न दुर्माणं महीयसा ॥ भूतधाड्यास्तथासरोरथस्वामिदुर्हमहान् ॥ १० ॥ अहोपैरा-
 णिकीगाथास्तृतास्माभिरनिर्दिता ॥ तदर्थमवलंब्येहस्थास्यामः कृतनिश्चयाः ॥ ११ ॥ अनाकलितपुण्यानां परिक्षीणधनयुषाम् ॥ सर्वोपायविहीनानां
 गतिर्वारिणसीपुरी ॥ १२ ॥ अपुण्यभारसिन्धानां पश्चात्तापमुपेयुषाम् ॥ विष्वग्ध्वगतीनां च गतिर्वारिणसीपुरी ॥ १३ ॥ स्वामिदुहः कृतव्राक्षये च दिश-
 भयतकाः ॥ तेषां क्वापि गतिर्नास्ति मुक्तावारिणसीपुरीम् ॥ १४ ॥ इत्थं निश्चित्य गार्थाद्यर्थप्रमथा अवतस्थिरे ॥ अविज्ञातस्वरूपश्च दिवोदासेन भूभुजा ॥
 ॥ १५ ॥ ननु बोधसमूपा लो नितरं बुद्धिमानपि ॥ विबुधान्विबिधाकारैः स्थितानीशप्रभवतः ॥ १६ ॥ चित्रं न चित्रगुप्तोपिवेत्ति वारिणसीस्थिताद् ॥
 जंतून्कागणानान्येषां मत्स्यलोके निवासिनाम् ॥ १७ ॥ अविच्छिन्नप्रभवाणामपि परिच्छिन्नतेजसाम् ॥ कृतलिंगप्रतिष्ठानानां तं प्राप्नोति धर्मराट् ॥ १८ ॥
 इति तं प्रमथाः सर्वे षोडश महामुने ॥ कृतलिंगार्चनाः कार्शानां बाधुञ्जातिशर्मदाम् ॥ १९ ॥ तारकेशं महालिंगं तारकाख्यागणोत्तमः ॥ तारकज्ञानदंष्टु-
 सां सुनेऽद्यापि समचर्यत् ॥ २० ॥ तारकेश्वरलिंगस्य कृत्वा भक्तिं सुनिश्चलाम् ॥ सुवेन तारकज्ञानं लभ्यते तेनोत्तमैः ॥ २१ ॥ तिलपणेश्वरं लिंगं तिलपण-
 प्रतिष्ठितम् ॥ तिलप्रमाणमप्यत्र दृष्ट्वा पापं न संभवेत् ॥ २२ ॥ स्थूलकर्णेश्वरं लिंगं परिपूज्य नरोत्तमः ॥ नदुर्गतिमवाप्नोति पुण्यमाप्नोति चोत्तमम् ॥
 ॥ २३ ॥ हर्मिचंडेश्वरं लिंगं तथालिंगं प्रभामयम् ॥ आराध्यतत्प्रतीच्यां च न पापैर्भिमूयते ॥ २४ ॥ प्रभामयेश्वरं लिंगं दृष्ट्वा न्यत्रापि संस्थितः ॥ प्रयासय-
 नयानेन शिवलोके व्रजे सुधीः ॥ २५ ॥ मुक्तेश्वरमभ्यर्च्य हर्षिकेशवनेनरः ॥ षाट्कौशिकमयं देहं धारयेद्भुजः पुनः ॥ २६ ॥

महीयसां महत्तराणाम् ॥ महीषुषामिति पठ्यते महीमिव मानानां तदुत्पन्नानामित्यर्थः ॥ ११० ॥ ११ ॥ विष्वक्मन्वतः ऊर्ध्ववागित्येषं तेषां विष्वग्ध्वगतयत्नेषां विष्वग्ध्वगतीनां सर्वत्रोद्धान्तानां
 मित्यर्थः ॥ विष्वग्ध्वगतीनां भित्तिकाचिन्माटः ॥ १३॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥

दत्तौशिकम् ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ ॥ इति श्रीरामानन्दकृतायां काशीखण्डटीकायां प्रपञ्चाक्षरमोक्षयोगः ॥ १३ ॥ ॥ १४ ॥ कपर्दीशस्य लिंगस्य माहात्म्याख्यानपूर्वकम् ॥ चतुष्पञ्चदशकेभ्यो यैषैषा चारख्यानमुच्यते ॥ १ ॥ गणपोगणमुख्यः ॥ गणकद्वितीयोऽस्वार्थकः ॥ २ ॥ ३ ॥ तज्जलस्पर्शमात्रेणैवमस्य भवतीत्यत्रेतिहासमाह ॥ इतीति ॥ ४ ॥ ५ ॥ इदानीं तस्य पाशुपतयोगवस्थानमाह ॥ एकद्वेति ॥ मार्गभागशीर्षे ॥ ६ ॥ लिंगस्य दक्षिणे भागे इत्यादीनां संक्षणं सस्तीरुपविष्टः स नराक्षसमद्राक्षोदिनिषष्ठलोकगतेनन्वयः ॥ ७ ॥ न्यस्तमस्तकपांशु रिति ॥ पुनः क्षिरसिन्धुसंधारणव्यानां गत्वायमस्य कृष्यां संध्याजीवब्रह्मणोरित्यनुसन्धानरूपताम् ॥ कथंमूढा ॥ आध्यात्मिकीमात्मानं कार्यकारणतं वा तमाधिकृत्य जाताम् ॥ माध्याह्निकीमिति पादेऽप्यष्टस्वार्थः ॥ पञ्चाक्षरीविधानं भः शिवायेति मन्त्रात्मिका ॥ पंचात्मिकीमिति योऽद्वैतानुसंधानतदुरुधारावामदेव सद्योजातात्मिकामित्यर्थः ॥ ८ ॥ संहारमार्गेण वामवर्तेन ॥ तदुक्तम् ॥ अपसव्यं

विंदती शंशरोभ्यर्च्य भीमचंडीसमीपतः ॥ त्यक्त्वा प्रचंडमथेनोमोक्षं विंदति राश्वतम् ॥ २७ ॥ छागलेशं महालिंगं पित्रीश्वरसमीपगम् ॥ विलोक्य पशुवत्कोपि न पापं प्राकृतं स्पृशेत् ॥ २८ ॥ इति श्रीस्कांदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखंडे उत्तरार्द्धे वाराणसीवर्णनगणप्रेषणं नाम त्रिपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५३ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ कुंभसंभवश्च यमिश्रुणोत्वैव हितो भवान् ॥ कपर्दीशस्य लिंगस्य माहात्म्यमुत्तमम् ॥ १ ॥ कपर्दीनामगणपः शंभोरत्यंतवह्निभः ॥ पित्रीशाहुत्तरे भागे लिंगं संस्थाप्य शोभनम् ॥ २ ॥ कुंडं च खानतस्यार्थे विमलोदकसंज्ञकम् ॥ यस्य तोयस्य संस्पृशी द्विमलो जायते नरः ॥ ३ ॥ इति हासं प्रवक्ष्यामि तत्र त्रेतायुगे पुरा ॥ यथा वृत्तं कुंभयोने श्रवणात्पातकापहम् ॥ ४ ॥ एकः पाशुपतश्चेष्टो बाल्मीकिरिति संज्ञितः ॥ तपश्च चारसमुनिः कपर्दीशं समर्चयन् ॥ ५ ॥ एकदा सहिर्मते मार्गे मासितपोधनः ॥ स्नात्वा तत्र महती र्थे मध्याह्ने विमलोदके ॥ ६ ॥ चकार भस्मना स्नानमायादत्तलभस्तकम् ॥ लिंगस्य दक्षिणे भागे कृतमाध्याह्निकक्रियः ॥ ७ ॥ न्यस्तमस्तकपांशुश्च संध्यामाध्यात्मिकीं स्मरन् ॥ जपन्य चार्क्षीं विद्यां ध्यायन् देवं कपर्दीनम् ॥ ८ ॥ कृत्वा संहारमार्गेण सप्रमाणं प्रदक्षिणम् ॥ दुष्टं कृत्य दुष्टं कृत्य दुष्टं कृत्य त्रिरुचकैः ॥ ९ ॥

यतीनां तु सत्यं दुर्बलचारिणाम् ॥ सव्यासत्वं गृहस्थस्य शोभोर्नित्यं प्रदक्षिणमिति ॥ पाशुपतविशेषस्य निर्वोदक्षिणादीक्षितादीक्षितत्वाद्यतिसमानधर्मत्वं दृश्यम् ॥ यस्मिन् दिना विष्वक्परादौ शृष्टिक्रमेण यतिभिः प्रदक्षिणं क्रियते तत्तु विष्णुसंविधानात् ॥ तदप्युक्तम् ॥ सोमसूत्रद्वयं यत्र यत्र वा विष्णुर्मदिरम् ॥ अपसव्यं न कुर्वीत कुर्यादेव प्रदक्षिणमिति ॥ स्ययलुगिताद्वा ॥ यत्तु कुर्वंचंडं कुर्वंचैव सोमसूत्रं पुनर्द्वयम् ॥ चंडंचैव सोमसूत्रं च पुनश्चंडं पुनर्द्वयमप्युक्तम् ॥ तच्च शनिप्रदोषप्रकरणे पठितत्वात् तद्विदोषवर्जिते गेषु तेषु विधेयम् ॥ अत्र यः कश्चिदशनिवारसंबंधी प्रदोषः ॥ अतएवाष्ट्यां वृषचंडमित्युक्तमकारणविष्वक्परासेन प्रदक्षिणाकृताद्वितिसंनकुमारसंहितायादृश्यते ॥ सोमसूत्रप्रमाणं चान्यत्रोक्तम् ॥ तथा हि ॥ प्रासादविस्तारसमानसूत्रोऽसौ मस्य सूत्रं दिशो भस्मसूत्रम् ॥ सूत्राद्वा हि लघनो न दोषः स दोषमव्यं तत्तच्छंभवेनेति ॥ सममार्गं शास्त्रीयप्रमाणसाहित्यथास्यात् ॥ पाठान्तरं स्पष्टम् ॥ एवंप्रसंगात् तदुक्ता पुनः पाशुपतयोगेनैव बुद्धामिति ॥ दुष्टं कृत्येति ॥ दुष्टं कुर्यादिति ॥ दुष्टं कुर्यादिति ॥ दुष्टं कुर्यादिति ॥

इनाडीसहस्रदुक्तेहम् ॥ शिरालशिरामिरलं पर्याप्तव्याप्तमित्यर्थः ॥ यदा शिरालं यथास्यात्तथादीर्घविधेयस्यसम् ॥ स्थूलानिगानिगुलकास्थानिष्टुटिककीकसानिर्बिषणम् ॥ १९ ॥
 अतिविस्तृतौपादौचरणेभ्यस्यतम् ॥ दीर्घविक्राब्जगुलयोगस्यतम् ॥ अस्थिचर्मणोत्सद्वेषेणकृत्वाशिराभिस्ताडितःप्रहारितद्वविग्रहोयस्यतम् ॥ २० ॥ विकटकुसितम् ॥ भीषणाकार
 भयजनकाकारम् ॥ विटंकमितिक्वचित् ॥ तत्रापिसर्पवार्थः ॥ शुक्लामंडुसुक्षयाकृशम् ॥ अतिलोमशानिविडलोभयम् ॥ दावदग्धद्रुमाकारं वनाशिमस्मिद्धितद्वृक्षसदृशम् ॥ अतिचञ्चलेलोचने

अतिविस्तृतपादुचदीर्घवक्रकृशांशुलिम् ॥ अस्थिचर्मवशेषेणशिराताडितविग्रहम् ॥ २० ॥ विकटंभीषणाकारंशुक्लामतिलोमशम् ॥ दावदग्धद्रु
 माकारमतिचंचललोचनम् ॥ २१ ॥ मूर्तभयानकमिवसर्वप्राणिभयप्रदम् ॥ हृदयाकंपनंहृष्टतंप्रेतवृद्धतापसः ॥ अतिदीनाननकस्त्वमितिधैर्येणपृष्ट
 वान् ॥ २२ ॥ कुतस्त्वमिहसंप्राप्तःकस्मात्तेगतिरिदृशी ॥ अनुक्रोशधियारक्षःपृच्छामिवदनिर्भयम् ॥ २३ ॥ अस्माकंतापसानांचनभयंत्वद्विधानम्
 नाक् ॥ शिवनामसहस्राणांविभूतिकृतवर्भणम् ॥ २४ ॥ तापसोदीर्घमितिद्विशःश्रीतिपूर्वकम् ॥ निशम्यप्रांजलिःप्राहंतद्वृपालुतपोयनम् ॥ २५ ॥
 ॥ राक्षसउवाच ॥ अनुक्रोशोस्तिद्यदितेभगवंस्तापसोत्तम ॥ स्ववृत्तांतंदावचिमिश्रणुष्ववाहितःक्षणम् ॥ २६ ॥ प्रतिष्ठानाभिधानोस्तिदेशोपादावरी
 तटे ॥ तीर्थप्रतिग्रहरुचिस्तत्रासंब्राह्मणस्त्वहम् ॥ २७ ॥ तेनकर्मविपाकेनप्राप्तोस्मिगतिमीदृशीम् ॥ मरुस्थलेमहावोरतरुतयविवर्जिते ॥ २८ ॥
 गतेबहुतरःकालस्तत्रमेवसतोमुने ॥ क्षुधितस्यतृप्तस्यशीततापसहस्यच ॥ २९ ॥ वर्षत्यपिमहामेघधारासारैर्दिवानिशम् ॥ प्रावृट्कालेऽनिलेवाति
 किंचित्प्रावरणंनमे ॥ ३० ॥ पर्वण्यदत्तदानायेकृततीर्थप्रतिग्रहाः ॥ तदमांयोनिमृच्छंतिमहादुःखनिर्वंधनीम् ॥ ३१ ॥ गतेबहुतिथेकालेमरुभूमौमुने
 मया ॥ दृष्टोब्राह्मणदायादएकदाकश्चिदागतः ॥ ३२ ॥ सूर्योदयमनुप्राप्यसंध्याविधिविवर्जितः ॥ कृत्वाभूत्पुरीषेदुशौचाचमनवर्जितः ॥ ३३ ॥
 मुक्तच्छर्मशौचंचसंध्याकर्मविवर्जितम् ॥ तद्वृत्तच्छरीरेहंसंक्रांतोभोगलिप्सया ॥ ३४ ॥ सद्रिजोमंदभाभयान्मेकेनचिद्रजिजासह ॥ अर्थलोभेनस
 प्राप्तःपुरीणुग्यामिमसुने ॥ ३५ ॥ अतःपुरिप्रविष्टोभूत्सद्रिजोऽसुनिसत्तम ॥ तच्छरीराद्विहृतस्त्वहंपापैःसमंक्षणात् ॥ ३६ ॥ प्रवेशोनास्तिचास्माकंप्रेतानां
 तपसांनिधे ॥ महतांपातकानांचवाराणस्यांशिवाज्ञया ॥ ३७ ॥ अद्यापितानिपापानिद्वहिर्निर्भेच्छया॥नहिरेवहितिष्टंतिसीम्निप्रमथसाध्वसात् ॥ ३८ ॥

यस्यतम् ॥ २१ ॥ किंवदुना मूर्तमूर्तिमद्रयानकम्भयमिव ॥ अतएवप्राणिमात्रस्यभयप्रदम् ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ गोदावरीतिहृदिप्रयागव्यावृत्त्युक्तम् ॥ २७ ॥ २८ ॥
 ॥ २९ ॥ वातिसति ॥ प्रावरणमाच्छादयम् ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ संक्रांतःप्रविष्टः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ पुण्योमित्यन्तःपुरीमध्यइत्यर्थः ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ अद्यापि ॥ सीम्निसीमिति ॥ सीमा

प्रमथेतिपेअदन्तोपिस्मिमाशब्दोद्वह्यः ॥ अत्रेदन्तात्पर्यम् ॥ तच्छरीरप्रवेगमात्रायाकेवलतथ्यवहर्गमनेच्छयासीन्निपापानितिष्ठतदुपशेषशोस्तिवाराण्यप्राविष्टस्युभनतापवेशासम्बाद् ॥ यद्वा यस्तुजितोद्विग्नमूलाथयविषकाश्यातितत्सर्वसर्वाणिपापानिनश्यति ॥ तदुक्तम् ॥ गम्यहस्तौचपादैचमनश्चापिसुसंयतम् ॥ विद्यातपश्चक्रोतिश्चमतीर्थफलभञ्जनुदति ॥ अयंचसन्तएवपापिअविधिनाप्रयत्नैर्निपापमाचलेवाथलोभिनागतः ॥ यद्वा विभीषिकेयकाश्याप्रविष्टैर्वहर्गमनगत्यमिति ॥ वाराणस्याप्राविष्टविधेयवोयोमोअेदिदित्यादिवादेति ॥ अतएवएतदपिहो

अद्वभ्वावापरभ्वावासवहर्निर्गमिष्यति ॥ इत्याशयास्थिताःसौवैयावद्व्यतपोधन ॥ ३९ ॥ नाद्यापिसवहर्निच्छेद्वाद्याप्याशाप्रयातिनः ॥ इत्यारम्भे निराधाराआशापानिर्यजिताः ॥ ४० ॥ चित्रमद्यतनंविज्जितपस्विस्तत्रिशामय ॥ अतीवभाविकल्याणमितिमन्येऽधुनेवहि ॥ ४१ ॥ आप्रयागं प्रतिदिनंप्रयामःक्षुधितावयम् ॥ आहारकाम्ययाक्वापिभर्नोकीचिदुग्रम् ॥ ४२ ॥ संतिसर्वत्रफलिनःपादपाप्रतिकाननम् ॥ जलशयाश्चस्वच्छापाः संतिभूय्यांपेदपदे ॥ ४३ ॥ अन्यान्यपिचभक्ष्याणिसर्वेषांमुलभान्यहो ॥ पानान्यपिविचित्राणिसंतिभूयांसि सर्वतः ॥ ४४ ॥ परंनोदृग्गतान्येवदूरे दूरेव्रज्यहो ॥ देवाद्यूकमार्यातंदृक्कार्पटिकमुने ॥ ४५ ॥ तस्यार्तिकमहं प्रातःक्षुधयापरिपीडितः ॥ प्रसह्यभक्ष्याभ्यनमितिमत्वात्वारान्वितः ॥ ४६ ॥ यावत्तुंजिपृक्षामितवचद्वन्द्वंनुजाद् ॥ शिवनामपवित्रावाङ्निर्गाद्विग्रहारिणी ॥ ४७ ॥ शिवनामस्मरणतोमदीयमपिपातकम् ॥ मदीभूतंतस्तेन प्रवेशंलब्धवानहम् ॥ ४८ ॥ सीमस्थैःप्रमथैर्नहिंसद्योदृग्गोचरीकृतः ॥ शिवनामश्रुतौयेषांतावन्नपश्येद्यमोपियत् ॥ ४९ ॥ अंतर्गेहस्यसीमानंप्रातस्ते नसहाधुना ॥ सतुकार्पटिकोमध्यंप्रविष्टोहमिहस्थितः ॥ ५० ॥ आत्मानंबहुमन्येहंत्वाविलोक्याधुनामुने ॥ मासुद्धरकुपालोत्वंयोनैरस्मात्सुदारुणा ॥ ५१ ॥ इतिप्रतवचःश्रुत्वांसकृपालुस्तपोधनः ॥ मनसाचितयामासधिविजनिजार्थोद्यमाव्रान् ॥ ५२ ॥ स्वोदरभयःसर्वेषुपापशिमुगादयः ॥ सप्तवन्धन्यःसंसारयःपराधावृतःसदा ॥ ५३ ॥ तपसाद्यजिनेनाहंनेतमवधातुम् ॥ मामेवशरणंप्राप्तमुद्धरिष्याम्यसशयम् ॥ ५४ ॥ विमृश्येतिसर्वेचित्तिपिशाचंप्राहसत्तमः ॥ विमलोदेसरस्यस्मिन्स्नाहिरिपापनुत्तये ॥ ५५ ॥

कद्वयकालभैरवोत्तस्वस्नानादप्यस्थम् ॥ सीमायांतिष्ठेतद्वब्रह्महत्यासुदारुणा ॥ वस्तुमिच्छाम्यहंनेतस्वचक्रगदाशरःसत्त्वायांचेजगन्नाथदेहिनेत्रैस्सर्वमे ॥ ममनिर्गमेहस्यपुनरेवमत्तंतदत्यन्येवदि शानेयमितिस्सर्वमवधम् ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ तर्हिस्त्वकथमत्रकाश्याप्राविष्टोसीत्यतआह ॥ चित्रमिति ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ दृग्गतानिमित्तीत्यन्वयः ॥ पापानिप्रपापनकादिनि ॥ पाकान्यति कविप्याहः ॥ तपस्कानित्येव ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ नेत्रविषयाकरणेकैमुतिकेहेतुमाह ॥ शिवेति ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ सप्तमःसतांमध्येऽष्टः ॥ तापस

इति कश्चित् ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ यतोरक्षेयुः ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ विभूतिधारणमेव पाशुपतास्त्रम् ॥ ६२ ॥ दूरगमनमात्रेष्टुतः ॥ अस्थिति ॥ अस्थिध्वजांकितं
श्वकंकालाङ्गुलक्षितम् ॥ ६३ ॥ शिवमंत्रैर्नमः शिवायेत्यादिभिः ॥ ६४ ॥ भालेवक्षसिदोर्गैर्लेशस्यापिबोद्धव्यम् ॥ विरोललाटवक्षःस्नग्धोचितिश्रुतः ॥ ६५ ॥ अग्निहोत्रादिसुगन्धस्य करो
पिशाचतेपिशार्चचर्वन्तीर्यस्यास्य प्रभावतः ॥ कपर्दीरक्षणादद्यक्षणात्क्षीणं विनश्यति ॥ ६६ ॥ श्रुत्वेतिसमुनेवाक्यं प्रेतः प्राह प्रणम्य तम् ॥ प्रीतात्मा प्री
तमनसं प्रबद्धकारसंयुतः ॥ ६७ ॥ पानीयं पातुमपिनोलेभ्यं मुनिस्तम ॥ स्नानस्य काङ्क्षानाथ रक्षेयुर्जलदेवताः ॥ ६८ ॥ पानस्याप्यन्नकावातजलस्य शो
षिदुर्लभः ॥ इति प्रोक्तं माकर्मण्यसंभृशं प्रीतिमानभूत ॥ ६९ ॥ उवाच च तपस्वी तज्जगदुद्धरणक्षमः ॥ गृहाणेमां विभूतिं त्वं ललाटफले कुरु ॥ ७० ॥
अस्माद्विभूतिमाहात्म्या न्येतकोपिन कुत्रचित् ॥ बाधां करोति कस्यापि महापातं किनोप्यहो ॥ ७१ ॥ भालं विभूतिधवलं विलोक्य यमकिंकराः ॥ पापिनो
पिपलायंते भीताः पाशुपतास्त्रतः ॥ ७२ ॥ अस्थिध्वजांकितं दृष्ट्वा यथा पांथा जलाशयम् ॥ दूरयंति तथा भस्मभालां कर्मकिंकराः ॥ ७३ ॥ कृतभूति
तनुत्राणं शिवमंत्रैर्नरोत्तमम् ॥ नोपसर्पति नित्यतमपि हिंसाः समंततः ॥ ७४ ॥ भक्त्या विभूतियो भस्मशिवमंत्रं प्रवित्रितम् ॥ भालेव क्षसिदोर्भूलं नतं हिंसति
हिंसकाः ॥ ७५ ॥ सर्वेभ्यो दुष्टसत्त्वेभ्यो यतोरक्षेदहर्निशम् ॥ रक्षयेपाततः प्रोक्ता विभूतिर्भूतिद्वयतः ॥ ७६ ॥ भासनाद्भस्मपांशुः पशुत्वदा
यतः ॥ पापानां क्षारणात्क्षारोर्बुधैर्वैर्वनिरुच्यते ॥ ७७ ॥ गृहीत्वा धारमध्यात्स भस्मप्रेतकोऽर्पयत् ॥ सोऽप्यादरात्समादाय भालदेशे न्यवेशयत् ॥ ७८ ॥
विभूतिधारिणं विक्ष्य पिशाचं जलदेवताः ॥ जलावगाहनं परागम्य च क्रिंनतम् ॥ ७९ ॥ स्नात्वा पीत्वा सनिर्गच्छेद्यवत्तस्माज्जलाशयात् ॥ तावत्पै
शाच्यमगमद्विव्यदेहमवाप च ॥ ८० ॥ दिव्यमालांबरधरो दिव्यगंधानुलेपनः ॥ दिव्ययानं समारुह्य तमप्राप्ताथ पावनम् ॥ ८१ ॥ गच्छततिनगरे
स्तपस्वीनमस्कृतः ॥ प्रोक्षेः प्रोवाच भगवन्मोचितोऽस्मि त्वयानघ ॥ ८२ ॥ तस्मात्कदर्यो नित्वा दत्तवपरिनिदितात् ॥ अस्य तीर्थस्य माहात्म्याद्व्यंद्
हमवाप्तवान् ॥ ८३ ॥ पिशाचमोचनं तीर्थमध्वारभ्य समाल्मयया ॥ अन्येषामपि पैशाच्यमिदं स्नानाद्विरज्यति ॥ ८४ ॥ अस्मिंस्तीर्थे महापुण्ये ये स्नास्यंती
हमानवाः ॥ पिंडांश्च निर्वपिष्यंति संध्यातर्पणपूर्वकम् ॥ ८५ ॥ दैवात्पैशाच्यमापन्नास्ते पापि तृप्तिमाहाः ॥ तेषु पैशाच्यमुत्सृज्य स्यास्यंति परमांग
तिम् ॥ ८६ ॥ अद्य शुक्लचतुर्दश्यामंगेमासितपोनिधे ॥ अत्र स्नानादिकं कथयैषाच्यपरिमोचनम् ॥ ८७ ॥ इमांसां वत्सरीयात्रायां कथिरिष्यंति मानवाः ॥
तीर्थप्रतिग्रहात्पापाग्निः सरिष्यति तेन राः ॥ ८८ ॥

षादेर्नामपंचकनिर्वर्त्ति सर्वेभ्य इति द्वयेन ॥ ६६ ॥ भासनाज्जगन्नाशनात् ॥ भस्मना दविधातत्कार्योऽस्ति रस्त्रणात् ॥ पांशुत्वदायतपांशुत्वं पापत्वद्यातिवर्णद्वयानि निपातनात्सांशुत्वम् ॥
६७ ॥ गृहीत्वेत्यस्य पूर्वमिति शब्दो ज्ञातव्यः ॥ इति पञ्च निर्वचनं कृत्वा ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥

नरोत्तरः ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ बालग्रहाभिभूतानांबालग्रहान्भूतनाद्यास्तदभिभूतास्तदक्रांतास्तेषांबालानाम् ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ इति श्रीरामानन्दकृतयाकाशी
खण्डटीकायांचतुर्वांशोत्तमोऽध्यायः ॥ ५४ ॥ ॥ ४४ ॥ अध्येयैर्वाचोवाचोमहिमानन्दकाननः ॥ पिंगलद्यैर्गणेशैश्चलाकाशधनमुच्यते ॥ १ ॥ १ ॥ उदुत्तुस्तस्याम् ॥ २ ॥ ३ ॥
पिशाचमोचनेनलात्वाकपर्दीशंसमर्च्यच ॥ कृत्वातत्राब्रह्मदानं चनोन्यत्रापिनिर्भयाः ॥ ७९ ॥ मार्गशुक्लचतुर्दश्यांकपर्दीश्वरसंनिधौ ॥ स्नात्वा न्यत्रापि
मरणत्रयैशान्यमवाप्नुयुः ॥ ८० ॥ इत्युक्तादिव्यपुरुषोभूयोभूयोनमस्यतम् ॥ तपोधनं महाभागो दिव्यांगतिमवाप्तवान् ॥ ८१ ॥ तपोधनोऽपि तद्दृष्ट्वा महा
श्रयधटोद्वह ॥ कपर्दीश्वरमाराध्यकालात्रिवाणमाप्तवान् ॥ ८२ ॥ पिशाचमोचनं तीर्थतदारभ्य हामुने ॥ वाराणस्यापरांश्व्यातिमगमस्तस्य पापहृत् ॥
॥ ८३ ॥ पैशाचमोचने तीर्थे संभोज्य शिवयोगिनम् ॥ क्रोटिमोज्य फलस्य गणैकैकपरिसंख्या ॥ ८४ ॥ श्रुत्वा ध्यायामिं पुण्यं नरो नियतमानसः ॥
भूतैः प्रेतैः पिशाचैश्च कदाचिन्नाभिभूयते ॥ ८५ ॥ बालग्रहाभिभूतानांबालानां शांति कारकम् ॥ पठनीयं प्रयत्नेन महाख्यानमिदं परम् ॥ ८६ ॥ इदमा
ख्यानमाकर्ण्य गच्छन् देशांतरं नरः ॥ चोरव्यात्रापि शाचावैर्नाभिभूयते कुत्रचित् ॥ ८७ ॥ इति श्रीस्कंदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायांचतुर्थे
काशीखण्ड उत्तराद्धेऽपि शाचमोचनमादिमाकथननामचतुर्थ्यां चाशततमोऽध्यायः ॥ ५४ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ अन्येऽपि योगेनास्तत्र काश्यां लिङ्गानि च क्रिरे ॥
तांश्चैतकथयिष्यामि कुंभयोनो निशामय ॥ १ ॥ गणेन पिंगलाख्येन पिंगलाख्ये शंसंज्ञितम् ॥ लिङ्गं प्रतिष्ठितं शंभोः कपर्दीशादुदग्निदिशि ॥ २ ॥ तस्य दर्श
नमात्रेण पापानां जायते क्षयः ॥ वीरमद्रे महाप्रीतो देवे देवस्य शूलिनः ॥ ३ ॥ वीरमद्रे चरं लिङ्गं ध्यायेद्वापि निश्चलः ॥ तस्य दर्शनमात्रेण वारिसिद्धिः
प्रजायते ॥ ४ ॥ अविमुक्ते श्वरास्त्यश्चाद्वीरमद्रे श्वरनरः ॥ समच्यनुरणे भंगं कदाचिदपि चाप्नुयात् ॥ ५ ॥ वीरमद्रेऽस्य संसाक्षाद्वीरस्य त्रिधरो मने ॥ संहे
द्विशंघातमविमुक्तनिवासिनाम् ॥ ६ ॥ भद्रया भद्रकाल्याचभार्यायां भुयायुतम् ॥ वीरमद्रे नरो भ्यर्च्य काशीवासफलं लभेत् ॥ ७ ॥ किरातेन किरातेशं
लिङ्गं काश्यां प्रतिष्ठितम् ॥ केदारादक्षिणे भारगे भक्तानामभयप्रदम् ॥ ८ ॥ चतुर्मुखेण गणैः श्रीमान् च कालेशसन्निधौ ॥ चतुर्मुखे शरं लिङ्गं ध्यायेद्वापि
निश्चलः ॥ ९ ॥ भक्ताश्चतुर्मुखस्य चतुराननवदिवि ॥ पूज्यं ते सुरसंघातैः सर्वभागसमन्विताः ॥ १० ॥ निकुंभेश्वरालोक्यानि कुंभगणपूजितम् ॥ एत
यित्वा ब्रजान्यामंकार्ये सिद्धिं भवाप्नुयात् ॥ कुबेरेशसमपि तु शिवलोकं महायते ॥ ११ ॥ पंचाक्षे महालिङ्गं महादेवस्य दाक्षिण ॥ समभ्यर्च्य नरकाश्रया
जातिस्मृतिमवाप्नुयात् ॥ १२ ॥ भारभूते चरं लिङ्गं भारभूतगणांचितम् ॥ अंतर्होताद्वा रध्यात्वा शिवपुरे वसेत् ॥ १३ ॥ भारभूते श्वरं लिङ्गं यो काश्यां
न विवर्लोकितम् ॥ भारभूताः शुचिव्यास्तेऽवकोशिन इव द्रुमाः ॥ १४ ॥

॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ कुंभयां कुंभकारिण्या ॥ ७ ॥ ८ ॥ बुद्धकाल्यासन्निधौ दक्षिणभाग इत्यनुज्जते ॥ ९ ॥ १० ॥ तथा कुबेरेशसमीपद्वि ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ अवकोशिनाऽफलः ॥ १४ ॥

कील्येतद्व्यायेत ॥ शीलैवेतिक्वचित् ॥ तत्रयामावच्छादसः ॥ १५ ॥ १६ ॥ क्षेमकृति ॥ त्रिलोचनपुरोभागे ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ दृष्टगाढ्यापंचद

गणेनत्र्यक्षसंज्ञेनलिंगत्र्यक्षेश्वरंपरम् ॥ त्रिलोचनपुरोभागेशील्येताद्याणिकुंभज ॥ १५ ॥ तस्यलिंगस्ययेभक्तास्तेतुदेहादसलतः ॥ व्यथाएवप्रजायते
नात्रकार्याविचारणा ॥ १६ ॥ क्षेमकोनामगणपःकाश्यामूर्तिधरःस्वयम् ॥ विश्वेश्वरंसर्वगतं ध्यायेद्वापिनिश्चलः ॥ १७ ॥ क्षेमकः पूजयेद्यस्तुवाराणस्या
महागणम् ॥ विद्यास्तस्यप्रलीयतेक्षेमस्याक्षपदेपदे ॥ १८ ॥ देशांतरंगतोयस्तुतस्यागमनकाम्यया ॥ क्षेमकः पूजनीयत्रक्षमेणाशुसआम्रजेत् ॥ १९ ॥
लांगलीश्वरमालोक्वलिंगलंगलिनाचितम् ॥ विश्वेशादुत्तरेभागेनरोगरोगभागमेव ॥ २० ॥ लांगलीशंसकृतपूज्यपंचलंगलगदानजम् ॥ कलंश्रमोत्य
विकलंसर्वपङ्कः परम् ॥ २१ ॥ विराधेश्वरमाराध्यविराधगणपूजितम् ॥ सर्वापराधयुक्तोपिनापराध्यतिकुत्रचित् ॥ २२ ॥ दिनेदिनेणगोधैः क्रियते
काशिवासिभिः ॥ सयातिसंक्षयंक्षिप्रं विराधेशसमर्चनात् ॥ २३ ॥ नैऋतेदंडपाणस्तु विराधेशप्रयत्नतः ॥ नत्वासर्वापराधेभ्योऽमुच्येतानात्रसंशयः ॥ २४ ॥
मुमुक्षुशंभाल्लिंगमुखाव्यगणाचितम् ॥ पाश्चिमाभिमुखंलिंगदंडपाणैः प्रसूच्यते ॥ २५ ॥ स्नात्वापिलिपिलीतार्थे सुमुखेशं विलोकेऽच ॥ सदै
वंमुमुक्षुपश्येद्धर्मराजनंदुर्मुखम् ॥ २६ ॥ आपाटिनार्वितंलिंगमापाटीश्वरसंज्ञकम् ॥ दृष्ट्वाषाढ्यांनरोभक्त्यासर्वैः पापैः प्रसूच्यते ॥ २७ ॥ उदी
च्याभारभूतेशादाषाढीशसमर्चयन् ॥ आपाढ्यापंचदश्यावैनपापैः परितप्यते ॥ २८ ॥ शुचिशुद्धचतुर्दश्यापंचदश्यामथापिवा ॥ कृत्वासांस्तरा
यात्रामेनेनाजयतेनरः ॥ २९ ॥ ॥ स्कंदउवाच ॥ ॥ मुनेरणेषुचैतेषुवाराणस्यांस्थितेविति ॥ स्वनाम्नास्याप्यल्लिनानिदिशेषपितुष्टरे ॥
॥ ३० ॥ विश्वेशश्चितयाचक्रेपुनःकाशीप्रवृत्तये ॥ कंवादितं प्रहिंत्याद्यनिर्वृतिपरमंभजे ॥ ३१ ॥ योगिन्यस्तिमणुर्वेद्याःशुक्लर्गपुत्रगणाः ॥
व्यावृत्त्यनागताःकाश्याःसिंधुगाइवासंधवः ॥ ३२ ॥ ध्रुवंकाश्यांप्रविष्टायतेप्रविष्टाममोदरे ॥ तेषांविनिर्गमोनास्तिदीप्तैर्हविषामिव ॥ ३३ ॥
येषांहिसंस्थितिकाश्याल्लिंगार्चनरतात्मनाम् ॥ तएवमल्लिगानिजंगमानिनसंशयः ॥ ३४ ॥ स्यावराजंगमाःकाश्यामचेतनसचेतनाः ॥ सर्वेषैव
ल्लिगानितेभ्योदुह्यतिदुर्धियः ॥ ३५ ॥ वाचिवाराणसीयेषांश्रुतौविश्वेशरीकथा ॥ तएवकाशील्लिगानिवगण्यच्यन्यहंयथा ॥ ३६ ॥ वाराणसीति काशी
तिरुद्रावासइतिस्फुटम् ॥ मुखाद्विनिर्गतयेपतिपांनप्रभवेधमः ॥ ३७ ॥

स्यामित्यग्रिममनुर्बर्जनीयम् ॥ २७ ॥ २८ ॥ अनेनाः निष्पागः ॥ २९ ॥ ३० ॥ ग्रहिन्यप्रस्थाप्य ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ वराणिश्रेष्ठानि ॥ नगणीनिकृतिवत् ॥ ३५ ॥ ३७ ॥

॥ ३८ ॥ ३९ ॥ सलक्ष्मीनिलांशस्याश्रयसाहितम् ॥ सलक्ष्मीविकचित् ॥ सुलक्ष्मीतिचान्त्र ॥ कुतःकस्याः ॥ वियदुद्वेहः ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ अविच्छिन्नमाणा
अपरिभ्राममाणास्तद्विषयासाअविच्छिन्नमाणाधिः ॥ पञ्चनपाठमेतस्यविशेषणम् ॥ ४४ ॥ विश्रामभूमिकाविश्रामस्थानम् ॥ विश्रामभूमिविकचित् ॥ ४५ ॥ फलितःअज्ञातः ॥

आनन्दकाननप्राप्यनिरानन्दभूमिकाम् ॥ अन्याहंदापिवाञ्छितिनिरानन्दःसदाव्रते ॥ ३८ ॥ अद्वैवस्तुमणं बहुकालांतरपिवा ॥ कलिकालिः ॥ ४० ॥
काशीन्याज्यानकर्हिचित् ॥ ३९ ॥ अवश्यंभाविनोभावमविष्यतिपदेपदे ॥ सलक्ष्मीनिलांशतिस्यजित्कुतोऽधियः ॥ ४० ॥ वरविहसहस्रागिरो
ढव्यानिपदेपदे ॥ काश्यानांन्यत्रनिर्विघ्नवाञ्छेद्राज्यमपिक्वचित् ॥ ४१ ॥ कियन्निमेषसंभोग्याःसतिलक्ष्म्याःपदेपदे ॥ परानंतरसुखप्रुत्राप्यत्रापिक्व
शिका ॥ ४२ ॥ विश्वनाथोद्बहन्तःकाशिकासुक्तिकाशिका ॥ सुधातरंगास्वर्गगात्रयेषांकिन्नयच्छति ॥ ४३ ॥ पंचक्रोश्यापरिमितान्नुयेवापुरी
मम ॥ अविच्छिन्नमार्गाधिभक्तनिर्वाणकारणम् ॥ ४४ ॥ संसारभारखिन्नानायातायातकृतांसदा ॥ एकैःपुरीकाशीध्रुवंविश्रामभूमिका ॥ ४५ ॥
मंडपःकरपवल्लीनामनारथफलेलम् ॥ फलितःकाशिकाव्योयसंसारध्वजुषांसदा ॥ ४६ ॥ चक्रवर्तेरियञ्छत्रविचित्रं सर्वतापहृत् ॥ काशीनिर्वाणः ॥
स्यममशूलोच्चंदवत् ॥ ४७ ॥ निर्वाणलक्ष्मीयेणुण्याःपरिवाञ्छितिलीलाया ॥ निरंतरसुखप्राप्यैकाशीन्याज्यानतैर्विभिः ॥ ४८ ॥ भयानंदवनेयैर्देवि
तरवौकसः ॥ मोक्षलक्ष्मीफलान्यत्रसुस्वादूनिलभंति ॥ ४९ ॥ निर्ममं चाधिनिर्माहंयामामपि विमोहयेत् ॥ कैर्न संस्मरणीयासाकाशी विश्वविमोहिनी ॥
॥ ५० ॥ नामापिमधुरयस्याःपरानंदप्रकाशकम् ॥ काश्याःकाशीतिकाशीतिसाकैःपुण्यैर्न जघ्यते ॥ ५१ ॥ काशीनामसुधापानयैकुर्वति निरतम् ॥
तेषांवर्मभवन्येवसुधामवसुधामयम् ॥ ५२ ॥ ममतारहितस्यापिममसर्वान्नमोऽधुवम् ॥ तत्त्वमामकालोकेयेकाशीनामजापकाः ॥ ५३ ॥ रहस्यं निति
विज्ञावाराणस्यागणेश्वरैः ॥ स ब्रह्मयोगिनिब्रह्मैःस्थितं तत्रैव नन्यथा ॥ ५४ ॥ अन्यथा तत्त्वयोगिन्यः सरयिः सपितामहः ॥ तेषां मां परितः पृच्छ
तिष्ठथुरन्यतः ॥ ५५ ॥ अतीव भद्रं संजातकाश्यातिष्ठतुषुहि ॥ एकोपि भेदप्रभवोद्भवेराज्यांतरं विना ॥ ५६ ॥

॥ ४६ ॥ निर्वाणराजस्वचक्रवर्तारितिसंबन्धः ॥ चक्रवर्तोरित्यायम् ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ राज्ञेयगृहे ॥ गडयान्तरीक्षराज्यांतरं धाम पृच्छ

धराव्योपीत्यर्थः ॥ राज्यान्तस्यनेतिपाठेनाधुराज्यान्तस्समेदप्रवेदित्यन्वयः ॥ राज्यान्तरेष्वपीत्यन्वयः ॥ यतोयस्मात् ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥
इतिश्रीरामानन्दकृतायांकाशीखण्डटीकार्यापंचपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५५ ॥ षडुत्तरेयंपंचमोऽध्याययेत्यन्तपावने ॥ दुंदेर्मायापंचश्रवण्यतेतिमुखेप्रदः ॥ १ ॥ अयेतिमंगलार्थः ॥ १ ॥
आधुस्यदनागःश्रीध्र्यागिरिथगः ॥ आखितिकचिद् ॥ वाडवीमूर्तिब्राह्मणमूर्तिम् ॥ वाडवकाणेर्षीणांघोटकौवेनपुसकम् ॥ पातालैर्नन्विष्यापुसिब्राह्मणेवडवानलइतिभेदिनीकारः ॥ अकुनेनीत्रिकै

लब्धप्रवेशस्तावन्तस्तेसर्वेसत्स्वरूपिणः ॥ यतिव्यंतियतोवश्यंमदागमनहेतवे ॥ ५७ ॥ अन्यानपिप्रेषयाभिमतपार्श्वपरिवर्तिनः ॥ येतैतन्नस्थिताःश्रेयऽअ
पिगतास्यहंततः ॥ ५८ ॥ विचार्येतिमहादेवःसमाहूयगजाननम् ॥ प्राहिणोत्कथयित्वेतिगच्छकाशीमितःसुत ॥ ५९ ॥ तन्नस्थितोपिसंसिद्धये
यतस्त्वसहितेगणैः ॥ निर्विघ्नंरुचरस्माकंनृपेविघ्नं समाचर ॥ ६० ॥ आधायशासनंमृक्षिगणार्थोथधुजटैः ॥ प्रतस्थेत्स्वरितःकार्शस्थितिज्ञःस्थ
तिहेतवे ॥ ६१ ॥ इतिश्रीस्कांदेमहापुराणएकाशीतिसाहस्र्यांसांहितायांचतुर्थेकाशीखंडउत्तरार्द्धेकाशीवर्णनगणेशप्रेषणंमपंचपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५५ ॥
॥ स्कंदउवाच ॥ ॥ अथेशाज्ञां समादायगजवक्रःप्रतस्थिवान् ॥ शंभोःकाश्यागमोपायंचितयन्मंदराद्रितः ॥ १ ॥ प्रायवाराणसींतूर्णसाधुस्यदनगो
विभुः ॥ वाडवीमूर्तिमालंब्यप्राविशच्छकुनैःस्तुतः ॥ २ ॥ नक्षत्रपाठकोभूत्वाबुद्धःप्रत्यवरोधगः ॥ चचारमध्येनगंपैराणांप्रीतिमावहन् ॥ ३ ॥ त्वयमेव
निशाभोगेस्वप्नंदर्शयन्मृणाम् ॥ प्रातस्तेषांमृहान्गत्वातेपांवल्लिखलबलम् ॥ ४ ॥ भवद्विरद्यरात्रौयदृष्टस्वप्नविचेष्टितम् ॥ भवत्कौतूहलोत्पत्यैतदे
वकथयाम्यहम् ॥ ५ ॥ स्वपताभवतारात्रौतैर्योगोमेमहाहदः ॥ अदर्शितत्रभवान्मज्जनमज्जंस्तंगतः ॥ ६ ॥ तदंबुपिच्छिलेपंक्रेयमोममोसिभू
रिशः ॥ दुःस्वप्नस्यास्यचमहान्विपाकोतिभयप्रदः ॥ ७ ॥ काषायवसनोमुदःप्रेक्ष्यहोभवतापियः ॥ परितापंमहानेषजनयिष्यतिदारुणम् ॥ ८ ॥
रात्रौसूर्यग्रहोद्योमहानिष्टकरोध्रुवम् ॥ ऐंद्रधनुर्द्वयंरात्रौयदलोकिनतच्छुभम् ॥ ९ ॥ प्रतीच्यारिगिरात्यप्राद्यंतंय्योमिश्रितगुम् ॥ पातयामासध्रुष्टुद्व
ज्यभयसूचकम् ॥ १० ॥ युगपत्केतुयुगलुध्रुयमाननपरस्परम् ॥ यददर्शिततद्भद्राष्ट्रभंगायकेवलम् ॥ ११ ॥ विशीयन्केशदशननीयमानंचदक्षिणे ॥
आत्मानयत्समद्रक्षीःकुटुंबस्यापिभीषणम् ॥ १२ ॥ प्रासादध्वजभंगोयस्त्वयैक्षतनिशाक्षये ॥ राज्यक्षयकरंविद्धिमहोत्पातायनिश्चितम् ॥ १३ ॥

मंगलिकैःसर्वस्तर्धेदुग्धसुखैरितिवात् ॥ स्तुतःस्तुतोर्विषयकृतः ॥ सखीचानिलेनैकाग्र्याप्रविष्टत्यर्थः ॥ २ ॥ नक्षत्रपाठकोऽप्रोतिर्वत् ॥ प्रत्यवरोधगःप्रत्यन्तपुरगःप्रतिवैरमगहत्यर्थः ॥ ३ ॥
॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ मन्त्राश्चासौतन्मन्त्रश्चेतिमन्त्रोन्मन्त्रः ॥ मन्त्रोमन्त्रइतिकचिद् ॥ विपाकःफलम् ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ एतदृष्टः ॥ त्वयैवैक्षितिकचिद् ॥ यत्स्वयावीक्षितः

पतन्निचित्वन्त्र ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ महिलस्त्री ॥ १६ ॥ १७ ॥ मृगाःशुक्रास्तसाधारणावोवा ॥ यूयमहूः ॥ १८ ॥ आनामिश्रितः यूकोदृक्कतत्यपिपशुनोवकोवा ॥ यूकोविपाण्डः ॥ यूग्रेदक्षायः ॥ एतेयाद्यायेषतैः ॥ आतापिपृकपृगैवैरितिकविपाण्डः ॥ अयातिमहापीतिः ॥ १९ ॥ २० ॥ श्रृचांग्रहगतिषु ॥ श्रृचांग्रमेवाह ॥ इकाशोति ॥ सौरिःशनिः ॥ सितःशुक्रः ॥ २१ ॥ समसिद्धः ॥ यद्विवापाण्डः ॥ धूमयदःकटुः ॥ २२ ॥ अतिचारगतोराशिमुल्लुधगतः ॥ मंदःशनिः ॥ याप्रहगदुंक्रुभोपालैःमयायुक्तः ॥ २३ ॥

नमरीषावितस्वप्नतरोःक्षीरनारधेः ॥ पक्षैस्त्रिचतुरैःशंकेमंहाशकांपुरोकसाम् ॥ १४ ॥ स्वप्नवानरयानेनयन्त्वमृष्टासिदक्षिणाम् ॥ अतस्तद्वृत्तौजायुः पुरत्यागोमहामते ॥ १५ ॥ रुदतीयात्त्यादृष्टमहिलैकानिशान्यये ॥ सुतकेशीविसनानारशीश्रीविद्वता ॥ १६ ॥ देवालयस्यकलशैःचन्द्राक्षी क्षितःपतन् ॥ दिनैःकतिपयैरेवराज्यसंगोभविव्यति ॥ १७ ॥ पुरीपरिवृताःसमेमृगयूयैःसमंततः ॥ रोह्यसर्पैरत्यर्थयासैनेचंद्रसंभवेन् ॥ १८ ॥ आतापियूकपृग्राद्यैःपुरीमुपरिचारिभिः ॥ सूच्यतेत्याहितंकिंचिद्धुसमन्ननिवासिनाम् ॥ १९ ॥ स्वप्नोत्पानानितिवदूहंशमश्रितरतनः ॥ ब्रह्मुद्यदृशं चक्रसविशेषैःपुरीकसः ॥ २० ॥ केषांचित्पुरतोवादिद्वहचार्प्रदर्शयन् ॥ एकराशिस्थिताःसौगिसितभोमानशोभनाः ॥ २१ ॥ सायंयुद्धदेव्यैर्दि भित्त्वासप्तार्षिमंडलम् ॥ प्रयातःपथिप्रामाशांसनाशायविशोपतेः ॥ २२ ॥ अतिचारगतोमंदःपुनर्वकाध्वंसस्थितः ॥ पापग्रहसमायुक्तोऽन्यत्रोद्योगेह्यते ॥ २३ ॥ व्यतीतेवासरेयोयभूकपःसमपद्यत ॥ कपजनयतेऽनीवहदोमपिपुगैकसः ॥ २४ ॥ उदीच्यादक्षिणाशायंयेवसत्काप्रधाविता ॥ विलीनचवित्येवसनिर्घातंनसाशुभा ॥ २५ ॥ उन्मूलितोमहामूलोमहानिलरण्ययः ॥ चत्वरैरेन्यवृक्षोयमोहोत्पानंश्रमंमति ॥ २६ ॥ भूयैःस्वयं नुप्राप्रार्च्यंशुष्कतरूपरि ॥ कटारारट्यिपकटूत्कटभयप्रदः ॥ २७ ॥ मध्येविपणिगनूणैकौचिद्वाण्यचारिणौ ॥ क्षुण्णैःसुगतायानोयोगाणुतां प्रहितौ ॥ २८ ॥ रसालशालुमुकुलंवीक्ष्यतेयच्छरद्वदः ॥ महाकलभयंन्येयकालेपिपुरोकसाम् ॥ २९ ॥ साध्वंसजनयित्वतिकेचिदुच्चाटिताःपुरः ॥ तेनविश्वकृतापोराःकपटद्विजरूपिणा ॥ ३० ॥

॥ २४ ॥ २५ ॥ चत्वरैचतुष्पण्ये ॥ चैत्यवृक्षभूष्यतरुः ॥ २६ ॥ कटःकाकः ॥ राटतिअतिमयेनभाषे ॥ कटुयास्यात् ॥ २७ ॥ पण्यवीथिकामध्यमेधेविपणि ॥ सुगयतागन्धेषणं कुर्वताम् ॥ कनादरेषष्ठी ॥ सुगयतोऽन्य ॥ यद्यस्माद्यातैर्द्वितानूयतीमृगौतस्वप्नतोऽपिहोभहिनंशंकावियर्यः ॥ २८ ॥ मालाआम्राःमालाःसजोस्तस्यशुकुलंकुडफलम् ॥ २९ ॥ पुगयुर्यः ॥ ३० ॥

असरोधमन्तःपुरम् ॥ ३१ ॥ बाह्याल्यबाहिःसैतौ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ अलङ्कृतिलङ्कारः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ गुणानि ॥ तस्येतिशेषः ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥
कलाऽनैवतंत्रोक्ताश्चतुर्ष्वलक्षणस्तासां कलापः समुद्रस्तत्रकुशलः ॥ ४१ ॥ भोक्ताधर्माविरोधेनमेगवान् ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ विष्येद्वेद्वद्विशेषेण ज्ञापितवती ॥ ४४ ॥ गुणवृद्धोमहत्तरः ॥ ब्रह्मनिधि

अथमध्येवोर्धसंप्रविश्यानिजमायया ॥ दृष्टार्थमेवकथयन्ब्रह्मीणांविस्त्रंभूरभूत् ॥ ३१ ॥ तवपुत्रशतंज्ञेसप्तानंशुभलक्षणे ॥ तेष्वेकस्तुरगारूढोबाह्याल्य
पतितोमृतः ॥ ३२ ॥ अंतर्वत्नीत्वियंकन्यांजनधिष्यतिशोभनाम् ॥ एषादिदुर्भगापूर्वसांप्रतंसुभगाऽभवत् ॥ ३३ ॥ असौहिराज्ञाराज्ञानामत्यंत
मिहवच्छभा ॥ सुक्तालंकृतितस्यैराज्ञादत्तानिजोरसः ॥ ३४ ॥ पंचमसदिनान्येवजातानिहितकथ्यते ॥ अस्यैराज्ञाप्रसादेनग्रामौदातुमुदीरितौ ॥ ३५ ॥
इतिदृष्टार्थकथनैराज्ञीमान्योभवद्विजः ॥ वर्णयंतिचताराज्ञःपरोक्षेपिगुणान्वहून् ॥ ३६ ॥ अहोयादृगसौविप्रःसर्वत्रातिविचक्षणः ॥ सुशीलश्चसुहृपश्च
सत्यवाङ्मतिभाषणः ॥ ३७ ॥ अलोलुपजदारश्चसदाचारोजितेंद्रियः ॥ अपिस्वल्पेनसंतुष्टःप्रतिग्रहपराङ्मुखः ॥ ३८ ॥ जितक्रोधःसत्तत्त्वाय
स्त्वनमूहुरवंचकः ॥ कृतज्ञःप्रीतिसुखःपरिवादपराङ्मुखः ॥ ३९ ॥ पुण्योपदेष्टाण्युप्यात्मासर्वव्रतपरायणः ॥ श्रुचिःश्रुचिचरित्रश्चश्रुतिरश्वतिविशरदः ॥
॥ ४० ॥ धीरःपुण्येतिहासज्ञःसर्वदृक्सर्वसमतः ॥ कलाकलापकुरालोज्योतिःशान्नाविदुत्तमः ॥ ४१ ॥ क्षमीकुलीनोऽकृपणोभोक्तानिर्पलप्रानसः ॥
इत्यादिगुणसंपन्नःकोपिकापिनदृग्गतः ॥ ४२ ॥ इत्यंतास्तद्वृणग्रामंवर्णयंत्यःपदेपदे ॥ कालंविनोदयंतिस्मअंतःपुरचराःस्त्रियः ॥ ४३ ॥ एकदावसरं
प्राप्यदिवोदासस्यभृमुजः ॥ राज्ञीलीलावतीनामराज्ञेतंविन्यवेदयत् ॥ ४४ ॥ राजन्वृद्धगुणैर्वृद्धाब्राह्मणःसुविचक्षणः ॥ एकोस्तिसुतुष्टदृग्गोमुतौ
ब्रह्मनिधिपरः ॥ ४५ ॥ राज्ञीराज्ञाकृतानुज्ञासखीप्रेष्यविचक्षणाप् ॥ आनिनायचतंविप्रब्राह्मतेजस्वांगवत् ॥ ४६ ॥ राजापिदूरादयान्तंविशेषयमही
सुरम् ॥ यत्राकृतिगुणस्तत्रजहर्षेतिवदन्हृदि ॥ ४७ ॥ पदैर्द्वैतैर्वृषेतिनाकृताभ्युत्थानसत्कृतिः ॥ चतुर्निगमजाभिःसतमशीर्भिर्नंदयत् ॥ ४८ ॥
कृतप्रणामोराज्ञाससादंरुतमासनम् ॥ भेजेथकुशलंशृष्टःसराज्ञोतेनभूयतिः ॥ ४९ ॥

वैतसमुद्रः ॥ ४५ ॥ अंगवत्परिवत् ॥ ४६ ॥ महेश्वरंभूदंब्राह्मणमितिवायत् ॥ यत्राकृतिःसम्यगाकारस्तत्रगुणादितिहृदिभूदंब्राह्मणमितिवायन्त्यः ॥ ४७ ॥ पदैर्भक्तिः ॥ नैतनारा
ज्ञाकृताऽभ्युत्थानधूर्विकास्तत्कृतिर्यस्यसः ॥ कृताभ्युत्थानगौरवविकचिवत् ॥ तंराजानंचतुर्वेदोक्ताशीर्भिःसमतोषयदित्यर्थः ॥ ४८ ॥ अयासतोपवेशनान्तरसंब्राह्मणाराज्ञाकुशलंशृष्टःतेनवाह्यगेन

चराकुसुमलुपृष्ठद्वयः ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ संसिस्तौ विषयसौतिवा ॥ ५३ ॥ एषमष्टव्यइत्यन्यः ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ दुःकुलेपृष्ठद्वयम् ॥ ५६ ॥ एकोमुल्यः केचलेतिप्र
तिभातीत्यत्रप्रतिभातीत्यस्योपरिदिशितिरुच्यते ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ यावद्वृत्तिरेष्वर्थमनतिक्रम्य ॥ ५९ ॥ ६० ॥ अपरिक्लेशेनकथनार्हणममाकैनाकवित् ॥ मयेतिह्यवित् ॥ यदाहभागवते
परस्परं कुशलिनौ कुशलौ चकथगमे ॥ प्रश्नोत्तरान्यासंतुष्टौ द्विजवर्यक्षमाभृतौ ॥ ६० ॥ कथावसानेनान्नाथगंहं विसृजेद्विजः ॥ लब्धवानमहापूजः
सस्वमाश्रममाविशत् ॥ ६१ ॥ गतेऽथस्वाश्रमं विप्रे दिवोदासो नरेश्वरः ॥ ललावत्याः पुगविप्रवर्णयामासधूरिशः ॥ ६२ ॥ महादेवि महापद्मो ललाव
रिपुणप्रिये ॥ यथांशितथाविप्रस्ततोपि पुणवत्तरः ॥ ६३ ॥ अतीतं वेत्ति सकलं वतमानमवैति च ॥ प्रष्टव्यः प्रातराहूय भविष्यं किंचिदेवै ॥ ६४ ॥ महा
विभवसमारम्भमाभोगैरेनेकथा ॥ व्युद्ययसंनपरेऽन्यां प्रातराहूतवा द्विजम् ॥ ६५ ॥ सत्कृत्य तं द्विजं भक्त्या दुःकुलादिप्रदानतः ॥ एकांतितां द्विजं राजा ५५
च्छानिहतिस्त्यक्तम् ॥ ६६ ॥ ॥ राजोवाच ॥ ॥ द्विजवर्यो भवानेकः प्रतिभातीति निश्चितम् ॥ यथा तत्स्ववतीतीतं तथान्यस्य मेमतिः ॥ ६७ ॥ इद्वान्वा
तुमहापद्मज्ञां तं दंतं तोषो निधिम् ॥ किंचित्यष्टपुमना विप्रतदाख्याहियथार्थवत् ॥ ६८ ॥ शासितेयं मया पृथ्वी न तथान्यैस्तु पार्थिवैः ॥ यावद्वृत्तिमया युक्ता
दिव्या भोगा अनेकथा ॥ ६९ ॥ निजौ रसेभ्योऽप्यधिकरात्रिदिवमतद्रितम् ॥ विनिर्जित्य हठदुष्टान् प्रजेयं परिपालिता ॥ ७० ॥ द्विजपादार्चनां किंचित्पुङ्क्तुं
वेद्मिनापरम् ॥ अनेनापरिक्लेशेन कथितेनेह किमम ॥ ७१ ॥ निर्विस्मयमिव चेत्तः सांप्रतं सर्वकर्मसु ॥ विचार्य यशुभोदकं मत आख्याहिस्तम् ॥ ७२ ॥
॥ द्विजउवाच ॥ ॥ अपि स्वल्पतरुं कृत्यं यद्वेद्म भुजासिह ॥ एकांते तत्पुष्टेन वक्तव्यं सुधियासदा ॥ ७३ ॥ अमान्येनाप्यपुष्टेन वक्तव्यं नृपाग्रतः ॥
महापमानभीतेन स्तोकाभ्यन्नाक्रिचन ॥ ७४ ॥ पृष्टश्च तथामीह मातवः कुरुं शयम् ॥ तद्वृत्ते तं वगंतां विमनोनिर्वेदकारणम् ॥ ७५ ॥ शृणुराजन्महाबुद्धे
नाथार्थं ब्रवीम्यहम् ॥ किं ततोऽस्य तिस्रारोसिमागमनसि सर्वदा ॥ ७६ ॥ पुण्येन यशसा बुद्ध्या सांपन्नोऽस्ति भवान्यथा ॥ मन्येतथा मगवत्या त्रिदशतो
पिनैव हि ॥ ७७ ॥ सुधियात्वांशुं रमन्त्ये प्रसादेन सुयाकम् ॥ तेजसां स्ति भवानकः प्रतापेनाशुशुक्षिणः ॥ ७८ ॥ प्रमंजो बलेनासि श्रोतृसि शिसमर्षणैः ॥
शासनेन भवान्द्वे निःकृतिस्त्वरं गणे ॥ ७९ ॥ दुष्टपाशयिता पाशीयमो नियमेन स्तम् ॥ इदं नात्सवं हं द्वेऽसि शमयात्त्वमसि शमा ॥ ८० ॥ ययौ
दया भवान्द्विधर्महवे हिमवानसि ॥ भार्गवो राजनीत्यासिराज्येन मनुनासमः ॥ ७१ ॥

भाषान्त्र ॥ कृत्यत्वापरिकीर्तनीमिति ॥ ६१ ॥ निर्विस्मयितम् ॥ ६२ ॥ दुष्टम् ॥ ६३ ॥ तद्वृत्तेयं मया उच्यते तस्मिन् कृते सतीति ॥ तद्वृत्तदतिपाठो पूर्वोक्तवान्यः ॥ गतागमिष्यति ॥ ६५ ॥
॥ ६६ ॥ ६७ ॥ निःकृतिर्येनो मष्टयुक्तः ॥ ६९ ॥ याज्ञीकरणः ॥ असतामिति छेदः ॥ इदं नात्सवं हिमवतः ॥ इदं नात्सवं हिमवतः ॥ ७० ॥ भार्गवः बुद्धः ॥ राज्ञेयः राजकर्मणा ॥ ७१ ॥

॥ ७२ ॥ ७३ ॥ अमृतमेवेति संबन्धः ॥ इवायं पञ्चशब्दः ॥ ७४ ॥ किंवदुना तन्किमिति ॥ यत्किंचित्सारं वस्तु जातं तत्सर्वं त्वयि भूजानौ पृथिवीपतौ नैवयि ॥ तत्र हेतुः ॥ यतः सर्वदेवमयो ह्यहोसि ॥ सर्वदेवमयेन ह त्विपाठे स्पष्टं पदार्थः ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ स्वयमागत्येति गणेशस्तुतिप्रसंगं हृद्वागमनमाव्यपि दर्शयति ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥

संतापहर्तुं बुद्धवत्पवित्रो गंगानामवत् ॥ सर्वेषामेव जतूनां काशीव सुगतिप्रदः ॥ ७२ ॥ रुद्रः संहाररूपेण पालनेन च तु भुजः ॥ विधिवत्संविधाता सिभास्तीति
मुखां बुजे ॥ ७३ ॥ त्वत्पाणिपद्मे कमला त्वत्कोधेऽस्ति हलाहलः ॥ अमृतं तव वागे वत्सु दुजावधिनी सुतौ ॥ ७४ ॥ तत्किं त्वयि भूजानौ सर्वदेवमयो
ह्यसि ॥ तस्मात्तव शुभोर्द्वौ कोमया ज्ञातोऽस्ति तत्त्वतः ॥ ७५ ॥ आरभ्याद्यदिनाद्रूपब्राह्मणोऽष्टादशेहनि ॥ उदीच्यः कश्चिदागत्य शुभं वा मुपदेक्षति ॥ ७६ ॥
तस्य वाक्यं त्वया राजन्कृतं व्यमविचारितम् ॥ ततस्तेह स्थितं सर्वसेस्त्येत्येव महामते ॥ ७७ ॥ इत्युक्त्वा पृच्छ्य राजानं ब्रह्मा तु ज्ञो द्विजोत्तमः ॥ विवे
शस्वाश्रमं तुष्टो नृपोऽप्याश्चर्यवान्भूत् ॥ ७८ ॥ इत्थं विघ्नजिता स वापुरी स्वात्मवशीकृता ॥ स पौरासावरोधाच स नृपा निजमायया ॥ ७९ ॥ कृतकृत्य
मिवात्मानं ततो मत्वा स विघ्नजित् ॥ विधाय बहुधात्मानं कांश्चां स्थितिं मवाप च ॥ ८० ॥ यदा स न दिवो दासः प्रागासीत्कुंभसंभव ॥ तदा तं न निजस्थानम्
लं चक्रे गणाधिपः ॥ ८१ ॥ दिवो दासे नरपतौ विष्णुनोच्चादिते सति ॥ पुनर्न वीकृतायां च न गयार्थं विभ्रमं कर्मणा ॥ ८२ ॥ स्वयमागत्य देवेन मंदरात्सुदुरा
पुरीम् ॥ वाराणसीं प्रथमतस्तुष्टुवेगनायकम् ॥ ८३ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ कथं स्तुतो भगवता देवदेवेन विघ्नजित् ॥ कथं च बहुधात्मानं
सचकार विनायकः ॥ ८४ ॥ केन केन स वै नाम्ना काशिपुर्न्याय्यवस्थितः ॥ इति सर्वसमासेन कथयस्व षडानन ॥ ८५ ॥ इत्युदीरितमाकर्ण्य कुंभयोनेः
षडाननः ॥ यथा वक्तव्यमासागराजकथां श्रुताम् ॥ ८६ ॥ इति श्रीस्कंदे महापुराण काशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखण्डे उत्तराङ्गेण शमाया
प्रपञ्चो नाम षट्पञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५६ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ विधेशो विध्वंसायार्धमया च मुनि सत्तम ॥ महाशाव विशाखाभ्यां न दिभृगिपुरो
गमः ॥ १ ॥ नैगमेयेन सहितो रुद्रैः सर्वत्र संवृतः ॥ देवर्षिभिः समाशुक्तः स न कांबूरि भिभूतः ॥ २ ॥ समस्तात्तनाथो र्दिवपालैरभिर्नदितः ॥ तीर्थैर्द
र्शित तीर्थैश्च गंधर्वैर्गतिमंगलः ॥ ३ ॥ कृतपूजोऽसरो भिश्च नृत्यहस्तकपलैर्वैः ॥ वियत्यनाहते वैद्यैः समं तादनुमोदितः ॥ ४ ॥ ऋणीणां ब्रह्मनिधौ वै धिरी
कृतदिङ्मुखः ॥ कृतस्तुतिश्चारणौ धैर्विमानैर्गभितो वृतः ॥ ५ ॥

॥ इति श्रीभरिमानन्दकृत्यां काशीखण्डटीकायां षट्पञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५६ ॥ ॥ ६७ ॥ ॥ अद्याये सप्तं चाशोर्मंदं देवशंकरः ॥ अस्तौ देवानन्तस्य प्रादुर्भावश्चाकल्पते ॥ १ ॥ विधे
शो विध्वंसाय नृत्यहस्तं वाराणसीपुरं प्रविशेति दिशमं श्लोकमनेनान्वयः ॥ १ ॥ २ ॥ तीर्थैर्दिवपालैः ॥ दर्शित तीर्थैः प्रापिता तमीयजलः ॥ ३ ॥ ४ ॥ ब्रह्मवेदः ॥ वयिरीकृतं दिङ्मुखं दिश
४१

सृष्टहेयस्तेः ॥ यत्सृष्ट्यर्थः ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ निराजनाविधिः आरतिकविधानम् ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ विभवं सामर्थ्यम् ॥ १४ ॥ कस्थिततमम् ॥ १५ ॥
त्रयाणां स्वर्णरूपलोहमयानां संहारविधिरुतस्याहता ॥ पाठांतोक्तमणिपद्धी ॥ आनन्दवंसंप्रत्याहर्षनिर्भमानसः ॥ चतुर्विंशतिभिः श्वैस्तौ चतुर्भुजननम् ॥ १६ ॥ जयउक्तमपि विष्णु
स्वात्मैर्गणैस्सर्व ॥ आद्यकारण ॥ भक्तनिर्विकारकेयत्रहेतुमाह ॥ विद्वेति ॥ अविद्यादेः दृश्यव्यक्त्रमेणविषयेण वाहेतुमुपद्रवः ॥ १७ ॥ गणनातीतिः ततो गुणाय स्य तत्सम्बोधतया ॥
दृतीयान्ताः कचित्पाठः ॥ १८ ॥ सर्वबुद्धयेकशेषवसर्वबुद्धितद्वृत्तीनां सुलयाश्रय ॥ केवलमवर्तकैतिहा ॥ हेतवैतिदृश्यमदवा ॥ १९ ॥ मागल्यमंगलस्वरूप ॥ स्वायैत्यत्र ॥ मंगलानां च मंगल
त्रिविष्टपवधृष्टिप्रष्टिप्रैर्लज्जितस्ततः ॥ अभिवृष्टेमहादेवः संप्रहृष्टतत्तूरुहः ॥ ६ ॥ दत्तामृत्योपहारश्च बहुविधाधराणैः ॥ यक्षगुह्यकसिद्धैश्च त्वैचरैश्चिन
दितः ॥ ७ ॥ कृतप्रवेशशकुने मुगैः शकुनिभिः पुरः ॥ किं नरीभिः प्रहृष्टास्यैः किं नैरुपरिणतः ॥ ८ ॥ विष्णुना च महालक्ष्म्या ब्रह्मणा च विष्कर्मणा ॥
नदिनाथगणेशेन आविष्टतमहोत्सवः ॥ ९ ॥ नागांगनाभिः परितः कृतनीराजनाविधिः ॥ अविशमहादेवः पुरीवारणसंशुभाम् ॥ १० ॥ पश्यतां सर्व
देवानामवरूढवृद्धतः ॥ परिष्वज्य गणाधीशं प्रोवाच वृषभध्वजः ॥ ११ ॥ यदहंप्राप्तवानस्मि पुरीवारणसंशुभाम् ॥ मयाप्यतीव दुष्प्राप्यायं प्रसादो
स्वयैशिशोः ॥ १२ ॥ यद्दुष्प्रसाध्यं हि पितुरपि त्रिजगतीतले ॥ तत्सूनुना सुसाध्यं स्यादत्र दृष्टतामयि ॥ १३ ॥ अनेन गजवक्त्रेण स्वबुद्धिर्विभवैरिह ॥
काशीप्राप्तियथामेत्यात्तथा किंचिदनुष्ठितम् ॥ १४ ॥ पुत्रवानहमेवास्मि यच्च भवचिरचितम् ॥ स्वयैरुपेण कृतवानभिलापं करस्थितम् ॥ १५ ॥ इत्यु
क्ता त्रिपुरीहितांशुहूतादिभिः स्तुतः ॥ परितुष्टा वसंतदृष्टः स्पष्टगीर्भिर्गजननम् ॥ १६ ॥ श्रीकंठ उवाच ॥ जयविष्णुकृतामाद्यभक्तनिर्विघ्नकारक ॥
अविघ्नविघ्नशमनमहाविघ्नैकविष्णुकृत् ॥ १७ ॥ जयसर्वगणाधीशजयसर्वगणश्रीः ॥ गणप्रणतपादां गजगणनातीतसद्गुण ॥ १८ ॥ जयसर्वगसर्व
शसर्वबुद्धयेकशेषये ॥ सर्वमायाप्रपञ्चसर्वकर्मभ्रमजित ॥ १९ ॥ सर्वमंगलमंगल्यजयसर्वमंगल ॥ अमंगलोपशमन् महामंगलहेतुक ॥ २० ॥
जयसृष्टिकृतां विद्यजयस्थितिकृतानत ॥ जयसंहतिं कृत्स्नतुल्यजयसकमसिद्धिद ॥ २१ ॥ सिद्धव्यपदां भोजयसिद्धिविधायक ॥ सर्वसिद्धयेक
निलयमहासिद्धचिद्धिमुचक ॥ २२ ॥ अशेषगुणनिर्माणगुणतीतगुणश्रीः ॥ परिपूर्णचरित्रार्थजयतंगुणवर्णित ॥ २३ ॥ जयसर्वबलाधीशबलारानि
बलप्रद ॥ बलाकोज्वलदंताप्रबालाबालपराक्रम ॥ २४ ॥

मिति स्तुतः ॥ मंगल्यो विधापञ्चैर्मंगलायहित ॥ महामंगलकैवल्यम् ॥ २० ॥ सृष्टिकृतां ब्रह्मादीनाम् ॥ सृष्टिकृतेति कचिद् ॥ स्थितिकृता विष्णुना ननमस्कृत ॥ पाठान्तोऽभ्युतौ कृतमानं मुव
दृष्टिर्न तत्साम्योऽनम् ॥ तथा संहतिं कृत्स्नं संहारकर्तः ॥ सत्यवितथ ॥ स्तुत्येति कचिन्पाठः ॥ २१ ॥ महासिद्धीनामणिमादीनां सिद्धिः समुद्धिरुत्कर्षं दित्यावद् ॥ तस्य सूचकतत्रदेत्यर्थः ॥ सिद्धार्थैति क
चिद् ॥ २२ ॥ अर्थात्स रूपपरमार्थस्वरूपेति वा ॥ २३ ॥ बलाकोज्वलदंताप्रबालाबालपराक्राम ॥ २४ ॥

धनं तथा ॥ २४ ॥ धराधारः क्रीचः ॥ स्तुतुकार्तिकेयनसहस्रव्यक्षयागमयितव्यम् ॥ यदा गजाननोपिकदाचिद्वैचक्रौचपर्वतविदारितवानिति ज्ञातव्यम् ॥ प्रलयममयेदं तत्र प्रोताप्रथितादिङ्गनादि
गजायेन तत्सम्बोधनं तथा ॥ २५ ॥ येत्वामिति ॥ हेकरणामयदेविव्यभूतयेत्वांनमिति तेन संधुवाश्रयभूता अपि मुक्तिभाजो भवति पापान्मोक्षं लभन्त इत्यर्थः ॥ न केवलमेतावदेव किं विहसं सारे
तेषां सुपसर्गानाध्यात्मिककाधिमौक्तिकादि विविक्तादेषां नहरसि ॥ स्वर्गपवर्गमपि सकामनिष्कामत्वेन तेभ्यः प्रददाति ॥ स्वर्गपवर्गश्च स्वर्गपवर्गम् ॥ समाहारत्वेन देवदेवः ॥ २६ ॥
कटाक्षयति करुणकटाक्षेण पश्यतीत्यर्थः ॥ सदाश्रयतीति कचित्पाठः ॥ २७ ॥ प्रथिता विल्याताः ॥ २८ ॥ २९ ॥ हे परमकारण ॥ अत्र हेतुस्त्वं कारणं कारणानां प्रकृति पुरुषमहदीनाम् ॥
तर्हि कार्यकारणयोः सत्त्वेनैतत्परितिरयत आह ॥ त्वमेक इति ॥ सजातीयविजातीयस्वगतभेदसून्य इत्यर्थः ॥ तत्र प्रमाणमाह ॥ सतत्वेदं तद्विदुषावेद्य इति ॥ तां ह वैदंतिनां ज्ञेयत्वेन त्रह्मणो

अनंतमहिमाधारधराधारविदारण ॥ दंताप्रोतदिङ्गनागजयनागविभूषण ॥ २५ ॥ येत्वांनमंति करुणामयदिव्यभूतैर्वनसामपि भुवोभुवि मुक्तिभाजः ॥
तेषां सदेवहरसीहमहोपसर्गान् स्वर्गपवर्गमपि संप्रददाति तेभ्यः ॥ २६ ॥ ये विघ्नराजभवता करुणकटाक्षैः संप्रोक्षिताः क्षितितल्लक्षणमात्रमत्र ॥ तेषां क्षयं
तिसकलान्यपि किल्बिषाणि लक्ष्मीः कटाक्षयति तान् पुरुषोत्तमानिह ॥ २७ ॥ येत्वांस्तु वंति न तं विघ्नविघातदक्षदक्षायणी हृदयपंकजतिग्मरश्मे ॥ श्रूयं
त एव तद्दृष्टप्रथितानि चित्रचित्रं तद्गणपायदहोत एव ॥ २८ ॥ येशीलंयति सततं भवतौ श्रियुग्मे तेषां पुत्रपौत्रधनान्यसमृद्धिभाजः ॥ संशीलितांश्चिकमलब
हुभृत्यवर्गैर्भूपालभोग्यकमलां विमलां भंते ॥ २९ ॥ त्वं कारणं परमकारणं कारणानां विद्योसि वेदविदुषां सततं त्वमेकः ॥ त्वं मार्गणीयमसि किंच न भूलवाचां
वाचां मार्गो चरचरादिव्यभूतैः ॥ ३० ॥ वेदाविदंति न यथार्थं तया भवंतं ब्रह्मादयोऽपि न चारमृत्रधार ॥ त्वं हि सपासि विदधासि स मस्तमेकः कस्ते स्तुतिव्य
तिकरो मनसाप्यगम्य ॥ ३१ ॥ त्वदृष्टदृष्टि विशिखैर्निहताग्निहन्मदैत्यान् पुरांधं कजलंधं रसुख्यं कांश्च ॥ कस्यास्ति शक्तिरिह रस्वदते पितुच्छवांश्छेद्वियातु
मिह सिद्धिदकार्यजातम् ॥ ३२ ॥ अन्वेषणे दुर्दिरयं प्रथितोऽस्ति धातुः सर्वार्थदुर्दिततया तव दुर्दिनाम् ॥ काशीप्रवेशमपि कोलभते त्रदेहीतोषिना तव
विनायकदुर्दिराज ॥ ३३ ॥

आत्मा तजडत्वे प्रसज्येयातामित्यत्राह ॥ त्वं मार्गणीयमसि किंच नेति ॥ किंच न किमपि न्यागर्णयानिषेधाधिषेत्वा न्वेषणीयं वृत्तिव्याप्यत्वेन गवोर्धनीयं यद्रहस्यं तत्स्वमित्यर्थः ॥ तत्र हेतुमाह ॥
देवाचामगोचरोति ॥ कथं भूतानां वाचां ॥ मूलवाचां मूलस्वकारणं दाह्योनि ब्रह्मचक्रितमभिदधताम् ॥ अगोचराविषय ॥ मायया हे चराचरजंगमस्यारस्वरूप ॥ परमार्थतो दिव्यभूतै
लौकिकस्वरूप ॥ ३० ॥ उक्तमेव विवृणोति ॥ वेद इति ॥ चराचरसूत्रधारस्थारजंगमात्मकस्थूलप्रपंचधारकोयः सूत्रात्मा हि रण्यगर्भो वाय्वात्मा तैयारततिशया तत्संबोधनम् ॥ चराचरसूत्रधार ॥
एकसाधनांतराग्निरपेक्ष ॥ कस्ते तव स्तुतिव्यतिकारः स्तवनरूपो व्यवहारः कथनमिति यावत् ॥ न कार्यमित्यर्थः ॥ अत्र हेतुमाह ॥ मनसाप्यगम्येति ॥ यतो वाचो निवर्तते अप्राप्य मनसा न ह्येति श्रुतेः ॥
॥ ३१ ॥ त्वदृष्टदृष्टि विशिखैस्तव क्रोधदर्शनबाणैः ॥ दैत्यान् विजिनाति ॥ दुरोति ॥ दुरात्रिपुरम् ॥ लक्षणया तत्स्य दैत्यालक्ष्यंते ॥ पुगपूर्वमिति वा ॥ अपितुच्छं तुच्छमपीत्यर्थः ॥ ३२ ॥ दुर्दिनामनिर्वक्ति ॥

तानितत्रेत्युभयव्रीप्सावोद्धव्या ॥ ४२ ॥ आहुंङ्यान्विष्य ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ वैदिको गणानां वेत्यादिः ॥ अवेदिको गमित्यादिः ॥ ५१ ॥ ५२ ॥
 यानियानि चरूपणि यत्र यत्र च तेन च ॥ तानितत्र प्रवक्ष्यामि शृण्वन्ते ते दिवौकसः ॥ ४२ ॥ प्रथमं दुंदुभिराजोऽसिममक्षिणतो मनाक् ॥ आहुंङ्यसर्वभक्तेभ्यः
 सर्वार्थान्संप्रयच्छसि ॥ ४३ ॥ अंगावासरवतीमिह यश्चतुर्थीसंप्राप्य मोदकभैः परिश्रोदवद्भिः ॥ पूजाव्यधायिविविधातवंगंधमात्यैस्तानत्रपुत्रविदधा
 भिगणान्गणेश ॥ ४४ ॥ यत्वाभिहप्रतिचतुर्थीसमर्चयति दुंदुविगाढमतयः कृतिनस्तएव ॥ सर्वापदां शिरसि विमपदं निधाय सम्यग्गजाननगजाननतां
 लभते ॥ ४५ ॥ माघशुक्लचतुर्थ्या तु नक्तवत परायणाः ॥ येत्वा दुंदुर्वैद्यिष्यति तेऽर्च्यः स्युरसु दुहाम् ॥ ४६ ॥ विधाय वार्षिकीयात्रां चतुर्थीप्राप्य तापसीम् ॥
 शुक्लशुक्लतिलैर्बद्धा प्राश्नीयाच्छुक्लान्त्रती ॥ ४७ ॥ कार्यायात्राप्रयत्नेन क्षेत्रसिद्धिमाभीप्सुभिः ॥ तस्यां चतुर्थ्या त्वत्प्रीत्यै दुंदुसर्वोपसर्गहृत् ॥ ४८ ॥
 तां यात्रानात्रयः कुयन्निवेद्य तिललङ्कैः ॥ उपसर्गसहस्रैस्तु संहतव्यो ममाज्ञया ॥ ४९ ॥ होमं तिलाज्यद्वयेण यः करिष्यति भक्तिनः ॥ तस्यां चतुर्थ्यामं
 त्रज्ञस्तस्य मंत्रः प्रसेत्स्यति ॥ ५० ॥ वैदिकोऽवैदिको वापि या मंत्रस्ते गजानन ॥ जप्तस्त्वत्संनिधौ दुंदुसिद्धिदास्यति वांछिताम् ॥ ५१ ॥ ईश्वर उवाच ॥
 इमांस्तुतिं मम कर्तव्यः पठिष्यति सन्मतिः ॥ न जातु तत्तु विप्रो वाः पीडयिष्यति निश्चितम् ॥ ५२ ॥ दौर्दंस्तुतिं मिमां पुण्यायः पठेद्दुंदुसंनिधौ ॥ सात्रिध्यं
 तस्य सततं भजेयुः सर्वसिद्धयः ॥ ५३ ॥ इमांस्तुतिं नरो जत्वा परं नियतमानसः ॥ मानसैरपि पापैस्तैर्नाभिभूयेत कर्हिचित् ॥ ५४ ॥ पुत्रान्कलत्रं क्षेत्राणि वरा
 श्रान्वभंदिस्म ॥ प्राप्नुयाच्च धनं धान्यं दुंदुस्तोत्रं जपन्नरः ॥ ५५ ॥ सर्वसंपत्करं नामस्तोत्रमेतन्मयेरितम् ॥ प्रजस्रव्यं प्रयत्नेन मुक्तिको भवेत्सर्वदा ॥ ५६ ॥
 जत्वास्तोत्रमिदं पुण्यं क्वापि कार्येण मिष्यतः ॥ पुंसः पुरः समेष्यति नियतं सर्वसिद्धयः ॥ ५७ ॥ अन्यच्च कथयाम्यत्र शृण्वन्ते ते दिवौकसः ॥ दुंदुभिरक्षेत्रक्षार्थं
 यत्र यत्र स्थितिः कृता ॥ ५८ ॥ कार्श्यांगंगासिंसे भेदेनामतोर्को विनायकः ॥ दद्योर्कवासरेषुभिः सर्वताप्रशान्तेय ॥ ५९ ॥ दुर्गो नाम गणाध्यक्षः सर्वदुर्गे
 ति नाशनः ॥ क्षेत्रस्य दक्षिणे भोगे पूजनीयः प्रयत्नतः ॥ ६० ॥ भीमचंडीसमीपे तु भीमचंडविनायकः ॥ क्षेत्रनैर्ऋतदेशस्थोऽष्टाहंति महाभयम् ॥ ६१ ॥
 क्षेत्रस्य पश्चिमे भोगे स देहलि विनायकः ॥ सर्वात्रिवारयेद्विघ्नान्भक्तानां त्रसंशयः ॥ ६२ ॥ क्षेत्रवायव्यदिग्भागे उदंडाल्योगजाननः ॥ उदंडानपि विप्रो
 घान्भक्तानां दंडयेत्सदा ॥ ६३ ॥ काश्याः सदोत्तराशायां शपाणिर्विनायकः ॥ विनायकान्पशयति भक्त्या काशीनिवासिनाम् ॥ ६४ ॥ गंगावरणयोः
 संगेरम्यः खर्वविनायकः ॥ अखर्वानपि विप्रौ घान्भक्तानां खर्वयेत्सताम् ॥ ६५ ॥

॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ अर्कदुर्गमीमचण्डदेहल्युदंडपात्रपाणिस्त्वर्वसिद्धयो वा ह्यावरणे गणपाः स्थिताः ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ उदण्डान् उवाच ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥

हुदुदस्त्वाभुत्तस्यामिति वृद्धद्वयस्यम् ॥ दिशि विशेषः ॥ एवमुत्तरत्रापि ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ऐश्याभ्याम्याम् ॥ आपोर्मिहदिपादवत्त्वभामाननविनाननिवायस्यस्यकर्मिहदिपाननः ॥ ८२ ॥
 पंचास्यामिथस्याः पंचास्याः स एवस्यदंनवारः ॥ पंचास्ययुक्तास्यदंनवारस्यसप्तपंचास्यस्यदंनवारः ॥ ८३ ॥ मुंदंनिनायकादोभ्रेय्याम् ॥ ८४ ॥ विहराजमिति विशेष्यम् ॥ ८५ ॥ रक्षोदिशि रैर्दु

त्यादिनि ॥ ८६ ॥ शम्यामित्युत्तरवह्निभिर्मायेण ॥ ऋतुतस्तुप्रणवायतीच्यामोदकप्रियः ॥ ८७ ॥ अमयदेसिहंतुडूकृणताक्षक्षिप्रमसादनाः ॥ चिंतामणिदंतहस्तापिचिडिलोहं डाश्रुतुथी
करणगाः ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ सिहंतुडःश्रेष्ठमुखः ॥ उपसर्गगजभयानकास्यइत्यर्थः ॥ सिहंशार्दूलनागाद्याभुसिश्रेष्ठस्यवाचकाइतिवचनात् ॥ ९० ॥ कृणितेसंडुचितेअक्षिणीयस्य ॥ ९१ ॥

शाम्याप्रणवविश्रेषाद्गुणेशोमोदकप्रियः ॥ पूज्यःपिशंगिलतीर्थेदेवनद्यास्तटेशुमे ॥ ८७ ॥ चतुर्थावरणेकाश्याभक्ताविघ्नविनाशकाः ॥ द्रष्टव्याहृष्टचैतो
भिःस्पष्टमष्टौविनायकाः ॥ ८८ ॥ वक्रतुंडादुदुगिदम्यःस्वःसिंधोरोधिसिस्थितः ॥ विनायकोस्त्यभयदःसर्वेषांभयनाशनः ॥ ८९ ॥ कौबेयमिकद
शनात्सिहंतुडोविनायकः ॥ उपसर्गगजानंहतिवारणसिनिवासिनाम् ॥ ९० ॥ कृणिताक्षोणार्ध्यक्षस्त्रितुंडादीशदिविस्थितः ॥ महाभ्रमशानसततपाया
दुष्टकुद्विधितः ॥ ९१ ॥ प्राच्यांपंचास्यतःपायात्पुर्णक्षिप्रप्रसादनः ॥ क्षिप्रप्रसादनाचर्तः क्षिप्रसिध्यतिसिद्धयः ॥ ९२ ॥ हेरंबाद्वह्निदिग्भगोचितमणि
विनायकः ॥ भक्ताचितामणिःसाक्षाच्चितितार्थसमर्पकः ॥ ९३ ॥ विघ्नराजादवाच्यातुदंतहस्तोणेभ्ररः ॥ लिखेद्विघ्नसहस्राणिनृणांवारणसिद्धिहाम् ॥
॥ ९४ ॥ वरदाद्यतुधान्यांचयातुधानगणावृतः ॥ देवःपिचिडिलोनामपुरीक्षेदहर्निशम् ॥ ९५ ॥ दृष्टःपिलिपिलतीर्थेदक्षिणेमोदकप्रियात् ॥ उदंडमुं
डोहेरंबोभक्तेभ्यःकिंनयच्छति ॥ ९६ ॥ आकारेपंचमेकाश्याद्विचतुष्कविनायकाः ॥ कुर्वतिरक्षक्षेत्रस्ययेतानब्रवीम्यहम् ॥ ९७ ॥ तरेस्वर्गतरंगि
ण्याउत्तरेचाभयप्रदात् ॥ स्थूलदंतोणेशानःस्थूलाःसिद्धीर्दिशेत्सताम् ॥ ९८ ॥ सिहंतुडादुदुर्भगेकलिप्रियविनायकः ॥ कलहंकारयेन्नित्यमन्योन्यं
तैर्थिकद्रुहाम् ॥ ९९ ॥ कृणिताक्षतथैशान्यांचतुदंतोविनायकः ॥ तस्यदर्शनमात्रेणविघ्नसंवधःक्षयेत्स्वयम् ॥ १०० ॥ क्षिप्रप्रसादनाद्वैद्व्याद्वितुंडोण
नायकः ॥ अग्रतःपृष्ठतश्चापिबिभर्तिसदृशीश्रियम् ॥ १ ॥ तस्यसंदर्शनात्पुंसांभवेच्छ्रीःसर्वतोमुखी ॥ ज्येष्ठोनामगणाध्यक्षोज्येष्ठोमेपुत्रसंपदि ॥ २ ॥
ज्येष्ठशुक्लचतुर्दश्यांपूज्योज्येष्ठतामेवे ॥ स्थितोवह्निदिशोभगोचितमणिविनायकात् ॥ ३ ॥ दंतहस्तावमाशयांपूज्योजजविनायकः ॥ तस्यसंपूजना
द्भक्त्यागजांतांश्रीरवाप्यते ॥ ४ ॥ पिचिण्डिलाद्रूपपतेर्याम्यांकालविनायकः ॥ भयंनकालकलितंतस्यसंसेवनाघ्ननाम् ॥ ५ ॥ उदंडमुंडाद्रूपपात्की
नाशदिशिसिस्थितम् ॥ नागेशंरणपंदृष्टानागलोकेमहीयते ॥ ६ ॥

॥ ९२ ॥ ९३ ॥ दंतहस्तोहस्तद्विदंतइत्यर्थः ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ प्रावरोआवरणे ॥ स्थूलदंतकलिप्रियकौतौचतुर्दशनद्वितुंडौ ॥ ज्येष्ठगजकालनेशाःपंचप्रासरणगणेशाः ॥ ९७ ॥
॥ ९८ ॥ तैर्थिकद्रुदंतीर्यसिप्रणिर्हसकानाम् ॥ ९९ ॥ क्षमेन्नाशंगच्छेत् ॥ १०० ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ उदंडोमहान्मुंडोयस्यसतथात्समात् ॥ उदंडमुंडादितिकविपाठःसचित्यः ॥

॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ ॥ इति श्रीरामानन्दकृतायां काशीखंडटीकायां सप्तपञ्चाशोऽध्यायः ॥ ५७ ॥ ॥ अथायेचाष्टपञ्चाशो विष्णोर्गोमनमुच्यते ॥ यन्
रादविमुक्तेचक्षिवेदास्तस्यनिर्बृतिः ॥ १ ॥ कृतकृत्यमिवात्मानं ततो मत्वा सि विज्ञाजित् ॥ विधाय वदुधात्मानं कां इयां स्थितिमापयेयुः कृतं तत्र पृच्छति ॥ किंच करोति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥

एतानि तत्स्यमानि दुर्द्विराजस्य कुंभज ॥ जपित्वा यानि मुजोलप्स्यते निजवांछितम् ॥ २२ ॥ अन्योपेतत्र वैभेदास्तस्य दुर्द्विगणेशितः ॥ भूतैः स
र्विताभक्त्या ह्यसंख्याताः सहस्रशः ॥ २३ ॥ भगीरथगणाध्यक्षो हारिश्चंद्रविनायकः ॥ कपर्दाख्यगणपतिस्तथा बिंदुविनायकः ॥ २४ ॥ इत्येकस्मिन्
विशेषाः प्रतिभक्तप्रतिष्ठिताः ॥ तेषामप्यर्चनात्पुंसां जायंते सर्वसंपदः ॥ २५ ॥ श्रुत्वा ध्यायामि पुण्यं नरः श्रद्धासमन्वितः ॥ सर्वविघ्नान्तरुत्प्लव्य लभते
वांछितपदम् ॥ २६ ॥ ॥ इति श्रीस्कांदमहापुराण एकाशीसंहितायां चतुर्थे काशीखंडे उत्तराद्धे दुर्द्विगणाय कपरादुर्भवा नाम सप्तमोऽध्यायः ॥ ५७ ॥
अगस्त्य उवाच ॥ किंच कारहरः स्कंदं मंदराद्विगतस्तदा ॥ विलंबमालंबयति तस्मिन्नापि गजानने ॥ १ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥
शृण्वन् गस्त्य कथां पुण्यां कथयमानं मया धुना ॥ वाराणस्यैकविपथामशेषावौघनाशिनीम् ॥ २ ॥ कर्णद्वन्द्वेन तत्र लेशत्रयं येषां विमुक्तके ॥ विलंबं यद्विजिज्यसे यदे
क्षिप्रमथोक्षजः ॥ ३ ॥ प्रोक्तोऽथ बहुश्चेति बहुमानपुरःसरम् ॥ तथा त्वमपि मार्कार्षीथ प्राप्स्यस्यैः कृतम् ॥ ४ ॥ श्रीविष्णु उवाच ॥ ॥
उद्यमः प्राणिभिः कार्योऽथ दुर्द्विबलबलम् ॥ परं फलतिकर्माणि त्वदधीनानि शंकर ॥ ५ ॥ अचेतनानि कर्माणि स्वतंत्राः प्राणिनां पितृ ॥ त्वदेतत्कार्यं
साक्षीत्वं प्राणिप्रवर्तकः ॥ ६ ॥ किंतु त्वत्पादभक्तानां तादृशी जायते मतिः ॥ यया त्वमेव कथयेः सा ध्वनेन त्वनुष्ठितम् ॥ ७ ॥ यत्किंचिद्विदेहैः कर्तुं
कंवाऽस्तोकमेव वा ॥ तत्सिद्धयत्येव गिरिश त्वत्पादस्मृत्यनुष्ठितम् ॥ ८ ॥ तु सिद्धमपि वै कार्यमुद्धयापि स्वनुष्ठितम् ॥ अत्यद्ददुष्टं विदुर्द्विबलैः ॥
वतत्सणात् ॥ ९ ॥ शंभुना प्रेषितेन द्युसूदमः क्रियते मया ॥ त्वद्रक्षितं पितृमतां संपन्नप्राय एव नः ॥ १० ॥ अतीव दसार्धस्य त्वदुर्द्विबलैः ॥
तत्कार्यं हि सुसिद्धं स्यात्त्वदनुध्यानतः शिव ॥ ११ ॥ याति प्रदक्षिणीकृत्य ये भवन्तं भवं विभो ॥ भवं तितेषां कार्याणि पुण्यभूतानि ते भयात् ॥ १२ ॥ जातं हि
द्विमहादेव कार्यमेतत्सुनिश्चितम् ॥ काशीप्रावेशिकाश्चित्यं शुभलग्नोदयः परम् ॥ १३ ॥

॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ नोस्माकमुद्यमः संपन्नप्रायः सिद्धमायह विप्रयोगिन्याद्यानंतमव्याह ॥ हीति पाठे निश्चितमित्यर्थः ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

शुभद्रादयोवाविश्वेष्टे ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ पादोदकस्यतीर्थस्याद्भिः शिवेनस्नापितस्येत्यन्यः ॥ २४ ॥ २५ ॥ सश्रियमित्यत्र तन्निमित्तकविनाशः ॥ २६ ॥ कृत्तानित्यक्रियाः सव्यादिरुपायेनमत्तया ॥ काग्र्यपिर्गुरुः ॥ उपतद्व्यताश्रितमितिलोकद्वयवाक्यम् ॥ २७ ॥

अथवाकाशिसंभ्रातौ चित्यह्निगुभाशुसम् ॥ तदैवह्निगुभः कालोपदेवाप्येतकारिका ॥ १४ ॥ शंभुप्रदक्षिणीकृत्यप्रणम्यचपुनः ॥ प्रतस्थेऽथसलक्ष्मीकोमंदरादूरुध्वजः ॥ १५ ॥ दशोतिथितानि त्वाविष्णुवाराणसतितः ॥ पुंडरीकाक्षइत्याख्यासंफलीकृतवानमुदा ॥ १६ ॥ गंगावरणयोर्विष्णुः संभेदस्वच्छमानसः ॥ प्रक्षाल्यपाणिचरणसंचलः स्नातवानथ ॥ १७ ॥ तदाप्रभृतितीर्थपादोदकमतिरतिम् ॥ पादौयदादौशुभदौक्षालितौपितवाससा ॥ १८ ॥ तत्रपादोदकेतीर्थेयस्नास्यतीहमानवाः ॥ तेषांविनश्यतिक्षिप्रपापं सप्तमर्जातम् ॥ १९ ॥ तत्रश्राद्धं नः कृत्वा दत्त्वा चैव वितलोदकम् ॥ सप्तसप्ततथासप्तस्ववंश्यांस्तारयिष्यति ॥ २० ॥ गथायां दशोतिथिर्लभ्यतेऽपि तां महैः ॥ तीर्थपादोदके काश्यां दशोतिथिर्लभ्यतेऽपि तां ॥ २१ ॥ कृतपादोदकस्नानपीतपादोदकोदकम् ॥ दत्तपादोदपानियनं नित्यः स्मर्येत् ॥ २२ ॥ विष्णुपादोदके तीर्थे प्राशय पादोदकं सकृत् ॥ जातु चिज्जननीस्तन्यनपि वैदितिनीश्च तम् ॥ २३ ॥ सचक्रशालग्रामस्य शंखेन स्नापितस्य च ॥ अद्भिः पादोदकस्यांबुपि वन्नृत्तं व्रजेत् ॥ २४ ॥ विष्णुपादोदके तीर्थे विष्णुपादोदकं पिबेत् ॥ यदितस्तु ध्यात्किं बहु कालीनया तथा ॥ २५ ॥ काश्यां पादोदके तीर्थे कृतानोदकाक्रियाः ॥ जनैर्विविफलं तेषां जलदुद्रुदुसंश्रयाम् ॥ २६ ॥ कृतानित्यक्रियो विष्णुः सलक्ष्मीकः सकाश्यापि ॥ उपसंहृत्यां मूर्तित्रैलोक्यव्यापिनी तथा ॥ २७ ॥ विधाय दार्पणं मूर्तिं स्वहस्तेन दिकेशवः ॥ स्वयं स पूजयामास सर्वसिद्धिसमृद्धिदाम् ॥ २८ ॥ आदिकेशवनामनीं श्रामूर्तिं पारमेधरीम् ॥ संपूज्य मर्त्यां विकुठं मन्यते स्वह्राणम् ॥ २९ ॥ श्वेतद्वीपदक्षितस्यांतत्स्यानं काशिसीमनि ॥ श्वेतद्वीपं वसंत्येव नरास्तन्मूर्तिं सेवकाः ॥ ३० ॥ क्षीराब्धि संज्ञं तन्त्रातीर्थं केशवतोऽग्रतः ॥ कृतोदकक्रियस्तत्र वसेत्क्षीराब्धिरोधसि ॥ ३१ ॥ तत्रश्राद्धं नः कृत्वा गां दत्त्वा च पयस्विनीम् ॥ यथोक्तसर्वाभरणक्षीरोदेवासोपयितृन् ॥ ३२ ॥ एकोत्तरशतं वंश्यान्नेयपायसकर्मम् ॥ क्षीरोदेधोः पूज्यात्मा भक्त्या तत्रैकेव नृदः ॥ ३३ ॥ बह्वींश्च नैव चिकीर्त्स्वा दत्त्वा श्राद्धयात्रासदक्षिणाः ॥ शय्योत्तरांश्च प्रत्येकं पितृस्तत्रमुवासेत् ॥ ३४ ॥ क्षीरोदोदक्षिणेतत्र शंखतीर्थं नृत्तमम् ॥ तत्रापि संतर्पयितृन् विष्णुलोकं महीयते ॥ ३५ ॥

॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ यथोक्तं स्वर्णशृंगरौ च्छुराद्याभरणं स्यात्सतथा ताम् ॥ ३२ ॥ नैव चिकीर्त्समाधेयः ॥ इय्याभोगसाधनमुत्तरशुद्धकं फलं यथा तन्निवृत्तम् ॥ तत्रक्षीरोदे ॥ यद्वा इय्यायाजत्तरेऽपि सुखमुत्तमम् ॥ इय्योत्तरांश्चैव चक्रादिभिः पयःश्रितानि तानि यानि शस्त्रादित्यानि ॥ ३६ ॥

॥३६॥ ३७॥ ३८॥ ३९॥ ४०॥ ४१॥ ४२॥ नभस्यबहुलाष्टम्यामद्रकृष्णाष्टम्याम् ॥ ४३॥ ४४॥ मातृवर्जकेष्ववादितीक्ष्णित्वेनान्यः ॥ यथाश्रुतयोजनिकायामेव नारदकवद्वहति सुसंल्लिष्टं
 तद्वाम्यांचक्रतीर्थचपितृणामपि दुर्लभम् ॥ तत्रापि विहितश्राद्धोमुख्यतेपैतृकाहणात् ॥ ३६॥ तत्सन्निधौ गदतीर्थविष्वगाधिनिवर्हणम् ॥ तारणचपितृणां
 वैकारणचैनसाक्षये ॥ ३७॥ पद्मतीर्थतद्वेत्रुतत्रस्नात्वानरोत्तमः ॥ पितृन्संतर्प्यविधिनापद्मयानैवहीयते ॥ ३८॥ तत्रैवचमहालक्ष्म्यास्तीर्थत्रिलोक्य
 विश्रुतम् ॥ स्वयंयत्रमहालक्ष्मीः स्नातात्रैलोक्यहर्षदा ॥ ३९॥ तत्रतीर्थैकृतस्नानोदत्वारत्नानिकांचनम् ॥ पद्मांबराणि विप्रैरभ्यो नलक्ष्म्या परिहीयते ॥ ४०॥
 यत्रयत्रहिजायेतत्रतत्रसमृद्धिमात्र ॥ पितरोपि हि सश्रीकास्तस्यस्युस्तीर्थगैर्वात् ॥ ४१॥ तत्रास्ति हि महालक्ष्म्यामूर्तिश्चैलोक्यवर्दिता ॥ तारिप्रण्यनरो
 भक्त्यानरो गीजायेतैकचित् ॥ ४२॥ नभस्यबहुलाष्टम्यांकृत्वाजागरांनिशि ॥ ४३॥ तदयेनारदतीर्थमहापातकनाशनम् ॥ ब्रह्मविद्योपदेशचप्रातवान्यत्रनारदः
 स्तितारद्व्यर्केशवसन्निधौ ॥ तत्रस्नात्वानरोभक्त्यासंसारान्निपश्यति ॥ ४४॥ तदयेनारदतीर्थमहापातकनाशनम् ॥ अर्चयित्वा नरोभक्त्या देवं नारदकेशवम् ॥ जनन्याज
 ठरपीठमध्यास्तेन कदाचन ॥ ४७॥ प्रह्लादतीर्थतस्याग्रेयत्रप्रह्लादकेशवः ॥ ४६॥ अर्चयित्वा नरोभक्त्या देवं नारदकेशवम् ॥ जनन्याज
 मघघ्नतस्य सन्निधौ ॥ तत्रौदकीक्रियांकुर्वन्निष्कालव्यंलभेन्नरः ॥ ४९॥ आदित्यकेशवः पूज्य आदिकेशवपूवतः ॥ तस्य संदर्शनदेवमुच्यते चैव पातकैः ॥
 ॥ ५०॥ दत्तात्रेयधरतीर्थतत्रैवादिगदाधरः ॥ पितृन्संतर्प्य तत्रैवज्ञानयोगमवाप्नुयात् ॥ ५१॥ भृगुकेशवपूवर्णतीर्थवैभर्गवपरम् ॥ तत्रस्ततो नरः प्राज्ञो
 भवेद्भार्गववत्सुधीः ॥ ५२॥ तत्रवामनतीर्थचप्राच्यां वामनकेशवात् ॥ पूजयित्वा च तं विष्णुं वसेद्द्वामनसन्निधौ ॥ ५३॥ नरनारायणतीर्थनरनाराय
 णात्पुनरः ॥ तत्रतीर्थैकृतस्नानोनरो नारायणो भवेत् ॥ ५४॥ यज्ञवाराहतीर्थचतद्वेद्यापनाशनम् ॥ प्रतिमज्जनतस्तत्र राजसुयक्रतोः फलम् ॥ ५५॥
 विदारनारसिंहाख्यतत्रतीर्थसुनिर्मलम् ॥ स्नातो विदारयेतत्रपञ्चमशताजितम् ॥ ५६॥ गोपिगोविंदतीर्थचगोपिगोविंदपूवतः ॥ स्नात्वा तत्र
 समभ्यर्च्य विष्णुं विष्णुप्रियो भवेत् ॥ ५७॥ तीर्थलक्ष्मीनृसिंहाख्यगोपिगोविंदक्षिणे ॥ नलक्ष्म्या त्यज्यते क्वापि तीर्थपरिमज्जनात् ॥ ५८॥
 तद्वेशेषतीर्थचशेषमाधवसन्निधौ ॥ तर्पितानां पितृणां च यत्र तृप्तिर्निश्चियते ॥ ५९॥ शंखमाधवतीर्थचतद्वाच्यासुनिर्मलम् ॥ कृतोदको नरस्त
 त्रभवेत्पापोपि निर्मलः ॥ ६०॥

न स्यात् ॥ ४५॥ ४६॥ ४७॥ ४८॥ ४९॥ मुख्यते चेति चकाराद्रौगोश्च ॥ ५०॥ ५१॥ भार्गवमौञ्जमम् ॥ ५२॥ ५३॥ ५४॥ ५५॥ ५६॥ ५७॥ ५८॥ ५९॥ ६०॥

[illegible]

तद्वचयश्रीवंतीथपरमाधानम् ॥ तत्रस्नात्वाह्यग्राहकैश्वर्यपरिपूज्यच ॥ ६१ ॥ पितृवत्तत्रनिर्वाह्यग्रहीत्यस्यसिद्धिः ॥ ६२ ॥ श्रीशिशिरपूरः
वसुधैवकुतः ॥ ६२ ॥ स्फुटदुवाच ॥ ॥ प्रसंगतोभयैतन्नितीर्थाऽनिकथितानि ॥ भूमौलानांराज्यतत्रतीर्थन्येकः ॥ ६३ ॥ उदितः
दुतीर्थानामेतेषां कलशोद्भवः ॥ नाममात्रमपिश्रुत्वानिष्पापोज्ञायतेनरः ॥ ६४ ॥ इदानीं प्रस्तुतविश्रुतबुद्ध्यामितेदतः ॥ वैकुण्ठशोधकैः ॥ ६५ ॥
धरः ॥ ६५ ॥ तस्यांमूर्तौसामवेश्यैकैश्वर्यामथकेशवः ॥ शंभोःकार्यैकृतमनांशंशरीरेननिर्गतः ॥ ६६ ॥ ॥ अस्त्यदुवाच ॥ ॥ इदानीं
शेननिश्चक्रेकुतोभेदकपाणिना ॥ कनिर्गतंचहरिणप्राप्यकाशशिषिडानन ॥ ६७ ॥ ॥ स्कंददुवाच ॥ ॥ नन्यस्त्वेनयदुद्धर्तुंशितंविद्युत्
बुवेतत्कारणमितिक्षणमात्रंनिशामय ॥ ६८ ॥ संप्राप्यपुण्यसंभारैःप्राज्ञोवाणसंपुरिम् ॥ नन्यजेत्सर्वभावेनमहालाभैरपरितः ॥ ६९ ॥ अत्रि
तिःस्वीयातत्रकाश्यांसुरारिणा ॥ प्रतितस्थेयकलशजस्तोकाशिनचनिर्गतम् ॥ ७० ॥ किंकिवाश्याउदीच्यांचागत्वादेवेनचक्रिणः ॥ स्वस्मिन्नेवैरिपु
स्थानधर्मक्षेत्रमितीरितम् ॥ ७१ ॥ ततस्तुसौगतरूपंशिश्नयश्रीपतिःस्वयम् ॥ अतीवपुंदरतंत्रैलोक्यस्यापिमोहनम् ॥ ७२ ॥ श्रीपद्मिजिह्वक
नितरांसुमगाकृतिः ॥ यामालोक्यजगत्सर्वचित्रन्यस्तमिवास्थितम् ॥ ७३ ॥ विधयोर्निजगङ्गात्रिन्यस्तहस्ताग्रुस्तकण्ठः ॥ रत्नगान्धितच्छि
जातोलोकोत्तरकृतिः ॥ ७४ ॥ अत्यद्गुतमहाप्राज्ञोनिःस्पृहःसर्ववस्तुषु ॥ गुरुश्रृषणपरोन्यस्तहस्ताग्रुस्तकः ॥ ७५ ॥ अपृच्छन्मंत्रधर्मप्रसक्त
निमोचकम् ॥ आचार्यवर्यसौम्यार्यप्रसन्नात्मानमुत्तमम् ॥ ७६ ॥ धर्माशत्रुक्रूरलंज्ञानविज्ञानशालिनम् ॥ सुस्वसुरहृदयःकिमुक्तिमिदम् ॥ ७७
षिणम् ॥ ७७ ॥ स्तंभोन्नाटनाकृष्टिश्कर्मादिकोविदम् ॥ व्याख्यानसमयाकृष्टपक्षिरोमांचकारिणम् ॥ ७८ ॥

प्रसिद्धम् ॥ ७१ ॥ सुतोबुद्धस्तत्त्वार्थसौगतम् ॥ दिश्रयाश्रितवान् ॥ ७२ ॥ पत्राजिकवौद्धांगना ॥ विष्णोर्द्वंद्वरूपविकीर्त्योपायमनतनुमातराशगतैः ॥ विद्वत्पत्न्यैश्चैवालासकम् ॥
मोहिम् ॥ तत्सणादिद्वैतविपादः ॥ ७३ ॥ लोकानाकृतैःस्वोक्तुधूर्तैः ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ संसारविमोचकमिवितनमवलंब्योक्तम् ॥ तत्सत्तासान्तमुत्पद्यमहसम् ॥ ७६ ॥
ज्ञानंशरीरार्थविज्ञानमुभवस्तत्त्वार्थमाशब्दद्विद्वान्विद्वान्नालिनम् ॥ ७७ ॥ आकृष्टिकार्षणम् ॥ व्याख्यामनयेत्यस्यानश्रुतमायात्यतोव्याख्यानमप्यनैकदृष्टाद्वयान्तराणिपुनस्तत्त्वार्थज्ञे

दुयकारिणम् ॥ ७८ ॥ महामोदभराक्रान्तेनवनतरममोदभराक्रमणेनवतस्वचांचल्यहर्तृशैल्यस्यतम् ॥ ७९ ॥ पुण्यापुण्यजनिकाकीर्तियस्यसुपुण्यकीर्तिः ॥ ८० ॥ विनयेनकीर्तियस्य
तम् ॥ तदेहतुगर्भविशेषणमाह ॥ महाविनयभूषणमिति ॥ ८१ ॥ अनुवादार्थकमहर्षप्रतिजानीति ॥ त्वयेति ॥ सनातनप्रवाहरूपणनित्यः ॥ ८२ ॥ स्वभावादभावादानिरस्य
ति ॥ अनादिसिद्धइति ॥ ८३ ॥ देहद्रयोपाधिजगद्दुखवर्षदेहेष्व्यात्मानमर्पदप्रतिजानीति ॥ ब्रह्मादीति ॥ ब्रह्मादिस्तरम्भवपर्यतिहरण्यगर्भमभ्यशुलमावसानंजगदितिशेषः ॥ निबध्यतेऽनेनेतिनिबन्ध
नम् ॥ देहद्रयशूलसंमलक्षणनिबन्धनंयत्सज्जगत् ॥ तथाआत्मैवेति ॥ तत्रजगतात्मावैवेकः स्वतन्त्रस्तरदोषितातन्त्रियापकर्षश्चइत्यर्थः ॥ यदा वेदादिप्रतिदूपायिषुबलभ्ययाह ॥ आत्मैवेति ॥
सजातीयविजातीयस्वतन्त्रमद्वैत्यइत्यर्थः ॥ तदोषितेत्यत्रतच्छब्देजगद्विशयः ॥ ८४ ॥ ननुब्रह्मविष्णुहराजगन्त्रियन्तारः संतितत्राह ॥ ब्रह्मेति ॥ देहिनामस्मदादीनांयथापुण्यकीर्त्यादिराख्याच्च
धीततद्गीतपृथुषमृगपूरैरासितम् ॥ महामोदभराक्रान्तंवातचंचल्यहारिणम् ॥ ७९ ॥ वृक्षैरपिपतत्पुष्पच्छलैः कृतसमर्चनम् ॥ ततः प्रोवाचपुण्यात्मा
पुण्यकीर्तिः संसगतः ॥ ८० ॥ शिष्यंविनयकीर्तिं तं महाविनयभूषणम् ॥ ८१ ॥ ॥ पुण्यकीर्तिरुवाच ॥ ॥ त्वयाविनयकीर्तयोधर्मः पृष्टः सनातनः ॥
वक्ष्याम्यहमशेषेण शृणुष्वन्वमहामते ॥ ८२ ॥ अनादिसिद्धः संसारः कर्तृकर्मविपरिजितः ॥ स्वयंप्रादुर्भवेदपस्वयमेवविलीयते ॥ ८३ ॥ ब्रह्मादिस्तत्पर्य
तंयावदेहनिबन्धनम् ॥ आत्मैवेकश्चस्तत्रनद्वितीयस्तदीशिता ॥ ८४ ॥ यद्ब्रह्मविष्णुरुद्राद्यास्तथास्तथादेहिनामिमाः ॥ आख्यायथास्मदादीनांपुण्यकी
र्त्यादिरुच्यते ॥ ८५ ॥ देहोयथास्मदादीनांस्वकालेनविलीयते ॥ ब्रह्मादिमशक्रान्तानांस्वकालाद्वीयतेतथा ॥ ८६ ॥ विचार्यमाणेदेहेस्मिन्नकिंचिदधिकं क
चित् ॥ आहारैर्भुजंनिद्राभयंसर्वत्रयत्समम् ॥ ८७ ॥ निजाहारपरीमाणंप्राप्यसवोपिदेहृत् ॥ सदृशीमेवसंतुतिंप्राप्नुयाद्वाधिक्तराम् ॥ ८८ ॥ यथा
विनृपिताः स्यामपीत्वापेयंसुदावयम् ॥ नृषितास्तुतथान्येपिनविशेषेलपकोधिकः ॥ ८९ ॥ संतुनार्यः सहस्राणिह्रपलावण्यभूमयः ॥ परंनेधुवनेकालेहो
कैवेहोपयुज्यते ॥ ९० ॥ अश्वः परः शताः संतुसंत्वेनकेच्यनेकपाः ॥ अधिरोहेतथाप्येकोनद्वितीयस्तथात्मनः ॥ ९१ ॥ पर्यकशायिनास्वापेसुखंयुदुप
पद्यते ॥ तदेवसौख्यंनिद्रायामिहभूशायिनामपि ॥ ९२ ॥ यथैवमरणाद्वीतिस्मदादिवपुष्मताम् ॥ ब्रह्मादिकीटकांतानांतथाभरणतोभयम् ॥ ९३ ॥
सर्वेत्तुभृतस्तुल्यायिदुबुद्ध्याविचार्यते ॥ इदंनिश्चित्यकेनापिनोहिंस्यः कोपिपुत्रचित् ॥ ९४ ॥ धर्मोजीवद्यातुल्येनकापिजगतील्ले ॥ तस्मात्सर्व
प्रयत्नेनकार्याचीवद्यान्निभिः ॥ ९५ ॥

नेत्राश्चन्द्रादीनां चतुर्मुखचतुर्भुजपञ्चक्राद्याञ्चते करुणहृत्पर्यः ॥ वाचाभ्यंगविकारोनामधेयमुत्तिकेलेखसय्यमिति श्रुतेः ॥ कालपानिकोनियम्यनिवृत्तबोधाभ्यास्तदो भेदपर्यः ॥ ८५ ॥
 अङ्गादभङ्गाकांतानां देहानां साम्यमाह ब्रह्मादिपदविकल्पे देहह्यारम्यद्वन्द्विनश्चित्येयतप्राप्तनेत्रयथन ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ अधिकेतरामविक्रयासहस्रभूषणः ॥ कलरातामिति लिङ्गचूर्णानन्दैत्यर्थः ॥ ८८ ॥ तत्रस्वातुर्भवमाणयति ॥ यथेति ॥ ८९ ॥ साधनभूयस्त्वभूयस्त्वभ्याससुखसाधिविकल्पनूनां निराकरोति ॥ संतुनायैति ॥ विषुवनेयथुन ॥ ९० ॥ त्रिकविषयः ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ साम्यमुत्सुपहरति ॥ सर्वति ॥ साम्यज्ञानफलमाह ॥ इदमिति ॥ ९४ ॥ एतन्मात्रमेतदुत्सवतास्तत्सम्बन्धप्रत्यभ्यासयथुमृदुद्वन्द्वित्वेति ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥ १०१ ॥ १०२ ॥ १०३ ॥ १०४ ॥ १०५ ॥ १०६ ॥ १०७ ॥ १०८ ॥ १०९ ॥ ११० ॥ १११ ॥ ११२ ॥ ११३ ॥ ११४ ॥ ११५ ॥ ११६ ॥ ११७ ॥ ११८ ॥ ११९ ॥ १२० ॥ १२१ ॥ १२२ ॥ १२३ ॥ १२४ ॥ १२५ ॥ १२६ ॥ १२७ ॥ १२८ ॥ १२९ ॥ १३० ॥ १३१ ॥ १३२ ॥ १३३ ॥ १३४ ॥ १३५ ॥ १३६ ॥ १३७ ॥ १३८ ॥ १३९ ॥ १४० ॥ १४१ ॥ १४२ ॥ १४३ ॥ १४४ ॥ १४५ ॥ १४६ ॥ १४७ ॥ १४८ ॥ १४९ ॥ १५० ॥ १५१ ॥ १५२ ॥ १५३ ॥ १५४ ॥ १५५ ॥ १५६ ॥ १५७ ॥ १५८ ॥ १५९ ॥ १६० ॥ १६१ ॥ १६२ ॥ १६३ ॥ १६४ ॥ १६५ ॥ १६६ ॥ १६७ ॥ १६८ ॥ १६९ ॥ १७० ॥ १७१ ॥ १७२ ॥ १७३ ॥ १७४ ॥ १७५ ॥ १७६ ॥ १७७ ॥ १७८ ॥ १७९ ॥ १८० ॥ १८१ ॥ १८२ ॥ १८३ ॥ १८४ ॥ १८५ ॥ १८६ ॥ १८७ ॥ १८८ ॥ १८९ ॥ १९० ॥ १९१ ॥ १९२ ॥ १९३ ॥ १९४ ॥ १९५ ॥ १९६ ॥ १९७ ॥ १९८ ॥ १९९ ॥ २०० ॥ २०१ ॥ २०२ ॥ २०३ ॥ २०४ ॥ २०५ ॥ २०६ ॥ २०७ ॥ २०८ ॥ २०९ ॥ २१० ॥ २११ ॥ २१२ ॥ २१३ ॥ २१४ ॥ २१५ ॥ २१६ ॥ २१७ ॥ २१८ ॥ २१९ ॥ २२० ॥ २२१ ॥ २२२ ॥ २२३ ॥ २२४ ॥ २२५ ॥ २२६ ॥ २२७ ॥ २२८ ॥ २२९ ॥ २३० ॥ २३१ ॥ २३२ ॥ २३३ ॥ २३४ ॥ २३५ ॥ २३६ ॥ २३७ ॥ २३८ ॥ २३९ ॥ २४० ॥ २४१ ॥ २४२ ॥ २४३ ॥ २४४ ॥ २४५ ॥ २४६ ॥ २४७ ॥ २४८ ॥ २४९ ॥ २५० ॥ २५१ ॥ २५२ ॥ २५३ ॥ २५४ ॥ २५५ ॥ २५६ ॥ २५७ ॥ २५८ ॥ २५९ ॥ २६० ॥ २६१ ॥ २६२ ॥ २६३ ॥ २६४ ॥ २६५ ॥ २६६ ॥ २६७ ॥ २६८ ॥ २६९ ॥ २७० ॥ २७१ ॥ २७२ ॥ २७३ ॥ २७४ ॥ २७५ ॥ २७६ ॥ २७७ ॥ २७८ ॥ २७९ ॥ २८० ॥ २८१ ॥ २८२ ॥ २८३ ॥ २८४ ॥ २८५ ॥ २८६ ॥ २८७ ॥ २८८ ॥ २८९ ॥ २९० ॥ २९१ ॥ २९२ ॥ २९३ ॥ २९४ ॥ २९५ ॥ २९६ ॥ २९७ ॥ २९८ ॥ २९९ ॥ ३०० ॥ ३०१ ॥ ३०२ ॥ ३०३ ॥ ३०४ ॥ ३०५ ॥ ३०६ ॥ ३०७ ॥ ३०८ ॥ ३०९ ॥ ३१० ॥ ३११ ॥ ३१२ ॥ ३१३ ॥ ३१४ ॥ ३१५ ॥ ३१६ ॥ ३१७ ॥ ३१८ ॥ ३१९ ॥ ३२० ॥ ३२१ ॥ ३२२ ॥ ३२३ ॥ ३२४ ॥ ३२५ ॥ ३२६ ॥ ३२७ ॥ ३२८ ॥ ३२९ ॥ ३३० ॥ ३३१ ॥ ३३२ ॥ ३३३ ॥ ३३४ ॥ ३३५ ॥ ३३६ ॥ ३३७ ॥ ३३८ ॥ ३३९ ॥ ३४० ॥ ३४१ ॥ ३४२ ॥ ३४३ ॥ ३४४ ॥ ३४५ ॥ ३४६ ॥ ३४७ ॥ ३४८ ॥ ३४९ ॥ ३५० ॥ ३५१ ॥ ३५२ ॥ ३५३ ॥ ३५४ ॥ ३५५ ॥ ३५६ ॥ ३५७ ॥ ३५८ ॥ ३५९ ॥ ३६० ॥ ३६१ ॥ ३६२ ॥ ३६३ ॥ ३६४ ॥ ३६५ ॥ ३६६ ॥ ३६७ ॥ ३६८ ॥ ३६९ ॥ ३७० ॥ ३७१ ॥ ३७२ ॥ ३७३ ॥ ३७४ ॥ ३७५ ॥ ३७६ ॥ ३७७ ॥ ३७८ ॥ ३७९ ॥ ३८० ॥ ३८१ ॥ ३८२ ॥ ३८३ ॥ ३८४ ॥ ३८५ ॥ ३८६ ॥ ३८७ ॥ ३८८ ॥ ३८९ ॥ ३९० ॥ ३९१ ॥ ३९२ ॥ ३९३ ॥ ३९४ ॥ ३९५ ॥ ३९६ ॥ ३९७ ॥ ३९८ ॥ ३९९ ॥ ४०० ॥ ४०१ ॥ ४०२ ॥ ४०३ ॥ ४०४ ॥ ४०५ ॥ ४०६ ॥ ४०७ ॥ ४०८ ॥ ४०९ ॥ ४१० ॥ ४११ ॥ ४१२ ॥ ४१३ ॥ ४१४ ॥ ४१५ ॥ ४१६ ॥ ४१७ ॥ ४१८ ॥ ४१९ ॥ ४२० ॥ ४२१ ॥ ४२२ ॥ ४२३ ॥ ४२४ ॥ ४२५ ॥ ४२६ ॥ ४२७ ॥ ४२८ ॥ ४२९ ॥ ४३० ॥ ४३१ ॥ ४३२ ॥ ४३३ ॥ ४३४ ॥ ४३५ ॥ ४३६ ॥ ४३७ ॥ ४३८ ॥ ४३९ ॥ ४४० ॥ ४४१ ॥ ४४२ ॥ ४४३ ॥ ४४४ ॥ ४४५ ॥ ४४६ ॥ ४४७ ॥ ४४८ ॥ ४४९ ॥ ४५० ॥ ४५१ ॥ ४५२ ॥ ४५३ ॥ ४५४ ॥ ४५५ ॥ ४५६ ॥ ४

तद्वद्वेदित्यर्थः ॥ फलितमाह ॥ तस्मादिति ॥ ९६ ॥ जिवस्यातुल्याध्यानात्तस्यत्रवेदातिनां संनिमाह ॥ अर्हतेति ॥ नार्हस्यत्सर्वभूतानीति श्रुतेः ॥ यद्वा ध्वंशुरभिप्रान्तनैवाद्या
चर्येत्यर्थः ॥ अर्हिसपरमेष्वेदुक्तेः ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ तर्हि भूताभ्युपदानादन्योभ्यामात्सेव्यत्राह ॥ इत्यवराति ॥ ९०० ॥ तान्यवदयति ॥ मोक्षेऽश्रुतिः ॥ ९१ ॥
अविचिंत्येति दाभ्याम् ॥ मणयश्चन्द्राश्चोषधयश्चतारद्वलम् ॥ अविचिंत्यप्रभावं चित्तुस्तु भगवत्प्रभावो वयस्य तथात ॥ नानार्थोपादानाय जने कविष्वयद्वन्द्वस्य
देहसंवादाह ॥ २ ॥ तेनाभ्यासेन क्व न्यनुपार्य ॥ पठितः संततः सैः प्रकाशित्यर्थः ॥ ब्रह्मशायतनानि सन्निद्रयज्ञानेन्द्रियभोजेन्द्रियक्षणानि निरंतरं सर्वपुण्यानि ॥ अन्यैर्पि
नाशं भयस्यम् ॥ ३ ॥ ब्रह्मशायतनानि सयमेव व्याचष्टे ॥ पंचेति ॥ ४ ॥ नन्वस्येदेवाभजनेन (कपातमौद्राद्यजनेन च) स्यात् ॥ इहैव स्य ॥ ५ ॥
दिभिः श्रुजितैः किं न किमपीत्यर्थः ॥ ६ ॥

एकस्मिन्क्षेत्रे जैत्रैलोक्ययाक्षितं भवेत् ॥ घातिघाति तत्तद्वत्तस्माद्दशैव घातयेत् ॥ १६ ॥ अहिंसापरमोधर्मइदं तः पृथग्भूमिभिः ॥ तस्माद्वाहिंसावलोक्य नार्नैरकभीरुभिः ॥ १७ ॥ नहिंसासदृशं पात्रैलोक्ये स चारे ॥ हिंसको नरकं च्छेत्स्वर्गं च्छेदहिंसकः ॥ १८ ॥ संतिदानान्यनृणां हिंसस्तुच्छफलप्रदः ॥ अस्मिन्निदानसदृशं परमेकमपीह न ॥ १९ ॥ इह च वारिदानं निनिप्रोक्तानि परमार्थभिः ॥ विचार्य नानाशास्त्राणि शर्मन्नेव परत्रन्द ॥ २० ॥ भीतेभ्यश्चाभयं देयं व्याधितेभ्यस्तथापि यमम् ॥ देया विद्यार्थिना विद्यायामंशुधातुरे ॥ १ ॥ अविचिन्त्य प्रभावाहिमणिमंत्रापर्याकलय ॥ तद्व्यस्यन् प्रवृत्तं न नानार्थोपार्जनाय वै ॥ २ ॥ अर्थादुपाज्यं बहुशो द्वादशायतनानि वै ॥ परितः परिपूज्यानि किमन्यैरिदृजितैः ॥ ३ ॥ पंचकर्मद्विधाप्येवं च कुर्वन् हिंसाणि च ॥ मनोबुद्धिं ह्यप्रोक्तं द्वादशायतनं शुभम् ॥ ४ ॥ इहैव स्वर्गं नरकौ प्राणिनानान्यतः क्वचित् ॥ सुखं स्वर्गः समाख्यातो दुःखं नरक एव हि ॥ ५ ॥ सुखं शुभं ज्यमानं शुभस्यैव हेतुविजनिम् ॥ अयमेव परमो मोक्षोऽन्यः क्वचित्पुनः ॥ ६ ॥ वासनासहितकृशसमुच्छेदोऽस्ति शुभम् ॥ विज्ञानं परमं ज्ञानं विज्ञेयस्तत्त्वचिन्तकः ॥ ७ ॥ ग्रामाणि कीर्तुतिरिग्रोच्यते देवादिभिः ॥ नाहिंस्यात्सर्वभूतानि नान्याहिंसाप्रवर्तिका ॥ ८ ॥

[illegible]

प्रवर्तिकापिकाचिच्छ्रुतिभिर्विषयतिरेह ॥ नान्येति ॥ श्रुतिरतिशेषः ॥ ८ ॥ नन्वग्नीषोमीयं पशुमालभेत वागव्यं श्वेतमालभेत यादिकादृश्यंत इति चेत्त्राह ॥ अग्नीषोमीयमिति ॥ असतामिति च्छेदः ॥ अग्नीषोमीयमिति वागव्यं श्वेतमालभेतेत्योदरालक्षणम् ॥ पश्वालं भनदेवतादेशेन पशुहवनम् ॥ ९ ॥ श्रुतेरप्रामाण्यमुच्यमासाधयति ॥ वृक्षानिति ॥ वृक्षानश्वत्यादीनामभिदाहरणार्थं छित्त्वा ॥ चित्रमाश्रयम् ॥ अत्रैवं प्रयोगः ॥ क्रतुवर्तव्यं वृक्षादिच्छेदनादित्वात् क्रतुवाह्यवृक्षादिच्छेदनादित्वात् ॥ नचनिषिद्धत्वमुपाधिसंस्त्यानि कल्प्यत्वादिभिर्भावनः ॥ ११० ॥ १११ ॥ समाकृष्टाः आकर्षण्याविद्यारवसमीपमापिता इत्यर्थः ॥ विज्ञानकौमुदीति ॥ बौद्धाभिमतमालयादिरूपमाकर्षणवशकिणारिरूपं च ज्ञानविज्ञानतस्य कौमुदीवकौमुदीप्रकाशिकमायाविज्ञानकौमुद्या ॥ १२ ॥ १३ ॥ सर्वप्रकारेण सुखं साधनीयमिति विश्वं साधनीयमिति प्रथमं श्रुत्यवष्टभेन सुखं साधयति ॥ आनंदमात्र ॥ पठत्वमार्थम् ॥ आनंदं ब्रह्मणोरूपतत्त्वमोक्षे प्रमतिष्ठितम् ॥ आनंदो

अग्नीषोमीयमिति यात्राभिकासोऽसतामिह ॥ नसाप्रमाणं ज्ञातृणां पश्चालं भनकारिका ॥ ९ ॥ वृक्षांश्छित्त्वा पशून् हत्वा कृत्वा लघिरकदंभम् ॥ दग्ध्वा वृक्षौ तिलज्यादिचित्रं स्वर्गोऽभिलष्यते ॥ ११० ॥ इत्येवं धर्मजिज्ञासां पुण्यकीर्तौ प्रकुर्वति ॥ पारंपर्येण तच्छ्रुत्वा पौरायणं प्रचक्रिरे ॥ ११ ॥ परिब्राजिकथाप्येवं समाकृष्टाः पुरांगनाः ॥ तया विज्ञानकौमुद्या सर्वविद्याविदग्धया ॥ १२ ॥ ततस्तासां पुरस्तात् सा बौद्धधर्मानं विवदत् ॥ इत्यर्थं प्रत्ययकरान्देहसौख्यैकसाधनान् ॥ १३ ॥ ॥ विज्ञानकौमुद्युवाच ॥ ॥ आनंदं ब्रह्मणोरूपं श्रुत्यैवं यन्निगद्यते ॥ तत्तथैव हं तं व्यंमिथ्यानानात्वकरूपना ॥ १४ ॥ यदस्त्वस्थमिदं वर्षमावन्नैद्विद्यविक्लवः ॥ यावज्जराचदूरे रितावत्सौख्यं प्रसाधयेत् ॥ १५ ॥ अस्वास्थ्येन्द्रियैकल्येवार्धे केतुकुतः सुखम् ॥ शरीरमपि दातव्यमर्थभ्यो तः सुखेप्सुभिः ॥ १६ ॥ याचमानमनोवृत्तिप्रीणने यस्य नोजनिः ॥ तेन भूमीरवत्येषा समुद्रा गदुमैर्न हि ॥ १७ ॥ सत्त्वो रोगत्वो देहः संचयाः सपरिक्षयाः ॥ इति विज्ञाय विज्ञाता देहसौख्यं प्रसाधयेत् ॥ १८ ॥ श्वयाय सक्कमीणां च प्रप्ते भोज्यमिदं वपुः ॥ भस्मांतं च्छरीरं च वेदे सत्यं प्रपद्यते ॥ १९ ॥ सुधाजातिविकल्पं यं लोकेषु परिकल्प्यते ॥ मातुष्ये सति सामान्ये को धमः को थचोत्तमः ॥ १२० ॥ ब्रह्मादिमुष्टिरेपेति प्रोच्यते वृद्धे हृद्वै ॥ तस्य सखुः सुतौ दक्षमरीचिचेति विश्रुतौ ॥ २१ ॥

ब्रह्मेति व्यजानात् ॥ स एष परमानंद इत्यादि श्रुत्यायत्सु खं निगद्यते तत्तथैव हं तं व्यंमिह ॥ ननु सुखस्य जन्मना ज्ञादं न तारतम्यश्रवणात् तस्य सुखरूपं ब्रह्मणस्तत्राह ॥ मिथ्यानानात्विति ॥ औपाधि कमेव जन्मना तारतम्यादिकमित्यर्थः ॥ १४ ॥ तज्ज्ञसौख्यमस्मिन्नेव शरीरे संपादनीयमिति तैवैद्धमतमवलब्धाह ॥ यावत्तस्य मिति ॥ १५ ॥ अस्वास्थ्यं चन्द्रियैकल्यं च तिरिभन् ॥ अथाप्येन्द्रियैकल्य इति काचित्पाठः ॥ यतो वाक्केतुल्लेखनास्त्यतः सुखाधिभिः शरीरमापि दातव्यं जरातः पूर्वेभित्यर्थः ॥ १६ ॥ अगाः पर्वताः ॥ १७ ॥ अगाः पर्वताः ॥ १८ ॥ भस्मांतमिति ॥ तथाच श्रुतिः ॥ वायुग्निलभप्रभृतये दे भस्मांतं शरीरमित्याद्या ॥ १९ ॥ ननु शरीरं दोषैः संपिपसि जातं त्रिपिपस्य एव दातव्यं न धर्मो भस्मतत्राह ॥ मुच्येति ॥ मृषात्वमेव दर्शयति ॥ मातुष्यइति ॥ १२० ॥ कारवैक्यादादिपरायणव्यकरणेन वृद्ध

त्याह अह्नाद्विष्टीरित्यादिना ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ वर्णावर्णभेदोपनिषदइत्याह मुखेतिमार्थद्वयेन ॥ २४ ॥ २५ ॥ उत्संहति ॥ अतद्वति ॥ २६ ॥ शरीराभेदकथनलमाह ॥ विज्ञानेति ॥ २७ ॥ सफलीचक्रवैद्यामित्यनुब्रूजते ॥ सफलमितिपद्येद्विषयकक्रमिवित्येषः ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ व्ययवकरोत् ॥ तिलकेऔषधतिलकौषधम् ॥ तिलकरूपमौषधतिलकौषधमिति ॥ ३१ ॥ दीक्षितावैद्यभस्मेदंकारिताइत्यर्थः ॥ यथाणितात्रादिपद्युनिर्दिष्टाननीत्यर्थः ॥ ३२ ॥ ग्रेष्ठलासप्रकरणवृद्धे ॥ वृषोर्ध्वमस्तदितराध्वमोद्वृषतः ॥ ३३ ॥ अकृष्टाच्यव

मारीचिनाकरपेनदलकन्याः सुलोचनाः ॥ धर्म्येणकिलमार्गेणपरिणीतास्त्रयोदश ॥ २२ ॥ अपीदानांतनैर्मत्यैर्यषद्विद्विपरक्रमैः ॥ अयंगम्यस्त्वगम्यै
यंविचारः क्रियतेमुधा ॥ २३ ॥ मुखबाहूरुपजातंचतुर्वर्ण्यभिहोदितम् ॥ करानेयंकृतापूर्वतनघटेतविचारः ॥ २४ ॥ एकस्यांचतनौजाताएकरमाद्या
द्विवाक्काचित् ॥ चत्वारस्तनयास्तत्किं भिन्नवर्णत्वमाधुयुः ॥ २५ ॥ वर्णावर्णविवेकोयतस्तस्मान्नप्रतिभासते ॥ अतोभेदोनंतं व्योमानुव्येकेन चिक्वाचित् ॥
॥ २६ ॥ विज्ञानकौमुदीवाणीमित्याकर्ण्यपुरांगनाः ॥ भर्तुंश्रूषणवतीविजहुर्मतिमुत्तमाम् ॥ २७ ॥ अभ्यस्याकर्षणीविद्यावंशीकृतिमतीमपि ॥
पुरुषाः सफलीचक्रः परदारेषुमोहिताः ॥ २८ ॥ अंतःपुरचरानयंस्थाराजकुमारकाः ॥ पौराः पुरांगनाश्चापिसेवंताभ्यांविमोहिताः ॥ २९ ॥ वंध्यनां
चापिबंध्यात्वंसपरित्राजिकाहरत् ॥ तैस्तैश्चकार्मणोपायैरसौभाग्यवतीः स्त्रियः ॥ ३० ॥ सौभाग्यभाग्यसंपन्नाव्ययाद्रिज्ञानकौमुदी ॥ कस्यैचिद
जनदंतं कस्यैचित्तिलकौषधम् ॥ ३१ ॥ वशीकरणमंत्रैश्चतथावह्वयोपिदीक्षिताः ॥ मंत्राब्जपेयुः कारिचञ्जुहू
तिंकुंडाग्नौनानाद्रव्याणिनिश्चलाः ॥ एवंपेवेषुपौरोषुनिजधर्मेषुसर्वथा ॥ पराङ्मुखेषुजातेषुग्रेष्ठलासवृषतः ॥ ३३ ॥ सिद्धयोक्तेष्वपच्यद्यानष्टाएन.
प्रवेशनात् ॥ आसीकुंठितासामर्थ्योनृपोपिसमनाड्मनाक् ॥ ३४ ॥ दूरस्थितोपिविश्रोतृपुनर्निर्विणमानसम् ॥ चकाराज्यकरणेण्डुडिगर्जोर्गिदु
जयम् ॥ ३५ ॥ अजीगणदिवोदास्योद्यादशदिनावधिम् ॥ कदागंतासवैविप्रोयमांससमुपदेक्ष्यति ॥ ३६ ॥ इत्थमष्टादशप्राप्तेदिवसोदिवसेश्वरः ॥
प्राप्तेमध्यंतनभोभागंद्वांशप्राप्तोद्विजोत्तमः ॥ ३७ ॥ सएवपुण्यकीर्त्याख्याधमक्षेत्रादयोक्षजः ॥ द्विजवंपसमालंब्यसमायातोनृपातिकम् ॥ ३८ ॥ द्विन
पवित्रैर्वहुधाजयजीवैतिवादिभिः ॥ समेतः सहितोविप्रोर्मृतिमानिवपावकः ॥ ३९ ॥ विलोक्यतसमायांतदूरादुत्कंठितानृपः ॥ मनेभवेदुरथयुक्तासदु
पदेशने ॥ ४० ॥ अभिगम्यचंतराजप्रणम्यचपुनः पुनः ॥ गृहीतस्त्वित्तवचनोनिनायांतः पुरंद्विजम् ॥ ४१ ॥

कर्णवर्धनेवसस्यादिसंपन्नत्वम् ॥ आद्यशब्देनपुटकादौभध्वादिसपत्तिर्गृह्यते ॥ सिद्धयोष्टावणीमाद्यादित्तिकचित्पाठः ॥ तत्रदीर्घञ्छांदनः ॥ मनाड्मनाकृदनेः शनः ॥ ३४ ॥ निर्विपरः तस्यसिक्त
चित्तम् ॥ ३५ ॥ अजीगणद्वयमास ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ इतः आगतः ॥ ३९ ॥ उत्कंठितस्तदगमोसुखः ॥ ४० ॥ स्वस्तिवचनान्यायिवादिः ॥ ४१ ॥

मधुपर्केणविधिनादधिमधुघृतानांसमाहोरोमधुपर्कःसप्तविधिःप्रकाररतेनविधिना शास्त्रोक्तप्रकारेणमधुपर्केणचोतिवैयधिकरणंवा ॥ ४२ ॥ स्वाद्यस्त्वनिमक्ष्यद्रव्याणि ॥ कृतःकृत्यक्रियाविधिः
कर्तव्यानुष्ठानप्रकारोयस्मैसतथातय ॥ ४३ ॥ खिन्नःपीडितः ॥ ४४ ॥ पक्षद्रव्येवमासमात्रमेवेत्यर्थः ॥ पक्षद्रव्येवयातेतिपाठेपक्षद्रव्येआत्मानात्मवस्तुनोर्मध्येऽव्यताप्राप्तामतिरितिज्ञापः ॥

मधुपर्केणविधिनान्तं संपूज्यजनाधिपः ॥ व्यपेताध्वश्रमंस्वस्थं प्रोह्यसन्सुखं कजम् ॥ ४२ ॥ निवेद्यस्वाद्यवस्तूनि कृतकृत्यक्रियाविधिम् ॥ परितृप्तं
सुखासीनं प्रच्छन्नाङ्गनृपः ॥ ४३ ॥ राजोवाच ॥ ॥ खिन्नोस्मि विप्रवयं हाराज्यभारं स मुद्रहन् ॥ सेदोनास्त्येव विप्रवैराग्यमिव जायते ॥ ४४ ॥
किं करोमि क्व गच्छामि कथं मे निवृत्तिर्भवेत् ॥ पक्षद्रव्येवयातेति मर्म चितयतो द्विज ॥ ४५ ॥ असीमसुखं सन्तानं मुक्तं राज्यं मया द्विज ॥ परिक्षीणविपक्षं च व्यक्षे
श्वर्यमिव स्फुटम् ॥ ४६ ॥ स्वसामर्थ्यादहं जातः परं न्यास्य निलात्मकः ॥ प्रजाश्च पालिताः सम्यक्पुत्रा इव निजैरसाः ॥ ४७ ॥ तर्पिताश्चापि भूदेवावमु
मिश्च दिने दिने ॥ एकमेवापराङ्मयं याराज्यं प्रशासता ॥ ४८ ॥ देवास्तृणीकृताः सर्वे स्वतपो बलदर्पतः ॥ तच्च प्रजोपकारार्थं न स्वाथर्था भवतां शोषे ॥ ४९ ॥
अधुना सुरैरेधित्वं मम भाग्यो दयागतः ॥ राज्यं तु प्रकरोम्येवं न्यक्तं तां कसाध्वसम् ॥ ५० ॥ अकालकालकलनं मम राज्येन कुत्रचित् ॥ जराव्याधिद
ग्निद्रेयो मम राज्येऽपिनोभयम् ॥ ५१ ॥ कोपि धर्मेतरं वृत्तिं न श्रयेन्मयि शासति ॥ धर्मो दयाजनाः सर्वे सर्वे संति सुखोदयाः ॥ ५२ ॥ सद्विद्याव्यसनाः
सर्वे सर्वे सन्यार्गचन्द्राः ॥ अथ वायदिकल्पान्तं तिष्ठेदुस्ततोपि किम् ॥ ५३ ॥ सर्वे भोग्यास्तथाभाति यथा चर्वित चर्वणम् ॥ किंपिष्टेषु णेनात्र राज्येन
द्विजपुंगव ॥ ५४ ॥ किमप्युपदिशं प्राज्ञगर्भवासोपशान्तये ॥ अथवा त्वां प्राप्नोम्यमम किंचित् नैरमैः ॥ ५५ ॥ यदेव कथयस्य द्यतत्करिष्याम्यसंशयम् ॥
त्वादिलोकमत्रेण सर्व एव मनोरथाः ॥ ५६ ॥ अन्येषामपि जायते जातप्रायामैव तु ॥ जाने देव विरोधेन केन केन प्रलयंगताः ॥ ५७ ॥ अवतोऽपि प्रजाः
स्वीयानि जयमनुव्रताः ॥ पुरतोऽत्रिपुराः शूराः शिवभक्तिपरा अपि ॥ ५८ ॥ धरामयं थं कृत्वा धनुः कृत्वा हिमाचलम् ॥ वेदांश्च वाजिनः कृत्वा गुणं
कृत्वा च वासुकिम् ॥ ५९ ॥ विरिंचिसारथिं कृत्वा कृत्वा विष्णुं च पत्रिणम् ॥ रथचेकपुष्पवैतोऽप्रतोदं प्रणवात्मकम् ॥ ६० ॥

॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ एषिभव ॥ न्यवकृतांतकसाध्वसंति स्मृतयमभयम् ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ एवं सप्तमध्यादिकं दर्शयित्वा वैराग्यं प्रकटयति ॥ अथवेति ॥ ५३ ॥
॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

तित्तवन्धः ॥ १६० ॥ कीलानशंकृन् ॥ वरुणरथुतिम् ॥ ६१ ॥ चक्षःश्रवसःतपनं ॥ कालाभिरदोनामप्रलयकारकैर्कर्षणसुखानलः ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ सुत्राग्न्याहंरेण ॥ ६४ ॥
दधीचिरिति ॥ दधीचिर्दध्यङ्कायवर्णोऽयवर्तेविविद्रोऽपि श्रेष्ठब्राह्मणोऽप्यस्थिकृतेऽस्थिनिमित्तमात्रं कृत्वाहोः पूर्वैरदशयुद्धविष्णुविमिनष्टि ॥ जयार्थयुधततेनैवदधीचिना
ऽऽजोऽग्रामोविजितस्योति ॥ एतदाख्यानं द्वात्रिंशदध्यायोलिखितम् ॥ ६५ ॥ दिवमक्तस्येति ॥ यद्यपिश्रीकृष्णोऽववाणमुजनिङ्कृतं तं कालोपशयपश्चाद्विविधाप्यतः ततश्च कृष्णान्वागपैशयैर्युक्तातिवि

ताराग्रहमयान्कीलान्द्वरुणं गगनात्मकम् ॥ ध्वजदंडं सुमेरुं च प्राञ्चुकल्पतरुं ध्वजम् ॥ ६१ ॥ यो वनाणि चक्षुःश्रवसश्चन्द्रां स्य गानिरक्षकान् ॥ भलं कृत्वा
प्रिच्छाख्यं पुंस्त्रीकृत्य प्रभंजनम् ॥ ६२ ॥ हरेणैकपुणेतनलीलयाभस्मसात्कृताः ॥ वलिर्यज्ञकृतं श्रेष्ठः कृत्वा कपटस्वर्वात् ॥ ६३ ॥ पातालं गतिं
पूर्वहरीणां विक्रमैस्त्रिभिः ॥ वृत्तवानपि वैवत्रः सुत्राग्न्या विनिर्मुदितः ॥ ६४ ॥ दधीचिरपि विद्रोहैर्देवैः स्थिकृतेहतः ॥ पूर्वैरुपेतुः स्युस्त्यजयार्थयुधतोहरेः ॥
कुरास्त्रैर्विजितस्याजौ तेनैव च दधीचिना ॥ ६५ ॥ शिवभक्तस्य बाणस्य द्रोः सहस्रपुं गहिरः ॥ विच्छेत्संख्यैकतेन पण्डितं सधुर्वतिना ॥ ६६ ॥ तस्मा
द्विरोधो भद्राय न भवेद्दैवैः सह ॥ देवभ्यो भद्रयं नास्ति सत्यधीनस्य वैमनाक् ॥ ६७ ॥ यज्ञैर्देवत्वमापन्ना गीर्वाणवा सवदयः ॥ यज्ञैर्देवैस्त्वपोऽश्नते च
प्याधिक्यमस्ति मे ॥ ६८ ॥ अस्तु न्यूनत्वमाधिक्यं किमनेनाधुना मम ॥ इन्द्रियोपरमः प्राप्तः सुखदस्तदर्शनात् ॥ ६९ ॥ इदानीं दिशमेतात कर्मन्तु
लनक्षमम् ॥ उपायं त्वमुपायज्ञेन निर्वृतिमानुयाम् ॥ ७० ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ गणेशावेशवशतो रज्जोति यदुदगितिम् ॥ तदकप्यहपीदः
ग्राह्याह्मणवेषभृत् ॥ ७१ ॥ ॥ श्रीविष्णुरुवाच ॥ साधुसाधुमहाप्राज्ञ नृप नृप ह्यहमेष ॥ मया यदुपदेष्टव्यं तत्तथैव निरूपितम् ॥ ७२ ॥ तस्मै
दोवेव निर्वृत्तः परं मे मानदोह्यसि ॥ क्षालितो द्रियपंकश्चमुतपः स्वच्छवारीभिः ॥ ७३ ॥ यदुक्तं भवता भूपतस्तत्तत्तथैव प्रवहि ॥ तव शक्तिं च जानामि हि
क्षितिं च महाभते ॥ ७४ ॥ न भवत्सदृशो राजा सुविभूतो भविष्यति ॥ राज्यं भोक्तुं त्वया ज्ञायिष्यं यत्तु सुमुखसि ॥ ७५ ॥ विरोधेऽपि हि देवानां त्वया न पङ्कत-
चित् ॥ धर्मोत्तरप्रवेशश्च त्वराष्ट्रेऽपि नो भवत् ॥ ७६ ॥ प्रवर्तिताभिर्भवता प्रजाभिर्भयं दनुष्टितम् ॥ धर्मो यमस्वधर्मज्ञेन तृतादिवोक्तः ॥ ७७ ॥ ॥ ६८ ॥
हिते दोषो ह्यदिमे प्रतिभासते ॥ काश्चाविश्वेश्वरो रुर्यदूयं कृतो भवता किल ॥ ७८ ॥

ज्ञेयम् ॥ तथा चोक्तं वासिष्ठेऽमुमुने ॥ क्लृप्तकृदो विष्णोर्भुवो मारुतिवृत्तये ॥ अमुना षोडशजन्मभविष्यति सुनिश्चरति ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ १७० ॥ अहं ज्ञाः प्रवेशः ॥
॥ ७१ ॥ ७२ ॥ स्वच्छानि निर्मलानि ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ सुमुखसि यत्तु भविष्यति ॥ ७५ ॥ धर्मोत्तरोऽयमः ॥ ७६ ॥ धर्मो मर्तिताभिर्गित्यन्वयः ॥ ७७ ॥ ७८ ॥

भूजाययोषातेभूजानयस्तेषामध्येसत्तमश्रेष्ठभूजानिसत्तम ॥ वचिककय्यामि ॥ ७९ ॥ १८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥
 स्मार्गस्मायमिति ॥ पुनःपुनरीणद्धास्यंस्कृत्येत्यर्थः ॥ ८८ ॥ यद्यस्माद्विलिख्येयहतिबंधः ॥ ८९ ॥ उदकेउत्तरकालीनफलम् ॥ दवीयस्त्वमदवीयोदवीयोऽहत्तरम् ॥ अदवीयोनिकटयतिषा ॥
 महतिमपराधतेजानेभूजानिसत्तम ॥ इमंतत्यापशान्यैचवच्युपायमहत्तरम् ॥ ७९ ॥ संख्यास्तियावर्तदेहेहिनेरोप्रसभवा ॥ तावताप्यपराधावेया
 तिलिंगप्रतिष्ठया ॥ १८० ॥ एकंप्रतिष्ठितयेनलिंगमत्रेशभक्तिः ॥ तेनात्मनासमंविधंजगदंतप्रतिष्ठितम् ॥ ८१ ॥ रत्नाकरेहसंख्यासंख्याविद्विषी
 ब्यते ॥ लिंगप्रतिष्ठापुण्यस्यनतुसंख्येतिलिख्यते ॥ ८२ ॥ तस्मात्सर्वप्रथमेनकुललिंगप्रतिष्ठितम् ॥ तयालिंगप्रतिष्ठित्याहृतकुल्योऽविरपति ॥ ८३ ॥
 इत्युक्त्वाब्राह्मणोदयैक्षणंनिश्चलमानसः ॥ उवाचचप्रहृष्टस्यराजानंपाणिनास्पृशन् ॥ ८४ ॥ श्रीविष्णुस्वाच ॥ ॥ अन्यद्वकिचित् ॥ ८५ ॥
 लङ्घानचक्षुषा ॥ शृणुष्ववहितोभूत्वातदपिप्राज्ञसत्तम ॥ ८५ ॥ धन्योसिक्कृतकृत्योसिमान्योसिमहतामपि ॥ जयंचतवनमोमहमातःशुभ्रलेखनम् ॥
 ॥ ८६ ॥ दिवोदासत्वदभ्याशादुपिधन्यतरावयम् ॥ तेपिधन्यतरामन्येयत्वदाल्याप्रवक्षते ॥ ८७ ॥ स्मार्गस्मायजगौविप्रोमौलिसिमांदेलजन्तुः ॥ हृद्ये
 वबहुशोहृष्टःसंप्रहृष्टतनूरुहः ॥ ८८ ॥ अहोभाग्योदयश्चास्यअहोनेमल्यमस्यवै ॥ यदेनमनिशंध्यायेद्वेयोविश्वेशोऽखिलैः ॥ ८९ ॥ अहोउदके
 एतस्यनकेऽत्रित्यतिपद्यते ॥ अस्माकमपियदूरमदवीयस्तदस्ययत् ॥ १९० ॥ हृद्यालोच्येतिविप्रोथवर्णयित्वाक्षितीश्वरम् ॥ आविष्टतत्तत्स्यत्स
 माथावलोकयत् ॥ ११ ॥ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ ॥ राजंस्तवाधफलितामनोरथमहादुमः ॥ अनेनैवशरीरेणत्वंगतासिपरपदम् ॥ १२ ॥ यथादिशे
 श्वरोनित्यंत्वामेवहृदिशीलयेत् ॥ तथास्मदादीनिपिनिद्रिजांस्तत्पादलोचनान् ॥ १३ ॥ कृतलिंगप्रतिष्ठंत्वांसममेह्यदवासरान् ॥ दिव्यंदिपातमागत्यने
 तुमेभ्यतिशांभवम् ॥ १४ ॥ राजंस्त्वैवात्सकस्यायंविपाकःसुकृतस्यते ॥ वाराणस्याःपुरःसम्यक्सेवनादित्यैवम्यहम् ॥ १५ ॥ एकमप्ययःपुन्याद्वारा
 णस्यांस्थितंजनम् ॥ तस्यायैवंविपाकोऽस्तिदेहांतराजसत्तम ॥ १६ ॥ इतिश्रुत्वासराजर्षिर्दिवोदासःप्रतापवान् ॥ ब्राह्मणायसंश्लिष्यपदाश्रीतिथिवा
 छितम् ॥ १७ ॥ अथसंप्रीणितंविप्रंरणम्यचमुहुः ॥ प्रोवाचराजासंहृष्टस्तारितोस्मिभवर्णवात् ॥ १८ ॥ ब्राह्मणोपिप्रहृष्टातपरिपूर्णमनोरथः ॥ समापु
 च्छ्यमहीनाथंखंडेशंजगामह ॥ १९ ॥ विलोक्यकार्षींपरितोमायाद्रिजवपुर्द्वारः ॥ भूयोभूयोविचार्यपिकिमत्रातीवपावनम् ॥ २० ॥ स्थानयच्चहमध्यास्य
 निजभक्तानशेषतः ॥ नेष्यामिपरमंयामविश्वेशानुग्रहात्परात् ॥ १ ॥ संप्रवार्येतिभगवान्दृष्ट्वापांचनंदंदम् ॥ तत्रकृत्वाविघ्नानंततस्तत्रैवसंस्थितः ॥ २ ॥
 पदमितिषेणः ॥ उदकेहतिवविशेष्यते ॥ यद्यस्मात् ॥ १९० ॥ वर्णयित्वाकुलम् ॥ ११ ॥ तच्छब्दार्थमिदंशेष्यते ॥ राजन्प्रति ॥ गंतसिगमिष्यसितीर्थः ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ विपाकः
 फलम् ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ १ ॥ २ ॥

वृक्षहयकिमर्दद्विधाणांमर्नकः ॥ अयाणिपादो ज्वनप्रहोतापयत्यवधुःसृथणोत्यक्रणहय्यादिश्रुतेः ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ टन्वतिक्ते ॥
 ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ रूपसोर्दर्थलवण्यमंगसौख्यतच्छालिनी ॥ २० ॥ परःश्रीकृष्णःसपितृतेनमनियम्यमरीकाप्रभेदेनधुब्धुभिन्तुनेर्भनेवभूवेतिशेषः ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥
 मुनीनामनशीलानामानसंयततत्पदादिष्टदुःकोमलमित्यन्यः ॥ शयोप्रहर्षदुर्वीसप्रभुनीनव्यावृत्त्यर्थम् ॥ स्वभावात्समिपिणामुद्रुतिकविताः ॥ तयाजैर्वैजोपलकाः ॥
 स्थिताःसर्वात्मभावेनतीर्थपंचनेदपरे ॥ एतदाल्याहिषद्वुषन्नपंचवक्त्राद्याश्रुतम् ॥ ११ ॥ स्कंदउवाच ॥ कथयामि कथामर्तानमश्रुत्यहं ॥
 सर्वाद्यौघप्रशमनार्थैश्यावियायिनीम् ॥ १२ ॥ यथापंचनदतीर्थकार्यप्रथितिमागतम् ॥ यन्नामग्रहणेदेवपापयातिसहस्रया ॥ १३ ॥ यथासौ
 पिचतीर्थेशयत्रसाक्षात्स्वयंस्थितः ॥ पापिनांपपसंघातंप्रसङ्गनिजतेजसा ॥ १४ ॥ हंतिसर्वतीर्थानिप्रयागस्यक्वलेहि ॥ तानिसर्वोणिर्द्विधाविषादे
 मकरगेरवौ ॥ १५ ॥ प्रत्यब्दंनिर्मलानिस्तुस्तीर्थराजसमागमात् ॥ प्रयागश्चापितीर्थैःसर्वतीर्थीपतमलम् ॥ १६ ॥ महाधिनामहापंचवहेत्यपंचद्विद्व
 लात् ॥ यंसंचयतिपापौघमावर्षतीर्थनायकः ॥ तमेकमलनादूर्ज्यजेत्पंचनेदश्रुवम् ॥ १७ ॥ यथापंचनदोत्पत्तिस्तथाचक्रयाम्यहम् ॥ निशाथसम्
 हाभागमित्रावरुणनंदन ॥ १८ ॥ पुरावेदशिरानाममुनिरासीन्महातपाः ॥ भृशुवशमसुन्यत्रोपमूर्तेर्वेदइवारः ॥ १९ ॥ तपस्यतस्तस्यमुनेःपुण्ड्रगो
 चरंगता ॥ शुचिरप्सरसांश्रितारूपलावण्यशालिनी ॥ २० ॥ तस्यादर्शनमात्रेणपरिशुद्धमुनेर्भनः ॥ चस्कंदमुनिस्तूर्णसाथभतीवराप्सराः ॥ २१ ॥
 दूग्देवनमस्तुत्यतमृषिसाभ्यभाषत ॥ अतीवेपमानांगीशुचित्तच्छापभीतितः ॥ २२ ॥ नापराधोम्यहंकिंचिन्वहोद्यतपसंनिधे ॥ क्षतव्यंशेक्षमाश्र
 क्षमारूपस्तपस्विनः ॥ २३ ॥ मुनीनांमानसंप्रायोग्यद्वादिपितृदुः ॥ स्त्रियःकठोरहृदयाःस्वरूपेणैवसत्तम ॥ २४ ॥ इतिश्रुत्वावचस्तस्याःशुभे
 रप्सरसोसुनिः ॥ विवेकसेतुनास्तंभीन्महारोषनदीरयम् ॥ २५ ॥ उवाचचप्रसन्नामशुचेः ॥ चिरसिधुवम् ॥ नमोऽल्पोपिदिदोषेजनेदोषोस्तिमुंदरि ॥
 ॥ २६ ॥ वह्निस्वरूपाललनानवनीतसमःपुमान् ॥ अनभिज्ञावदंतीतिविचारान्महदंतरम् ॥ २७ ॥ स्निग्धदुद्धृतसारोपिवह्नेःसंस्पर्शमाप्यवै ॥ चित्रं
 ख्याल्यसमादानात्पुमान्निब्रह्मतिदूरतः ॥ २८ ॥ अतःशुचेर्भेच्यन्त्यशुचिमनोगते ॥ अतर्किनोपस्थित्यत्वात्पचस्वलितंमया ॥ २९ ॥

कापिसत्यनैवैक्षीणवृकाणहृदयथेत्यादि ॥ २४ ॥ विवेकोत्तुनात्मानात्मविवेकशून्यामहदयोरोषवर्षनदीत्स्यात्प्रसंगमस्मभंतिस्तोभितवानित्यर्थः ॥ २५ ॥ न्वनीतसमःपुमो
 दूग्दपुष्टतुल्यः ॥ इतिददहणमितिशेषः ॥ अनभिज्ञावैहेतुमाह ॥ विचारादिति ॥ अनमसाम्भ्यं दृष्टानदादितिकयोरितिशेषः ॥ २७ ॥ साम्याभावमाह ॥ स्निग्धइति ॥ उद्धृतश्रानौमाश्रयति
 उद्धृतसारोषवम् ॥ स्निग्धइतिआल्ययस्यपदाथस्यत्वाव्यस्तस्यासमादानादसंस्पर्शादित्यर्थः ॥ स्त्रीनामग्रहणादितिवा ॥ २८ ॥ शुचिःपवित्रामनोगतिगतःकृष्णशुचिर्यस्याःसातथातस्याः

संवोधैश्चिभनो गते ॥ रुचिभनो गते इति काचित् ॥ तत्रापि सपर्यायः ॥ नभेतव्यमित्यत्रेदं वदन् गुचिभनो गतत्वमेवाह ॥ अतर्कितोपि स्थित्व
 नाममहानादस्यक्षोभोजायातामित्यननुसंधायागतत्वं ॥ यच्च स्वदेष्टव्यं किंचित्पाठः ॥ यच्च स्माच्च स्वस्वलेखितं श्रितमिति यावत् ॥ २९ ॥ कोपरयवतिरिक्तमात्मकोपरयादेः ॥
 कथं भूतात् ॥ क्षणेनाधिकोत्तिष्ठिणाधिकारणस्तस्मात् ॥ ३० ॥ सुकुञ्चलः सुकृश्रात् ॥ पुष्पवतयोश्च द्वयस्य याः ॥ ३१ ॥ अयानि पुरुषाणां निजं मणं परिभृङ्गुणं प्राप्तिरित्यर्थः ॥ उत्सेधोवध
 नम् ॥ ३२ ॥ ननु क्रोधाद्धर्मादीनामभाविष्यदिविषयः कामो भविष्यति तत्राह ॥ अमर्ष इति ॥ अमर्षोऽति ॥ मनःकर्मभूतम् ॥ मनोभूः कामः ॥ उच्चैः सर्वप्राप्ते ॥ ३३ ॥ इति तिरोगः शान्तिवृक्षस्य ॥
 स्वस्वलनान्नतथाहानिरकामात्पसोमुनेः ॥ यथाक्षणाधिकारणाद्धानिः कोपरयादेः ॥ ३० ॥ कोपात्पक्षययातिं चिन्तयत्युक्तुञ्छूतः ॥ यथाप्रपटलं
 प्राप्यप्रकाशः पुष्पवतयोः ॥ ३१ ॥ अनर्थकारिणः क्रोधात्कार्यानां परिभृङ्गणम् ॥ क्वास्वलजनोत्सेधात्साधूनां परिवर्धनम् ॥ ३२ ॥ अमर्षे कथं तिमनो
 मनोभूत्संभवः कुतः ॥ विधुतुदुदुदुच्चैर्विधुञ्ज्वास्तिकौमुदी ॥ ३३ ॥ ज्वलतोरोपदवाग्नोः क्वाशांशितिरोगः स्थितिः ॥ दृष्टाकेनापि किं कापिरिहाकलयसु
 स्थिता ॥ ३४ ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन प्रतीपः प्रतिवातुकः ॥ चतुर्वर्गस्य देहस्य परिहये विपश्चिता ॥ ३५ ॥ इदानीं शृणुकल्याणिकर्तव्यं च यत्तु चे ॥
 अमोघबीजाहिवयंतद्बीजमुरीकुरु ॥ ३६ ॥ एतस्मिन् शक्तिवर्धये परिस्फुटने तदक्षणात् ॥ त्वया तव भविविक्के कन्यारत्नमहाशुचि ॥ ३७ ॥ एतुलाने
 नमुनिना पुनर्जतिवसाप्सराः ॥ महाप्रसादइत्युक्तामुनेः शुक्रमज्जीगिलत् ॥ ३८ ॥ अथ कालेन दिव्यस्त्री कन्यारत्नमजीजनत् ॥ अनीद्वन्द्वयत्नं विनिधानं
 रूपसंपदम् ॥ ३९ ॥ तस्यैव वेदशिरसः आश्रमे तानि धायसा ॥ शुचिरप्सरसां श्रेष्ठा जगाम च यथोप्सितम् ॥ ४० ॥ तां च वेदशिरः कन्यां ब्रूहे न ह स्पर्शयत् ॥
 क्षीरेण स्वाश्रमस्थया हरिण्या हरिणीक्षणम् ॥ ४१ ॥ मुनिना मद्दत्तस्यै धूतपापेति चार्थवत् ॥ यन्नामोच्चारणेनापि कं पते पातकाली ॥ ४२ ॥ त्वं लक्षणशो
 भाब्बां सर्वावयवमुदरीम् ॥ मुनिस्तत्याज नोत्संगात्क्षणमात्रमपि क्वचित् ॥ ४३ ॥ दिने दिने वर्धमानां तां पश्यन्मुमुदेभृशम् ॥ क्षीरनीरघिदृष्ट्या निशिचां
 द्रमसीकलम् ॥ ४४ ॥ अथाष्टवर्षीकं दृष्ट्वा तां कन्यां समुनीश्वरः ॥ कस्मै देयेति संचिन्तयतामेव समपृच्छत् ॥ ४५ ॥ वेदशिरा उवाच ॥ ॥ अयि शुनि
 महाभोगे धूतपापे शुभेक्षणे ॥ कस्मै दद्यां वराय त्वां न्वामवाच्याहि तं वरम् ॥ ४६ ॥ अतिस्नेहाद्वाचितस्य जने तु श्रेयति भाषितम् ॥ निशब्दधूतपापासाधोनाच
 विनतानना ॥ ४७ ॥ ॥ धूतपापोवाच ॥ ॥ जनेतयं द्रव्यं देयां सुंदराय वरायते ॥ तदा तस्मै प्रपद्यच्छल्यं यमहं कथयामि ॥ ४८ ॥ तुभ्यं च क्वेते तानशृणो
 त्ववहितो भवान् ॥ सर्वेभ्योतिपवित्रो योयः सर्वेषां नमस्कृतः ॥ ४९ ॥

कलभोहस्तिशवकः ॥ अत्यंतास्वास्थ्यप्रतिपादनाय कलभशब्दप्रयोगः ॥ ३४ ॥ प्रतीपः प्रतिपक्षः ॥ प्रतिवातुकः प्रतिवातकः ॥ चतुर्वर्गः देहस्य चतुर्वर्गः ॥
 त्वर्थः ॥ चत्वारो वर्गा धर्मादयो यस्मात्तस्य देहस्य विद्या ॥ परिहय क्रोध इति ज्ञेयः ॥ ३५ ॥ उरःकुक्ष्यबीजकुरुजन्मधारयत्यर्थः ॥ ३६ ॥ भविष्यति विवक्ष्यति ॥ ३७ ॥ अनीद्वन्द्वः ललितकरी ॥ ३८ ॥
 ॥ ३९ ॥ यथोप्सितं यथा रुचि जगाम ॥ त्रिदशालयमिति काचित् ॥ ४० ॥ ४१ ॥ नाम्नां भवन्मय इह गते ॥ यन्नामेति ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥

॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

सर्वयसमिभिलष्यति यस्मात्सर्वसुखोदयः ॥ कदाचिद्यो ननश्चेतयः सदैवानुवर्तते ॥ ५० ॥ इहाहुवापियोरक्षेन्महापदुदुष्यदुदुष्य ॥ सर्वेनरोत्थायस्यत्प
रिपूणमवतिहि ॥ ५१ ॥ दिनेदिनेचसौभाग्यवर्धयैत्यस्यसन्निधौ ॥ नैतयेणयसैवाङ्कुरेनोत्तमभयकचित् ॥ ५२ ॥ अग्रप्रसङ्गणादेवेकेपिडाशः दुर्वेते ॥
यदाधारेणतिष्ठतिभुवनानिचतुर्दश ॥ ५३ ॥ एवमाद्युणाणयस्यवस्यदस्यचेष्टितम् ॥ नत्वेप्रच्युतमाततप्रतेपेद्वर्गणे ॥ ५४ ॥ एतत्तुति
ततस्त्याभ्यर्शुमुदमवापह ॥ धन्योस्मिभयव्यामेकैषोपामेषासुतान्ये ॥ ५५ ॥ शुवाहिदूतपापासौयस्याहविश्यानिः ॥ इहविधधुणवर्गोऽन्त्यो
त्रैवैभवेत् ॥ ५६ ॥ अथवासकथंलक्ष्योविनापुण्यभरोदयम् ॥ इतिशंसंस्माधायमनःसुनिपुणवः ॥ ५७ ॥ ज्ञानेनत्तंमालेच्ययसमीहगुणेऽप्यम् ॥
धन्याकन्यावर्भाषेथशृणुवसेशुभैषिणि ॥ ५८ ॥ पितोवाच ॥ ॥ वस्ययेत्ययमोक्तागुणएतेविचक्षणे ॥ एपांगुगामाधारोत्तरेतिनिदि
श्रितम् ॥ ५९ ॥ परसमुल्लख्योननितरांसुभाकृतिः ॥ तपयणेनसक्रयःसुतीर्थविपणैकचित् ॥ ६० ॥ नार्थमरैःसमुलभोनकैलीत्येवकृत्ते ॥
नवेदश्लाभ्यसनेनैवथर्चयबलेनैव ॥ ६१ ॥ नसौदयेणवपुननुद्वयानपगक्रमैः ॥ एकयैवमनःशुद्धयाकरणानांजयेनच ॥ ६२ ॥ नरादप्रः
सहायेनदमदानदयायुजा ॥ लभ्यतेसमहाभ्राजोनान्यथासदशःप्रतिः ॥ ६३ ॥ इतिश्रुत्वाथसकन्यापितरप्रणिपत्यच ॥ अनुज्ञार्थमायाभसत्परद्वेष्ट
निश्चया ॥ ६४ ॥ ॥ स्कंदउवाच ॥ ॥ कृतानुज्ञानेनत्रासाक्षेत्परमपावने ॥ नपस्ततापरमंयदुसमाध्यनयस्विभिः ॥ ६५ ॥ कसावाञ्जनिदुर्ग
कचतत्तादशतपः ॥ कठोरवर्षसंसाध्यमहोमस्तेतसोद्युतिः ॥ ६६ ॥ धानासागसुवर्षपुमहाशतवतीष्वलम् ॥ शिलासुसुसकथाश्वत्थद्वन्द्व
त्रिशाः ॥ ६७ ॥ श्रुत्वागर्जवधोदंष्ट्राविबुधसमहृतीः ॥ आमारसीकैःक्षिन्नानचकंपेमनकवसा ॥ ६८ ॥ तडिस्फुरन्तिस्वमकृतमिक्षामुतपोन्ने ॥
याताथातंक्रोतेविद्वद्वृत्ततपसःस्थितिम् ॥ ६९ ॥ तपतुरेवसाक्षाच्छमार्गकैतवात्किलापंचाद्वीनपरिधायान्नपस्यतितपोवने ॥ ७० ॥ जलशिलागिनीना
लानमनागपिसापिबत् ॥ कुशाग्रतोयपृथतंपंचागिपरितपिता ॥ ७१ ॥ रोमांचंकुचुकवतीनेपमानतनुच्छा ॥ पर्यक्षिपत्सपाक्षामतपससैहमन्ति ॥ ७२ ॥
विच्छिन्नपतमानांबुक्त्रोः ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ तपुर्ग्रीष्महृत् ॥ कैतवंयजम् ॥ ७० ॥ मनागिदंष्ट्रपिकडाचिदपीत्यर्थः ॥ नपोवधीतिवापाठः ॥ ७१ ॥ गमाचेति ॥
साधूतपापहर्तृनैर्हर्मनस्तुसुखमधिनिर्वाणःपरक्षिपत्सर्वतोभावेनक्षपयामास ॥ कथंमृता ॥ गंगाचक्षुकुचःस्तनपट्टिकाद्वती ॥ वेपमानंकपमानंतनुच्छतजगतिद्विषयभ्यानातथा ॥ तससाक्षात्प

साधुसमाह्वानेन ह भवन्त्युभयमधिनामिनाः ॥ पर्याप्तसर्वतोभावेन क्षयप्राप्तासः ॥
 गेमांश्च शकुन्तलान् तानपि दृष्ट्वा हर्षिताः ॥ कथं भूताः ॥ वेपथुः क्षयमानं ननु च दत्तं विदित्यप्यथा ज्ञातव्यम् ॥ तस्य शास्त्रा

कृशा ॥ ७२ ॥ निशीथिनीष्विति । साधूतपापासारसैः पुष्करैर्यकैः पद्मिनीसमुद्रपद्यतेति मेन इत्यन्वयः ॥ किं कुर्वती ॥ शिथिलशिरोनिशीथिनीपुरात्रिपुरासरसंसारभूतसंश्रयप्रसूतगोविषय
 धर्मविषयता ॥ सारसानामयसारस्तसंस्वाश्रयतां आश्रयतीति मानेति यावत् ॥ पुष्कराह्विशिशितोरजन्त्यां शिशिभवंसंसेवदति हिमसिद्धम् ॥ ७३ ॥ मनस्विदामिति ॥ मनस्विनां प्रज्ञानमनसां
 मुनीनामपि मनोमधौ वसंति रागतामुद्रागतां रुजते लजति युक्ता इति ॥ तदित्यव्ययपष्ठचर्थे ॥ तत्तस्याः धूतपापायामनोगतो गओष्ठपृष्ठवद्वागवहिर्निर्गतो माकन्दपृष्ठवगप्रपृष्ठे वैद्वहो
 गृहीतः ॥ एतेन तव हीरागाभावेन मुनिभ्योऽप्यधिकतस्यास्तपश्चर्यते अन्नितम् ॥ ७४ ॥ वसन्वदिति ॥ सावाला धूतपापवसेतमधौ नो निवर्तती को किला कालो रविकाया मधुरा ध्वनिश्रुत्वा पिवति
 पोषिष्यमेन श्रेकुरुतव तीत्यर्थः ॥ ७५ ॥ वंधुजीवेन्धुके ॥ कलहं सैकाद्वै ॥ कलागीर्तिलासुररूपगतीः ॥ ७६ ॥ अपास्तेति ॥ किं दालं करोम्यम् ॥ धुद्रो धनिगमाय भोगिना सार्पणा वृत्तिमा
 निशीथिनीषु शिरोऽश्रयं तत्सारसम् ॥ मेने सासारसैः केयुद्धताद्येति पाद्मिनी ॥ ७३ ॥ मनस्विनामपि मनोगतं मुजते मधौ ॥ तदोष्ठपृष्ठवद्वागो
 जद्भ्रमाकंदपृष्ठवैः ॥ ७४ ॥ वसंते निवसंती सावनेवाला चलं मनः ॥ चक्रतपस्यापि श्रुत्वा को किला कालो रवम् ॥ ७५ ॥ वंधुजीवेऽधरश्चिकलहं सै
 कलागतीः ॥ निक्षेपमिव साक्षिवाशरद्यासीत् चोपेता ॥ ७६ ॥ अपास्तभोगसंपर्का भोगिना धृत्तिमाश्रिता ॥ धुद्रो धनिगरोऽय धूतपापात्तपस्विनी ॥
 ॥ ७७ ॥ शाणेन मणिवल्लीढा कृशाप्यायादनुवर्तताम् ॥ तथा पितपसाक्षामादि दीपेत तनुस्तराम् ॥ ७८ ॥ निरीक्ष्य तंतपस्यतीति विधिः संशुद्धमालसा ॥
 उपेत्योवाच मुद्रो प्रसन्नो स्मि वं रृणु ॥ ७९ ॥ साचतुर्वक्त्रमालोक्य हंसयानो परिस्थितम् ॥ प्रणम्य प्रजालिः प्रीता प्रोवाचा प्रजपतिम् ॥ ८० ॥ ॥
 धूतपापोवाच ॥ ॥ पितामहवरो मद्भयदिदेयो वरप्रद ॥ सर्वेभ्यः पावनेभ्योऽपि कुरु मामतिपावनीम् ॥ ८१ ॥ सद्यतदिष्टमाकर्ण्य निरंतरं तुष्टमानसः ॥
 प्रत्युवाचाथ तां बालां विमलां विमलैषिणीम् ॥ ८२ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ धूतपापेपवित्राणि यानि संत्यज सर्वतः ॥ तेभ्यः पवित्रमस्तुलंस्वभेधिवरतो
 मम ॥ ८३ ॥ तिस्रः कोट्योऽर्धकोटी च संति तीर्थानि कन्यके ॥ दिविभुव्यंतरिक्षे च पावनान्युत्तरोत्तरम् ॥ ८४ ॥ तानि सर्वाणि तीर्थानि त्वत्तनौ प्र
 तिलोमवै ॥ वसंतु ममाक्येन भवसर्वातिपावनी ॥ ८५ ॥ इत्युक्त्वा तं देवैः सापिनिर्धूतकल्मषा ॥ धूतपापोऽजं प्रासाथो वेदशिरसः पितुः ॥ ८६ ॥
 स्थिता आसीदिति पूर्वक्रियाया अनुषंगः ॥ ७७ ॥ शाणेन शण्डमसूयमेन वस्त्रेण लीढा आच्छन्ना कृशातन्वी शाणेन लीढा पित्येवं नव्यः ॥ अनर्घताममृत्यतामायादागतवती मणिवत् ॥ यथा जकुष्ठो
 मणिः कुत्तितव वस्त्रादिना लब्धोऽपि सुभोगोऽपि न वस्त्रादिना लब्धोऽपि विज्जन्वतामायाति द्वादित्यर्थः ॥ तस्यास्तनुः शरीरदिदीपतरा मतिशयेन दीपितश्चकोरत्यर्थः ॥ अथ वा शाणेन मणिर्व
 णपाषाणेन लीढा दीर्घता अतः पृच्छुः शापि मणिव्यक्त्यर्थः यथाऽनर्घतामन्यन्वप्रकाशतामायाति तथा तपसाभाषितत्तनुस्वस्यास्तनुर्दीपितरा मतिशयेन दीपितश्चकोरत्यर्थः ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥
 विमलमिमे लभं शुशील्यस्याः सा विमलैषिणीताम् ॥ ८२ ॥ एषिभव ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ अथो न तन्मणिपितुः शरणां लोभ्यतीति हंसमपि प्रस्थाप्येत्यर्थः ॥ ८६ ॥

१ सारसद्वारास, रसजलम्—अर्थात्, सरोवरजलश्रयन्ती सेमाना संतीत्यर्थः ।

उच्यतेऽपि तत्रांशे ॥ अकृष्टवाकार्थोक्तोक्तोक्तद्विधावत् ॥ ८७ ॥ रहोप्राग्वर्धम् ॥ रतिमिदिविपाठः ॥ ८८ ॥ नञ्ज्ञानामयस्येत्येवमेषमण्डलेयप्रकारो नामकृत्याश्रिता
 वस्तुत्वाभावेहेतुमाह ॥ यतोमहःआग्रहःकामावेदस्यर्थः ॥ ८९ ॥ पितुःकन्यादातुल्येतिप्रमाणमिति ॥ पित्रिति ॥ ययामात् ॥ ९० ॥ गौरवादुल्लङ्घनत्वा
 कदाचित्तासमालोक्यखेलंतीमुटजजिरे ॥ धर्मस्तत्तपसाकृष्टःप्रार्थयामासकन्यकाम् ॥ ८७ ॥ ॥ धर्मउवाच ॥ ॥ पृथुश्रीणिविशालाक्षिशामादरे
 शुभानने ॥ क्रीतःस्वरूपसंपत्त्यात्याहहेतुमाहः ॥ ८८ ॥ नितरांबाधतेकामस्त्वद्वृत्तेमांसुलोचने ॥ अज्ञातनाम्नासतेनप्रार्थितेत्यसकृद्ग्रहः ॥ ८९ ॥
 अयासपितादातांतप्रार्थयमुदुमते ॥ पितृप्रदेयायत्कन्याश्रुतिरेषासनातनी ॥ ९० ॥ निशम्येतिवचोभोभावितेत्यगौरवात् ॥ पुनर्निर्वधयांचक्रे
 प्रपृथ्वीतिशालिनीम् ॥ ९१ ॥ ॥ धर्मउवाच ॥ ॥ नप्राथयेहसुभगेपितृतत्तुमुदुरी ॥ गांधर्वेणविवाहेनकुलमेतत्वंसमीहितम् ॥ ९२ ॥ इतिनिर्द
 वक्ष्याम्यंसांनिशम्यकुमारिका ॥ पितुःकन्याफलंदिदुःपुनराहेतितद्विजम् ॥ ९३ ॥ अरेजडमेतमांस्वपुनर्ब्रूहेतिद्याहृतः ॥ इत्युल्लोपिकुमार्या
 सनातिष्ठन्मदनतुरः ॥ ९४ ॥ ततःशशापंतवालाप्रबलतपसोबलात् ॥ जडोसिन्नरायस्याजलाधरोनदोभव ॥ ९५ ॥ इतिशतस्त्यासेथतां
 शशापकुधान्वितः ॥ कठोरहृदयंत्वंशिलाभवमुदुमते ॥ ९६ ॥ ॥ स्कंदउवाच ॥ ॥ इत्यन्यान्यस्यशोपेनमुनेधर्मो नदोऽभवत् ॥ अविमुक्तेमहाह
 नेत्यतोधर्मनदोमहान् ॥ ९७ ॥ साप्याहपितरं त्रस्तांशिलात्वस्यकारणम् ॥ ध्यानेनधर्माविज्ञायमुनिःकन्यामथाब्रवीत् ॥ ९८ ॥ माभैःपुत्रिकारिष्य
 मितवसवशुभोदयम् ॥ तच्छापोनान्यथाभूयाच्छद्रकांतशिलाभव ॥ ९९ ॥ चंद्रोदयमनुप्राप्यद्वर्वीभृततनुस्ततः ॥ धुनीभवमुत्साध्विधृतपापेतिवि
 श्रुता ॥ १०० ॥ सचधर्मनदःकन्येतवभर्तामशोभनः ॥ तैर्गुणैःपरिपूर्णगोयेनुणाःप्रार्थितास्त्वया ॥ १ ॥ अन्यच्चशृणुसद्ब्रह्ममापितपमोबलात् ॥
 द्वैरूपंभवतोर्भावप्राकृतंचंद्रवचै ॥ २ ॥ इत्याश्वासयपिताकन्याधृतपापंपतप ॥ चंद्रकांतशिलाभूतमनुजग्राहदुद्धिमान् ॥ ३ ॥ तदाभ्यमुनेका
 स्यातोधर्मनदोद्बुद्धः ॥ धर्मोद्भवस्वरूपेणमहापातकनाशनः ॥ ४ ॥ धुनीचधृतपापासासर्वार्थमयीशुभा ॥ इरेन्महाधंसंवातात्कूलजानिवपादपाह् ॥
 ॥ ५ ॥ तत्रधर्मनदेतीर्थधृतपापासमन्विते ॥ यदानस्वधुनीतत्रतदाब्रह्मस्तपोव्यधात् ॥ ६ ॥ गभस्तिमालीभगवान्गभस्तीश्वरसन्निधौ ॥ शील्यज्ज
 गलांगीरेतत्प्रचचारह ॥ ७ ॥ नाम्नामयूवादित्यस्यतीर्थतत्रतपस्यतः ॥ किरणेभ्यःप्रवृत्तेमहास्वेदोतिवेदतः ॥ ८ ॥ किरणेभ्यःप्रवृत्तायाग्रहास्त्वं
 दस्यसंततिः ॥ ततःसाकिरणामजातापुण्यांतरंगिणी ॥ ९ ॥ महापापंधतमसंकिरणाख्यांतरंगिणी ॥ ध्वंसयेत्स्थानमत्रेणमिलितधृतपापया ॥ १० ॥
 दिव्यर्थः ॥ अपधृतिरगर्तैर्धर्मः ॥ ११ ॥ गान्धर्वेणकन्याकन्यामिश्रःसमरूपेण ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ धुनीमदी ॥
 ॥ १०० ॥ १ ॥ ग्रहस्तद्रूपम् ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥

सर्वतीर्थकृतआत्मायसात्थातयासर्वतीर्थीकृतात्मना ॥ ११ ॥ एधितावर्धितासंपादितेयेतत् ॥ अंधतांस्वकार्यक्षमाताम् ॥ १२ ॥ किरणोति ॥ किरणाधूतपापेनद्योतितस्मिन्धर्मवदत्स्थदुरि-
 तिशेषः ॥ १३ ॥ दैवीपिनामगीर्येन ॥ १४ ॥ अत्राविमुक्ते ॥ प्रकीर्तितादितिकाचित्पादः ॥ १५ ॥ नासुखः ॥ १६ ॥ १७ ॥ कोट्यधेनापीत्यव्ययः ॥ १८ ॥ १९ ॥ १२० ॥ २१ ॥
 आदौधर्मनदःपुण्योमिश्रिताधूतपापया ॥ ययाधूतानिपापानिसर्वतीर्थीकृतात्मना ॥ ११ ॥ ततोपिमिलितागत्यकिरणारविणैधिता ॥ यन्नामस्मरणा-
 देवमहामोहोऽंधतां व्रजेत् ॥ १२ ॥ किरणाधूतपापेचतस्मिन्धर्मनदेऽशुभे ॥ स्वत्यूपापसंह्यौवाराणस्यांशुभद्वये ॥ १३ ॥ ततोभागरीरथीप्राप्तासेनदेली-
 पिनासह ॥ भागीरथीसमायातायमुनाचसरस्वती ॥ १४ ॥ किरणाधूतपापाचपुण्यतोयासरस्वती ॥ गंगाचयमुनाचैवपंचनद्योत्रकीर्तिताः ॥ १५ ॥
 अतःपंचनदनमतीर्थैलोक्यविश्रुतम् ॥ तत्राप्नुतो नगृह्णीयादेहनापांचभौतिकम् ॥ १६ ॥ अस्मिन्पंचनदीनांचसंभेदौघभेदिनि ॥ स्नानमात्रात्प्र-
 यात्येवमिच्छाब्रह्मांडमंडपम् ॥ १७ ॥ तीर्थानिसंतिभूयांसिकास्थामत्रपदेपदे ॥ नपंचनदीतीर्थस्यकोट्यंशेनसमान्यपि ॥ १८ ॥ प्रयागेभाधमासे-
 तुसम्यक्स्नातस्यत्फलम् ॥ तत्फलंस्याद्दिनैकेनकाश्यापंचनदेधुवम् ॥ १९ ॥ स्नात्वापंचनदेतीर्थैकृत्वाचपितृतर्पणम् ॥ बिंदुमाधवमभ्यर्च्यनभूयो-
 जन्मभारभवेत् ॥ १२० ॥ यावत्संख्यास्तिलादत्ताःपितृभ्योजलतर्पणे ॥ पुण्येपंचनदेतीर्थैतृप्तिःस्यात्तावदादिकी ॥ २१ ॥ श्रद्धयायैःकृतंश्रद्धती-
 र्थेपंचनदेऽशुभे ॥ तेषापितामहासुक्तानानायोनिगता अपि ॥ २२ ॥ यमलोकेपितृगणैर्गर्भेयंपरिगीयते ॥ महिमानपांचनदं दृष्ट्वाश्रद्धाविधानतः ॥ २३ ॥
 अस्माकमपिवंशयोगैर्युव्रंजनयतिधुवम् ॥ काश्यापंचनदं प्राप्ययेनमुच्यामहेवयम् ॥ २४ ॥ इयंगाथाप्रतिदिनंश्रद्धादेवस्यसन्निधौ ॥ पितृभिःपरिगी-
 येतकाश्यापंचनदंप्रति ॥ २५ ॥ तत्रपंचनदेतीर्थैयान्किंचिदीयतेवसु ॥ कल्पशयेपिनभवेत्तस्यपुण्यस्यसंक्षयः ॥ २६ ॥ वंध्यापिषर्पपयंतस्नात्वापंचनदे-
 द्वे ॥ समर्च्यमंगलगौरिपुत्रंजनयतिधुवम् ॥ २७ ॥ जलैःपांचनदैःपुण्यैर्वाससापरिशोधितैः ॥ महाफलमवाप्नोतिस्नपयित्वेष्टदेवताम् ॥ २८ ॥
 पंचामृतानांकलशैश्चोत्तरशतोन्मितैः ॥ तुलितोधिकतांयतोबिंदुःपंचनदांभसः ॥ २९ ॥ पंचकूर्चैर्नपितेनयात्राश्रुदिरुदाहृता ॥ साशुद्धिःश्रद्धयाप्राश्य-
 बिंदुपांचनदांभसः ॥ ३० ॥ भवेदवभृथस्नानाद्वाजमूयाश्वमेधयोः ॥ यत्फलंतच्छतगुणंस्नानात्पांचनदांभसा ॥ ३१ ॥ राजसूयाश्वमेधौचभवेत्स्वर्ग-
 साधनम् ॥ आज्ञह्रघटिकादंष्ट्रमुत्तयैपांचनदप्लुतिः ॥ ३२ ॥ स्वर्गाज्याभिषेकोपिनतथासंज्ञतःसताम् ॥ अभिषेकःपांचनदोयथानल्पसुखश्रद्धः ॥ ३३ ॥
 कर्वावाराणसीप्राप्यभूत्यःपंचनदक्षिणाम् ॥ नान्यत्रसेवकीभूतभूपकोटिर्नरेश्वरः ॥ ३४ ॥

॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ पंचकूर्चैर्नपचगव्येन ॥ ३० ॥ ३१ ॥ आज्ञह्रघटिकादंष्ट्रमुत्तयैपांचनदप्लुतिः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ पंचनदोक्षिणापंचनदजलसेक्यताम् ॥ पंचनदोक्षिणामितिपाठेतस्यस्यताम् ॥ ३४ ॥
 तिस्तस्मान्मुक्तये ॥ आज्ञह्रघटिकादंष्ट्रमित्यस्यप्रपूर्वेणवासंबंधः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ पंचनदोक्षिणापंचनदजलसेक्यताम् ॥ पंचनदोक्षिणामितिपाठेतस्यस्यताम् ॥ ३४ ॥

॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ इष्टानि श्वेदधादि यमानानि दानानि शूनानि विपिकूषातदादि निर्माणानि ते बुद्धे चान्यत्र यत्फलं स्यात्तद्वर्त्मन दातव्यं तस्यैव इत्यन्यम् ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ कृष्णालानि तन्त्राक्त्या परिमाणम् ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ कोपि ब्रह्मापियन्क्वाश्चिदिति वा ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ इति श्री रामानन्दकृतायां काशीखंडटीकायामेकोनपष्टिमोऽध्यायः ॥ ५९ ॥ ॥ ४५ ॥ ॥ अथ धानमेध्यायं विमुक्तयो येन पंचनेदं तात्कालिकं पापहारिणं ॥ तेऽद्यापि भक्तिं विदुः न तस्ते गर्भासिनः ॥ ३६ ॥ कृते धर्मनन्दनाम त्रेतायां धृतपापकम् ॥ द्वापरं विदुर्नार्थचकलो पंचनदं स्मृतम् ॥ ३६ ॥ शतं समास्तपस्तत्वाद्धृते यस्याप्येत फलम् ॥ तत्कालिकं पंचनदं स कृत्स्नानेन लभ्यते ॥ ३७ ॥ इष्टाष्टौ धर्मैश्च युगवन्त्यद्धृते बुध्वात् ॥ अन्यत्र स्यात्फलं तस्य दूजे धर्मनदाद्वात् ॥ ३८ ॥ न धृतपापसदृशं तीर्थापि महीतले ॥ यदेकस्मान्नो न श्येदध्वंजन्मत्रयाजितम् ॥ ३९ ॥ विदुर्नार्थचकलो नो दत्वा कंचनं कृष्णलो नितम् ॥ न दद्रीदो भवेत्कापि न स्वर्गेन विशुज्यते ॥ ४० ॥ गोभूतिलहिरण्याश्ववासे ब्रह्मसि विभूषणम् ॥ यत्किञ्चिद्बिदुर्नार्थचकलो नो दत्वा कंचनं कृष्णलो नितम् ॥ ४१ ॥ एकामप्याहुर्दत्त्वा समिद्धेऽग्नौ विधानतः ॥ पुण्ये धर्मनदेतीर्थे कोऽपि दोहो मफलं भवेत् ॥ ४२ ॥ न पंचनदतीर्थं द्विदुर्नार्थचकलो नो दत्वा कंचनं कृष्णलो नितम् ॥ ४३ ॥ श्रुत्वा स्यान्निर्मदं पुण्यं श्रावयित्वा पि भक्तिः ॥ सर्वपापविशुद्धानां विष्णुलो स्य माहिमानमनंतकम् ॥ कोपि वर्णयितुं शक्तश्चतुर्वर्गशुभौकसः ॥ ४३ ॥ ॥ ४४ ॥ इति श्री स्कान्दे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखंड उत्तराध्याये पंचनदाविर्भावो नामैकोनपष्टिमोऽध्यायः ॥ ५९ ॥ ॥ ४५ ॥ ॥ उक्ता पंचनदोत्पत्तिभिर्भाववरणनन्दन ॥ इदानीं कथयिष्यामि माधवा विष्णुर्ति परम् ॥ १ ॥ यां श्रुत्वा श्रद्धया धीमान् योऽभ्यसुच्यते स्फुटं उवाच ॥ ॥ २ ॥ आगत्य मंदरादरेरुपेन्द्रश्चंद्रशेखरम् ॥ आपृच्छ्यतां क्षर्यथ राक्षसाणां द्वा राक्षसि पुरीम् ॥ ३ ॥ दिवो क्षणात् ॥ न च श्रिया विजुज्येत स युज्येत वृषेण च ॥ २ ॥ आगत्य मंदरादरेरुपेन्द्रश्चंद्रशेखरम् ॥ आपृच्छ्यतां क्षर्यथ राक्षसाणां द्वा राक्षसि पुरीम् ॥ ३ ॥ दिवो दासं महीपालं समुच्चाद्य स्वमायया ॥ स्थित्वा पादोदके तीर्थे केशवाख्यस्वरूपतः ॥ ४ ॥ महिमानं परं काश्यां विचार्य मुनिचार्य च ॥ दृष्ट्वा पंचनदं तीर्थं न मुदं मापह ॥ ५ ॥ उवाच च प्रसन्नात्मा पुंडरीकविलोचनः ॥ अगण्या अपि विंशत्युणां विगणितं माया ॥ ६ ॥ कक्षीरनीरघौ सति तावतो निर्मला गुणाः ॥ यावतो विजयं ते त्रकाश्यां पंचनदे द्वेदे ॥ ७ ॥ श्वेतद्वीपे पिसामग्री बह्युणां गरीयसी ॥ इदृथा दृष्टीं काश्यां धृतपापे स्ति पावनी ॥ ८ ॥ सुदेवो मां ददतः स्वर्गं स्थानममजायते ॥ धृतपापांशुसंपर्को यथा भवति सर्वथा ॥ ९ ॥ नक्षीरनीरघिजयसुखमेक्षिष्ट गत्रया ॥ तया भवेद्वैद्यत्रा स्यात्स्फुटं धृतपापं ॥ १० ॥ इत्थं पंचनदं तीर्थं क्षीरनीरघिजाधवः ॥ संप्रप्यतां क्षर्यत्रा श्रवणं तां विनिवेदितुम् ॥ ११ ॥ आनंदकाननं भवं दिवा दासक्षमापह ॥ स्वदण्डं यन्पुण्यग्राभं पुण्यपापं च न दोद्वेवम् ॥ १२ ॥ सुवाप विष्टः सहस्रः सुदक्षि विष्टः श्रवाः ॥ दृष्ट्वा स्तं पसाजुष्टमपुष्टांगं तपो धनम् ॥ १३ ॥

क्षयमानि ॥ माधवा विष्णुर्तिः पुण्यावर्ण्येति मन्मोहरा ॥ १ ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ विष्टव्यातिगविकर्त

यतीतिविष्टरायाज्ञवल्क्यादयस्तस्यः श्रूयते विष्टरशब्दमपचमयेपदेश्चतुर्दशविष्टराः ॥ विष्टरसच्छेत्रवर्षाश्रवणेग्रस्येतिमधुमावव्याममर्दिकायाम् ॥ १३ ॥ उपोषाविष्टक्रमलमितिरपसर्ग
स्यद्विचनम् ॥ तथाचश्रूयते ॥ प्रप्रपुण्ड्यमहोदेवसंसंख्यमनःसदा ॥ उपोषहायसंसर्गमुद्रतःसतापसइत्यादि ॥ उपविष्टक्रमलयेनसतथातम् ॥ यद्वा उपसर्गापेउपविष्टाक्रमलालस्यवैस्यतम् ॥
॥ १४ ॥ चंचच्छब्दः स्फुरणार्थः ॥ १५ ॥ सुपाटलदच्छदशोभनपाटलपुष्पवदोष्ठम् ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ वेदाः कर्मोपासनविषयाउपानिषदेतिविद्येकसमाविगम्येनैवविदुः ॥ २१ ॥ २२ ॥
अध्यस्तिस्तीर्णशिलमाश्रितवृहस्पणम् ॥ २३ ॥ २४ ॥ पक्षेकोनविंशत्याभक्त्यापरमयायुदा ॥ अस्तौषीन्माधवेदेवमग्निविन्दुर्द्विजोत्तमः ॥ बाह्यान्तरिति ॥ तथाचोक्तम् ॥ अपवित्राःगवि

सस्त्रक्षिप्तंसमभ्येत्यपुंडरीकाक्षमच्युतम् ॥ उपोषविष्टक्रमलवनमालाविशजितम् ॥ १४ ॥ शंखपद्मगदाचक्रचंचक्रचतुष्टयम् ॥ कोस्तुभोद्भासितो
रस्कंपीतकौशेयवाससम् ॥ १५ ॥ सुनीलैदविरुचिस्तुस्निग्धमधुराकृतम् ॥ नाभीद्वदलसत्पद्मसुपाटलरदच्छदम् ॥ १६ ॥ दाडिमीबीजदंशनिंकिरी
दद्योतितांबरम् ॥ देवेंद्रादितपंदसनकादिपरिप्लुतम् ॥ १७ ॥ दिव्यार्षिभिर्नारदाद्यैः परिगीतमहोदयम् ॥ प्रह्लादाद्यैर्भागवतैः परिनिर्दितमानसम् ॥ १८ ॥
धृतशार्ङ्गच्युदंडंदिताखिलदानवम् ॥ मधुकैटभंहतारं कंसविध्वंससूचकम् ॥ १९ ॥ कैवल्ययत्परब्रह्मनिराकारमगोचरम् ॥ तपुमृत्योपरिणतंभक्तानां
भक्तिहेतुतः ॥ २० ॥ वेदाविदुर्यदाकारनैवोपनिषदादितम् ॥ ब्रह्माद्यानर्गविषाश्चक्रेनेत्रातिथिसतम् ॥ २१ ॥ प्रणनममुद्राशुक्तःक्षितिविन्द्यस्तभस्तकः ॥
सस्त्रक्षिप्तंहर्षीकशमग्निर्बिंदुर्महातपाः ॥ २२ ॥ तुष्टावपरयाभक्त्यामौलिबद्धकरांजलिः ॥ अध्यस्तिविस्तीर्णशिलंबल्लिध्वंसिनमच्युतम् ॥ २३ ॥ तत्रप
चनदाभ्याशेमाकैडयादिसविते ॥ गोविंदमग्निर्बिंदुः सस्तुतवास्तुष्टमानसः ॥ २४ ॥ ॥ अग्निर्बिंदुरुवाच ॥ ॥ ओनमःपुंडरीकाक्षबाह्यातःशौचदा
यिने ॥ सहस्रशीर्षीपुरुषःसहस्राक्षःसहस्रपात् ॥ २५ ॥ नमामितेपदद्वंद्वसर्वद्वंद्वनिवारकम् ॥ निद्वंद्वयाधियाविष्णोर्जिष्णवादिमुरदं दित ॥ २६ ॥
यंस्तोनुनाधिगच्छंतिवाचोवाचस्पतेरपि ॥ तमीष्टेकइहस्तोतुंभक्तिस्त्रबलीयसी ॥ २७ ॥ अपिषोभगवानीशोमनःप्राचामगोचरः ॥ समादृशैरुपधी
भिःकथस्तुत्योवचःपरः ॥ २८ ॥ यवाचोनविशंतीशमनतीहमनोनयम् ॥ मनोगिरामतीतंतकःस्तोतुंशक्तिमान्भवेत् ॥ २९ ॥ यत्पानिःश्वसितिवेदाः
सपडंगपदक्रमाः ॥ तस्यदेवस्यमहिमामहान्कैरवगम्यते ॥ ३० ॥

त्रोवात्सर्वावस्थांगतोषिवा ॥ यःस्मरेत्पुण्डरीकाक्षसंवाह्याभ्यन्तरःशुचिरिति ॥ पुरुषसूक्तधृचोर्ध्वेनस्तौति ॥ सहस्रशीर्षादिकंचसर्वात्मकत्वाज्ज्ञातव्यम् ॥ गतीोक्तविश्वरूपशरीरग्रहणाद्वा ॥
क्षीराब्धिश्चाथिश्रानारयणचिह्ननलीलाशरीरपरिश्रहणाद्वा ॥ २५ ॥ द्वंद्वशब्देनात्राध्यात्मिकादितापत्रिसंग्रहते ॥ निद्वंद्वयाभ्यतिवद्वयाऽङ्कुठितयेतियावत् ॥ २६ ॥ २७ ॥ मनमःप्राचां ब्रह्मादी
नाम् ॥ मनोवाचाभीतिकचिद् ॥ २८ ॥ यंवाचइति ॥ यतोवाचोनिवर्ततेअप्राप्यमनसासहेतिश्रुतेः ॥ २९ ॥ यस्योति ॥ शिशिकल्पव्याकरणिरुक्तछंदोज्योतिष्पंगानिपदक्रममाश्रतसहितवेद

यस्मिन्महोत्सवनिःश्रुतिनिःश्रुतवद्वयनेनाविभूताद्वयः ॥ अस्मिन्महोत्सवनिःश्रुतिमेवद्वयदेयमुद्वेग्यादिशुभे ॥ ३० ॥ अतद्विस्तृतमङ्गुलित्वम् ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ तमिति ॥ तत्त्वैकचित्ताद्यवयवः ॥ तन्मन्यमित्युक्तेभ्यस्तान्मात्रेण च्छतिच्छादणार्थमजमित्युक्तम् ॥ तान्मात्रेणैतेप्रागभावोपपन्नौ तद्वद्वययोक्तैर्नित्यमिति ॥ माययाचाराचर ॥ कस्तुतश्चाराचरमिव ॥ ३३ ॥ भवोऽब्रह्मयज्ञः ॥ महत्तद्विद्विद्वेषणम् ॥ अथमेवविषयोवाप्तव्यः ॥ तत्रमहिमरूपमलमित्यर्थः ॥ ३४ ॥ विजेतिसंघिरार्थः ॥ ३५ ॥ येत्वमिति ॥

अतद्विस्तृतमनुबुद्धिद्वियायसनकादयः ॥ ध्यायंतोऽपिहृदाकाशेनाविदंतियथार्थतः ॥ ३१ ॥ नारदाद्यमुनिवरैरावालकृद्गचारिभिः ॥ गीयमानचरित्रैः
पिनसम्यग्योधिगम्यते ॥ ३२ ॥ तंमूढमरूपमजमव्ययमेकमाद्यब्रह्माद्यगोचरमजेयमनंतशक्तिम् ॥ नित्यंनिगमयममृतमचित्यमृतकस्त्वाचराचर
राचरभिन्नेवति ॥ ३३ ॥ एकैकमेवतवनामहर्नुराजन्मार्जिताद्यमविनाचमहापदादयम् ॥ दद्यात्फलचमहितमहोत्सवस्यजंतुमुदंमधुमुदंनमाध
वेति ॥ ३४ ॥ नारायणेतिनारकाणवतारणेतिदामोदरेतिमधुहृतेतिचतुर्भुजेति ॥ विश्वंमेरुतिविरजेतिजनादिनेतिकास्तीहजन्मजपतांक्रवृतांतभीतिः
॥ ३५ ॥ येत्वात्रिविक्रमसदाहृदिशीलयंतिकादंविनारिचरोचिषमंबुजाक्षम् ॥ सौदामनीविलासिताद्युक्वातमृततेतपिस्पृशतितवकांतिमाचिन्यरूपासू
॥ ३६ ॥ श्रीवत्सलाद्यनहरेच्युतकैटभरोगोविदतादृशरथकेशवचक्रपाणे ॥ लक्ष्मीपतेदुजमुदशार्ङ्ग्याणेत्यङ्गकिभाजिनभयंकचिदस्तिपुंसि ॥ ३७ ॥
यैरचितोसिभगवन्तुलसीप्रसूनैर्दूरकृतैणमदसौरभदिव्यगंधैः ॥ तानर्चयतिदिविदेवगणाःसमस्तामदारदामभिरलंघिमलस्वभावाद् ॥ ३८ ॥ यद्वा
चिनामृतवकामदयवज्जनेत्रयच्छ्रेत्रयोस्तवकथामधुराक्षराणि ॥ यच्चतभित्तिलिखितंभवतोऽस्तिरूपंभूषणपद्मवीनहितैर्दुरापा ॥ ३९ ॥ यत्वाभजं
तिसततंभुविशेषशार्थिस्ताञ्छ्रीपतेपितृपतद्रिकुबेरमुस्याः ॥ वृंदारकादिविसदैवसभाजयतिस्वर्गापवर्गमुखसंततिदानदक्ष ॥ ४० ॥ येत्वांस्तुवंतिसतंतं
दिवितान्तनुवतिसिद्धाभ्यसरोभरगणालसदब्जपाणे ॥ विश्राणयत्याखिलासिद्धिकोविनात्वांनिर्वाणचारुक्रमलंकमलायताक्ष ॥ ४१ ॥ त्वंहसिपासिभृज
सिंक्षणाःखलीलीलावपुर्धरविर्चिन्ताश्रियुगम् ॥ विश्वंत्वमेवपरविश्वपतित्वमेवविश्वस्थवीजमसितप्रणतोऽस्मिन्नित्यम् ॥ ४२ ॥

कादिविभोवमाला ॥ निर्गुणेपासकास्तैस्त्वकादाशोभांस्युत्प्रेक्षितविधाःसगुणेपासकास्तोपमातुंक्षुतियापिब्रह्मवयः ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ दूरकृतएणमदतांसाद्यमदपिमलः
कैटभरोगंधेयनताद्व्योर्गंधेयोतैलुलसीप्रसूनैरिति ॥ ३८ ॥ निर्गतंरूपयत्रतन्नीरूपंब्रह्मतेदेवभूषणस्यपदवीस्थितिदुरापादुध्यापा ॥ ३९ ॥ ४० ॥ विश्राणयतिप्रयच्छति ॥ ४१ ॥ क्षणतःकालतः ॥

परहेर ॥ तत्तस्मात् ॥ ४२ ॥ कृणुहि विक्षिपनाद्येत्यर्थः ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ तिष्ठानुःस्थानुमिच्छुः ॥ समभ्यर्थिसन्ध्याभ्यर्थातः ॥
अतःस्थास्यामीति ॥ ५३ ॥ सुदुर्मेयाप्राकृतबुद्धिः ॥ अथचयदिज्ञानवानकाशसिवात्कृशकदापिनित्याज्येतिज्ञानवानित्यर्थः ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ अमृतकेवलम् ॥ नैजरीमित्युपलक्षणं बहुसाव

स्तोतात्वमेवदुर्जेन्द्ररिपोस्तुतिस्त्वस्तुत्यस्त्वमेवसकलहिभवानिहैकः ॥ त्वतो न किंचिदपि भिन्नमवैविष्योत्तुणां सदा कृणुहि मे भवजम्भवा रे ॥ ४३ ॥
इतिस्तुत्वाहर्षिकेशिमाग्निर्बिन्दुर्महतपाः ॥ तस्यौत्तुर्णातिविष्णुरुवाच कवदोमुनिम् ॥ ४४ ॥ श्रीविष्णोर्ब्रह्माज्ञामहततपसां
निधे ॥ वंवरयमुप्रीतस्तवादेयं किंचन ॥ ४५ ॥ अग्निर्बिन्दुरुवाच ॥ यदि प्रीतोसि भगवन्कुरुं शरण्यते ॥ कमलाकांततद्देहियदि ह्यर्थयाम्यहम् ॥
॥ ४६ ॥ कृतानुज्ञोत्थहरिणाभ्रभंगेन सतापसः ॥ कृतप्रणामो हृष्टात्मा वरयामास केशवम् ॥ ४७ ॥ भगवन्सर्वगोपिदतिष्ठपंचनदेन्द्रदे ॥ हिताय सर्वजं
नूनं मुमुक्षूणां विशेषतः ॥ ४८ ॥ लक्ष्मीशेन वरोमह्यमेषेदोऽविचारतः ॥ नान्यं वरं समीहिहैर्भाक्तिं च त्वपदां बुजे ॥ ४९ ॥ इति श्रुत्वा वरं तस्याग्निर्विदोर्म
धुमुदनः ॥ प्रीतः परोपकारार्थं तेत्याहाव्धिजापतिः ॥ ५० ॥ ॥ श्रीविष्णुरुवाच ॥ अग्निर्विदोऽमुनिश्चैष्ट्यास्याम्यहमिह भुञ्जम् ॥ काशो भक्तिमां
पुंसं भक्तिमार्गमादिशत् ॥ ५१ ॥ मुनेषु नः प्रसन्नोऽस्मि वरं ब्रूहि ददामि ते ॥ अतीव मम भक्तोऽसि भक्तिस्तत्तुददामि ॥ ५२ ॥ आदावेवाहिनिष्ठानुरहम्
त्रतपोनिधे ॥ ततस्त्वया समभ्यर्थिस्थास्याम्यत्रसदैव हि ॥ ५३ ॥ प्राप्य काशीं सुदुर्मेयाः कस्य जेजुज्ञानवाव्यदि ॥ अनर्घ्यप्राप्य प्राणिष्वं हि त्वाकाचं
कईहते ॥ ५४ ॥ अल्पीयसाश्रमेणेह वपुषोऽव्ययमात्रतः ॥ अवश्यं गत्स्वस्य शुभयथास्तुतिस्तथाक्कहि ॥ ५५ ॥ विनिमय्य जराजिण्डेहं पार्थिवमन्त्रै ॥
प्राज्ञाः किमु नृक्षुण्डिपुरमृतनैर्जं वपुः ॥ ५६ ॥ न तपो भिर्नवादानैर्न यज्ञैर्बहुदक्षिणैः ॥ अन्यत्र लभ्यते मोक्षो यथाकाश्यांतु व्ययात् ॥ ५७ ॥ अपियोगं हि
युं जानायोगिनो यतमानसाः ॥ नैकेन जन्मना मुक्ताः काश्यामुक्ता वपुर्व्ययात् ॥ ५८ ॥ इदमेव महादानमिदमेव महत्तपः ॥ इदमेव व्रतं श्रेष्ठं त्वाकाश्यां प्रियते
तनुः ॥ ५९ ॥ स एव विद्वज्जगति स एव विजितोद्विजः ॥ स एव पुण्यवान्धन्यो लब्ध्वा काशीं नित्यस्य जेतुः ॥ ६० ॥ तावत्स्याम्यहं ब्रह्मात्रया वत्काशीमुने
त्विह ॥ प्रलयेऽपि न शोऽस्याः शिवशूलप्रसुस्थितेः ॥ ६१ ॥ इत्याकर्ण्य गिरिविष्णोराग्निर्बिन्दुर्महामुनिः ॥ प्रहृष्टोऽप्यप्रोवाच नृपन्धं वरं वृणे ॥ ६२ ॥
मापते मम नामात्रात्रार्थं पंचनदेऽशुभे ॥ अभक्तेभ्योऽपि भक्तेभ्यः स्थितोऽमुनिस्तदादिश ॥ ६३ ॥ येन त्रपंचनदेऽस्नात्वा गन्वादेशां तरेष्वपि ॥ नृपः पंचत्वमापन्नानु
क्तिं तेभ्योऽपि वैदिश ॥ ६४ ॥ येतु पंचनदेऽस्नात्वा त्वां भजिष्यति मानवाः ॥ चलाचलापि द्वैरूपा मात्याक्षीच्छ्रीश्च तावन्नरात् ॥ ६५ ॥

विकाराहितमित्यर्थः ॥ वपुःस्वरूपम् ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

चला यद्वा चलासंपदं अचलाविशेषादस्या ॥ ६८ ॥ मयासहमालम्भीस्तयासहमायवदति ॥ ६९ ॥ एतदेवदर्शयति ॥ विदुसाधवदति ॥ ६७ ॥ न्यपयिष्यति पूजयिष्यति ॥ ६८ ॥ यविषति ॥ येषांपंचदेवस्थितानां सदाऽहं हि वरं ॥ पंचदेवसदाऽहं हि तन्मिमांसादिपविषाणं त्रिंशत्कालं भीमं क्षलं भीमं श्रवणं द्वागतां वशवर्तिनित्यर्थः ॥ ६९ ॥ ७० ॥

॥ श्रीविष्णुस्वाच ॥ ॥ एवमस्त्वग्निर्विदोऽत्र भवताय द्रुतं मुने ॥ चन्नाम्नोऽर्धं न मेनाममायासह भविष्यति ॥ ६६ ॥ विदुमायवदत्यास्याममत्रैलोक्यविश्रुता ॥ काश्चां भविष्यति मुने महापाणौ धधातिनी ॥ ६७ ॥ ये मामत्र नराः पुण्याः पुण्येऽपंचनदेवद्रे ॥ सदा स पर्ययिष्यन्ति तेषां संसारीभिः कुतः ॥ ६८ ॥ वसुस्वहू पिणीलक्ष्मीर्लक्ष्मीर्वाणसंज्ञिका ॥ तस्याश्च गासदयेषां हृदि पंचनदेवह्रम् ॥ ६९ ॥ यैनं पंचनदं प्राप्य वसुभिः श्रिणिता द्विजाः ॥ आशुलभ्य विपत्तीनां तेषां तद्रुसुरोदिति ॥ ७० ॥ तत्सर्वव्यालोकैस्मिन्कृतकृत्यास्त एव हि ॥ प्राप्यैर्ममसां नित्यं वसोममसाऽकृताः ॥ ७१ ॥ विदुतीर्थमिदनाम्रतदनाम्रं विष्यति ॥ अग्निर्विदोऽसुनिश्चिष्टसर्वपातकनाशनम् ॥ ७२ ॥ कार्तिकेर्विदुतीर्थे यो ब्रह्मचर्यपरायणः ॥ न्नास्ययद्रुदितेयानोभानुजातस्य भीः कुतः ॥ ७३ ॥ अपि पापसहस्राणि कृत्वामोहेन मानवः ॥ उर्जेयमनदेस्नातो निष्पापो जायते क्षणात् ॥ ७४ ॥ यावत्स्वस्योस्ति देहाय शब्देन्द्रियविक्रवः ॥ तावद्भूता निष्कुरीतयतो देहफलं व्रतम् ॥ ७५ ॥ एकभक्तेन तेन तथैवायाचितेन च ॥ उपवासेन देहोऽसंशोध्योऽप्युचिमाजनम् ॥ ७६ ॥ कृच्छ्रं चाद्रियणादीनि कर्तव्यानि प्रयत्नतः ॥ अशुचिः शुचितामेतिका यो यद्रुतधारणात् ॥ ७७ ॥ व्रतैः संशोधिर्देहयोर्वसति निश्चलः ॥ अर्थकामौ सोनिर्वाणौ तत्र प्रपृष्टु स्थितिः ॥ ७८ ॥ तस्माद्भूतानि सततं चरितव्यानि मानवैः ॥ धर्मसांनिध्यकर्तृणि चतुर्वर्गफलेऽसुभिः ॥ ७९ ॥ सदा कर्तुं न शक्नोति व्रतानि यद्विमानवः ॥ चातुर्मास्यमनुग्राह्यतदकुप्यत्ययत्नतः ॥ ८० ॥ भृशया ब्रह्मचर्यचर्किचिद्रक्षयिषेधनम् ॥ एकभक्तादिनियमोऽनित्यदानं न स्वशक्तितः ॥ ८१ ॥ पुराणश्रवणं चेतदर्थाचरणं पुनः ॥ असंख्यं दीपोद्वाधश्च महाजुष्टैव ते ॥ ८२ ॥ प्रभूतां कुर्वीजोऽब्दे देशे चापि गतम् ॥ यत्नेन वज्रैर्द्विमानं न हर्षि वृद्धये ॥ ८३ ॥ असंभाष्यानां संभाष्याश्चातुर्मास्यव्रतस्थितैः ॥ गौनं चापि सदा कायतथ्यं वक्तव्यमेव वा ॥ ८४ ॥ निष्पादांश्च मसूरांश्च कोद्रवान् वज्रैर्द्वतौ ॥ सदाऽशुचिभिरास्यैर्यथैष्यव्योनां त्रीजनः ॥ ८५ ॥ दंतकेशांश्चरादीनि नित्यं शोध्यानियततः ॥ अनिष्टचिंतानोकांश्च त्रिंशत्कालं त्रिंशत्कालं विचिन्तयेत् ॥ ८६ ॥ द्वादशशस्त्रपिमासेषु व्रतानोयत्फलं भवेत् ॥ चातुर्मास्यव्रतं तत्फलं स्याद्वर्द्धितम् ॥ ८७ ॥

वसहं विष्णुस्वस्वार्थम् ॥ विषयाद्विषयापाठः ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥

॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥ अभ्यंगाद्यतद्वति ॥ अभ्यंगा
चतुष्पिपिमासेषुनसामर्थ्यव्रतेयदि ॥ तदोजेव्रतिनाभाव्यमप्यब्दफलमिच्छता ॥ ८८ ॥ अव्रतःकार्तिकोयेषांशतोमृदुधियामिह ॥ तेषांपुण्यस्यलेभ्यो
पिनभवेत्सूकरामनाम् ॥ ८९ ॥ कृच्छ्रंवाचातिकृच्छ्रंवाप्राजापत्यमथापिवा ॥ संप्राप्तेकार्तिकेमासिकुर्याच्छ्रतयातिपुण्यवान् ॥ ९० ॥ एकारंभ्रतं
कुर्यात्त्रिरात्रव्रतमेववा ॥ पंचरात्रं सतरात्रसंप्राप्तेकार्तिकेव्रती ॥ ९१ ॥ पक्षव्रतंवाकुर्वतिमासोपेक्षणमेववा ॥ नोजेवंध्याविधायितव्येव्रतिनोकेनचित्क
चित् ॥ ९२ ॥ शाकाहारंपयोहारंफलाहारमथापिवा ॥ चरेद्यवन्नाहारंसांसंप्राप्तेकार्तिकेव्रती ॥ ९३ ॥ नित्यंनैमित्तिकंस्नानंकुर्याद्द्वेव्रतीनरः ॥ ब्रह्मचर्यं
चरेद्द्वेमहव्रतफलार्थवान् ॥ ९४ ॥ बाहुलंब्रह्मचर्येणयःक्षिपेच्छुचिमाननमः ॥ समस्तंहायनंतेनब्रह्मचर्यकृतंभवेत् ॥ ९५ ॥ अस्तुकार्तिकेमाससुपवासैः
समापयेत् ॥ अप्यब्दमपितेनेहभवेत्सम्यगुपोषितम् ॥ ९६ ॥ शाकाहारपयोहारैरुजैरितिवाहितः ॥ अखंडितशरत्तेनतदाहारेणयापिता ॥ ९७ ॥
पत्रभोजीभवेद्देवकार्यंन्याज्यंप्रयत्नतः ॥ योव्रतीकार्तिकेभोजीस्थान्नतद्भूतफलंलभेत् ॥ ९८ ॥ कांस्यस्यनियमोदद्यात्कांस्यसपिंप्रदूरितम् ॥ रुजेनयस्ये
त्सौद्रमतिशुद्ध्यतिप्रदम् ॥ ९९ ॥ मधुत्यागेधृतंदद्यात्पायसंचसरकर्म ॥ अभ्यंगेऽभ्यवहारेचतैलमूर्जेविवर्जयेत् ॥ १०० ॥ भूयात्स्नानरकोदहीतत्राभ्यं
गाद्यतो नच ॥ तैलत्यागेतिलान्दद्याद्राणमात्रान्सकाचनान् ॥ १ ॥ कार्तिकेमस्यभोजीयःसर्तैर्मायोनिमृच्छति ॥ बाहुलेभ्योसभोजीयःसृष्ट्यभिःपृथशो
षिते ॥ २ ॥ मांसाशिनोपिपेभूपास्यजेयुस्तेपिकार्तिके ॥ मस्यमांसांसानिसंन्यज्यकार्तिकव्रततत्परः ॥ ३ ॥ मस्यमांसादनाहोर्गद्धिर्भवेतिनि
श्चितम् ॥ नियमेमस्यमांसांनदद्यात्कार्तिकेव्रती ॥ कूश्मांडानिसमाधाणिदशस्वर्णयुतान्यपि ॥ ४ ॥ कार्तिकेमौनभोजीयःसोभ्रात्यव्रतमेवहि ॥
सुवर्णंसतिलांमौनीसहिरण्यंप्रदापयेत् ॥ ५ ॥ कार्तिकेलवणंत्यक्तयेनव्रतभृतासता ॥ त्यक्ताःसर्वेसास्तेनतत्प्रागिगांप्रदापयेत् ॥ ६ ॥ भूशय्यांका
र्तिकेकुर्वन्नभुवंसंस्पृष्टती ॥ पर्यंकंभूशयोदद्यात्सतूलंसोपधानकम् ॥ ७ ॥ दीपयःकार्तिकेदद्यादखंडंघृतवर्तिकम् ॥ मोहंघृतमसंप्रायसंगच्छतिदुग्धे
तिम् ॥ ८ ॥ यःकुर्यात्कार्तिकेमासेरजन्यादीपकौमुदीम् ॥ तामिदंवांधतामिंसनसपश्येत्कदाचन ॥ ९ ॥ पाण्यंधकारसंकुद्धःकार्तिकेदीपदानतः ॥ क्रोधां
धकारितुमुखंभास्कार्गिसनवीक्षते ॥ ११० ॥

दुर्द्वर्तनात् ॥ आद्यतः आद्यात् अभ्यवहारश्चेत्यर्थः ॥ अभ्यंगाद्यतद्वतिवापदच्छेदः ॥ तत्राभ्यंगादित्यभ्यवहारेपलक्षणम् ॥ १ ॥ नैमित्तिकमिदंमस्यस्मदीयांसिन्धु ॥ २ ॥ ४ ॥ ४ ॥
॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ पापांकारसंकुद्धः पापमेवाधकारस्तस्मैतकुद्धः ॥ ११० ॥

॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ प्रबोधकणीमुत्थानैकादशीम् ॥ १२० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥
 सउद्योतमयपश्यैत्रैलोक्यसंचारम् ॥ प्रबोधेनममप्रयोदीपसोऽब्जलवर्तिकम् ॥ ११ ॥ पंचमृतानां कलशैर्हजैर्मांस्नापयेन्नरः ॥ अणवितट
 मासाद्यवसेत्कल्पसुण्यवान् ॥ १२ ॥ प्रतिशंपकार्तिकिकेकुर्वञ्ज्योत्स्नांप्रदीपजाम् ॥ ममप्रभक्तिसंयुक्तोर्गंधांतंनसंविशेत् ॥ १३ ॥ अज्यद्
 र्तिकसूत्रेयोदीपमेश्वरबोधयेत् ॥ बुद्धिश्रंनचान्नातिमहाप्रभुभयेसति ॥ १४ ॥ कार्तिकेमासिमयात्रायैः कृताभक्तिनतयैः ॥ विदुतीथकृतस्नानैर्लक्ष्यु
 क्तिर्नदूतः ॥ १५ ॥ व्रतिनः कार्तिकेमासिस्नानस्यविधिवन्मम ॥ दामोदरदृष्टाणाध्यदुज्जनिपूदन ॥ १६ ॥ स्नानेनमिक्तिकेकृष्णकान्तिकेयाशौ
 षणे ॥ गृहान्वध्यमयादुत्तराध्यासहितोभवान् ॥ १७ ॥ इमौमंत्रैस्सुच्चार्योध्यमहं प्रयच्छति ॥ सुवर्णरत्नपुण्ड्रपुण्ड्रांशवेनपुण्यवाच् ॥ १८ ॥
 सुवर्णपूर्णपृथिवीसंकरुपादकपूर्वकम् ॥ तेनदत्ताभवेत्सम्यक्सुपात्रायसुवर्षणि ॥ १९ ॥ एकादशीमासाद्यप्रबोधेकर्णसम ॥ विदुतीथकृतस्नानैर्गौ
 जामरणान्वितः ॥ २० ॥ दीपान्प्रबोध्यबहुशोममालंकृत्यशक्तिः ॥ तौर्यत्रिकविनेदेनपुण्यश्रवणादिभिः ॥ २१ ॥ महाप्रहोत्सवंकृत्वायत्नपूर्णा
 तिथिर्भवेत् ॥ तत्राह्वानं बहुशः कृत्वा मन्त्रातिथेनरः ॥ २२ ॥ महापातक्युक्तोपिनविशेषमदोदरम् ॥ विदुमाधवनायानं योमास्रजसमवेयेत् ॥ २३ ॥
 विदुतीथकृतस्नानोनिर्वाणसंहिविंदति ॥ आदिमाधवनामाहं पूज्यः सत्ययुगेभुने ॥ २४ ॥ अनंतमाधवोद्भेद्यद्वेनायां सर्वासिद्धिदः ॥ श्रीदमाधवरत्नाहं
 द्वापरपरमार्थकृत् ॥ २५ ॥ कलौकलिमलध्वंसीज्ञेयोहं विदुमाधवः ॥ कलौकल्पसंपन्नानमाविंदतिमानवाः ॥ २६ ॥ तस्मैसाययसूढोभेदवादपरयणः ॥
 ममभक्तिप्रभुवाण्येविश्वं द्विपतिवै ॥ २७ ॥ विद्विषोममतेज्ञेयाः पिशाचपदगामिनः ॥ पैशाचीयोनिमाय्यापिकालभैरवशासनात् ॥ २८ ॥ दिग्दृष्ट
 सहस्राणिउषित्वादुःखसागरे ॥ विश्वेशानुग्रहादेवततोमोक्षमवाप्सुयुः ॥ २९ ॥ तस्माद्वेषेनकर्तव्येविश्वेशेपरमात्मनि ॥ विश्वेऽद्वैष्टिणांपुंसांप्रायश्चित्तं
 यतोनिहि ॥ ३० ॥ मनसापिहिविश्वं विद्विषंतीहयेऽधमाः ॥ अध्यासतैर्धर्माभिसंमृतास्तेत्यत्रसंततम् ॥ ३१ ॥ शिवनिर्दापगयेययेपाण्डुपदनिंदकाः ॥
 विद्विषोममतेज्ञेयाः पतंतो नरकेऽनुचौ ॥ ३२ ॥ अष्टाविंशतिकोऽपुनरकेयुकमेणहि ॥ करुणकरवसंयुस्मनेयविश्वेशर्निंकाः ॥ ३३ ॥ विश्वेशानुग्रहं
 प्राप्यसुनेहमपिमुक्तिदः ॥ मद्वक्तैस्तादृशेणसेव्येविश्वेशोऽनिशम् ॥ ३४ ॥ इयं वाराणसीज्ञेयासुनेपाण्डुपतस्थली ॥ तस्मान्मनुष्यनिःपद्यः कार्श्या
 निःश्रेयसार्थिभिः ॥ ३५ ॥ अत्रपचनदेतीथैह्यतिविश्वेश्वरः स्वयम् ॥ ऊर्जमदैवमगणः सत्कंदः सपरिच्छदः ॥ ३६ ॥
 ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥

धूतपापकहत्तिपमौदार्यव्यापनायोक्तम् ॥ धूतपापकोपलक्षितेधर्मानन्दइत्यर्थः ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

ब्रह्मासवेदः समखो ब्रह्माणयाद्याश्चमातरः ॥ सप्तव्ययः ससरितः स्रान्त्यूजैर्धृतपापके ॥ ३७ ॥ सचेतनाहियावतल्लोकेयदेहधारिणः ॥ तवतः स्नातुभयानिदं
निकिधूतपापके ॥ ३८ ॥ यैनपचनेदस्नातंप्राप्यकार्तिकिकंशुभम् ॥ जलबुद्धवत्तेषां वृथाजन्मशरीरिणाम् ॥ ३९ ॥ आनंदकाननपुण्यपुण्यं दनदंततः ॥
ततोपिममसान्निभ्यमग्निर्विदोमहासुने ॥ ४० ॥ अनेनैवानुमानेन विद्धिपंचनदस्यैव ॥ महिमानं महाप्राज्ञसर्वतीर्थोत्तमतत्तम् ॥ ४१ ॥ श्रुत्वापि
महाप्राज्ञो महापापैः प्रमुच्यते ॥ विष्णोर्मुखादिति श्रुत्वा सोऽग्निर्विदुर्महसुनिः ॥ ४२ ॥ पुनः प्रणम्य प्रच्छेदुमाधमच्युतम् ॥ ४३ ॥ अद्विबिंशुवाच ॥
भगवच्छ्रेतुमिच्छामि विदुमाधवतद्ब्रह्म ॥ कतिधातवरूपाणि कार्यांस्तजनादन ॥ ४४ ॥ भविष्याण्यपि कानि हतानि मे कथयाच्युत ॥ यत्किं प्रसूज्यते
भक्ताः प्राप्स्यंतिकृतकृत्यताम् ॥ ४५ ॥ इति श्रीस्कादिमहापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थेऽंशे काशिविंदउत्तरार्धे विदुमाधवविद्विजोत्तराय
ष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६० ॥ ॥ अगस्त्यउवाच ॥ ॥ षडास्यमाधवाख्यानं श्रुतमेपापनाशनम् ॥ महिमापिश्रुतः श्रेयान्स्यस्यस्यं च न हरे ॥ १ ॥
यदग्निर्विदुनाष्टिच्छमाधवोदित्यसूदनः ॥ तस्योत्तरं समाख्याहियथाख्यातं मधुद्विषा ॥ २ ॥ ॥ स्कंदउवाच ॥ ॥ शृण्वगस्त्यस्य महर्षेर्वचनं
मयाधुना ॥ माधवेन यथाचक्षिमुनये चाग्निर्विदे ॥ ३ ॥ ॥ विदुमाधवउवाच ॥ आदौ पादोदके तीर्थे विद्धि मामादिकेशवम् ॥ अग्निर्विदेमहाप्राज्ञो भक्तानां
मुक्तिदायकम् ॥ ४ ॥ अविमुक्तोऽमुतेऽत्रैवेयं यथादिकेशवम् ॥ तेऽमृतं चंभजेत्येव सर्वदुःखविजिताः ॥ ५ ॥ संगमेशं महालिंगं प्रतिष्ठाप्यादिकेशवः ॥
दर्शनाद्वहं नृणां मुक्तिमुक्तिं दिशेत्सदा ॥ ६ ॥ याम्यां पादोदकाच्छेत्तद्वीपतीर्थमहत्तरम् ॥ तत्राहं ज्ञानदेन नृणां ज्ञानं केशवसंज्ञकः ॥ ७ ॥ श्वेतद्वीपिनः
स्नात्वा ज्ञानं केशवसन्निधौ ॥ न ज्ञानाद्भ्रूतेऽक्कापि ज्ञानं केशवपूजनात् ॥ ८ ॥ तादृशं केशवनामाहं तार्यतीर्थेनोत्तमैः ॥ पूजनीयः सदा भक्तयता ॥ ९ ॥
वत्ते प्रियामम ॥ ९ ॥ तत्रैव नारदीतीर्थे स्म्यहं नारदकेशवः ॥ ब्रह्मविद्योपदेशं च तत्तीर्थं प्लुतवर्षमागम् ॥ १० ॥ प्रहृदतीर्थं तत्रैव नाम्ना प्रहृदकेशवः ॥ भक्तैः
समर्चनीयोऽहं महाभक्तिसमृद्धये ॥ ११ ॥ तीर्थेऽत्रोपेतत्राहं नाग्नैवादित्यकेशवः ॥ पातकध्वांतनिचयं ध्वंसयामीक्षणदपि ॥ १२ ॥

अग्निर्विदुनाष्टस्य मयुषः सुक्ता सुखपूर्वकं पृच्छति ॥ षडास्येति ॥ १ ॥ २ ॥ आचक्षिष्यकषि ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

॥३३॥ १५॥ १६॥ १७॥ १८॥ गोपीगोविंदतीर्थोपायुक्तश्रीकृष्णवार्त्ताम् ॥ १९ ॥ २० ॥ विशेषबुद्धशरिपितृवार्त्ताम् ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ भक्तिशुक्तिद्वयभक्तिगोम् ॥ २४ ॥
 दत्तात्रेयेश्वराध्याम्यमहमादिगदाधरः ॥ हराभितत्रभक्तानांसंसारगदसंचयम् ॥ ३३ ॥ तत्रैवभगवतीर्थेभृशुकेशवनामृतः ॥ काशीनिशिच हरे
 विभर्म्मचमनोरथैः ॥ ३४ ॥ वामनाख्येमहातायमनःप्रार्थितदेशुभे ॥ पूज्यंहंशुभमिच्छद्दिनांवासानकेशवः ॥ ३५ ॥ त्वरणायाजनेनैव नन्द
 णात्मकम् ॥ भक्ताःसमर्च्यमाण्युवनारायणात्मकाः ॥ ३६ ॥ तीर्थेयज्ञवराहाख्येयज्ञवराहसंज्ञकः ॥ नैःसपर्चनयोगंहसवयवज्ञफलेष्टुभिः ॥ ३७ ॥
 विदारगसिंहोकाशीविघ्नविदारणः ॥ तत्राग्नितीर्थेसमेव्यस्तीर्थोपद्रवशान्तये ॥ ३८ ॥ गोपीगोविंदतीर्थेनुगोपीगोविंदसंज्ञकम् ॥ समर्च्यमाणोदोदय
 सममार्यानसंस्पृशेत् ॥ ३९ ॥ मुनेलक्ष्मीसिंहोस्मितीर्थेतत्राविषावने ॥ दिशामिभक्तियुक्त्येऽसदानैःश्रेयसीश्रियम् ॥ ४० ॥ शेषमाधवःशरीरैर्न
 र्थेऽधरारिणि ॥ विश्राणयाम्यशेषांश्चविशेषांश्चचितिताम् ॥ ४१ ॥ शंखमाधवतीर्थेचस्नान्वाशंलमाधवम् ॥ शलोकेनसंस्नानव्यभेच्छुनन्दिनैः
 पतिः ॥ ४२ ॥ इयमीवेमहातीर्थमाहयग्रिवकेशवम् ॥ प्रणम्यप्रानुयाज्नूनतद्विष्णोःपरसंपदम् ॥ ४३ ॥ भीष्मकेशवनामाहं वृद्धकालेशपश्चिमे ॥ उपसर्गा
 न्दहरीष्मान्सेवितोभक्तियुक्तितः ॥ ४४ ॥ निर्वाणकेशवआहंभक्तनिर्वाणमूचकः ॥ लोलाकंदुत्तरेभगेलोलत्वचैतसोहरे ॥ ४५ ॥ वंशजिह्वेऽनु
 दय्याभ्याम्योभांसमर्चयेत् ॥ काश्याख्यातंविभुवनकेशवंनसगर्भमाक् ॥ ४६ ॥ ज्ञानवाण्याःपुरोभागेविद्धिमांज्ञानमाधवम् ॥ तत्रमांभनितोरेच्छे
 ज्ञानंप्राप्नोतिशाश्वतम् ॥ ४७ ॥ श्वेतमाधवसंज्ञोहंविशालाहयाःसमीपतः ॥ श्वेतद्विपेश्यंरूपंकुर्याभक्त्यासमर्चितः ॥ ४८ ॥ उदरदशाश्वमेधेऽन्या
 प्रयागाख्यंचमाधवम् ॥ प्रयागतीर्थेमुस्तातोदङ्गाण्यैःप्रमुच्यते ॥ ४९ ॥ प्रयागगमनेपुंसांयत्फलनपसिञ्चतम् ॥ तत्फलंस्याद्दशगुणमत्रस्नान्वासर
 यतः ॥ ५० ॥ गंगायमुनयोःसंगेयत्पुण्यंस्नानकारिणाम् ॥ काश्यामत्सन्निधावतत्पुण्यंस्याद्दशोत्तरम् ॥ ५१ ॥ दानानिरादुशस्तैर्केदुतांशुतल
 भवेत् ॥ कुरुक्षेत्रहितकार्यामत्रैवम्याहशाधिकम् ॥ ५२ ॥ गंगोत्तरवहायत्रयमुनापूर्वाहिनी ॥ तत्संभेदंनःप्राप्यसुचेन्नहहत्यया ॥ ५३ ॥ नानं
 तत्रकर्तव्यंपिददन्चभावतः ॥ देयानितत्रदानानिमहाफलमभीप्सुना ॥ ५४ ॥ गुणाःप्रजापतिक्षेत्रेयेसर्वसुदीरिताः ॥ अविमुक्तोहोः३५सं
 ख्याताश्चभवंतिहि ॥ ५५ ॥ प्रयागेशंमहालिंगं तत्रतिष्ठतिकामदम् ॥ तत्सांनिध्यञ्चतत्तीर्थकामदं परीक्षीतितम् ॥ ५६ ॥
 ॥२५॥ २६॥ २७ ॥ २८ ॥ उच्छुत्तरे ॥ २९ ॥ तपमिमावे ॥ ३० ॥ मत्सर्वाधोप्रयागमाधवनिर्कटं ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ प्रयागेऽर्द्धलवटकवयम् ॥ ३६ ॥

१ प्रयागे तु गंगा नोत्तरवहा पर दक्षिणवाहिनीति विचारणीयमनन्द वयम् । न चैत शरीरप्रयागोऽन्य तत्र ममेदमागदिति । २ शृट्ठञ्जेऽप्येकत्र प्रजोपादिति स्पृष्टम् । टीकाकारमन नहं जया म्नामन्यम्

॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ऊर्जेकार्तिक ॥ ४३ ॥ मानसमालशोकृत्यस्तसमीपवेत्यर्थः ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ग्रहत्वेप्रदत्तवेत्यर्थः ॥ दहतीतिपाठः ॥ ४८ ॥ ४९ ॥
 ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ मणिकर्णिकायाः समीपमुपमणिकर्णकं मणिकर्णिकायामित्यर्थः ॥ ५३ ॥ वैकुण्ठदिति ॥ आगत्यमणिज्जर्णिकासमासाद्योतिशेषः ॥ ५४ ॥ सङ्कलिते ॥ सङ्कलिते ॥
 काश्यामाद्यप्रयागेयैस्सन्तोमकरार्कगः ॥ अरुणोदयमासाद्यतेर्षानिःश्रेयसङ्कुतः ॥ ३७ ॥ काशुद्रवैष्यागोयेतपसिस्नातिप्रयताः ॥ दशाश्वमेधज्
 नितं फलतेषामिवेष्टुवम् ॥ ३८ ॥ प्रयागमाध्वंभक्त्याप्रयागेशचकामदम् ॥ प्रयागेतपसिस्सन्तावेयचयन्यचहंसदा ॥ ३९ ॥ धनधान्यमुतद्वास्तेलवध्वामे
 गान्मनोरमान् ॥ सुक्तेहपरमानंदं परमोक्षमवाप्नुयुः ॥ ४० ॥ मावेसर्वाणितीर्थानिप्रयागमाधियातिहि ॥ प्राच्युदीचीप्रतीचीतोदक्षिणाधस्तथाध्वतः ॥
 ॥ ४१ ॥ काशीस्थितातीर्थानिमुनेयानिनुकुत्रचित् ॥ यदियातितदयातितीर्थत्रयमनुत्तमम् ॥ ४२ ॥ आयात्यूर्जपंचनेद्रप्रतःप्रतर्पणार्थमतिकम् ॥
 महाघौघप्रशमनेमहाश्रेयोविधायिनि ॥ ४३ ॥ प्राज्यमाध्वमवारिचप्रयागेशसमीपतः ॥ प्रातःप्रयागेस्सन्नातिसर्वतीर्थानिमामनु ॥ ४४ ॥ सप्तःसप्तच
 मध्याह्नमभियातिचनित्यशः ॥ संस्नातुंसर्वतीर्थानिमुक्तिदामणिकर्णिकाम् ॥ ४५ ॥ काश्याग्रहस्यपरममेतत्तेकाथितमुने ॥ यथातीर्थद्वयीश्वान्व
 स्वकालेविशेषतः ॥ ४६ ॥ अन्यद्ग्रहस्यैव्यामिनवाच्यंयत्रकुत्रचित् ॥ अभक्तेषुसदागोप्यनगोप्यंभक्तिमज्जने ॥ ४७ ॥ काश्यासर्वाणितीर्थानिहैकै
 कादुत्तरोत्तरम् ॥ महैर्नासिप्रहृत्यैवप्रसह्यनिजतेजसा ॥ ४८ ॥ एतदेवग्रहस्यैवाराणस्याउदीर्यते ॥ उत्क्षिप्यैकाङ्गुलितथ्यश्रेष्ठकासणिकर्णिकाम् ॥ ४९ ॥
 गर्जतिसर्वतीर्थानिस्वस्वधिषण्यगतान्यहो ॥ केवलं बलमासाद्यमुहन्माणिकर्णिकाम् ॥ ५० ॥ पापानिपापिनहन्त्वामहान्यपिबहून्यपि ॥ काशीतीर्थ
 निमध्याह्नेप्रायश्चित्तचिकीर्षया ॥ ५१ ॥ परस्वपर्वस्वपिवानित्यनियमवन्त्यहो ॥ निर्मलानिभवंत्येवविगाह्यमणिकर्णिकाम् ॥ ५२ ॥ विश्वेशवि
 श्वयासाधसदोपमणिकर्णिकाम् ॥ मध्यंदिनं समासाद्यसंस्नातिप्रतिवासम् ॥ ५३ ॥ वैकुण्ठद्वयहन्तियमध्याह्नेमणिकर्णिकाम् ॥ विराहोपद्रयासाध
 मुदापरमयामुने ॥ ५४ ॥ सकृन्ममाख्यगृण्णतानिर्हरन्त्यदद्यान्महम् ॥ हरिनामसमापन्नस्तद्वलान्माणिकर्णिकात् ॥ ५५ ॥ सत्यलोकात्यतिदिनं ह
 सयानःपितामहः ॥ माध्याह्निकविधानायसमायाम्मणिकर्णिकाम् ॥ ५६ ॥ इंद्राद्यालोकपालाश्चमरीच्याद्यामहर्षयः ॥ माध्याह्निकीक्रियांकृतसमीपे
 णिकर्णिकाम् ॥ ५७ ॥ शेषवासुकिमुख्याश्चनगवैनगलोक्तः ॥ समयातीतिहमध्याह्नेसंस्नातुंमणिकर्णिकाम् ॥ ५८ ॥

त्वत्तद्विचिन्माख्याम् ॥ यणतामुक्तांशदहमयनिर्हरन्तिः शेषेणपण्डराभिनाश्याभितन्माणिकर्णिकाद्वलान् मणिकर्णिकावगाहनादिजन्यसामर्थ्यादित्यर्थः ॥ निर्हरादितिपठोर्निराश्रित्यम् ॥
 अतएवग्रहहरिनामसमापन्नः भक्तानां णिपापानिर्हरतीतिहरिः हरिरितिनामसमापन्नयेनोक्तं ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥

[illegible]

स्मिन्सत्त्वसौमदुर्वैश्रुतिभुसुखवर्णमनुः ॥ अत्रयथाश्रुतस्यग्राह्यत्वाद्द्व्यादिनिर्मानविश्वः ॥ ९७ ॥ पुमिति विद्वेषणात्स्त्रीणां नोपनिवारितः ॥ स्त्रीभिरिति पाठो मृतो देशान्तोऽप्यिति दर्शनादेव ॥ ९८ ॥ गुणद्वैकः पद्मैः ॥ सक्षोद्रेण सममुता ॥ ९९ ॥ १०० ॥ नरत्नसमन्विता वृत्तैर्नैरलंकृतेत्यर्थः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ समच्योमणिर्काणिके
 श्वहृत्सर्गः ॥ ५ ॥ ६ ॥ आत्मानः पञ्चवर्णोक्ताः ससंसारवर्तिनः ॥ तेषां पितृहृदयः स्मृतः पशुपतिर्वैद्यरिति ॥ निधिर्ब्रह्मा ॥ पशूनां शुतुल्यानां जीवानां पञ्चहृद्ज्ञानहृत्पुण्यहृत् ॥
 अर्थमंत्रोऽनिर्गन्धः पुमिसुक्तिममीप्सुभिः ॥ होमो दर्शकः कार्यः श्रद्धाबद्धादौर्नैभिः ॥ ९८ ॥ परिश्रुतैः पुंडरीकैर्व्येनहविषा स्फुटैः ॥ सशक्रेण मे
 धवीसक्षोद्रेण सदाशुचिः ॥ ९९ ॥ त्रिलक्षमंत्रजयेन मृतो देशांतरेष्वपि ॥ अवश्यं युक्तिमाप्नोति मंत्रस्यास्य प्रभावतः ॥ १०० ॥ सौवर्णी प्रातिभाकार्या
 नवतन्त्रसमन्विता ॥ पूर्वोक्तैरूपसंपन्ना संपूज्या सा प्रयत्नतः ॥ १ ॥ संपूज्या वासदाग्रे हेनरैर्मोक्षैर्कांक्षिभिः ॥ मणिकर्ष्यापथाक्षे व्यासमभ्यर्च्य प्रयत्नतः
 ॥ २ ॥ संसारभीरुभिः पुंभिः श्रद्धाबद्धादौर्नैभिः ॥ ३ ॥ मणिकर्ष्याकृतत्नानो मणिकर्णां शिर्विशिष्टा ॥ जननो
 जडरागावासवसर्पितनलभेजः ॥ ४ ॥ मणिकर्णी शर्लिंगगुरा संस्थापितं मया ॥ प्राद्वारैर्दृष्टस्यास्रमच्यो मोक्षकांक्षिभिः ॥ ५ ॥ ततः पाशुपतं तीर्थसङ्घर्षः
 मणिकर्णतः ॥ कृतोदकक्रियस्तत्र पश्येत्पशुपतीश्वरम् ॥ ६ ॥ यत्र पाशुपतो योगोऽपदिष्टः पिनाकिना ॥ ममापि विधिमुर्यानां सुराणां पशुपाशहृत् ॥
 ॥ ७ ॥ अतः पशुपतिर्गर्त्रलिंगरूपधरः स्वयम् ॥ पशुपाशविमोक्षाय नित्यं कांक्षां प्रकाशते ॥ ८ ॥ तत्र चैव चतुर्दशं शुक्लायां शुचिमानसैः ॥ द्वादश
 यात्राप्रयत्नेन रात्रौ जागरणं तथा ॥ ९ ॥ पूजयित्वा पशुपतिमुपोषणपरायणाः ॥ पशुपाशैर्नैव ध्येत दर्शविहितपारणाः ॥ ११० ॥ रुद्रावास्तनरैर्
 र्थतीर्थयाशुपतापुरः ॥ तत्र स्नात्वा नरैर्यो रुद्रावासेऽपरोहरः ॥ ११ ॥ मणिकर्णी श्वराद्याभ्यां रुद्रावासेऽश्वरनाः ॥ समाराध्य त्रैमेह्यो केरुद्रावासेन सु
 शयः ॥ १२ ॥ विश्वैर्त्थततोऽयाम्या विश्वैस्तीर्थरधिष्ठिता ॥ तत्र स्नात्वा नरो भस्त्वा विश्वनाथं त्रिलोकेश्वरम् ॥ १३ ॥ विश्वांगैरीचतदनुपूजयित्वा
 तिभक्तिः ॥ विश्वस्य पूज्यो भवति तो विश्वमयो भवेत् ॥ १४ ॥ मुक्तिर्तीचतदनुपूजयित्वा पशुपतिमन्त्रजः ॥ मोक्षेश्वरं ततोऽभ्यर्च्य मोक्षमाप्नोत्यसंशयः
 ॥ १५ ॥ अविमुक्तेश्वरात्पश्चान्मोक्षेश्वरं विश्वमानवः ॥ न पुनर्मानवलोके यातायातं करोत्यहो ॥ १६ ॥ अविमुक्तेश्वरं तीर्थमुत्तितीर्थान्मननादङ्ग ॥
 तत्राश्रुत्या विमुक्तेश्वरमर्चयित्वा विमुच्यते ॥ १७ ॥

पाशयेकमेनेति पाशपञ्चानवर्णवेषापादः ॥ पाशहृदयहृत् ॥ तदुक्तम् ॥ बंधको भवपानो न भवपानाशब्दो चक्रः ॥ क्रतुवदः पञ्चहृदिविष्णुः वसना नन्दति ॥ चतुर्विंशतितत्त्वयात्रां शुण्डाङ्गवा
 पाशाः ॥ तदुक्तमीश्वरीतायां कूर्मपुराणे ॥ चतुर्विंशतितत्त्वा निमाया कर्मगुणा इति ॥ एते पाशाः पशुपते हे शश्वपु बंधना इति ॥ ७ ॥ ८ ॥ तत्र शुक्लचतुर्दश्यामिति पदं तां वसत्यात्रा
 विषयम् ॥ पूजयित्वा तेषां प्रतिमासङ्कष्टं न चतुर्दशी विषयमिति भेदः ॥ ९ ॥ ११० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥

॥ १८ ॥ त्वद्धर्मसंरक्षिणमिमादतः स्नायस्वियमज्ज्ञादिति पितृदत्तदिष्टकौशास्तन्मभाषाट्टकौशिकम् ॥ १२० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ सप्तमुद्रासमुद्रः सहितः ॥ २७ ॥ तुष्टितत्पर
रित्यत्र तुष्टीतिक्रियाविशेषणम् ॥ भक्तितत्परैरिति निषापाठः ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ मातर्भवानीति ॥ हेमात्मर्भवानितवपादजोऽहं भवानितव चरणघृष्टलहंस्याम् ॥
हेमात्मर्भवानितवदासनामव्यप्रकृष्टः श्वेदकोऽहं भवानी ॥ हेमातर्हं भवानियथाऽस्मिन्भवसरोऽहं भवानिन् भवेयमवधियाभ्यामित्यर्थः ॥ तथाऽनुदिनप्रतिदिनतद्वत्कृत्वांभजतद्वत् तत्तद्वत्कृताहो
तत्सरोत्तरकंतीर्थत्रयविश्वेश्वरः स्वयम् ॥ आचष्टे तारकं ब्रह्ममृतकर्णेन मृतात्मकम् ॥ ३८ ॥ सुस्नातस्तारके तीर्थे तारकेऽध्वदर्शनात् ॥ संसारसागरं तीर्त्वा
तारयेत्स्वपितृनुपि ॥ ३९ ॥ तत्राभ्याशस्कंदतीर्थं तत्राालुत्यनरोत्तमः ॥ दृष्ट्वा षडाननं चैव जह्यात्पाङ्क्तौ शिकीतनुम् ॥ ४० ॥ तारकेऽध्वर्षेण दृष्ट्वा देवं
षडाननम् ॥ वसेत् षडानने लोकौ मार्गं वपुरुद्धहन् ॥ ४१ ॥ दुंदितीर्थं ततः पुण्यं नरस्तत्र कृतादकः ॥ दुंदिगणपतिस्तुत्वानां विद्वैरभिभूयते ॥ ४२ ॥
भवानीतीर्थं मतुलं दुंदितीर्थं स्यदक्षिणे ॥ तत्र स्नात्वा विधानेन भवानीं परिपूज्य च ॥ ४३ ॥ दुकूलैरत्नैर्यज्ञैर्नैर्देवैर्बहुविस्तारैः ॥ पुष्पैर्धूपैश्च दक्षिणं भवानी
शौप्रपूज्य च ॥ ४४ ॥ समस्तमर्चितेन त्रैलोक्यं स चारम् ॥ भवानीं शंकरौ काश्यामर्चितौ श्रद्धया तु यैः ॥ ४५ ॥ चैत्राष्टम्यां महायात्रां भवान्याः कारये
त्सुधीः ॥ अष्टाधिकाः प्रकर्तव्याः शतकृत्यः प्रदक्षिणाः ॥ ४६ ॥ प्रदक्षिणीकृता तेन स तद्वत्पवती मही ॥ स शैलासप्तमुद्राच साश्रमाच सकानना ॥ ४७ ॥
अष्टो प्रदक्षिणा देयाः प्रत्यहं तु द्धितत्परैः ॥ नमनीयौ प्रयत्नेन भवानीं शंकरौ सदा ॥ ४८ ॥ भक्तानां कामदानिन्यं भवानीं वासं प्रादा ॥ अतो भवानीं संपूज्या
काश्यां तीर्थं निवासिभिः ॥ ४९ ॥ योगक्षेमं सदा कुर्व्याद्भवानीं काश्यां निवासिनाम् ॥ तस्माद्भवानीं संपेव्यासतंतं काश्यां निवासिभिः ॥ ५० ॥ भिक्षुणां निवासदा
भिक्षां भिक्षुणां मोक्षं कांक्षिणा ॥ यतो भिक्षा प्रादा काश्यां विश्वेश्वरस्य कुदुर्विनी ॥ ५१ ॥ गृहमध्ये त्रयविश्वेशो भवानीं तत्कुदुर्विनी ॥ सर्वेभ्यः काश्यां सस्थेभ्यः भो
क्षभिक्षां प्रयच्छति ॥ ५२ ॥ दुष्प्रापमपि यत्किंचित्काशेक्षेत्रं निवासिनाम् ॥ तत्सुप्राप्यं करोत्येव भवानीं पूजिता नृभिः ॥ ५३ ॥ कुर्वाज्जागरणरात्रौ महा
घृम्यां व्रती नरः ॥ ग्रातर्भवानीं मभ्यर्च्य प्राशुयाद्वा द्धितं फलम् ॥ ५४ ॥ शुक्रे शात्पश्चिमाश्यां भवानीं योऽभिषिषते ॥ सर्वमेनो रथास्तन्यसिद्धयतीह न सं
शयः ॥ ५५ ॥ काश्यां सदैव वस्तव्यं स्नातव्यं च नृणां हिनी ॥ भवानीं शंकरौ संपेव्यां प्रातर्व्यभुक्तिमुक्ति ॥ ५६ ॥ मातर्भवानितव पादौ राजो भवानिमातर्भ
वानितव दासतरो भवानी ॥ मातर्भवानि न भवानियथा भवे स्मिन्स्वप्नद्वारं भवान्यनुदिनं न पुनर्भवानी ॥ ५७ ॥

भवानि ॥ तर्हि किंप्रतिजन्ममद्भक्तो भूत्वा कल्पविभोक्षवा छसिनेत्याह ॥ न्युनर्भवानिति ॥ यदा ननु तर्हि ब्रह्माणः प्रतिदिनं जन्म लब्ध्वा मद्भक्तः सन् भोगान् भुङ्क्ते ब्रह्मणो मुक्तिं समर्थं भाष्यदास्याभातिवेचे
यदा अस्मिन् भवेद्यथा ह न भवति विविधि विशेष्यिकरो न स्यात् यथा त्वद्गम्भानि
त्यह ॥ अनुदिनं ब्रह्माणः प्रतिदिनं धनं भवति ॥ वर्तमानजन्मनि त्वत्को भूत्वा एतज्जन्मानंतरं मे मुक्तः स्यात्मित्यर्थः ॥ यदा

भोगपातान्तं दुर्गुणनर्तनानि ॥ यदा तथाहमनुदिनं त्वद्भगवानियथास्मिन्पुण्येन मनवानि न भवन्ति ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥
 गोलोद्विदी ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ कीकसमात्रकर्मस्थिमात्रम् ॥ ५६ ॥
 तिष्ठतागच्छतावापि स्वपताजाश्रतापिवा ॥ अयमंत्रः सदा जप्यः सुवात्यै काशिशवासिना ॥ ३८ ॥ ईशानतीर्थं तत्रैव भवानीति धर्मसन्निधौ ॥ तत्र स्नानाद्यैर्ह
 शानमचयैश्च सजन्मभाक् ॥ ३९ ॥ ज्ञानतीर्थं तत्रैव ज्ञानदं सर्वदानाणाम् ॥ कृताभिपेक्षस्तत्तीर्थे दृष्ट्वै ज्ञानेश्वरशिवम् ॥ ४० ॥ ज्ञानवापीसमीपस्थो
 ज्ञानेश्वरैः समीकृतः ॥ ज्ञानश्रंशेन तेनैवास्यादिपि पंचत्वमुच्छताम् ॥ ४१ ॥ शैलादिति तत्रैव परमार्द्धप्रकाशकम् ॥ तत्र श्रद्धादिकंकृत्वा दत्त्वादानं स्वश
 क्तिः ॥ ४२ ॥ शैलादिवरमालोक्य ज्ञानवाप्या उददिशि ॥ लभेद्गुणत्वपदवीनामत्र कार्याविचारणा ॥ ४३ ॥ नंदीतीर्थादवाच्यं तु विष्णुतिथिपरमम् ॥
 तत्र पौडाम्बिनिर्व्यापितृणां नृणो भवेत् ॥ ४४ ॥ विष्णुतिथिं कृतस्नानो यो मां विष्णुं विलोकयेत् ॥ विश्वेशदक्षिणार्धे विष्णुलोकं स गच्छति ॥ ४५ ॥
 यः प्रत्येकादशप्राप्य शयनं बोधिर्नोत्तथा ॥ कुर्याज्जागरणं रात्रौ मम मूर्तिं समीपितः ॥ ४६ ॥ प्रातः समर्च्य मां भक्त्या भोजयित्वा द्विजानपि ॥ दत्त्वाः कां
 च नमस्त्वनभूयो भूमिभागभवेत् ॥ ४७ ॥ कृत्वा तत्र त्रतोत्सर्गवित्तशब्दाद्विवर्जितः ॥ सम्यग्गतफलं धीमान्प्राप्नोत्येवमाज्ञया ॥ ४८ ॥ ममतीर्थादवाच्यं नृत्ति
 र्थं पितामहं भुभम् ॥ तत्र श्रद्धाविधानेन तर्पयित्वा पितामहम् ॥ ४९ ॥ पितामहे चरलिंगं ब्रह्मनालोपरि स्थितम् ॥ पूजयित्वा नरो भक्त्या ब्रह्मलोकमवाप्नुयात् ॥
 १५० ॥ ब्रह्मलोतः समीपे तु कृतं कर्म भुभुभम् ॥ परमक्षयतामेति शुभमेव ततश्चेत् ॥ ५१ ॥ अत्यल्पमपि यत्कर्म कृतमत्र भुभुभम् ॥ प्रलयेऽपि
 न तस्यास्ति प्रलये सुनिस्तम् ॥ ५२ ॥ नाभितोर्थं मिदं प्रोक्तं नाभितुं यतः क्षितेः ॥ अपि ब्रह्मांडगोलस्य नाभिरेश भुभुभया ॥ ५३ ॥ सामाणिकर्णिकेय
 यं नाभिगोभीयं भूमिका ॥ ब्रह्मांडगोलकंसर्वस्य स्यात्तिलोदयम् ॥ ५४ ॥ ब्रह्मनालं पतीति त्रिलोकेषु विश्रुतम् ॥ तत्संगभेदः स्यात्वाकोटिजन्मल
 हरेत् ॥ ५५ ॥ ब्रह्मनाले पतेद्येषामपि कीकसमात्रकम् ॥ ब्रह्मांडमंडपं तस्तेन विशंतिकदाचन ॥ ५६ ॥ ततो भागीरथे स्तीर्थं ब्रह्मनालदक्षिणे ॥
 तत्र स्नानान्नारः सम्यङ्मुच्यते ब्रह्महत्या ॥ ५७ ॥ भागीरथी चरलिंगं स्वर्गद्वारस्य सन्निधौ ॥ दर्शनं ब्रह्महत्यायाः पुरश्चरणमुच्यते ॥ ५८ ॥ अशुभां
 तिमाप्नाय स्य पूर्वैः पितामहाः ॥ तेन भागीरथी तीर्थं तर्पणियाः प्रयत्नतः ॥ ५९ ॥ तत्र भागीरथी तीर्थं श्रद्धा कृत्वा विधानतः ॥ ब्राह्मणान् भोजयित्वा तु ब्रह्म
 केन यो नितुम् ॥ ६० ॥ तदक्षिणेन महातीर्थं धुरकर्तारं सज्जितम् ॥ गोलोकादागताभिश्च गोभीर्यत्सु रकाटिभिः ॥ ६१ ॥ स्थण्डिकृतभृभागतस्तत्सु
 रकर्तारि ॥ तस्मिन् स्तीर्थे कृतस्नानः कृतापि दोषकक्रियः ॥ ६२ ॥

भागीरथे भागीरथ्याः ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ स्थण्डिकृतभृभागद्वाराच्छादितभृभागा ॥ स्थण्डितियाडोपि स एवार्थः ॥ ६२ ॥

॥ ६३ ॥ खुरकर्तृथइतिखुरकर्तोरिणस्तीर्थोदित्यर्थः ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ १७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥

खुरकर्तरीशंलिंगद्वन्द्वगोलोकमाप्नुयात् ॥ गोधनैर्नविमुच्येततल्लिङ्गत्यसमर्चनात् ॥ ६३ ॥ दक्षिणेशुरकर्तृथामार्कडन्तीर्थमुत्तमम् ॥ कृतश्राद्धविधानश्चत
स्मिंस्तीर्थेऽघद्वारिणि ॥ ६४ ॥ मार्कण्डेयेश्वरंलिंगद्वन्द्वगुर्दीर्घमाप्नुयात् ॥ ब्रह्मतेजोभिर्वृद्धिचकीर्तिचपरमांशुवि ॥ ६५ ॥ वसिष्ठतीर्थपरमहापात
कनाननम् ॥ तर्पयित्वापितृस्तत्रवसिष्ठेशं विलोक्य च ॥ ६६ ॥ नरोनलियते पापैर्जन्मत्रयसमर्जितैः ॥ वसिष्ठलोकेवसतिब्रह्मतेजःसमन्वितः ॥ ६७ ॥
तत्रैवारुंयतीर्थस्त्रीणांसौभाग्यवर्धनम् ॥ पतिव्रताभिस्तत्तीर्थाहनीयविशेषतः ॥ ६८ ॥ पौश्वल्यजनितोदोषस्तत्तीर्थपरिभ्रजनात् ॥ दण्डिनाश
मागच्छेदरुंधत्याः प्रभावतः ॥ ६९ ॥ मार्कण्डेयेश्वराच्याव्यां वसिष्ठेश्वरपूजनात् ॥ निष्पापोजायतेमन्योमहत्पुण्यमवाप्नुयात् ॥ ७० ॥ कूर्तवसिष्ठारं
धत्योस्तत्रपूज्यप्रयत्नतः ॥ नक्षत्रैर्वैधव्यमाप्नोतिनपुमान्छां वियोगिताम् ॥ ७१ ॥ वसिष्ठतीर्थतोयाम्यां नर्मदातीर्थमुत्तमम् ॥ विधायश्राद्धमेधवीजनभृशं विलो
क्य च ॥ ७२ ॥ तत्रदत्त्वांमहादानं पद्मयानविमुच्यते ॥ ततस्त्रिसंध्यैवैतीर्थत्रिसंध्येश्वरपूरवतः ॥ ७३ ॥ तत्रतीर्थेनरः स्नात्वाकृत्वासंध्याविधानतः ॥
संध्याकालविलोपोत्थपातकैर्नाभिभूयते ॥ ७४ ॥ त्रिसंध्येश्वरमालोक्यकृतसंध्यास्त्रिकालतः ॥ त्रिविदावर्तजं पुण्यं प्राप्नुयाच्छ्रद्धयाद्रिजः ॥ ७५ ॥
ततोऽनुयोगिनीतीर्थेनरस्तत्रकृताप्लवः ॥ दृष्ट्यातुयोगिनीपिठयोगसिद्धिमवाप्नुयात् ॥ ७६ ॥ अगस्तिनासमेतांचलोपामुद्रांप्रणम्य च ॥ ७८ ॥ सर्वपापविनियुक्तः
प्रयत्नेनदृष्ट्वागस्तीश्वरंविभुम् ॥ ७७ ॥ अगस्तिंकुंडेचततः संतर्प्यचर्पितामहान् ॥ अगस्तिनासमेतांचलोपामुद्रांप्रणम्य च ॥ ७८ ॥ सर्वपापविनियुक्तः
सर्वद्वेषविजितः ॥ गच्छेत्सर्वजैः सार्धशिवलोकेनरोत्तमः ॥ ७९ ॥ दक्षिणेऽगस्त्यतीर्थाच्चतीर्थमस्यतिपावनम् ॥ गङ्गाकेशवसंज्ञं च सर्वपातकनाशनम् ॥
॥ १८० ॥ तत्रमेशुभदांमूर्तिमुनेत्तीर्थसंज्ञिकाम् ॥ संपूज्यश्रद्धयाधीमान्ममलोकेमहीयते ॥ ८१ ॥ तत्रपिंडान्विनिर्वाप्यदत्त्वादानंस्वशक्तिः ॥ शतसां
वत्सरीर्तापितृणांसमर्पयेत् ॥ ८२ ॥ मणिकर्णीपरिमाणमेतत्तेकीर्तितंमहत् ॥ सीमाविनायकाद्याभ्यां सर्वविघ्नविधातनात् ॥ ८३ ॥ वैशेचने
श्वरात्पाच्यामहवकुंठमाधवः ॥ तत्रमांभक्तितोभ्यर्च्यैवैककुंठार्चमवाप्नुयात् ॥ ८४ ॥

॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥

॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ १९० ॥ १९१ ॥ १९२ ॥ १९३ ॥ १९४ ॥ मममेविष्णोः ॥ १९५ ॥ कंत्रह्राणंकलयतीतिकालसचसामैषवश्वेतिंकालमैवः ॥
वीरमाधवपञ्जोहवीरात्प्राथम्यमुने ॥ तत्रव्रतीसम्भ्यर्चयन्प्राथम्यामीयानालभेत् ॥ ८५ ॥ कालमाधवनामाहकालभैरवसन्निधौ ॥ कलिःकालोनकलये
नमद्रक्तमितिनिश्चितम् ॥ ८६ ॥ मार्गशीर्षस्यशुक्लपक्षेकादश्यामुपोषितः ॥ तत्रजागरणं कृत्वायमनलोकयेकाचित् ॥ ८७ ॥ निर्वाणनरसिंहोहयुलस्ती
श्वरदक्षिणे ॥ भक्तोनिर्वाणमामोतितन्मूर्तिनमनादपि ॥ ८८ ॥ महाबलनृसिंहोहमैकरातूर्वतोमुने ॥ दूतान्बहावलान्याभ्यान्प्रपश्येत्तुतद्वक्त्रः ॥ ८९ ॥
प्रचंडनरसिंहोहंभैरवपूर्वतः ॥ प्रचंडमय्यधकृत्वा निष्पाभ्यास्यात्तद्वर्नात् ॥ १९० ॥ अहंगिरिनुसिंहोस्मिहहलिलिखयकात् ॥ प्राच्यपङ्कलाप्यौ
घगजानंप्रविदारणः ॥ १९१ ॥ महाभयहरश्चान्नरसिंहोमहापुने ॥ पितृमहेश्वरात्पञ्चाद्रक्तपाधससाध्वसः ॥ १९२ ॥ अशुभनरसिंहोहं कलशेभ्यः
श्विमे ॥ अत्युग्रमापिपौषंधंहरामिश्रद्वयार्चितः ॥ १९३ ॥ ज्वालामालीनृसिंहोऽहंजालमुख्याःसुग्रीपतः ॥ संज्वालयामिपापौघतृणानिपरिहृजितः ॥
॥ १९४ ॥ कोलाहलनृसिंहोस्मिहैत्यदानवमर्दनः ॥ ममनामसमुच्चाराद्वकोलाहलोयतः ॥ १९५ ॥ कंकालभैरवोयन्काशीरक्षणदक्षवीः ॥ तत्रप्रांभ
क्तिभ्यर्च्यनोपसर्गैर्निरुध्यते ॥ १९६ ॥ विटंकनरसिंहोहिमनलिकंठश्चरादु ॥ तत्रमांशद्वयायुज्यनरोभवतिनिर्भयः ॥ १९७ ॥ अर्जुनवासनश्चहसन
नेश्वरसन्निधौ ॥ अर्जुनवासनश्चकलुषाणिहरेऽर्चितः ॥ १९८ ॥ दधिवामचसंज्ञोहंभक्तानांविभक्तदः ॥ यन्नासस्पर्शादेवदक्षिणोभवेत् ॥ १९९ ॥
त्रिविक्रमोस्म्यहंकश्यामुदीच्यांचत्रिलोचनात् ॥ ददामिपूजिगोलश्मैहरामिगृजिनान्यपि ॥ २०० ॥ वलिवाभननामाहंब्रह्मलिनापरिहृजितः ॥ वलिःपद्मे
श्वरात्प्राच्यपङ्कलानां बलवर्धनः ॥ १ ॥ दक्षिणेभयवीर्यांब्रिताद्व्रजप्रादिहागतः ॥ नास्त्रातप्रसरहोस्मिभक्तानांचितितार्थदः ॥ २ ॥ मुनेधरणिक्तरहः
प्रयोगेश्वरसन्निधौ ॥ स्नात्वावाराहतार्थेन्रदद्वामांकिटिरूपिणम् ॥ ३ ॥ संपूज्यबहुभवेननविशेषोनिर्भयः ॥ तत्रारपमपिहृत्वांश्रद्वारादानफललभेत् ॥
॥ ४ ॥ महाकलुषगंभीरसागरोनिपतञ्जनः ॥ ममभक्त्युदुप्राप्यप्रलयेतिनञ्जति ॥ ५ ॥ अहंकोकावराहोस्मिद्विचित्रोऽवसरमपितः ॥ तत्रसंपूज
यन्मन्योलभतेचितितंफलम् ॥ ६ ॥ नारायणाःशतंपंचशतंचजलशायिनः ॥ विशत्कृमठरूपिणमस्त्यरूपणिर्विशतिः ॥ ७ ॥ गोपालश्चशतशंष्ट
बुद्धाःसतिसहस्रशः ॥ त्रिशत्परशुरामाश्चरामाणकोत्तरंशतम् ॥ ८ ॥

मांकोलाहलवृत्तिहम् ॥ १९६ ॥ विटंकोभयंकरःअलङ्कृतोवा ॥ १९७ ॥ १९८ ॥ १९९ ॥ २०० ॥ १ ॥ २ ॥ किटिरूपिणंस्करूपिणम् ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥

॥ १ ॥ २१० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ अग्निर्विदोहति ॥ कथयामिस्वमूर्तिर्भेदनिर्तिशेषः ॥ सृष्टिकर्मात्मदक्षिणक्रमात् ॥ १५ ॥ तत्राद्यदक्षिणकाद्यासम्पत्करा
धोवामकराऽद्यदक्षिणकरक्रमेणशंखचक्रगदापद्मैः केशवमद्युहसंस्कर्षणदामोदिरवामनप्रद्युम्नषट्कं विष्णुमावसानिरुद्धपुरशोचमाधोक्षजनादर्शनरदकं गोविदत्रिविक्रमश्रीचरहर्षकिंगट्टसिंहाच्युतरदकं
वासुदेवनारायणपद्मनाभोर्द्वहरिः कृष्णषट्कं मूर्त्योर्भवति ॥ तत्रकेशवादिषण्णमूर्तिषुआद्यदक्षिणकोशेषलण्णवामकरचक्रपद्मपद्मगदाचक्रगदाःअधोवामकरे गदाचक्रचक्रपद्मपद्मानिअयोदक्षिणकरे

विष्णुरुहोस्म्यहचैकोमुक्तिमंडपमध्यतः ॥ मुनेकृतप्रसादेनविश्वेशेनश्रितःस्वयम् ॥ १ ॥ नारायणस्वरूपेणगणेशचक्रगदाद्यतः ॥ कुत्रतिरक्षोऽस्त्यप
रितोनिधुतनिषट् ॥ २१० ॥ सोशिविदुरिति श्रुत्वासं प्रहृष्टतनूहः ॥ पुनःप्रपच्छमेधावीमूर्तिर्भेदान्वदप्रभो ॥ ११ ॥ हितयनिजभक्तान्समसंदेहश
तये ॥ कतिमेतूर्योर्नतकथंज्ञेयास्तथावद ॥ १२ ॥ इत्यकथंयवचस्तस्यग्निर्विदस्तपसानिये ॥ उवाचभगवान्विष्णुमूर्तिर्भेदाननुक्रमात् ॥ १३ ॥
याञ्छुत्वापिहिनेमत्यौपमगोचरतां व्रजेत् ॥ केशादीश्चतुर्विंशद्रेदानाहप्रजापतिः ॥ १४ ॥ श्रीविष्णुरुवाच ॥ ॥ अग्निर्विदोमहाप्राज्ञभृणुते
कथयाम्यहम् ॥ आद्यदक्षिणहस्ताच्चविद्धिसृष्टिक्रमान्मुने ॥ १५ ॥ शंखचक्रगदापद्मैर्मूर्तिजानीहिकेशवीम् ॥ पूजितायानुणंकुशच्चित्तितार्थमसशयम् ॥
॥ १६ ॥ मधुहापरिचेतव्यःशंखपद्मगदारिभिः ॥ वैरिणेनाशमायांनितन्मूर्तिपरिसेवनात् ॥ १७ ॥ संकर्षणःसमच्योत्रशंखाब्जगिरिदायुधः ॥ ननूर
तिंपूजनान्जातुर्जनस्यात्पुनर्भवी ॥ १८ ॥ शंखकौमोदकीचक्रपद्मैर्मोदोरोच्यते ॥ ददातिवित्तंपुत्रांश्चगोधनंयान्यमेवहि ॥ १९ ॥ वामनःशखच
क्राब्जगदाभिरुपलक्षितः ॥ लक्ष्मीवतंजनंकुर्याद्द्वेहोपिपरिधारितः ॥ २० ॥ पांचजन्यगदांपद्मचित्रमूर्तिसुदर्शनम् ॥ प्रद्युम्नःपूज्यतेमन्यैर्द्विदुर्ब्रम्ह
च्छति ॥ २१ ॥ ऊर्ध्ववामकरात्सृष्ट्याविष्णवाद्यंषट्कमुच्यते ॥ यस्यस्मरणमत्रेणविलीयतेवराशयः ॥ २२ ॥ शंखारिभ्यांगदाब्जार्भ्यांपूज्योविष्णुः
श्रियेनैः ॥ शंखपद्मगदाचक्रैर्माधवःपरमर्द्धिदः ॥ २३ ॥ ध्येयोऽनिरुद्धःसंसिद्धश्चैशंखाब्जगिरिगदाद्यतः ॥ शंखेनगदाचक्रांबुजाभ्यांपुरुषोत्तमः ॥
॥ २४ ॥ अधोक्षजोनिहःशंखायब्जगदोमुने ॥ शंखकौमोदकीपद्मचक्रैर्ध्येयोजनादर्नः ॥ २५ ॥ अधोवामकरात्सृष्ट्याषड्भोगैर्विदोविदमूर्त्यः ॥
शंखचक्रगदांपद्मगोविदोविमृतास्तदा ॥ २६ ॥

पद्मचक्रगदापद्मगदाचक्राणि विष्ण्वादियण्णमूर्तिषुअधोवामकरेशंखषण्णवामकरेशंखषण्ण गोविदादियण्णमूर्तिषुअयोदक्षिणकोशेषल ॥ अन्यत्सर्वेप्रादक्षिणध्यानंरुपदेव ॥ तत्रैकं
शंखःस्वर्णवर्णः ॥ १६ ॥ मधुहाञ्जनवर्णः ॥ १७ ॥ संकर्षणःस्वर्णवर्णः ॥ १८ ॥ दामोदरःक्षीरवर्णः ॥ १९ ॥ वामनोरेक्तवर्णः ॥ २० ॥ पांचजन्यमिति ॥ चित्राविवित्रामूर्तिर्यस्यसुदयो
नस्यतत्तथा ॥ षट्चतुष्टयंविभ्राणइतिशेषः ॥ मद्युम्नोवज्रवर्णः ॥ २१ ॥ २२ ॥ विष्णुरेक्तवर्णः ॥ माधवोवज्रवर्णः ॥ २३ ॥ अनिरुद्धःकृष्णवर्णः ॥ २४ ॥ २५ ॥ गोविदोमन्दःशिला

सव्यं दक्षिणवायोरिति वचनात् ॥ ४१ ॥ शोभनदर्शनज्ञानरूपसमुद्गर्जनः ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ इति श्रीश्रीनन्दद्वैतार्चन्या
काशीखंडीकायामेकषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६१ ॥ ॥ छ ॥ द्वियुक्ताष्टमेऽध्याये सव्यं विधाविदारणः ॥ प्रादुर्भावोतिरम्यो यथर्वते वर्षा मध्यजः ॥ १ ॥ प्रविवेश महदेव पुनर्निवारणीसी
अग्निर्बिहुरिति प्रोक्तः स्पृशे वावत्सु दर्शनम् ॥ तावत्सु दर्शने जातः परमावुग्रहादरेः ॥ ४२ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ज्योती ह्यपोथस्तु निःक्रौस्तु मेज्जो
तिषांतनौ ॥ एकीभूतः कलशज बिंदु माधव सेवनात् ॥ ४३ ॥ बिंदु माधव पादाब्ज मरीकृत मानसाः ॥ अग्नि बिंदू पमायां तिकलशोद्धव निश्चितम् ॥ ४४ ॥
काश्यांसै देववस्तव्यं द्रव्यो बिंदु माधवः ॥ श्रोतव्य मिदमाख्या न जेतव्या जगतांगतिः ॥ ४५ ॥ पुण्यापंचन दोष तिः पुण्या माधव संस्था ॥ पुण्ये वा राणा सी
वासः सं भवेत्पुण्य जन्म नाम् ॥ ४६ ॥ अग्नि बिंदोः स्तुति योत्र माधव अप्रेषठिव्यति ॥ समृद्ध सर्व कामः समक्ष लक्ष्मी पति भवेत् ॥ ४७ ॥ आच्छादयेत्स ह्यजाय
मिदमाख्या न सुत मम् ॥ द्वि जानां जुजमानानां गुरुस्तात्परतये ॥ ४८ ॥ जतव्य मिदमाख्या न पर्वकाले विशेषतः ॥ पुण्ये पंचनद्व्याशे पुण्य लक्ष्मी वि
बुद्धये ॥ ४९ ॥ पठितव्यः प्रथमेन बिंदु माधव संभवः ॥ श्रोतव्यः परयाभत्या भुक्ति मुक्ति समुद्रये ॥ ५० ॥ संग्रासे वा सो विष्णे रात्रौ जागर गन्धितः ॥
श्रुत्वा ख्यान मिदं पुण्य वैकुण्ठे वसति लेभेत् ॥ ५१ ॥ इति श्रीस्कंदे महापुराणे काशी तिसाहस्रं सांहिता यांचतुर्थे काशी खंड उत्तरार्द्धे बिंदु माधव विभा
वो माधवाग्नि बिंदु संवाद वैष्णव तीर्थ माहात्म्य वर्णन नामैक षष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६१ ॥ ॥ छ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ श्रुत्वा स्कंदं बलतु तो रितयत म्
क्रीरतांकथा म् ॥ अत्याश्चर्य करं प्रोक्त माख्या न बैंदु माधवम् ॥ १ ॥ इदानीं श्रोतु मिच्छामि देव देव समागमम् ॥ तास्वयं व्यक्षः समाकर्ण्य त्वि वो दास स्य के
षितम् ॥ २ ॥ विष्णु माया प्रपंच च किमाहरु रुड ध्वजम् ॥ केके च शुभ नासार्य समी युर्मद्रादि रेः ॥ ३ ॥ ब्रह्मणे शः क्रथं दृष्ट पञ्च कुलिन च दुष्या ॥ किमाह दे
व ब्रह्माणं किमु तं भास्वता पिच ॥ ४ ॥ योगिनीभिः किमख्यायि गणां हि ॥ क्रमं बुभुञ्च ॥ एतदाख्या हि मे स्कंद महत् कैतू हलं मयि ॥ ५ ॥ इमं प्रश्न निश्चये
शिर्से नैः कलश जन्मनः ॥ प्रत्युवाच नमस्तु त्या शैवै प्रणत सिद्धि दौ ॥ ६ ॥ स्कंद उवाच ॥ मुने शृणुकथा मे तां सर्पा त कन गिर्निह ॥ अशेष विश्व सम नी
महा श्रेयोभि र्वर्धिनीम् ॥ ७ ॥ अथ देवोऽसुराणिः श्रुत्वां शुभ समागमम् ॥ द्विज राजाय सुदुसमा दत्ता पारितोषिकम् ॥ ८ ॥ आयानं संतेशं शेख रुप वाराण
सिप्रियम् ॥ ब्रह्माण सममतः कृत्वा ततश्चाभ्युद्य यौहारिः ॥ ९ ॥ विवस्वता समेत अथै र्णैः परितो वृतः ॥ योगिनी भरतृ आतो गणे शशुप संस्थितः ॥ १० ॥

शुभाभीतिस्तपश्चाश्रमेष्वध्यै श्रुतीवेष्वेव काशीप्रवेशो विस्तरण औलुकाश्रयण जनितं स्वात्मानन्दं शोभं च्छुत्वा तु वाट्सुर्कन मेव पुच्छति श्रुत्वेत्यादिपंचभिः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ अनुयातः शुभरा
इममिति व्यासवाक्यम् ॥ ६ ॥ ७ ॥ सविष्णुः ॥ द्विजराजाय गरुडाय ॥ शंभोरायानमगमं दं संपन्नयते ॥ मुद्रापारितोषिकं पारितोषजे तदेव यमदादित्येक्यः ॥ ८ ॥ ९ ॥ अनुयातः शुभरा

शुभाभितप्तपश्चात्तमेध्यैश्वर्यविशेषाकाशीमवेशितसरेणश्रोतुं कथाश्रवणजनितं स्वात्मानन्दं दृश्यं च तदापूर्वकर्मभेदवृत्तति श्रुत्येवादिपंचभिः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥
इममितिव्यापकव्यम् ॥ ६ ॥ ७ ॥ सविष्णुः ॥ द्विजराजाय गुरुदाय ॥ जंगमराय नमः गमनं संशयते ॥ मुदापारितोषिकं परितोषे जातेत्येवमदादित्यर्थः ॥ ८ ॥ ९ ॥ अनुयातुं श्रुत्वा

二
三
四
五
六

स्वभावतः ॥ अपाकर्मपकारकतुम् ॥ सृष्टिकर्तृत्वविकारमनुभवावस्थया ॥ अर्थीति ॥ २३ ॥ ममाङ्गयाकाण्डादौषद्वित्वेन त्राह ॥ विनोषीति ॥ २४ ॥ तथाप्यस्मत्प्राप्तोक्षेण राजजिह्वेन भाव्याभित्वेन त्राह ॥ कर्त्तृति ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ अपराधवद्वाह्निशृङ्गापातितोयः ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ उच्छ्वसितमपराधं जंयमप्यनन्तरित्यर्थः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ इत्यस्तत्सकशाह ॥

कुतः उपायिच्छलरूपउपायो नसः ॥ अकिचिदिति विरुद्धलंकारः ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ भगवत्येवमस्य ॥
 गर्भस्थेति पेटे गर्भस्थमहदेवबाह्वस्येति यावत् ॥ तद्व्यासितासाक्षीराद्याः पयोधराश्चस्तनाः उदासीति गन्धमयैवा ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ सङ्घट्टः पयःपयोधिर्वक्षीराविवक्षितः ॥ ४६ ॥
 स्वधर्मपालके तस्मिन्द्वौदसे धरापतौ ॥ निश्चितागमनं ज्ञात्वा देवस्याहमिह स्थितः ॥ ३४ ॥ प्रतीक्षमाणो देवेशत्वदागमनमुत्तमम् ॥ विभज्य बधुधात्मानं
 त्वदाराधनतत्परः ॥ ३५ ॥ मनोरथदुमश्चाद्यफलितः श्रीमदीक्षणात् ॥ किचिद्वक्तृत्वाभोभिः सित्त्वोऽध्यानेन पुष्पितः ॥ ३६ ॥ इत्युदीरितमाकर्ण्यैवै
 विलोचनः ॥ प्रोवाच देवेशो नाराध्यसिमास्कर ॥ ३७ ॥ ममैकार्यविहितं त्वदत्र व्यवस्थितः ॥ यस्यासुरप्रवेशो न तस्मिन् राजनिशासति ॥ ३८ ॥
 इति मूर्समाचार्य देवदेवः कृपा निधिः ॥ गणानाश्वासयामास ब्रीडानम्रशिराधरान् ॥ ३९ ॥ योगिन्योऽपि सुदृष्टाश्च सुनासप्रसादिताः ॥ त्रपाभरसमाक्रां
 तं कंधराद्वसंगताः ॥ ४० ॥ ततो व्यापार्यां क्रूरक्षणेन त्राणि चक्रिणि ॥ हरिर्न किंचिदप्युच्येत् सर्वज्ञाग्रमहामनः ॥ ४१ ॥ ईशोऽपि श्रुतवृत्तं तस्ताश्चर्या
 दूणपराङ्मनोः ॥ मनसैव प्रसन्नो भूना किंचित्पर्यभाषत ॥ ४२ ॥ एतस्मिन् तरे प्राप्ता गोलोकात्पंचधेनवः ॥ सुनंदासुमनाश्चापि सुशीलासुरभिस्तथा ॥
 ॥ ४३ ॥ पंचमीकपिलाचापिसर्वावौघविघटिनी ॥ वात्सल्यदृष्ट्या भर्गस्य तासां मूर्धासिमुहुरा ॥ ४४ ॥ ववर्षुः पयसा पूरं स्तदूर्धासिपयोधराः ॥ धारासा
 रैरविच्छिन्नैस्तावद्भावदोऽभवत् ॥ ४५ ॥ पयःपयोधिरिव सद्वितीयः ग्रैक्षिपार्षदेः ॥ देवेशसमधिष्ठानात्तत्तीर्थमभवत्परम् ॥ ४६ ॥ कपिलाद्विद्वद्भ्यस्त्यास्यां
 च केतस्य मेधेश्वरः ॥ ततो देवाज्ञया सर्वे स्नातास्तत्र दिवौकसः ॥ ४७ ॥ आविरासुस्तत्तीर्थादथ दिव्यापितामहाः ॥ तान् दृष्ट्वा तेषु गतः सर्वतपयांचक्रि
 रे मुदा ॥ ४८ ॥ अग्निष्वात्ता बर्हिषद आज्यपाः सोमपास्तथा ॥ इत्याद्या दिव्यपितरस्तृताः शंसुर्व्यजिज्ञपन् ॥ ४९ ॥ देवदेव जगन्नाथ भक्तानामभयप्रद ॥
 अस्मिंस्तीर्थे त्वद्भ्याशाजातानस्तत्तिरक्षया ॥ ५० ॥ तस्माच्छोभो वरदे हि प्रसन्नेन तारात्मना ॥ इति दिव्यपितॄणां सश्रुत्वा वाक्यवृषध्वजः ॥ ५१ ॥
 शृण्वतां सर्वदेवानां भिदं वचनमब्रवीत् ॥ शर्वः सर्वपितॄणां विपरत्तिकरं परम् ॥ ५२ ॥ ॥ श्रीदेवदेव उवाच ॥ ॥ शृणु विष्णो महामाहोऽश्रुतं चपि
 तामह ॥ एतस्मिन् कापिले तीर्थे कापिले यपयोभृते ॥ ५३ ॥ योऽपि डां विविष्यति श्रद्धया श्राद्धदानतः ॥ तेषां पितॄणां संतृप्तिर्भविष्यति मया ज्ञया ॥ ५४ ॥
 अन्यां विशेषं दृष्ट्या मिमहा तत्तिकरं परम् ॥ कुहू सोमसमायोगे देवं तं श्राद्धमिहाक्षयम् ॥ ५५ ॥ संवर्तकाले संप्राप्ते जलराशिर्जलान्यपि ॥ क्षीयंते न क्षयत्यत्र श्राद्धं
 सोमकुहूकृतम् ॥ ५६ ॥ अमासोमसमायोगे श्राद्धं यद्यत्र लभ्यते ॥ तीर्थे कापिलधारेऽस्मिन् यथापुष्करेण क्रियम् ॥ ५७ ॥ गदाधर भवान्यत्र यत्र न च
 पितामह ॥ वृषध्वजोऽस्म्यहं यत्र फलस्तु तत्र संशयः ॥ ५८ ॥

॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

॥ ६९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ कृतं कृत्यं कार्यमात्रं यथासा कृतं कृत्या ॥ कृतं कृत्येन्यत्र दृष्टकुल्येतिकाचित् दृष्टकुल्यां निवापदत्यश्वेनान् ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥
 दिव्यातीक्ष्णोमोनिथानितीर्थानि सर्वतः ॥ तान्यत्रानिषवियंति शैशोमादिनान्विते ॥ ६९ ॥ कुरुक्षेत्रे नैमिषे च गंगासागरसंगमे ॥ इह ज्योतिः
 अस्यान्तर्गत्यैवार्धभज्जे ॥ ६० ॥ अस्य तीर्थस्य नामानि यानि दिव्यपितामहा ॥ तान्यहं यथिष्यामि मन्तां तृतिदान्यलम् ॥ ६१ ॥ मधुसूक्तं
 मेघाण्डकरीणस्मृता ॥ कृतं कृत्या ततो ज्ञेयततोऽसौ क्षीरनीरधिः ॥ ६२ ॥ वृषभज्वजतीर्थं च तीर्थं पौतामहंततः ॥ ततो जगधराख्यं च पितृतीर्थं ततः ॥ ६३ ॥
 ततः कापिलधारिवैसुधावनिर्युनः ॥ ततः शिखराख्यं च ज्येष्ठतीर्थं मिदं शुभम् ॥ ६४ ॥ एतानि दर्शनाग्रानि तीर्थस्यास्य पितृमहाः ॥ भक्त
 नृत्तिकारीणि विनापि श्राद्धतर्पणैः ॥ ६५ ॥ सूर्यदुसंगमे यत्र पितृणां तृत्तिकामुकाः ॥ ब्राह्मणान् भोजयिष्यान्ते पितृश्राद्धमन्तं कम् ॥ ६६ ॥ अद्भिपितृभ्या
 संवत्यैदास्यं तिकापिलशुभम् ॥ यत्र तेषां पितृगणेषु सौक्षीरे दरे धासि ॥ ६७ ॥ वृषोत्सर्गः कृतो यैस्तृतीर्थेऽस्ति ख्यं पितृभज्जे ॥ अश्वेनं युराडा
 पितरस्तेन तर्पिताः ॥ ६८ ॥ गयातोष्ठ्युण्ण्युण्यमस्मिन् तीर्थे पितृमहाः ॥ अमायां सोमयुक्तायां श्राद्धैः कापिलधारिके ॥ ६९ ॥ येषां भेऽप्यवत्सरे
 दंतजननामृताः ॥ तेषां तृप्तिर्भवेन्नृन्तीर्थे कापिलधारिके ॥ ७० ॥ अदन्तमौजीदानये च दादपरिश्रद्धाः ॥ तेभ्यो निर्वपितं पिंडमिह हृदयतं विजेत्
 ॥ ७१ ॥ अग्निदाहमृतये वेनाग्निदाहश्च येषु वै ॥ ते सर्वे वृत्तिमायां तितोर्थे कापिलधारिके ॥ ७२ ॥ अद्भिर्देहिन्दीनायेषोऽहश्चाहवर्जिताः ॥ तेषु
 धिगच्छन्ति घृतकुल्यां निवापतः ॥ ७३ ॥ अपुत्राश्च मृता ये वैष्णवास्तुक्प्रदः ॥ तेषु तृतिपण्यां तिमधुसूतमिति रतिताः ॥ ७४ ॥ अपुत्राश्च मृता ये वै
 रविघुञ्जलादिभिः ॥ तेषामिह कृतं श्राद्धं जायते सुगतिप्रदम् ॥ ७५ ॥ आत्मघातेन निधनयेद् मिह विकर्मणा ॥ तेषु तृतिपण्यां तिमधुसूतमिति रतिताः ॥ ७६ ॥
 ७६ ॥ पितृगणैश्च मृतैर्वैमातृपक्षे च मृताः ॥ तेषामत्र कृतः पिंडो भवेदक्षयतृप्तिदः ॥ ७७ ॥ पर्वीयैर्मृता ये वै मित्रवर्गं च येषुताः ॥ तेषु तृतिपण्यां
 तितर्पिता वार्षभज्जे ॥ ७८ ॥ ब्रह्मसत्रविशांशश्च द्रव्यं शस्यजेषु च ॥ येषां नाम हृदीनां त्रिदशैते स मुक्ताः ॥ ७९ ॥ तिर्यग्योनिहृतये वै धि
 त्वमागताः ॥ तेषु त्र्यर्घ्यं तिमया तितृताः कापिलधारिके ॥ ८० ॥ ये तु मानुषलोकेऽस्मिन्पितरो मर्ययो नमः ॥ तेषु त्र्यर्घ्यं नयः स्तुव्यं मधुसूतमिति रतिताः ॥
 ८१ ॥ ये दिव्यलोकेऽपि त्र्यर्घ्यं देवैस्त्वमागताः ॥ ते ब्रह्मलोके गच्छन्ति तृतास्तीर्थं वृषध्वजे ॥ ८२ ॥ कृते क्षीरमयं तीर्थं त्रैतायामधुसूतम् ॥ दासैश्च
 पिपापूर्णकलौ जलमयं भवेत् ॥ ८३ ॥ सीमाबहिर्गतमपि ज्ञेयं तीर्थं मिदं शुभम् ॥ मध्ये वाराणसि श्रेष्ठं मसाम्निध्यातनैः ॥ ८४ ॥

॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ घृतकुल्यामिति ॥ घृतकुल्यायामित्यर्थः ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ वाराणस्यामस्येभ्यो

राणसि ॥ दीर्घात्पठेवाराणस्यांश्रेष्ठमित्यर्थः ॥ मध्यइत्यर्थोत्तयाएव ॥ नरैर्यतोऽदशित्यन्वयः ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ इतीतिकुमारवचनम् ॥ ८७ ॥ कंठीरगाःसिंहाः ॥ तेचात्रप्रकृत्याद्याः ॥
उद्वगालविलोदनामष्टकम् ॥ तच्चधत्तुत्स्वल्ङ्मांससहपरिस्त्रायुमेदोमज्जास्थिशुक्राणीतिधात्वष्टकम् ॥ ८८ ॥ इमादिगजाः हयाइत्यत्रचित्ताहंकारवृद्धिपञ्चज्ञानंद्रियाणि ॥ यद्वा अन्तःकरणच
तुष्टयसुषेदचतुष्टयचविवक्षितम् ॥ कदाअथप्रचोदिनीमनोवृत्तिःसापाणीयस्यतमनस्तथा ॥ विवेक्यविवेकिमेदानमनसोरपीनरुन्मयमपिच्छियष्टिमेदद्वा ॥ ८९ ॥ गंगायमुनयोरिपिगंगायमेतथस्य
दुदेइत्यर्थः ॥ चक्रेप्रतिचक्रंपवनदेवताऽधिष्ठात्रीदेवैत्यर्थः ॥ चक्रयोःस्वरूपमाह ॥ सायमिति ॥ ९० ॥ अर्हानांकुलेजताआद्याः ॥ उपनायकारथवन्धनानित्यर्थः ॥ रथुत्तयोवरूपाः ॥

काशीस्थितैर्यतोऽर्शिध्वजमेवृषलांछनः ॥ वृषध्वजेननम्रातःस्थास्याम्यत्रपितामहाः ॥ ८५ ॥ पितामहेनसहितोगदाग्रसमन्वितः ॥ रविणापार्षदेः
सार्धतुष्टयेवःपितामहाः ॥ ८६ ॥ इतियावद्धंदत्तोपितृभ्योवृषभध्वजः ॥ तावन्नदीसमागत्यप्रणम्येशंव्यजिज्ञपत् ॥ ८७ ॥ नंदिकेश्वरुवाच ॥ ॥
विहितःस्यंदनःसज्जस्ततोस्तुविजयोदयः ॥ अष्टौकंठीरवायत्रयत्रोक्षगामष्टकंशुभम् ॥ ८८ ॥ यत्रेभाःपरिभ्रांत्येयत्राष्टौजविनोदयाः ॥ प्रतःसंयमनं
यत्रकशापाणिव्यवस्थितम् ॥ ८९ ॥ गंगायमुनयोरिषेचक्रेपवनदेवता ॥ सायंप्रातर्मयेचक्रेछत्रंघौर्मंडलशुचि ॥ ९० ॥ तारावलीमयाःकीलओहयाउप
नायकाः ॥ श्रुतयोमार्गदर्शिन्यःस्मृतयोरथगुप्तयः ॥ ९१ ॥ दक्षिणाधूहृढायत्रमत्वायत्राभिरक्षकाः ॥ आसनंप्रणदोयत्राग्रयत्रीपादपीठभूः ॥ ९२ ॥
सांगव्याहृतयोयत्रशुभाःसोपानवीथिकाः ॥ सूर्याचंद्रमसौयत्रसततंद्वाररक्षकौ ॥ ९३ ॥ अग्निर्मकरतुंडश्चरथूःकौसुदीरयी॥ध्वजदंडोसहमेरुःपताकाह
स्करप्रभा ॥ ९४ ॥ स्वयंवादेवतायत्रचंचच्चाभरधारिणी ॥ ॥ स्कंदउवाच ॥ ॥ शैलादिनेतिविज्ञतोदेवेवउमापतिः ॥ ९५ ॥ कृतनरीजनवि
धिरष्टभिर्देवमातृभिः ॥ पिनाकपाणिरुतस्त्यौदत्तहस्तोथशार्ङ्गिणा ॥ ९६ ॥ निनादोद्विगवाद्यानारोदसीपर्यपूरयत् ॥ गीतमंगलगीर्भिश्चचारणैरनुद
र्धितः ॥ ९७ ॥ तेनद्विननिनेनबधिरीकृतदिङ्मुखाः ॥ आहूताइवआजग्भुर्विष्वग्भुवनवासिनः ॥ ९८ ॥

॥ ९१ ॥ धूर्यनिमुल्लभ ॥ ९२ ॥ अंगानिनिक्षिप्तादीनि ॥ ९३ ॥ मकरतुण्डोमकराकातुण्डः ॥ ९४ ॥ शैलादिनेतिस्मन्दोक्तिः ॥ ९५ ॥ तेदेवमातृभिर्ब्रह्मणीत्यादिभिः ॥ तथाचवक्ष्यति ॥
ब्रह्मणीविष्णवरींद्रिवाराहीनारसिंहिका ॥ कौमारीअपिमाहेंद्रिचाणुण्डांचैवचंडिकेति ॥ जयेशचविजयचैवजयंतीचापराजिता ॥ सिद्धारकालम्बुधाचउत्पलावेति
देवैतेति ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥

कोट्यधुतद्वयवैश्वसिहस्रकोट्यद्वयैः ॥ ९९ ॥ १०० ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ नियुतानिलाणि ॥ ४ ॥ शोभनानिणानिनेयवेषेषुणानिगुडवर्षीयावपशिणइत्यर्थः ॥ ५ ॥
नानास्तोपदप्रदाः रत्नान्येषउदीयन्तइत्युपदान्युपगौकनानित्प्रदाः ॥ पंचयुतानिपञ्चाशत्सहस्राणि ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ मुदामुदः परमार्थानन्दस्तासामित्यर्थः ॥ त्रिविष्टपसमुत्कटास्तना

देवाः कोट्यस्त्रयस्त्रिह्रणाः कोट्यधुतद्वयम् ॥ नवकोट्यस्तुचमुंडाभैरव्यः कोटिसंमिताः ॥ ९९ ॥ षडाननाः कुमारश्चमयूरखवहनाः ॥ ममजुगाः
समायताः कोटयोष्टौमहाबलाः ॥ १०० ॥ आययुः कोटयः सप्तस्तुतपशुपणयः ॥ पिचंडिलमहवेगाविघ्नविघ्नगजाननाः ॥ १ ॥ षडशीतिसहस्रा
णिस्फुरयोब्रह्मवादिनः ॥ तवंतोपिसमाजगुस्तत्रान्यग्रहमेधिनः ॥ २ ॥ नगानांकोट्यस्तिस्त्रः पातालतलवासिनाम् ॥ दानवानांचदेव्या नद्विह्रकोटी
शिवात्मनाम् ॥ ३ ॥ गंधर्वानियुतान्यष्टौकोट्यवर्षयक्षसाम् ॥ विद्याधराणामयुतंनियुतद्वयसंयुतम् ॥ ४ ॥ तथापद्मिसहस्राणिदिव्याश्चाप्सरसः
शुभाः ॥ गोमातरोऽष्टौलक्षाणिमुपर्णान्ययुतानिषट् ॥ ५ ॥ सागराः सप्तसंप्राप्तानानारत्नोपदप्रदाः ॥ सरितोचंसहस्राणित्रीणिपंचायुतानिच ॥ ६ ॥
मिरयोऽष्टौसहस्राणिवनस्पतिशतत्रयम् ॥ आजमुर्दिगजाअष्टौयत्रदेवः पिनाकधृक् ॥ ७ ॥ एतैः समेतैः संतुष्टः परिब्रुतइतस्ततः ॥ श्रीकठोरथमारुह्यकार्णा
प्राविशदुत्तमम् ॥ ८ ॥ सर्गिराद्रिसुतह्यक्षोमुद्रांधाममुद्रां वनिः ॥ कार्णाप्रैक्षिष्टसंहृष्टस्त्रिविष्टपसमुत्कटाम् ॥ ९ ॥ ॥ स्कंदवाच ॥ ॥ शृवाल्यानविद्
पुण्यंकोटिजन्माधनाशनम् ॥ पठित्वापाठयित्वाचशिवसायुज्यमाधुयात् ॥ ११० ॥ श्राद्धकालेविशेषेणपठनीयंप्रयत्नतः ॥ अक्षयंतद्वेच्छाद्विपत्तु
ष्टिकरपरम् ॥ ११ ॥ वृषभध्वजमाहात्म्यंपठित्वाशिवसन्निधौ ॥ प्रत्यहवर्षमात्रंब्रह्मपुत्रः पुत्रवान्यवेत् ॥ १२ ॥ विश्वेशिदुःसंप्रवेशोऽयः कृ. क्ष.।
समुद्राद्धतः ॥ परमानंदकंदस्यबीजमेतत्सुनिश्चितम् ॥ १३ ॥ पठित्वैतन्मुद्राभ्यानाप्रविशेद्योदानंशुहम् ॥ सप्तसौल्यानिलयोऽवेदवनंशयः ॥ १४ ॥
त्रैलोक्यानंदजनकमेतदाख्यानमुत्तमम् ॥ अस्यश्रवणमात्रेणविशेषः संप्रसीदति ॥ १५ ॥ अलभ्यलाभोदेवस्यजातोत्रहियतः परः ॥ ततः कर्णः
प्रवेशाख्यमाख्यानमुत्तमम् ॥ ११६ ॥ ॥ इतिश्रीस्कंदमहापुराणकारशीतिसाहस्यसंहितायांचतुर्थेकाशीखंडोत्तराद्धृषभध्वजप्र. पु.।
वोनामद्विषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६२ ॥

दयुत्कटाम् ॥ ९ ॥ ११० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ ११६ ॥ ॥ इतिश्रीरामानन्दवृतायांकाशीखण्डटीकायाद्विषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६२ ॥ ॥ ४८ ॥

अथत्रियुक्वशितमेऽयमेपरमपावनी ॥ ज्येष्ठश्लेगीषव्यादिकथामरहृतयेऽदमुता ॥ १ ॥ १ ॥ २ ॥ निरीक्षितोजातः ॥ ३ ॥ अनेहसंकालम् ॥ ययौये ॥ परस्मैपदमार्षम् ॥ ४ ॥ ५ ॥
 अगस्त्यजवाच ॥ ॥ दृष्ट्वाकाशीद्विगानंदं तारकारेपुरारिणा ॥ किमकारिसमाचक्ष्वप्रातांबहुमनोरथैः ॥ १ ॥ ॥ स्कंदउवाच ॥ ॥ पतिव्रतापते
 ऽगस्त्यशृणुवक्ष्याम्यशेषतः ॥ ॥ मुगांकलक्ष्मणोत्कण्ठं काशीनेत्रातिथीकृता ॥ २ ॥ अथ सर्वज्ञनाथेन भक्तवत्सलचेतसा ॥ जैगीषव्योऽसुनिश्रेष्ठोऽहं
 तस्यो निरीक्षितः ॥ ३ ॥ यमनेहसमारभ्य मदरादिविनिर्धयौ ॥ अर्द्धद्रुसुतया सार्धरुद्रेण क्षेद्रं गामिना ॥ ४ ॥ तं वासं पुरस्कृत्य जग्राह निमग्नदंढम् ॥
 जैगीषव्यो महामेधाः कुंभयोने महाकृती ॥ ५ ॥ विभक्षणपादब्जं समीक्षिष्ये दपुनः ॥ तदंघ्रिं विपुषसपिभक्षिष्यामि चेत्पहा ॥ ६ ॥ कृतश्चिद्वारणाया
 गादथ वाशं भवदुग्रहात् ॥ अनश्नन्नपि बन्धो जैगीषव्यः स्थितोऽसुने ॥ ७ ॥ तं शसु रेवजानि तानि न्योजानाति कश्चन ॥ अतएव ततः प्राप्तः प्रथमप्रमथा
 धिपः ॥ ८ ॥ ज्येष्ठशृङ्खलचतुर्दश्यां सोमवारानुराधयोः ॥ तत्पर्वणि महायात्रा कर्तव्या तत्र मानवैः ॥ ९ ॥ ज्येष्ठस्थानंततः काश्या तदभूदपि पुण्यदम् ॥
 तत्र लिंगं समभवत्स्वयं ज्येष्ठेश्वराभिधम् ॥ १० ॥ तल्लिङ्गदर्शनात्सुं पापं जन्मशतार्जितम् ॥ तमोर्कंदयमाप्येव तत्क्षणं देवभ्रश्रति ॥ ११ ॥ ज्येष्ठवाय्या
 नरः स्नात्वा तर्पयित्वा पितामहान् ॥ ज्येष्ठेश्वरं समालोक्य न भूयोजायते मुवि ॥ १२ ॥ आविरासीत्स्वयंतत्र ज्येष्ठेश्वरसमीपतः ॥ सर्वसिद्धिप्रदगौरिज्ये
 ष्ठाश्चैष्ट्या समंततः ॥ १३ ॥ ज्येष्ठमासि सितारुम्यां तत्र कार्यो महोत्सवः ॥ रात्रौ जागरणं कार्यं सर्वसंपत्समुद्भवे ॥ १४ ॥ ज्येष्ठगौरिं नमस्कृत्य ज्येष्ठवापीप
 रिच्छुता ॥ सौभाग्यभाजनं भूयाद्योषासौभाग्यभागपि ॥ १५ ॥ निवासं कृतवाञ्छं सुस्तस्मिन् स्थानेयतः स्वयम् ॥ निवासं शङ्कितस्यात् लिङ्गतत्र परततः ॥
 ॥ १६ ॥ निवासेऽश्वरलिंगस्य सेवनात्सर्वसंपदः ॥ निवसंति गृहे नित्यं नित्यं प्रतिपदं पुनः ॥ १७ ॥ कृत्वा श्राद्धं विधानेन ज्येष्ठस्थाने नरोत्तमः ॥ ज्येष्ठं तु
 मिदं दान्येव गितृभ्यो मधुसर्पिषा ॥ १८ ॥ ज्येष्ठतीर्थे नरः काश्यां दत्त्वा दानानि शक्तिः ॥ ज्येष्ठान्स्वर्गानवाप्नोति नरो मोक्षं च गच्छति ॥ १९ ॥ ज्येष्ठेश्वरो
 चर्यः प्रथमं काश्यां श्रेयोर्धिभिर्नरैः ॥ ज्येष्ठगौरिं ततोऽन्यर्च्य सर्वज्येष्ठमभीप्सुभिः ॥ २० ॥ अथ नंदिना हूय धूर्जटिः सकृपा निधिः ॥ शृण्वतां सर्वदेवानां
 मिदं वचनमब्रवीत् ॥ २१ ॥ ॥ ईश्वर उवाच ॥ ॥ शैलादेः प्रविशानुत्सुं गृहास्य त्रमनोहरा ॥ तदंतरे स्ति मे भक्तो जैगीषव्यस्तपोधनः ॥ २२ ॥ महा
 नियमवान्नादंस्त्वगस्थिस्नायुरोषितः ॥ तमिहानयमद्रक्तं महर्शनदृढवतम् ॥ २३ ॥ यद्वा प्रभृत्यर्गां काश्यामंदं सर्वसुंदरम् ॥ महानियमवानेन पतद्दरभ्यो
 जिज्ञातारनः ॥ २४ ॥ गृहाण लीलाकमलमिदं पीयूषपोषणम् ॥ अनेन तस्यागात्राणि स्पृश स्वयं सुबुद्धिणा ॥ २५ ॥

॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ५ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ सुबुद्धिणा शोभन्बुद्धिस्तुता ॥ २५ ॥

ततो नदीसमादायतच्छीलकमलविभोः ॥ प्रणम्य देवदेवेशमाविशद्दह्मगुहाम् ॥ २६ ॥ नदीदृष्ट्वाथ तंत्रधारणादहमनसम् ॥ तपोत्रिपरिशुष्काङ्गकमल
नसमस्पृशत् ॥ २७ ॥ तपोतद्वृष्टिसंयोगच्छालूद्वकोटरे ॥ उच्छालससयर्गोद्गम्यशमात्रातदब्जजातम् ॥ २८ ॥ अथ नदीसमादाय सत्संश्रुतिजु
गम् ॥ देवदेवस्य पादप्रेनमममृत्तयन्यपातयत् ॥ २९ ॥ जैगीषव्योथसप्रातः पुरतोर्बिहयशंकरम् ॥ वामागसन्निविष्टाद्वितनयं प्रणनामह ॥ ३० ॥
प्रणम्य दंडवद्भूमौ परिलुठय समंततः ॥ तुष्टावपरयामन्यासमुनिश्चंद्रशेखरम् ॥ ३१ ॥ जैगीषव्यवाच ॥ नमः शिवाय शान्ताय सर्वज्ञाय शुभाश्रयने ॥
जगदानंदं कदाय परमानंदहेतवे ॥ ३२ ॥ अरूपाय सरूपाय नानारूपधराय च ॥ विरूपक्षाय विधेयविधिविष्णुस्तुताय च ॥ ३३ ॥ स्थावराय नमस्तुभ्यं
जंगमाय नमस्तुते ॥ सर्वात्मने नमस्तुभ्यं नमस्ते परमात्मने ॥ ३४ ॥ नमस्त्रैलोक्यकाम्याय कामाङ्गदनाय च ॥ नमो शेषविशेषाय नमः शेषाङ्गदाय च ॥
॥ ३५ ॥ श्रीकंठाय नमस्तुभ्यं विष्णुकंठाय ते नमः ॥ वैकुण्ठपादाय नमोऽङ्गुठितशक्तये ॥ ३६ ॥ नमः शक्त्यर्बदेहाय विदेहाय मुद्दिने ॥ सकृत्प्रयागसमादे
ण देहि देहि निवारिणे ॥ ३७ ॥ कालाय कालकालाय कालकूटविषादिने ॥ व्यालयज्ञोपवीताय व्यालभूषणधारिणे ॥ ३८ ॥ नमस्ते बृंहपरशो नमः बृंह
दुधारिणे ॥ खंडिताशेषदुःखाय सङ्गसेवकधारिणे ॥ ३९ ॥ गर्वाणगीतनाथाय गङ्गाकच्छोलमालिने ॥ गौराशाय गौराशाय गिरिशय बुधवार ॥
॥ ४० ॥ चंद्रार्धशुद्धशाय चंद्रसूयार्थि चक्षुषे ॥ नमस्ते चर्मवसनमोदि वसनयते ॥ ४१ ॥ जगदीशाय जीर्णाय जराजन्महराय ते ॥ जीवाय ते नमस्तु
भ्यं जंजणूकादिधारिणे ॥ ४२ ॥

याय ॥ इषांभ्रापिद्वितीयेतिष्ठनन्तद्बल्यमधिमुग्धाहुरीलयस्यतथात्मै ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ कालकाल्यदिशुतेः ॥ म्कालकाल्यदिशुतेः ॥ कालपूकामक्षइतिरमुश्च
॥ ३८ ॥ नारयणगार्जेखितिकुटिताः परशुकुटीरस्यतथास्तम्बावर्हेखडग्रो ॥ खेक्चर्म ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ जीवतजिगीर्वध्यास्त्रैध्रञ्जायतिवा ॥ तेजः यथ ॥ जीवतव

१ गृह्यसूक्तद्वयपाशेराणिक्यादकः काशविशेषस्तत्सम्बद्धो—हेगुहारणे ।

तिपाठेजीवोपधाय ॥ जंजपूकंपांपत्तदादिहारिणे ॥ आदिशब्देनाज्ञानं दृढते ॥ जंजपूकौघहारिण इति वा पाठः ॥ जंजपूकावेति पाठे जंजपूको जपनशीलः ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥
॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ परादव्यक्तात्परायतत्पर्वकाय ॥ पारयतीति पारस्तस्मै प्रलयविधिमृतोयेति वा ॥ परागभ्यां कार्यकारणभ्यां परायभिधाय ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥

नमोऽमरुहस्ताय धनुर्हस्ताय तेनमः ॥ त्रिनेत्राय नमस्तुभ्यं जगन्नेत्राय तेनमः ॥ ४३ ॥ त्रिशूलव्यग्रहस्ताय नमस्त्रिपथाधार ॥ त्रिविष्टपाधिनाथाय त्रिवि
दीपठिताय च ॥ ४४ ॥ त्रयीमयाय तुष्टाय भक्तदुष्टिप्रदाय च ॥ दीक्षिताय नमस्तुभ्यं देवदेवाय तेनमः ॥ ४५ ॥ दारितारिणोषपाय नमस्ते दीर्घदर्शिने ॥
दूराय दुरवाप्याय दोषनिर्दलनाय च ॥ ४६ ॥ दोषाकरकलाधातयत्तदोषागमाय च ॥ नमो धूर्जटे तुभ्यं धनुर्कुसुमाप्रिय ॥ ४७ ॥ नमो धीराय धर्मालय
पालाय तेनमः ॥ नीलप्रीवनमस्तुभ्यं नमस्ते नीललोहित ॥ ४८ ॥ नामसात्रस्तुति कृतत्रिलोक्यैश्वर्यपूरक ॥ नमः प्रमथनाय द्युपिनकोटान्पाणये ॥
॥ ४९ ॥ पशुपाशविमोक्षाय पशूनां पतयेनमः ॥ नामोच्चारणमात्रेण महापातकहारिणे ॥ ५० ॥ परात्पराय परापरपरराय च ॥ लभोऽपराच
रित्राय सुपावित्रकथाय च ॥ ५१ ॥ वामदेवाय वामार्धधारिणे वृषगाभिने ॥ नमो भर्गाय भीमाय नतभीतिहाय च ॥ ५२ ॥ भवाय भवनाशाय भूतानां पतये
नमः ॥ महादेवनमस्तुभ्यं महेशमहसांपते ॥ ५३ ॥ नमो दृढानीपतये नमो मृदुयुजयायते ॥ यज्ञारये नमस्तुभ्यं यक्षराजप्रियाय च ॥ ५४ ॥ श्या
जूकाय यज्ञाय यज्ञानां फलदायिने ॥ रुद्राय रुद्रपतये कद्रुद्राय रमाय च ॥ ५५ ॥ शूलिने शाश्वते शायश्मशानावनिचारिणे ॥ शिवाप्रियाय शर्वार्यसर्वज्ञा
य नमोस्तुते ॥ ५६ ॥ हाराय क्षातिरूपाय क्षेत्रज्ञाय शमाकर ॥ क्षमाय क्षितिहर्त्रे च क्षीरगौराय तेनमः ॥ ५७ ॥ अंधकारे नमस्तुभ्यं शङ्खलंघ्निताय च ॥
इडाधारार्थशाय उपेन्द्रं द्रुस्तुताय च ॥ ५८ ॥ उमाकांताय उग्राय नमस्ते ऊर्ध्वरेतसे ॥ एकरूपाय चैकाय महैश्वर्यरूपिणे ॥ ५९ ॥ अनंतकारिणे तुभ्यं
विकापतयेनमः ॥ त्वमोक्रोरो वषट्कारो भूभुवः स्वस्त्वमेव हि ॥ ६० ॥ दृश्यादृश्यं दत्रास्ति तत्सर्वं त्वमुपाधव ॥ स्तुतिं कर्तुं न जानासि स्तुतिं कर्तुं त्वमेव हि ॥
॥ ६१ ॥ वाच्यस्त्वं वाचकस्त्वं हि वाक् च त्वं प्रणतोस्मि ते ॥ नान्यं वेद्मि महादेव नान्यं स्तोमि मे हे श्वर ॥ ६२ ॥

यज्ञारोदक्षयज्ञहोत्रे ॥ दक्षयज्ञां कर्तुं मृगारूपं धृत्वा तत्रैव पलायगवो विष्णोर्वाशत्रवे ॥ यज्ञैर्विविष्णुरिति श्रुतेः ॥ यक्षराजः कुबेरः ॥ यज्ञराजेति पाठे यज्ञराजोऽश्वमेधः ॥ ५४ ॥ श्याजूकाययाज्ञिकाय ॥
कस्तुस्ति तं गदं दनं दानवयतीति कद्रुद्रस्तस्मै ॥ रमयतीति रमस्तस्मै ॥ रमाप्रदेति वा पाठः ॥ ५५ ॥ शाश्वते हे शाश्वत ॥ शाश्वतेशायैत्येकं पदं वा ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ इडापृष्ठमी ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥

॥ ६३ ॥ पुं.संज्ञः ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ उवाचचेचिकारोणदरश्रविताः ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥

नान्यनमाभिगौरीशानान्याख्यामादेशिव ॥ सूकोन्यनामग्रहणेबाधिरोन्यक्रथाश्रुतौ ॥ ६३ ॥ पंगुरन्याभिगमनेऽस्व्योऽन्यपरिविशोः ॥ एकत्वं एतानी
शष्कः कर्तात्वमेव हि ॥ ६४ ॥ पाताहतात्वमेवैकोनानात्वमुदकल्पना ॥ अतस्त्वमवशरणभ्योभूयः पुनः पुनः ॥ ६५ ॥ संसारसगरेऽसंभ्रमादुद्धरहेऽथ ॥
इतिस्तुत्वमेहरानजैगीषव्योमहासुनिः ॥ ६६ ॥ वाचंयमोभक्त्याणोः पुरतः स्यानुसन्निभः ॥ इतिस्तुतिसयाकण्ठसुनेऽश्वद्विभूषण ॥ उदात्तद्
प्रसन्नान्मावर्गबूहीतितुनिम् ॥ ६७ ॥ ॥ जैगीषव्यउवाच ॥ ॥ यदिप्रसन्नोदेवशतस्तवपदांबुजात् ॥ माभवानिभवानिशदूरदूरपदत् ॥ ६८ ॥
अपश्चरोनाथेदोयमविचारतः ॥ यन्मयास्थापितंलिङ्गतत्रसान्निध्यमस्तुते ॥ ६९ ॥ ॥ ईश्वरउवाच ॥ ॥ जैगीषव्यमहाभागयदुक्तंभवतान्वय ॥
तदस्तुसर्वदेयीषंवरमन्यदपिच ॥ ७० ॥ योगशास्त्रमयादत्तंनवनिर्वाणसाधकम् ॥ सर्वेबाधोगिनामध्योगाचार्योऽस्तुदैभवात् ॥ ७१ ॥ त्वरं
योगविद्यायायथावत्त्वतपोधन ॥ सर्वेस्वयमेप्रसादान्मयेननिर्वाणमाप्स्यसि ॥ ७२ ॥ यथानंदीयथाभृगीसोमनंदीयथातथा ॥ त्वंभविष्यसिभूतेः
जराभरणवर्जितः ॥ ७३ ॥ संतिव्रतानिभूयांसिनियमाः संत्यजेकथा ॥ तपसिनासंत्यत्रसंतिदानन्यनेकशः ॥ ७४ ॥ श्रेयसासाधनान्यत्रपापशान्द
पिसर्वथा ॥ परंहिपरमश्चैषनियमोयस्त्वयकृतः ॥ ७५ ॥ परोहिनियमश्चैषमाविलोकययदश्यते ॥ मासनालोकययदुक्तंनद्रुक्तंकेवलंत्वयम् ॥ ७६ ॥
असमर्च्यचयोऽुद्धेपत्रपुष्पफलैरपि ॥ रेतोभक्षीभवेन्मूढः सजन्मान्येकवैशतिम् ॥ ७७ ॥ महतो नियमस्यास्यभवतानुष्ठितस्यदे ॥ नाहतिपादश
मात्रमप्यन्येनियमायमाः ॥ ७८ ॥ अतोमच्चरणभ्याशेत्वंनिवस्त्यसिसर्वथा ॥ अतो नैः श्रेयसीलक्ष्मीतैत्रैवप्राप्त्यसिभुवम् ॥ ७९ ॥ जैगीषव्यशृ
नामालिङ्गंकाश्यांसुदुर्लभम् ॥ त्रीणिवर्षाणिसंसेव्यलभेद्वांगं संशयः ॥ ८० ॥ जैगीषव्यगृहप्राप्त्ययोगाभ्यसततत्परः ॥ षण्मासेनलभेत्सिद्धिं
च्छिन्तामदुद्रहात् ॥ ८१ ॥ तवलिङ्गमिदंभक्तैः पूजनीयंप्रयत्नतः ॥ विलोक्याचगुहास्यापारसिद्धिमभीप्सुभिः ॥ ८२ ॥ अत्रज्येष्ठेभ्यश्चेन्नवच्छि
सर्वसिद्धिदम् ॥ नाशयेदघसंधानिदृष्टस्पृष्टसमर्चितम् ॥ ८३ ॥

॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥

शिवयोगिनः शिवविष्ण्वोरभेददर्शिनः ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ७६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ उपसर्गाद्यात्पि काण्डपदवाः ॥ ९१ ॥ इति श्रीरामानन्दकृतया
काशीखण्डटीकायां त्रिविष्टपमोऽध्यायः ॥ ६३ ॥ ॥ ७४ ॥ चतुर्विष्टपमोऽध्यायः ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥ १०१ ॥ १०२ ॥ १०३ ॥ १०४ ॥ १०५ ॥ १०६ ॥ १०७ ॥ १०८ ॥ १०९ ॥ ११० ॥ १११ ॥ ११२ ॥ ११३ ॥ ११४ ॥ ११५ ॥ ११६ ॥ ११७ ॥ ११८ ॥ ११९ ॥ १२० ॥ १२१ ॥ १२२ ॥ १२३ ॥ १२४ ॥ १२५ ॥ १२६ ॥ १२७ ॥ १२८ ॥ १२९ ॥ १३० ॥ १३१ ॥ १३२ ॥ १३३ ॥ १३४ ॥ १३५ ॥ १३६ ॥ १३७ ॥ १३८ ॥ १३९ ॥ १४० ॥ १४१ ॥ १४२ ॥ १४३ ॥ १४४ ॥ १४५ ॥ १४६ ॥ १४७ ॥ १४८ ॥ १४९ ॥ १५० ॥ १५१ ॥ १५२ ॥ १५३ ॥ १५४ ॥ १५५ ॥ १५६ ॥ १५७ ॥ १५८ ॥ १५९ ॥ १६० ॥ १६१ ॥ १६२ ॥ १६३ ॥ १६४ ॥ १६५ ॥ १६६ ॥ १६७ ॥ १६८ ॥ १६९ ॥ १७० ॥ १७१ ॥ १७२ ॥ १७३ ॥ १७४ ॥ १७५ ॥ १७६ ॥ १७७ ॥ १७८ ॥ १७९ ॥ १८० ॥ १८१ ॥ १८२ ॥ १८३ ॥ १८४ ॥ १८५ ॥ १८६ ॥ १८७ ॥ १८८ ॥ १८९ ॥ १९० ॥ १९१ ॥ १९२ ॥ १९३ ॥ १९४ ॥ १९५ ॥ १९६ ॥ १९७ ॥ १९८ ॥ १९९ ॥ २०० ॥ २०१ ॥ २०२ ॥ २०३ ॥ २०४ ॥ २०५ ॥ २०६ ॥ २०७ ॥ २०८ ॥ २०९ ॥ २१० ॥ २११ ॥ २१२ ॥ २१३ ॥ २१४ ॥ २१५ ॥ २१६ ॥ २१७ ॥ २१८ ॥ २१९ ॥ २२० ॥ २२१ ॥ २२२ ॥ २२३ ॥ २२४ ॥ २२५ ॥ २२६ ॥ २२७ ॥ २२८ ॥ २२९ ॥ २३० ॥ २३१ ॥ २३२ ॥ २३३ ॥ २३४ ॥ २३५ ॥ २३६ ॥ २३७ ॥ २३८ ॥ २३९ ॥ २४० ॥ २४१ ॥ २४२ ॥ २४३ ॥ २४४ ॥ २४५ ॥ २४६ ॥ २४७ ॥ २४८ ॥ २४९ ॥ २५० ॥ २५१ ॥ २५२ ॥ २५३ ॥ २५४ ॥ २५५ ॥ २५६ ॥ २५७ ॥ २५८ ॥ २५९ ॥ २६० ॥ २६१ ॥ २६२ ॥ २६३ ॥ २६४ ॥ २६५ ॥ २६६ ॥ २६७ ॥ २६८ ॥ २६९ ॥ २७० ॥ २७१ ॥ २७२ ॥ २७३ ॥ २७४ ॥ २७५ ॥ २७६ ॥ २७७ ॥ २७८ ॥ २७९ ॥ २८० ॥ २८१ ॥ २८२ ॥ २८३ ॥ २८४ ॥ २८५ ॥ २८६ ॥ २८७ ॥ २८८ ॥ २८९ ॥ २९० ॥ २९१ ॥ २९२ ॥ २९३ ॥ २९४ ॥ २९५ ॥ २९६ ॥ २९७ ॥ २९८ ॥ २९९ ॥ ३०० ॥ ३०१ ॥ ३०२ ॥ ३०३ ॥ ३०४ ॥ ३०५ ॥ ३०६ ॥ ३०७ ॥ ३०८ ॥ ३०९ ॥ ३१० ॥ ३११ ॥ ३१२ ॥ ३१३ ॥ ३१४ ॥ ३१५ ॥ ३१६ ॥ ३१७ ॥ ३१८ ॥ ३१९ ॥ ३२० ॥ ३२१ ॥ ३२२ ॥ ३२३ ॥ ३२४ ॥ ३२५ ॥ ३२६ ॥ ३२७ ॥ ३२८ ॥ ३२९ ॥ ३३० ॥ ३३१ ॥ ३३२ ॥ ३३३ ॥ ३३४ ॥ ३३५ ॥ ३३६ ॥ ३३७ ॥ ३३८ ॥ ३३९ ॥ ३४० ॥ ३४१ ॥ ३४२ ॥ ३४३ ॥ ३४४ ॥ ३४५ ॥ ३४६ ॥ ३४७ ॥ ३४८ ॥ ३४९ ॥ ३५० ॥ ३५१ ॥ ३५२ ॥ ३५३ ॥ ३५४ ॥ ३५५ ॥ ३५६ ॥ ३५७ ॥ ३५८ ॥ ३५९ ॥ ३६० ॥ ३६१ ॥ ३६२ ॥ ३६३ ॥ ३६४ ॥ ३६५ ॥ ३६६ ॥ ३६७ ॥ ३६८ ॥ ३६९ ॥ ३७० ॥ ३७१ ॥ ३७२ ॥ ३७३ ॥ ३७४ ॥ ३७५ ॥ ३७६ ॥ ३७७ ॥ ३७८ ॥ ३७९ ॥ ३८० ॥ ३८१ ॥ ३८२ ॥ ३८३ ॥ ३८४ ॥ ३८५ ॥ ३८६ ॥ ३८७ ॥ ३८८ ॥ ३८९ ॥ ३९० ॥ ३९१ ॥ ३९२ ॥ ३९३ ॥ ३९४ ॥ ३९५ ॥ ३९६ ॥ ३९७ ॥ ३९८ ॥ ३९९ ॥ ४०० ॥ ४०१ ॥ ४०२ ॥ ४०३ ॥ ४०४ ॥ ४०५ ॥ ४०६ ॥ ४०७ ॥ ४०८ ॥ ४०९ ॥ ४१० ॥ ४११ ॥ ४१२ ॥ ४१३ ॥ ४१४ ॥ ४१५ ॥ ४१६ ॥ ४१७ ॥ ४१८ ॥ ४१९ ॥ ४२० ॥ ४२१ ॥ ४२२ ॥ ४२३ ॥ ४२४ ॥ ४२५ ॥ ४२६ ॥ ४२७ ॥ ४२८ ॥ ४२९ ॥ ४३० ॥ ४३१ ॥ ४३२ ॥ ४३३ ॥ ४३४ ॥ ४३५ ॥ ४३६ ॥ ४३७ ॥ ४३८ ॥ ४३९ ॥ ४४० ॥ ४४१ ॥ ४४२ ॥ ४४३ ॥ ४४४ ॥ ४४५ ॥ ४४६ ॥ ४४७ ॥ ४४८ ॥ ४४९ ॥ ४५० ॥ ४५१ ॥ ४५२ ॥ ४५३ ॥ ४५४ ॥ ४५५ ॥ ४५६ ॥ ४५७ ॥ ४५८ ॥ ४५९ ॥ ४६० ॥ ४६१ ॥ ४६२ ॥ ४६३ ॥ ४६४ ॥ ४६५ ॥ ४६६ ॥ ४६७ ॥ ४६८ ॥ ४६९ ॥ ४७० ॥ ४७१ ॥ ४७२ ॥ ४७३ ॥ ४७४ ॥ ४७५ ॥ ४७६ ॥ ४७७ ॥ ४७८ ॥ ४७९ ॥ ४८० ॥ ४८१ ॥ ४८२ ॥ ४८३ ॥ ४८४ ॥ ४८५ ॥ ४८६ ॥ ४८७ ॥ ४८८ ॥ ४८९ ॥ ४९० ॥ ४९१ ॥ ४९२ ॥ ४९३ ॥ ४९४ ॥ ४९५ ॥ ४९६ ॥ ४९७ ॥ ४९८ ॥ ४९९ ॥ ५०० ॥ ५०१ ॥ ५०२ ॥ ५०३ ॥ ५०४ ॥ ५०५ ॥ ५०६ ॥ ५०७ ॥ ५०८ ॥ ५०९ ॥ ५१० ॥ ५११ ॥ ५१२ ॥ ५१३ ॥ ५१४ ॥ ५१५ ॥ ५१६ ॥ ५१७ ॥ ५१८ ॥ ५१९ ॥ ५२० ॥ ५२१ ॥ ५२२ ॥ ५२३ ॥ ५२४ ॥ ५२५ ॥ ५२६ ॥ ५२७ ॥ ५२८ ॥ ५२९ ॥ ५३० ॥ ५३१ ॥ ५३२ ॥ ५३३ ॥ ५३४ ॥ ५३५ ॥ ५३६ ॥ ५३७ ॥ ५३८ ॥ ५३९ ॥ ५४० ॥ ५४१ ॥ ५४२ ॥ ५४३ ॥ ५४४ ॥ ५४५ ॥ ५४६ ॥ ५४७ ॥ ५४८ ॥ ५४९ ॥ ५५० ॥ ५५१ ॥ ५५२ ॥ ५५३ ॥ ५५४ ॥ ५५५ ॥ ५५६ ॥ ५५७ ॥ ५५८ ॥ ५५९ ॥ ५६० ॥ ५६१ ॥ ५६२ ॥ ५६३ ॥ ५६४ ॥ ५६५ ॥ ५६६ ॥ ५६७ ॥ ५६८ ॥ ५६९ ॥ ५७० ॥ ५७१ ॥ ५७२ ॥ ५७३ ॥ ५७४ ॥ ५७५ ॥ ५७६ ॥ ५७७ ॥ ५७८ ॥ ५७९ ॥ ५८० ॥ ५८१ ॥ ५८२ ॥ ५८३ ॥ ५८४ ॥ ५८५ ॥ ५८६ ॥ ५८७ ॥ ५८८ ॥ ५८९ ॥ ५९० ॥ ५९१ ॥ ५९२ ॥ ५९३ ॥ ५९४ ॥ ५९५ ॥ ५९६ ॥ ५९७ ॥ ५९८ ॥ ५९९ ॥ ६०० ॥ ६०१ ॥ ६०२ ॥ ६०३ ॥ ६०४ ॥ ६०५ ॥ ६०६ ॥ ६०७ ॥ ६०८ ॥ ६०९ ॥ ६१० ॥ ६११ ॥ ६१२ ॥ ६१३ ॥ ६१४ ॥ ६१५ ॥ ६१६ ॥ ६१७ ॥ ६१८ ॥ ६१९ ॥ ६२० ॥ ६२१ ॥ ६२२ ॥ ६२३ ॥ ६२४ ॥ ६२५ ॥ ६२६ ॥ ६२७ ॥ ६२८ ॥ ६२९ ॥ ६३० ॥ ६३१ ॥ ६३२ ॥ ६३३ ॥ ६३४ ॥ ६३५ ॥ ६३६ ॥ ६३७ ॥ ६३८ ॥ ६३९ ॥ ६४० ॥ ६४१ ॥ ६४२ ॥ ६४३ ॥ ६४४ ॥ ६४५ ॥ ६४६ ॥ ६४७ ॥ ६४८ ॥ ६४९ ॥ ६५० ॥ ६५१ ॥ ६५२ ॥ ६५३ ॥ ६५४ ॥ ६५५ ॥ ६५६ ॥ ६५७ ॥ ६५८ ॥ ६५९ ॥ ६६० ॥ ६६१ ॥ ६६२ ॥ ६६३ ॥ ६६४ ॥ ६६५ ॥ ६६६ ॥ ६६७ ॥ ६६८ ॥ ६६९ ॥ ६७० ॥ ६७१ ॥ ६७२ ॥ ६७३ ॥ ६७४ ॥ ६७५ ॥ ६७६ ॥ ६७७ ॥ ६७८ ॥ ६७९ ॥ ६८० ॥ ६८१ ॥ ६८२ ॥ ६८३ ॥ ६८४ ॥ ६८५ ॥ ६८६ ॥ ६८७ ॥ ६८८ ॥ ६८९ ॥ ६९० ॥ ६९१ ॥ ६९२ ॥ ६९३ ॥ ६९४ ॥ ६९५ ॥ ६९६ ॥ ६९७ ॥ ६९८ ॥ ६९९ ॥ ७०० ॥ ७०१ ॥ ७०२ ॥ ७०३ ॥ ७०४ ॥ ७०५ ॥ ७०६ ॥ ७०७ ॥ ७०८ ॥ ७०९ ॥ ७१० ॥ ७११ ॥ ७१२ ॥ ७१३ ॥ ७१४ ॥ ७१५ ॥ ७१६ ॥ ७१७ ॥ ७१८ ॥ ७१९ ॥ ७२० ॥ ७२१ ॥ ७२२ ॥ ७२३ ॥ ७२४ ॥ ७२५ ॥ ७२६ ॥ ७२७ ॥ ७२८ ॥ ७२९ ॥ ७३० ॥ ७३१ ॥ ७३२ ॥ ७३३ ॥ ७३४ ॥ ७३५ ॥ ७३६ ॥ ७३७ ॥ ७३८ ॥ ७३९ ॥ ७४० ॥ ७४१ ॥ ७४२ ॥ ७४३ ॥ ७४४ ॥ ७४५ ॥ ७४६ ॥ ७४७ ॥ ७४८ ॥ ७४९ ॥ ७५० ॥ ७५१ ॥ ७५२ ॥ ७५३ ॥ ७५४ ॥ ७५५ ॥ ७५६ ॥ ७५७ ॥ ७५८ ॥ ७५९ ॥ ७६० ॥ ७६१ ॥ ७६२ ॥ ७६३ ॥ ७६४ ॥ ७६५ ॥ ७६६ ॥ ७६७ ॥ ७६८ ॥ ७६९ ॥ ७७० ॥ ७७१ ॥ ७७२ ॥ ७७३ ॥ ७७४ ॥ ७७५ ॥ ७७६ ॥ ७७७ ॥ ७७८ ॥ ७७९ ॥ ७८० ॥ ७८१ ॥ ७८२ ॥ ७८३ ॥ ७८४ ॥ ७८५ ॥ ७८६ ॥ ७८७ ॥ ७८८ ॥ ७८९ ॥ ७९० ॥ ७९१ ॥ ७९२ ॥ ७९३ ॥ ७९४ ॥ ७९५ ॥ ७९६ ॥ ७९७ ॥ ७९८ ॥ ७९९ ॥ ८०० ॥ ८०१ ॥ ८०२ ॥ ८०३ ॥ ८०४ ॥ ८०५ ॥ ८०६ ॥ ८०७ ॥ ८०८ ॥ ८०९ ॥ ८१० ॥ ८११ ॥ ८१२ ॥ ८१३ ॥ ८१४ ॥ ८१५ ॥ ८१६ ॥ ८१७ ॥ ८१८ ॥ ८१९ ॥ ८२० ॥ ८२१ ॥ ८२२ ॥ ८२३ ॥ ८२४ ॥ ८२५ ॥ ८२६ ॥ ८२७ ॥ ८२८ ॥ ८२९ ॥ ८३० ॥ ८३१ ॥ ८३२ ॥ ८३३ ॥ ८३४ ॥ ८३५ ॥ ८३६ ॥ ८३७ ॥ ८३८ ॥ ८३९ ॥ ८४० ॥ ८४१ ॥ ८४२ ॥ ८४३ ॥ ८४४ ॥ ८४५ ॥ ८४६ ॥ ८४७ ॥ ८४८ ॥ ८४९ ॥ ८५० ॥ ८५१ ॥ ८५२ ॥ ८५३ ॥ ८५४ ॥ ८५५ ॥ ८५६ ॥ ८५७ ॥ ८५८ ॥ ८५९ ॥ ८६० ॥ ८६१ ॥ ८६२ ॥ ८६३ ॥ ८६४ ॥ ८६५ ॥ ८६६ ॥ ८६७ ॥ ८६८ ॥ ८६९ ॥ ८७० ॥ ८७१ ॥ ८७२ ॥ ८७३ ॥ ८७४ ॥ ८७५ ॥ ८७६ ॥ ८७७ ॥ ८७८ ॥ ८७९ ॥ ८८० ॥ ८८१ ॥ ८८२ ॥ ८८३ ॥ ८८४ ॥ ८८५ ॥ ८८६ ॥ ८८७ ॥ ८८८ ॥ ८८९ ॥ ८९० ॥ ८९१ ॥ ८९२ ॥ ८९३ ॥ ८९४ ॥ ८९५ ॥ ८९६ ॥ ८९७ ॥ ८९८ ॥ ८९९ ॥ ९०० ॥ ९०१ ॥ ९०२ ॥ ९०३ ॥ ९०४ ॥ ९०५ ॥ ९०६ ॥ ९०७ ॥ ९०८ ॥ ९०९ ॥ ९१० ॥ ९११ ॥ ९१२ ॥ ९१३ ॥ ९१४ ॥ ९१५ ॥ ९१६ ॥ ९१७ ॥ ९१८ ॥ ९१९ ॥ ९२० ॥ ९२१ ॥ ९२२ ॥ ९२३ ॥ ९२४ ॥ ९२५ ॥ ९२६ ॥ ९२७ ॥ ९२८ ॥ ९२९ ॥ ९३० ॥ ९३१ ॥ ९३२ ॥ ९३३ ॥ ९३४ ॥ ९३५ ॥ ९३६ ॥ ९३७ ॥ ९३८ ॥ ९३९ ॥ ९४० ॥ ९४१ ॥ ९४२ ॥ ९४३ ॥ ९४४ ॥ ९४५ ॥ ९४६ ॥ ९४७ ॥ ९४८ ॥ ९४९ ॥ ९५० ॥ ९५१ ॥ ९५२ ॥ ९५३ ॥ ९५४ ॥ ९५५ ॥ ९५६ ॥ ९५७ ॥ ९५८ ॥ ९५९ ॥ ९६० ॥ ९६१ ॥ ९६२ ॥ ९६३ ॥ ९६४ ॥ ९६५ ॥ ९६६ ॥ ९६७ ॥ ९६८ ॥ ९६९ ॥ ९७० ॥ ९७१ ॥ ९७२ ॥ ९७३ ॥ ९७४ ॥ ९७५ ॥ ९७६ ॥ ९७७ ॥ ९७८ ॥ ९७९ ॥ ९८० ॥ ९८१ ॥ ९८२ ॥ ९८३ ॥ ९८४ ॥ ९८५ ॥ ९८६ ॥ ९८७ ॥ ९८८ ॥ ९८९ ॥ ९९० ॥ ९९१ ॥ ९९२ ॥ ९९३ ॥ ९९४ ॥ ९९५ ॥ ९९६ ॥ ९९७ ॥ ९९८ ॥ ९९९ ॥ १००० ॥

अस्मिज्ज्येष्ठेष्वक्षेत्रसंभोज्यशिवयोगिनः ॥ कोटिभोज्यफलसम्यगेकैकपरिसंख्यया ॥ ८४ ॥ जैगीषव्येश्वरं लिंगं गोपीनं प्रयत्नतः ॥ कलौ कल्पबुद्धिं
नां पुतश्च विशेषतः ॥ ८५ ॥ करिष्याम्यत्र सानिध्यमस्मिंल्लिंगे तपोधन ॥ योगसिद्धिप्रदानाय साधकेभ्यः सदैव हि ॥ ८६ ॥ ददेद्युगमहाभाग जैगीषव्याप
रं वरम् ॥ त्वये दंयन्कृतं त्वोत्रो गेगसिद्धिं करं परम् ॥ ८७ ॥ महापापौघशमनं महापुण्यप्रवर्धनम् ॥ महाभीतिप्रशमनं महाभक्तिविवर्धनम् ॥ ८८ ॥
एतस्तोत्रजपात्पुंसमसाध्यैर्नैव किंचन ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन जपनीयं सुसाधकैः ॥ ८९ ॥ इति दत्तचरितं सैस्मरारिः स्मरलोचनः ॥ इह श्रद्धाह्वानं
स्तत्र सन्नेत्रवासिनः ॥ ९० ॥ स्कंद उवाच ॥ निशम्याख्यानं तुल्यं मे तत्राह्वयत् ॥ प्रयत्नतः ॥ निष्पणो जायते मत्पुत्रो नोपसर्गैः प्रवाधयते ॥ ९१ ॥
इति श्रीस्कंदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखण्ड उत्तरार्धे ज्येष्ठेशाख्यानं नाम त्रिपष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६३ ॥ ॥ अगस्त्य उवाच ॥
दृष्ट्वा भूदेवताः शंभुकिमाचख्युः षडानन ॥ कानि कानि च लिंगानि तत्र तान्यपि चक्षुः ॥ १ ॥ ज्येष्ठस्थाने महापुण्ये देवदेवस्य बल्लभे ॥ आश्चर्यं किममृत
त्रतदा चक्षुः षडानन ॥ २ ॥ स्कंद उवाच ॥ शृण्वन्मम स्तन्यं तथा पृच्छिष्यतां तद्वर्षीम्यहम् ॥ मंदराद्रियं ददेवो गतवान् ब्रह्मगौरिवात् ॥ ३ ॥ तदनि
राश्रया विप्राश्च क्षेत्रसंन्यासिनो नवाः ॥ उपाकृताश्च विरतं महाक्षेत्रं प्रतिग्रहात् ॥ ४ ॥ स्वातंत्र्यं च दंडं धर्मैर्मिकं ददिवृत्तयः ॥ चक्रः पुष्करिणीरिम्यादं
डस्वाताभिधां मुने ॥ ५ ॥ तत्तीर्थपरितः स्थाप्य महालिंगान्यनेकशः ॥ महेशाराधनपरस्तपश्चक्रुः प्रयत्नतः ॥ ६ ॥ विभूतिधारिणो नित्यं नित्यं रुद्रक्षया
रिणः ॥ लिंगपूजार्जानि नित्यं शतरुद्रियजापिनः ॥ ७ ॥ ते श्रुत्वा देवदेवस्य पुनरागमनं मुने ॥ तपःकृशा अतिरामासुरानं दंभुराः ॥ ८ ॥ द्विजाः पं
चसहस्राणि चरंतो विपुलंतपः ॥ दंडस्वातन्त्र्यमहातीर्थादाजमुद्वेददर्शने ॥ ९ ॥ तीर्थान्मंदाकिनीनाम्नो द्विजाः पशुपतव्रताः ॥ शिवैकाराधनपराः
समेता अशुतोन्मिताः ॥ १० ॥

॥ ३ ॥ उपाकृता उभयतः ॥ उपाकृता इति चक्रचिन्ताः ॥ ४ ॥ स्वातंत्र्यं स्वातंत्र्यं ॥ ५ ॥ स्वातंत्र्यं स्वातंत्र्यं ॥ ६ ॥ स्वातंत्र्यं स्वातंत्र्यं ॥ ७ ॥ स्वातंत्र्यं स्वातंत्र्यं ॥ ८ ॥ स्वातंत्र्यं स्वातंत्र्यं ॥ ९ ॥ स्वातंत्र्यं स्वातंत्र्यं ॥ १० ॥ स्वातंत्र्यं स्वातंत्र्यं ॥

साणि ॥ १० ॥ एकादशशताधिकंशतद्विशताधिकसहस्रमित्यर्थः ॥ ११ ॥ १२ ॥ अयुतार्धकंपंचसहस्राणि ॥ १३ ॥ अयासिषु रागवंतः ॥ १४ ॥ १५ ॥ नवतिःसप्तत्रयान्वस्य
षिकाज्ञतत्रयीत्यर्थः ॥ १७ ॥ १८ ॥ साप्रशतकिंचिदधिकशतमित्यर्थः ॥ सप्तदशतत्वा ॥ द्विशतसप्तत्रयार्धचशतीत्यर्थः ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ यद्वेति ॥

हंसतीर्थान्तरिप्राप्ताअयुतीत्रशतोत्तरम् ॥ शतंदुवाससस्तीर्थद्विकादशशताधिकम् ॥ ११ ॥ मस्योदर्याःपरापेतुःसहस्राणिपडेवहि ॥ कपालमोचन
त्सप्तशतान्यभ्यगताद्विजाः ॥ १२ ॥ ऋणमोचनतस्तीर्थान्सहस्रद्विशताधिकम् ॥ वैतरण्याअपिपुनोद्विज्ञानययुतार्धकम् ॥ १३ ॥ ततःपृथुदकाल्दि
त्ययुनापरिखानितात् ॥ अयासिषुद्विज्ञानचशतान्यवत्रयोदश ॥ १४ ॥ तथैवासासःकुंडान्मेनकाख्यच्छतद्वयम् ॥ उर्वर्षाकुंडतःप्राप्ताःसप्तद्विशता
धिकम् ॥ १५ ॥ तथैरावतकुंडाच्चब्राह्मणास्त्रिशतानिच ॥ गंधर्वोपसरासःसप्तशतानिद्विशतानिच ॥ १६ ॥ दृष्यतीर्थाद्वाजमुर्नवतिःसप्तत्रयम् ॥
यक्षिणीकुंडतःप्राप्ताःसहस्रत्रिशतोत्तरम् ॥ १७ ॥ लक्ष्मीतीर्थान्पराजमुग्धेश्वरशतानिच ॥ पिशाचमोचनान्त्सप्तसहस्राणिद्विजोत्तमाः ॥ १८ ॥
पितृकुंडाच्छतंसांयधुवतीर्थच्छतानिषट् ॥ मानसाख्यस्त्रसरासोद्विशतीसप्तत्रयम् ॥ १९ ॥ ब्राह्मणावामुकिहदात्सहस्राणिदर्शेवतु ॥ तथैवाष्टशतंदु
जानकीकुंडतोद्विजाः ॥ २० ॥ काशीनाथमनुप्राप्ताःपरमानंददयिनम् ॥ तथागौतमकुंडाच्चशतानिनवचागताः ॥ २१ ॥ तीर्थदुर्गतिसहस्रद्वयम् ॥
तिपेदिरे ॥ एकादशशतान्येवद्रुद्वेवमुमापतिम् ॥ २२ ॥ असीसंभेदमारुगंगतीरिस्थिताद्विजाः ॥ आसंगमेक्षरात्तत्रपरिप्राप्ताष्टद्वयम् ॥ २३ ॥
अष्टादशसहस्राणितथापंचशतान्यपि ॥ ब्राह्मणाःपंचपंचाहंगतीरात्समागताः ॥ २४ ॥ सार्द्धदूर्वाक्षतकरैःसपुष्पफलपाणिभिः ॥ सुगंधमाल्यहरे
श्चब्राह्मणैर्जयवादिभिः ॥ २५ ॥ स्तुतोभंगलधूतैश्चप्रणतश्चपुनःपुनः ॥ तेभ्योदत्ताभयःशंभुःपप्रच्छकुशलमुद्रा ॥ २६ ॥ ततस्तेब्राह्मणाःपुनः
प्रबद्धकरसंपुटाः ॥ क्षेत्रनिवसतानाथसदानःकुशलोदयः ॥ २७ ॥ विशेषतःकुतोऽस्माभिःसाक्षात्त्रयनगोचरः ॥ त्वयस्वरूपंश्रुतयोनविदुःपरमार्थज्ञः
॥ २८ ॥ सदैवाकुशलतेषांविचक्षेत्रपराङ्मुखाः ॥ चतुर्दशापिपैलोक्येकास्तेषानित्यपराङ्मुखाः ॥ २९ ॥ येषांहृदिसदैवास्तेकाशीनाशीविषयाद् ॥
संसारशीविषविषंनतेषांप्रभवेक्वाचित् ॥ ३० ॥ गर्भशासमणिमंत्रःकाशीवर्णद्वयात्मकः ॥ यस्यकंठेसदतिष्ठेत्तस्याकुशलाकुतः ॥ ३१ ॥

ब्राह्मणैर्भंगलधूतैःपुनःपुनःस्तुतःप्रणतस्तेभ्योदत्ताभयःशंभुःकुशलंप्रच्छतिद्वितीयिनान्यः ॥ चतुर्भिर्विशेषैर्ब्राह्मणान्निगितिसिद्धेर्द्रव्यादिना ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ त्वयैतन्निश्चिद्व्यवस्तुनय
नगोचरंभवत्येवैकमाश्चर्ययत्नदुः ॥ यत्स्वरूपंश्रुतयोनविदुरिति ॥ परमार्थतोमुदययाद्वयेत्यर्थः ॥ २८ ॥ २९ ॥ आगोविषांगदंस्पर्षवदुदयम् ॥ ३० ॥ गर्भशासमणिर्मंत्रेनात्राकोमणि

रित्यर्थः ॥ यद्वाकाशीतिवर्णद्वयात्मकोयमंत्रः सगर्मक्षमाणि रित्यर्थः ॥ ३१ ॥ निर्दिशन्नाजरायस्यासां तथा निजैस्त्रैः ॥ नैर्जातिपुलक्षणम् ॥ पदभावाविकारादिना विविधैः ॥
 सुषैवामृतावर्यैर्मोक्षोवास्वैवतिगवत् ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ वीजाक्षरयुगंतवकारः कामबीजं शकारः श्रीविजमिति विवेक्तव्यम् ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ क्षेत्रमृत्तिविद्वदक्षेत्रात्स्या
 विशेषेण बद्धितं तत्रातिपादकमित्यर्थः ॥ ४० ॥ न केवलं तुलोपभावाच्चेति वकारार्थः ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ विरोधितः विरोधप्रार्थितः ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ निदमन्तीति विज्रिभ्रिभ्रिवाक् ॥
 मुधापि विवितो नित्यं काशीवर्णद्वयात्मिकम् ॥ सनैर्जर्दिशंहित्वासुधैव परिजायते ॥ ३२ ॥ श्रुतं कर्णस्मृतयेन काशीत्यक्षरयुग्मकम् ॥ न समकर्णद्वय
 वसपुनर्गर्भाकाथाम् ॥ ३३ ॥ काशीराजोपियन्मृष्टिपते दयानिलाहृतम् ॥ चंद्रशेखरतन्मूर्ध्नि भवेच्चंद्रकलांकितः ॥ ३४ ॥ प्रसृतोऽग्निप्रेतत्रयमान
 द्काननम् ॥ यातं तेन जायते नैश्वर्यं नित्यं तु काननम् ॥ ३५ ॥ गच्छतातिष्ठतावापि स्वपताजाग्रताथवा ॥ काशीत्येष महामंत्रे न जन्तुः सन्निभ्यः ॥ ३६ ॥
 येन बीजाक्षरयुगं काशीतिह दध्यातिम् ॥ अबीजनिर्भवं येन कर्मबीजानितस्यैव ॥ ३७ ॥ काशीकाशीति काशीति जपतोऽयस्य स्थितिः ॥ अन्यत्रा
 पिसतस्तस्य पुरोमुक्तिः प्रकाशते ॥ ३८ ॥ क्षेममूर्तिरियं काशीक्षेममूर्तिर्भवान्भव ॥ क्षेममूर्तिस्त्रिपथगानान्यक्षेमत्रयं क्वचित् ॥ ३९ ॥ बाह्मणानामिति
 वचः क्षेत्रभक्तिविबुद्धितम् ॥ निशम्य गिरिजाकान्तं स्तुतोपनिर्गहः ॥ ४० ॥ प्रोवाच च प्रसन्नात्मा धन्यायूयूद्विजर्षभाः ॥ क्वपि हि देवशीरिर्नैराशेन
 तिपावने ॥ ४१ ॥ जाने सत्त्वमया जाताः क्षेत्रस्यास्य निषेवणात् ॥ नीरजस्काविति मसः संसारार्णवपारगाः ॥ ४२ ॥ वाराणस्यास्तु ये भक्तस्तैः मत्सम
 निश्चितम् ॥ जीवन्मुक्ताहिते नूनं मोक्षलक्ष्म्या कदा शिताः ॥ ४३ ॥ यैश्च काशीस्थितो जंतुरप्यकोपि विरोधितः ॥ तैर्वै विश्वेश्वरा सर्वसंयात इव रोधिताः ॥
 ४४ ॥ वाराणस्याः स्तुतिमपियो निशम्यानुमोदते ॥ अपि ब्रह्मांडमखिलं ध्रुवं तेन नुमोदितम् ॥ ४५ ॥ निवसंति हि ये मर्त्यं अस्मिन्नानंदकानने ॥ सदा
 तः करोते वै निवेशुरकल्मषाः ॥ ४६ ॥ निवसंति मम क्षेत्रे मम भक्तिप्रकुर्वते ॥ ममलिगधरा येन तानुवोपदिशाम्य हम् ॥ ४७ ॥ निवसंति मम क्षेत्रे मम
 क्तिनकुर्वते ॥ ममलिगधरा येन तानुपदिशाम्य हम् ॥ ४८ ॥ काशीनिर्वाणनगरियेषां चित्ते प्रकाशते ॥ तेमधुरः प्रकाशते नैः श्रेयस्याश्रयावृताः ॥ ४९ ॥
 मोक्षलक्ष्मीरियं काशीनयेभ्यः परिरोचते ॥ स्वर्लक्ष्मीकाक्षमाणेभ्यः पतितास्तेन संशयः ॥ ५० ॥ काशीसंक्षमाणानां पुण्यार्थं चतुष्टयम् ॥ पुरः किं क्वद
 तिष्ठेन्मम अनुग्रहतो द्विजाः ॥ ५१ ॥ आनंदकानने ब्रह्मज्जलद्वावानलस्य हम् ॥ कर्मबीजानि जंतूनां ज्वालयन् प्ररोहये ॥ ५२ ॥

॥ ४६ ॥ ममलिगधरा वैदिकिपुष्टादिधारिणः ॥ ४७ ॥ उत्तमं यद्व्यतिरेकेण दर्शयति ॥ निवसन्तीति ॥ न निवसन्तीत्यग्निमोचनकारोऽनुवृजते ॥ एकवाक्यत्वेनैकोऽपि पतं भक्तः श्रेयोस्तु
 त्सि स मादिशोति विष्णुपार्थिवानन्तं ॥ भक्तानामप्यभक्तानां पुण्यपापकृतामपि ॥ मुक्तिं दस्याभिषेव वा भक्तानां भवतानं हित्यादिविषयवचनव्याकोपात् ॥ ४८ ॥ ४९ ॥
 मोक्षलक्ष्मीरिति ॥ येभ्यः स्वर्लक्ष्मीकाक्षमाणेभ्यः हतुमुभयत्रा चिधतु योगोऽष्टव्यर्थे चतुर्थी ॥ पतिताः संसारसागराद्विशेषः ॥ यद्वा पतिताः संसाराद्व्यर्थः ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥

॥ ६३ ॥ प्राप्येति ॥ भक्त्यभावोकाश्यागमसत्केतुत्तराभ्यावद्व्यर्थः ॥ ६४ ॥ धन्याइति ॥ यदतिविशेषुष्माकंवेत्संवृत्तं, कारणज्ञानादहंनूतंकाशिकाचनूद्व्यर्थः ॥ द्वौगति
केचित् ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ भवतापहृदितिकाशीविशेषणविशेषसंबोधनं ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ६१ ॥ प्रतिनिधिःप्रतिरूपम् ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

वस्तुन्यसंतंकाश्यांयद्युद्योगंप्रयत्नतः ॥ जेतव्यौकलिकालौचरंतव्याप्तुक्तिरंगना ॥ ६३ ॥ प्राप्यापिकाशौदुर्बुद्धिर्येनमंपरिसेवते ॥ तस्यहस्तगत्याशुके
वल्यश्रीःप्रणश्यति ॥ ६४ ॥ धन्यामद्रक्तिलक्ष्माणोब्राह्मणःकाशिवासिनः ॥ यूयञ्चेत्सेत्संवृत्तेर्नहंनूतंकाशिका ॥ ६५ ॥ दातव्योवोवरःकोत्रद्विभ्यतामि
यथारुचि ॥ प्रेयांसोमेयतोयूयक्षेत्रसंन्यासकारिणः ॥ ६६ ॥ इतिपीत्वमेहशानसुखक्षीराब्धिजंमुषाम् ॥ परितृताद्विजाःसर्वेवधुर्वरमनुत्तमम् ॥ ६७ ॥
ब्राह्मणञ्चुः ॥ ॥ उमपतेमहेशानसर्वज्ञवरणपनः ॥ काशीकदापिनन्याज्याभवताभवतापहृत् ॥ ६८ ॥ वचनाद्ब्राह्मणानंतुशापोमाप्रभचनिह ॥
कदाचिदपिकेषचित्काश्यामोक्षोत्तरायकः ॥ ६९ ॥ तवपादंबुजद्वंद्रेनिर्द्वंद्वार्भक्तिस्तुनः ॥ आकलेवरपतंचकाशीशासेस्तुनोनिशम् ॥ ७० ॥ किमन्ये
नर्वरेणश्रेयएषवरोहिनः ॥ अवधेह्यंयकध्वंसिन्वरमन्यवृणीमहे ॥ ६१ ॥ तवप्रतिनिधीकृत्यास्माभिस्त्वद्रक्तिभाषितैः ॥ प्रतिष्ठितेदुल्लेखेषुसन्निध्यं
भवतोऽस्त्विहा ॥ ६२ ॥ श्रुत्वेतिषांवाक्यानितास्त्विपिनकिना ॥ प्रोचेऽन्योपिवरोदतोज्ञानवश्वभविष्यति ॥ ६३ ॥ पुनःप्रावाचदेशोनिशामयतभो
द्विजाः ॥ हितंवःकथयाम्यत्रतदनुष्टीयतांश्रुम् ॥ ६४ ॥ सेव्योत्तरवहानित्यल्लिंगमर्च्यप्रयत्नतः ॥ दमोदानंदयानित्यंक्तव्यंमुक्तिकाक्षिभिः ॥ ६५ ॥
इदमेवहस्यंचकथिदक्षेत्रवासिनाम् ॥ मतिःपरहिताकार्यवाच्यंनोद्विगच्छुद्वचः ॥ ६६ ॥ मनसापिनकर्तव्यमनेत्रविजिगीषुणा ॥ अत्रत्यमक्षयंश्मास्तुडुतं
सुकृतेतरम् ॥ ६७ ॥ अन्यत्रयत्कृतपातंत्काश्यांपरिणश्यति ॥ वाराणस्यांकृतपापमंतर्गेहेप्रणश्यति ॥ ६८ ॥ अंतर्गेहेकृतपापपेशाच्चयनरकावहम् ॥
पिशाचनरकग्रासिर्गच्छत्येवबहिर्यदि ॥ ६९ ॥ नकरूपकोटिभिन्काश्यांकृतकर्ममनुज्यते ॥ किंतुरुद्रपिशाचचंजाथेतोऽत्राश्रुतत्रयम् ॥ ७० ॥

गच्छत्येवभतयैत्यर्थः ॥ एतेनोपातकमेवकाश्यांकृतमंतर्गेहेनश्यतिमहापातकमितिनिरस्तम् ॥ यदा पिशाचनरकग्रासिर्गच्छत्येवदुननपातीत्यर्थः ॥ नदाकाश्या
कृतयत्पापकलकोटिभिरापितस्यापितेनजुज्यतेनसमाप्यतेतावताकालेनापितपापनश्यतीत्यर्थः ॥ तद्वद्दिदृष्टविषयम् ॥ यदा अंतर्गेहेकृतपापेयदिवहिर्गच्छति तं तस्यपिशाचनरकग्रासिर्भवेत्येव ॥
किमत्रकालंभवतित्राह ॥ नकरोपीति ॥ ६९ ॥ तर्बत्रस्थितस्यकागतिस्तत्राह ॥ किंचिदि ॥ काश्यामंतर्गेहे ॥ तर्हि किमंतर्गेहेकृतपापनामिहान्यत्रतदुजपिशाच्यनरकाश्रयोऽसम्भवे

वनेत्याह ॥ अत्रेति ॥ अत्रकाश्यामृतानामितिक्षेपः ॥ अयुतत्रयां ब्रह्मसहस्रदिव्यवर्णि ॥ ७८ ॥ अथरुद्रपिशाचभोगावतरसू ॥ तैजोबेन्द्र ॥ यंप्राप्तिसम्पद्यते ॥ तेनज्ञाने
इत्यसंग्राहकचित्पाठः ॥ ७९ ॥ एवंकाश्यामृतानां पाणिनांगितिमाधायन्यब्रह्मदानं तिेषां प्रतिमाह ॥ दृष्टवान्तित्यारभ्यतस्मादित्यतः प्राक्तननयेत् ॥ ७३ ॥ अङ्गप्रया
वनेत्याह ॥ अत्रेति ॥ अत्रकाश्यामृतानामितिक्षेपः ॥ अयुतत्रयां ब्रह्मसहस्रदिव्यवर्णि ॥ ७८ ॥ अथरुद्रपिशाचभोगावतरसू ॥ तैजोबेन्द्र ॥ यंप्राप्तिसम्पद्यते ॥ तेनज्ञाने

वाराणस्यास्थितोयवैपातकेपुरतःसदा ॥ योनिप्राप्यापिपैशार्चिर्वर्षाणामथुतत्रयम् ॥ ७१ ॥ पुनरत्रैवनिवसञ्ज्ञानप्राप्स्यत्यनुत्तमम् ॥ तेनज्ञानेनयत्स
प्रतिमोक्षमाप्स्यत्यनुत्तमम् ॥ ७२ ॥ दुष्कृतानिविधायहबहिःपंचत्वमागताः ॥ तेषांगतिप्रवक्ष्यामिशृणुताडिजसत्तमाः ॥ ७३ ॥ यामाख्यभोगणाः
संतिघोराविकृतमूर्तयः ॥ मूषायतिधमंत्यादौक्षेत्रदुष्कृतकारिणः ॥ ७४ ॥ नयंत्यनुपप्रायांचततःप्राचीदुरासदाश्च ॥ वर्षाकालेदुराचाराण्यतयतिमहा
जले ॥ ७५ ॥ जलौकाभिःसपक्षाभिर्दंशकैर्जलेद्रवैः ॥ दुर्निवारैश्चमशकैर्दश्यतेतेदिवानिशम् ॥ ७६ ॥ ततोयमौहिममैतौनीयतेऽद्भ्रह्मिणालये ॥
अशनावरणैर्हीनाःक्लेश्यतेतेदिवानिशम् ॥ ७७ ॥ मरुस्थलेतोश्रीभेवारिवृक्षविवर्जिते ॥ दिवाकरैरस्तीव्रैस्ताप्यतेतोपिपासिताः ॥ ७८ ॥ क्लेशितास्ते
गणैरग्रेयार्तनाभिःसमंततः ॥ इत्थंकालमसंख्यातमानानीयंततस्त्वह ॥ ७९ ॥ निवेदयंतितेयामाःकालराजांतिकेततः ॥ कालराजोपितान्दृष्ट्वाकर्मसं
स्मार्यदुष्कृतम् ॥ ८० ॥ विवस्त्रान्शुचुषातार्थलग्रपृष्ठोदरत्वचः ॥ अन्यैरुद्रपिशाचैश्चमहसंयोजयत्यपि ॥ ८१ ॥ ततोऽरुद्रपिशाचास्तेभैवानुचराः
सदा ॥ संहतंक्लममत्यर्थशुचुष्णोग्रन्वसंभवम् ॥ ८२ ॥ आहारंरुधिरान्मिश्रतेलभंतेकदचन ॥ एवंत्रयुतसंख्यांकालंतत्रातिदुःखिताः ॥ ८३ ॥
श्मशानस्तंभमभितोनीयंतैकठपाशिताः ॥ पिपासिताऽपिनैर्बुध्स्पर्शमपिचायुः ॥ ८४ ॥ अथसंक्षीणपापास्तेकालभैरवदर्शनात् ॥ इहैवदेहिने
भूत्वासुच्यंतैतमाज्ञया ॥ ८५ ॥ तस्मान्नक्रामयेताव्राड्भनःकर्मणाप्यवहम् ॥ शुचौपथिसदास्थेयंमहालभमभीप्सुभिः ॥ ८६ ॥ नावि
मुक्तेमृतःकश्चिन्नरकंयातिकिल्बिषी ॥ ममानुग्रहमासाद्यगच्छत्येवपरांगतिम् ॥ ८७ ॥ अनाशनंयःकुरुतेमद्भक्तहसुव्रतः ॥ नृनस्यपुनरावृत्तिः
कल्पकोटिशतैरपि ॥ ८८ ॥

जलप्रायाम् ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ यस्मादेवंसमादिन्युपपन्तरः ॥ ८६ ॥ नाविमुक्तहनि ॥ अविमुक्तमुक्तः किं
स्वित्पयत्रकुत्रापितिशेषः ॥ नरकंनयाति ॥ नरद्वितीयमरणप्रवृत्तिविसान्निधेशः ॥ दग्धेतुमाह ॥ यमेति ॥ ग-उत्प्रेष्यतामिति बुद्धाकान्तोपन्ययः ॥ ८७ ॥ अश्वमेव आश्वमेव आश्वमेव

४६

भनाशनम् ॥ अनाशकमिति क्विप्ताढः ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥ १ ॥ २ ॥ व्यासञ्जयौ

का. ख. ४. ३.

स. अ. ६३

अशाश्वतामिदं ज्ञात्वा मातुष्यं बहु किलिषम् ॥ अविमुक्तं सदा संसारभयमोचकम् ॥ ८९ ॥ नान्यत्पश्चाभिजन्तूनां कावाराणसैषुरीष्य ॥ सर्वपाप
प्रशमनप्रायश्चित्तकलौगमे ॥ ९० ॥ जन्मांतस्सहस्रेषु त्पापं सपुणार्जितम् ॥ अविमुक्तं प्रविष्टस्य तत्सर्वव्रजतिक्षयम् ॥ ९१ ॥ जन्मांतरसहस्रेषु जन्मो
गीयदुःखयात् ॥ तद्विहवपरो मां क्षेमरणादिभिर्गम्यते ॥ ९२ ॥ तिर्यग्योनिगताः सत्त्वयो विमुक्तकृता लयाः ॥ कालेन निधनप्राप्तास्तोऽपि याति पराणि तम्
॥ ९३ ॥ अविमुक्तं न सेवते ये मृदास्तमावृताः ॥ विष्णुव्रतसामं व्यते वसति पुनः ॥ ९४ ॥ अविमुक्तं समासद्यो लिंगस्थापयेत्सुधाः ॥ कल्पका
दिशैतैर्वापि नास्ति तस्य पुनर्भवः ॥ ९५ ॥ ग्रहनक्षत्राराण कालेन पतनं श्रुत्वम् ॥ अविमुक्तं मृतानां तु पतनं न विद्यते ॥ ९६ ॥ ब्रह्महत्यां नः कृत्वा पश्चात्स
यत्मानसः ॥ प्राणांस्यजति यः काश्यां समुक्तो न त्रसंशयः ॥ ९७ ॥ स्त्रियः पतिव्रतायाश्च मम यत्किमसाहिताः ॥ अविमुक्तं कृता विप्रायां तिताः परमं
तिम् ॥ ९८ ॥ अत्रोक्तमण काले हं स्वयमेवाद्भिजोत्तमाः ॥ दिशामितारं ब्रह्मदेही स्याद्येन तन्सद्यः ॥ ९९ ॥ मन्मथनाममभक्तश्च मायिसर्वापि पदाक्रियः
यथा मोक्षमिहाप्नोति न तथा न्यत्र कुत्रचित् ॥ १०० ॥ मरणं निश्चितं ज्ञात्वा गतिं चासुखं रूपिणीम् ॥ चलमांगं तु कंसं वततः काशीं समाश्रयेत् ॥ १
काशीं समाश्रिता यैस्तु मनोवाक्कायकर्मभिः ॥ तानत्र निर्भलं धियो निर्वाणश्रीः समाश्रयेत् ॥ २ ॥ काशीस्थितैकमपि यः शृणयेद्व्यायजैर्धनैः ॥ तनत्रैल
क्यमखिलं प्राणिनं तु मया सह ॥ ३ ॥ यः शृणयति पुण्यात्मानि निर्वाणनगरीनम् ॥ पुमर्थेन स्थितेर्नान्यं ब्राह्मणाः शृणयाति तम् ॥ ४ ॥ दिव्योदन्त
पिरजर्षिः काशीं यमैषणपालयन् ॥ स देहो मत्पदमो यतो न पुनरगतिः ॥ ५ ॥ अत्र योगस्तथा ज्ञानं मुक्तिरेकं न मन्यना ॥ अतो विमुक्तमासाद्य नान्यदङ्ग
त्तपो वनम् ॥ ६ ॥ मोक्षं सुदुर्लभं ज्ञात्वा संसारं चातिभीषणम् ॥ अश्मना चरणौ हत्वा कलमत्र प्रतीक्षयेत् ॥ ७ ॥ अविमुक्तं परित्यज्य दयास्यं तदुर्ध्वं
हसिष्यति तद्गृह्णातान्योन्यां न्यकरताडनैः ॥ ८ ॥ प्राच्यवाराणसीं पुण्यां सिद्धिक्षेत्रं मनुत्तमम् ॥ परिनिष्कान्तुमन्यत्र कस्य जंतो मतिर्भवेत् ॥ ९ ॥
महादानेन चान्यत्र यत्फलं लभ्यते नरैः ॥ अविमुक्ते तु काकिण्यां दत्तायां तत्पायते ॥ ११० ॥

॥ ३७१ ॥

मार्गजितैः ॥ पाठांतरैरप्यमेवार्थः ॥ ३ ॥ पुमर्थेन स्थितेऽहोः पुरुषार्थचतुष्टये न सत्येव सेवतो निर्भक्तत्वात् ॥ ब्राह्मणहेत्राह्मणाः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ अश्मना पाषाणेन ॥ ७ ॥ ८ ॥ काकिण्यां वि

शतिवराटिकायाम् ॥ ११० ॥ १११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ वाडवाब्राह्मणाः ॥ १२० ॥ समोचुः सम्यगचर्यामाहुः ॥ २१ ॥ १२२ ॥
 ॥ इति श्रीरामानन्दकृतायां काशीखण्डटीकायां चतुःषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६४ ॥ पराशरेऽक्षरादीनां कंदुकेषादिस्तुजायाम् ॥ पंचषष्टितमेऽध्याये मेहिमावर्णयति द्रुत ॥ १ ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥
 एकंसमर्चयेच्छिण्णतपस्तप्येतचापरः ॥ तयोर्मध्ये तु सश्रेष्ठोऽल्लिङ्गं पूजयेद्विह ॥ ३१ ॥ तीर्थतिरेगां कोटिं विधिवद्यः प्रयच्छति ॥ एकाहं यो वसेत्काश्यां काशीं
 वासीत्ययोर्वरः ॥ ३२ ॥ अन्यत्र ब्राह्मणानां तु कोटिसंभोज्य तत्फलम् ॥ वाराणस्यां तु चैकेन भोजितेन तदाप्यते ॥ ३३ ॥ सन्निहत्यां कुक्षेत्रे राधुस्तो दिवा
 करे ॥ तुलापुरुषदानेन काशीं भिक्षासमा भवेत् ॥ ३४ ॥ ममेह परमं ज्योतिरापातालाद्वयस्थितम् ॥ अतीत्य सप्तलोकादीनं तं लिङ्गं पृथक् ॥ ३५ ॥
 पृथिव्यं तोषियं लिङ्गमविमुक्तं स्मरति मे ॥ कलुषैस्ते विमुच्यन्ते महद्भिरिति निश्चितम् ॥ ३६ ॥ अस्मिन् क्षेत्रे तु येनाहं दृष्टुः स्पृष्टुः स्पर्शितः ॥ संप्राप्य तार
 कज्ञानं सधूयाभिजायते ॥ ३७ ॥ यो मां महिषमभ्यर्च्य भ्रियते न्यत्र कुत्रचित् ॥ जन्मतिरेपि मां प्राप्य स विमुक्तो भविष्यति ॥ ३८ ॥ इत्युक्त्वा क्षेत्रं ब्रह्मा हास्यं
 द्विजानामग्रतो हारः ॥ पश्यतामेव ते पातु तत्रैवातिहो भवत् ॥ ३९ ॥ तेपि साक्षाद्भिरूपाक्षं प्रत्यक्षीकृत्य वाडवाः ॥ प्रदृष्टमनसोऽप्यंतं प्रययुः संसृजन्तः ॥ ४० ॥
 शंभोर्वाम्यां विनिश्चित्य सर्वज्ञस्य कृपानिधेः ॥ त्यक्त्वा कार्यांतरं विप्रां लिङ्गान्येव समर्चिषुः ॥ ४१ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ पठित्वा पाठयित्वा च
 रहस्याख्यानमुत्तमम् ॥ श्रद्धालुः पातैर्कैर्मुक्तः शिवलोके महीयते ॥ ४२ ॥ इति श्रीस्कंदमहापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां सिंहनायां चतुर्थेऽध्याये काशीखण्ड उच्यते
 राद्धं क्षेत्रं रहस्यकथनं नाम चतुःषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६४ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ तत्रैव सिद्धिर्दं लिङ्गं सादृशं ध्वंसं क्षितम् ॥
 न तस्य दर्शना जातु दुर्द्धिद्राप्नुयात्तः ॥ ३ ॥ लिङ्गं च शक्यं शाख्यं तत्रैव भुजु मंदसदा ॥ भृगुरायाणस्तत्र भक्तानं सर्वसिद्धिदः ॥ ४ ॥ जाबाली श्वरसंज्ञ
 च लिङ्गं तत्रातिसिद्धिदम् ॥ तस्य संदर्शनं जातु न जंतुर्दुर्गतिं व्रजेत् ॥ ५ ॥ सुमंतुमुनिना श्रेष्ठस्तत्रादित्यः प्रतिष्ठितः ॥ तस्य संदर्शनं देवकुलव्याधिः
 प्रशाम्यति ॥ ६ ॥ भैरवी भीषणानामतत्र भीषणरूपिणी ॥ क्षेत्रस्य भीषणं सर्वनाशायै द्रावतो चिंता ॥ ७ ॥ तत्रोपजं च नेलिङ्गं कर्मबंधं विप्रोक्षयम् ॥ नृभिः
 संसेवितं भक्त्या षण्मासात्सिद्धिदं परम् ॥ ८ ॥ भारद्वाजश्च रं लिङ्गं लिङ्गमाद्री श्वरम् ॥ एकत्र संस्थिते द्रुष्टव्ये मुकुतात्मना ॥ ९ ॥ अरुणिन्मथापि तालगत्र
 वकलशो द्रव ॥ तस्य रं लिङ्गस्यैवातः सर्वाष्टदिग्मवाप्नुयात् ॥ १० ॥ लिङ्गं वा जसनेयाख्यं तत्रास्त्यति भनो हरम् ॥ तस्य संदर्शनं तु सांजपयफलं भवत् ॥ ११ ॥
 ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ लिङ्गमाद्री श्वरमिति ॥ शिटी श्वरमिति कचिद् ॥ आद्री श्वरमिति चान्यत्र ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥

॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ वृतात्मसर्ववर्धनात् ॥ फलेतालफले ॥ दंभोलिनवव्रेण ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ दृढभेगविनिर्वाहः
 भृत्वापार्षदं मूर्तिमायतावंविकांतिकम् ॥ तावयन्तं सुदुर्गुत्तावतिचंचलमानसौ ॥ ३१ ॥ सर्वज्ञेन परिज्ञातौ चांचल्याल्लोचनोद्भवात् ॥ कटाक्षिताथदेव
 नदुर्गादुगारिघातिनी ॥ ३२ ॥ विज्ञायनेत्रसंज्ञांतुसर्वज्ञार्धशरीरिणी ॥ तैव कंदुकेनाथयुगपत्रिजयानतौ ॥ ३३ ॥ महाबलौ महादेव्या कंदुकेन सममाहतौ ॥
 परिभ्रम्यपरिभ्रम्यतौ दुष्टौ विनिपेततुः ॥ ३४ ॥ वृतादिव फलेपक्षेतालानि ललिते ॥ दंभोलिना परिहृते श्रेष्ठमहागिरिः ॥ ३५ ॥ तोनिपात्य महा
 दैत्यावकार्यकरणोद्यतौ ॥ ततः परिणतिया तोलिरूपेण कंदुकः ॥ ३६ ॥ कंदुकेश्वरसंज्ञं च तल्लिगमभवत्तदा ॥ ज्येष्ठेश्वरसमीपे तु सर्वदुष्टनिवारणम् ॥ ३७ ॥
 कंदुकेश्वरसमुत्पत्तियः श्रोष्यति सुदान्वितः ॥ पूजयिष्यति यो भक्तस्तस्य दुःखभयंकुतः ॥ ३८ ॥ कंदुकेश्वरभक्तानां मानवानां निरुत्साहम् ॥ योगक्षेमं
 सदा कुर्याद्भवानीभयनाशिनी ॥ ३९ ॥ मृडानीतस्यालिगस्य पूजकुर्यात्सुदेवहि ॥ तत्रैव देव्याः सान्निध्यं पार्वत्या भक्तसिद्धिदम् ॥ ४० ॥ कंदुकेश्वरमहा
 लिंगं काश्यपेन समर्चितम् ॥ कथं तेषां भवानीशोऽस्या तस्यैवैप्सितप्रदौ ॥ ४१ ॥ द्रष्टव्यं च प्रयत्नेन तल्लिगं कंदुकेऽक्षरम् ॥ सर्वोपसर्गसंघातविघातकरणं
 परम् ॥ ४२ ॥ कंदुकेश्वरनामापिश्रुत्वा वृजिनसंतातिः ॥ क्षिप्रं क्षयमवाप्नोति तमः प्राप्योष्णगुंथथा ॥ ४३ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ संश्रुणुष्व महाभार
 ज्येष्ठेश्वरसमीपतः ॥ यद्वृत्तांतमभूद्विप्रपरमाश्चर्यं दृष्टुम्वम् ॥ ४४ ॥ दंडस्वाते महातीर्थे देवार्षिपितृवृत्तिदे ॥ तप्यमानेषु विप्रेषु निष्कसंपरभंतः ॥ ४५ ॥
 दैत्योदुदुभिर्निर्वादिदुष्टः प्रह्लादमातुलः ॥ देवाः कथं मुजेयाः स्युरित्युपायमर्चितयत् ॥ ४६ ॥ किंबल्यश्च किमाहाराः किमाधारा हि देवतः ॥ विचार्य
 बहुशोदैत्यस्तत्त्वं विज्ञाय निश्चितम् ॥ ४७ ॥ अवश्यमग्रजन्मानो हितवोऽत्र विचारतः ॥ ब्राह्मणान् हंतुमसकृत्कृतवानुद्यमततः ॥ ४८ ॥ यतः क्रतुमुजो देवाः
 क्रतवो देवसंभवाः ॥ तेषां ब्राह्मणाधीनास्ततो देवबलद्विजाः ॥ ४९ ॥ निश्चितं ब्राह्मणाधाराः सर्वे देवाः सवासवाः ॥ गीर्वाणा ब्राह्मणबलानां त्रकायविच
 रणा ॥ ५० ॥ ब्राह्मणाय दिनष्टाः स्युर्वेदानं शस्ततः स्वयम् ॥ आम्नायेषु प्रणष्टेषु विनष्टाः शतततवः ॥ ५१ ॥ यज्ञेषु नाशं च्छसु हृताहारास्ततः सुराः ॥
 निर्बलाः सुखजेयाः स्युर्जितेषु त्रिदशेष्वथ ॥ ५२ ॥ अहमेव भविष्यामिमान्यस्त्रिजगतीपतिः ॥ आहारीष्यामि देवानामक्षयाः सर्वे सपदः ॥ ५३ ॥ निर्वे
 क्ष्यामि सुखान्येव राज्ये निहतकंटके ॥ इति निश्चिद्यदुदुर्द्धिः पुनश्च तितवान्मुने ॥ ५४ ॥ द्विजाः कसंति भूयांसं ब्रह्मतेजो विंशतिः ॥ श्रुत्य ध्ययनसं
 पन्नास्तप्य बलसमन्विताः ॥ ५५ ॥ भूयसां ब्राह्मणानां तु स्थानं वारणसी भवेत् ॥ तानादुषु संहृत्या मितिथीं ततः ॥ ५६ ॥ यन्नयत्र हितं येषु नय
 त्राश्रमेषु च ॥ संति सर्वेऽग्रजन्मानस्ते मया द्याः समंततः ॥ ५७ ॥

शब्दोभयस्य सदुदुभिर्निर्वादिदुष्टमा ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ शतततवो योगाः ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ अद्यामक्षया ॥ ५७ ॥

इमीति ॥ कार्त्तमाप्य सर्वभूतस्यैव चित्तं अतुल्यं कार्त्तमाप्यदिज्ञानवधीदित्यपि चर्च्यते ॥ तत्रेदुद्वयमाह ॥ मतिं कृत्वा कुलोचितं तदुद्वेदति च ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ यादोरूपी कुंभादि रूपा ॥ ६० ॥ ६१ ॥ प्रवेशनिर्गमं चित्तात्मनः ॥ उदजानां चित्तिचकोणमठदयोगृह्यते ॥ ६२ ॥ कीकसमस्य ॥ ६३ ॥ एकोमुल्यः ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ कृतोऽङ्गमन्वेण अस्त्राय फट्टेति शब्देन अस्त्ररूपं मन्वेण व्यासोऽनेन तदुद्वेदतास्त्रमन्वन्वित्यासम् ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ आदित्तिभिर्वाहं तुमिच्छति मत्कामेति शेषः ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ पंचास्यं व्याघ्रमुल्वत्करवाणा अपम्यन्वत्तुगादि इति दुदुभिर्निर्वाहो मतिं कृत्वा कुलोचिताम् ॥ प्राप्यापिकार्त्तं दुदुत्तोमाय विन्यवधीद्विजान् ॥ ५८ ॥ समित्कुशास्समादतुं त्रयानि हि जित्ताः ॥ अरण्यतत्रात्सर्वान्संभक्षयति दुर्मतिः ॥ ५९ ॥ यथाकोपिनो वेत्येतत्तच्छब्दोऽभ्युपगमः ॥ वने वने चरो भूत्वा यादोरूपी जलशये ॥ ६० ॥ अहं यत्कृपी माया विदेवानामप्योचरः ॥ दिवा ध्यानपरस्तिष्ठेन्मुनिन्मुनिमध्यगः ॥ ६१ ॥ प्रवेशमुदजानां चिर्गमं च विलोकयन् ॥ यामिन्यां व्याघ्ररूपेण भ्रष्टं गान्भक्षयेद्बुधन् ॥ ६२ ॥ निःशब्दमेव नयति न त्यजेदपि कीकसम् ॥ इत्थं निपातिता विप्रास्तेन दुष्टेन शरीशः ॥ ६३ ॥ एकदा शिवरात्रौ तु भक्तस्त्वैको निजोदजे ॥ स पर्यादिवेदवस्य कृत्वा ध्यानस्थितो भवत् ॥ ६४ ॥ स च दुदुभिर्निर्वाहो दौर्द्वेदोऽप्यलक्षणीतः ॥ व्याघ्ररूपं समास्थाय तमादातुं मतिं ददौ ॥ ६५ ॥ तं भक्तं ध्यानमापन्नं हृदचित्तं शिवेक्षणे ॥ कृतास्त्रमंत्रविन्यासं तं क्रांतुं मशकन्नसः ॥ ६६ ॥ अधः सर्वगतः शंभुर्ज्ञात्वा तस्या शयंहरः ॥ दैत्यस्य दुष्टरूपस्य वपाय विदधे धियम् ॥ ६७ ॥ यावदादिस्त्वतिव्याघ्रस्तावदाविरभूद्वरः ॥ जगद्दक्षामणिव्यक्षो भक्तश्चक्षुःक्षयीः ॥ ६८ ॥ रुद्रप्रायांतमालोक्य तद्भक्तचित्तं लिङ्गतः ॥ दैत्यस्तेनैव रूपेण ववृधे भूधरोपमः ॥ ६९ ॥ सावज्ञमथ सर्वज्ञयावत्पश्यति दानवः ॥ तावदायांतमादाय कक्षायं त्रेन्यपीडयत् ॥ ७० ॥ पंचास्यस्त्वथ पंचास्यमुद्वेद्यार्धं न्यताडयत् ॥ स च तेनैव रूपेण कक्षानिष्पेणो न च ॥ ७१ ॥ अत्यर्तमरुद्व्याघ्रो देवसीपरीपूरयन् ॥ तेन न देन स हस्तं प्रेषयित्मानसाः ॥ ७२ ॥ तपोधनाः समाजग्मुर्नीश शब्दनुसारतः ॥ तत्रेश्वरं समालोक्य कक्षीकृतमुगेश्वरम् ॥ ७३ ॥ तुष्टुः प्रणताः सर्वेशं विजयजयशरैः ॥ परित्राता जगत्रातः प्रत्युहाहं रुणादितः ॥ ७४ ॥ अनुग्रहं कुरुष्वेश तेषां त्रिषां प्रजवज्जगद्वरो ॥ अनेनैव हि रूपेण व्याघ्रेश इति नामतः ॥ ७५ ॥ कुरुशरं शरैः ॥ ज्येष्ठस्यानस्य सर्वदा ॥ अन्येभ्योऽप्युपसर्गेभ्यो रक्षनस्तीर्थासिनः ॥ ७६ ॥ इति श्रुत्वा वचस्तेषां दिवं श्वद्विभूषणः ॥ तथेत्युक्ता पुनः ग्राहं शृणुध्वं हि जपु गवाः ॥ ७७ ॥ यो मामनेन रूपेण द्रष्टुं श्रद्धयति श्रद्धया त्रै ॥ तस्योपसर्गसंघातं घातयिष्याम्यसंशयम् ॥ ७८ ॥

विद्वारणसमर्थ इतिः महं पंचास्य इति व्युत्पत्तेः ॥ स च तेनैव रूपेण व्याघ्ररूपेण अत्यंतयात्तयात्तया अतच्छब्दं कृतवान् इत्यन्वयः ॥ स तेन सुष्ठु वा तेनैव चित्ति ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥

॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ किकरायमदूताः ॥ यामादेवविशेषगणावा ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ इति श्रीरामानन्दकृतायाकाशीसण्डटीकायांपंचषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६५ ॥
पद्भिरुत्थितामेवेत्येसांश्चैतन्निर्माणमित्युक्तत्रातिअध्ययेन निचित्विदुक्ता अग्रशिशा शिशुकम्बते ॥ उच्छे
**एतद्धिंगंसमर्थ्ययोयापि पथिमानवः ॥ चौरव्याघ्रादि स भृतं भयंतस्त्यकुतो भवेत् ॥ ७९ ॥ मच्चित्रभिंदं शुत्वस्मृताल्लिमिह द्वादहि ॥ संग्रामप्रवेशं न्म
त्योजयमाप्नुतिना अन्यथा ॥ ८० ॥ इत्युक्ता देवदेशस्तस्मिँल्लोगलययौ ॥ सर्वस्मियास्ततो वि प्राः प्रगत या ताया गतम् ॥ ८१ ॥ स्कन्द उवाच ॥ ॥
तदा प्रभृति कुंभो थिलिंग व्याघ्रे स्वराभि धम् ॥ ज्येष्ठेशा दु तरे भागे ह्रस्पृष्टं भया पहम् ॥ ८२ ॥ व्याघ्रे स्वरस्य ये भक्तास्ते भ्या दिभ्यतिक क्रूरः ॥ यामा अपि
महाक्रूरजयजी वेति वा दिनः ॥ ८३ ॥ पराशोरश्वरादी ना लिंगाना मिह संभवम् ॥ श्रुत्वान रो न लिप्येत महा पातक करदैर्मैः ॥ ८४ ॥ कंडूं के श सुमुप ति व्य ष्ट्रे
शा बि र्वे व तथा ॥ समाकर्ण्य नरो जा तु ने पा से गर्गैः प्र दूय ते ॥ ८५ ॥ उत्त रे श्वरलिङ गुं तु व्या घ्रे शा प्त श्चि मे स्थितम् ॥ भक्तरक्षार्थ मुद्रुंतस्यास्तस्य चूर्जन निर्भयः
॥ ८६ ॥ इति श्रीस्कन्दि महाराण ए काशी ती सा हरू या सं हि ता यां च तु र्के का शी खण ड उत्तरा र्धे परा शे रश्व रा दी लिंग सं भो वने मा पंच प ष्ष टि मो ऽव्या धः ॥ ६५ ॥
॥ स्कन्द उवाच ॥ ॥ ज्येष्ठेश्वरस्य परि तो लिंगा न्यन्या नियानिति ॥ तानि ते कथयिष्यामि श्रु न्न वा ता पि ता पन ॥ १ ॥ ज्येष्ठेशा द्व क्षिणे बा ले रि लिंग स्पसरसां
शुभम् ॥ तत्रैवाप्सरसः रूपः सोभाग्योदक संज्ञकः ॥ २ ॥ तत्कूपजलमुष्ठातो विलिख्याप्सरसेभ्यस्वरम् ॥ न दो र्भा ग्यमवा प्रो ति ना रि वा पु रु शे था ॥ ३ ॥
तत्रैव कुटेशाल्यलिंगं वा पी समीप गम् ॥ तस्य पूजन तः पुंसां कुडुंबं परिवर्धते ॥ ४ ॥ गदाचेरश्वरलिंगं पितृणां पितृद्विदम् ॥ तत्र आर्द्रं न रः कृत्स्ना पि तृणां
मुदम पेय त् ॥ ५ ॥ पिता मे हे श औन्नत्यां पूजनीय प्रयत्नतः ॥ गदाचेरश्वरलिङ्गं पितृणां पितृद्विदम् ॥ ६ ॥ दिशि पुण्य जनारख्यायां लिङ्गा ज्येष्ठेश्वर न्युदे ।
वासुकीश्वरसंज्ञं चालिङ्गमर्थ्य संमततः ॥ ७ ॥ तत्र वासुकि कुंडे च स्नान दा ना दिकाः क्रियाः ॥ सर्प भी ति हाः पुंसां वासु की श प्रभावतः ॥ ८ ॥ असुरा तो
नाग पंच मन्यां कुंडे वासु कि संहिते ॥ न तस्य विष सं स गो भवेत् सरप स मुद्रवः ॥ ९ ॥ कर्तव्या नाग अभ्यां यात्रा वर्ष सुतत्र वै ॥ ना गाः प्र स्रग्वा जायं ते कुले तस्या
पिसर्वदा ॥ १० ॥ तत्कुण्डा त्यश्चि मे भागे लिङ्गं वै तक्ष के अधम् ॥ पूज नीय प्रयत्ने न भक्तानां सर्व सिद्धि दम् ॥ ११ ॥ मुने तस्योत्तरे भागे कुण्डं तक्षक संज्ञितम् ॥
कृतो दका क्रिय स्तत्र न स पै रधि भूय ते ॥ १२ ॥ तत्कुण्डा दु तरे भागे क्षेत्र क्षेमकरः सदा ॥ भक्तानां सां ध्य सञ्च्वं सी कपाली नाम भै रवः ॥ १३ ॥ भै रव स्य मह क्षेत्र त्रं तद्वै सा य
क सिद्धि दम् ॥ तत्र संसा धि ता विद्याः ण्म सा स्ति सिद्धि मा युगुः ॥ १४ ॥ तत्र चण्डा महामुण्डा भक्त विघ्नो पशां तिदा ॥ बलि पूजा पहा र द्यैः पू ज्या स्वाभी ष्ट सिद्धे यः ॥ १५ ॥
अस्स्येति ॥ १ ॥ २ ॥ अप्सारे स्वर मित्यदन्त मत भार्गवम् ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ सहकुण्डेति क्वचित् ॥ १६ ॥**

॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ पृष्ठेष्टसिद्धेनपूयपृथिवीवासी
इष्टसिद्धयेवतीत्यर्थः ॥ ३० ॥ हुंडनेयवकुंडनेतिक्वचित् ॥ विषत्कुलहृदयर्थः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ शैलेयोत्यक्तशयिष्यवन्नगस्तितवानयति ॥ इत्यलेति ॥ ३३ ॥ अविप्रिहितम् ॥
तस्यायात्रांतुयःकुर्यान्महाप्रम्यानरोत्तमः ॥ यशस्वीपुत्रपौत्राब्जोल्हमीवाँश्चापिजायते ॥ १६ ॥ महासुण्डप्रतीच्यतुचतुःसागरवारिष्ठा ॥ तत्
ज्ञातोभवेत्स्नातःसागरेषुचतुर्वपि ॥ १७ ॥ महाप्रसिद्धतस्यानचतुःसागरसंज्ञितम् ॥ चचातितत्रलिंगानिसागैःस्यापितानिच ॥ १८ ॥ तत्तत्तय
श्रुतदिक्षुयुजितानिहंयधम् ॥ तदुत्तरेमहालिंगवृषभेश्वरसंज्ञितम् ॥ १९ ॥ हरस्यवृषभैष्वस्थापिततस्त्वभक्तिः ॥ तस्यदर्शनंहुंडनेनतत्तत्
तिरुद्धेवत् ॥ २० ॥ वृषेश्वरादुदीच्यातुंगवधेश्वरसंज्ञितम् ॥ गंधर्वकुण्डंतत्राच्यातत्राज्ञात्वानरोत्तमः ॥ २१ ॥ गंधर्वेश्वरमभ्यव्युत्तदानाति
कितः ॥ सन्त्यपिपुत्रदेवांश्चगंधर्वैःसहसोदते ॥ २२ ॥ कर्कोटनामानगोस्तिगन्धर्वेश्वरपूर्वतः ॥ तत्रकर्कोटत्रापिचलिंगकर्कोटकेभरम् ॥ २३ ॥
तस्यांवायानरःस्नात्वाकर्कोटेश्वरसमर्च्य ॥ कर्कोटनागमारध्यानागलेकेमहीयते ॥ २४ ॥ कर्कोटनागोयदृष्टस्तद्राज्याविहितोदकैः ॥ क्रमलेनयोत्पा
देहस्यावरजंगमम् ॥ २५ ॥ कर्कोटेशात्प्रतीच्यांतुषुधुमारिश्वराभिधम् ॥ तद्धिगाभयवनांतुसानभवेद्वैरिजभयम् ॥ २६ ॥ पुहुरवेश्वरलिंगतदुदीच्या
व्यवस्थितम् ॥ द्रष्टव्यंतप्रयत्नेनचतुर्वर्गफलप्रदम् ॥ २७ ॥ दिगजेनचित्तिलिंगमुप्रतीकेनतत्पुः ॥ सुप्रतीकेश्वरनाम्नायशोबलविवर्धनम् ॥ २८ ॥
सरश्चसुप्रतीकित्यंतत्पुगेभासतेमहत् ॥ तत्रस्नात्वाचतार्हिंगदृष्ट्वादिक्पतितांलभेत् ॥ २९ ॥ तत्रास्त्येकामहागैरिनिम्नाविजयभैरवी ॥ साधुसुतद्वा
रिस्थितापूजयेष्टिये ॥ ३० ॥ वरणायास्तैरम्येगणैर्हुंडनमुंडनौ ॥ क्षेत्रक्षविघ्नस्तौविघ्नस्तभनकारकौ ॥ ३१ ॥ तौद्वयौभयवैतक्षेहदं
हेतवे ॥ हुंडनेशमुंडनेशंतत्रदृष्ट्वासुखीभवेत् ॥ ३२ ॥ स्कंदश्वाच ॥ ॥ इत्यलरेकथामेकांशृणुष्वविहितोभज ॥ वरणायास्तैरम्येष्टुहंतेदुःसुखम्
॥ ३३ ॥ एकद्वीद्रमालोक्यमेनांसदृष्टमानसम् ॥ उमांसंस्मृत्यनिःश्वस्यप्रोवाचेतिपित्रता ॥ ३४ ॥ मेनेवाच ॥ ॥ आर्यपुत्रतन्त्रादिभिरु
त्तिमपिकांचन ॥ विवाहसमयादूर्ध्वतस्यगौर्यागिरिश्वर ॥ ३५ ॥ सर्वेष्टद्वगतिदोषाभस्मोपगविभूषणः ॥ महापितृवनावासोदिवामाःअस्तिवप्रति
॥ ३६ ॥ अष्टौयामातरोदृष्टाब्राह्मिप्रभृतयःप्रिय ॥ स्वस्वरूपास्तामन्येऽर्धबालिकाःकष्टहेतवः ॥ ३७ ॥

मेनापिपुणमानसीकन्याहिवक्तोभार्या ॥ तथाचहरिवंशे ॥ सनातनलोकस्यान्विगुणतुष्टम्न एतेषामनतीकन्यामेनेनाममहागिरिः ॥ पत्नीहिमवतःश्रेष्ठायस्यप्रलाकउच्यतेइति ॥ ३४ ॥
॥ ३५ ॥ गौरीविरहसंपेनाह ॥ अष्टौयाइति ॥ हेमिपत्नामिष्यत्यैवाब्राह्मिप्रभृतयोब्राह्मीमसुखामातरोदृष्टाः ॥ ताश्चस्यति ॥ ब्रह्मणर्विष्णुर्वीरद्विवाहादिनागसिंहिना ॥ कामार्गचापिमाहे

द्रीचापुंडाचैवचिह्निकेति ॥ स्वस्वरूपाः स्वः सुखं स्वरूपं यासां ताः ॥ सुखस्वरूपेणैवार्थः ॥ अथावा लिकाः कन्यकास्ताः पित्रादीनां दुःखं श्रेष्ठे दुःखं दाइत्यर्थः ॥ ३७ ॥ ननु नानाकृतं
 वाक्यम् ॥ जातेति कन्याप्रथमेति शोकात्कन्यैरेव ददामीति महान्वितर्कः ॥ दत्ताय दत्तमनेति कर्तृकन्यापितृणां वलुदुःखहेतुरिति ॥ यद्वा अष्टायामातोभयहृष्टा नाना लिकाया गौर्याः सहेतव इत्यहं
 मन्ये ॥ तत्र हेतुः ॥ सुस्वरूपाः अतीवरूपवत्यः ॥ तदुत्पृष्टपितृशंकां लभानां प्रविशेत् कार्यः ॥ दुराधर्मादति कविचापः ॥ ३८ ॥ प्रकृत्या उभयमायुदुःखे तु स्वल्पं कृतं यथा अजाज्जगद्विधोः स्त्रीणां नैव ॥
 तस्य दूळिनः कोप्यन्योन्यास्तीत्यन्वयः ॥ अनेन सजातीयभेदाभावो ध्वनितः ॥ एकस्येति विजातीयभेदाभावः ॥ अद्वितीयस्येति स्वगतनेन भावश्च ॥ तथा च श्रुतिः ॥ एकमेवाद्वितीयं ब्रह्मेति ॥ पक्षात्तरेऽन्यो
 नास्तीत्यत्रेदमुदाह ॥ एकस्येति ॥ अस्मिन्मग्न्यामेकपक्षे वदुःखं त्वेदेकशब्दस्य मुख्यार्थेन विपर्ययात् कार्यमाह ॥ अद्वितीयं प्रस्यति ॥ तदुद्वेगं त्वैतत्पक्षदूळिनो जायतुर्जायते ॥ अतुष्टातिशये कन्यकाया
 अपि पृच्छांतीति ज्ञातव्येत्याशयः ॥ ३९ ॥ सास्वत्त्वमहासहितं यथा भवति तदालाङ्कं भविष्येत् ॥ उभावात्स्वरसमगर्गः उभायावात्सल्येन खेनेन स न अवरुद्वागद्वगिरेः सम्यग्यस्ता ॥ ३९ ॥ प्रेममेवेति होवाधते आ
 मिति बोधः ॥ कथं भूताम् ॥ तददृष्टव्यं त्रिदृष्टं तत्स्या उभाया अदृष्टं दृश्यं तैवार्थेन तदुषितं तत्तापितम् ॥ ४० ॥ पद्मसंज्ञालक्ष्मीः ॥ सद्यः पद्मेति कविचापः ॥ सद्यः पद्माणि विन्यासितानि एते अपि ज्ञाता इत्यहं

तस्यैकस्यनकोप्यन्योस्त्यद्वितीयस्यशूलिनः ॥ तदुदंतप्रवृत्तैचक्रियतामुद्यमोविभो ॥ ३८ ॥ तस्याःप्रियायावाक्येनतदपत्यप्रियाभिः ॥ उवाचक्व
चनंसखमुमावात्सल्यसन्नगीः ॥ ३९ ॥ गिरिराजउवाच ॥ अहमेवगमिष्यामिस्तस्यामेगवेषणे ॥ नितरंबाधेतैप्रभतददृष्ट्यद्विदूतितय ॥ ४० ॥
यदाप्रभृतिसगौरीनिर्गताममसन्नतः ॥ मन्येमेनेतदारभ्यपद्मसद्भाविनिर्ययौ ॥ ४१ ॥ तदालापानृतधयौनमेशब्दग्रहौप्रिये ॥ प्राणेश्वरैतद्वारयस्यातां
शब्दार्तरग्रहौ ॥ ४२ ॥ जैवावृकीयतोहःस्यदूरीभृतादशोर्मम ॥ अहोजैवावृकीज्योत्स्नाततोह्नेतिदुनोत्तिमाम् ॥ ४३ ॥ इत्युक्तादारवनिवासि
विविधानिच ॥ धराध्वेन्द्रोनिर्यातःशुभलग्नबलोदये ॥ ४४ ॥ अगस्त्यउवाच ॥ कानिकानिचरत्नानिकिंत्यपिचषण्मुख ॥ दान्यादायप्रतस्थेस
तानिमेब्रह्मिपृच्छतः ॥ ४५ ॥ ॥ स्कंदउवाच ॥ तुलामुक्ताफलानांतुकोटिद्वयपरीमिताः ॥ तथावारितरणंचहीरकाणंतुलाशतम् ॥ ४६ ॥

[illegible]

धितिष्ठस्सुषुरोदन्तंस्संबीधिपुमविमुक्तंतयोदंतंयुतान्तमात्वाहिकथय ॥ इहस्सुषुअपूर्वचार्कितदृग्धाख्याहीत्यर्थः ॥ किमर्धूमिवितिश्रुत्यस्यविशेषणम् ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ समुपचक्रमेउपक्रान्तिवार्त्तं ॥ ६५ ॥ अहानीति ॥ मंदराज्जगन्नाथेविश्वनाथेसमायतेसतिपचषाणिपचषाषड्द्वानिदिनान्येइष्यतिक्रान्तिव्यतीतान्तिद्रोन्त्ययः ॥ ६६ ॥ ननुब्रह्मणोवरदानादिवोदोसेवर्मेणराज्यंशासितिसति कर्त्तार्याविश्वेशागमन्तत्राह ॥ दिवोदोसेगतेदिवीति ॥ ६७ ॥ यत्पृष्ठंकोत्रसंप्रत्यधिष्ठातेतितत्रोत्तरमाह ॥ योवाइति ॥ वैशब्दःप्रासिद्धियोतनार्थः ॥ अत्रकाडयाम् ॥ ननुपरिच्छिन्नस्यकथ्यजगद्धिष्ठातृत्वंतत्राह ॥ सर्वोह्यति ॥ व्यापकृत्यर्थः ॥ सर्वेद्वगितिपृथग्वाक्यम् ॥ अतःसर्वगइत्यनेननपौनरुक्त्यम् ॥ सर्वैर्द्विदसर्वमित्यादिश्रुतेः ॥ ६८ ॥ इतस्वरूपः कोत्रसंप्रत्यधिष्ठाताकिमधिष्ठातृचेष्टितम् ॥ यद्विजानासितसर्वमिहाचक्ष्वममाश्रतः ॥ ६९ ॥ सोपिकार्पटिकस्तस्यगिरिराजस्यभाषितम् ॥ समाकर्ण्य समाचष्टुनेसमुपचक्रमे ॥ ६५ ॥ ॥ कार्पटिकउवाच ॥ ॥ आचक्षेऽशृणुगजेंद्रयत्पृष्ठोऽस्मिन्त्वयाविलम् ॥ अहानिपंचषाण्येवव्यतिक्रान्तिनिशानम् ॥ ६६ ॥ समायातेजगन्नाथपर्यवेतद्रुतुपातौ ॥ सुंदरान्मंदराद्रेर्दिवोदोसेगतेदिवि ॥ ६७ ॥ यौवैजगदधिष्ठातासोधिष्ठातात्रसर्वगः ॥ सर्वदृक्सर्वदःशर्वःकथंनज्ञायते विमो ॥ ६८ ॥ मन्येदृषस्त्वरूपोसिदृषदोपिकठोरधीः ॥ यतोविश्वंकाश्यानेवेत्सिगिरिजापतिम् ॥ ६९ ॥ स्वभावकठिनत्मापिसर्वरहिभवाग्निरिः ॥ प्राणाधिकमुतादानाद्योधिनाद्रिभ्वनायकम् ॥ ७० ॥ विश्व्रसहजकठिन्यंजतोर्गौरिगुरुर्गुरुः ॥ शंभुप्रपूज्यसुतयास्रजविश्वगुरोरपि ॥ ७१ ॥ चेष्टितं तस्यकोवेद्वेद्वेद्वस्यचेष्टितः ॥ मनागितिचजानेहंतंचेष्टितमिदंजगत् ॥ ७२ ॥ अधिष्ठातामयाख्यातस्तथाधिष्ठातृचेष्टितम् ॥ अपूर्व्यन्त्वयापृष्टतदाख्या मिचतच्छृणु ॥ ७३ ॥ शुभेज्येष्ठेश्वरस्थानेसंप्रतंसउमापतिः ॥ कार्शोप्राप्यमुद्रातिष्ठेद्विराजांजस्रवः ॥ ७४ ॥ ॥ स्कंदउवाच ॥ ॥ अदायदुसगिरिजामृदुनामाक्षरामृतम् ॥ आविष्करोतिपथिकोऽद्राद्रोहृष्येतदातदा ॥ ७५ ॥ उमानामामृतंपीत्येनेहजगतीतले ॥ नजातुजननेस्तन्मयं सपिबेच्छुभ संभव ॥ ७६ ॥ उमेतिद्व्यक्षरंमंत्रयोऽहर्निशमनुस्मरेत् ॥ नमरोच्चित्रगुप्तस्तंभृतपापमपिद्विज ॥ ७७ ॥ पुनःशुश्रवहिमवन्हृदःकार्पटिकोदितम् ॥ ॥ कार्पटिकउवाच ॥ ॥ राजन्विश्वेश्वरार्थेयःप्रासादोविश्वकर्मणा ॥ ७८ ॥ निर्मायतेसुनिर्माणजन्मनिर्वाणदुयिनः ॥ तदुपवनेनकर्णो भ्यामप्याकर्णितवानहम् ॥ ७९ ॥

पाषाणतुल्यःदृषदुपमापितवन्त्येत्याह ॥ दृषदोपीति ॥ तत्रेहमुमाह ॥ यतइति ॥ ६९ ॥ एतद्विष्णोति स्वभावकठिनात्मवेतिद्व्याभ्याम् ॥ अभिनोदअप्रीयततोषयासासेत्यर्थः ॥ ७० ॥ विश्वेश प्रीणनफलमाह ॥ विभ्रदिति ॥ स्रजाशिरोधार्यया ॥ विश्वगुरोर्ब्रह्मणः ॥ ७१ ॥ यत्पृष्ठंकिमधिष्ठातृचेष्टितमितिप्रतीतिमाह ॥ चेष्टितमिति ॥ चषार्थे ॥ वेदेव्यासवंद्रांतिकवेद्यस्येत्यर्थः ॥ ७२ ॥ यत्पृष्ठंकिमपूर्वमिहाप्यगोतितस्योत्तंपूर्वोक्ताखुवादपूर्वकमाह ॥ अधिष्ठातेति ॥ ७३ ॥ तिष्ठेत्तिष्ठति ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ हर्षेतिमाह ॥ उपमाना मृतामिद्विद्व्याभ्याम् ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ राजन्नाति ॥ विश्वेश्वरस्यार्थेयःप्रासादोविश्वकर्मणाति र्थेयनेनद्वन्द्वद्वानितीतिद्वितीयेनान्वयः ॥ ७८ ॥ किंभूतःप्रासादः ॥ शुश्रोवतंनिर्माणस्य ॥ कश्चभूत

कपूररसाकूटोत्पादिकाकदली ॥ पूरैःसमूहैः ॥ १६ ॥ १७ ॥ त्रप्यालज्या ॥ १८ ॥ पारितोषिकं पारितोषेण देयम् ॥ १९ ॥ १०० ॥ १ ॥ ग्राम्यवृक्षउपस्कारः ॥ २ ॥ वृद्धेक्षमात्रसंपत्तिर्जर्जरुपमात्र
 संभारः ॥ ३ ॥ अन्ययोर्वक्षः ॥ उद्धृतेभ्याव्यतेज्ञायत्तद्व्यर्थः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ अपर्यंज्ञातवात् ॥ १० ॥ अतः ईष्यत् ॥ विनोजानीतः निबन्तयथास्यात् ॥ ११ ॥ परापरः कार्यकारणस्वरूपः ॥
 इत्याद्यपूर्वपुत्रास्तिप्रत्यहंशंकरालये ॥ कथं तत्त्वसुमाकर्तनं वेत्ति सकठिनाशय ॥ १७ ॥ इति तस्य समृद्धिं तादृङ्वाजामातुरद्रिराद् ॥ त्रपयापरिभूतोभून्नितरां
 कुंभसंभव ॥ १८ ॥ तस्मै कार्पटिकायाथ सदत्त्वापारितोषिकम् ॥ पुनश्चित्पराजातोऽद्रिरादृकार्पटिके गते ॥ १९ ॥ उवाचेति मनस्येव विस्मयोत्फुल्लो
 चनः ॥ अहो भद्रमिदं जातं यत्त्वया श्राविशर्मभाक् ॥ १०० ॥ यावत्संपत्तिः सभारः श्रूयते तदहं श्यते त्रैवै ॥ जामातुः सदनं लीलात्रिजगतीपते ॥ १ ॥ ततः
 ग्रामभूतकस्तुच्छेनितरां प्रतिभाति मे ॥ कन्यार्थयोभयानीतो जामातुः परितोषकृत् ॥ २ ॥ अहं मन्यते यैव सोऽयथादर्शमयापुरा ॥ वृद्धेक्षमात्रसंपत्तिः सर्व
 कर्मपराङ्मुखः ॥ ३ ॥ नैनं कोऽपि विजानीयान्नान्वयोऽस्य कदाचन ॥ नामापियस्य नैकं चाकिदेशीयश्च नो ह्यते ॥ ४ ॥ किंवृत्तश्च किमाचारो नाममात्रेण चे
 श्वरः ॥ ऐश्वर्यमुचकं वस्तुस्य किंचिन्नलक्ष्यते ॥ ५ ॥ सोऽसौ निर्वानं संपत्तिं रकार्यापि ददात्यहो ॥ सुमुखः सर्वकर्माणि फलवन्तिकरोति सः ॥ ६ ॥ वेदवे
 द्यो हि सर्वज्ञो यस्तनोऽखिलजगत् ॥ यं न कोऽपि हि वेदो वेदवेद्यः स एष वै ॥ ७ ॥ यो न भिन्नः सदज्ञातः स सर्वज्ञो यमेव हि ॥ यस्यैकमपि नो नाम पुंसां ज्ञेयं
 न केनचित् ॥ ८ ॥ सर्वेषां सर्वनामानि यस्य नामानि निश्चितम् ॥ सोऽसौ हि सर्वदर्शीयः सर्वेभ्यः सर्वसिद्धिदः ॥ ९ ॥ यस्य देशो न विदितो यस्तु वृत्तिपराङ्मुखः ॥
 आचारहीनमिव यं पुराऽपश्य कठोरधीः ॥ ११० ॥ श्रुतिस्मृतीयतः सर्वमाचारवित्तएव हि ॥ नाममात्रेण नियतं यमज्ञासिषमीश्वरम् ॥ ११ ॥ साक्षादी
 श्वर एवैष सोऽन्येष्वैश्वर्यसूचकः ॥ अपि सर्वगुणाधारो गुणतीतः परापरः ॥ १२ ॥ अर्वाचीन इहाव्येपपराचीनः परात्परः ॥ भूधराणामहं नाथो विश्वनाथ उमा
 पतिः ॥ १३ ॥ अहं प्रमितसंपत्तिरप्रमेयधनो ह्यसौ ॥ तुच्छप्राभुतकस्तस्माद्भेदो नामस्य दर्शनम् ॥ १४ ॥ करिष्येऽथ करिष्यामिव्यावृत्त्यागत्य कर्हिचित् ॥
 संप्राधायैति मनसि सायसचगिरीश्वरः ॥ १५ ॥ आहूय सर्वानुगान्पार्वतीयान् महाबलान् ॥ आदिष्टवानि दं वाक्यं सर्वयूयं बलधिकाः ॥ १६ ॥ कुर्वन्ते कं
 ममादेशं यावन्नोद्यतिभानुमान् ॥ तावच्छिवालयं चैकं विदधत्स्व तस्वरम् ॥ १७ ॥ यस्मिन्कृते कृतार्थः स्यामि हलोके परत्र च ॥ समागत्येह काश्यायः कुर्या
 देकं शिवालयम् ॥ १८ ॥ तेन त्रैलोक्यमखिलं सालयं कृतमेव हि ॥ तेन दत्तानि दानानि महोतिविधिपूर्वकम् ॥ १९ ॥ सुपर्वणि सुपात्राय सुताथ श्रद्धया
 धिकम् ॥ येन स्ववित्तमानेन धर्मोऽपार्जितवित्तः ॥ १२० ॥ कृतं शोभं महासन्नतं पद्मान्येज्ज्वलितम् ॥ तपसि तेन तप्तानि शीर्णपणशानान्यपि ॥ २१ ॥
 महेश्वर इति क्वचित्पाठः ॥ १२ ॥ पादव्याकृतात् ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥

॥ २२ ॥ २३ ॥ व्युष्टमभता ॥ २४ ॥ भवतिप्रसादकर्मचिकांजरीम् ॥ २५ ॥ २६ ॥ राक्षित्तानामिति शेषः ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ नक्षिणदृष्टः प्रप्रोत्तः कोले ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥
 आलुकेन्दुर्द्वे ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ज्ञातननाशकम् ॥ ३७ ॥ जिज्ञासति जिज्ञासते विचारयतीत्यर्थः ॥ ३८ ॥ कामलम्वस्तवर्द्धावादिबलन्दः ॥ वाचयिष्ये विवाषाढः ॥ मनोजह्नुकामनाशकृतादिष्टवा
 वारणसीसमासाद्ययेनाकारिणिवालयः ॥ अशेषः सुविशेषाब्धादृष्टस्तेन महामत्वाः ॥ २२ ॥ आनन्दकाननेयेन देवदेवालयः कृतः ॥ इतितस्य समादेशं
 समाकष्यानुगास्ततः ॥ २३ ॥ चक्रुर्देवालयं श्रेष्ठं यादृक्षुष्टानयामिनी ॥ तावच्छैले श्रृंगि शैलेशेन प्रतिष्ठितम् ॥ चन्द्रकान्तमणेश्च चत्कातिश्चित्तम्
 डपम् ॥ २४ ॥ अलेख्यशरीरं च प्रशस्तशरमालिनीम् ॥ व्याचक्षाणीनिजासंगोत्रेभ्योऽप्यधिकोन्नतिम् ॥ २५ ॥ ततोऽरुणोदये जतेश्चात्वापंचनदे
 ह्वरे ॥ शैलराजः कालराजनमस्कृत्य समर्चय ॥ २६ ॥ तत्राशिसमुत्सृज्य परिस्त्वरितोऽथौ ॥ पर्वतीयैरनुगतः सर्वैरपि निजालयम् ॥ २७ ॥ ततः
 प्रातः समालोक्य गणौ हुंडनमुंडनौ ॥ हृष्टो देवालयं रम्यं वरणयास्तदुभौ ॥ २८ ॥ अदृष्टुर्देवाय निवेदयितुमागतौ ॥ तौ तु हृष्टमहादेवमुमादितदुर्प
 णम् ॥ २९ ॥ प्रणम्य दंडवद्वूमौ कृतांजलिपुटौ गणौ ॥ कृताभ्यवृद्धौ प्रक्षेपाद्विज्ञप्तिमथ चक्रुः ॥ ३० ॥ देवदेवनजनीवः केन चिद्वदभक्तिना ॥ अती
 वरम्यभ्यासादो निर्मितो वरणाते ॥ ३१ ॥ आसायनैश्चिवाभ्यां दृष्टो दैवप्रगे विभो ॥ गणोदितमितीशानो निशम्य हरिर्गिह्वाजम् ॥ ३२ ॥ विज्ञातसर्व
 वृत्तांतः सर्वज्ञोऽप्यनभिज्ञवत् ॥ अचलेंद्रांगजेयावस्तत्प्रासादविलोकेने ॥ ३३ ॥ इत्युक्ते शः सगिरिजो निरगात्सगणोऽमुने ॥ महास्य दनमारुह्य प्रासादिद्रुष्टु
 त्सुकः ॥ ३४ ॥ अथा लुलौके गिरिशः प्रासादं वरणाते ॥ अतीवरम्यं रचनं यामिनीमात्रनिमित्तम् ॥ ३५ ॥ स्य दनादवरुह्याथ गर्भागमवीक्षितम् ॥
 ददर्श च महालिङ्गं चंद्रकांतशिला मयम् ॥ ३६ ॥ देदीप्यमानं महसामोक्षक्ष्मं कुरुकृति ॥ दृष्टिप्रसादजननं पुनर्जननशतनम् ॥ ३७ ॥ केनेदं स्यापितं
 लिङ्गं यावज्जिज्ञासतीं श्वरः ॥ तावद्दर्शपुरतः प्रशस्तकर्तुं मुचिकाम् ॥ ३८ ॥ वाचयिवेव च मनोऽहमस्येव मनोजह्नुत् ॥ उवाचे देवी दृष्टयेति प्रशस्तान्
 पितुः कृतिम् ॥ ३९ ॥ उमा श्रुत्वेति संहृष्टा कंदं वक्तुमुमश्रियम् ॥ आनंदं कुरुलक्ष्मीवद्गोपुपरिविभ्रती ॥ ४० ॥ ततोऽप्यजिज्ञापदेवं देवीपादप्रणम्य च ॥
 अस्मिंलिङ्गवरेनाथत्वाभ्येयमहर्निशम् ॥ ४१ ॥ अस्य लिङ्गाभ्येयभक्ताः शैलेशस्य महेशितुः ॥ तेभ्यस्त्वमहतीमृद्धिदत्तास्य सीहपत्रच ॥ ४२ ॥ तथै
 ति देव उक्त्वा तां पार्वतीं पुनरब्रवीत् ॥ वरणायां कृतांज्ञानैः शैलेशेभ्यैः समर्चितः ॥ ४३ ॥ पितृन्संतर्प्य च सुदादत्त्वादानानि शक्तिः ॥ नतेषां पुनराश्रुतिं त्रसं
 सारवर्त्मनि ॥ ४४ ॥ शैलेश्वरमहालिङ्गेनिरयं स्यात्स्याभ्यंदं शुभे ॥ प्रदास्यामि परामुक्तिमेतौ लिङ्गार्चकेने ॥ ४५ ॥

भद्रम् ॥ पोषकादिव्याकुत्तर्यमात्मपदम् ॥ ३९ ॥ उमेति ॥ कदम्बकुसुमश्रियविभ्रतीऽमृततस्तदन्तरं देव्यजिज्ञापद्विज्ञापवतीति द्वितीयेनाख्यः ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥

सुरुचिर्लोभो न तौरे ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ पापकंचुक्पापमेव कंचुक्कुनिर्माकम् ॥ ४४९ ॥ इति श्रीरामानन्दकृतार्थाकाशीखंडटीकायां वट्टपठितमोऽध्यायः ॥ ६६ ॥ ४८ ॥
 सप्तषष्ठितमेध्यायेरत्नेऽस्य महेश्विदुः ॥ प्रज्ञासावर्ण्यते तावत्सर्वपापप्रणाशिनी ॥ १ ॥ इदानीं कथयिष्यामि रत्नेऽश्वरसमुद्रविविक्तं तत्र प्रवर्तनं करोति ॥ रत्नेऽश्वरेति ॥ १ ॥ पुनः प्रश्नद्वयमाह ॥ कोऽस्मेति ॥
 एतमेव ॥ यत्सर्वपृष्ठमित्यर्थः ॥ एतमहिमानमिति वा ॥ २ ॥ त्रयाणां पृष्ठत्वेऽप्यनादिसिद्धत्वेन प्रथितत्वाभावाच्च विद्याद्वययोगबुद्धिमाह ॥ रत्नेऽश्वरेति ॥ ३ ॥ ब्रह्मेष्टक्ययामि ॥ ब्रवीमि मेवेति
 शैलेऽश्वरं ये द्रक्ष्यन्ति वरणायाः सुरोद्यसि ॥ तेषां काश्यानि वसन्तदुःखं नाभिभविष्यति ॥ ४६ ॥ उमयापिवरोदतस्तत्र लिंगे घटोद्भव ॥ शैलेऽश्वरस्य ये भक्ता
 स्ते मे पुत्रानसंशयः ॥ ४७ ॥ स्कंद उवाच ॥ इति शैलेऽश्वरं लिंगं कथितं ते महासुने ॥ इदानीं कथयिष्यामि रत्नेऽश्वरसमुद्रवम् ॥ ४८ ॥ शुक्वाशैले
 शमाहास्यं श्रद्धया परयानरः ॥ पापकंचुक्कुमुत्पृज्य शिवलोकमवाप्नुयात् ॥ ४८९ ॥ इति श्रीस्कंदमहापुराण एकाशीतिसहस्र्यां संहितायां चतुर्थे
 काशीखंड उत्तरार्धे शैलादिलिंगनिर्णयोनमष्टषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६६ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ रत्नेऽश्वरसमुत्पत्तिकथयस्व षडानन ॥
 रत्नभूतं महालिंगं यत्काश्यां परि वर्ण्यते ॥ १ ॥ कोऽस्य लिंगस्य महिमा केनैतच्च प्रतिष्ठितम् ॥ एतं विस्तरो ब्रूहि गौरीहृदयं नंदन ॥ २ ॥ स्कंद उवाच ॥
 रत्नेऽश्वरस्य माहास्यं कथयिष्यामि ते सुने ॥ यथा च तस्य लिंगस्य प्रादुर्भावोऽभवद्भुवि ॥ ३ ॥ श्रुतं नामा पिलिंगस्य स्य जन्म त्रयार्जितम् ॥ वृजिनं न शये
 तस्य प्रादुर्भावं ब्रूवे सुने ॥ ४ ॥ शैलराजेन रत्नानि यानि पुंजीकृतान्यहो ॥ उत्तरे कालराजस्य तानि तस्य गिरेर्वृषात् ॥ ५ ॥ सर्वतन्मयं लिंगं जातं
 तत्सुकृतात्मनः ॥ शक्रचापसमच्छादयं सर्वतत्त्वद्युतिप्रभम् ॥ ६ ॥ तल्लिङ्गदर्शनादेव ज्ञानरत्नमवाप्यते ॥ शैलेऽश्वरं समालोक्य शिबौ तत्र समागतौ ॥ ७ ॥
 यत्र तन्मयं लिंगमाविर्भूतं स्वयं सुने ॥ तस्य स्फुरत्प्रभाजालैस्तत्तमं बरमंडलम् ॥ ८ ॥ तत्र दृष्ट्वा भुंजितं सर्वतत्त्वसमुद्रवम् ॥ भवान्यदृष्टुं पूर्वाहिप
 रि प्रच्छंशं कम् ॥ ९ ॥ देवदेव जगन्नाथ सर्वभक्ताभयप्रद ॥ कुतस्त्यमेतल्लिङ्गं हि सप्तपातालमूलवत् ॥ १० ॥ ज्वालाजटिलिता काशप्रभाभासित
 दिङ्मुखम् ॥ किमास्यं किं स्वरूपं च किं प्रभावं भवतं क ॥ ११ ॥ यस्य संवीक्षणं देवमनो मेतो विदुस्त्ववत् ॥ इहैव रतेनाथ कथयैतत्प्रसादतः ॥ १२ ॥
 ॥ देवदेव उवाच ॥ शृण्वणं स मास्यामि यत्तव्यापृच्छिष्यति ॥ स्वरूपमेतल्लिङ्गस्य सर्वतो निर्धेः परम् ॥ १३ ॥ तव पित्रा हि मवता गिराजेन मा
 भिनि ॥ त्वामुदिश्य महारत्नसंभारो त्राप्य नायिहि ॥ १४ ॥

क्वचित् ॥ ४ ॥ कालराजस्य कालमैरस्य ॥ वृषाद्धर्मोत् ॥ ५ ॥ तत्रासिद्धम् ॥ हीति क्वचित् ॥ सुकृतं पुण्यमात्मनि यस्य समुत्क्रुतात्मा तस्य ॥ शक्रचापसमच्छादयमिदं धनुः सदृशं कांति ॥ ६ ॥ ७ ॥
 तत्तत्त्व्याप्तम् ॥ ८ ॥ सर्वलानां समुद्रवोयस्मात्सर्वतैः समुद्रवो वा यस्य तत्सर्वतत्त्वसमुद्रवत् ॥ अष्टदूषूनां दृष्टं पूर्वं योऽल्लिङ्गं यथा सा तथा ॥ ९ ॥ सप्तपातालमूलवत् सप्तपातालपर्यंतं तुल्यस्या
 स्तितत्तथा ॥ १० ॥ ज्वालाजटिलिता काशं ज्वालाभिर्जटिलितं जटाव्याप्तमिव कुतमाकाशेन तत्तथा ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ महारत्नसंभारः तद्वपुः पारिवर्तः महारत्नानां समुद्र इति वा ॥ १४ ॥

॥ १६ ॥ उमेहेमानि ॥ अवेदितकचित् ॥ १७ ॥ १८ ॥ विधायकप्राय ॥ १९ ॥ ननुप्रासादकरणकिंमलभितिपृच्छामाह ॥ लिङ्गप्रासादेति ॥ २० ॥ व्यापारितानि युक्ताः ॥ २१ ॥
 ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ कामवर्जितानि कामाः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ किंतुद्वंद्वदाह ॥ इतिहासमिति ॥ ३३ ॥ नाट्यार्थकोविदनृत्यकरणे
 अत्रतानि चरलानि शशीकृत्यहिमाद्रिणा ॥ सुकृतोपाजितान्यवयवैस्वसदनपुनः ॥ १५ ॥ तवार्थवाममार्थवाश्रद्वययत्समर्प्यते ॥ कास्थान्तस्य परी
 पाकोभेदोद्विधोऽनघे ॥ १६ ॥ लिङ्गं रत्ने धरास्वयं त्वत्वरूपद्विकवलम् ॥ अस्य प्रभावाविहिमहान्वाराणस्यामुमुधुवम् ॥ १७ ॥ सर्वेषामिहल्लिङ्गानां
 रत्नभूतमिदं परम् ॥ अतो रत्ने श्वरनामपरनिर्वाणरत्नदम् ॥ १८ ॥ अनेनैव सुवर्णेन निजाराशिकृतेन च ॥ प्रासादस्य लिङ्गस्य विधाययमहेश्वर ॥ १९ ॥
 लिङ्गप्रासादकरणत्वं ऽमुदितसंस्कृतेः ॥ लिङ्गस्यापनजं पुण्यद्वैल्यैवेह लभ्यते ॥ २० ॥ तथेति भगवत्योक्ता गणाः प्रासादनिर्मितौ ॥ सोभनं दिप्रभृतयो
 प्रसंख्याव्यापारितानुने ॥ २१ ॥ गणेऽश्वकांचनमयोनानाकौतुकिचित्रितः ॥ निर्ममेयामात्रेण प्रासादो मेरुशृंगवत् ॥ २२ ॥ देवीप्रहृष्टवदनादृष्टप्रासाद
 निर्मितम् ॥ गणेभ्योऽन्यतरद्भिरसंमानपारितोषिकम् ॥ २३ ॥ पुनश्च देवीपप्रच्छप्रणिपातपुरःसरम् ॥ महिमानमहादवल्लिङ्गस्य स्यमहासुने ॥ २४ ॥
 देवदेव उवाच ॥ लिङ्गं त्वनादिसिद्धमेतद्देविकुम्भप्रदम् ॥ आविर्भूतमिदानीं च त्वत्पितुः पुण्यगौरवात् ॥ २५ ॥ गुह्यानां परमं शुद्धं देवैर्ऽस्मिंश्चित्
 तप्रदम् ॥ कलौ कलुषबुद्धीनां गोपनीयं प्रयत्नतः ॥ २६ ॥ यथारत्नं गृहे शुभं नैकैश्च ज्ञायते परैः ॥ अविमुक्ते तथा लिङ्गं रत्नभूतं गृहे समम् ॥ २७ ॥ यानि ब्रह्मा
 दमध्यत्रसंति लिङ्गानि पावति ॥ तैरर्चितानि सर्वाणि रत्ने शोभैः समाचिताः ॥ २८ ॥ प्रमादेनापि योगैरलिङ्गं रत्ने शमर्चितम् ॥ तेभ्यं न्येव नियतं सततं द्विषश्च नृपाः
 ॥ २९ ॥ त्रैलोक्ये यानि वस्तूनि रत्नभूतानि तानि तु ॥ रत्ने श्वरं समभ्यर्च्य समकृत्याप्रोतिमानवः ॥ ३० ॥ पूजयिष्यन्ति ये लिङ्गं रत्ने शमर्चयन्ति ॥ ते सर्वे
 मद्गुणभूतवाप्रतिद्वन्द्व्यतिमामिह ॥ ३१ ॥ रुद्राणां कोटिजप्येन यत्फलं परिकीर्तितम् ॥ तत्फलं लभ्यते देवैरत्ने शस्यमर्चनात् ॥ ३२ ॥ लिङ्गे चानादिसं
 सिद्धेयद्वन्तं द्रवीमिति ॥ इतिहासं महाश्वयसं वपापनिर्कृतं नम् ॥ ३३ ॥ पुरे हतकीकाचिदासीन्नात्रार्थकोविदा ॥ सैकदा फाल्गुने मासि शिवरात्र्यां
 कलावती ॥ ३४ ॥ ननर्तजागं प्राप्य जगैर्गतिं च परेशलम् ॥ स्वयं चादयामासनानां वाद्यानि वाद्यवित् ॥ ३५ ॥ तेन तैर्यत्रिकेणापि प्राणियति स्वाथस नटी ॥
 रत्ने श्वरं महालिङ्गे शमिष्टं जगामह ॥ ३६ ॥ कालधर्मवशं याता तत्र सावर्तकी ॥ सुतागंधर्वराजस्य वस्तुभूतेर्वैभूतह ॥ ३७ ॥ संगीतस्य सवाद्यस्य तस्य ल
 स्यस्य पुण्यतः ॥ तत्रेशा प्रकृतस्येह जागरो शिवरात्रिजे ॥ ३८ ॥

पंजिताः ॥ ३४ ॥ फेालं मनोहसम् ॥ ३५ ॥ तौ यत्रिकेण नृत्यवाद्यगतिन ॥ यदाहामरः ॥ तौ यत्रिकं नृत्यं गतिवाद्यमिति ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ लस्य रं नृत्यस्य ॥ यदाहामरः ॥ लस्यं नृत्यं च नर्त
 नं

नमिति ॥ ३८ ॥ कलादीनां चतुर्भूषीनां कलापः समुद्रस्तत्र कुशलाः ॥ ३९ ॥ ४० ॥ मुनेर्द्वयस्य सवर्धनं कान्तिकं प्रकृतम् ॥ ४१ ॥ वाग्देवी सस्वती ॥ तिसृभिस्ताभिः साहित्यात्नात्नवत्यर्थः ॥ ४२ ॥ निचमंत्रतम् ॥ ४३ ॥ बवो वदयामिव चत्नवदिष्यमि ॥ अपि शब्देन भोजनार्थं दिक् संगृह्यते ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ समानचर्चुजयामास ॥ गीतमालया गीतिसमुद्भूतः ॥ ४६ ॥ अमर्बजातः ॥ ४७ ॥ तव नाम सनामाख्यो रत्नचूडित्यर्थः ॥ ४८ ॥ आनंदसंदोहमंथरासुखसमर्पणं व्याप्राप्तास्तथेति वा ॥ ४९ ॥ निजोदंस्ववृत्तांतरत्ने नोक्तं यस्त्वयत्यादिरूपम् ॥ निजोदं

रम्यारत्नावलीनामरूपलावण्यशालिनी ॥ कलाकलापकुशलामधुरालापवादिनी ॥ ३९ ॥ पितुरनंदकृन्नित्यं वसुभूतेर्धटोद्भव ॥ सर्वगंधर्वकुशलागुण
रत्नमहाखनिः ॥ ४० ॥ मुनेसखीत्रयंतस्याश्चारुचतुर्भोजनम् ॥ शशिलेखानंगेलेखाचित्रलेखेति नामतः ॥ ४१ ॥ तिसृभिस्ताभिरेकत्रयवर्गवैप
रिशीलिता ॥ ताभ्यः सर्वाः कलाः प्रादात्य रिप्रीता सस्वती ॥ ४२ ॥ प्राप्य रत्नावलीगौरिसाजन्मांतरवासनाम् ॥ रत्नेश्वरस्यार्ल्लिंगस्य जगद्वाहनि यमं शुभम्
॥ ४३ ॥ रत्नभूतस्य लिंगस्य काश्यां रत्नेश्वरस्यै ॥ नित्यं संदर्शनं प्राप्य वदयाम्यापि वचोमुखे ॥ ४४ ॥ इत्थं नियमवत्यासीत्सा गंधर्वमुतोत्तमा ॥ ताभिः
सखीभिः सहितानित्यर्ल्लिंगं च पश्यति ॥ ४५ ॥ एकदाराध्य रत्नेशं ममैतच्छिगमुत्तमम् ॥ समानचर्चसाबालारम्ययागीतमालया ॥ ४६ ॥ सख्यः प्रदक्षिणी
कर्तुं लिंगं तिष्ठाऽप्युमेगताः ॥ तस्यागीतेन तुष्टो हल्लिंगस्थो वरदोभवम् ॥ ४७ ॥ यस्त्वयारंश्यते रात्रावद्यं गंधर्वकन्यके ॥ तव नाम सयानाख्यः स ते भर्ता म
विष्यति ॥ ४८ ॥ इति लिंगां बुधेर्जातां परिपीयवचः सुधाम् ॥ बभूवानंदसंदोहमथरातिवद्भिर्मती ॥ ४९ ॥ गताथव्योममार्गेण सखीभिः स्वपितुर्गृहम् ॥
कथयंती निजोदंतमालीनां पुरासुदा ॥ ५० ॥ ताभिर्दिष्ट्येति दिष्ट्येति सखीभिः परिनिदिता ॥ अद्य ते वांछितं भावित्वेभ्यः ससर्चनम् ॥ ५१ ॥
यद्वायाति सेत रात्रावद्यकौमारहारकः ॥ चोरो बाहुलतापाशैः पाशितव्याति यन्नतः ॥ ५२ ॥ गोचरीक्रियेत्स्माभिर्गथासु कृतैः कथुः ॥ आतरेव तव प्रयेयज्जले
शादिषु दृष्टकृत् ॥ ५३ ॥ यातास्वस्मासु दृष्टासु भवती पुण्यगौरवात् ॥ अहो रत्नेशं लिंगप्रत्यक्षीकृतवत्यसि ॥ ५४ ॥ अहो भगयोदयोद्भूजः महो पुण्यसमु
च्छ्रयः ॥ एकस्यैव भवोत्सिद्धिर्यदेकत्रापि तिष्ठताम् ॥ ५५ ॥

मिति पाठोपि तस्यार्थः ॥ जालीनां सखीनाम् ॥ यदाहामरः ॥ आलिः सखीवस्य चेति ॥ ५० ॥ परिनिदिता हर्षिता ॥ भाविमवितृ ॥ ५१ ॥ बाहुलतापाशैः बाधुः श्लेष्मतरूपाः पाशास्ते
पाशितव्यो वदव्यः ॥ ५२ ॥ सुकृतैः कथुः पुण्येकस्यानम् ॥ प्रातरिति ॥ भवत्याः पुण्यस्य गौरवाद्गोभोवैगौरवतस्मादस्मादुदृष्टासु यातासु सतीषु अस्माकमपेयाविहर्गिभिस्तरेलोनादिष्टस्तव प्रयेयज
प्रियतमो भवतां प्रातः काले प्लवङ्गद्विष्यतीत्यर्थः ॥ ५३ ॥ तस्याभाग्यमभिर्नंदंति अहो इति सार्धेन अहो इत्याश्चर्येहं वक्ता ॥ ५४ ॥ उच्छ्रय उद्देगः ॥ ५५ ॥

तत्रैवेवेकलं कारणमिति तद्विप्रधानं तदा देवस्य भद्रादुद्धूकमुदाहर्ति ॥ सत्यवदतीति ॥ ५६ ॥ तदेवाक्यस्य स्मिन् योजयति ॥ भवत्या अपीति ॥ देवमदृष्टम् ॥ फलतिफलनिष्पत्तिरिति ॥ ५७ ॥ ननु तर्हि भवतीनामप्रतीकानां तेषां देहाः ॥ लोकानामिति ॥ आलौकिकेति ॥ ५८ ॥ अतितुच्छवदत्यस्यत् ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ निर्वर्त्यसमाप्य ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ सकामादिर निद्रायम् ॥ शयनमिदमिति किंचित् ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ तद्विदं द्रव्यालस्यमितियावत् ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ दोहस्तः ॥ कंकणो न वा दुर्बलयेन कण्ठेति वादिताम् ॥ उत्कटमुद्रमहदिति यावत् ॥ तेन भिजि तेन कण्ठेन ॥ ६८ ॥ सुवेति ॥ सुखसंतानः सुखविस्तार एव गीयूद्वदस्तास्मिन् प्रीतिरिति मज्ज्यमकाक्षणेन ह्यगमात्रेण तद्वियोगाग्निकीलासुतद्विहविचलासुपतितास्मि ॥ यदाहामाः ॥ वन्देया सत्यवदंतिना सत्यैव प्राधान्यवादिनः ॥ देवमेव फलेदेकनोद्यमो नापंरबलम् ॥ ५६ ॥ भवत्या अपि चास्माकमेक एव हि चोद्यमः ॥ परैर्देवफलस्यैक्यथा तवननः पुनः ॥ ५७ ॥ लोकानां व्यवहारो यमाप्रोक्तः प्रसंगतः ॥ परं मनो रथावातिस्तव्यासैवनः स्फुटम् ॥ ५८ ॥ इति संव्याहरीनामनंतोऽप्यतिष्ठ वत् ॥ क्षणात्तासां व्यतिक्रान्तः प्राप्ताश्च स्वस्वमालयम् ॥ ५९ ॥ अथ प्रातः समुत्थाय पुनरेकत्र संगताः ॥ साचमौ न वतीताभिः परिमुक्ते वलक्षिता ॥ ६० ॥ तूष्णीं प्राप्याथ कारशांसां सान्नात्वा मांदाकिनीजले ॥ सर्वाभिः सहिता पथ्याल्लिङ्गं तन्नेत्रं मम ॥ ६१ ॥ निर्वर्त्य नियमं सथलज्जजाकुलितेक्षण ॥ निर्बधेन वयस्याभिः परिपृष्टा जगादह ॥ ६२ ॥ ॥ रत्नावल्युवाच ॥ ॥ अथ रत्ने शयात्रायाः प्रयाता सुस्वमंदिरम् ॥ भवती शुस्मं त्येव तद्गत्ने शदचोरं मृतम् ॥ ६३ ॥ सविशेषांगं संस्काराऽविशमं वैशमं दिग्म् ॥ निद्रादीन्द्रनयनाद्विलोकनलालसा ॥ ६४ ॥ बलात्संभ्रं दशंप्राप्ता भाविनो रथस्य गौरवात् ॥ आत्मा विस्मरणे हेतुतो भेदो बभूवतुः ॥ ६५ ॥ तद्विदं दंगं संस्पृशाममवोधापहारकौ ॥ तंद्रव्यापवशाचा संततस्तत्स्पर्शनेन च ॥ ६६ ॥ न जानन् दं ध किंवृत्तं काहं काहं स चाथकः ॥ तं निर्जिगमिं सुसंख्यया वद्धतुं प्रसारितः ॥ ६७ ॥ दोः कंकणेन रिपुणा क्वणितं तावदुःकटम् ॥ महता सिजितेनाहेतनालस्य परिदे धिता ॥ ६८ ॥ सुखसंतानपीयूषद्वदेपरिनिमज्ज्यै ॥ क्षणेन तद्वियोगाग्निकीलासुपतिता बलात् ॥ ६९ ॥ किंकुलीयः स नो वेद्विकिं देशीयः किमास्यकः ॥ दुनोति नितांसस्य स्तद्विलेखानलो महान् ॥ ७० ॥ अनलणे क्वलितं चेत् पुनस्तत्संगमाशया ॥ प्राणानां मेधियासूनामेकमेव महौषधम् ॥ ७१ ॥ वयस्यानि शिशुक्तस्य तस्यैव पुनरीक्षणम् ॥ भवती नामाधीनं च तत्तु न दर्शनं मम ॥ ७२ ॥ काऽलीकमालयो वक्तिस्त्रिगुमुधेः सखीजने ॥ तद्दर्शनं न स्यात् ॥ तिप्राणायामस्य चित्तान्यथा ॥ ७३ ॥

ज्वलं कीलाविति ॥ वतोति वेदे ॥ अक्वेलिक्किचिनाठः ॥ ६९ ॥ किंकुलीयः कस्मिन्कुलेभवः ॥ नोति वेदे ॥ नोति उपतापयति ॥ ७० ॥ अनलस्यो लिप्तं महदुक्कठितम् ॥ अनलस्यो काल्पितामिति पाठेऽपि स एवार्थः ॥ अनलोऽंकापि तमिति चान्यत्र ॥ यियासूनां तु मिच्छूनाम् ॥ ७१ ॥ वयस्याहेतुः ॥ तर्हि तस्य पुनर्दर्शनं कथं भव्यात् तत्राह ॥ भवती नामां ॥ ७२ ॥ अलीकं नपटम् ॥ आलयो हेतुः ॥ त्रिगुमश्चासौ मुग्धः शुंदरश्चेति तथा तस्मिन् प्रसीजनेन कावत्तिनकापीत्यर्थः ॥ किं त्रिष्यपटं वाक्यं तदाह ॥ तद्दर्शनं नेति ॥ ७३ ॥

कुपइत्याकांक्षायामाह ॥ दशमीति ॥ दशम्यवस्थामरणावस्थेत्यर्थः ॥ सन्नहोदयवर्तेत ॥ दूनायउपतापितायाः ॥ ताःसख्यः ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ नोस्माभिः ॥ ७६ ॥ इतीति ॥ इत्येवमाकांत
हिरतासांवाचंश्रुत्वाहवयस्यामेममतदवामौतस्यसमदृष्टप्रमाणानाथस्यावातिनिमित्तयूयंकुंठिताइत्यधोक्तमसाबालमुमूढमोहंप्राप्तवती ॥ हेतिपादपूर्णेप्रसिद्धार्थेका ॥ ७७ ॥ इत्यद्वैतित्तिरेकस्यार्थ
स्पष्टयति ॥ कुंठितशक्त्यद्वैत ॥ यूयंकुंठितशक्त्यद्वैतियत्तयावक्तव्यंतुमुनःनयूंकुंठितामिषितमित्यर्थः ॥ ७८ ॥ व्यधुश्चक्षुः ॥ ७९ ॥ उपवाततःप्रयोगतः ॥ ८० ॥ उक्षणास्तेचनान् ॥ ८१ ॥
प्रसंगात्तनपनोदकमाहात्म्यमाह श्रद्धेत्यादिचतुर्भिः ॥ उपसर्गोपादायव्याधावितियावत् ॥ स्तनपनोदकमेवपादद्वारेणनिःसृततावच्चरणोदकमियुच्यते ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥

दशम्यवस्थ्यासन्नहोद्विधितुमाधुनाभ्रशम् ॥ इतितस्यागिरःश्रुत्वादूनायानितरंचताः ॥ ७४ ॥ प्रवेपमानहृदयाःप्रोचुर्वहियपरस्परम् ॥ ७५ ॥
॥ सस्यञ्जुः ॥ ॥ यस्यग्रामोनोनोनामनान्वयोनोनापिबुध्यते ॥ सकथंप्राप्यतेभेदकउपायोविधीयताम् ॥ ७६ ॥ इतिरत्नावलीश्रुत्वाससंदेहंवत
द्विरम् ॥ वयस्यास्तदवामौमेयूंकुंठिमुमूढह ॥ ७७ ॥ इत्यधोक्तेनसाबालायूयंकुंठितशक्त्यः ॥ यद्रक्तव्यंत्वितितयायूयंकुंठितेभिर्भक्षितम् ॥ ७८ ॥
ततस्तास्त्वरिताःसख्यःपरितापोपहारकान् ॥ बहुशःशीतलोपायान्वयमुहंप्राप्तये ॥ ७९ ॥ व्यपैतितनयदामूढांततच्छीतोपचारतः ॥ तस्यास्ति
कयानीतंरंजेशक्षपनोदकम् ॥ ८० ॥ तदुक्षणात्क्षणादेवतन्मूढाविरामह ॥ सुनोत्थितेवसावादीन्मुहुःशिवशिवेतिच ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥
श्रद्धावतांस्वभक्तानामुपसर्गमहत्यपि ॥ नोपायांतरमस्त्येवविनेशचरणोदकम् ॥ ८२ ॥ येव्याधयोपिदुःसाध्याबहिरंतःशरीरगाः ॥ श्रद्धयूंशेदिकंरं
तेनशयंत्येवनान्यथा ॥ ८३ ॥ सेवितंयेनसततंभगवच्चरणोदकम् ॥ तंवाह्याभ्यंतरशुचिनेपसर्पतिदुर्गतिः ॥ ८४ ॥ आधिभौतिकतापंचतपंनान्या
धिदैविकम् ॥ आध्यात्मिकंतथातापंहरंछ्रीचरणोदकम् ॥ ८५ ॥ व्यपेतसंजराचागंयवर्तनयामुने ॥ उचितज्ञेतिहेवाचताःसखीःक्षिगधवःधीः
॥ ८६ ॥ ॥ रत्नावस्युवाच ॥ ॥ शशिलेखेनंगलेखेचित्रलेखेमदीहिते ॥ यूयंकुंठितसामर्थ्याःकुतोवस्ताःकलाःकवा ॥ ८७ ॥ अन्विथप्राप्तयेसस्यप्राप्तयो
ऽस्तिमयेक्षितः ॥ रत्नेश्वरादुग्रहतोऽनुतिष्ठतहितंहिताः ॥ ८८ ॥ शशिलेखेभिलषितप्राप्त्यैलेवांस्त्वमालिख ॥ संलिखानंगलेखेवयूनांसःयनी
चरान् ॥ ८९ ॥ चित्रगेचित्रलेखेत्वंपातालतलशायिनः ॥ किंचिदिदंविभञ्ज्यारुण्यालंकृतींछिख ॥ ९० ॥

उचितंनानतीतिउचिच्छा ॥ इतिवक्ष्यमाणंवचनम् ॥ हेतिप्रसिद्धेपादपूर्णेवा ॥ स्निग्धधीरधीःस्निग्धाक्षोभलाधीराभ्योपायविवेचनेसमर्थधिवुद्धिर्गताः ॥ अत्रेकदशम्याः ॥ कर्तुंदेशेणेतुमुसगतद
॥ ८६ ॥ कुतःकस्मात् ॥ वेयुष्माकंताः ॥ कलावक्त्रेत्यन्ययः ॥ ८७ ॥ ममययूंयथायथाकिंतुरनेशानुग्रहान्ममकांतलब्धयेमयसमशुपायोदृष्टस्तेसंश्रीनीनपुत्रपभुतिष्ठतुशत ॥ हिरस्मा
यूयममहिताःहितकारिण्यद्वैत ॥ ८८ ॥ लेखान्देवान् ॥ यदाहमरः ॥ आदित्यादिविषदोलेखादितिर्दन्नाद्वैत ॥ ८९ ॥ पातालतलशायिणोनागदीन् ॥ कथंभूतान् ॥ अविमं

॥ १६ ॥ अतिदूनांगयष्टिकाडित्यथित्वशरीरायष्टिका ॥ उच्छ्वसिताउच्छ्वसिता ॥ १७ ॥ भोगिनामान्न ॥ १८ ॥ ज्ञेषेज्जतः ॥ १९ ॥ पुलिकानतोति ॥ अनन्तामाकाश्रिदपरः ॥ सैनालदेशः ॥
॥ १०० ॥ वमारधुवती ॥ अंगप्रत्यंगसिधुकिमुवर्गसिधुकिमुत्यर्थः ॥ १ ॥ रोमोर्तो ॥ २ ॥ चित्रपदचलविचित्रवस्त्राध्यागम् ॥ भोगलकुल ॥ ३ ॥ हियालज्या ॥ कुनिलयभद्रम् ॥
प्रभुः ॥ अंगप्रत्यंगनेवर्तितान्वस्यस्याः सा तथा ॥ प्रभुदहनान्वामाष्टयस्याः सेतिता ॥ ४ ॥ कटाक्षिताकटाक्षगणित ॥ अपाकरोषिविकार ॥ ५ ॥ रगान्तावली ॥ शशाङ्कलयाभासोर्तो

१ विष्णुभिः प्रसन्नयोः पश्यति चिन्त्यम् ।

भययुक्तायात्मानोवायेपितयातेषु ॥ २५ ॥ २६ ॥ तन्मुखेयत्रतच्छन्नोरनचूडविषयः ॥ व्याघ्रघ्रातायाध्रोगृहीताः ॥ २७ ॥ कोदंडधनुः ॥ २८ ॥ रोपीत्यङ्गशङ्करयल्लुल्लङ्घयन् ॥ परिधुमुल्लम् ॥ २९ ॥ रत्नचूडमंगलकमानंमूर्तयहाह ॥ इदिति ॥ अग्रणक्रीडापर्यञ्चलवृणदिनिर्भितोदोर्लतददः ॥ ३० ॥ अतमये ॥ ३१ ॥ कालनलसमभयानलमहम् ॥ प्रणवेयभयगान्धिष्य ॥ ३२ ॥ अस्त्रसुबाहः ॥ विनार्जयानिःसार्यबहिःकृत्येतिवायव ॥ तूष्णिषुधिम् ॥ दूरमिविषाणः ॥ तच्छरीरंस्वमित्वादुभ्यादित्यर्थः ॥ तत्रोमेतिमाह ॥ हृदिः ॥ इति ॥ ३३ ॥ नागागुरोरत्नचूडशः ॥ ३४ ॥ अधमर्पाजितविचिनाभनर्थकत्वंकुसुम्यमेनाह ॥ अन्ययेति ॥ ग्रायेवतयेत्यर्थः ॥ यदितिप्राथम्यसुखतानितद्वारुसंवर्धितानिर्यत्

रत्नेश्वरमहानामकृतत्राणास्तुयेनराः ॥ तेषांजनमजराव्याधिकलिकालभयकुतः ॥ २६ ॥ इत्युच्चाताभयत्रस्तस्त्वन्मुखप्रहितेक्षणाः ॥ व्याघ्रशत्राहवदुगो
मभीषिष्टेयुवाचसः ॥ २७ ॥ इत्याश्वस्याथगंधर्वाःसर्वेसुजगराजजः ॥ आकर्णपूर्णमाकृष्यकोदंडप्राहिणोच्छ्राम् ॥ २८ ॥ सोपिकुद्धेदुनुजराद्गदः
स्युष्टुजंगवत् ॥ आविद्धचकालदंडभंपरिवंद्व्यमुजमनहत् ॥ २९ ॥ हृदिरत्नेश्वरलिंगस्यसम्यग्विजुभते ॥ अलातदंडवत्तस्मिन्कालदंडोपिजायते ॥
॥ ३० ॥ अंतरेवसचिच्छेदपरिवंद्वसमहंशुभिः ॥ दुर्वृतस्ययथेहायुर्विच्छिद्येतांनैवहि ॥ ३१ ॥ ततोस्यबाणंविक्षेपकालनलसप्रप्रभम् ॥ स्वाणस्त
स्यहृदयंप्रविश्वप्रगवेध्यच ॥ ३२ ॥ प्राणानस्यविनिर्यात्यस्वदूणभगयुनः ॥ हृदिस्थतस्यदौरात्यसर्वविज्ञायतवत्तः ॥ ३३ ॥ दिग्गजान्पूर
स्यत्तुमिवनागानुगगतः ॥ ३४ ॥ अन्ययोपातिर्दैवैर्यःसुखंभोक्तुमिच्छति ॥ तानिद्रव्याणिन्यात्यैस्यबाणानिकुतःसुखम् ॥ ३५ ॥ इतितंदानव
हत्वानगराजोमहबली ॥ प्रत्युवाचथताःकन्याःकारूयंकस्यचायजः ॥ ३६ ॥ दुरात्मनाकुतोनेनसंप्रतादुजन्मना ॥ कवराब्जेश्वरलिंगभतीभि
र्विलोकिताम् ॥ ३७ ॥ यस्त्यनामाक्षराच्चाराद्वपेतपरमापदः ॥ यूयमाशुतदाव्यातयेनजानामितवत्तः ॥ ३८ ॥ इतिश्रुत्तगिरस्तस्यनितराप्रनिर्गमः ॥
परस्परसुखंवीक्ष्यकौसौस्याहृष्टवृक्वत् ॥ ३९ ॥ अकारणसखाकौसौप्रांतरेसमुपस्थितः ॥ निजप्राणन्यक्णीकृत्ययेनत्राताःस्ववालिकाः ॥ ४० ॥
अस्मत्तदंशनादेवस्वभावचलान्यपि ॥ मंथरार्णद्रियाणिस्त्युपरिपीयुधामिव ॥ ४१ ॥ यातुमन्यत्रनेनेत्रोत्सहेत्यथाथा ॥ अन्यद्वत्तंत्तंश्रे
क्ष्यरमणीयतरंत्वपि ॥ ४२ ॥ वचःपीयूषमाधुर्यनितराप्राप्यन ॥ शब्दंतरग्रहोक्षानकुर्वतस्वजन्मनः ॥ ४३ ॥

च्छब्दाथबुद्धेयविविक्ति ॥ ३५ ॥ ३७ ॥ आख्यातकथयत ॥ ३८ ॥ इत्युत्तागिरस्तस्येयार्दानामित्विद्वयं ह्ययमिषाग्न्यः ॥ प्रेमनिर्मास्येद्गर्भः ॥ दृष्टव्यं ह्युद्ब ॥ ३९ ॥
 प्रातिरन्ध्रमार्गे ॥ पणिकृत्पण्डित्वा ॥ स्मेतिविस्मये ॥ १४० ॥ मंथराणिस्तव्यानि ॥ ४१ ॥ इन्द्रियाणस्तन्धवात्तवोदुर्गुत्तमियादिना ॥ यथायथायथात्ययेन ॥ नेत्रचक्षुषी ॥
 ॥ ४२ ॥ श्रुतिश्रवणेन्द्रिये ॥ स्वजन्मन्प्राकान्तरस्य ॥ ४३ ॥

आप्नुतः प्राप्नुतः ॥ नोस्माकम् ॥ सम्यग्वमग्नितस्य चोतं स्कारम् ॥ ४४ ॥ अतुल्यमनुद्वन्द्वकुमारांगमित्यर्थः ॥ अतीविति ॥ नान्नासिदुज्ञातवत्यः ॥ ४५ ॥
 ॥ ४७ ॥ अवधेहिस्थिरिकुरु ॥ ४८ ॥ कयस्याः सत्यः ॥ ४९ ॥ १५० ॥ हरिणीतिशब्दस्य भविष्यतीत्यनेन समञ्चः ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ कलकौशल्यतः विद्यानैपुण्यात् ॥ ५३ ॥ ५४ ॥

आप्नुतः पंगुतामेतौ पादौ नश्चंचलावपि ॥ अमुं युवानमालोक्य चोऽनं सन्मनोमणेः ॥ ४४ ॥ इति श्रुत्वं यस्ताबालाः परस्परमनुलवणम् ॥ हृदयिनि-
 त्रमध्यस्थं विविदुस्तन्नालिकाः ॥ ४५ ॥ अतीव भीषणाकारदनुजस्यातिसाध्वसात् ॥ अंधीभूतेक्षणास्तं नान्नासिदुर्हरिणाः ॥ ४६ ॥ लुपुङ्गव-
 युवानंतानि जीवितरक्षिणम् ॥ यदंगभवतां पृष्ठं न हनिर्भरचेतसा ॥ ४७ ॥ तदा चक्षामहे सर्वमवधे हिक्षणं नः ॥ इयंगं यत्र राजस्वमुभूते ॥ ४८ ॥
 ॥ ४८ ॥ कन्यारत्नवलीनामुणरत्नमहाखनिः ॥ वयं वयस्या एतस्याऽच्छये वा युगताः सदा ॥ ४९ ॥ आरभ्य वाल्यमभ्येकालिहरेक्षरभिक्षणं ॥ इति
 पित्राप्नुज्ञाताकाश्यामर्चयितुं सदा ॥ ५० ॥ वरोपि दत्तस्तेनास्ये प्रसहेनायं शुना ॥ हरिप्यतीतियः स्वप्रेक्षामर्ते कुमारिके ॥ ५१ ॥ तन्म-
 मसमानस्यः सतेभर्ता भविष्यति ॥ युवानं स्वमभोक्तारं प्राप्याप्ये पादुःखिता ॥ ५२ ॥ पुनस्तद्विहोत्येव ह्निनातिवतिपिता ॥ कलकौशल्यतः विद्या-
 सोपि चित्रप्रदर्शितः ॥ ५३ ॥ यस्य न त्रामनामापि नान्यवयवव्युद्यते ॥ तद्वद्वाचित्रलिखितमप्येषा जीविना पुनः ॥ ५४ ॥ ततो रत्ने शृङ्खलान्दृष्टो-
 त्तुकाभवत् ॥ यांति स्ततोऽनया सार्धं प्रांतरे गमनाय्वनि ॥ ५५ ॥ अतर्कितायाम्नास्यान्धृत्वा पातालमाश्रितम् ॥ अनंतरं सवानेकवैजिदुःख-
 ॥ ५६ ॥ अंगदस्येव वृत्तानि ज्ञोऽस्माभिरुदीर्गितः ॥ प्रसादं कुरु चारुमांशुकपुःको विदुषां निधे ॥ ५७ ॥ यदप्रभृतिचारुमाश्रितं सट्टेष्टोदुद्वेग-
 तिनो नैत्रे विदुते वहतप्रभे ॥ ५८ ॥ कादिशोकाभयत्रातर्न विद्वाः किंचिदेव हि ॥ इतरेण कावयं कस्त्वकिं जतं किं भविष्यति ॥ ५९ ॥ निशान्तेति न-
 नागराजकुमारकः ॥ आश्वास्यतामयत्रस्ताः प्रोवाच चंदपुण्यधीः ॥ ५६० ॥ मया सह समायातस्ते शब्दश्यामिवः ॥ इत्याहूय सतानि न्येहैव परिहरे-
 दकम् ॥ ५६१ ॥ विचित्रमणि सोपानां हंसकोककृतारवाम् ॥ कवीनां वासितव्या जास्त्वानंतकुर्वतीमिव ॥ ५६२ ॥ तत्र तेनाभ्युज्ञाताः कीडावप्यानिमज्ज्यताः ॥
 सर्वैल्लुण्ठ्याभरणाः प्रोन्नमज्जुस्ततः पुनः ॥ ५६३ ॥ बहिर्निर्गम्य गंधर्वः पश्यन्त्यः स्थगिता इव ॥ रत्नेशालयमालोक्य कालराजसमीपतः ॥ ५६४ ॥ परस्य
 रंतः प्रोत्तुर्गंधर्वो विस्मिता इव ॥ स्वभ्रायर्किं तु वासत्यं खेले रत्ने श्वरस्य वा ॥ ५६५ ॥

॥ ५६५ ॥ ५६ ॥ पुरोयतः ॥ ५७ ॥ कादिशोकाभयदुताः ॥ किंचिदित्यस्य विकरणेति ॥ ५९ ॥ ५६० ॥ ५१ ॥ विचित्रमणि सोपानानां यनिमज्ज्यता इति ॥ रत्नेशालयमालो-
 व्यजाज्जपक्षिणां शब्दच्छलात् ॥ ५६२ ॥ निमज्ज्यजलाशयं त्वां प्रोन्नमज्जुस्ततः ॥ ५६३ ॥ स्थगिता इव वृत्तानां इव ॥ ५६४ ॥ यतः कीडा ॥ ५६५ ॥

॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ कालरूपसर्पः कालमर्पस्त्वामाकालश्चतुर्भुवाङ्गातकालसर्पजम् ॥ ६९ ॥ १७० ॥ अङ्गाणुनाम्ना ॥ ७१ ॥ आराधुनामर्पिकेति ।
याद्यापीति ॥ ७२ ॥ सपथतः श्रुतः ॥ सिद्धचक्षुस्मणिमादिकपद्मादिकत्वा । विरजोदकमिमयस्यविशेषः ॥ ७३ ॥ मिद्वक्षकं भवेदियुक्तात्किंभूतिर्दमर्तमिदं विपृच्छया ॥ ७४ ॥ अर्पण-
र्तिमत्यर्थः ॥ ७४ ॥ विनायकाविद्याः ॥ ७५ ॥ अताः असौ जज्ञति विपाठः ॥ चतसृष्वये ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ मध्यमविष्टभूलोके ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ग्रन्थिदोषाभ्यस्त-
वयमेव हिवाभ्राताङ्गधव्यो न वयं किमु ॥ किमेतन्नैवजानीम्येद्रजालिकलेखवत् ॥ ६६ ॥ एषोत्तरवहाङ्गांस्तुष्टमेव भवेदिह ॥ शंसचूडस्य दशपथ-
सचूडालयस्त्वसौ ॥ ६७ ॥ एतत्पञ्चदंतीभिषवार्गीश्वरालयः ॥ यस्य संदर्शनं देवाग्निभूतिर्विजृम्भते ॥ ६८ ॥ शंसचूडश्च शंसचूडमतिष्ठति ॥
यस्य संदर्शनं तु सान्भयं कालसर्पजम् ॥ ६९ ॥ एषामंदाकिनीनामदीर्घिकापुण्यतोयभूः ॥ यस्यां कृतोदकामयामन्यलोके विशन्ति ॥ १७० ॥
असवशापुर्दिवास्तुतात्रिपुरारिणा । त्रिपुरजंतुका मेनमंदाकिन्यास्तेऽङ्गुभे ॥ ७१ ॥ याद्यापि पूजितामन्यैराशं पूरयतोऽर्थिनाम् ॥ दंष्ट्रकिन्त्याः
प्रतीच्यां तु एष सिद्धचक्षुःश्वरः ॥ ७२ ॥ भवेद्यस्य सपर्यातोऽहो सिद्धचक्षुःकंस्तुम् ॥ कुंडं सिद्धचक्षुःकारस्य च त्रैविशोदकम् ॥ ७३ ॥ यन्नक्षाना-
वृत्तश्राद्धो विरजस्को दिव्यं जेतुं ॥ सूर्यस्ताः सिद्धयश्चाष्टौ याः काश्चां सर्वसिद्धिदाः ॥ ७४ ॥ मर्वसिद्धिप्रदश्चासौ महामां विनायकः ॥ विनायकाग्रण-
तियैरुत्प्रेरणमतां नृणाम् ॥ ७५ ॥ असौ सिद्धेश्वरस्यैवै प्रासादः कांचनो ज्वलः ॥ गृध्रजपताकाश्च सिद्धिः स्याद्वाद्रिलोकनाद ॥ ७६ ॥ दोषयुतं द-
भगे मध्यमे श्वर एष वै ॥ मध्याघोलो कयोर्मध्ये न वेत्सेद्यस्य वीक्षणान् ॥ ७७ ॥ मध्यमेशं समभ्यर्च्य नरो मध्यमविष्टपे ॥ आसमुद्रक्षिर्दृष्ट्या तं भाक्ष-
चर्विदति ॥ ७८ ॥ ऐरावते शरलिंगं तत्राच्यमिष्टसिद्धिदम् ॥ दशप्रथयपताकायां रम्यैरावतो गजः ॥ ७९ ॥ वृद्धकालेशस्यैव प्रासादो रत्ननिर्मितः ॥
प्रतिदर्शनं सेधवरात्रौ चन्द्रः सतारकः ॥ १८० ॥ यस्य संदर्शनं तद्वाणानकालः प्रभवेद्देवे ॥ न कलिः प्रभवेत्सत्यं न च कल्मषः शयः ॥ ८१ ॥ इति याज्ञक्या-
चक्रुः संभ्राता इव बालिकाः ॥ तावद्भुविभूतिः सगंधर्वस्वरयाययौ ॥ ८२ ॥ नारदाच्छुनवृत्तांतः सुबहुदुजन्मनः ॥ रत्नावलीसुता प्रीता ससर्वाकांथदत्ता-
॥ ८३ ॥ रत्नेश्वात्समार्यातिशून्यगनवर्त्मनि ॥ यथानयञ्च पातालं यथा युद्धमभ्युनः ॥ ८४ ॥ यथात्सेशभक्तेरनचूडेन वा तितः ॥ ससुबहुर्दुज-
नुर्भेध्यासेन चेषुणा ॥ ८५ ॥ यथाचपटवृत्तांतो वापि मागेण चानयत् ॥ शंसचूडस्य वार्पांता पातलेषु भवतिर्निम् ॥ ८६ ॥ यथाचप्राप्य निर्याताः कर्षा-
दृष्ट्वा पिबालिकाः ॥ भृशं संप्रातिमापन्नाः पश्यन्त्योपि समुत्तुकाः ॥ ८७ ॥

स्यावाम् ॥ १८० ॥ भवेत्सारे ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ सुबहुदुजन्मनः दमोर्देवदुर्विदुः कश्यपपत्न्या जन्म यस्य स दुजन्मा । सुबाहुश्चासौ सिद्धजन्मो चेति दथा तस्य ॥ वृत्तांतं कसं संपते दर्शयति ॥
प्रीतारत्नेन वरदोनेन भीतास्मिन्धेति वा ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ दनुजनुदुजन्मा ॥ महर्दिषा सधनुर्गस्य सतथायेन ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥

आसादनम्लानाम्लाना ॥ द्वौनौप्रकृतार्थमयतदतिन्यायात् ॥ मुखपंकजमुसोभनाश्रीःकार्तिर्यस्याःसातथाताम् ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ दनुजापहतेदानवापहरणस्य ॥ १९० ॥ १९१ ॥ कूर्ताविह्वलः ॥
 ॥ १९२ ॥ एवर्त्तनावल्यावृत्तामुक्कारत्नचूडवृत्तान्तमस्तावयति ॥ विद्वेषेणवर्षयतिछेदयतीतिविवर्धनस्तस्यबोधनतथा ॥ वृष्टुच्छेदइतिवातुः ॥ निर्वहणेनिकचित्पाठः ॥ ०३ ॥
 दृष्ट्वागंधर्वराजस्तापुनर्जातामिवात्मजम् ॥ सवयस्यामनम्लानमुखपंकजसुश्रियम् ॥ ८८ ॥ परिष्वज्यसमाप्रायललाटफलकंसुदुः ॥ अंकमारोप्यपप्र
 च्छसर्ववृत्तांतमादरात् ॥ ८९ ॥ अथसाकथयामासदनुजापहतेःकथाम् ॥ रत्नशंखरावातिस्वप्नवास्थांविहायच ॥ ९० ॥ रत्नावलीमनवृत्तिविज्ञायाथमुत्स
 र्गितैः ॥ शशिलेखासमाचष्टस्पष्टवर्णैःसविस्तरम् ॥ ९१ ॥ तुतोषनितरसोऽगंधर्वाधिपतिःकृती ॥ प्रभावणयामाससुदारत्नेश्वरस्यच ॥ ९२ ॥
 स्कंदउवाच ॥ ॥ आकर्णयमुनिश्रेष्ठविष्वद्विबोधनम् ॥ प्रत्यहंरत्नचूडोपिवापीमार्गेणसंयमी ॥ ९३ ॥ नागलोकात्समागत्यह्मात्वांसंदाकिनीजले ॥
 रत्नेश्वरसमभ्यर्च्यरत्नांजल्यष्टकेनवै ॥ ९४ ॥ सुवर्णपंकजान्यष्टौसमर्पयतिहृष्टवत् ॥ एकदास्वप्नसमयेरत्नेशोल्लिङ्गरूपधृक् ॥ ९५ ॥ रत्नचूडमुवाचे
 दंनिजभक्तदृढव्रतम् ॥ दानवेनहृतांकन्यामोचयिष्यतिर्यांभवात् ॥ ९६ ॥ तंदानवरणेजित्वासातेपत्नीभविष्यति ॥ इतिस्मरन्वरसोऽननगराजो
 मद्गमनाः ॥ ९७ ॥ तांकन्यादानवंहत्वाविमोच्यनिजवीर्यतः ॥ वापीमार्गेणपातालादानिनाथपुनर्भदीम् ॥ ९८ ॥ स्वयंचसाधयार्चकप्रत्यहंनिशमंशुधीः ॥
 लिंगंसमर्चयित्वाथकृत्वाचापिप्रदक्षिणम् ॥ ९९ ॥ यावद्बहिःसमागच्छेद्भूम्याद्रत्नेशमंडपात् ॥ तावद्धर्वराजायताभिःसवसुभृतये ॥ १०० ॥ सोऽयं
 सोऽयंयुवाधन्यस्तर्जन्यग्रेणदर्शितः ॥ गंधर्वराजस्तदंष्ट्रानागराजकुमारकम् ॥ १ ॥ अतीवस्मेरनयनःसंप्रहृततनूरुहः ॥ मनस्येदंनक्षत्रदण्डदृष्टुंसक्यो
 न्वयम् ॥ २ ॥ धन्योऽस्म्यनुगृहीतोऽस्मिन्नेनवरार्पणात् ॥ कन्याधन्यतराचेयमनुहूपोस्तियत्पतिः ॥ ३ ॥ संप्रधायैतिहृदोर्नक्षत्राभ्यांयंयुद्धम् ॥
 पृष्ठतन्नामगोत्रं चगणयित्वाबलाबलम् ॥ ४ ॥ रत्नेश्वरस्यपुत्रस्तस्मैकन्यादंदौमुदा ॥ नीत्वागंधर्वलोकंचकृतकौतुकमंगलम् ॥ ५ ॥ दक्षुपकृणत्
 पूज्यपाणिमथाहयत्ततः ॥ वैवाहिकेनविधिनाददौरेतानान्यनेकशः ॥ ६ ॥ शशिलेखानंगलेखाचित्रलेखापिंकुभज ॥ विज्ञाप्यस्वजनैर्दत्तंक्षरंमासतंप
 तिम ॥ ७ ॥ उपयम्यचत्सोपिसंगंधवसुताःशुभाः ॥ रत्नचूडोजगमाथताभिःस्वपितुमंदिरम् ॥ ८ ॥ यथाचतसृभिःसारथ्यश्रुतिः ॥ रजःशिवम् ॥
 स्वपित्रोश्चरणौनत्वनवोढाभिःसनागराद् ॥ ९ ॥

॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥ १ ॥ सवयोन्यवयोन्याभ्यांसाहितंद्रूपच ॥ २ ॥ वरार्पणात्तजामात्रपे
 णात् ॥ यदस्त्राःयस्मादितिवा ॥ ३ ॥ समाकार्यवाकारयित्वा ॥ अवधार्यचेतिकांतेत्याटः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ उपयम्याविवाह्य ॥ ८ ॥ प्रणवओकारःशिवविश्वेश्वरयद्यागच्छतितादित्यर्थः ॥

१ विबध्यनोतिचपाश्र्वन्तरं सप्रीचीनिभामातीति ।

विबोधाभिः सुधाभिर्भूतता विवादिताभिरिति यावत् ॥ ९ ॥ २१० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥
इति श्रीरामानन्दकृतार्था काशीखण्डटीकायास्तप्तप्रवृत्तमोऽध्यायः ॥ ६७ ॥ ॥ ६७ ॥ ॥ अष्टावृत्तमेव्याप्येकव्यवैतिसुशेखलम् ॥ गजामुखाख्यामहाश्वयर्धनृणाम् ॥ १ ॥ कृत्वात्सकरो

विनिवेदिदवृत्तांतोरत्नेशानुग्रहस्य च ॥ उवासताभिः समुखापितृभ्यामभिर्नदितः ॥ २१० ॥ ॥ ईश्वर उवाच ॥ ॥ रत्नेश्वरस्य लिंगस्य मम स्थानवरू
पिणः ॥ सर्वेषां सर्वदस्यास्य प्रभावो गिरिजेऽतुलः ॥ ११ ॥ अस्मिं ह्येकपरासिद्धिप्राप्ताः सिद्धाः सहस्रशः ॥ बुभुक्षामादिदल्लिङ्गमद्ययावत्सुमध्यमे ॥
॥ १२ ॥ तव पित्रा हि मवताममभेत्तेन सर्वथा ॥ पुण्याजितैर्महारत्ने रत्नेशः प्रकटीकृतः ॥ १३ ॥ अस्मिं ह्येकमप्रतीतिनिरामद्विराजते ॥ वाराणस्या
भिर्दल्लिङ्गं जनीयं प्रयत्नतः ॥ १४ ॥ नानारत्नानि लब्धं ते रत्नेशानुग्रहादुमे ॥ क्षीरत्नपुत्रत्नादिस्वर्गमोक्षावपि प्रिये ॥ १५ ॥ योऽत्र रत्नेश्वरं नवाभृतो
देशांतरेष्वपि ॥ न स स्वर्गादिहा गच्छेत्कल्पकोटिरितरपि ॥ १६ ॥ अस्मिन्नायाचतुर्दश्यामुपोष्य निशि जागरात् ॥ रत्नेशसन्निधौ देवि मम सात्रिधियमाप्नुयात् ॥
॥ १७ ॥ अस्य लिंगस्य पूर्वेण त्वया जन्मंतरे प्रिये ॥ दक्षायणीश्वरं लिंगमद्रत्नयात्रा प्रतीक्षितम् ॥ १८ ॥ तस्य संदर्शनादेव नरो याति दुर्गतिम् ॥
अंबिकानामगौरित्वं तत्राहं चांबिकेश्वरः ॥ १९ ॥ मूर्तः षडाननस्तत्र तव पुत्रः सुमध्यमे ॥ एतन्नयनो हृद्वृक्षानगर्भप्रविशेदुमे ॥ २० ॥ रत्नेश्वरस्य माहा
त्म्यं मया ते समुदाहृतम् ॥ गोपनीयं प्रयत्नेन कलिकल्पावचेतसाम् ॥ २१ ॥ इदं रत्नेश्वराख्यानं यः पठिष्यति सर्वदा ॥ स पुत्रपौत्रपशुभिर्न विद्युज्येत क
हिंचित् ॥ २२ ॥ शुक्वारत्नेश्वरोत्पार्त्तसेतिहासानरोत्तमः ॥ अतुल्यो लभते सत्यं कन्यारत्नं कुलोचितम् ॥ २३ ॥ कन्यापि मंसमाकर्ण्य त्विहा स
मनोरमम् ॥ श्रद्धया सत्यं ति प्राप्य भाविष्यति पतिव्रता ॥ २४ ॥ इतिहासमिंश्चुत्वा नारिषु पुरुषाणि वा ॥ न जतिष्वपि योगाग्नितापेन परित्यजे ॥ २५ ॥
इति श्रीस्कान्दिमहापुराणकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थोऽध्यायः ॥ इति श्रीखंडोत्तरार्धे रत्नेश्वरप्रशंसनं नाम सप्तप्रवृत्तमोऽध्यायः ॥ ६७ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥
अन्यत्र श्रुत्वा विप्रैर्द्रवृत्तांतं त्रसंभवम् ॥ महाश्रयं प्रजननं महापातकहारी च ॥ १ ॥ इत्येकं यं प्रकुर्वीण रत्नेशस्य मेहेश्वरे ॥ कोलाहलो महानासीव्रतत्राते
तिसर्वतः ॥ २ ॥ महिषासु पुत्रोऽसौ सभायातिगजामुरः ॥ प्रमथन् प्रमथान्सर्वान्निजवीर्यमदोद्धतः ॥ ३ ॥

तत्तत्किं यथैतुंगजामुरास्थानं मम तावयति ॥ अन्यत्रैव ॥ सम्यग्भवतीति सम्भवम् ॥ १ ॥ कोलाहलः कलकलः बहुभिः श्रुतोऽप्युक्तशब्दस्यार्थः ॥ यदाहामरः ॥ कोलाहलः कलकल इति ॥ २ ॥ ३ ॥

प्रमिणोतिप्रक्षिपति ॥ अचलापुछोल्याचक्रेऽंजोदोल्याचक्रद्वयार्थः ॥ ४ ॥ शिवैः वहाशिलोच्चयाः पर्वताश्चूर्णाः श्रुरित्यन्वयः ॥ ५ ॥ मौलिजसंघर्षात्केदाससर्पदेनात् ॥ ६ ॥
 निःस्वात्संभारैः श्वाससंघर्षैः ॥ उचरंगाउच्चोभयः तिमिभिर्जलचरैः ॥ ७ ॥ ८ ॥ पिंगलिमापिगलता ॥ तरलिमातरलता ॥ नोज्जयते नत्युज्यते ॥ ९ ॥ समीभवेदुच्चनीचादिकर्परित्यज्यसमाभवे
 दित्यर्थः ॥ १० ॥ ब्रह्मलब्धवरस्वरूपमेवाह ॥ अवद्वयोहमिति ॥ ११ ॥ त्रिशूलैर्हेतिरत्नयस्परसतथा ॥ १२ ॥ प्रोतेप्रार्थितः ॥ तद्वहतिक्वचित् ॥ १३ ॥ पुरातनक त्रिपुरातनक
 यत्रयत्रधारायांसवरणप्रमिणोतिहि ॥ अचलोच्छोल्याचक्रतत्रतत्रास्यभातः ॥ ४ ॥ ऊरुवेगेनतवः पतंतिशिवैः सह ॥ यस्यदोर्दडघातेनचूर्णाः
 स्युश्चशिलोच्चयाः ॥ ५ ॥ यस्यमौलिजसंघर्षाद्भनान्योभयजंत्यपि ॥ नीलिमानंनचाद्यापिज्जुस्तत्केशसंगजम् ॥ ६ ॥ यस्यनिःश्वाससंभारैरुत्तरं
 गामहाब्धयः ॥ नद्योप्यमंदकच्छोलाभवंतिमिभिः सह ॥ ७ ॥ योजनानंसहस्राणिनवयस्यसमुच्छ्रयः ॥ तावानेवहिर्वित्तरस्तनोर्मायाविनोस्यहि ॥
 ८ ॥ यन्नेत्रयोः पिंगलिमातथातरलिमापुनः ॥ विद्युतानोज्जयतेऽद्यापिसोयमायातिसत्वरः ॥ ९ ॥ यांदिशंसम्भयेतिसोयंदुःसहदानवः ॥ सासा
 समीभवेदस्यसादिवादिश्रुवम् ॥ १० ॥ ब्रह्मलब्धवरश्चायतुणीकृतजगन्नयः ॥ अवध्योहंभवामीतिस्त्रिपुंसैः कामनिर्जितैः ॥ ११ ॥ ततस्त्रिशूलहे
 तिस्तमायातंदैत्यपुंगवम् ॥ विज्ञायावध्यमन्येनशूलेनाभिजघानतम् ॥ १२ ॥ प्रोतस्तेनत्रिशूलेनसचैद्योगेजामुरः ॥ छत्रीकृतमिवात्मानंभन्यमानो
 जगौहरम् ॥ १३ ॥ ॥ गजामुरउवाच ॥ ॥ त्रिशूलपाणेदेवेशजानेत्वांस्मरहारिणम् ॥ तवहस्तेममवधः श्रेयानेवपुरांतक ॥ १४ ॥ किंचिद्विज्ञप्नु
 मिच्छामिअवधोहिममेरितम् ॥ सत्यंब्रवीमिनासत्यंमृत्युजयविचारय ॥ १५ ॥ त्वमेकोजगतांवंद्योविश्वस्योपरिसंस्थितः ॥ अहंतुदुपरिष्टाच्चस्थितोस्मी
 त्तिजंतमया ॥ १६ ॥ धन्योस्म्यमुद्यहीतोस्मित्वत्रिशूलाग्रसंस्थितः ॥ कालेनसर्वमर्तव्यंश्रेयसेमृत्युरिदृशः ॥ १७ ॥ इतितस्यवचः श्रुत्वादेवदेवः कृपा
 निधिः ॥ प्रोवाचप्रहसंछुर्घटोद्भवगजामुरम् ॥ १८ ॥ ॥ ईश्वरउवाच ॥ ॥ गजामुरप्रसन्नोस्मिमहापौरुषशेवधे ॥ स्वातुकूलं वं ब्रूहिददामिमुभते
 ऽमुर ॥ १९ ॥ इत्याकर्ण्यसदैत्येद्रः प्रत्युवाचमहेश्वरम् ॥ ॥ गजामुरउवाच ॥ ॥ यदिप्रसन्नोदिग्वासस्तदानित्यवसानमे ॥ २० ॥ इमां कृतिं
 विरूपाक्षत्वत्रिशूलान्निप्राविताम् ॥ स्वप्रमाणसुखस्पर्शारणंगणणीकृताम् ॥ २१ ॥ इष्टगंधिः सदैवास्तुसदैवास्त्वतिकोमला ॥ सदैवनिर्मलाचास्तु
 सदैवास्त्वन्तिमंडनम् ॥ २२ ॥ महातपोऽनलज्वालाः प्राप्यापिसुचिरंविभो ॥ नदग्धाक्वचिरेषामेपुण्यगंधनिधिस्ततः ॥ २३ ॥

॥ २४ ॥ अवधोहिदृष्टु ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ महापौरुषशेवधमहापुरुषकाराश्रय ॥ १९ ॥ दिग्वासः हेदिवसन क्सातवाच्छादयपरिवेहित्यर्थः ॥ २० ॥ कृत्तचर्म ॥ यदाहामरः ॥
 अजितचर्मकृत्तिहिति ॥ दिर्गवस्त्वक्षपाग्निहस्तेवालीचित्तत्वात्तदीर्घचर्मगृहाणेत्यर्थः ॥ स्वप्रमाणसुखपरिमिताम् ॥ सुप्रमाणमितिपाठेनपुनरर्थः ॥ रणंगणपणीकृतारणभूमौग्लहवै
 नदत्तामित्यर्थः ॥ २१ ॥ वरांतरंयार्थयते ॥ इष्टगंधिरिति ॥ इष्टाभिप्रेतोऽगोघोषस्याः साइष्टगंधिः ॥ अतिमंडनमतिशयविभूषणम् ॥ २२ ॥ महातपएवअनलज्वालाः ॥ यदा महातपश्चतुष्टयोऽ

मिलंयते ॥ अनलश्चनलेनैतन्वादीश्वरस्यतयोर्ज्वालाप्राप्यापिपतृषात्स्वस्मसाज्जातततस्मात्पुण्यधाविधिःपुण्यगवयोरश्वोरित्यर्थः ॥ २३ ॥ पुण्यनिधित्वं
भैवर्केणोपाद्वयति ॥ यदीति ॥ २४ ॥ वृत्तिवर्गमाश्रयति ॥ अन्येति ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ उत्तमंगवच्छिजोवत् ॥ ३० ॥ सपरिग्रहःउमागजाननादिसहितः ॥ ३१ ॥
यद्विपुण्यवतीनेषाममकृत्तिर्दिगंबर ॥ तदात्वदंगसंगोस्याःकथंजतोरणांगणे ॥ २४ ॥ अन्यंचमेवरेद्विहयदितुष्टोसिशंकर ॥ नामास्तुकृत्तिवासिस्तेप्रार
भ्यश्चतनंदिनम् ॥ २५ ॥ इतितस्यवचःश्रुत्वातथेत्युक्ताचशंकरः ॥ पुनःप्रोवाचतदैत्यंमक्तिर्निर्मलमानसम् ॥ २६ ॥ ॥ ईश्वरउवाच ॥ ॥
श्रुणुपुण्यनिधैतद्यवरन्यंसुदुर्लभम् ॥ अविमुक्तेमहक्षेत्रेणत्यक्तकलेवर ॥ २७ ॥ इदंपुण्यशरीरेतेश्चेस्मिन्मुक्तिसाधने ॥ ममलिंगंभवत्वत्रसर्वेषामुक्ति
दायकम् ॥ २८ ॥ कृत्तिवासेश्वरंलिंगंयैचिप्यतिमानवाः ॥ सर्वेषामेवल्लिगानांशिरोभूतमिदंवरम् ॥ २९ ॥ यावंतिसंतिलिगानिवाणस्यामहांत्यपि ॥
उत्तमंतावतामेतदुत्तमंगवदुत्तमम् ॥ ३० ॥ मानवानांहितायात्रस्यास्यहंसपरिग्रहः ॥ दृष्टेनानेनलिंगेनपूजितेनस्तुतेनच ॥ कृतकृत्योभवेन्नृत्यःसंसारं
नविशत्युनः ॥ ३१ ॥ रुद्राःपाशुपताःसिद्धाःप्रहयस्तत्त्वाचर्तकाः ॥ शंतादांताजितक्रोधानिर्द्वानिपरिग्रहाः ॥ ३२ ॥ अविमुक्तेस्थितायेतुमभ
क्तासुसुक्ष्मः ॥ मानापमानयोस्तुत्याःसमलोष्टाशमर्कचनः ॥ ३३ ॥ कृत्तिवासेश्वरलिंगेस्थस्येहंतदुग्रहे ॥ दशकोटिसहस्राणितीर्थानिप्रतिवासम् ॥
॥ ३४ ॥ त्रिकालमागमिष्यंति कृत्तिवासिनसंशयः ॥ कलिद्रापरसंभूतनराःकल्मषबुद्धयः ॥ ३५ ॥ सदाचारविनिर्मुक्ताःसन्त्यशौचपराङ्मुखाः ॥
प्राययादंभलोभाभ्यामोहाहं कृत्तिसंयुताः ॥ ३६ ॥ गुद्राब्रह्मसंविनोविप्राजिह्वालाअतिलालसाः ॥ संध्यास्नानजपेज्यासुदुरीकृतमनोधिपः ॥ ३७ ॥
कृत्तिवासेश्वरंलिंगंयैचिप्यतिमानवाः ॥ सुखेनमोक्षमेधंयैतियथासुकृत्तनस्तथा ॥ ३८ ॥ कृत्तिवासेश्वरलिंगंसेव्यंकाश्यांतोनरैः ॥ जन्मान्नसहस्रं
पुमोक्षोऽन्यत्रसुदुर्लभः ॥ ३९ ॥ कृत्तिवासेश्वरलिंगेलेभ्यस्त्वेकजन्मना ॥ पूर्वजन्मकृतपापंतापोदानादिभिःशनैः ॥ नश्येत्सद्योविमश्येत्कृत्तिवासे
श्वरक्षणात् ॥ ४० ॥ कृत्तिवासेश्वरंलिंगंयैचिप्यतिमानवाः ॥ प्रविष्टास्तेशरीरेमेतेषांनस्तिपुनर्भवः ॥ ४१ ॥ अविमुक्तेऽत्रवस्तव्यंजतसंशतरुद्रियम् ॥
कृत्तिवासेश्वरदेवद्रष्टव्यश्चपुनः ॥ ४२ ॥ सप्तकोटिमहारुद्रैःसुजतैर्यत्फलंभवेत् ॥ तत्फलंलभ्यतेकाश्यांपूजनात्कृत्तिवाससः ॥ ४३ ॥ याव
कुण्ठ्यचतुर्दशमुपाष्यनिशिजाग्रयात् ॥ कृत्तिवासेश्वरमभ्यर्चयःसयाथात्परंगतिम् ॥ ४४ ॥

कृत्तिवास्यदीनतदुग्रहस्यनेनान्वयः ॥ येतरेकद्रव्यस्तेषाममुग्रहेनिमित्तकृत्तिवासेश्वरस्यास्यामीत्यर्थः ॥ तदुग्रहद्विदिवापाठः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ जिह्वालाःलेखुपाः ॥
जिह्वालेखुपादिलालसाइतिकचित्पाठः ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ अविमुक्तेऽत्रेत्येवमित्यधिकरणसंभोगौ ॥ अत्रकृत्तिवाससःसमीपे ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ जाग्रयाजागरांकुयंत ॥

चागरादितिक्वचित् ॥ ४४ ॥ पंचदश्यापौर्णमास्याम् ॥ कर्ताकारिष्यति ॥ प्रवेश्यतेप्रवेश्यतीत्यर्थः ॥ ४५ ॥ प्रावृणोत्ययथात् ॥ हरिदंबोदिवंगबरः ॥ सदिगंबरद्विपाठेसप्रसिद्धः ॥ ४६ ॥
 कृत्तिवासत्वंकृत्तिवासस्तमित्यर्थः ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ एतस्यकुंडस्यहंसतीर्थनाभेतिभक्तुमाल्यायिकामवातायति ॥ तस्मिन्निति ॥ ५० ॥ चैव्यापौर्णमास्यामितिशेषः ॥
 उपहारसमुद्रबलिभिःसद्युपजातम् ॥ ५१ ॥ बहुदेवलकैनेवैदवपूजकैः ॥ तमन्नराशिम् ॥ अभिलिम्बिलितावयुः ॥ ५२ ॥ बलिपुष्टैःकैः ॥ कटुतीक्ष्णयथास्यात्तथारटतःशब्दकुर्वतः ॥ कटाः

शुक्लायापंचदश्यायश्चैव्याकर्तामहोत्सवम् ॥ कृत्तिवासेश्वरलिंगेनसगर्भप्रवेश्यते ॥ ४५ ॥ कथयित्वेतिदेशस्तत्कृत्तिपरिशृङ्गच ॥ गजामुरस्यमहर्ती
 प्रावृणोद्धरिदंबरः ॥ ४६ ॥ महामहोत्सवोजातस्तस्मिन्नहनिकुंभज ॥ कृत्तिवासत्वमापेदयस्मिन्देवोदिवंगबरः ॥ ४७ ॥ यत्रच्छत्राकृतौदित्यःशूलमारो
 प्यभूतले ॥ तच्छूलोत्पाटनाजातंतत्रकुंडंमहत्तरम् ॥ ४८ ॥ तस्मिन्कुंडेनरःस्नात्वाकृत्वाचपितृर्पणम् ॥ कृत्तिवासेश्वरंदृष्ट्वाकृतकृत्यानरोभवेत् ॥ ४९ ॥
 स्कंदउवाच ॥ तस्मिन्तीर्थेयद्वृत्तंदगतस्तोनिशामय ॥ काकाहंसत्वमापन्नास्तत्तीर्थस्यप्रभावतः ॥ ५० ॥ एकदाकृत्तिवासेतुचैव्यायात्राऽभक्तपुरा ॥
 अन्नंराशीकृतंतत्रह्युपहारसमुद्रवम् ॥ ५१ ॥ बहुदेवलकैर्विप्रतंदृष्ट्वापक्षिणोमिलन् ॥ परस्परंतद्वार्थयुध्यंतोव्योमवर्मनि ॥ ५२ ॥ बलिपुष्टपुष्टां
 गारटंतःकरदाःकटु ॥ बलिभिश्चातिपुष्टांगैरबलाश्चुम्बिताः ॥ ५३ ॥ तेहन्यमानान्यपतंस्तस्मिन्कुंडेनभोगिणात् ॥ आयुःशेषेणसंत्राताहंसी
 भूतास्तुवायसाः ॥ ५४ ॥ आश्चर्यवंतस्तत्रत्यायात्रायांमिलिताजनाः ॥ उचुर्गुलिनिर्यैहोपश्यतपश्यत ॥ ५५ ॥ अस्मासुवीक्षमाणेषुकाकाः
 कुंडत्रयेपतत् ॥ धार्तराष्ट्रास्तुतेजातास्तीर्थस्यास्यप्रभावतः ॥ ५६ ॥ हंसतीर्थतदारभ्यकृत्तिवाससमीपतः ॥ नाम्नाख्यातमभृल्लोकेतत्कुंडंकरालोद्भव ॥
 ॥ ५७ ॥ अतीवमलिनात्मानोमहामलिनकर्मभिः ॥ क्षणात्रिमलतांतीर्हंसतीर्थकृतोदकाः ॥ ५८ ॥ काश्यांसदेववस्तयन्सनातव्यंहंसतीर्थके ॥
 द्रष्टव्यःकृत्तिवासेशःप्राप्तव्यंपरंपदम् ॥ ५९ ॥ काश्यालिंगान्यनेकानिमुनेसंपतिपदेपदे ॥ कृत्तिवासेश्वरलिंगं सर्वलिंगशिरःस्मृतम् ॥ ६० ॥

काकाः ॥ यदाहमारः ॥ काकेषुकरदारिष्ठ्यविपुष्टसकृत्प्रजाइति ॥ बलिभिःसमर्थः ॥ अबलाःदुर्बलाः ॥ बलिभिश्चुम्बिताःचुम्बितशेषः ॥ उपहारैःपुष्टांगैश्चुम्बिताः ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥
 धार्तराष्ट्राः कृष्णांचुवार्गैरुपलक्षिताहंसाः ॥ यदाहमारः ॥ धार्तराष्ट्राःसिततरंगैरिति ॥ ५६ ॥ कृत्तिवाससमीपतइत्यत्रविसर्गलोपआर्थः ॥ कृत्तिवासेत्यकारांतोवात्रपाठः ॥ एवमुक्तत्रापि ॥
 ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥

कृत्तिवासंस्माराध्यभक्तियुक्तेनचेतसा ॥ सर्वलिङ्गाराधनजंफलंकास्थामवाप्यते ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ रुद्रदिक्स्थितैर्महात्म्यादिशिशितम् ॥ रुद्रदेशितमि
तिपाठेऽप्यमेवार्थः ॥ ६९ ॥ वरिस्थ्याताः पूजातः ॥ ७० ॥ ७१ ॥ कृत्तिवासाद्वृत्तिवाससः ॥ ७२ ॥ वेतालोभूतवियोगः ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ तदुक्तइति ॥ हेमुने
तत्सगणस्मोत्तरेऽप्येत्यन्वयः ॥ कीदृशः ॥ वृषाकारोभर्मरूपोभर्मन्त्रोक्त्यङ्गरूपपरमेश्वरार्थः ॥ चत्वारोवेदाः शृङ्गाणिपयस्य ॥ बाधार्दज्जर्षोपपत्तीतिर्भेषणः ॥ तथाचश्रुतिः ॥ भीषास्माद्भालः

कृत्तिवासंस्माराध्यभक्तियुक्तेनचेतसा ॥ सर्वलिङ्गाराधनजंफलंकास्थामवाप्यते ॥ ६१ ॥ जपोदानंतपोहोमस्तर्पणंदेवतार्चनम् ॥ समीपेकृत्तिवास
स्यकृतंसर्वभंतंकम् ॥ ६२ ॥ तीर्थत्वनादिसंसिद्धमेतत्कलशसंभव ॥ पुनर्देवस्यसान्निध्यादाविरासीन्महेशितुः ॥ ६३ ॥ एतानिसिद्धलिङ्गानिच्छन्ना
निस्युगुण्ये ॥ अव्यायंशुसान्निध्यनुनराविर्भाति ॥ ६४ ॥ हंसतीर्थव्यपारितोल्लगानामथुतमुने ॥ प्रतिष्ठितंमुनिवरैत्रास्तिदिशितोत्तरम् ॥ ६५ ॥
एकैकंसिद्धिदंनृणामविमुक्तनिवासिनाम् ॥ लिङ्गकात्यायनेशान्दिच्यवनेशतमेवहि ॥ ६६ ॥ लोमशश्महालिङ्गलोमशेनप्रतिष्ठितम् ॥ कृत्तिवासःप्रती
च्यातुहृद्भक्तिकाद्रथम् ॥ ६७ ॥ मालतीशंशुभंलिङ्गं कृत्तिवासोत्तरेमहत् ॥ सपर्ययित्वातल्लिङ्गंराजगजपतिर्भवेत् ॥ ६८ ॥ अंतकेश्वरसंज्ञं च
लिङ्गतदुद्रुदिविस्थितम् ॥ अतिपापोपिनिष्पापोजायतेतद्विलोकनात् ॥ ६९ ॥ जनकेशमहालिङ्गतत्पार्श्वेज्ञानदंयम् ॥ तल्लिङ्गविरस्यतोब्रह्मज्ञानमवाप्यते
॥ ७० ॥ तदुत्तरेमहामूर्तिरसितगोस्तिभैरवः ॥ तस्यदर्शनतःपुंसानंभवेद्यमदर्शनम् ॥ ७१ ॥ शुष्कोदरीचतत्रास्तिदेवीविकटलोचना ॥ कृत्तिवासदुर्गा
च्यातुकाशीप्रान्मूहभक्षिणी ॥ ७२ ॥ अग्निजिह्वोस्तिवेतालस्तस्यादेव्यास्तुनैर्ऋते ॥ ददातिवांछितांसिद्धिसोर्वितोभौमवासरे ॥ ७३ ॥ वेतालकुंडतत्रा
स्ति सर्वव्याधिघातकृत् ॥ तत्कुंडोदकंस्पर्शाद्विष्प्रोटरुम्रजेत् ॥ ७४ ॥ वेतालकुंडमुन्नातोवेतालप्रणिपत्यच ॥ लभेतवांछितासिद्धिदुल
भंसर्वदेहिभिः ॥ ७५ ॥ गणोस्ति तत्राद्रिभुजश्चतुष्पात्यं चरार्षकः ॥ तस्यसर्वीक्षणादेवपापयातिसहस्रधा ॥ ७६ ॥ तदुत्तरेमुनेरुद्रश्चतुःशृङ्गोस्तिभी
षणः ॥ त्रिपादस्तुदिशीर्षाचहस्ताः स्युः सप्तएवहि ॥ ७७ ॥

पुनर्भीषोदितिसूर्यः ॥ भीषास्मादधिश्चन्द्रश्चतुर्धावर्तितंचमहति ॥ त्रीणिस्तनानिपादायस्मसः ॥ प्रायणीयादनशेदशेषिणमस्तकेयस्यसः ॥ यथ्यस्तच्छांदसिहस्ताः स्युः ॥ सःशेरुयतेजुनः
पुनस्त्यर्षीतितीत्यर्थः ॥ रोचणंसवनक्रमेणहृत्स्मिर्यजुर्भिः तानभिः ॥ यदेनमृत्भिः शंसितयजुर्भिर्जंतितामभिर्भुवोति ॥ त्रिधावद्वेभन्ब्राह्मणकर्मैवेदस्यार्थः ॥ तथाचमन्त्रः ॥ चत्वारिशृङ्गा

त्रयोऽवस्पदाद्देशोऽर्षेस्तसहस्रस्तोऽत्रस्य ॥ त्रिबाह्वोवृषभोरोस्वातिमहोदेयोमत्याऽत्राविवेदति ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥
इति श्रीरामानन्दकृतायां काशीखंडटीकायामष्टषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६८ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ एकोनसप्ततितमोऽध्यायेर्गमनिवासहत् ॥ अष्टषष्ठेश्वेत्राणां विण्मंत्रसमागमः ॥ १ ॥ अष्टषष्ठ्यायत

रोरुयेतेवृषाकारस्त्रिबाह्वः संकुंभज ॥ काशीविघ्नकरयेचयेकाश्यापापबुद्धयः ॥ ७८ ॥ तेषांचसंछिदांकुतुमहंशुतकुठारकः ॥ येकाश्याविघ्नहर्तारोये
काश्यायधर्मबुद्धयः ॥ ७९ ॥ सुधाघटकरश्चाहंतदशपरिषेककृत् ॥ तद्वृषवृषरुद्रवैपूजयित्वातुभक्तितः ॥ ८० ॥ महामहोपचरैश्चनविघ्नैरभिभूयते ॥
मणिप्रदीपोनागोऽस्तितस्माद्रुद्राद्रुद्रादुदग्निदिशि ॥ ८१ ॥ मणिकुंडतदग्रेतुविषव्याधिहरंपरम् ॥ तस्मिन्देकृतस्नानस्तंनगंरिषीद्वयच ॥ ८२ ॥ मणिमा
णिक्यसंपूर्णगजाश्चयसंकुलम् ॥ स्त्रीरत्नपुत्ररत्नैश्चसमुद्रं राज्यमाप्नुयात् ॥ ८३ ॥ कृत्तिवासेश्वरलिंगं काश्यायैर्निविलोकितम् ॥ तेमर्त्यलोकैर्भारायमुवो
भूतानसंशयः ॥ ८४ ॥ ॥ स्कंदउवाच ॥ ॥ कृत्तिवासः समुत्पत्तिश्रेष्ठोऽप्यतीहमानवाः ॥ तल्लिगदर्शनाच्छ्रेयो लभ्यतेनात्रसंशयः ॥ ८५ ॥
इति श्रीस्कंदिमहापुराणएकाशीतिसाहस्र्यां संहितायांचतुर्थेकाशीखंडउत्तरार्धे कृत्तिवासः समुद्रवोनामाष्टषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ८८ ॥ ॥ स्कंदउवाच ॥ ॥
शृण्वगस्त्यतपोरशेकाश्यालिंगानियानिवै ॥ सेवितानि नृणां मुत्तयै भवेयुर्भावितात्मनाम् ॥ १ ॥ कृत्तिप्रावरणयत्रकृतं देवेनलीलाया ॥ रुद्रात्र महति
ख्यातं तत्स्थानं सर्वसिद्धिदम् ॥ २ ॥ स्थिते तत्रोमया सार्धं स्वेच्छया कृत्तिवाससि ॥ आगत्य नंदीविज्ञातिचक्रे प्रणतिपूर्वकम् ॥ ३ ॥ देवदेवेशाश्वे
शप्रासादाः सुमनोहराः ॥ सर्वरत्नमयारम्याः साष्टाषष्टिरभूदिह ॥ ४ ॥ भूभुवः स्वस्तलेयानि शुभान्यायतनानि हि ॥ मुक्तिदान्यपि तानीह मय नीता
निमर्षतः ॥ ५ ॥ यतोयज्ञसमानि तं यत्र यज्ञकृतास्पदम् ॥ कथयिष्याम्यहं नक्षत्रं तद्वधार्यताम् ॥ ६ ॥ स्थाणुर्नाम महालिंगं देवदेवस्य मोक्षम् ॥
कुरुक्षेत्रादिहोद्धृतं कलशेषोऽस्ति तत्र वै ॥ ७ ॥ तदये सन्निहत्याख्यामहापुरुष्कारिणीशुभा ॥ लोकार्कपश्चिमैर्भोगैर्कुरुक्षेत्रस्थलीतुसा ॥ ८ ॥ तत्र ह्यतं हुतं
जतंततं तं तु भार्थिभिः ॥ कुरुक्षेत्राद्रवेत्सत्यं कोटिकोटिगुणाधिकम् ॥ ९ ॥ नैमिषदेवदेवो ब्रह्मावर्तेन संयुतः ॥ तत्रांशमात्रं संस्थाप्य काश्यामिविरभू
द्विभो ॥ १० ॥ दुर्धिराजोत्तरे भोगे सिद्धिदं साधकस्य वै ॥ लिगं देवदेवाख्यं तदग्रे कूपउत्तमः ॥ ११ ॥

नानां काश्याभगमनं कुर्वतां महत्स्वरूपं न पुनर्वर्षं श्रोतासमिमुखी क्रान्तिश्च शृण्वगस्त्येति ॥ १ ॥ कृत्तिवासः पीठस्मरद्वेषाभ्याम्यवाद्रुद्रावाप्त इति नाम वृत्तमित्याह ॥ कुरुक्षेत्रेति पाठे
कृत्तिवासस्य तिपीठविशेषणम् ॥ ३ ॥ साष्टाषष्टिभिः सह वर्तमाना ॥ साष्टाषष्टिरिति पाठः ॥ ४ ॥ ५ ॥ अवधार्यतां श्रूयताम् ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ ब्रह्मावर्तेन तन्नाम्ना कूपेन ॥ १० ॥ ११ ॥

नृणां प्राणिमात्राणाम् ॥ १२ ॥ १३ ॥ एनः पापम् ॥ कथं भूतम् ॥ महाबलं महापातकमपीत्यर्थः ॥ १४ ॥ विद्वान्निवेशेषणद्व्योतिगच्छतीत्यर्थः ॥ दूतः दूरे ॥ १५ ॥ निर्वाणनगरं
 कैवल्यस्थानम् ॥ १६ ॥ १७ ॥ उज्जयिन्याः ज्वल्याः ॥ १८ ॥ कलिकालतः कलिकालाभ्यामित्यर्थः ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ अदृहात्तात्त्रेवविशेषात् ॥ २२ ॥ मरुत्कोटात् ॥ आर्यानां
 ब्रह्मवर्तस्यैतित्यतः पुनरावृत्तिरुद्घृणाम् ॥ तत्कृपाद्रिः कृतज्ञानोदेवदेवं समर्थ्य च ॥ १२ ॥ तत्पुण्यनैमिषारण्यात्कोटिकोटियुणस्मृतम् ॥ गोकर्णाग्रतः
 नृदन्वस्यमाविरभू मरुतः ॥ १३ ॥ लिंगं महाबलनामसांबादित्यसमीपतः ॥ दर्शनान्त्सर्शनाद्यस्यक्षणदेनो महाबलम् ॥ १४ ॥ वाताहतस्तुल ॥ शि
 रैव विद्रातिदूरतः ॥ कपालमोचनपुरोदृष्ट्वा लिंगं महाबलम् ॥ १५ ॥ महाबलमवाप्नोति निर्वाणनगरं व्रजेत् ॥ ऋणमोचनतः प्राच्यप्रभासां त्रैत्रस तस्मात्
 ॥ १६ ॥ शशिशूषणसंज्ञं तुल्यं गमयति ॥ तल्लिंगमेव नान्मर्त्यशशिशूषणं तं व्रजेत् ॥ १७ ॥ प्रमासक्षेत्रयात्रायाः पुण्यं प्राप्नोति कोटिकुत् ॥ उज्ज
 यिन्यामहाकालः स्वयमत्रागतो विभुः ॥ १८ ॥ यन्नामस्मरणो देवनमयं कलिकालतः ॥ प्रणवाख्यान्महालिंगात्प्राच्यकलमषनाशनम् ॥ १९ ॥ महा
 कालाभिर्धिल्लिङ्गदर्शनान्मोक्षदं परम् ॥ अयोगधेश्वरलिंगं पुष्करातिथिसप्तमात् ॥ २० ॥ आशिर्गसीदिहमहं नृषु क्रेणसैवतु ॥ मत्स्योदयुत्तरे भागे दृष्ट्वा
 ज्योगंधमीश्वरम् ॥ २१ ॥ स्नात्वा ज्योगंधकुण्डे तु भवात्तारयते पितृन् ॥ महानादेश्वरलिंगमदृष्ट्वा सादिहागतम् ॥ २२ ॥ त्रिलोचनादुदीच्यतु दृष्टुमुक्त
 ये मतम् ॥ महोत्केटेश्वरलिंगं मरुत्कोटादिहागतम् ॥ कामेश्वरत्तरे भागे दृष्ट्वा विमलसिद्धिदम् ॥ २३ ॥ विश्वस्थानादिहायातल्लिङ्गं विविमलेऽक्षरम् ॥
 स्वर्लानात्पश्चिमे भागे दृष्ट्वा विमलसिद्धिदम् ॥ २४ ॥ महाव्रतं महालिंगं महेंद्रादिह संस्थितम् ॥ स्कंदेऽक्षरसमीपे तु महाव्रतफलप्रदम् ॥ २५ ॥ वृंदारकांष
 वृंदानां स्तुवतां प्रथमयुगे ॥ उत्पन्नयन्महालिंगं भूमिभित्त्वा सुदुर्भेदात् ॥ २६ ॥ महादेवेति तैत्तिरीयं नमनोऽथ पूरणात् ॥ वाराणस्यां महादेवस्तदक्षरम्
 भवच्चयत् ॥ २७ ॥ मुक्तिक्षेत्रं कृतं येन महालिंगेन कारिका ॥ अविमुक्ते महादेवो द्रव्ययत्रानवः ॥ २८ ॥ शमुलोकं गमस्तस्य यत्र तत्र मृतस्य हि ॥
 अविमुक्तेऽप्यन्तेन तत्संख्यं सुसुखिभिः ॥ २९ ॥ कल्यांतरं गेयं नित्यं तत्कदाप्यनंदकाननम् ॥ येन लिंगस्वरूपेण महादेवेन सर्वथा ॥ ३० ॥ तत्रास्मादो
 यमतुलः सर्वतन्मयः शुभः ॥ हिरण्यगर्भतीर्थाच्च प्रतीच्यं क्षेत्रक्षकम् ॥ ३१ ॥ वाराणस्यां घिष्टात्रिदेवतासामिहाषदा ॥ महादेवेति संज्ञां वै सर्वलिंगस्व
 रूपिणी ॥ ३२ ॥ वाराणस्यां महादेवो दृष्टो यैर्लिंगरूपधृक् ॥ तेन त्रैलोक्याल्लिंगानि दृष्टानि हननसंशयः ॥ ३३ ॥

विशेषात् ॥ २३ ॥ विश्वस्थानात्स्थलविशेषात् ॥ २४ ॥ महेंद्राद्विः ॥ २५ ॥ महाव्रतस्थानमांतरसाह ॥ वृंदारकेति ॥ देवर्षिसमूहनामित्यर्थः ॥ प्रथमयुगेऽप्यौकृतयुगे ॥ २६ ॥
 येन नरोऽथ पूरणार्थं मनोरथसंपादनात् ॥ २७ ॥ महादेवनाम्निका रणांतरसाह ॥ मुक्तिक्षेत्रमिति ॥ २८ ॥ शंभुलोकं गेयं गमनं भवतीति शोभः ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥

आभूतसङ्ख्यमलम् ॥ ३४ ॥ पवित्रपर्वणिशुक्लचतुर्दश्याम् ॥ पवित्रंस्वप्नम् ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ अयुतंशतं दशलशमित्यर्थः ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ महेश्वरः शूलटंकपद ॥ ३९ ॥ ४० ॥ महेश्वरः मण्ड ॥ ४१ ॥ महेश्वरं तमेव ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ज्वालाजिदिलिताकाशो दीप्त्या द्रुतगगनः ॥ ४५ ॥ धामस्थानम् ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥

वाराणस्यामहादेवं समभ्यर्च्य सकृन्नरः ॥ आभूतसंभूतयावच्छिन्नलोकैकवसेन्दुदा ॥ ३४ ॥ पवित्रपर्वणि सदाश्रावणेमासियन्ततः ॥ लिङ्गे पवित्रमारोप्य महादेवेन गर्भात् ॥ ३५ ॥ पितामहे श्वरं लिङ्गं गयतीति दिहागतम् ॥ फल्गुप्रभृतिभिस्तीर्थैः सार्धं कोट्यष्टसंमितैः ॥ ३६ ॥ धर्मेण यत्र वैतसंयुगानामयुतं शतम् ॥ साक्षीकृत्य महालिङ्गं श्रीमद्भक्तैर्धराभिधम् ॥ ३७ ॥ पितामहे श्वरं लिङ्गं तत्राभ्यर्च्य नरोदुदा ॥ त्रिःसतकुलसंयुक्तो मुच्यते नात्र संशयः ॥ ३८ ॥ प्रयागतीर्थं राजाञ्च शूलटं कोमहे श्वरः ॥ तीर्थराजेन सहितः स्थित आगत्य वैस्वयम् ॥ ३९ ॥ निर्वाणमण्डपाद्भन्दाद्वाद्याच्यामतिनिर्मलः ॥ प्रासादो मेरुणा यस्य स्रग्धं तेकाचनोज्ज्वलः ॥ ४० ॥ देवैर्नवरोदतो यत्र प्रवृत्तगन्तरे ॥ पूज्यो मेहेश्वरः काश्याप्रथमं कलुषापहः ॥ ४१ ॥ यः प्रयागद्वह्नातो नमस्यति सहेश्वरम् ॥ समभ्यर्च्य विधानेन महासंभारविस्तैः ॥ ४२ ॥ प्रयागस्नानजापुण्याच्छूलटं कविलोकनात् ॥ सप्राप्नुयान्न संदेहः पुण्यं कोटिगुणोत्तरम् ॥ ४३ ॥ शंखकुर्णान् महाक्षेत्रान् महातेज इतीरितम् ॥ लिङ्गमाविरभूदन्नमहातेजो विवृद्धिदम् ॥ ४४ ॥ महातेजो निधिस्तस्य प्रासादो तीविनिर्मलः ॥ ज्वालाजिदिलिताकाशो माणिक्यैर्विनिर्मितः ॥ ४५ ॥ तल्लिङ्गदर्शनात् स्पर्शास्तत्तवनञ्च समर्चनात् ॥ प्राप्य ते तत्परं धाम यत्र गत्वानशोचते ॥ ४६ ॥ विनायके श्वरात्पूर्वमहातेजः समर्चनात् ॥ तेजो मयेनयनेनयातिमाहेश्वरपदम् ॥ ४७ ॥ रुद्रकोटिसमाख्याता तीर्थात्परमपावनात् ॥ महायोगीश्वरं लिङ्गमाविश्रुके स्वयंपरम् ॥ ४८ ॥ पार्वतीश्वरं लिङ्गस्य समीपे सर्वसिद्धिकृत् ॥ तल्लिङ्गदर्शनात्पुंसां कोटिलिङ्गफलं भवेत् ॥ ४९ ॥ तत्रासादस्य परितोरुद्राणां कोटिसमिताः ॥ प्रासादारम्य संस्थानानिर्मितारुद्रमूर्तिभिः ॥ ५० ॥ काश्यां रुद्रस्थली सा तु गृह्यते वेदेवादिभिः ॥ रुद्रस्थल्यां मृताये वैकुण्ठमिरीकटपतङ्गकाः ॥ ५१ ॥ पशुपतिमुगाभ्यामन्यो म्लेच्छावाप्यथ दीक्षिताः ॥ तेषां रुद्रभूतानां पुनरावृत्तिरत्र न ॥ ५२ ॥ जन्मांतरसहस्रेषु यत्पापं समुपाजितम् ॥ रुद्रस्थलीं प्राविष्टस्य तत्सर्वत्र तिक्षयम् ॥ ५३ ॥ अकामो वासकामो वातिर्यग्यो निगतोऽपि वा ॥ रुद्रस्थल्यां त्यज्य त्र्यणान् परं निर्वाणमाप्नुयात् ॥ ५४ ॥ स्वयमेकां बराक्षेत्रात्कृत्ति वा सा इहागतः ॥ कृत्ति वाससि लिङ्गे त्रस्वयमेव व्यवस्थितः ॥ ५५ ॥ अस्मिन् स्थाने स्वभक्तानां सांबः सर्षिणो विभुः ॥ स्वयं चोपदिशेद्ब्रह्म श्रुतौ श्रुतिभिरीडितम् ॥ ५६ ॥ क्षेत्रत्रसिद्धिदं प्रातश्चं दीशो मरुजांगलात् ॥ प्रचंडपापसंधातं खंडयेच्छते वक्षणात् ॥ ५७ ॥

एकां बराङ्कुने श्वरात् ॥ कृत्ति वाससीत्यादि सार्धं पंचसंज्ञकोक्तिः ॥ कृत्ति वासाभिधे इति काचित्पाठः ॥ उभयत्र भवानित्यध्याहोणं न दृक्ते भवेत् ॥ ५५ ॥ सांबः अक्यामहितः ॥ ५६ ॥ मरुजांगलात् क्षेत्र

विशेषात् ॥ मत्तर्जागलादितिकचिन्ताः ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ कालंजात्पर्वतात् ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ त्रिदंडायाःशुभाः ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥

प्राप्तुमिगणाध्यक्षसमीपेयःप्रपथति ॥ चंडीश्वरमहालिङ्गसयातिपरमंगतिम् ॥ ५८ ॥ कालंजर्जालिकंठास्तिष्ठेदुत्रस्त्रयविभुः ॥ गणशार्दंतू
दक्ष्यात्समीपेभवनशनः ॥ ५९ ॥ नीलकंठेश्वरलिङ्गकाश्यायैःपरिपूजितम् ॥ नीलकंठास्तएवस्युत्तएवशशिभूषणाः ॥ ६० ॥ काश्मीरादिहसंप्राप्तं
लिङ्गंविजयसंज्ञितम् ॥ सदाविजयदंपुसांप्राच्यांशालक्रंदकटात् ॥ ६१ ॥ रगेराजकुलधृतैर्विषादेसर्वदेहि ॥ विजयोजायेतेपुसांविजयेशसमर्चनात् ॥
॥ ६२ ॥ ऊर्ध्वतास्त्रिदंडायाः संप्राप्तोत्रस्त्रयविभुः ॥ कूष्मांडकंगणध्यक्षपुरस्कृत्यव्यवस्थितः ॥ ६३ ॥ ऊर्ध्वगतिमवाप्नोतिवीक्षणादूर्ध्वतसः ॥
ऊर्ध्वतसिरेभक्तानहितेषामधोगतिः ॥ ६४ ॥ मंडलेश्वरतःक्षेत्रालिङ्गश्रीकंठासंज्ञितम् ॥ विनायकान्मंडसंज्ञादुत्तरस्याव्यवस्थितम् ॥ ६५ ॥ श्रीकं
ठस्यचयेभक्ताःश्रीकंठाएवतेनराः ॥ नेहाश्रयाविपुज्येतेनपरम्रकदाचन ॥ ६६ ॥ छागलाडान्महातीर्थान्कपर्दीश्वरसंज्ञितः ॥ पिशाचमोचनेतीर्थेस्व
यमाविर्भूद्भिः ॥ ६७ ॥ कपर्दीशसमभ्यर्चयन्ननरोनिरयन्नजेत् ॥ नपिशाचत्वमाप्नोतिद्वृत्वात्राप्यवमुत्तमम् ॥ ६८ ॥ आप्रातकेश्वरात्क्षेत्रालिङ्गसू
शसंज्ञितम् ॥ स्वयमभ्यगतंचात्रक्षेत्रैश्वर्यसांपदे ॥ ६९ ॥ विकटद्विजसंज्ञस्यगणेशस्यसमीपतः ॥ दृष्ट्वासुहृत्क्षेत्रलिङ्गंगतिमूहसामवाप्नुयात् ॥ ७० ॥
संप्राप्तमिहेश्वरंजयंतंमधुकेश्वरात् ॥ लंबोदराद्वृणपतेःपुरस्तात्तदवस्थितम् ॥ ७१ ॥ जयंतेश्वरमालोक्यह्लात्वांगंगजलेशुभे ॥ प्राप्नुयाद्वांछितांसिद्धिं
सर्वत्रविजयीभवेत् ॥ ७२ ॥ प्रादुश्वकारदेवेशःश्रीशैलाद्विपुरांतकः ॥ शैशिलिशिवरदृष्ट्वायत्कलंसमुदागिरितम् ॥ ७३ ॥ त्रिपुरांतकमालोक्यतत्फलहे
लयाप्यते ॥ विश्वेशत्पार्थमेभगोत्रिपुरांतकमीश्वरम् ॥ ७४ ॥ संपूज्यपरयाभक्त्याननरोगैरभगमाविशेत् ॥ सौम्यस्थानादिहायातोभगवान्मुकुटेश्वरः ॥
॥ ७५ ॥ वक्रतुंडगणाध्यक्षसमीपेसोपतिष्ठेत् ॥ तद्दर्शनार्दनचक्रस्थाःसर्वसिद्धयः ॥ ७६ ॥ जालेश्वात्रिशूलीचस्वयमीशःसमागतः ॥ कूटतुंडाद्वृण
पतेःपुरस्तात्सर्वसिद्धिः ॥ ७७ ॥ रामेश्वरान्महाक्षेत्राजटीदेवःसमागतः ॥ एकदंतोत्तरभगोसोचितःसर्वकामदः ॥ ७८ ॥ त्रिसध्याक्षेत्रतोदेवरुच्यं
कोस्तिस्समागतः ॥ त्रिसुखान्वर्दिभगोपूजितरुच्यंभवत्कृत् ॥ ७९ ॥

मधुकेश्वरात्क्षेत्रादितिशेषः ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ प्रादुश्वकारआविर्भव ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ सौम्यस्थानत्क्षेत्रविशेषात् ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ जालेश्वरात्क्षेत्रादितिशेषः ॥ ७७ ॥ रामेश्वरास्तेतुर्न्ययात् ॥ ७८ ॥ ७९ ॥

॥ ८० ॥ पुरोधायोक्तत्वा ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ स्थलेश्वरात्स्थानेश्वरात्सेत्रादितिशेषः ॥ यत्रस्थलेश्वरक्षेत्रेश्वरं महालिंगांतं महालिंगमेव ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ सुवर्णख्यात्सेत्रादिति
 शेषः ॥ ८५ ॥ अवाच्यादक्षिणस्याम् ॥ ८६ ॥ हर्षितात्सेत्रादितिशेषः ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ रुद्रमहालयत्सेत्रादितिशेषः ॥ ८९ ॥ ९० ॥ इवएव ॥ अयमेववापाटः ॥ ९१ ॥ वृषभध्वजात्से
 हरेः श्वरोहरीश्वंद्रात्सेत्रादत्रसमागतः ॥ हरिश्चंद्रेश्वरपुरःपूजितोजयदः सदा ॥ ९० ॥ इहशर्वः समायातः स्थानान्मध्यमकेऽवरात् ॥ चतुर्वेदेष्वरं लिंगपुरो
 धायव्यवस्थितम् ॥ ८३ ॥ शर्वलिंगं समभ्यर्च्य काश्यापरमसिद्धिदत्तम् ॥ नजातु जंतुपदवर्षाप्रयुयात्कापिमानवः ॥ ८२ ॥ स्थलेश्वरान्महालिंगं प्रादुर्भू
 तं परं त्विह ॥ यत्रयज्ञेश्वरं लिंगं सर्वलिंगफलप्रदम् ॥ ८३ ॥ महालिंगं समभ्यर्च्य महाराष्ट्रसमन्वितः ॥ महतीं श्रियमाप्नोति लोकत्रयपरत्रय ॥ ८४ ॥
 इहलिंगं सहस्राक्षं सुवर्णख्यात्समागतम् ॥ यस्य संदर्शनात्पुंसां ज्ञानचक्षुः प्रजायते ॥ ८५ ॥ शैलेश्वरादवाच्यात्सहस्राक्षेश्वरं विमुमु ॥ दृष्ट्वा जन्मसहस्राणां
 शतानां पातं कृत्यजेत् ॥ ८६ ॥ हर्षिताद्वर्षितं चात्र प्रादुर्गासीत्तमो हरम् ॥ लिंगहर्षं प्रदं पुंसां दर्शनात्स्य शनदपि ॥ ८७ ॥ मंत्रेश्वरसमीपे तु प्रासादो हर्षिते
 शितुः ॥ तद्विलोकनतः पुंसां नित्यं हर्षं परंपरा ॥ ८८ ॥ इह स्वयं समायातो रुद्रो रुद्रमहालयात् ॥ यस्य दर्शनं तोयति रुद्रलोके नराः स्फुटम् ॥ ८९ ॥
 यैस्तु रुद्रेश्वरं लिंगं काश्यामत्र समर्चयन् ॥ ते रुद्ररूपिणो मर्त्या विज्ञेयानां त्रयं शयः ॥ ९० ॥ त्रिपुरेशसमीपे तु दृष्ट्वा रुद्रेश्वरं विमुमु ॥ रुद्रास्त इव विज्ञेयजी
 वंतोऽपि मृता अपि ॥ ९१ ॥ आगादिह महदेवो वृषेशो वृषभध्वजात् ॥ बाणेश्वरस्य लिंगस्य समीपे वृषभः सदा ॥ ९२ ॥ इहागतं तु केदारदीशानेश्वरसंज्ञितम् ॥
 तद्ब्रह्म प्रतीच्य च लिंगं प्रह्लादकेशवात् ॥ ९३ ॥ ईशानेशं समभ्यर्च्य स्नात्वोत्तरवर्हामसि ॥ वसेदीशाननगरे ईशानसदृशप्रभः ॥ ९४ ॥ भैरवोद्भैरवीमू
 र्तित्रायातामनोहरा ॥ संहारभैरवो नाम द्रष्टव्यः सप्रयत्नतः ॥ ९५ ॥ पूजनत्सर्वसिद्धयै संप्राप्य सर्वविनायकात् ॥ संहारभैरवः काश्यां संहरेदवसंत
 तिम ॥ ९६ ॥ उग्रः कनकललातीर्थादिविरासेहसिद्धिदः ॥ तद्विलोकनतो नृणां मुश्रुपापं प्रणश्यति ॥ ९७ ॥ उग्रलिंगं सहास्यं प्रच्यामर्कं विनायकात् ॥
 अयुग्रा अपि न श्युरुपसर्गास्तदवनात् ॥ ९८ ॥ वस्त्रापथान्महाक्षेत्राद्भवानामस्वयं विमुः ॥ भीमचंडीसमीपे तु प्रादुर्गासीदिह प्रभो ॥ ९९ ॥ भवेऽचं
 समभ्यर्च्य भवेनाविभवे ब्रह्मरः ॥ प्रभुर्भवति सर्वबाग्राज्ञाभाक्कृतमिह ॥ १०० ॥ देवदारुना दंडं दंडयन्पातकावलीः ॥ वाराणस्यां समागत्य स्थितो
 लिंगाकृतिर्विभुः ॥ १०१ ॥ प्राच्यां दंडीश्वरः पूज्यः स देहलिविनायकात् ॥ तस्यार्वनेन मर्त्यानां न पुनर्भव ईक्ष्यते ॥ २ ॥ भद्रकर्णद्विदादत्र भद्रकर्णद्वद्वान्वितः ॥
 शिवः साक्षादिहायातः सर्वेषां शिवदर्शितः ॥ ३ ॥

त्रादितिशेषः ॥ ९२ ॥ केदाररात्सेत्रादितिशेषः ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ उग्रः प्रचण्डः ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ भवेत्सारे ॥ १०० ॥ पातक कलीः पापपक्तीः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥

कविपाठः ॥ २५ ॥ मंदारस्तमार्गतं शुत्वेत्यन्वयः ॥ २६ ॥ २७ ॥ कर्णिकारप्रसूनरुद्धुमोत्पलपुष्पांतिः ॥ २८ ॥ २९ ॥ हेमकूटतपर्वतात् ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ सयत्राणि औषधप्रयुक्तानि क्षि-
 प्यमाणशिलाद्यस्त्रावेवेषाहितानि ॥ कपाटविकटानिकणदैर्घ्यमाणि ॥ कपाटविकटानिकणदैर्घ्यमाणि ॥ ३३ ॥ कोटिकोविभटानामपार्गमितयोधानामाट्यमटनयंबुतानि ॥
 तथा ॥ भटाढ्यानीविकाचिन्त ॥ कास्यरीतिकसीसकैः कांस्यानिचक्रासिद्धिनिरीतिकाश्चाकूटाः ॥ सार्थकः ॥ पित्तलानीति यावत् ॥ यदाहमरः ॥ गतिः स्त्रियामाकूटो न स्त्रियामिति ॥
 विध्यपर्वततः श्रोतो देवं शुवासा मागतम् ॥ सगणसार्पदेवं च मंदराद्रनकंदरात् ॥ २६ ॥ काश्चाधराणि वा रोहदृष्ट्यः सप्रयत्नतः ॥ आपत्समुद्रसंमथमुद्धरे-
 च्छरणगतम् ॥ २७ ॥ कर्णिकारादृणाध्यक्षः कर्णिकारप्रसूनरुद्ध ॥ समच्योऽंगदाहस्त उपसर्गसहस्रहत् ॥ २८ ॥ तस्माद्वरिणिवारहात्पतीच्यादिशंसि-
 स्थितम् ॥ पूजयित्वा गणध्यक्षगणपत्यपदं लभेत् ॥ २९ ॥ हेमकूटाद्रिहृषालंगमत्राविरासह ॥ महेश्वराद्वान्याचं वृष्टं संसारतारकम् ॥ ३० ॥
 गंगाद्वाराद्विमर्यशालिंगं हिमसमप्रभम् ॥ ब्रह्मनालात्पतीच्याचं दृष्टव्यमिह सिद्धिदम् ॥ ३१ ॥ गणाधिपश्चक्रेलासादृणा अन्ये महाबलाः ॥ कैलासाद्रेः
 समायाताः सप्तकोटिमिताः प्रभो ॥ ३२ ॥ दुर्गाणितैः कृतानिहसतस्वर्गसमानि च ॥ सद्गाराणि सयंत्राणि कपाटविकटानि च ॥ ३३ ॥ कोटिकोटिभटाढ्या
 निसर्वोद्धिसहितान्यपि ॥ सुवर्णहृत्पताश्रैश्च कांस्यरीतिकसीसकैः ॥ ३४ ॥ अयस्कृतिनकांता निहृढान्यभ्रल्लिहान्यपि ॥ ततः शैलं महादुर्गैः कशीप-
 रितः कृतम् ॥ ३५ ॥ परिखापिकृतानि भ्रामत्योदर्याजलाविला ॥ मत्स्योदरीद्विधाजाता बहिरश्चराणुनः ॥ ३६ ॥ तच्च तीर्थमहत्त्वयतं मिलतंगं
 गवारीभिः ॥ यदासंहारमार्गेण गंगंभिः प्रसरोदिह ॥ ३७ ॥ तदामर्योदरीतीर्थलभ्यते पुण्यगोखात् ॥ सूर्याचंद्रमसोः पर्वतदकोटिगुणशतम् ॥ ३८ ॥
 सर्वपर्वोणितत्रैव सर्वतीर्थानितत्रैव ॥ तत्रैव सर्वलिंगाणि गंगामत्स्योदरीयतः ॥ ३९ ॥ मत्स्योदर्याहिये स्नाता यत्र कुत्रापि मानवाः ॥ कृतपिंडप्रदानास्ते
 नमो नुरुरेशयाः ॥ ४० ॥ अविमुक्तमिदं क्षेत्रं मत्स्यकारत्वं माधुर्यात् ॥ परितः स्वधुनीवारिसंसारिपरिवीर्यते ॥ ४१ ॥ मत्स्योदर्याकृतस्नानाये
 नरास्तेनोत्तमाः ॥ कृत्वापि बहुपापानि नेक्षते भास्करेः पुरीम् ॥ ४२ ॥ किं स्नात्वा बहुतीर्थेषु किं तत्त्वादुकरंतपः ॥ यदि मत्स्योदरी स्नाता कुतो गमं भयंततः ॥
 ४३ ॥ यत्र यत्र हिलिङ्गानि नृदेवैर्विष्कृतान्यपि ॥ तत्र मत्स्योदरी प्राप्य सुस्नतो मोक्षभाजनम् ॥ ४४ ॥ संतितीर्थान्यनेकानि भूमुखः स्वर्गतान्यपि ॥ न सम-
 निरपंतानिकोट्यंशेनापि निश्चितम् ॥ ४५ ॥ इत्यंतीर्थकृतं तेन विभो कैलासवासिना ॥ गणाधिपेन सुमहत्सु महोदरकर्मणा ॥ ४६ ॥

सीवकानिनागाः ॥ यदाहमरः ॥ नगरसीसकयोंष्ठप्राणीति तैः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ संहारमार्गेण प्रलिलोमत्स्यनादक्षिणप्रवाहेणेत्यर्थः ॥ इह मत्स्योदर्याम् ॥ ३७ ॥ सूर्याचंद्रमसोः
 देवताद्वैचेति दीर्घत्वम् ॥ एवं भिन्नास्त्रास्त्रदक्षिणे इत्यादिष्वपि ॥ ३८ ॥ गंगया सह मत्स्योदरी गंगामत्स्योदरी ॥ यतो यदा ॥ ३९ ॥ यत्र कुत्रापि यदा कदापि त्यर्थः ॥ ४० ॥ अविमुक्तमिति ॥
 मत्स्यकारत्वं माधुर्यात् ॥ कदेत्याकाक्षया माह ॥ परित इति ॥ ससारिसंसरणशीलम् ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ततस्तद ॥ ४३ ॥ तत्रैव यत्र योऽपि ॥ ४४ ॥ गणाधिपेन सप्तकोटिपेन ॥ ४५ ॥

चित्तस्वरूपं कदापि न दृष्टव्यम् ॥ तदाद्याल्लगम् ॥ कथं भूतम् ॥ तारकक्षेत्रारकाः मणवः सपवक्षेत्रमुल्लिख्य नयन्त्यतया ॥ ६८ ॥ तदाकृतिप्रणवाकृति ॥ ततस्तदातदाकृती
 तिकाचिद् ॥ यत्तदाद्यं प्रणवाद्यतारकक्षेत्रमपि मुक्तं तदाकृतिक्षेत्राकृतीति तदव्याकर्तव्यम् ॥ ६९ ॥ आयतनानि स्थानानि अनियतयहमानि तव नित्यर्थः ॥ आगतानि तिकाचिन्त्यः सचपो
 नरुत्तयाक्षेयः ॥ तस्मिन्नित्यत्र सीमाज्ञातव्या ॥ १७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ अद्वाप्रसादादशैलादिश्रद्धयाप्रसादाः श्रद्धाप्रसादाः सचाशैलादिश्रुतम् ॥ मुद्राप्रसाद्योतिक
 तदाद्यतारकक्षेत्रं यदाङ्गानचगता ॥ यदैवाविरभूत्काशीत्रैलोक्योद्भरणायैव ॥ ६८ ॥ तदाकृतिमहङ्गिंस्वयमाविरभूत्ततः ॥ महिमानं न तस्यान्यः परिवे
 त्तिविभोक्ते ॥ ६९ ॥ एतान्यायतनानि शानिनायमहातिच ॥ शेषयित्वांशमात्रं च तस्मिन्क्षेत्रे निजे ॥ ७० ॥ इहायातानि पुण्यानि सर्वमावे
 नान्यथा ॥ प्रासादाः सर्वतश्चैषां स्म्याअंल्लिहाविभो ॥ ७१ ॥ बहुधा तु मया श्रित्वाः सर्वत्र समुज्ज्वलाः ॥ येषां कलशमात्रस्य दर्शनं न्मुक्तिराप्यते ॥ ७२ ॥
 श्रुत्वापि न च तेषां लिंगानां सुरसत्तम ॥ अपि जनसहस्रोत्थाः क्षीयन्ते पापराशयः ॥ ७३ ॥ इदानीं को निदेशोऽत्र मया दुष्टेयुर्दशितः ॥ प्रसादिरित्यतां सो
 पिसिद्धो मन्तव्य एव हि ॥ ७४ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ श्रुत्वेति नंदिनो वाक्यदेवदेव रोहः ॥ अद्वाप्रसादां शैलादिमिदं प्रोवाच कुंभज ॥ ७५ ॥ ॥
 श्रीदेवदेव उवाच ॥ ॥ साधूकृतं त्वयानंदिन्सदानंदं विधायक ॥ विधेहि मे निदेशं चंडीव्यापारयाधुना ॥ ७६ ॥ नवकोट्यस्तु च मुंडायायत्र निवसति हि ॥
 स्वदेवताभिः सहिता भूतवेतालैर्भैरवैः ॥ ७७ ॥ ताः पुरीरक्षणार्थाय सवाहनबलाधुनाः ॥ प्रतिदुर्गदुर्गे हृपाः परितः परिवासय ॥ ७८ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥
 नंदिनं संनिदेश्येति मुद्रान्यासहितो मुद्रः ॥ ययौ त्रैविष्टपक्षमुत्तिबीजप्ररोहणम् ॥ ७९ ॥ शिलादतनयोऽथैशीमूर्धन्याज्ञां विधाय च ॥ आहूय सर्वतो
 दुर्गाः प्रतिदुर्गं न्यवेशयत् ॥ १८० ॥ निशम्याध्यायेत च पुण्यायतनगर्भिणम् ॥ नरः स्वर्गपर्वणौ च प्राप्नुयाच्छ्रद्धया क्रमात् ॥ ८१ ॥ श्रुत्वाष्टपष्टिमतो
 वमहायतनसंश्रयात् ॥ न जातु प्रविशेन्मन्यो जनन्याजाठरीदरीम् ॥ १८२ ॥ ॥ इति श्रीस्कंदिमहापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखंडे
 उत्तरार्धे षष्ठ्यध्यायतनसमागमो नैको न सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ कात्यायनेयकथयन्दिना विश्वं नंदिना ॥ यथा व्यापा
 रितो देव्यो देवदेव निदेशतः ॥ १ ॥ अविमुक्तस्य रक्षाथयत्रा देवताः स्थिताः ॥ प्रसादं कुरु मे देवताः समाचक्ष्वतत्त्वतः ॥ २ ॥ इत्यगस्त्युदितं श्रुत्वा महा
 देव तनूद्वजः ॥ कथयामासायात्र स्थिताऽऽनंदवने मुदा ॥ ३ ॥

चित्पाठस्तदास्पष्ट एवार्थः ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ऐशमिंशिसंबन्धिनीम् ॥ १८० ॥ ८१ ॥ दरीकन्दराम् ॥ १८२ ॥ इति श्रीरा० काशीखंडटीकायामेको
 नसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥ ॥ ८४ ॥ ब्रह्मयज्ञे सप्ततितमो महापापपहेष्टणम् ॥ देवतानामधिष्ठानं वर्धयति तमुखावहम् ॥ १ ॥ साधूकृतं त्वयानंदिन्नित्यादिना विज्ञेयं न चण्डीः परित्याये
 त्युक्तमतस्तासां परित्सर्ति श्रोतुं कार्तिकेयप्रभ्यर्थयति ॥ कात्यायनेत्येति ॥ कात्यायनीभवा नीतस्याऽप्रात्यक्यायेन तस्तवो धनं तथा ॥ १ ॥ २ ॥ अगस्त्योऽप्यस्ति ॥ ३ ॥

॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ समन्वितैः साहितैः ॥ ८ ॥ ९ ॥ वाराणस्यां विशालाक्षीति ॥ तदुक्तमात्से ॥ वाराणस्यां विशालाक्षीविमलपुरुषोत्तमे ॥ रुक्मिणीद्वारकयासुधाधाम्बुन्दनेने
इति ॥ उपहृत्स्वेलिभिर्नैवैचौरित्यर्थः ॥ १० ॥ उष्ट्रोचोचितानं चन्द्रातपदितयावत् ॥ दुकूलैः क्षीरैः ॥ ११ ॥ अयमपमणीयवद्रूपवापिन्द्रदस्यपूर्णेणसम्बन्धः ॥ १२ ॥ पीठस्थानम् ॥ १३ ॥
स्कंदउवाच ॥ वाराणस्यां विशालाक्षीक्षेत्रस्य परमेष्ठदा ॥ विशालतीर्थगंगायां कृत्वा प्रेष्ठव्यवस्थिता ॥ ४ ॥ स्नात्वा विशालतीर्थे विशालाक्षीं
प्रणम्य च ॥ विशालं लभेत लक्ष्मीं परत्र ह च शर्मदाम् ॥ ५ ॥ भाद्रकृष्णतृतीयाया सुपोषणपौर्णुभिः ॥ कृत्वा जगणरात्रौ विशालाक्षीसमीपतः ॥ ६ ॥
प्रातिभोज्याः प्रयत्नचतुर्दशकुमारिकाः ॥ अलंकृता यथाशस्त्या स्रग्वरविभूषणैः ॥ ७ ॥ विधाय पारणं पश्चात्पुत्रभृत्यसमन्वितैः ॥ सम्यग्वाराणसीवासफलं
लभ्येत कुंभज ॥ ८ ॥ तस्यातिथौ महायात्रा कायक्षेत्रनिवासिभिः ॥ उपसर्गप्रशान्त्यर्थं निर्वाणकमलात्रये ॥ ९ ॥ वाराणस्यां विशालाक्षी पूजनया प्रय
त्नतः ॥ घृणैर्दणैः शुभैर्माल्यैरुपहारमनोहैः ॥ १० ॥ मणिकुलाद्यालंकारैर्विचित्रोच्छोचचामरैः ॥ शुभैर्नूपुमैश्च दुकूलैर्गंधवासितैः ॥ ११ ॥ मोक्षलक्ष्मी
समुद्भवथयत्र कुत्र निवासिभिः ॥ अयत्नमपि यद्दत्तं विशालाक्ष्यै नरोत्तमैः ॥ १२ ॥ तदानंत्याय जायतमुने लोकाद्वयेपि हि ॥ विशालाक्षीमहापीठे दत्तं
जतं द्रुतं स्तुतम् ॥ १३ ॥ मोक्षस्तस्य परीपाको नात्र कायाविचारणा ॥ विशालाक्षीसमर्चितोरूपसंपत्तिर्युक्पतिः ॥ १४ ॥ प्राप्य ते त्रक्रुमारीभिर्गुणशी
लाद्यालंकृतः ॥ गुर्वणिभिः सुतनयों वंध्याभिर्गर्भसंभवः ॥ १५ ॥ असौ भाग्यवतीभिश्च सौभाग्यमहादायते ॥ विधवाभिर्नैव धव्यपुनर्जनन्मातरेक्वचित् ॥
॥ १६ ॥ सीमंतिनीभिः पुंभिर्वापरनिर्वाणमिच्छुभिः ॥ श्रुता ह दद्यात् चित्ताकाश्या विशालाक्ष्यमिलाषदा ॥ १७ ॥ ततो न्यल्ललिता तीर्थगंगाक्षेत्रसन्निधौ ॥
तत्रास्तिललिता देवी क्षेत्रशार्करिपरा ॥ १८ ॥ सा च पूज्या प्रयत्नेन सर्वसंपत्समृद्धये ॥ ललिता पूजकानां च जातु विघ्नो न जायते ॥ १९ ॥ इपे कृष्णाद्विती
यायां ललितां परिपूज्य वै ॥ नारीवापुरुषो वापिलभते वांछितं पदम् ॥ २० ॥ स्नात्वा च ललिता तीर्थे ललितां प्राणिपत्य वै ॥ लभेत् सर्वत्र लालित्ययद्दत्तद्वा
प्रलुप्य च ॥ २१ ॥ मुने विश्वमुजगौरी विशालाक्षीपुरःस्थिता ॥ संहर्ती महाविघ्नैश्चेत्रभक्तिजुषांसदा ॥ २२ ॥ शारदं नरात्रं च कायायात्रा प्रयत्नतः ॥
देव्या विश्वमुजाया वै सर्वकामसमृद्धये ॥ २३ ॥ योन विश्वमुजं देवि वाराणस्यां न मे भ्रष्टः ॥ कुतो महोपसर्गं भ्यस्तस्य शान्तिर्दुरात्मनः ॥ २४ ॥ येस्तु विश्वमु
जो देवी वाराणस्यां स्तुता चिंता ॥ न हि तान् विघ्नसंघातो बाधते सुकृतात्मनः ॥ २५ ॥ अन्यास्तिकाश्या वाराहक्रतुवाराहसन्निधौ ॥ तां प्रणम्य नरो
भक्त्या विपदव्ययानमज्जति ॥ २६ ॥

परीपाकः फलम् ॥ १४ ॥ अत्र काश्याम् ॥ जगतीति वा ॥ शीलमाचारः ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ इषे शास्त्रिणे ॥ २० ॥ लालित्यसौभाग्यम् ॥ यद्दत्तद्वा अनुलप्य च पत्निक
स्तुतवैत्यर्थः ॥ यत्र तत्र स्थितोपचितेति क्वचित् ॥ २१ ॥ २२ ॥ शारदशरत्नमन्त्रि ॥ सादृगमिति क्वचित् ॥ नवरात्रं शुक्रमतिपदमारभ्य नवमीपर्यंतमित्यर्थः ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥

अरितर्जनीशुभमर्त्सनी ॥ २७ ॥ गजराजस्थास्थितागजराजपोरवतःसापसरथस्तत्रास्थिता ॥ २८ ॥ वर्ध्यानगामधुरयथा ॥ प्रेक्षणीगद्वष्टया ॥ अर्चनीयेतिकंचित् ॥ २९ ॥ महेश्वरादित्यत्र
 हेराब्जेतिकंचित् ॥ महावृषभमहाधर्मस्तस्मृद्धिदाप्नेकगोवृषसमृद्धिदावा ॥ ३० ॥ समुद्यच्चक्रम्यदोःसम्यगुबलसुदुर्शनमनोहरहस्ता ॥ ३१ ॥ गलत्कमण्डलुजलुलकाताडिताहिताक्षर
 कुंडीवारिगंडूपपतितविषका ॥ ३२ ॥ निजतत्त्वब्रह्मात्मतत्त्वम् ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ आभ्यच्चक्रोच्चतर्जनीभ्राभ्यच्चक्रस्य उच्चतर्जनं दुष्टान्भितियस्याः सावनाच भ्राभ्यच्चक्रेण उच्चतर्जनीतर्जन्याख्या
 शिवदूतीतुतत्रैवद्रव्याऽऽपद्भिनाशिनी ॥ आनंदवनरक्षार्थमुद्युच्छूलारितर्जनी ॥ २७ ॥ वज्रहस्ताथचैद्रीगजराजस्थास्थिता ॥ इंद्रीद्विदिशिणेभगेऽ
 चित्तासंपत्करिसदा ॥ २८ ॥ स्कंदेश्वरसमीपेतुकाभारिबर्हिनागा ॥ प्रेक्षणीयाप्रयत्नेनमहाफलसमुदये ॥ २९ ॥ महेश्वरादक्षिणतोद्वीमाहेश्वरी
 नरैः ॥ वृषयानवतीपूज्यामहावृषसमृद्धिदा ॥ ३० ॥ निर्वाणनरसिंहस्यसमीपेमोक्षकाक्षिभिः ॥ नारसिंहसमन्यव्यवसमुद्यच्चक्रम्यदोः ॥ ३१ ॥
 हंसयानवतीब्राह्मिज्ञेशात्पश्चिमस्थिता ॥ गलत्कमंडलुजलुलकाताडिताहिता ॥ ३२ ॥ ब्रह्मविद्याप्रबोधार्थकाश्यापूज्यादिनेदिने ॥ ब्राह्मणैर्येतिभि
 र्निन्यनिजतत्त्ववर्षोधिभिः ॥ ३३ ॥ शार्ङ्गचापविनिर्मुक्तमहेशुभिरितस्ततः ॥ उत्सादयतांप्रत्यहहन्काश्यानारायणार्थश्रयेत् ॥ ३४ ॥ प्रतीच्यगोपिगो
 विंदुद्भ्राभ्यच्चक्रोच्चतर्जनीम् ॥ नारायणीयःप्रणमेत्तस्यकाश्यामहोदयः ॥ ३५ ॥ ततोर्गौर्विरूपक्षीदेवन्याउदग्दिशि ॥ पूजयित्वानरोभक्त्यावाच्छितां
 लभतेश्रियम् ॥ ३६ ॥ शैलेश्वरीसमभ्यच्यशैलेश्वरसमीपगा ॥ तर्जयतीचतर्जन्यासंसर्गमुपसर्गम् ॥ ३७ ॥ चित्रकूपेनरःस्नात्वाविचित्रफलदे
 नृणाम् ॥ चित्रशुतेश्ववीक्ष्यचित्रघटांप्रपूज्यच ॥ ३८ ॥ बहुपातकयुक्तोपित्यक्तधर्मपथोपिवा ॥ नचित्रशुभलेख्यःस्याच्चित्रघटांचकोनरः ॥ ३९ ॥
 योषिद्विपुरुषोवापिचित्रघटानयोर्वयेत् ॥ काश्याविघ्नसहस्राणितसेवतेपदेपदे ॥ ४० ॥ चैत्रशुक्लतृतीयांकाश्यायात्राप्रयत्नतः ॥ महाभहोस्त्वःकार्योनि
 शिजागर्णतथा ॥ ४१ ॥ महापूजोपकरणैश्चित्रघटांसमर्च्यच ॥ शृणोतिनांतकस्येहघटांमहिषकंठगम् ॥ ४२ ॥ चित्रांगदेश्वरप्राच्यांचित्रांवा
 प्रणम्यच ॥ नजानुजंत्विक्षेतिचित्रांधमयातनाम् ॥ ४३ ॥ भद्रकालीनरोहट्टानाभद्रपश्यात्किंचित् ॥ भद्रनागस्यपुस्तोभद्रवाप्यांकृतोदकः ॥ ४४ ॥
 हरसिद्धिप्रथत्नेनपूजित्वानरोत्तमः ॥ महासिद्धिमवाप्नोतिप्राच्यांसिद्धिविनायकात् ॥ ४५ ॥ विधिंसंपूजयिविधिविघ्नहराकरैः ॥ विविधांलभते
 सिद्धिविधीश्वरसमीपगाम् ॥ ४६ ॥ प्रयागनीथसुस्नातोजनोनिगडभंजनीम् ॥ सभाजयित्वानोजानुनिगडैःपरिवाध्यते ॥ ४७ ॥ भौमवारसदापूज्या
 देवीनिगडभंजनी ॥ कृत्वेकशुभं तत्प्रात्रंबदीमोक्षणकाम्यया ॥ ४८ ॥

यंशुलिर्यस्याःसातथेतिवा ॥ ३५ ॥ देवयानीकाव्यमुता ॥ ३६ ॥ संसर्गदोषम् ॥ उपसर्गजमुत्पातजम् ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ लेख्योलेखनविषयः ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥
 ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ निगडोलोहशृंगलम् ॥ सभाजयित्वापूजयित्वा ॥ ४७ ॥ एकशुभोक्तमभोजनम् ॥ एकभक्तमितिपाठोएकान्नमित्यर्थः ॥ बंदीबद्धस्तस्यमोक्षणकाम्यया ॥ यद्वा बंदीतस्यया

नाम ॥ अतस्त्वयस्मिन्निदं दुष्प्रामिति ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ काशीसिद्धहारिणी संहारसंशयकाशीभरणमनुक्तिर्वर्तिनवेयादिरूपः ॥ संशोतिपाठमदंशसदंशोविप्रसतद्धारिणी ॥ ५१ ॥
वनटंककासुहृदं कदस्ता ॥ टंकटाकीतिप्रसिद्धम् ॥ तीर्थराजप्रयागः ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ दक्षिणेवामेहस्वेतिशेषः ॥ अमगदाभितिच्छेदः ॥ ५५ ॥ सिद्धलक्ष्मीत्यत्रसिद्धिलक्ष्मीति

संस्मरं वयं विच्छित्तिमपियच्छित्तिमाचिन्ता ॥ गणनाश्रुवलदीनां काचतस्याः समर्चनात् ॥ ४९ ॥ दूरस्थोपि हियं वधुः सोऽपि प्रसमेभ्यति ॥ बंदीपद्वजुषां
मूर्तिश्च द्रव्यानां प्रशंशः ॥ ५० ॥ किंचिन्निग्रयमालंब्य दिसां परिषेविता ॥ कामान्तरयति क्षिप्रं काशीसिद्धहारिणी ॥ ५१ ॥ वनटंककासुदेवी भक्तबन्धन
भेदिनी ॥ कंकनपूरयेत्कामं तीर्थराजसमीपगा ॥ ५२ ॥ देवीपशुपतेः पश्चादमृतेश्वरसन्निधौ ॥ स्नात्वा चैवामृतकूपेन मननीया प्रयत्नतः ॥ ५३ ॥ पूजयित्वा
नरो भक्त्या देवताममृतेश्वरीम् ॥ अमृतत्वं भजे देवतया दां वृजसेवनात् ॥ ५४ ॥ धारयंती मां हा माया ममृतस्य कर्मफलम् ॥ दक्षिणेऽभयदात्रादे
ध्यात्वा कोनाऽमृतत्वभाक् ॥ ५५ ॥ सिद्धलक्ष्मीजगद्धात्री प्रतीच्या ममृते श्रवात् ॥ प्रपितामहा लिंगस्य पुरतः सिद्धिदा चिन्ता ॥ ५६ ॥ प्रासादं सिद्धलक्ष्मीं
विलोक्य कर्मलाकृतिम् ॥ लक्ष्मीविलाससंज्ञं च कोनलक्ष्मीं समाप्नुयात् ॥ ५७ ॥ ततः कुब्जाजगन्मता नलकूबरलिंगतः ॥ पूजनीया पुरोभागे प्रपितामहाप
श्चिमे ॥ ५८ ॥ उपसर्गान् शेषं च कुब्जाहरति युजिता ॥ तस्मात्कुब्जाप्रयत्नेन पूज्या काश्यां शुभार्थिभिः ॥ ५९ ॥ कुब्जां चैश्वर्यं लिंगं नलकूबरपश्चिमे ॥
त्रिलोकसुंदरी रितत्राचर्यां भाष्टदायिनी ॥ ६० ॥ त्रिलोकसुंदरीं सिद्धिदां त्रैलोक्यसुंदरीम् ॥ वैधव्यं नाप्यनेक्कापितस्य देव्याः समर्चनात् ॥ ६१ ॥
दीप्तानाममहाशक्तिः सर्वा दित्यसमीपगा ॥ देदीप्यमानलक्ष्मीकाजायते तत्समर्चनात् ॥ ६२ ॥ श्रीकंठसन्निधौ देवीमहालक्ष्मीजगज्जनिः ॥ स्नात्वा श्री
कुण्डतीर्थे तु समर्च्य जगदंबिका ॥ ६३ ॥ पितृन्स्तर्प्य विधिवत्तीर्थं श्रुं दसंज्ञिते ॥ दत्त्वा दानानि विधिवत्त्रलक्ष्म्या परिमुच्यते ॥ ६४ ॥ लक्ष्मीं
त्रिमहापाठं साधकस्यैव सिद्धिदम् ॥ सायकस्तत्र त्रयं श्वनरः सिद्धिमवाप्नुयात् ॥ ६५ ॥ संतिपाठान्येकानि कार्थ्यां सिद्धिं कुर्यात्पि ॥ महालक्ष्मीं
ठसमानं च लक्ष्मीं करंपरम् ॥ ६६ ॥ महालक्ष्म्यर्घ्यं प्राण्य तत्र यात्रा कृत्वा नृणाम् ॥ संयुजिते ह विधिवत्पद्मासनं मुच्यते ॥ ६७ ॥ उत्तरे तु महालक्ष्म्या
हयकंठि कुरारधृक् ॥ काशीविघ्नमहावृक्षांश्च नतिप्रतिवासरम् ॥ ६८ ॥ कौमीशस्मिन् महालक्ष्मीं दक्षिणे पश्चात्पाणिका ॥ बध्नाति विघ्नं संयुक्तं
त्रयस्यास्य प्रतिक्षणम् ॥ ६९ ॥

कंचित् ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ उपसर्गानुत्पत्तात् ॥ ५९ ॥ १६० ॥ ६१ ॥ देदीप्यमानलक्ष्मीकात्रातिशयप्रकाशमानकान्तयः ॥ ६२ ॥ १६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥

॥ १७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ पृष्ठधानपत्राणिभुद्रशाखा ॥ ७४ ॥ महाष्टम्यामाश्विनशुक्रायाम् ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ विघ्नसंहतिविघ्नसमूहम् ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ जाका
शोष्ठीमाकाशोर्ध्वोष्ठीमित्यर्थः ॥ वराधरापृष्ठवधरोष्ठीमित्यर्थः ॥ ८० ॥ कर्त्रीछुरिका ॥ स्नायुनद्धांस्नाय्यावसायामांशमभवधातुविशेषेणेति यावत् ॥ नद्धांविद्धाम् ॥ दृष्टानांमांसादिभक्षणेनतेकव्य

सापूजितास्तुतामत्यैश्चेत्रसिद्धिप्रयच्छति ॥ वायव्यांचशिखीचंडीक्षेत्रक्षारपरिपरा ॥ ७० ॥ खादंतीविघ्नसंचातंशिखीशदंकरोतिच ॥ तस्याःसंदर्श
नात्पुंसानश्यतिव्याधयोखिलाः ॥ ७१ ॥ भीमचंडचतुर्द्वारसदरक्षेदतंद्रिता ॥ भीमेश्वररुग्णरतःपाशमुद्गृह्णार्णिम ॥ ७२ ॥ भीमचंडीनरोदृग्भी
मकुंडेकुतोदकः ॥ भीमाकृतीत्रैवैष्येद्यास्यान्दूतान्कचिच्छती ॥ ७३ ॥ छागक्केश्वरीदेवीदक्षिणेष्वपमध्वजात् ॥ अहर्निशंयस्यतिविघ्नोदतरुपछयाच ॥
॥ ७४ ॥ तस्यदेव्याःप्रसादेनकाशीवासःप्रलभ्यते ॥ अतश्छगेश्वरीदेवीमहाष्टम्यांप्रपूजयेत् ॥ ७५ ॥ तालजंघेश्वरीदेवीतालवृक्षकुतयुधा ॥ उत्साद्य
तिविघ्नोधानानंदवनमध्यगान् ॥ ७६ ॥ संगमेश्वरलिङ्गस्यदक्षिणविकटाननम् ॥ तालजंघेश्वरीनत्वानविघ्नैरभिभूयते ॥ ७७ ॥ उद्दालकेश्वरःछिन्नातीर्थ
उद्दालकाभिधे ॥ याम्यांचयमदंष्ट्रग्न्याचवर्षयोद्विघ्नसंहतिम् ॥ ७८ ॥ प्रणतयमदंष्ट्रयैस्तीर्थैर्चेद्दालकाभिधे ॥ कुत्वापिपापसंचातंनयमाद्वि यतीहते ॥
॥ ७९ ॥ दारुकेश्वरतीर्थेतुदरुकेशसमीपतः ॥ पातालतालुवदनमाकाशोष्ठीचराधराम् ॥ ८० ॥ कपालकर्त्रीहस्तांचब्रह्मांडकवलप्रियाम् ॥ शुक्लोदरी
स्नायुबद्धांचर्ममुंडेतिविश्रुताम् ॥ ८१ ॥ क्षेत्रस्यपूर्वदिग्भागंक्षतीविघ्नसंवतः ॥ लसत्सहस्रदेवैर्दंडज्वलत्केकरवीक्षणाम् ॥ ८२ ॥ धगवारप्रमृमरस्त
न्यस्तारिसोदकाम् ॥ द्वीपिकृत्तिपरीधानांकटुकाद्दहासिनीम् ॥ ८३ ॥ मृणालनालवतीत्रिचर्चतीमस्थिपापिनः ॥ झुलाग्रप्रोतदुर्दुतक्षेत्रद्रुक्कले
वराम् ॥ ८४ ॥ कपालमालाभरणांमहाभीषणरूपिणीम् ॥ चर्ममुंडानरोनत्वक्षेत्रत्रिघ्नैरेवाधयेत् ॥ ८५ ॥ यथैवचर्ममुंडेषामहारुडापितादशी ॥ एतावा
नेवभेदोऽस्यरुंडस्रग्भूषणात्वियम् ॥ ८६ ॥ क्षेत्रक्षार्प्रकुरुतउभेद्व्योमहाबले ॥ हंसयौकरतालीभिरन्योन्यदोःप्रसराणात् ॥ ८७ ॥ हयग्रीवेचरेतीर्थलो
लाकडुत्तरेसदा ॥ महारुंडप्रचंडास्यातिष्ठतेभक्तविग्रहत् ॥ ८८ ॥ चर्ममुंडामहारुंडाकथितेयुदेवते ॥ तयोरंतरतस्तिष्ठेच्चमुंडासुंडरूपिणी ॥ ८९ ॥

प्रामित्यर्थः ॥ ८१ ॥ लसतःसहस्रमपरिमितादेवैर्दंडायस्यास्ताम् ॥ ज्वलतिकेकराणित्तिर्गतानिवीक्षणांनिवेत्राणिअस्यास्ताम् ॥ ऐकपद्याडेकमधारयः ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥
मुंडस्रग्भूषणाकलन्धमालाभरणा ॥ यदाहामरः ॥ कर्चवोर्हंडमस्त्रियाम् ॥ ८६ ॥ दोःप्रसराणाद्वस्तप्रसराणात् ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ मुदैःकृत्वाकूर्पवैतैर्यस्याःसामुंडरूपिणी ॥ चंडरूपिणीतिक्वचिद् ॥ ८९ ॥

१ ईकारवमार्कम् इकारस्थलेष्वेति ।

॥ ९० ॥ अद्वैतः ॥ नैऋत्यार्धविलयाख्या ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ॥ इति श्रीरामानंदकृतयां काशीखंडटीकायां सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७० ॥

॥ ९८ ॥ ॥ अथैकमतातिमैत्र्यापेक्षयन्तमनोरेमे ॥ दुर्गानाम्नेऽमुद्रस्वर्णयैतितिराक्रमः ॥ १ ॥ पूर्वार्धायां दुर्गे दिवीव्यवस्थिते तुल्यतत्रपृच्छति ॥ १ ॥ २ ॥ यश्चेत्यत्र यद्विषयमपेक्षां तां चोचिष ॥ ३ ॥ सप्तल्लुता आत्माधीनाः कृताः ॥ स्वमुज्जमतः स्वीयहस्तबलेन ॥ ४ ॥ ५ ॥ स्वयमाश्रितो न्यवतथा निष्कृतीति क्वचित् ॥ तपस्यतपयन्नपारधीति ह

इति सप्तः प्रयत्नेन पूज्याः क्षेत्रनिवासिभिः ॥ धनधान्यप्रदाश्चैताः पुत्रपौत्रप्रदाहमाः ॥ ९० ॥ उपसर्गानमृष्टतिदुर्गेः श्रेयसी श्रियम् ॥ स्मृता हृदन्ताः स्पृष्टाः पूजिताः श्रद्धयनैः ॥ ९१ ॥ महारुंडाप्रतीच्यां च देवीस्तप्रे श्रीशुभा ॥ भविष्यकथयेत्स्वप्ने भक्तस्याप्रेक्षे भाग्यम् ॥ ९२ ॥ तत्र स्वप्ने ॥ ९३ ॥ देवीस्वप्ने शरीतथा ॥ स्नात्वासिसंगमेषु येयस्मिन्कास्मिंस्तिथिषु ॥ ९३ ॥ उपोषणपरोधीमात्रा विपरुषोपि ॥ संपूज्यस्थडिलशयः स्वप्ने भवि विलोकयेत् ॥ ९४ ॥ अद्यापि प्रत्ययस्तत्र कार्येषु विजानता ॥ भूतं भावि भवत सर्वदेवस्वप्ने शरीनिशि ॥ ९५ ॥ अद्यापि चतुर्दश्यां न न्यानि शिवादिनाः ॥ प्रयत्नतः समर्च्य साक्षात् ज्ञानार्थिभिर्नैः ॥ ९६ ॥ स्वप्ने भव्याश्च वारुण्यां दुर्गे दिवीव्यवस्थिता ॥ क्षेत्रस्य दक्षिणभागं सासैव विभिरक्षति ॥ ९७ ॥ इति श्रीस्कदिमहापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थकाशीखंड उत्तरार्धे देवताधिष्ठानं नाम सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७० ॥ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ ॥ कथं दुर्गेति वैनम देव्याजातमुमासुत ॥ कथंचकाश्यां सासेव्यासमाचक्षेति मामिह ॥ १ ॥ ॥ स्फंद उवाच ॥ ॥ कथयामि महर्षि दुर्गेत्यथा कलशमभं ॥ दुर्गानामाभवद्देव्या यथासेव्या च साधकैः ॥ २ ॥ दुर्गेनाममहादेयोरुदरैर्न्यागजोभवत् ॥ यश्च तत्रातपस्तीव्रं पुण्यं जेत्यत्वमातवान् ॥ ३ ॥ ततस्तेन खिलालोको भूभुवः स्वर्गवा अपि ॥ स्वसात्कृता विनिर्जित्यरणे स्वभुजसारतः ॥ ४ ॥ स्वयमिन्द्रः स्वयं वायुः स्वयं चंद्रः स्वयं यमः ॥ स्वयं मग्निः स्वयं यशो धनदो भूतस्त्वंबली ॥ ५ ॥ स्वयमीशानरुद्रः कर्कवमूनां पदमाददे ॥ तत्साध्यासाद्रिमुक्ता नितपस्यति तपस्विभिः ॥ ६ ॥ न वेदाध्ययनं च कुत्राह्निनास्तद्रयार्थिताः ॥ यज्ञवाटविनिर्ध्वस्तास्तद्रट्टरतिदुःसहैः ॥ ७ ॥ विध्वस्ता बहुरासाध्व्यस्तैर्मार्गकृतास्पदैः ॥ प्रमभंचपस्त्वानि अपहृत्य दुर्गासदाः ॥ ८ ॥ अमोक्षिषु दुर्गाचाराः क्रूरकर्मपरिश्रहाः ॥ नद्यो विमार्गगा आसञ्जलितेन थाप्रयः ॥ ९ ॥ ज्योतीषि न प्रदीप्यंति तद्रथा कुलितान्यहो ॥ दिग्बधूवसन् न्यादु निच्छाद्यानि समंततः ॥ १० ॥ धर्मक्रिया विलुप्ताश्च प्रवृत्ताः सुकुतेतराः ॥ तप एजलदं भूय ववृषुर्निजलीलया ॥ ११ ॥

चित् ॥ ६ ॥ यज्ञवाटद्वयस्थानानि ॥ ७ ॥ अमार्गकृतास्पदैः पाण्डमार्गकृताश्चैः ॥ अमार्गकृतादरीतिक्वचित् ॥ प्रसन्नबलत्कारेण ॥ दुरावदुर्गमः ॥ ८ ॥ अमोक्षिषु दुर्गजुः ॥ अरक्षिषु रिविपाठः ॥ क्रूरकर्मणः परिश्रहाः क्रूरकर्मणां वापि परिश्रहो यंति तथा ॥ ९ ॥ वसना निवन्धानि ॥ वदनीतिक्वचित् ॥ १० ॥ सुकृतेतराः भवमाः ॥ ११ ॥

अनुसाज्यापितापि ॥ अवकोशिनोर्वेध्याअफलाअपि ॥ यदाहामरः ॥ वंध्योऽफलोवेकशीचेति ॥ १२ ॥ १३ ॥ विपज्जुधोविपसेविन ॥ १४ ॥ ननुकुलीनत्वात्सदाचारत्वाच्च महात्मनाइवेअतः
किमिति तान्मृगतान्मयपीडिताअपिस्मृतयापिवाचानयूजितवतस्तत्राह ॥ नकौलीन्यमिति ॥ किताहं महत्त्वायकरतेतदाह ॥ एकीमिति ॥ पदंस्थानंस्वीयमश्वेयमित्यर्थः ॥ श्रयःश्रयःहेतुःहत्वका
रणमित्यर्थः ॥ लाघवंलघुसममहत्त्वकारणमित्यर्थः ॥ १५ ॥ तस्माद्विपद्यापिआपत्कालेपिदैव्यप्रतीतावैर्मौलिनीचिदानांमर्माणंकाविकदाचिदपिनेनालभेनप्राप्तुवतिवैयन्याइति ॥ १६ ॥
तर्हिमरणमवप्राप्तंनत्राह ॥ पंचत्वमेवेति ॥ १७ ॥ किंचतश्चेति ॥ १८ ॥ किंचमंपदिपुद्गमयोःकादाचित्कत्वात्तदुभयंलब्धास्थितानत्यजेदित्याह ॥ कदाचिदिहि ॥ १९ ॥ ननुदृष्टान्तवद्वाह ॥

सस्यानितद्रथात्सुतेत्वनुतापिवसुंधरा ॥ सदैवफलनोजातास्त्वोप्यवकोशिनः ॥ १२ ॥ बंदीकृताःसुरर्षीणांपन्यस्तेनातिदर्पिणा ॥ दिवौकसःकृतास्ते
नसमस्ताःकाननौकसः ॥ १३ ॥ मर्त्याअमर्त्यान्स्वहृदयात्तानपिभयादिताः ॥ अपिसंभाषमाणेनार्जयतिविपज्जुवः ॥ १४ ॥ ॥ मंक्रंदउवाच ॥
नकौलीन्यंतसदृत्तमहत्त्वायप्रकरते ॥ एकमेवपदंश्रयःपदंश्रंशोहिलाघवम् ॥ १५ ॥ विपद्यपिहितेधन्यानयैदन्यप्रणोदिताः ॥ यनैर्मौलिनीचिदाना
मालभंतेगणंक्वचित् ॥ १६ ॥ पंचत्वमेवहिरंलोकलाघववर्जितम् ॥ नामरत्वमपिश्रेयोलघवेनसमन्वितम् ॥ १७ ॥ तएवलोकेजिर्विनिपुश्याजस्त
एवै ॥ विपद्यपिनर्गाभीर्थयश्चेतोव्यःपरित्यजेत् ॥ १८ ॥ कदाचित्संपदुदयःकदाचिद्रिपुद्गमः ॥ देवाह्वयमपिप्राप्यधीरोधैर्यनहापयेत् ॥ १९ ॥
उदयानुदयौप्राज्ञौद्रष्टव्यौपुष्पवंतयोः ॥ सदैकरूपताऽन्याज्याहर्षोहयान्तोऽध्रुवौ ॥ २० ॥ यस्त्वापदंसमासाद्यैदन्यग्रस्तोविपद्यते ॥ दम्यलोकद्वयंनष्टं
तस्माहैन्यंविजयेत् ॥ २१ ॥ आपद्यपिहियेधीराइहलोकपरत्रच ॥ नतानुनःस्पृशेदापत्तद्वैयणावधीगता ॥ २२ ॥ श्रष्टाज्याश्चिविधुधामहेअंशरणं
गताः ॥ सर्वज्ञेनततोदेवीप्रेरिताऽसुरमर्दने ॥ २३ ॥ माहेश्वरीसमासाद्यभवान्याज्ञाप्रदृष्टवत ॥ अमर्त्याऽभयंदत्त्वासमरायोचक्रमे ॥ २४ ॥ कालराज्ञी
समाहूयकांत्यात्रैलोक्यसुंदरीम् ॥ प्रेषयामासरुद्राणितमाह्वसुसुहृदम् ॥ २५ ॥ कालराज्ञीसमासाद्यतैदन्यदुष्टचेष्टितम् ॥ उवाचैदन्याधिपतेत्यजत्रैलो
क्यसंपदम् ॥ २६ ॥ त्रिलोकालभतामिन्द्रस्त्वंतुयाहिरसातलम् ॥ प्रवर्ततांक्रियाःसर्ववेदेक्तावेदवादिनाम् ॥ २७ ॥ अथचेद्वैलेशोऽस्तिनदायाहि
समाजये ॥ अथवाजीविताकाक्षीतदिंद्रशरणंव्रज ॥ २८ ॥

उदयानुदयाविति ॥ पुष्पवंतयोश्चन्द्रसूर्ययोः ॥ अतस्तयोस्तिरेकरूपताऽन्याज्यातन्याज्या ॥ ततोहर्षहर्षेअधुवोनिष्फलावित्यर्थः ॥ २० ॥ आपदिदन्यनमरणेदोषमाह ॥ यस्तिवति ॥ उपमंह
रति ॥ तस्मादिति ॥ २१ ॥ किंच आपदिति ॥ तद्वैयणेत्यत्रतच्छब्दोधीरविषयः ॥ अवधीरितित्यक्तादृहीकृतेत्यर्थः ॥ २२ ॥ ग्रामगिकंपरिसमाप्यप्रकृतमनुवर्णयति ॥ श्रष्टाज्याइति ॥ सर्वे
ज्ञेनसुहृतेभ्योऽज्योयमितिजानतेत्यर्थः ॥ २३ ॥ माहेश्वरीमाज्ञामित्यन्वयः ॥ अमर्त्यायेदेवाय ॥ जातोवेकवचनम् ॥ अमर्त्येभ्यइतिकचित्पाठः ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ समाजयेत्यस्य

गुदाय ॥ २८ ॥ रूपयेत्यत्र पूरयेति कचित् ॥ तदुपेक्षया तस्यावचयेत्येक्षया ॥ मृदुस्तेतपदब्जजोतिपाठेऽहविशेषणम् ॥ मृदुस्तेतुदुहोत्यर्थः ॥ तदुतिपाठेदेहय
थति ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

३० ॥ महाकाल्याः कालराज्याः ॥ ३१ ॥ गोलेर्महैः ॥ वल्लीलता ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ गौरवत् गौरयं दुलतस्मादित्यर्थः ॥ यद्वा गौरवमपीति गौरवत् ॥ प्रथमांतयदित्यस्य विशेषणम् ॥ माययमो
३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

३० ॥ महाकाल्याः कालराज्याः ॥ ३१ ॥ गोलेर्महैः ॥ वल्लीलता ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ गौरवत् गौरयं दुलतस्मादित्यर्थः ॥ यद्वा गौरवमपीति गौरवत् ॥ प्रथमांतयदित्यस्य विशेषणम् ॥ माययमो
३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

३० ॥ महाकाल्याः कालराज्याः ॥ ३१ ॥ गोलेर्महैः ॥ वल्लीलता ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ गौरवत् गौरयं दुलतस्मादित्यर्थः ॥ यद्वा गौरवमपीति गौरवत् ॥ प्रथमांतयदित्यस्य विशेषणम् ॥ माययमो
३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

मोहितः संभुवः ॥ ४७ ॥ मृत्युमिति तत्त्वेषु क्षीद्वितीयये ॥ बह्वंस्तव दुपथास्यात्पयःपन्थ ॥ शुद्रांतरक्षिणं ज्ञानपुराणिनः ॥ यदाहमरः ॥ ह्यगारं मुजामंतः पुरस्याश्च गेधनम् ॥ शुद्रांतरक्षिणो घथेति ॥ अमलम् ॥ ४८ ॥ वर्षराः पंदाः छिद्रमृषणहातेयावत् ॥ यदाहमरः ॥ वंदो वर्षराहति ॥ ४९ ॥ ५० ॥ व्ययुतसंभितान् व्रिजशतमहस्यपनाकम् ॥ दृशनेत्रेण कटाक्षेणेति यावत् ॥ तेषां मन्थ्ये केषां चिनामानि दर्शयति ॥ दुर्धरा मिति स गेन ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ एकमापाततो दृशज्ञाप्यपश्चाद्वचनेनाप्याज्ञापयति ॥ बद्धपादो रिति छेदेन ॥ ५३ ॥ केवशेषा मुक्तकजराम् ॥ यदाहमरः ॥ कवरीकेशवशोथेति ॥ केशपशा मिति पाठोऽपि स एवार्थः ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ वर्षशरीरम् ॥ अस्त्राणि वद्वादीनि अस्त्राणि संपगीयानि ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

तामेव बह्वंस्तैर्कादूर्ती मृत्योरिवासुरः ॥ शुद्रांतरक्षिणं यथैवां शुद्रांतं मापयंत्राम् ॥ ४८ ॥ इति तेन समादिष्टाः सर्वे वर्षरासुने ॥ तां यतु तु तां मुञ्चि न बलवत्सः ॥ ४९ ॥ सातान्भस्मी चकार शुङ्गं राजनिताक्षिना ॥ ततोऽन्यपति कुद्रोद्वृत्तान्भस्मसात्कृतान् ॥ ५० ॥ क्षणे चैकयुगं ॥ ५१ ॥ खययुतसंभितान् ॥ दृशाव्यापारयामास दुर्धरं दुर्धुवं वाम् ॥ ५२ ॥ सीरपाणि गारापाणि मुद्रं दमनं हनुम् ॥ यज्ञां रिव ज्ञालोमान् युगस्थं ॥ ५३ ॥ इति दैन्याधिपदेशा दुर्धरं मुषुषा सिद्धराधरास्तामादातुं कृतोद्यमाः ॥ ५४ ॥ गिरिद्रिगुरुवर्मणः शस्त्रास्त्रोद्यतपाणयः ॥ दिगंतं तं परिप्राप्तास्तदुच्छासानिलाहताः ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

उबुक्ताः पाणयोऽप्येतितथा ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ रोदसीद्यावाभूम्योऽन्तम् ॥ ५७ ॥ दुर्धरं हति ॥ दुर्धरां तं ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

लवण्येति । सौंदर्यसदृशः सः सुखलब्धसुखलभ्योत्साहः ॥ ६३ ॥ महति ॥ अनेकमणिपयससदृशीतिवत्तशरीरम् ॥ ६४ ॥ हरेते ॥ मशोदामनामलम्पितः ॥ ६५ ॥ लवाम् ॥ यदाहमरः ॥ जवितुर्जनैर्गमिति ॥ संभारः सङ्गः सायप्रवा ॥ महौषधीमहौषधरूपम् ॥ ६६ ॥ व्याघ्रप्रकरमाह ॥ अयिर्जनेवादिने ॥ ६७ ॥ त्रिः ॥ प्राक्तनेत्यर्थेन ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ धृष्याविष्यण्णतामेवियत् ॥ बुद्ध्यादितिरिथ्यपद्मेनवा ॥ बलेनदंडेन ॥ छलेनमेदम् ॥ सामदण्डदंडमेषा ॥ ७४ ॥

महामाणिव्यनियचयोचिः लचितविग्रहम् ॥ त्रैलोक्यस्यनगरीसुप्रकाशप्रदीपिकाम् ॥ ६४ ॥ हरेत्राग्निनिर्दग्धकामजीवातुगीरुधम् ॥ लवण्येति ॥ भारजगन्मोहमहौषधिम् ॥ ६५ ॥ विषमेषुरैर्मिद्वद्वयोदैत्यपुंगवः ॥ आदिष्टवान्महासैन्यनाथकानुश्रासनः ॥ ६६ ॥ अयिर्जयसहजं मुनेषु विकटानन ॥ लंबोदरसहाकायमहादंष्ट्रमहाहनो ॥ ६७ ॥ पिशाक्षमहिप्रवीणमहोष्णप्रविग्रह ॥ क्रूरश्लोचनक्रंदसंक्रन्दमहाभय ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ तत्कमहाबोमहावक्रमहीधर ॥ दुन्दुभेदुंभिरवमहादुंभिनिसिक ॥ ६९ ॥ उग्रस्यर्धर्वदशनमेकेशशुकानन ॥ सिंहस्यमूकसुखिः शतरुहोत्कट ॥ ७० ॥ शुकुंदुप्रचंडास्यभीमाक्षशुद्रमानस ॥ उलूकनेत्रकंस्यकाकुंदकालवाक् ॥ ७१ ॥ दीर्घश्विसहाजं वक्रयेलकशरीरघ ॥ ७२ ॥ जपानेत्रविद्युज्जिह्वाग्नितापन ॥ ७२ ॥ धूम्राक्षधूमनिःश्वसचंडचंडांगुतापन ॥ महाभीषणमुख्याश्चशृण्वंस्वाज्ञांममादरात् ॥ ७३ ॥ भवत्स्वेतुद्वन्द्वेषुपतार्विध्यवासिनीम् ॥ धृत्यानेष्यतिबुद्ध्यावाबलेनापिच्छलेनवा ॥ ७४ ॥ तस्याहर्मिद्रपदवीमद्यदस्याम्यसंशयम् ॥ दृष्ट्वातुमुदरीमग्रमनेभेन्नाशुर्न भवेत् ॥ ७५ ॥ यांतुक्षिप्रंनयावनपंचेषुशरपीडितम् ॥ मनोबिह्वलांगच्छेदतयातेरभावतः ॥ ७६ ॥ इत्याकर्ण्यवचस्तस्यदुर्गस्यदनुजेशितुः ॥ ७७ ॥ सर्वेतादद्वैद्याः प्रबद्धकंसपुटाः ॥ ७७ ॥ अववेहिमहाराजकिमेतत्कर्मदुष्कम् ॥ अनाथायास्तथैकस्याअबलायाविशेषतः ॥ ७८ ॥ अस्याअनिर्वा कोयमहायत्नविधिः प्रभो ॥ कोऽस्मान्यलयकालिमिमहज्ज्वालावलीसमान् ॥ ७९ ॥ सहेतत्रिषुलोकेषुत्वत्प्रसादात्कृतोद्यमान् ॥ यद्योदशोभेद्वैतसमरुद्रगम् ॥ ८० ॥ सांतःपुरसमानीयक्षिप्रमस्तत्रपदप्रतः ॥ धृष्युः स्वर्चिंसर्वचदज्ञावशवर्तितम् ॥ ८१ ॥ महर्जनस्तपःसत्यलोकास्तद्विनिर्गणः ॥ तत्रायसाध्यान्माकंत्तन्निदेशान्महामुर ॥ ८२ ॥ वैकुण्ठनायकोनित्यं वदज्ञापारिपालकः ॥ यानिस्मयाणिनानितानिस्मिप्रकथयुह ॥ ८३ ॥

त्यर्थः ॥ श्रुत्वाकेव्यतीतिक्वचित् ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ अयोदिष्टपु एतकर्मदुष्कर्मिकाकाकुंदकामेतिवास्तवोक्तः ॥ दुष्कृत्वमेववाह ॥ अनाथायाः अविष्णुनाथो यस्यास्तथानविद्यतेनायोयस्यास्तस्याद्विवास्वतंत्रायाइत्यर्थः ॥ एकस्यामुल्यायावद्वितीयायावैत्यर्थः ॥ विशेषतः अस्वविष्णोर्विबल्यस्यास्तस्याद्वि ॥ कृपणावाहोविष्टेकृपणवद्वर्तमानाया इत्यर्थः ॥ ७८ ॥ कोयमहायत्नविधिः ॥ अकहतिपदच्छेदयमस्तंमथनप्रकारः अकनकोपीत्यर्थः ॥ प्राकृन्गवगानस्यष्टम् ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ वैकुण्ठनायकाविकुंजमुद्रस्य

पत्नीतस्यामुत्पन्नो वैकुण्ठोऽनेन मिमितो लोकोपिवैकुण्ठस्तस्य नायको विष्णुरित्यर्थः ॥ तदुक्तं भागवते ॥ पत्नीविक्रुण्डाग्रमुत्सर्वैकुण्ठः सुरसत्तमैः ॥ तस्यां सकलयाजैर्वैकुण्ठो भगवान्स्वयम् ॥ वैकुण्ठः कल्पितो येन लोकोऽनमस्कृतः ॥ रमयाग्राथ्यमानेन देव्या तद्विषयकाम्ययेति ॥ सः यानि उच्छृण्वानि तानि सुदासे प्रपश्यत्स्वदाज्ञाया अपरिपालकत्वादज्ञानकरोतीत्यर्थः ॥ ८३ ॥ यः कैलासे श्वः शिवः सोऽप्यस्माभिः संत्यक्तोऽपेक्षितः किम् ॥ स्वयमेव सर्वेषामवध्य इत्यर्थः ॥ यश्च लोका नामातिनिःस्वत्वादतिकापण्यमादित्करणा विपाशी विषयज्ञको भूतः ॥ यो लोकायैव समवसत्सर्वभूषणः ॥ ८४ ॥ अस्मद्भयेन तेनैकाग्रमुपमास्त्री अर्धागिनि निगूहता संवृता किम् ॥ तस्मात्सकलोपि ग्रामेऽग्नेपि जगति द्वितीयोऽन्यश्चतुष्पदोऽप्युपोनास्ति कित्वेकोऽनुपभोऽज इह स्वरुणो वा ह नो गोवृषोऽस्ति सोऽपि

अस्माभिरवसंस्तुतः कैलासाधिपतिः सर्वैः ॥ विषाशीचातिनिःस्वत्वाद्भस्मकृत्य हि भूषणः ॥ ८४ ॥ अर्धागिना रमद्भ्यतो योषिदिकानि गृहीता ॥ तस्य ग्रामे पिसकले द्वितीयो न चतुष्पदः ॥ ८५ ॥ एकोऽज इह स्वः सोऽपि नान्यस्मात्परिजीवति ॥ श्मशानवासिनः सर्वे सर्वे कोपी न वाससः ॥ ८६ ॥ सर्वे विधूतिवलाः सर्वे ये कर्पाईनः ॥ समस्ते न गते स्वसंत्येवं विधागणाः ॥ ८७ ॥ तेषां गणानां किं कुर्मो हरिद्राणां वयं विभो ॥ समुद्रारत्नसंभारं ग्रन्थं प्रयंति च ॥ ८८ ॥ नागावराकाश्चास्माकं सायं स्वयं प्रभो ॥ प्रदीपयंति सततं फणारत्नप्रदीपकान् ॥ ८९ ॥ करुणदुमः कामगवीर्चितामणिगणाबहु ॥ तव प्रसादाद्भस्माकमपि तिष्ठति वैश्वम् ॥ ९० ॥ वायुर्व्यज्जनतां यातस्त्वं सेवितप्रयत्नतः ॥ स्वच्छान्यबुधं निवरुणः प्रत्यहं पूरयत्यहो ॥ ९१ ॥ वासांसि शालयेदग्निश्चन्द्रज्वरः स्वयम् ॥ सूर्यः प्रकाशयेन्नित्यं कीडावाप्यं बुजानि च ॥ ९२ ॥ कस्त्वत्प्रसादेनैक्षेत मर्त्या मर्त्यो रेषु च ॥ सर्वे त्वा मुपजीवति सुराऽसुरस्वगादयः ॥ ९३ ॥ पश्य नः पौरुषं राजानायामो बलादि माम् ॥ इत्युक्त्वा युगपत्सर्वे क्षुब्ध्यास्तोयधयो यथा ॥ ९४ ॥ सर्वे त्वा लमासा ब्रह्म्या विदुं जगतीं किमायम् ॥ रणतूर्ये निनादश्च समुत्तस्थौ समंततः ॥ ९५ ॥ रोमां चितायच्छ्रवणात्कातरा अप्यकातराः ॥ ततो देवा भयत्रस्ताश्च नैवेचयन्तु यथा ॥ ९६ ॥ क्षुब्धोऽर्जुनध्वजः रावणे तुर्नक्षत्रमालिकाः ॥ रोदसीमंडलं व्याततेन तूर्येण वै ॥ ९७ ॥ ततो भगवती देवी विश्वशरीरमुद्भवाः ॥ शक्तीरन्यादयमासाशशशोऽदरा हस्तशः ॥ ९८ ॥ ताभिः शक्तिभिरेतेषां बलिनां दिति जन्मनाम् ॥ प्रत्येकं परितोरुद्वज्जलः सैन्यसागरः ॥ ९९ ॥

किमन्यस्मात्परिजीवति नैवेत्यर्थ इत्यन्वयः ॥ तस्य गणा अप्यवधीरितभोगा ईश्वरा एव तेषु यमकीचिन्मत्तार एवेत्याहुः शशानि दिव्येन ॥ ८५ ॥ अदरिद्राणीमीश्वराणां ॥ एतां तेषु यथा श्रुता पदवस्तुषोः ॥ ८७ ॥ किमु समुद्रा इति ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ कामागवीनामवधुः ॥ ९० ॥ पूरयति स्वर्गादिं दुःखं योषिदिकेषु ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ क्षुब्धोऽर्जुनध्वजः ॥ प्रलयकाले ग्राप्यसमुद्राय दुःखं याम् ॥ तत्तद्वदित्यर्थः ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ नक्षत्रमालिकाः द्वादशसंख्यकाः ॥ रोदसीमंडलं द्वादशसंख्यकम् ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

यावत् ॥ उदेलोलंघितमयादः ॥ ९९ ॥ संरोसयामे ॥ वृणक्तुत्तुच्छीकृत्योद्धतामित्यक्तानिनाशितानित्यर्थः ॥ अंशोग्रम् ॥ १०० ॥ अस्तिःखङ्गःशुशुडीसर्वलोहदं
त्रय्याप्तक्रमास्तथूलच ॥ तदुक्तम् ॥ शुशुडीसर्वतोऽहोहन्तःकानुक्रमोक्ततेति ॥ मुद्रोदुवनः ॥ यदाहमरः ॥ इधनेमुद्ररुनाविति ॥ तोमरःप्रवला शेलइतियावत् ॥ यदाहमरः ॥ श्वलतोमरा
ऽक्षिर्यामिति ॥ १ ॥ मिदिपालैःसुगैःलोहबद्धदंडैरितियावत् ॥ यदाहमरः ॥ मिदिपालैःसुगैःसुगस्त्युल्यविति ॥ परियैःपरिघातहस्तप्रमाणकांडैरितियावत् ॥ यदाहमरः ॥ परिघैःपरिघातनइति ॥

६५१
॥ अस्मिन्स्वाणिमहादेयैरन्यत्सुष्टानिसंगरे ॥ ताभिःशक्तिभिरग्राणिवृणक्तुन्योद्धतान्यम् ॥ १०० ॥ ततोक्तोपपूणस्तंजंभुल्याःसुरारयः ॥ अस्ति
विकमुशुडीभिर्गदामुद्रतोमरैः ॥ १ ॥ मिदिपालैश्चपरिवैःकुतैःशल्यैश्चशक्तिभिः ॥ अर्धचंद्रैःशुरैश्चनारचैश्शिलीमुखैः ॥ २ ॥ महाभलैःपशुभि
भिर्दुरैर्ममोदिभिः ॥ वृक्षोपलमहावर्षवृषुजलदाइव ॥ ३ ॥ अथसावित्र्यनिलयामहामायामहेश्वरी ॥ आदायोदंडकोदंडंवायव्यास्त्रेणेहलया ॥ ४ ॥
देत्यास्त्रास्त्रजालानिपरिचक्षेपदूरतः ॥ ततोमहासुरोदुर्गोविश्यैरन्यनिगयुधम् ॥ ५ ॥ ज्वलन्तीशक्तिमादायतद्विषप्रतिरोक्षिपत् ॥ तांशुशक्तिंसमायां
तीमहावेगवर्तारणे ॥ ६ ॥ निजचापविनिमुक्तेबाणैश्चूर्णीचकारसा ॥ भद्राशक्तिसमालोक्यततोदुर्गोमहासुरः ॥ ७ ॥ चक्रचप्रेण्यामासदत्यचक्रातिहर्ष
दम् ॥ तच्चदेव्याशरत्नैरंतरैवाणुवत्कृतम् ॥ ८ ॥ ततःशार्ङ्गसमादायधनुःशक्रधनुयथा ॥ हृदिविष्याघबाणेनतद्वीममरार्दनः ॥ ९ ॥ सचबाणस्तया
देव्यानिजबाणैर्महाजवैः ॥ निवारितोपिवेगेनतद्वीमभ्यगन्मुने ॥ १० ॥ ततःकोदंडदंडेनआशुनेतमाशुगम् ॥ हत्वानिवारयामासकालंदंड
मिवापरम् ॥ ११ ॥ तस्मिन्विमुखायातेमार्गणेदुर्गमासुरः ॥ कुब्जःशूलंसमादायसंवर्तानलसुप्रमम् ॥ १२ ॥ महावेगेनचिक्षेपतद्वीमभिदैत्यपः ॥
परापतच्चतच्छूलंनिजशूलैर्नचंडिका ॥ १३ ॥ अंतैवप्रचिच्छेदसहैत्यजयाशया ॥ तस्मिन्नापिमहाशूलोदेवीशूलवेहलिते ॥ १४ ॥

कुतैःप्रसौः ॥ यदाहमरः ॥ ग्रासस्तुलुहति ॥ शल्यैःशंकुभिःसर्वलैतिल्यावैरित्यर्थः ॥ यदाहमरः ॥ बाणुसिख्यैर्भकुनैति ॥ शक्तिलोहकंदकन्याताचतुर्हस्तप्रमाणशतव्री ॥ तदुक्तम् ॥ शतव्री
तुचतुर्हस्तालोहकंदकर्तचितेति ॥ नाराचैःप्रस्वेदनैः ॥ यदाहमरः ॥ प्रस्वेडेनस्तुनाराचाइति ॥ २ ॥ पशुभिःकुतैः ॥ द्रव्योःकुतारःस्त्विविदःपशुश्वप्रस्वधइति ॥ शेषाभ्यक्षवेषाः ॥
भिर्दुरैर्मदनरीलैःउपलःपाषाणः ॥ ३ ॥ उदंडकोदंडग्रहद्वन्द्वः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ श्रुगैर्मितंशार्ङ्गधनुः ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ पापतत् आगच्छत् ॥ १३ ॥ अन्तरामच्ये ॥

- १ कुल्योभिर्दुराणैः । मिदुरवज्रम् । मर्मोदिभिर्लोहवर्षवृषुजलदाइव । तांशुवादिचित्तनिकम् ।

मरः ॥ बह्वेयोर्जालकालवर्चिर्हितः शिवाविद्यामिति ॥ १४ ॥ काकावृषिर्षपाषाणवृष्टिम् ॥ यदाहमरः ॥ वषोपल्लवकुशेति ॥ वायवातमंडली ॥ १५ ॥ १६ ॥ षंडं वषराज्जिह्वाडकोश
मिति यावत् ॥ १७ ॥ बाहुसंकाशोपातः बाहुस्मालपूककोपात् ॥ गह्विति पाठोऽहसंकाशोपातः ॥ समोऽमुहसकोपात् ॥ गह्विति पाठोऽहसंकाशोपात् ॥ १८ ॥ शतकोटिर्वज्रम् ॥ शकलं वंडम् ॥ १९ ॥
॥ २० ॥ जतमीश्रम् ॥ कांडुं वंडम् ॥ २१ ॥ चित्कृत्यगजजातिविबुद्धत्वा ॥ अकिंचित्कर्ताकिंचित्कुरुमशक्तताम् ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ अकडिनवसेण ॥ २६ ॥ वेपयाकायम् ॥
तावत्सदुर्गोदित्यद्रः पयोदातरतोबली ॥ चकारकरकावृष्टिवात्यावेगवर्तीबहु ॥ १५ ॥ ततोभगवतीदेवीशोषणास्त्रयोगतः ॥ वृष्टिनिवारयामासवषोपलमयीं
क्षणात् ॥ १६ ॥ योषिन्मनोरथवतीषंडंप्राप्ययथाऽफला ॥ सादैत्यकरकावृष्टिर्विप्राप्यतथाभवत् ॥ १७ ॥ अथदेतेयराजेनबाहुसंकाशकोपातः ॥
उत्पाटयशैलशिखरपरिक्षिप्तनभोगात् ॥ १८ ॥ अद्रः शृंगसुविस्तीर्णमापतत्परिवीर्यसा ॥ शतकोटिप्रहारेणकोटिशः सकलव्यधात् ॥ १९ ॥
आंदोल्यमौलिमसङ्कुण्डलाभ्याविराजितम् ॥ गजीभूयाशुद्रुद्रावतदेवीसमरेऽसुरः ॥ २० ॥ शैलाकारंतमायातंदृष्ट्वाभगवतीगजम् ॥ बद्ध्वापाशेनजवतः
खड्गेनकरमच्छिनत् ॥ २१ ॥ ततोत्यंतं संचित्कृत्यदेव्याकृतकरः करी ॥ अकिंचित्कर्ताप्राप्यमाहिषं पुगददे ॥ २२ ॥ अचलांसचलांसवार्सचक्रैर्बुर
घाततः ॥ शिष्टोच्चर्याश्रंबहुशः शृंगाभ्यासोक्षिपद्वली ॥ २३ ॥ निःश्वासवातनिहताः पुरुष्यमहादुमाः ॥ उद्धेलिताः समभवन्सप्तापिजलशयः ॥ २४ ॥
महामहिषरूपेणतेनत्रैलव्यमंडपः ॥ आंदोलितोतिबलिनायुगतिवात्यायथा ॥ २५ ॥ ब्रह्मांडमयकांडिनतद्वयेनसमाकुलम् ॥ दृष्ट्वाभगवतीकुद्धा
न्निशूलेनजघानतम् ॥ २६ ॥ निशूलघातविभ्रांतः गतिवपुनरुत्थितः ॥ तंत्यक्त्वामाहिषं वषमभूद्राहुसहस्रभृत् ॥ २७ ॥ सदुर्गोनितरादुर्गोविबभौ
समराजिरे ॥ आयुधानांसहस्राणिबिभ्रत्कालांतकोपमः ॥ २८ ॥ अथतूर्णसदैत्यैर्द्रस्तदेवीरणकोविदाः ॥ महाबलः प्रह्लादशुनीतवान्गनंगणम् ॥
॥ २९ ॥ ततो नभोगणहूरास्त्विस्वासजगदंबिकाम् ॥ क्षणात्कलंबजालेनच्छादयामासवेगवात् ॥ ३० ॥ अथांतरिक्षगादेवीतस्यमार्गमध्यागा ॥
विधुन्मालेविविभौममहाप्रपटलीधृता ॥ ३१ ॥ तंविधूरशत्रातं निजेषु निजैरलम् ॥ महेषुण्यविष्वयाधसातदैत्यजनेभ्यम् ॥ ३२ ॥ त्वद्विद्वत्स्त्यादौ
व्यासचेतेनमहेषुणा ॥ व्याघूर्णमाननयनः क्षितिमापातिविह्वलः ॥ ३३ ॥ महारुधिरधाराभिः श्रवतींचप्रवर्तयम् ॥ तस्मिन्निपतितेदुर्गमहादुर्गपराक्रमे ॥
॥ ३४ ॥ देवदुर्दुर्भयोनेदुःप्रदक्षानिजगतिच ॥ सूर्याचंद्रमसौसाग्रीतोऽजोनिजमवापतुः ॥ ३५ ॥ पुष्पवृष्टिप्रक्षुर्वतः प्रातादेवामहर्षिभिः ॥ तुषुवुश्चमहा
देर्वीमहास्तुतिभिरादरात् ॥ ३६ ॥ ॥ देवास्तुः ॥ ॥ नमोदेविजगद्धाजिजगज्यमहारणे ॥ मधेश्वरमहाशक्तैर्देत्यदुमकुठारिके ॥ ३७ ॥
॥ २७ ॥ समराजिरेसामभूमौ ॥ कालश्चातकश्चतदुष्मः ॥ २८ ॥ २९ ॥ कलंबजालेनयसहनेन ॥ कलः शिशुकर्मदेस्यात् ॥ कदंबशयोः पुष्पातिनिमोदेविनारः ॥ बाणोवाजालेति
काचित् ॥ तत्रजालमानयः ॥ ३० ॥ महाप्रपटलीधृतामहामेघपत्तौस्थिता ॥ द्योतिकाचित् ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ स्वर्वादिम् ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ एकोनत्रिंशत्पादुर्दुर्गो गमि

दिनीम् ॥ प्रणतस्त्रिदशः सर्वेषु शुभं दिङ्काम् ॥ १ ॥ तत्र प्रथमतो ब्रह्मविष्णुमहेश्वरशक्तिरूपेण प्रणमति नमस्कारहेतुः ॥ जगद्धन्निहैव
पोष्टि ॥ अनेन विष्णोः सत्त्वप्रधानास्थितिश्च किरुक्ता ॥ जगत्त्रयमहारेणैजगज्जिवयमहेत्पत्तिस्थानरूपे ॥ अनेन ब्रह्मणोरजःप्रधानाष्टशक्तिरुक्ता ॥ महेश्वरमहाशक्तेर्देवविश्वनाथमहाशक्त ॥
अनेन कालाग्निरुद्रात्मनो विष्वक्शक्त्यसंसेहारेण परमसत्तमःप्रधानाशक्तिरुक्ता ॥ अतएव दैत्यदुष्टमकुटारिकेहेतुनवरूपपृथक्संप्रवक्ष्येन्नैतियर्थः ॥ ३७ ॥ विष्णुशक्तिर्दर्शयतेनमति ॥ त्रैलोक्येति ॥
धरीधात्रिधेइति काचित् ॥ स्वशाङ्गेत्यन्तुशङ्कैति काचित् ॥ ३८ ॥ ब्रह्मशक्तिरथयतेनमस्यति ॥ हंसयानइति ॥ आर्चाप्राचीनानामनादिसिद्धानाम् ॥ ३९ ॥ सर्वस्वरूपत्वं दर्शयंतः परमात्मत्वे
ननुवति त्वमैद्वत्यादि मातस्त्वयेत्यनेन ॥ तत्राष्टलोकपालचंद्रसंवितृशक्तित्वेन स्तुतिस्त्विषेन ॥ क्रीवरीत्यवक्रीमारीति पाठः सविन्यः ॥ ४० ॥ सौरीस्यप्रभाशक्तिरिति त्वं
त्रसंबध्यते ॥ किंच बहूनेत्याहुः ॥ सर्वदेवति ॥ ४१ ॥ सर्वदेवशक्तित्वमेव संक्षेपेण दर्शयति त्वमित्यर्थेन ॥ चतुर्विंशतितत्त्वरूपेण स्तुतिं ॥ प्रकृतिस्त्वमिति साधेन ॥ प्रकृतिः प्रधानम् ॥ मयि महत्तत्त्वं

त्रैलोक्यव्यापिनिशिवेशं चक्रगदाधारि ॥ स्वशाङ्गैव्यग्रहस्ताप्रेनमोविष्णुस्वरूपिणि ॥ ३८ ॥ हंसयानेनमस्तुभ्यं सर्वसृष्टिविधायिनि ॥ आर्चावाचां
जन्मभूमेचतुराननरूपिणि ॥ ३९ ॥ त्वमैद्वित्वं चक्रीवरीवायवीत्वं त्वमंभुजा ॥ त्वयामिनैर्ऋतीत्वं च त्वमेशरीत्वं च पावकी ॥ ४० ॥ शशांककौसुदीत्वं च सौ
रीशक्तिस्त्वमेव च ॥ सर्वदेवमयीशक्तिस्त्वमेव परमेश्वरी ॥ ४१ ॥ त्वंगरीत्वं च सावित्रीत्वं गायत्रीसरस्वती ॥ प्रकृतिस्त्वमिति स्त्वं च त्वमंहङ्कृतिरूपिणी ॥
॥ ४२ ॥ चेतःस्वरूपिणी त्ववैतत्सर्वेन्द्रियरूपिणी ॥ पंचतन्मात्ररूपत्वं महाभूतात्मिके बिके ॥ ४३ ॥ शब्दादिरूपिणी त्ववैकरणाग्रमुद्राहात्स्वम् ॥
ब्रह्मांडकर्त्री त्वदेवि ब्रह्मांडांतस्त्वमेव हि ॥ ४४ ॥ त्वंपरासिमहादेवि त्वं च देवि परापरा ॥ परापरणांपरमापरमात्मस्वरूपिणी ॥ ४५ ॥ सर्व
रूपात्वमीशानित्वमरूपासिसर्वगे ॥ त्वंचिच्छक्तिर्महामायेत्वं स्वाहात्वं स्वधामते ॥ ४६ ॥ वषट्पौषट्स्वरूपासित्वमेव प्रणवात्मिका ॥ सर्वमंत्रमयी त्वै
ब्रह्माद्यास्त्वत्समुद्रवाः ॥ ४७ ॥

हैरण्यगर्भी बुद्धिरिति यावत् ॥ ४१ ॥ चेतोतिन्द्रियम् ॥ सर्वेन्द्रियैस्त्वसंशब्दे ज्ञानकर्मविषयः ॥ क्रमोत्रनिवक्षितः ॥ पंचतन्मात्ररूपा अपर्चकृतपंचमहाभूतस्वरूपेत्यर्थः ॥ महाभूतात्मिकेऽयुलपंचम
हाभूतस्वरूपेत्यर्थः ॥ ४३ ॥ पंचभूतगुणत्वेन हिन्द्रियाधिष्ठातृदेवतारूपेण च स्तुयंति शब्दादीत्यर्थेन ॥ आदिशब्देन स्यंशरूपसंगंधारुह्यति ॥ करणमिन्द्रियमनुशुद्धतीति करणानुग्रहं हिन्द्रियाधिष्ठातृदे
वतारूपेत्यर्थः ॥ सर्वकर्तृत्वेन सर्वरूपत्वेन च स्तुयंति ब्रह्मादित्यर्थेन ॥ ४४ ॥ ननु हिण्यगर्भो ब्रह्मांडं सृजति ब्रह्मांडं सृजति ब्रह्मांडं सृजति ब्रह्मांडं सृजति ब्रह्मांडं सृजति ॥
त्वमिति ॥ त्वंपराईश्वरी अस्ति ॥ हिण्यगर्भस्य ब्रह्मांडं सृजतीत्यर्थः ॥ तथा च श्रुतिः ॥ यो ब्रह्माणं विदधाति पूर्वं भूति ॥ परमहंदादिप्रपतत्कार्येति परापरेतदुपापरा ॥ अतस्त्वमे
व ब्रह्मांडरूपेत्यर्थः ॥ उपसंहृति ॥ परापरणां भूति ॥ ४५ ॥ ननु परापररूपत्वे कार्यपरमात्मस्वरूपत्वं तत्राहुः ॥ मायया सर्वरूपासि भूति ॥ वस्तुतोऽरूपासि ॥ अरूपत्वे हेतुस्त्वंचिच्छक्तिरिति ॥
ज्ञानैकस्वरूपेत्यर्थः ॥ सर्वरूपात्वं संक्षेपेण दर्शयति ॥ त्वं स्वाहेति ॥ ४६ ॥ वैदिकमंत्ररूपेण स्तुतिं ॥ वषडिति ॥ किंच किंबहुनेत्याहुः ॥ सर्वमंत्रेति ॥ सर्वकारणत्वेन स्तुतिं ॥ ब्रह्मेति ॥

कुकाटिकायामवतौ द्वितीयैस्तमी ॥ श्रीवाशिरःसंवेपथ्रात्युष्वंशोपरिभोगेइत्यर्थः ॥ यदाहमरः ॥ वदुर्घाटाकुकाटिकेति ॥ पाणिपल्लवंस्तवंकम् ॥ ५९ ॥ ५५दरीजउर
गुहम् ॥ कटंश्रोणिम् ॥ स्फिचौप्रौढौ ॥ यदाहमरः ॥ स्त्रियास्फिचौकटियोगिविति ॥ गुहगुहैर्द्विंशतिभित्तियवत् ॥ अपानमपानैर्द्विंशदमित्यर्थः ॥ ६१ ॥ जानूजानुनीउरुपर्वणी
इत्यर्थः ॥ यदाहमरः ॥ जानूलुपर्वणिवदस्त्रियामिति ॥ जंभमृतेजनुनोद्योगौ ॥ जंभौपादर्थी ॥ चांद्रीवंदशक्तिःरोहिणीवा ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥

हस्तांगुलीः कमलजाविजामसंश्वकशतंतरणिमंडलगतमाग्री ॥ वक्षःस्थलंस्थलचरीहृदयंघरीत्रीकुक्षिद्वयंत्ववतुनःक्षणदाचरन्ती ॥ ६ ॥ अङ्ग्यासंदो
द्वारद्वीजगदीश्वरीनोभिन्नभोगतिरजात्वथपृष्ठदेशम् ॥ पायात्कटिचविकटापरमास्फिचौनोगुह्यंगुहारणिपानमपायहन्त्री ॥ ६१ ॥ ऊर्ध्वचक्षुःपुलाल
लिताचामूर्धैर्धवपावतुकठोरतरत्रगुल्फौ ॥ पादौरसातलचरांगुलिदेशमुग्राचाम्निनत्वान्पदतलं तलवासिनी च ॥ ६२ ॥ शुहरतुनोल्क्ष्मीः क्षेप्तोभकरी
सदा ॥ पातुपुत्राग्निशरीपायादाधुः सनतनी ॥ ६३ ॥ यशःपातुमहादेवीधर्मपातुधुर्यरी ॥ कुलदेवीकुलंपातुसद्वर्तिसद्वर्तिप्रदा ॥ ६४ ॥ रणेरा
जकुलेद्युतेसंश्रामेशदुसंकटे ॥ गृहेवनेजलादौचशर्वाणिसर्वतोऽवतु ॥ ६५ ॥ इतिस्तुत्वाजगद्वात्राप्रणेमुश्रुनः ॥ सर्वेसवासवादेवः सार्षपैः ध्वजवा
रणाः ॥ ६६ ॥ ततस्तुष्टाजगन्मातातानाहसुसत्तमान् ॥ स्वाधिकारान्मुराः सर्वेशास्तुप्रार्थयथाया ॥ ६७ ॥ तुष्टाहमनयास्तुत्यानिगतुप्रार्थयथा ॥
वामन्यंप्रदास्यामितच्छृणुध्वंसुरोत्तमाः ॥ ६८ ॥ ॥ दुर्गोवाच ॥ ॥ यः स्तोष्यतितुर्मांभक्तयानरः स्तुत्यानयाशुचिः ॥ तस्याहंनारायित्यामिविपदं
चपदपेदो ॥ ६९ ॥ इतस्तोत्रस्यकवंचपरिधास्यतियोनरः ॥ तस्यकचिद्व्यनांस्तिवप्रपंजरगम्यहि ॥ ७० ॥ अद्यप्रभृतिमेनामदुर्गित्यातिभेष्यति ॥ दुर्गेद्वे
त्यस्यसमेरुयतनादितिदुर्गमात् ॥ ७१ ॥ येमांदुर्गांशरणगानतेषादुर्गतिः क्वचित् ॥ दुर्गास्तुतिर्युगुण्यावप्रपंजरसज्जिका ॥ ७२ ॥ अनयाकवंचच्छ्रवामाविभे
तुयमादपि ॥ भूतप्रेतपिशाचाश्चाकिनीडाकिनीगणाः ॥ ७३ ॥ इदोद्विगाराक्षसाः क्रूराविषसर्पाग्निदिस्यवः ॥ वेतलाश्चापिकंकालग्रहाग्रहाऽपि ॥ ७४ ॥

यथावयासास्त्वयया ॥ यथातथेतिषोडशिसर्वायः ॥ ६८ ॥ ७० ॥ ६९ ॥ ७१ ॥ दुर्गेतिदुर्गामानन्दैर्यहोतिदिर्गा ॥ श्रेयस्याश्रवणमार्गम् ॥ यद्वा दुर्गमितिदुर्गं गुरौदेवस्यहनन्वातनभस्या अस्ताति
दुर्गा ॥ अर्शजादिभ्योऽच ॥ तदेतद्वह ॥ दुर्गदैत्यस्येति ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ माविबेतुभयमाकरोतु ॥ क्षाकिनीडाकिन्योदुग्रहविशेषे ॥ ७३ ॥ क्षोटीङ्गः पिशाचाः क्षातिङ्गइतिपाठोपसिख्यर्थः ॥ वेतालः

सूतिशेषाः। किं कालाः। पित्राचमेदाः ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ स्नामिति ॥ परिपतिदन्वतो भवेत्तेत्यर्थः ॥ ८० ॥ तया तस्यादृत्यर्थः ॥ ८१ ॥ ८२ ॥
नवरात्राभिर्नवदुष्टप्रशमयम् ॥ सुमतिज्ञानम् ॥ सद्गतिमिदं किंचित् ॥ ८३ ॥ महाबलिरित्यत्र बलिनन्देन पक्षाच्चानिगृह्यते ॥ ८४ ॥ शारदं देव ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ कालाग्निमुखाः कालाग्नि

वातपित्तादिजनितास्तथाच विषमज्वराः ॥ दुर्गदेवपलायते शुक्लास्तुतिमिमांशुभाम् ॥ ७५ ॥ वज्रपंजनमैतत्स्तोत्रं दुर्गाप्रशंसनम् ॥ एतत्स्तोत्रकृतत्राणे
वज्रादपि भयं न हि ॥ ७६ ॥ अष्टजमेन चानेन योभिर्मन्त्र्यजलं पिबेत् ॥ तस्योदरगतापीडकापिनोऽसंभविष्यति ॥ ७७ ॥ गर्भपीडानुनोजातु भविष्यत्यभिर्भमं
त्रणात् ॥ बालानां परमाशांतिरितस्तोत्रांशुपानतः ॥ ७८ ॥ यत्र सन्निध्यमेतस्तस्वदेहं भविष्यति ॥ एतास्तु शक्तयः सर्वाः सर्वत्र साहिता मया ॥ ७९ ॥
रक्षां परिकरिष्यति मद्रक्षानां ममाज्ञया ॥ इति दत्त्वा वरान् देवी देव्यैर्हितं तातदा ॥ ८० ॥ तेषु स्वर्गोक्तसः सर्वे स्वस्वस्वर्गयथुमुदा ॥ ८१ ॥ स्कंद उवाच ॥
इत्थं दुर्गा भवन्नाम तया देव्या महासुने ॥ काश्यां सेव्या यथा सा च तच्छृणुष्व दामिते ॥ ८२ ॥ अष्टयां च चतुर्दश्यां भौमवारे विशेषतः ॥ संपूज्या स तत्तद्गर्था
दुर्गादुर्गतिनाशिनी ॥ ८२ ॥ नवरात्रं प्रयत्नेन प्रत्यहं सा समर्चिता ॥ नाशयिष्यति विघ्नो वा नुमतिं च प्रदास्यति ॥ ८३ ॥ महापूजोपहारैश्च ग्रहा बलिन
वेदने ॥ दास्यत्यभीष्टदा सिद्धिं दुर्गा काश्यां न संशयः ॥ ८४ ॥ प्रति संवत्संस्तस्याः कार्या यात्रा प्रयत्नतः ॥ शारदं नवरात्रं च सकुटुम्बैः शुभार्थिभिः ॥ ८५ ॥
यो न सां वत्सरीयां त्रान्दुर्गायाः कुस्ते कुर्यात् ॥ काश्यां विघ्नसहस्राणि तस्य स्युश्च प्रपदे ॥ ८६ ॥ दुर्गाकुण्डे नरः स्नात्वा सर्वदुर्गातिहारिणीम् ॥ दुर्गां संपूज्य दि
धि व्रजव्रजनाधमुत्सृजेत् ॥ ८७ ॥ सा दुर्गा शक्तिभिः सार्धं कार्शणस्य तिस्रवतः ॥ ताः प्रयत्नेन संपूज्याः कालाग्निमुखानरैः ॥ ८८ ॥ रक्षंति श्रेष्ठमेतद्वै तथान्याद
व शक्तयः ॥ उपसर्गसहस्रेभ्यस्तावैर्देवताः क्रमात् ॥ ८९ ॥ शतनेत्रा सहस्रास्तथायुतशुजापरा ॥ अश्वाखट्वा गजास्तथा च त्वरिताश्च वाहिनी ॥ ९० ॥
विधासौभाग्यगौरी च मुष्टाः प्राच्यादिमध्यतः ॥ एताथालेन संपूज्याः क्षेत्रक्षणे देवताः ॥ ९१ ॥ तथैव भैरवाश्चौर्दिक्ष्वष्टासु प्रतिष्ठिताः ॥ रक्षंति स तत्कार्श
निर्वाणश्रीनिकेतनम् ॥ ९२ ॥ रुरुश्च डोसितांगश्च कपाली क्रोधनस्तथा ॥ उन्मत्तभैरवस्तद्वत् क्रमात्संहारभीषणौ ॥ ९३ ॥ चतुःषष्टिस्तु वेतालमहाभी
षणमूर्तयः ॥ रूढमुंडस्तजः सर्वकर्त्री सर्परपाणयः ॥ ९४ ॥ श्ववाहनस्तमुखा महादंष्ट्रमहाभुजाः ॥ नग्नाविमुक्तेशश्च प्रमत्ताश्च धारसवैः ॥ ९५ ॥

प्रधानाः ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ त्वरिता वेगवत्तरा ॥ ९० ॥ सुष्ठानि सृष्टानि शुक्रादित्यावत् ॥ देव्या इति शेषः ॥ सुष्ठवेति योऽप्युष्टागणेत्यर्थः ॥ प्राच्यादिमध्यतः प्राच्यादिषु मुखैर्व्येस्यर्थः ॥ ९१ ॥
निर्वाणश्रीनिकेतनैकैस्त्वस्य नैकैस्त्वलक्ष्म्या निकेतनमिति वा ॥ ९२ ॥ क्रमात्प्राच्यादिक्रमात् ॥ ९३ ॥ रूढमुंडस्तजः कर्तव्यविजो मालाः ॥ ९४ ॥ रुचिरास्तैः रुचिगण्येव आर्क्षो भेद्यो नितैः ॥ ९५ ॥

कोटिशोराधिराजानइतिक्वचित् ॥ कोटिशोरापरिमिताः ॥ ९६ ॥ तेषुचतुःष्टयार्काश्चिद्वेतालान्द्रदश्याति विद्युज्जिह्वद्विद्विषयेण ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥
 भूतबलीभूतपौक्तैर्भूतसमूहइत्यर्थः ॥ ५ ॥ पदेपदेक्षणे ॥ ६ ॥ दुर्गसंकटम् ॥ ७ ॥ ८ ॥ सहेति श्रोतारमपरिक्षिप्यतीत्यर्थः ॥ ९ ॥ ११० ॥ अहंबुद्धिदृष्टानाक्षणाप्रार्थ
 नानारूपधराः सर्वेनानाशस्त्रास्त्रपाणयः ॥ तदकारैश्चतुर्द्वयैः कोटिशः परिवारिताः ॥ ९६ ॥ विद्युज्जिह्वोललज्जिह्वः क्रूरस्यः क्रूरलोचनः ॥ उग्रो विकटदं
 दूश्चक्रास्योवक्रनासिकः ॥ ९७ ॥ जंभकोजंभणमुखोज्ज्वालानेत्रोबुकोदरः ॥ ९८ ॥ इत्यादयो मुनेक्षेत्रं दुर्वृत्तरुधिरप्रियाः ॥ त्रासयंतो दुर्गचारत्रक्षंतिपरितः सदा ॥ १०० ॥
 सर्वग्रीवो महाहनुः ॥ महानासोलंबकर्णः कर्णप्रारणो नसः ॥ ९९ ॥ इत्यादयो मुनेक्षेत्रं दुर्वृत्तरुधिरप्रियाः ॥ त्रासयंतो दुर्गचारत्रक्षंतिपरितः सदा ॥ १०० ॥
 त्रैलोक्यविजयाद्याश्च ज्वालामुख्यतंगाश्वाः ॥ शक्तयोऽत्र मया ख्याता मुनेकलशसंभव ॥ १ ॥ ताः कार्शीपरिक्षतिचतुर्दिक्ष्वृता युवाः ॥ ताः समर्च्याः
 प्रयत्नेन महाविघ्नप्रशंतये ॥ २ ॥ भैरवारुरुमुख्याश्च महाभयनिवारकाः ॥ संपूज्याः सर्वदा काश्यां सर्वसंपत्तिहेतवः ॥ ३ ॥ विद्युज्जिह्वभूतयो वेताला उग्ररू
 पिणः ॥ अत्युग्रानपि विघ्नौ चान्दरिष्यन्त्यर्चितइह ॥ ४ ॥ तथा भूतावली चात्र नानाभीषणरूपिणी ॥ उदयुधाऽवतिपुरीशरतकोटिभितामुने ॥ ५ ॥
 निर्वाणलक्ष्मीक्षेत्रस्यपालयित्रीपदेपदे ॥ एतौ वेदेवताः पूज्याः काश्यां निवाणकांक्षिभिः ॥ ६ ॥ श्रुत्वा ध्यायामि मं पुण्यं नरो दुर्गजयाभिधय ॥ जनारा
 क्तिसमाधुक्तदुर्गमाशुतरिष्यति ॥ ७ ॥ यण्ते भैरवाः प्रोक्ता ये वेताला उददाहताः ॥ तेषां नामानि चाकर्ण्य नरो विघ्नैर्न दूयते ॥ ८ ॥ अदृष्टा अपि ते भूता एतदा
 ख्यानपाठकम् ॥ रक्षिष्यति प्रयत्नेन सह श्रोतृजनेन च ॥ ९ ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन कार्शीभक्तिपरैर्नरैः ॥ श्रोतव्यमिदमाख्यानं महाविघ्ननिवारणम् ॥
 ॥ ११० ॥ गृहेपियस्य लिखितमेतत्स्थस्य तिष्ठूजितम् ॥ तस्यापदं सहस्राणि नाशयिष्यति देवताः ॥ ११ ॥ काश्यां स्यास्ति वैघ्नैर्भूतेन कृत्वाऽऽदरं
 रुम् ॥ श्रोतव्यमिदमाख्यानं वज्रपंजरसन्निभम् ॥ १२ ॥ इति श्रीस्कंदे महापुराण एकाशीति साहस्र्यां संहितायां चतुर्थे कार्शीखंडे चतुर्धा दुर्गाविजयो
 नाम द्वादसतितमोऽध्यायः ॥ ७२ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ त्रिलोचनं समासाद्य देवदेवः षडाननः ॥ जगदंबिकया युक्तः किंचकाराश्रुतद्वद ॥ १ ॥
 स्कन्द उवाच ॥ मुनेकलशजाख्यामियत्पृथं तन्निशामय ॥ विरजः संज्ञकपीठं यत्रोक्तं सर्वसिद्धिदम् ॥ २ ॥ तत्पीठदर्शनं देवा विरजा जायते नरः ॥
 यत्रास्ति तन्महालिंगं वाराणस्यां त्रिलोचनम् ॥ ३ ॥

विचाममबुद्धिदृष्टानामास्तित्यर्थ्यति ॥ गृहेपीति ॥ ११ ॥ गुरुं महातम् ॥ ११२ ॥ इति श्रीरामानंदकृतार्काकाशीखंडटीकायां द्वादसतितमोऽध्यायः ॥ ७२ ॥ त्रिभूतितमे व्याये
 श्रीमदो कारवर्णनम् ॥ त्रिपदेति विषण्णपन्नमहाश्रयं प्रदृशणम् ॥ ११ ॥ नंदिनं तन्निदेश्येति पृष्ठान्यासहितो मृडः ॥ ययौ त्रैविष्टयं त्रैविष्टिं विजयरोहणमिच्छुक्तमतः पृच्छति ॥ त्रिलोचनमिति ॥ १॥ २॥ ३॥

पिलिपेलिल्लहृत्प्रापद्वामात्रम् ॥ ४ ॥ तीर्थलिंगयोस्त्रिविधोपनाम ॥ त्रिविधोपनामस्वरूपादर्थयति ॥ विष्टेति ॥ विष्टोपनामसुनत्रयमध्ये ॥ तत्रेतिर्थालिंगयोनिरुक्तिः ॥ यद्वतः ॥ ५ ॥ मङ्गलक्षेष्टमन्त्र ॥ पाठांतरं स्पष्टम् ॥ ६ ॥ ७ ॥ सर्वोपकारार्थमेवैवच्छति ॥ देवदेवेति मन्त्रभिः देवदेवैरिति बोधनानिभक्त्युद्रेकल्याणकानि ॥ सर्वदेवयोगेत्यत्र सर्वमन्त्रेति त्रैकविद् ॥ ८ ॥ ९ ॥ विष्णुसर्वव्यापीत्यर्थः ॥ केन ब्रह्मणा येनेकेनापि वा जगत्प्रत्येकाकानां वा गम्यत इत्यर्थः ॥ १० ॥ स्वयंभून्पीत्यत्र स्वभूष्मिन्मानीति ठोसस्यानस्थितानि ॥ स्वयंभूत्यापितानि पाठे तीर्थपिलिपिलास्थितद्वयुनयमसि विश्रुतम् ॥ सर्वतीर्थमयं तीर्थतत्काश्यां परिगीयते ॥ ४ ॥ विष्टपत्रितयानेदेवर्षिभुजोपाः ॥ ससारिवर्तारण्याः स्रुतिते तत्रयन्सुने ॥ ५ ॥ तदारभ्य च ततीर्थतच्चलिंगं त्रिलोचनम् ॥ त्रिविष्टपमिति स्यात्ततो हेतोर्माह तत्रम् ॥ ६ ॥ त्रिविष्टपस्य लिंगस्य महिः पित्ना किना ॥ जगज्जन्याः पुरतो यथावचिमतथामुने ॥ ७ ॥ ८ ॥ देव्युवाच ॥ ९ ॥ देवदेवजगन्नाथ सर्वदेवसर्वम् ॥ सर्वदेवसर्वजनकर्त्ता चित्तु च्युतमिदं ॥ ८ ॥ इदं त्रिविष्टपक्षेत्रं सर्वजगद्गौषधम् ॥ नैः श्रेयस्याः श्रिया गौहमापि प्राप्तिदं महत् ॥ ९ ॥ यक्षेत्रजसोऽप्येव त्रिलोक्यपितृणायते ॥ तस्याखिलस्यम् हिमाविष्वक्केनावगम्यते ॥ १० ॥ यानीह संतिलिगानि तानि सर्वाण्यंशयम् ॥ निर्वाणकारणान्येव स्वयंभूय पितृणायते ॥ ११ ॥ यद्व्यवन्तथापि शिरोऽपि कुर्महसि ॥ काश्यामनादिसिद्धानि कानि लिगानि शंकर ॥ १२ ॥ यत्र देवः सदा तिष्ठेत्सर्वदेवैः पितृवल्हभः ॥ यैरियं प्रार्थितं प्राप्ताकाशसुक्तिपुरीति च ॥ १३ ॥ येषां स्मरणतोऽप्यत्र भवेत्पापस्य संक्षयः ॥ दर्शनस्पर्शनाभ्यां च स्यात्तां स्वर्गापवर्गकौ ॥ १४ ॥ येषां समर्वनादेव मध्ये जन्मसङ्क्रान्तिभो ॥ लिगां नियुजितानि स्युः काश्यां सर्वाणि निश्चितम् ॥ १५ ॥ विधाय मय्यनुकोशं कारुण्यामृतसागर ॥ एतदाचक्ष्वेश भोपादयोः प्रणतास्यहम् ॥ १६ ॥ इत्याकर्ण्य महेशानस्तस्यादेव्याः सुभाषितम् ॥ कथयामास विध्यरेमहालिगानि सत्तम ॥ १७ ॥ यन्नामाकर्णनादेव क्षयति पापराशयः ॥ प्राप्यते पुण्यसंभारः काश्यानि वर्णकारणम् ॥ १८ ॥ १९ ॥ देवदेव उवाच ॥ २० ॥ शृणु देवि पण्डितं श्रेष्ठं स्मिन्मुक्तिकारणम् ॥ इदं विदितं नैवाग्निब्रह्मनारायणद्वयः ॥ २१ ॥ असंख्यतां निर्लिगानि पार्वत्यानंदकानने ॥ स्थूलान्यपि च सूक्ष्माणि नाना रत्नमयानि च ॥ २२ ॥ नानाधातुमयानि शेषदार्पदान्ययने कशः ॥ स्वयंभूत्यर्थेनैकानि देवर्षिस्थापितान्यहो ॥ २३ ॥ सिद्धचारणगंधवयक्षरक्षोचितान्यपि ॥ असुरो रगमन्यैश्च दानवैरसुरगेणैः ॥ २४ ॥ दिग्गजैर्गिरिभिस्तैर्धौमवृक्षैश्चानरैः ॥ पतत्रिमुखैर्देवैस्त्वस्वनामं कितानि वै ॥ २५ ॥ प्रतिष्ठितानि यानि ह सुक्ते हूतानि तान्यपि ॥ अदृश्यान् यपि दृश्यानि दुःखस्यान्यपि प्रिये ॥ २६ ॥

स्वयंभून्स्थापितानि चेत्यर्थः ॥ ११ ॥ १२ ॥ यत्र काश्याम् ॥ सर्वलभः सशक्तिः ॥ १३ ॥ १४ ॥ जन्मनामध्यमे जन्मसङ्क्रान्तमवर्तनादित्यन्वयः ॥ १५ ॥ १६ ॥ अगस्त्यस्याविध्यार्त्तवद्विद्विषातकत्वाज्ज्ञेयम् ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ असंख्यतानि लिगानि तयादीनां पूजयानि तिष्ठेतामन्वयः ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ दुःखस्यान्यपि ॥ यवनादिभिरतिशयेन दुःखवस्थायेषां

तानि तथा ॥ २४ ॥ पराद्वैतसंख्यानिपार्यार्थब्रह्मणः पंचाशद्वैतन्मानेन मानुषदिनसंख्यासंख्याविशेषो वातच्छ्रवसंख्यानिपार्यार्थसंख्यानि ॥ २५ ॥ तिष्ये कलौ ॥ २६ ॥ गणनेति ॥
 ह्यैरिममभक्तजनैरिह काश्यानि प्रतिष्ठितानि तेषां गणना अवतानास्ति ॥ उत्सहरति ॥ अतस्तेषां संख्यानां विद्यते इति ॥ गणनादिवसाद्वर्गमिति ॥ यस्मिन् दिवसे मया गणना कृता तस्माद्वि
 भ्रान्त्यपि पचकालेन तानि पूज्यानि सुंदरि ॥ परार्धशतसंख्यानि गणितान्येकदमया ॥ २५ ॥ गंगां भस्यपि तिष्ठति षष्टिकोटि मितानि हि ॥ सिद्धलिंगा
 नितानी शोतिष्येऽदृश्यत्वमाययुः ॥ २६ ॥ गणनादिवसाद्वर्गमभक्तजनैः प्रिये ॥ प्रतिष्ठितानि यानीह तेषां संख्यानां विद्यते ॥ २७ ॥ त्वया तु यानि पृष्टा
 नियैरिदं क्षेत्रमुत्तमम् ॥ तानि लिंगानि वक्ष्यामि मुक्तिहेतूनि सुंदरि ॥ २८ ॥ कलावती वगो यानि भविष्यंति गिरिद्रजे ॥ परतेषां प्रभावो यः स्वस्वस्थानं
 न ह्रास्यति ॥ २९ ॥ कलिकल्मषपुष्टाये ये दुष्टानां स्तिकाः शठाः ॥ एतेषां सिद्धलिंगानां ज्ञास्यं न्याख्यामपीह न ॥ ३० ॥ नामश्रवणतोपीह यल्लिंगानां
 शुभानने ॥ वृजिनानि क्षयंति वर्धन्ति पुण्यराशयः ॥ ३१ ॥ ओंकारः प्रथमं लिंगं द्वितीयं च त्रिलोचनम् ॥ तृतीयश्च महादेवः कृत्तिवासाश्चतुर्थकम् ॥
 ॥ ३२ ॥ रत्नैः शंखचर्मलिंगं षष्ठं चंद्रैश्चराभिधम् ॥ केदारः सप्तमं लिंगं धर्मेशश्चाष्टमं प्रिये ॥ ३३ ॥ वीरेश्वरं च नवमं कामेशं दशमं विदुः ॥ विश्वकर्मांश्च रलिंगं
 शुभमेकादशं परम् ॥ ३४ ॥ द्वादशं मणिर्कर्णेशमविमुक्तं त्रयोदशम् ॥ चतुर्दशं महालिंगं मम विश्वेश्वराभिधम् ॥ ३५ ॥ प्रिये चतुर्दशैतानि प्रिया हेतूनि सुं
 दरि ॥ एतेषां समवायं यं मुक्तिक्षेत्रमिहैरितम् ॥ ३६ ॥ देवताः समधिष्ठात्र्यः क्षेत्रस्यास्य पराहमाः ॥ आराधिताः प्रयच्छंति नृभ्यो नैः श्रयस्सी श्रियम् ॥ ३७ ॥
 आनंदकानने सुत्तयै प्रोक्तान्येता नि सुंदरि ॥ प्रिये चतुर्दश्यानि महालिंगानि देहिनाम् ॥ ३८ ॥ प्रतिभासं समारभ्यति थिं प्रतिपदं शुभाम् ॥ एते पांलिंगसु
 ख्यानां कार्ययात्राप्रयत्नतः ॥ ३९ ॥ अनाराध्य महादेव मे भुल्लिङ्गेषु कुं भज ॥ कः काश्यां मोक्षमप्राप्तिस्तस्य सत्यं पुनः ॥ ४० ॥ तस्मात्सर्वप्रथमेन काशी
 फलमभीप्सुभिः ॥ पूज्या न्येता नि लिंगानि भक्त्या परमया मुने ॥ ४१ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ ॥ एतान्येव किमन्यानि महालिंगानि पणमुव ॥ निर्वा
 णकारणानीह यदि संति दावद ॥ ४२ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ अन्यान्यपि च संतीह महालिंगानि सुव्रत ॥ कलिप्रभावाद्भूतानि भविष्यं न्येता नि वै ॥
 ॥ ४३ ॥ यस्येश्वरे सदा भक्तिर्यः काशीतत्त्ववित्तमः ॥ स एवैतानि लिंगानि वेत्स्यत्यन्योनैकश्च ॥ ४४ ॥ येषां नामग्रहेणापि कलिकल्मषसंक्षयः ॥
 अमृतेशस्तारकेशो ज्ञानेशः करुणेश्वरः ॥ ४५ ॥

साद्वर्गधूर्वात्मित्यतिरोहितपदार्थः ॥ २७ ॥ २८ ॥ महास्यतिनित्यस्यति ॥ २९ ॥ पुष्टाः स्थूलव्याप्तावा ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ सप्तवायः ॥ ३५ ॥ त्रैलोक्ये लोकाः ॥ ३६ ॥ त्रैलोक्ये लोकाः ॥ ३७ ॥ त्रैलोक्ये लोकाः ॥ ३८ ॥ त्रैलोक्ये लोकाः ॥ ३९ ॥ त्रैलोक्ये लोकाः ॥ ४० ॥ त्रैलोक्ये लोकाः ॥ ४१ ॥ त्रैलोक्ये लोकाः ॥ ४२ ॥ त्रैलोक्ये लोकाः ॥ ४३ ॥ त्रैलोक्ये लोकाः ॥ ४४ ॥ त्रैलोक्ये लोकाः ॥ ४५ ॥ त्रैलोक्ये लोकाः ॥

लिङ्गान्यह ॥ अमुकमहति ॥ ४६ ॥ लांगलालगलीश्वरः ॥ ब्रह्मशालांगलीनैविचिकिचिद्व ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ काशीश्लोकोजमुत्तमोय ॥ अहिके प ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ महतीभक्तिर्षातिमहामक्तयस्सैवाङ्गुपवदात् ॥ महामक्तोविपाठेस्पष्टप्रार्थः ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ मित्रहानिष्ठापने ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥

मोक्षद्वारेष्वैवस्वगद्वारेष्वस्तथा ॥ ब्रह्मशालांगलैववृद्धकालेश्वस्तथा ॥ ४६ ॥ वृषेश्वचंडीरोनादिकेशोमहेश्वरः ॥ ज्योतीरूपे रंलिङ्गस्यात्
ममचतुर्दशम् ॥ ४७ ॥ काश्यांचतुर्दशानिमहालिङ्गानिमुंदरी ॥ इमानिमुक्तिहेतुर्लिङ्गान्यानंदकानने ॥ ४८ ॥ ललिङ्गमयमुंदरींतामरेण
निकदाचन ॥ एतान्याराघवेद्यस्तुलिङ्गानीहचतुर्दश ॥ ४९ ॥ नतस्यपुनरावृत्तिःसंपराध्वनिकहिचिद्व ॥ काशीकोरोऽस्तुलिङ्गमकारोऽस्तु ॥
५० ॥ एतलिङ्गाभिधादोविमहापद्यापिदुःखहृत् ॥ रहस्यरंगमैवैतत्सत्रस्याव्यव्रानने ॥ ५१ ॥ चतुर्दशलिङ्गानि॥ सावित्र्यकराभिदि ॥ ५२ ॥
सुक्तस्यहृदयमेतदेवागिरिद्रजे ॥ ५२ ॥ इमानियालिङ्गानिसर्वेषामुक्तिदानिहि ॥ एकैकमुक्त्वस्येहसामादायसर्वतः ॥ यमैतन्निदुःखोऽप्यहा
किङ्कपावशात् ॥ ५३ ॥ अस्मिन्नेत्रेद्रुवसुक्तिरितियाप्रथितिःप्रिये ॥ कारणंतत्रलिङ्गानिमैतानिचतुर्दश ॥ ५४ ॥ तस्यवृत्तिःकृतितएवचतारिद्वयः ॥
ध्यातान्येतान्यैर्लैलिङ्गान्यानंदकानने ॥ ५५ ॥ तेष्वाम्यस्तसद्योगादुत्तदानास्तएवहि ॥ काश्यामिमानलिङ्गान्यैर्हृदयान्यपिदूतः ॥ ५६ ॥ इष्टापूर्ता
श्रयधर्माःप्रणीतासुनिसत्तमैः ॥ तेसर्वेतेनविहितायावर्जीवनिरेनसा ॥ ५७ ॥ येनाविमुक्तमासाद्यमहालिङ्गानिपर्वति ॥ तदुद्बुध्यैवतानीहसुक्तो
नात्रसरायः ॥ ५८ ॥ ॥ स्कंदउवाच ॥ ॥ अन्यान्यपिचर्विध्यारेदेव्यैमेत्तानिशंभुना ॥ स्वभक्तानांहिताशयेनान्यान्यथाकर्णयध्वज ॥ ५९ ॥
शैलेशःसंगमेशश्चस्वर्लीनोमध्यमेश्वरः ॥ हिरण्यगर्भईशानोगोपेशोषधुषध्वजः ॥ ६० ॥ उपशान्तिवाज्येष्टोनिवासेश्वरएवच ॥ शुक्रेशोव्याधिलो
चंजंबुकोरंचतुर्दशम् ॥ ६१ ॥ मुनेचतुर्दशानिमहात्यायतनानिवै ॥ एतेषामपिस्वतोनरोमोक्षमवाप्नुयात् ॥ ६२ ॥ वैत्रकुण्ठप्रतिपदसुभारभ्य
न्नतः ॥ आचतुर्दशिपूज्यानिर्लिङ्गान्येतानिसत्तमैः ॥ ६३ ॥ एतेषांवर्षिकयात्रासुमहोत्सवपूर्वकम् ॥ कार्यासुमुशुभिःसम्यक्शेनसंसिद्धियिनी ॥
॥ ६४ ॥ मुनेचतुर्दशानिमहालिङ्गानियन्नतः ॥ दृष्ट्वानजायतेजुःसंसोदुःखसागरे ॥ ६५ ॥ क्षेत्रस्यपरमंतत्त्वमेतदेवप्रियेष्टुषम् ॥ संसारोपश्रान्ता
मिदमवमहौषधम् ॥ ६६ ॥ क्षेत्रस्योपनिषच्चैषामुक्तिर्वीजमिदंपरम् ॥ कर्मकाननदवाग्निरैषालिङ्गावलिःप्रिये ॥ ६७ ॥

जातः ॥ द्विजेस्त्रिपाठः ॥ ६९ ॥ महायतनानिचतुर्थचतुर्दशलिङ्गान्याह ॥ श्लोकाहति ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ उपनिषद्ग्रहस्य ॥ लिङ्गावलिर्लिङ्गपत्तिः

समुद्दृत्यर्थः ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ उक्तावुवाचपूर्वकंप्रत्येकं सर्वलिंगानां महिमानपृच्छति ॥ रहस्यमिति ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ आराधिवाराधितः पूजितः ॥ ७४ ॥ विधायकृत्वा ॥ ७५ ॥ तपःकरणसमयेपणमपि न भक्षितमित्यपणा ॥ तदुक्तम् ॥ स्वयंविशीण्डुमपणवृत्तितापहाहिकाष्टातपसस्तथापुनः ॥ तदव्यपाकीर्णमतः प्रियंवदावदत्यपणां भित्तिपुराविदति ॥ तस्याः संबोधनमपणैर्हति ॥ अनेन तवैतत्कथाश्रवणेष्विकारोस्तीतिसूचयति ॥ ७६ ॥ परंपरपुस्त्यन्वयः ॥ परंसमाधिमिति वा ॥ ७७ ॥ पुरोऽग्रतः ॥ विद्योति तदहंरिन्मुखप्रकाशितदिवसपदम् ॥ यदाहोमरः ॥ दिशस्तुक्कुम्भः काष्ठाब्जान्नाश्रहरितश्चताहति ॥ ७८ ॥ कितज्ज्योतिरित्यत आह ॥ यदंतरिति ॥ अंतरतः करणे ॥ आधिप्रकटम् ॥ निव्यजि न फलमिभिरहितेन सजातीयविजतीय प्रत्ययश्च्युनेति वा ॥ ७९ ॥ नवसंज्ञातसमाधिस्यस्य ब्रह्मणा ज्योतिषोऽभिः प्राकट्येदुर्ध्वमित्याशय आह ॥ योभृदिति ॥ स्फुटतो विदारं प्राप्नुवतो भूमिभागाद्यश्च चटाशब्देऽभूत्तच्छब्दाद्ब्रह्माक्रमतः

एकैकस्यास्यलिंगस्य महिमाद्यंतवर्जितः ॥ मयैवज्ञायते देविसम्यङ्नान्येन केनचित् ॥ ८० ॥ इति श्रुत्वा मुनेन ग्राहदेवी हृष्टतनु रूहा ॥ प्रणम्य देवभोशानं सर्वं ज्ञांसर्वं दिशिवम् ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ देव्युवाच ॥ ८३ ॥ रहस्यं परमं काश्याय देवतत्समुदीरितम् ॥ तच्छ्रुत्वा त्सुकृतं प्राप्तं मनोमेतौ विबुधम् ॥ ८४ ॥ यदुक्तं लिङ्गे कैकं महासारं परम् ॥ काश्यां परमनिर्वाणकारणं कारणेश्वरम् ॥ ८५ ॥ प्रत्येकं महिमानं ब्रह्मेषां सुवनेश्वरम् ॥ चतुर्दशानां लिङ्गानां श्रवणादवहारिणाम् ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥ १०१ ॥ १०२ ॥ १०३ ॥ १०४ ॥ १०५ ॥ १०६ ॥ १०७ ॥ १०८ ॥ १०९ ॥ ११० ॥ १११ ॥ ११२ ॥ ११३ ॥ ११४ ॥ ११५ ॥ ११६ ॥ ११७ ॥ ११८ ॥ ११९ ॥ १२० ॥ १२१ ॥ १२२ ॥ १२३ ॥ १२४ ॥ १२५ ॥ १२६ ॥ १२७ ॥ १२८ ॥ १२९ ॥ १३० ॥ १३१ ॥ १३२ ॥ १३३ ॥ १३४ ॥ १३५ ॥ १३६ ॥ १३७ ॥ १३८ ॥ १३९ ॥ १४० ॥ १४१ ॥ १४२ ॥ १४३ ॥ १४४ ॥ १४५ ॥ १४६ ॥ १४७ ॥ १४८ ॥ १४९ ॥ १५० ॥ १५१ ॥ १५२ ॥ १५३ ॥ १५४ ॥ १५५ ॥ १५६ ॥ १५७ ॥ १५८ ॥ १५९ ॥ १६० ॥ १६१ ॥ १६२ ॥ १६३ ॥ १६४ ॥ १६५ ॥ १६६ ॥ १६७ ॥ १६८ ॥ १६९ ॥ १७० ॥ १७१ ॥ १७२ ॥ १७३ ॥ १७४ ॥ १७५ ॥ १७६ ॥ १७७ ॥ १७८ ॥ १७९ ॥ १८० ॥ १८१ ॥ १८२ ॥ १८३ ॥ १८४ ॥ १८५ ॥ १८६ ॥ १८७ ॥ १८८ ॥ १८९ ॥ १९० ॥ १९१ ॥ १९२ ॥ १९३ ॥ १९४ ॥ १९५ ॥ १९६ ॥ १९७ ॥ १९८ ॥ १९९ ॥ २०० ॥ २०१ ॥ २०२ ॥ २०३ ॥ २०४ ॥ २०५ ॥ २०६ ॥ २०७ ॥ २०८ ॥ २०९ ॥ २१० ॥ २११ ॥ २१२ ॥ २१३ ॥ २१४ ॥ २१५ ॥ २१६ ॥ २१७ ॥ २१८ ॥ २१९ ॥ २२० ॥ २२१ ॥ २२२ ॥ २२३ ॥ २२४ ॥ २२५ ॥ २२६ ॥ २२७ ॥ २२८ ॥ २२९ ॥ २३० ॥ २३१ ॥ २३२ ॥ २३३ ॥ २३४ ॥ २३५ ॥ २३६ ॥ २३७ ॥ २३८ ॥ २३९ ॥ २४० ॥ २४१ ॥ २४२ ॥ २४३ ॥ २४४ ॥ २४५ ॥ २४६ ॥ २४७ ॥ २४८ ॥ २४९ ॥ २५० ॥ २५१ ॥ २५२ ॥ २५३ ॥ २५४ ॥ २५५ ॥ २५६ ॥ २५७ ॥ २५८ ॥ २५९ ॥ २६० ॥ २६१ ॥ २६२ ॥ २६३ ॥ २६४ ॥ २६५ ॥ २६६ ॥ २६७ ॥ २६८ ॥ २६९ ॥ २७० ॥ २७१ ॥ २७२ ॥ २७३ ॥ २७४ ॥ २७५ ॥ २७६ ॥ २७७ ॥ २७८ ॥ २७९ ॥ २८० ॥ २८१ ॥ २८२ ॥ २८३ ॥ २८४ ॥ २८५ ॥ २८६ ॥ २८७ ॥ २८८ ॥ २८९ ॥ २९० ॥ २९१ ॥ २९२ ॥ २९३ ॥ २९४ ॥ २९५ ॥ २९६ ॥ २९७ ॥ २९८ ॥ २९९ ॥ ३०० ॥ ३०१ ॥ ३०२ ॥ ३०३ ॥ ३०४ ॥ ३०५ ॥ ३०६ ॥ ३०७ ॥ ३०८ ॥ ३०९ ॥ ३१० ॥ ३११ ॥ ३१२ ॥ ३१३ ॥ ३१४ ॥ ३१५ ॥ ३१६ ॥ ३१७ ॥ ३१८ ॥ ३१९ ॥ ३२० ॥ ३२१ ॥ ३२२ ॥ ३२३ ॥ ३२४ ॥ ३२५ ॥ ३२६ ॥ ३२७ ॥ ३२८ ॥ ३२९ ॥ ३३० ॥ ३३१ ॥ ३३२ ॥ ३३३ ॥ ३३४ ॥ ३३५ ॥ ३३६ ॥ ३३७ ॥ ३३८ ॥ ३३९ ॥ ३४० ॥ ३४१ ॥ ३४२ ॥ ३४३ ॥ ३४४ ॥ ३४५ ॥ ३४६ ॥ ३४७ ॥ ३४८ ॥ ३४९ ॥ ३५० ॥ ३५१ ॥ ३५२ ॥ ३५३ ॥ ३५४ ॥ ३५५ ॥ ३५६ ॥ ३५७ ॥ ३५८ ॥ ३५९ ॥ ३६० ॥ ३६१ ॥ ३६२ ॥ ३६३ ॥ ३६४ ॥ ३६५ ॥ ३६६ ॥ ३६७ ॥ ३६८ ॥ ३६९ ॥ ३७० ॥ ३७१ ॥ ३७२ ॥ ३७३ ॥ ३७४ ॥ ३७५ ॥ ३७६ ॥ ३७७ ॥ ३७८ ॥ ३७९ ॥ ३८० ॥ ३८१ ॥ ३८२ ॥ ३८३ ॥ ३८४ ॥ ३८५ ॥ ३८६ ॥ ३८७ ॥ ३८८ ॥ ३८९ ॥ ३९० ॥ ३९१ ॥ ३९२ ॥ ३९३ ॥ ३९४ ॥ ३९५ ॥ ३९६ ॥ ३९७ ॥ ३९८ ॥ ३९९ ॥ ४०० ॥ ४०१ ॥ ४०२ ॥ ४०३ ॥ ४०४ ॥ ४०५ ॥ ४०६ ॥ ४०७ ॥ ४०८ ॥ ४०९ ॥ ४१० ॥ ४११ ॥ ४१२ ॥ ४१३ ॥ ४१४ ॥ ४१५ ॥ ४१६ ॥ ४१७ ॥ ४१८ ॥ ४१९ ॥ ४२० ॥ ४२१ ॥ ४२२ ॥ ४२३ ॥ ४२४ ॥ ४२५ ॥ ४२६ ॥ ४२७ ॥ ४२८ ॥ ४२९ ॥ ४३० ॥ ४३१ ॥ ४३२ ॥ ४३३ ॥ ४३४ ॥ ४३५ ॥ ४३६ ॥ ४३७ ॥ ४३८ ॥ ४३९ ॥ ४४० ॥ ४४१ ॥ ४४२ ॥ ४४३ ॥ ४४४ ॥ ४४५ ॥ ४४६ ॥ ४४७ ॥ ४४८ ॥ ४४९ ॥ ४५० ॥ ४५१ ॥ ४५२ ॥ ४५३ ॥ ४५४ ॥ ४५५ ॥ ४५६ ॥ ४५७ ॥ ४५८ ॥ ४५९ ॥ ४६० ॥ ४६१ ॥ ४६२ ॥ ४६३ ॥ ४६४ ॥ ४६५ ॥ ४६६ ॥ ४६७ ॥ ४६८ ॥ ४६९ ॥ ४७० ॥ ४७१ ॥ ४७२ ॥ ४७३ ॥ ४७४ ॥ ४७५ ॥ ४७६ ॥ ४७७ ॥ ४७८ ॥ ४७९ ॥ ४८० ॥ ४८१ ॥ ४८२ ॥ ४८३ ॥ ४८४ ॥ ४८५ ॥ ४८६ ॥ ४८७ ॥ ४८८ ॥ ४८९ ॥ ४९० ॥ ४९१ ॥ ४९२ ॥ ४९३ ॥ ४९४ ॥ ४९५ ॥ ४९६ ॥ ४९७ ॥ ४९८ ॥ ४९९ ॥ ५०० ॥ ५०१ ॥ ५०२ ॥ ५०३ ॥ ५०४ ॥ ५०५ ॥ ५०६ ॥ ५०७ ॥ ५०८ ॥ ५०९ ॥ ५१० ॥ ५११ ॥ ५१२ ॥ ५१३ ॥ ५१४ ॥ ५१५ ॥ ५१६ ॥ ५१७ ॥ ५१८ ॥ ५१९ ॥ ५२० ॥ ५२१ ॥ ५२२ ॥ ५२३ ॥ ५२४ ॥ ५२५ ॥ ५२६ ॥ ५२७ ॥ ५२८ ॥ ५२९ ॥ ५३० ॥ ५३१ ॥ ५३२ ॥ ५३३ ॥ ५३४ ॥ ५३५ ॥ ५३६ ॥ ५३७ ॥ ५३८ ॥ ५३९ ॥ ५४० ॥ ५४१ ॥ ५४२ ॥ ५४३ ॥ ५४४ ॥ ५४५ ॥ ५४६ ॥ ५४७ ॥ ५४८ ॥ ५४९ ॥ ५५० ॥ ५५१ ॥ ५५२ ॥ ५५३ ॥ ५५४ ॥ ५५५ ॥ ५५६ ॥ ५५७ ॥ ५५८ ॥ ५५९ ॥ ५६० ॥ ५६१ ॥ ५६२ ॥ ५६३ ॥ ५६४ ॥ ५६५ ॥ ५६६ ॥ ५६७ ॥ ५६८ ॥ ५६९ ॥ ५७० ॥ ५७१ ॥ ५७२ ॥ ५७३ ॥ ५७४ ॥ ५७५ ॥ ५७६ ॥ ५७७ ॥ ५७८ ॥ ५७९ ॥ ५८० ॥ ५८१ ॥ ५८२ ॥ ५८३ ॥ ५८४ ॥ ५८५ ॥ ५८६ ॥ ५८७ ॥ ५८८ ॥ ५८९ ॥ ५९० ॥ ५९१ ॥ ५९२ ॥ ५९३ ॥ ५९४ ॥ ५९५ ॥ ५९६ ॥ ५९७ ॥ ५९८ ॥ ५९९ ॥ ६०० ॥ ६०१ ॥ ६०२ ॥ ६०३ ॥ ६०४ ॥ ६०५ ॥ ६०६ ॥ ६०७ ॥ ६०८ ॥ ६०९ ॥ ६१० ॥ ६११ ॥ ६१२ ॥ ६१३ ॥ ६१४ ॥ ६१५ ॥ ६१६ ॥ ६१७ ॥ ६१८ ॥ ६१९ ॥ ६२० ॥ ६२१ ॥ ६२२ ॥ ६२३ ॥ ६२४ ॥ ६२५ ॥ ६२६ ॥ ६२७ ॥ ६२८ ॥ ६२९ ॥ ६३० ॥ ६३१ ॥ ६३२ ॥ ६३३ ॥ ६३४ ॥ ६३५ ॥ ६३६ ॥ ६३७ ॥ ६३८ ॥ ६३९ ॥ ६४० ॥ ६४१ ॥ ६४२ ॥ ६४३ ॥ ६४४ ॥ ६४५ ॥ ६४६ ॥ ६४७ ॥ ६४८ ॥ ६४९ ॥ ६५० ॥ ६५१ ॥ ६५२ ॥ ६५३ ॥ ६५४ ॥ ६५५ ॥ ६५६ ॥ ६५७ ॥ ६५८ ॥ ६५९ ॥ ६६० ॥ ६६१ ॥ ६६२ ॥ ६६३ ॥ ६६४ ॥ ६६५ ॥ ६६६ ॥ ६६७ ॥ ६६८ ॥ ६६९ ॥ ६७० ॥ ६७१ ॥ ६७२ ॥ ६७३ ॥ ६७४ ॥ ६७५ ॥ ६७६ ॥ ६७७ ॥ ६७८ ॥ ६७९ ॥ ६८० ॥ ६८१ ॥ ६८२ ॥ ६८३ ॥ ६८४ ॥ ६८५ ॥ ६८६ ॥ ६८७ ॥ ६८८ ॥ ६८९ ॥ ६९० ॥ ६९१ ॥ ६९२ ॥ ६९३ ॥ ६९४ ॥ ६९५ ॥ ६९६ ॥ ६९७ ॥ ६९८ ॥ ६९९ ॥ ७०० ॥ ७०१ ॥ ७०२ ॥ ७०३ ॥ ७०४ ॥ ७०५ ॥ ७०६ ॥ ७०७ ॥ ७०८ ॥ ७०९ ॥ ७१० ॥ ७११ ॥ ७१२ ॥ ७१३ ॥ ७१४ ॥ ७१५ ॥ ७१६ ॥ ७१७ ॥ ७१८ ॥ ७१९ ॥ ७२० ॥ ७२१ ॥ ७२२ ॥ ७२३ ॥ ७२४ ॥ ७२५ ॥ ७२६ ॥ ७२७ ॥ ७२८ ॥ ७२९ ॥ ७३० ॥ ७३१ ॥ ७३२ ॥ ७३३ ॥ ७३४ ॥ ७३५ ॥ ७३६ ॥ ७३७ ॥ ७३८ ॥ ७३९ ॥ ७४० ॥ ७४१ ॥ ७४२ ॥ ७४३ ॥ ७४४ ॥ ७४५ ॥ ७४६ ॥ ७४७ ॥ ७४८ ॥ ७४९ ॥ ७५० ॥ ७५१ ॥ ७५२ ॥ ७५३ ॥ ७५४ ॥ ७५५ ॥ ७५६ ॥ ७५७ ॥ ७५८ ॥ ७५९ ॥ ७६० ॥ ७६१ ॥ ७६२ ॥ ७६३ ॥ ७६४ ॥ ७६५ ॥ ७६६ ॥ ७६७ ॥ ७६८ ॥ ७६९ ॥ ७७० ॥ ७७१ ॥ ७७२ ॥ ७७३ ॥ ७७४ ॥ ७७५ ॥ ७७६ ॥ ७७७ ॥ ७७८ ॥ ७७९ ॥ ७८० ॥ ७८१ ॥ ७८२ ॥ ७८३ ॥ ७८४ ॥ ७८५ ॥ ७८६ ॥ ७८७ ॥ ७८८ ॥ ७८९ ॥ ७९० ॥ ७९१ ॥ ७९२ ॥ ७९३ ॥ ७९४ ॥ ७९५ ॥ ७९६ ॥ ७९७ ॥ ७९८ ॥ ७९९ ॥ ८०० ॥ ८०१ ॥ ८०२ ॥ ८०३ ॥ ८०४ ॥ ८०५ ॥ ८०६ ॥ ८०७ ॥ ८०८ ॥ ८०९ ॥ ८१० ॥ ८११ ॥ ८१२ ॥ ८१३ ॥ ८१४ ॥ ८१५ ॥ ८१६ ॥ ८१७ ॥ ८१८ ॥ ८१९ ॥ ८२० ॥ ८२१ ॥ ८२२ ॥ ८२३ ॥ ८२४ ॥ ८२५ ॥ ८२६ ॥ ८२७ ॥ ८२८ ॥ ८२९ ॥ ८३० ॥ ८३१ ॥ ८३२ ॥ ८३३ ॥ ८३४ ॥ ८३५ ॥ ८३६ ॥ ८३७ ॥ ८३८ ॥ ८३९ ॥ ८४० ॥ ८४१ ॥ ८४२ ॥ ८४३ ॥ ८४४ ॥ ८४५ ॥ ८४६ ॥ ८४७ ॥ ८४८ ॥ ८४९ ॥ ८५० ॥ ८५१ ॥ ८५२ ॥ ८५३ ॥ ८५४ ॥ ८५५ ॥ ८५६ ॥ ८५७ ॥ ८५८ ॥ ८५९ ॥ ८६० ॥ ८६१ ॥ ८६२ ॥ ८६३ ॥ ८६४ ॥ ८६५ ॥ ८६६ ॥ ८६७ ॥ ८६८ ॥ ८६९ ॥ ८७० ॥ ८७१ ॥ ८७२ ॥ ८७३ ॥ ८७४ ॥ ८७५ ॥ ८७६ ॥ ८७७ ॥ ८७८ ॥ ८७९ ॥ ८८० ॥ ८८१ ॥ ८८२ ॥ ८८३ ॥ ८८४ ॥ ८८५ ॥ ८८६ ॥ ८८७ ॥ ८८८ ॥ ८८९ ॥ ८९० ॥ ८९१ ॥ ८९२ ॥ ८९३ ॥ ८९४ ॥ ८९५ ॥ ८९६ ॥ ८९७ ॥ ८९८ ॥ ८९९ ॥ ९०० ॥ ९०१ ॥ ९०२ ॥ ९०३ ॥ ९०४ ॥ ९०५ ॥ ९०६ ॥ ९०७ ॥ ९०८ ॥ ९०९ ॥ ९१० ॥ ९११ ॥ ९१२ ॥ ९१३ ॥ ९१४ ॥ ९१५ ॥ ९१६ ॥ ९१७ ॥ ९१८ ॥ ९१९ ॥ ९२० ॥ ९२१ ॥ ९२२ ॥ ९२३ ॥ ९२४ ॥ ९२५ ॥ ९२६ ॥ ९२७ ॥ ९२८ ॥ ९२९ ॥ ९३० ॥ ९३१ ॥ ९३२ ॥ ९३३ ॥ ९३४ ॥ ९३५ ॥ ९३६ ॥ ९३७ ॥ ९३८ ॥ ९३९ ॥ ९४० ॥ ९४१ ॥ ९४२ ॥ ९४३ ॥ ९४४ ॥ ९४५ ॥ ९४६ ॥ ९४७ ॥ ९४८ ॥ ९४९ ॥ ९५० ॥ ९५१ ॥ ९५२ ॥ ९५३ ॥ ९५४ ॥ ९५५ ॥ ९५६ ॥ ९५७ ॥ ९५८ ॥ ९५९ ॥ ९६० ॥ ९६१ ॥ ९६२ ॥ ९६३ ॥ ९६४ ॥ ९६५ ॥ ९६६ ॥ ९६७ ॥ ९६८ ॥ ९६९ ॥ ९७० ॥ ९७१ ॥ ९७२ ॥ ९७३ ॥ ९७४ ॥ ९७५ ॥ ९७६ ॥ ९७७ ॥ ९७८ ॥ ९७९ ॥ ९८० ॥ ९८१ ॥ ९८२ ॥ ९८३ ॥ ९८४ ॥ ९८५ ॥ ९८६ ॥ ९८७ ॥ ९८८ ॥ ९८९ ॥ ९९० ॥ ९९१ ॥ ९९२ ॥ ९९३ ॥ ९९४ ॥ ९९५ ॥ ९९६ ॥ ९९७ ॥ ९९८ ॥ ९९९ ॥ १००० ॥

ज्ञानैः शनैः समार्थित्यक्तवानित्यर्थः ॥ स्फुटितवदिति पाठेऽशब्दविशेषणम् ॥ अत्युक्तद्वयार्थः ॥ ८०॥ स्फुटिति ॥ ब्रह्मात्यक्तनिर्गुणब्रह्मज्ञानेन त्रेविकचय्ययावत्पुरःपश्येत्पश्यति तवदादिममादौ भवंप्रणवमक्षरं दर्शयित्यर्थः ॥ तथा च श्रीभागवते ॥ ततो भूत्रिद्वौ नानाहति ॥ ८१ ॥ प्रणवसत्संप्रत्ययं प्रतीतिविशिष्टम् ॥ अकारमिति तार्थेऽप्येव ॥ अकारो कारमकारनादं बद्धात्मा को हि प्रणवस्तत्राकारार्थमाह ॥ अकारमिति ॥ सत्त्वं संपन्नं सत्त्वगुणैरेतम् ॥ ऋक्क्षेत्रज्ञादेवो विष्णोर्न तत्कारणमित्यर्थः ॥ तमः परेऽज्ञानपारसं ब्रह्मादर्शोतिर्दोषान्वयः ॥ ८२ ॥ उकारार्थमाह ॥ उकारमिति ॥

विष्णुरिति यावत् ॥ त्रिधा बद्धो भ्रमब्रह्मण कलैः संबद्ध इत्यर्थः ॥ रोरो वीति पुनः पुनरत्यथोरो रौतित्यर्थः ॥ रोरो वणानामसवनक्रमेण ऋग्भिर्यजुर्भिः सामभिः ॥ यदेनमृग्भिरंशं सतियजुर्भिर्गजं नितिसामभिः स्तुतंतीति महोभयस्तेजोरूपः ॥ ९५ ॥ श्रृंगाः श्रृगाणि चत्वारिऋक्यजुःसामार्थवरूपानि ॥ हस्तासोहस्ताः ॥ सप्तहस्ताः सप्तछदांसि ॥ देशेर्षिंप्रायणियोदयनीये ॥ त्रयशपादाश्चिग्नसवनानि ॥ एवं भूतो देवैः ब्रह्मणा पक्षेतेतिदोऽग्न्ययः ॥ ९६ ॥ जगदभिनोपादानं ब्रह्मब्रह्मणा दृष्टमित्याह ॥ यदंपरिति ॥ पुनर्भूयोऽपिलयादिद्वयवहस्यनादिवात् ॥ तद्व्रजंतस्याऽविलस्यभूतोदः कारणम् ॥ स्वयं भूवीजराहितम् ॥ ९७ ॥ लिंगनामनिर्वचनपूर्वकलिंगशब्दाभिधेयब्रह्मण दृष्टमित्याह ॥ लीनमिति ॥ ९८ ॥ पंचार्थाऽभिस्तमिति प्रियं रूपं नाम चेत्येवरूपाः ॥ अस्थिमिति गिर्यं रूपं नाम चेत्यर्थपंचकामित्युक्तेः ॥ चत्वारो वेदा इतिहासपुराणा निचेति पंचब्रह्मणि ॥ इतिहासपुराणानि पंचमो वेद उच्यत इत्युक्तेः ॥ रामलक्ष्मणभरतशत्रुघ्नाजानकीचेर्येवरूपानि वासुदेवं संपदं वर्षाप्रदुष्मानिरुद्धा स्तुतिमणीचेर्येवरूपानि वातमन्यतस्त्वरूपम् ॥ अ आदिर्घोषपंचानामिति दुष्टुणं संविज्ञानो बह्वीहिः ॥ अकारोकारमकारार्धमात्राविदुनादा इति सभारार्थः ॥ तभयतत्स्वरूपम् ॥ तथा च श्रुतिः ॥ अकारः प्रथमाक्षरो भवत्युकारो हि द्वितीयाक्षरो भवत्यथर्धमाश्रद्धयाक्षरो भवति विदुः पंचमाक्षरो भवति नादः षष्ठाक्षरो भवतीति ॥ नैरोक्षि नितरा दृष्टमित्यर्थः ॥ ९९ ॥ पंचाक्षरपंचा

शृंगाश्चत्वारिण्यासन्दस्तासःसप्तएवच ॥ द्वेशीर्षेचत्रयःपादाःसदेवोविधिनैक्षत ॥ ९६ ॥ यदंतलीनमखिलभूतंभाविभवद्युनः ॥ तद्विजंबीजरहितंदु
ह्मिणेनविलोकितम् ॥ ९७ ॥ लीनमृग्येतयैतदाब्रह्मस्तंबभाजनम् ॥ अतःसभाज्यतेसद्द्विर्योह्यंतद्विलोकितम् ॥ ९८ ॥ पंचार्थयत्रभारतेपंचब्रह्ममयं
हियत् ॥ आदिपंचस्वरूपंयन्त्रिरैशिवब्रह्मणह्यितत् ॥ ९९ ॥ तमालोक्यततोवर्धालिगरूपिणमीश्वरम् ॥ पंचाक्षरंपंचाच्चाभिर्भ्रुतुष्टावशंकरम् ॥ १०० ॥
ब्रह्मोवाच ॥ ॥ नमोऽकाररूपायनमोऽक्षरवुधुते ॥ नमोऽकारादिवर्णानांप्रभवायसदाशिव ॥ १ ॥ अकारस्त्वमुकारस्त्वमकारस्त्वमनाकृते ॥
ऋग्यजुःसारूप्यायनमोऽक्षरपातीतायतेनमः ॥ २ ॥ नमोनादात्मनेतुभ्यनमोऽबिदुकलात्मने ॥ अलिंगलिगरूपायसर्वरूपस्वरूपिणे ॥ ३ ॥ नमस्तेधाम
निधयेनिधनादिविवर्जित ॥ नमोभवायरुद्रायशर्वार्थायचनमोऽस्तुते ॥ ४ ॥

[illegible]

विपरीणमेवशेषीयत्तद्विचित्रिकाण्यहृते ॥ ४ ॥ पशूनांजीवानाम् ॥ तारग्रहणः ॥ उत्कटद्विवा ॥ सम-पक्षमंभवत्समादितिसम्बन्धस्तारमसर्वकारणाय
त्यर्थः ॥ अथवायेतिप्रतिशेधइत्यर्थः ॥ तत्वाचश्रुतिः ॥ नमःसोमवायचयसोमवायचनमःशंकरायचमस्कृत्यायेचेति ॥ ५ ॥ अमायायशुद्धाय ॥ विवरायणसमंगलाय ॥ मंगलानांमंगल
मितिसम्भूतः ॥ कर्पादिनिजदालुदधारिणे ॥ शितिकंठलीय्रीव ॥ ६ ॥ मनुष्यमायमरुतेकूपमध्यश्रेष्ठाय ॥ विप्रायःपशुःनेत्रप्रविशतिशितयिहृत्फेणेतिप्रविष्टस्त्वस्मै ॥ तथाचश्रुतिः ॥
यद्वावैविष्णुः पद्मविप्रीः यद्वावसुपुततिष्ठतीति ॥ शिपयोरमयमेवनिविशयेतिवा ॥ शैत्याच्छययोगाज्जशीतिवाप्यचक्षते ॥ तयानद्रक्षणजैवशिपयोरुसमयोभवाः ॥ नेत्रप्रशान्तिश्चेनः
शिपयिष्ठिद्वेष्ट्यद्वैविचनानात् ॥ अद्वत्सायदीर्घाय ॥ तस्यविद्वत्साय ॥ ७ ॥ कुमारगुरोरेस्तज्जनयित्रे ॥ श्वेतायशुद्धाय ॥ कृष्णायनीलाय ॥ पीतायहृदयाय ॥ अरण्यमूतं
येदंछादितिरूपायेत्यर्थः ॥ अन्यक्तारगवणयैतिवा ॥ ८ ॥ धूम्रवर्णयंकृष्णलोहितरूपाय ॥ पिंगाकपिलवर्णाय ॥ किर्मिखचस्तेकृष्णवर्णाय ॥ पाटलवर्णायश्वेतस्ततर्णाय ॥ शुक्लपीतामि

नमऽध्यायमीमाथश्रूनांपतयेनमः ॥ नमस्तारस्वरूपायसंभवायनमोस्तुते ॥ ५ ॥ अमाथायनमस्तुभ्यंनमःशिवतरायते ॥ कपदिनेनमस्तुभ्यंशिति
कंठनमोस्तुते ॥ ६ ॥ मीढुममायगिरिशिपिषिषायतेनमः ॥ नमोऽह्स्वायस्वर्वायबृहतेष्वरूपिणे ॥ ७ ॥ कुमारगुप्तेभ्युकुमारवपुनेनमः ॥ नमः
श्वेतायकृष्णायपीतायारुणमूर्तये ॥ ८ ॥ धूम्रवर्णायपीतायनमःकिमर्षिर्वचसे ॥ नमःपाटलवर्णायनमोहारितेजसे ॥ ९ ॥ नानावर्णस्वरूपायवर्ण
नांपतयेनमः ॥ नमस्तेस्वरूपायनमव्यंजनरूपिणे ॥ ११० ॥ उदात्तायादुदात्तायस्वर्वायनमोनमः ॥ द्वस्वर्दीर्घप्लुतेशायसविमर्गायतेनमः ॥
॥ ११ ॥ अनुस्वारस्वरूपायनमस्तेसानुनासिक ॥ नमोऽनिरनुनासायदंत्यतालव्यरूपिणे ॥ १२ ॥ ओष्ठयोऽस्यस्वरूपायनमऽम्बस्वरूपिणे ॥
अंतस्थायनमस्तुभ्यंपंचमायपिनाकिने ॥ १३ ॥ निषादायनमस्तुभ्यंनिषादपतयेनमः ॥ वीणावेणुमंदगादिवाह्यरूपायतेनमः ॥ १४ ॥

[illegible]

१ नैषाव्याख्यामनोरमा, अर्जुनयुद्धे किरातेश्वरायै तिसर्मा च नाचिन्तनयाचेति ।

सुदंशदिशब्देनडमस्तयोगहृते ॥ १४ ॥ तारायात्युच्चस्वरूपाय ॥ यदाहामस्तारोत्पद्यते ॥ मंद्रायगंभीरशब्दरूपाय ॥ पाणिनांघारायभयंकराय ॥ तद्विपरीतानामपोगेयश्वा
राख्यमंत्ररूपायैति ॥ तानायकतिलंबस्वरूपाय ॥ तदुक्तम् ॥ तानाएकोनपंचाशदिति ॥ मूर्च्छनापतेयेतदालापमवतयिषे ॥ तदुक्तम् ॥ मूर्च्छनास्त्वेकवशतिरिति ॥ १५ ॥ स्याधियंचारि
भेदेनन्यावरजंनमभेदेन ॥ यद्वा स्याधिसंचारिभिर्देवैर्संगीतशास्त्रेप्रसिद्धोत्तयभेदेनभावस्वरूपिणे पदार्थरूपािणे ॥ तालप्रियायकालक्रियामानप्रियाय ॥ यदाहामरः ॥ तालः कालक्रियामानमिति ॥
करपुटादिक्रियभाषणवाद्यप्रियायैति ॥ तालायतस्वरूपाय ॥ लास्यतांडवजन्मनेलास्यतांडवयोर्वेतेनविशेषयोः कारणाय ॥ १६ ॥ तौर्धत्रिकृत्प्रयगीतवाद्यंतस्वरूपाय ॥ तदेवतौर्धत्रिकंमहत्प्रिययन्त्र

नमस्तारयमंद्रायधोराघोरमूर्तये ॥ नमस्तानस्वरूपायमूर्च्छनापतयेनमः ॥ १५ ॥ स्याधिसंचारिभेदेननमोभावस्वरूपिणे ॥ तालप्रियायतालया
लास्यतांडवजन्मने ॥ १६ ॥ तौर्धत्रिकस्वरूपायतौर्धत्रिकमहाप्रिय ॥ तौर्धत्रिककृतांभक्त्यानिर्धणश्रीप्रदायक ॥ १७ ॥ स्थूलसूक्ष्मस्वरूपायट्टश्याह
श्वस्वरूपिणे ॥ अर्वाचीनायचनमःपराचीनायतेनमः ॥ १८ ॥ वाक्प्रपंचस्वरूपायवाक्प्रपंचपरायच ॥ एकायानेकेभेदायसदसत्पदयेनमः ॥ १९ ॥
शब्दब्रह्मनमस्तुभ्यंपरब्रह्मनमोस्तुते ॥ नमोवेदांतेवेद्यायवेदानांपतयेनमः ॥ २० ॥ नमोवेदस्वरूपायवेदगोचरमूर्तये ॥ पार्वतीशनभस्तुभ्यंजगदी
शनमोस्तुते ॥ २१ ॥ नमस्तेदेवदेशेदेवादिष्वपदप्रद ॥ शंकरायनमस्तुभ्यंमहेश्वर ॥ २२ ॥ नमस्तेजगदानंदनमस्तेशशिशेखर ॥ मृत्युं
जयनमस्तुभ्यंनमस्तेत्र्यंबकायच ॥ २३ ॥ नमःपिनाकहस्तायत्रिशूलयुधधारिणे ॥ नमस्त्रिपुरहंत्रेचनमौधकनिषूदन ॥ २४ ॥ कंदर्पदपदलननमो
जालंधरारये ॥ कालायकालकालायकालकूटविषादिने ॥ २५ ॥ विषादहंत्रेभक्तानामभक्तैकविषादद ॥ ज्ञानायज्ञानरूपायसर्वज्ञायनमोस्तुते ॥
॥ २६ ॥ योगसिद्धिप्रदासिस्वयोगिनांयोगसत्तम ॥ तपसांफलदोसिस्त्वंतपस्विभ्यस्तपोधन ॥ २७ ॥

सतयातंसंवाधनंतौर्धत्रिकमहाप्रिय ॥ यदाहामरएतदेवेति ॥ निर्वाणश्रीःकैवल्यलक्ष्मीः ॥ १७ ॥ स्थूलसूक्ष्मेकार्यकारणे ॥ दृश्यंशृण्व्यमेजःअदृश्यंवाय्वाकाशतत्स्वरूपेणभावाभावरूपेणैतिवा ॥
अर्वाचीनायइदानीतिनाय ॥ पराचीनायमाकालीनाय ॥ १८ ॥ वाक्प्रपंचशब्दवितरः ॥ परायकारणाय ॥ वस्तुतएकय ॥ माययाज्जेकप्रकाशाय ॥ सदस्यतयेकार्यकारणानियत्रे ॥ १९ ॥ शब्दब्रह्म
वेदः ॥ वेदांतेवेद्यायवेदगोचराय ॥ तंचौपनिषदंपुरुषंपृच्छामीतिश्रुतेः ॥ पतयेनिषे ॥ २० ॥ वेदगोचरमूर्तयेवेदवेदःस्वप्रकाशश्रिद्धातुस्तद्विषयरूपाय ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ कालकाल
यतीतिकालकालः ॥ सकालकालःकालाग्निकालयूषिकमक्षकः ॥ कालोपिकाल्यतेज्जेनेत्यादिश्रुतिस्मृतिभ्यः ॥ कालकूटाख्ययद्विषदक्षिणे ॥ २५ ॥ ज्ञायतेनेनेतिज्ञानतस्मैसाधनान्यत्यर्थः ॥ २६ ॥ २७ ॥

॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ नीलस्फटिकैकैत्यम् ॥ ३२ ॥ पितृवनंमदानम् ॥ ३३ ॥ कुतंतकृततक्रोयमयापियमद्रत्यर्थः ॥ कालाग्रिद्रुःमकषणमुखाग्निः ॥ संवर्तप्रलयः ॥ ३४ ॥ पुंमकृतिरूपाभ्यांपुरप्रधानरूपाभ्याम् ॥ अक्षिपदमणोर्नित्रावकस्यसमुल्लेपादुन्मेयात् ॥ ३५ ॥ ननुकपालस्रविणोमोकिमियमतितुतिःत्रिपतेत्राह ॥ कपालेति ॥ खलः

त्वमेवमंत्ररूपोसिमंत्राणांफलदोभवान् ॥ महादानफलंत्वमैवमहादानप्रदोभवान् ॥ २८ ॥ महायज्ञस्त्वमेवमहायज्ञफलप्रद ॥ त्वं सर्वः स्वर्गस्त्वैव सर्वदः सर्वहर्भवान् ॥ २९ ॥ सर्वभुक् सर्वकर्ता त्वं सर्वसंहारकारक ॥ योगिनांहृदयाकारकृतालयनमोस्तुते ॥ ३० ॥ त्वमेव विष्णुरूपेण शंखचक्रगदाधार ॥ त्रिलोकात्रायसेत्रातः सत्त्वभूतेनमोस्तुते ॥ ३१ ॥ त्वमेव विद्यया स्येतद्विधिभूत्वा विधानवित् ॥ रजोरूपसमालंब्य नीलजस्कपदप्रद ॥ ३२ ॥ त्वमेव हि महासूद्रस्त्वं महोभुजं भुवत् ॥ त्वमेव हि महाभीमो महापितृवने चर ॥ ३३ ॥ तामसं तनुमाश्रित्य वं कृतांतकृतांतक ॥ कालाग्रिद्रुदोभूत्वा तित्वं संवर्त प्रवर्तकः ॥ ३४ ॥ त्वंपुप्रकृतिरूपाभ्यामहदाद्यविलज्जगत् ॥ अक्षिपदमसमुल्लेपात्पुनराविःकरोप्यज ॥ ३५ ॥ उन्मेप विनिमेषौ ते सगसि रैकैकरणम् ॥ कपालमालाखेलोयं भवतः स्वरैचारिणः ॥ ३६ ॥ त्वत्कंठे नृकोटीयधृज्जटिया विभासते ॥ सर्वेषामंतदग्धानां सांस्फुटं बीजमालिका ॥ ३७ ॥ त्वतः सर्वं भिदं शंभोत्वयि सर्वचराचरम् ॥ कस्त्वांस्तोतुं विजानाति पुरावाचामगोचरम् ॥ ३८ ॥ स्तोतां त्वं हि स्तुतिस्त्वं हि नित्यं स्तुत्यस्त्वमेव च ॥ वेदयोनयः शिवायेति नान्यद्वेदयैर्वर्किचन ॥ ३९ ॥ त्वमेव हि शरण्यं मे त्वमेव हि गतिः परा ॥ त्वामेव प्रणमामीशमस्तुभ्यं नमो नमः ॥ ४० ॥ इत्युदीयांसि कृद्गधाः प्रणनाममहेश्वरम् ॥ प्रणवाख्यं महालिंगरूपं दंडवद्वितौ ॥ ४१ ॥ ईश उवाच ॥ ततो गिरिद्रितनेयश्चुत्वा ब्रह्म स्तुतिं पराम् ॥ परमेश्वरस्य चिहंतुं द्रोहं मद्भुतम् ॥ ४२ ॥ अमृतोऽहं ततो लिंगान्मूर्तिमास्थाय शंकराम् ॥ प्रसन्नोऽस्मि वं ब्रूहीत्युवाच चतुराननम् ॥ ४३ ॥ चतुर्वक्त्रः समुत्थाय प्रत्यक्षं वीक्ष्य माममथ ॥ पुनर्जयजेत्युक्त्वा प्रणनमकृतां जलिः ॥ ४४ ॥ आनंदवाष्पसलिलेन त्रोदहस्तनूरुहः ॥ गद्गदेन स्वरगेण थप्रोवाच जलजाननः ॥ ४५ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ यदि प्रसन्नो देव शयिदेवो वगेमम ॥ तदेतस्मिन् महालिंगसांनिध्यैऽस्तु शंकर ॥ ४६ ॥

श्रीढा ॥ ३६ ॥ नृकोटीनशिरोऽस्थि ॥ यद्वाहमरः ॥ शिरोस्थानिकरोऽक्षीति ॥ अंतःप्रलयः ॥ बीजमज्ञानम् ॥ ३७ ॥ अभिन्नानि भित्तोपादानतामाह ॥ तत्तः भवति ॥ पुरावाच ॥ प्राचर्षभूतिमतविदोदीनामनादीनां वाचविदोनामिति तिसामानाधिकरण्यं ॥ ३८ ॥ हिंशब्दो वेकारार्थः ॥ ३९ ॥ १४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ जलजाननः पद्मासनः ॥ ४५ ॥ ४६ ॥

भौक्तिकमुक्तिर्भक्तानामेकामुख्यां सायुज्यलक्षणामुक्तिं ददातीति तथा ॥ ४७ ॥ विद्युत्तुल्यब्रह्मोक्तम् ॥ ४८ ॥ सर्वान्नायनिधिरविलेख्यः ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ अथ तन्मं
 चानामकारादीनां तद्वाचानां वा ब्रह्मविष्णुरुद्रेक्षरसदाशिवानामायतनमाश्रयभूतमीशानलिंगमित्यर्थः ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ कपिलो विष्णुः ॥ सिद्धानां कपिलश्चास्मीति भवदुक्तेः ॥
 अयमेव वरोदयो नान्यन्वरमहवृणे ॥ ओंकारेश्वरनामैतदस्तु भौक्तिकमुक्तिदम् ॥ ४७ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ विद्युत्कमिति विष्णुप्रेसमाकर्ण्यते देशितः ॥
 उवाच वचनं चैतत्तथास्तु चतुराननम् ॥ ४८ ॥ वरानन्यानिपि विष्णुः शस्त्रस्तत्क्षणाद्दौ ॥ विधेयदीर्घतपसे तथास्तु त्याति तोषितः ॥ ४९ ॥ ॥ ईश उवाच ॥
 सुरश्रेष्ठ तपःश्रेष्ठ स र्वास्त्रायानि धिर्भव ॥ सुष्टेः करणसामर्थ्यतैवास्तु मदनुग्रहात् ॥ ५० ॥ पितृमहत्स्वसर्वेषां सामान्यभूमेवान् ॥ तत्तपःफलं द्वांशं श्रद्धेन
 ह्निगमुत्थितम् ॥ ५१ ॥ परमोकाररूपं च शब्दब्रह्ममयं विधे ॥ अस्या राधनतः पुंसां नदं ब्रह्मणः पदम् ॥ ५२ ॥ अकाराख्यमिदं लिङ्गमुकाराख्यं विदुर्मुमुक्षुः ॥
 मकाराह्वयमेतच्च न दाल्यं बिंदुसंज्ञकम् ॥ ५३ ॥ पंचायतनमीशानमित्यमेतदुदीरितम् ॥ मोक्षाय सर्वजंतूनामस्मिन्ना नंदकानने ॥ ५४ ॥ तावत्परमो
 दरीतीर्थे विलोक्यो कारमीश्वरम् ॥ न जातु जायते जंतुर्जननी जठरे क्वचित् ॥ ५५ ॥ एतन्नादेश्वरलिंगमेतद्विहंगमुदुर्लभम् ॥ रम्येभ्यो दर्शयिष्ये नन्दं त्वं विदुः
 किदम् ॥ ५६ ॥ यदेतत्कपिलं ज्योतिरिति तद्विलोक्यते ॥ अतस्तु कपिलेशाख्यमेतद्विहंगमुदुर्लभम् ॥ ५७ ॥ मत्स्योदरीयदा गंगः कपिले र्पद्मिने च ॥
 तदा तत्र नरः स्नात्वा ब्रह्महत्यां व्यपोहति ॥ ५८ ॥ वरणोऽस्ति रूपानीयेषु नदीनां यमिश्रिते ॥ स्नात्वा न देश्वरं दृष्ट्वानरः किमनुशोचति ॥ ५९ ॥ ॥ ५६ ॥ ॥ ५७ ॥
 च चतुर्दशतीर्थानि सहस्रगैः ॥ षष्टिकोटिसहस्राणि मत्स्योदर्या विशति हि ॥ ५६ ॥ प्रणवेशसमीपे तु यदा गंगा समेष्यति ॥ नदाशुभ्यो नमः फलं लयेत् ॥
 पितृवल्लभः ॥ ५७ ॥ तत्र स्नानं जपोदानं हवनं देवतार्चनम् ॥ मत्स्योदर्यामक्षयस्यादोकारेश्वरसन्निधौ ॥ ५८ ॥ ओंकारदर्शनदेववाजिदं फलं लयेत् ॥
 तस्मात्काश्याप्रयत्नेन दृश्योऽंकार ईश्वरः ॥ ५९ ॥ दुर्लभं मानवं जन्म चतुर्वर्गकसाधनम् ॥ जलबुद्धुद्वत्तत्स्यान्नादेश्वरं ज्ञेयमेतदक्षितः ॥ ६० ॥ निगीत्यैकं
 पिलेशानं स्नात्वा मत्स्योदरीजले ॥ कृत्वा पिंडप्रदानानि पितृणामनुगोभवेत् ॥ ६१ ॥ कृत्वा पिमाहात्यापानि भूरीण्येव महांत्यपि ॥ नृशशोभनः फलो
 व्यकुतस्त्रस्य तैवैयमात् ॥ ६२ ॥ ओंकाराय त्राभिमुखं नवीक्ष्य पितामहाः ॥ परि नृत्यं तिम्रुदिताः स्वसंतानसमुद्भवम् ॥ ६३ ॥ नृत्यपदं वि
 नामस्मृत्वा स्मृत्वा नमस्यति ॥ तंतमुन्नयते प्राज्ञः पितृब्रह्मणः पदम् ॥ ६४ ॥ रुद्राणां निधुंतं जवाय फलं सम्यगायते ॥ तत्फलं भवेत्तु न भक्तयो
 कारविलोकनात् ॥ ६५ ॥

तत्संबन्धिज्योतिः ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ १६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ जलबुद्धुद्वयथा उचितं तद्वत्तत्स्य जन्मदृश्यर्थः ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ संतानो वंशः ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ निधुंतं लयम् ॥ ६९ ॥

॥ ७० ॥ ७१ ॥ विपद्यते प्रियते ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ तारतीयमोक्षातीर्थम् ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ नन्यैत्रावगम्यते तदुल्लेख्येवागतेदयर्थः ॥ तत्र हेलुत्सुष्येति ॥ त्वयुष्येदयत
स्त्वयुषादृष्टस्योदयात् ॥ ७७ ॥ विवेचिवेहेति ॥ अथवा राणस्यास्थित्वावाचरिविवेहेत्युक्तान् ॥ संश्लेषपूर्वमपिकाशीर्यितेततः प्रत्येयमुक्तमस्मिन्तव्यमिति ॥ ७८ ॥
सव्यभक्त्यसमालोकोतिस्मृतसुखे ॥ ७९ ॥ ब्रह्मस्त्वेन ब्रह्मप्रतिपादकेन स्वरुतेन वा ॥ १८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ इति श्रीरामानन्दकृतया काशीखंडटीकाया त्रिसप्ततितमो
केवलधूमिभारया जन्मिनो जन्मतस्य वै ॥ येनानन्दनेदृशो नोकारः सर्वकामदः ॥ १७० ॥ एकमोकासमालोक्यसमस्तेशोणिमडले ॥ लिगजातानि सर्वा
णि दृष्टानि न्यूनसंशयः ॥ ७१ ॥ प्रणवेशं प्रणम्याथ यद्व्यत्र विपद्यते ॥ स्वलोकाववायाथाकाश्यासु क्षितिमवाप्नुयात् ॥ ७२ ॥ अस्मिं ह्येते स दब्रह्म
नस्थास्यामीति विनिश्चितम् ॥ दास्यामि च सदामोक्षमेतं ह्येतावचायै ॥ ७३ ॥ ओंकारसकृदयत्र न रानवाप्रयत्नतः ॥ कृतकृत्यो भवेन्नूनपरमल्पद
नुग्रहात् ॥ ७४ ॥ ओंकारपश्चिन्मभोगेतारतीयमनुत्तमम् ॥ कृतोदकक्रियस्तत्र नस्तर्तिदुर्गतिम् ॥ ७५ ॥ ओंकारेशस्य ये भक्ता ज्ञयारत्नवमानवाः ॥
मनुष्यचर्मणान्नद्वैतेश्चद्रामोक्षगामिनः ॥ ७६ ॥ अस्य लिगस्य माहिमानान्यैत्रावगम्यते ॥ त्वयुष्येदयतो यस्माद्विधेवा विप्रदिदम् ॥ ७७ ॥
एतं ह्यिगप्रभावाच्च सर्वज्ञास्य सितत्त्वतः ॥ विधेविधेहितस्मात्सर्वमेतच्चारम् ॥ ७८ ॥ इतिदत्त्वावतरस्मै ब्रह्मणे पद्मसंभवे ॥ तस्मिन्नेव महालिङ्गेशभुल्लो
बध्ववह ॥ ७९ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ ब्रह्मापि भजते द्यापितं ह्यिगं कलशोद्व ॥ स्तुवन् ब्रह्मस्त्वेन वस्त्वात्मना विहितेन हि ॥ १८० ॥ ब्रह्मस्तवं जगन्मत्स्यः
सर्वैः पापैः प्रमुच्यते ॥ पूयते च महापुण्ये ज्ञानं प्राप्नोति सत्तमम् ॥ ८१ ॥ ब्रह्मस्तविमं जगत्या त्रिकालपरिवत्सरम् ॥ अंतकाले भवेज्ज्ञानयेन बंधात्प्रमुच्यते ॥
॥ १८२ ॥ ॥ इति श्रीस्कादिमहापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखंड उत्तराध्याये ओंकारमहिमवर्णननाम त्रिसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७३ ॥
॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ शृणुवातापि संहर्तकाश्यापातकं तं किनी ॥ पद्मकल्पयतु यावृत्तादमनस्य द्विजन्मनः ॥ १ ॥ भारद्वाजस्य तनयादमनोनामनामतः ॥
कृतमौजीविधिः सार्थविद्याजातप्रश्रद्धा च ॥ २ ॥ संसारदुःखबहुलजीवितं चापि चंचलम् ॥ विज्ञाय दमनो विद्वान्निजगाम महाव्रिजात् ॥ ३ ॥ कश्चिद्दि
समालंब्य निर्वंदरमंगतः ॥ प्रत्याश्रमं प्रति न गन्तव्यं विधुप्रतिकाननम् ॥ ४ ॥ प्रतितीर्थं प्रति न दिसं ब्रह्ममतपेयुतः ॥ यावन्त्यायतनानीहातिष्ठति परितो
भुवम् ॥ ५ ॥ अच्युवासतावंतिसंयतो द्वियमानसः ॥ परं मनसः स्थैर्यं विद्यापि प्रापि च तनैव ॥ ६ ॥ मनोराधोपदेशं च कुत्र चित्कापि न क्षितः ॥ कदाचिद्वैक्यो
गात्सदमनोनामनातपसः ॥ ७ ॥ रेवातेनैरैश्वर्यं चारमकं टकम् ॥ महदायतनं पुण्यमोकारस्यापि तत्र वै ॥ ८ ॥ दृष्ट्वा ह्यमनोनामनासंक्षितः स्थैर्यमवाप्नुह ॥
अथपशुपतोस्तत्रासनिरीक्ष्य तपोधनान् ॥ ९ ॥

अध्यायः ॥ ७३ ॥ ॥ अच्युये सतातितमे चतुर्भिरधिकेतथा ॥ पुनरोंकारमाहारम्यं ज्येष्ठैश्च सति स्म ॥ १ ॥ विस्तरेण काश्याहात्म्यं मकुम्भितं हिासं प्रस्तावयति ॥ श्रुतिमिति ॥ दमनस्य
यावृत्ताक्येतेश्वरः ॥ तां शृण्विष्यत्यर्थः ॥ कीदृशी कथेत्यत्राह ॥ महापातकस्य तं किनीनाशिनी ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ प्रत्येक्यमतिमुदम् ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ रेवानमंदा ॥ ८ ॥ ९ ॥

विहितप्राणयात्रावमाणसंधारणार्थकृतैर्भक्षानुक्तभैक्षान्नानितियावत् ॥ तथाचमैत्रायणीयश्रुतिः ॥ चतुर्वर्णेषुभैक्षं चेत्याणिपात्रेणाज्ञान्कुर्यात् ॥ ओषधवत्यादनीयात् ॥ माणसंधारणार्थयथासे
 देष्टुद्धिर्न जायत इत्यादिः ॥ १० ॥ अचलमानसस्त्यरचिन्तात् ॥ आचार्यस्यगर्नान्नः ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ भगोऽहेषुष्य ॥ १५ ॥ दयादःपुत्रः ॥ १६ ॥ अशिष्रिय
 श्रितवानस्मि ॥ १७ ॥ हवनं होमः ॥ १८ ॥ बह्वनेहसंबुद्धकालम् ॥ अतिवाहितानिताः ॥ १९ ॥ अद्युषितानिआश्रितानि ॥ २० ॥ रसायनानिधतुप्रयोगाः ॥ सिद्धाद्युषितकंदराः
 विभूतिभूषिततवृत्कृतलिंगसमर्चनान् ॥ विहितप्राणयात्रांश्चकृतगतमविचारणान् ॥ १० ॥ स्वस्थोपविष्टान्स्वशुराग्रतोऽचलमानसान् ॥ प्रणभ्योपा
 विशत्तत्रतदाचार्यस्यसन्निधौ ॥ ११ ॥ प्रबद्धहस्तगुह्यगलःप्रणमत्तत्तत्कंधरः ॥ अथपाशुपताचार्योर्गोनाममहाभुनिः ॥ १२ ॥ वार्धकेनसमाक्रांतस्तप
 साकृश्रविग्रहः ॥ शंभोराधनेनिष्ठःश्रेष्ठःसर्वतपस्विषु ॥ १३ ॥ प्रपच्छदमनंचेति कस्त्वं कस्मादिहागतः ॥ तरुणोपिविक्तोऽसि कुतस्तद्भूतम् ॥ १४ ॥
 इतिप्रणयपूर्वसनिशम्यदमनोऽब्रवीत् ॥ भगोःपाशुपताचार्यसर्वज्ञाराधनप्रिय ॥ १५ ॥ कथयामि यथाधर्तनिजचेतोविचष्टितम् ॥ अहंज्ञाह्मणदायादो
 वेदशास्त्रकृतश्रमः ॥ १६ ॥ संसारासाराज्ञात्वावानप्रस्थमशिश्रियम् ॥ अनेनैवशरिरेणमहासिद्धिमभीप्सता ॥ १७ ॥ स्नातंबहुश्रुतीर्थेषुप्रयत्नाज्ज्ञातास्तुको
 टिशः ॥ देवताःसेविताबह्वचोहवनंचकृतंबहु ॥ १८ ॥ श्रुश्रुषिताश्चश्रुबोहवोबह्वनेहसम् ॥ महाशमशानेषुनिशाभूयस्योन्यतिवाहिताः ॥ १९ ॥
 शिखराणिगिरिद्राणांमयाचाध्युषितान्यहो ॥ दिव्यौषधिसहस्राणिमयासंसाधितान्यपि ॥ २० ॥ रसायनानिबहुशःसेवितानिमयापुनः ॥ महासाहसमालं
 व्यसिद्धाद्युषितकंदराः ॥ २१ ॥ मयाप्रविष्टाबहुशःकृतांतवदनोपमाः ॥ तपश्चापिमहत्तत्तंबहुभिर्नियमैर्यमैः ॥ २२ ॥ परंकिंचित्किंचिन्नैक्षिद्वयं
 कुरमपिप्रभो ॥ इदानींत्वामनुप्राप्यमहींपर्यटतामया ॥ २३ ॥ मनसःस्थैर्यमापन्नमिवसंप्राप्तसिद्धिना ॥ अवश्यंत्वन्मुखांभोजाद्वद्भयोनिःसरिष्यति ॥
 ॥ २४ ॥ तेनैवमहतीसिद्धिर्भविषीममनान्यथा ॥ तद्वह्निपदेशंचकथंसिद्धिर्भवेन्मम ॥ २५ ॥ अनेनैवशरिरेणार्थिवेनप्रथीयसी ॥ दमनस्यनि
 शम्येतिगर्गाचार्योवचस्तदा ॥ २६ ॥ प्रत्यक्षदृष्टंप्रोवाचमहदाश्चर्यमुत्तमम् ॥ सर्वेषांशृण्वतांतत्रशिष्याणांस्थिरचेतसाम् ॥ मुमुक्षूणांधृतवतांमहापाशुपतं
 व्रतम् ॥ २७ ॥ ॥ गजवाच ॥ ॥ अनेनैवदेहेनयदित्वंसिद्धिकासुकः ॥ शृणुष्ववाहितोभूत्वातदातेकथयाम्यहम् ॥ २८ ॥ अविमुक्तेमहाक्षेत्रेसर्वसि
 द्धिप्रदेसताम् ॥ धर्मार्थकाममोक्षास्वयत्नानांपरमाकरे ॥ २९ ॥

सिद्धसेवितदर्थः ॥ २१ ॥ २२ ॥ सिद्धबुद्धुरसिद्धिकारणम् ॥ अपिवायैर्नैक्षित्यन्तरद्वयः ॥ २३ ॥ संप्राप्तासिद्धिर्येनेन ॥ शुद्धिर्नेनैकचित् ॥ २४ ॥ यथापमनःस्थं प्रमाप्यतेतया महतीसिद्धिः
 कथमेवविष्यति तदेतस्सुपदेशोपपत्तिकमुपदेशोभानं वचनं वा ब्रूहिकथयेत्यर्थः ॥ २५ ॥ प्रथीयसीमहत्तम ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ अविमुक्त इति ॥ अविमुक्तेसाक्षात्तमयद्वृत्तं तत्कथयामीत्यष्टमेनान्ययः ॥

अविमुक्तं विनिर्दिष्टं महोक्षेदइत्यक्षरचतुष्टयन्यैः सार्धं तत्तमभिः ॥ तत्तांमण्डिव्यष्टिणीमात्राणामाकरोजन्मभूमिरूपसागरे ॥ २९ ॥ सर्वकर्मोप्येव शलभाः पतंगस्तैर्वाप्रदीपमेप्रदीप्ताग्रहद्वये ॥ अतिप्रसंगवयन्केशमित्यपेक्षायामाह ॥ समाश्रितानां सर्वेषां जंतूनामिति ॥ तमस्तोममहाद्विधिवद्ज्ञानिकरमहावात्रो ॥ तमस्तोममहाद्विधिवत्किंचित् ॥ ३० ॥ कर्मण्येवमरुहद्विज्ञास्तेषां दत्ताश्रयवत्तु वत्तौ ॥ औषधवद्वानलस्तस्पर्शाविषाणवीरूपे ॥ ३१ ॥ दीर्घनिद्रायात्माज्ञानम् ॥ तदुक्तमद्वैतमकांदे ॥ आत्माज्ञानं महानिद्राज्ञानं तस्मिञ्जगन्मये ॥ दीर्घस्वप्नमभूत्स्वप्नमोक्षादिविप्रसृजितं ॥

समाश्रितानां जंतूनां सर्वेषां सर्वकर्मणाम् ॥ शलभानां प्रदीपाभेतसः स्तोममहाद्विषि ॥ ३० ॥ कर्मभूरुहद्विज्ञासंसारव्याधौ वैशेषि ॥ निर्दाणलक्ष्मी क्षीराब्धौ सुखसंकेतसद्धानि ॥ ३१ ॥ दीर्घनिद्राप्रसुप्तानां परमोद्बोधधायिनि ॥ यातायातश्रमापन्नप्राणिभारमहीरुहि ॥ ३२ ॥ अनेकजन्मजनि तमहापापाद्विषाणि ॥ नामाचारकृतां पुंसामहार्थयोविधायिनि ॥ ३३ ॥ विश्वेशितुः परे यात्रिमीश्विस्वर्गपर्वण्योः ॥ स्वर्धुनीलोलकच्छोलनित्यक्षा लितभूतले ॥ ३४ ॥ एवं विधेमहोक्षेत्रसर्वदुःखौघहारिणि ॥ प्रत्यक्षं मयद्वन्द्वतद्रुवीममहामते ॥ ३५ ॥ यत्र कालभयनास्ति यत्र नास्त्येन मोभयम् ॥ तक्षेत्रमाहिमानं कः सम्यग्वर्णयितुं क्षमः ॥ ३६ ॥ तीर्थानि यानिलोके किं स्मिञ्जतूनामवहान्यहो ॥ तानि सर्वाणि शुद्धार्थकाशीमायातिनित्यशः ॥ ३७ ॥ अपिकाश्यां वसेद्यस्तु स वाशीसर्वविक्रयी ॥ सयांगतिलभेन्मन्यैर्यज्ञैर्दानैर्नान्यतः ॥ ३८ ॥ रामबीजसमुद्भूतः संसारविटपोमहात् ॥ दीर्घस्वप्न कुठारेण च्छिन्नः काश्यां न वर्धते ॥ ३९ ॥ सर्वेषामुपराणां तु कारीपरमऊरः ॥ वपुर्वीजमिदं तस्मिन्नुतैव प्ररोहति ॥ ४० ॥ स्मरिष्यतीह येन शशां मवश्यं ते पिसाधवः ॥ तेष्वौघविनिर्मुक्तायास्यति गतिमुत्तमाम् ॥ ४१ ॥ विभूतिः सर्वलोकां नानस्यादीनां सुभुगा ॥ अमंगराविमुक्तस्य स तु लब्धः शिवाज्ञया ॥ ४२ ॥ कृमिकीटपतंगानामविमुक्तेतदनुजाम् ॥ विभूतिर्हश्येतया सक्कास्ति ब्रह्मांडमंडले ॥ ४३ ॥ वाराणसीयदाश्रया कदाचित्कालपुन्यं यात् ॥ स उपयायो विधातव्यो येन नो निष्कमो बहिः ॥ ४४ ॥ पूर्वतो मणिकर्णशोभाद्देशोदक्षिणे स्थितः ॥ पश्चिमे चैव गोकर्णे भारभूतस्तथोत्तरे ॥ ४५ ॥

महेश्वरमहादेवः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ४४ ॥ एवं विधेमहोक्षेत्रे इत्युक्ताः ॥ ३५ ॥ एतत्तथापस्य ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ अन्यतः अन्यत्र ॥ अथ तद्विषापाठः ॥ ३८ ॥ दीर्घस्वप्नोपमणम् ॥ यदा वहिर्दृश्यमावसाय्येन दीर्घस्वप्नो विवेकशालिनमसंज्ञातमाधिरिति यावत् ॥ काश्यां दहपातनिमित्तो मेक्षो वा ॥ काश्यां दहपातनिमित्तो मेक्षो वा ॥ ३९ ॥ शुभ्रः कर्मरूपस्य बीजस्य वा न कर्तुः ॥ वपुरिति क्कचित् ॥ बीजं कारीरुप ॥ अस्मिन्निर्दिष्टतामित्यर्थः ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ विभूतिः संपात्स्वर्गव्युत्तिर्वा ॥ ४३ ॥ येन उपयेन निष्कमो निर्गमम् ॥ काशीतद्विधेयः ॥ ४४ ॥ तत्रांतरविशेषमाह ॥ पूर्वतो मणिकर्णो

शस्त्रितार्थेन ॥ ४५ ॥ क्षेत्रमविमुक्तमर्तुहंवा ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ रक्षकाष्टानिर्हन्तीदिशम् ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ आनंदगोपवद्विक्लवित् ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ सहडुङ्कारहुङ्कारसहितयामववितथा ॥ ६० ॥ ६१ ॥ भेकीदुर्दुरी ॥ ६२ ॥ निर्माल्यभक्षणादिति ॥ यद्यपिपाणलिंगेस्वयंभूतेभाणलिंगेहदिरिच्यते ॥ अत्रकोटिगुणे ॥

इत्येतदुत्तमंक्षेत्रमविमुक्तेमहाफलम् ॥ मणिकर्णीह्रदेस्नात्वाहृष्टविश्वेश्वरंविमुम् ॥ ४६ ॥ क्षेत्रंप्रदक्षिणीकृत्यराजमूयफलंलभेत् ॥ तत्रश्चाद्रप्रदत्तुश्चमुच्यं तेप्रपितामहाः ॥ ४७ ॥ अविमुक्तसमंक्षेत्रमपिब्रह्मांडगोलके ॥ नविद्यतेक्वचित्सत्यस्यंसाधकसिद्धिदम् ॥ ४८ ॥ रक्षंति सतंतंक्षेत्रंयत्रपश्यासिपाणयः ॥ महापारिषदाग्राःकूरेभ्योऽङ्कबुद्धयः ॥ ४९ ॥ प्राग्द्वारमहद्वहसश्चगणकोटिपरिवृतः ॥ रक्षेदहर्निशंक्षेत्रंदुर्वृतेभ्योविभीषणः ॥ ५० ॥ तथैवभूतधाना शःक्षेत्रदक्षिणरक्षकः ॥ गोकर्णःपश्चिमद्वारंपातिकोटिगणावृतः ॥ ५१ ॥ उदग्द्वारंतथाक्षेत्रंटाकणोमहागणः ॥ ऐशंकोणंछान्वक्त्रोभूषणोवह्निदिग्दलम् ॥ ५२ ॥ रक्षःकाष्ठांशंकुकर्णेह्रमिचंडोमरुदिशम् ॥ इत्थंक्षेत्रं सदापतिगणाएतेऽतिभास्वराः ॥ ५३ ॥ कालाक्षोरणभद्रस्तुकोल्यःफलंलभनः ॥ एतेपूर्वैणरक्षंतिगंगापापारेस्थितागणाः ॥ ५४ ॥ वीरभद्रो नभश्चैवकर्दमातिप्रविग्रहः ॥ स्थूलकर्णोमहाबाहुरसिपारेव्यवस्थिताः ॥ ५५ ॥ ऐशलाक्षो महाभीमःकुंडोदरमहोदरौ ॥ रक्षंतिपश्चिमद्वारंदेहलीदेशसंस्थिताः ॥ ५६ ॥ नंदिसेनश्चपंचालःखरपादःकरंटकः ॥ आनंदगोपकोवभूतस्तद्विद्वज्जातटे ॥ ५७ ॥ तस्मिन्क्षेत्रेमहापुण्येल्लिगमोकारसंज्ञकम् ॥ तत्रसिद्धिंपरांप्राप्तादेहेनानेनसाधकाः ॥ ५८ ॥ कपिलश्चैवसावर्णिःश्रीह्रउभयेभौगैश्चुमात्र ॥ एतेपाशुपताःसिद्धास्तल्लिगाराधनेनहि ॥ ५९ ॥ एकदातस्यल्लिगस्यकृत्वापंचापिपूजनम् ॥ नृत्यंतःसहडुङ्कारंतस्मिल्लिगेलम् ॥ ६० ॥ अन्यच्चतप्रवक्ष्यामि तत्रयद्वृत्तमद्भुतम् ॥ निशामयमहबुद्धेदमनद्विजसत्तम् ॥ ६१ ॥ एकभेकीमुनेतत्रचरंतील्लिगसन्निधौ ॥ अद्रिगणंदिशुर्दक्षिणी ल्याक्षतभक्षिणी ॥ ६२ ॥ सातत्रमृत्युनंप्रापिशिवनिर्माल्यभक्षणात् ॥ क्षेत्रादन्यत्रमरणजातंतस्यास्तादेनसः ॥ ६३ ॥ वरंकिरापिदिशश्चैवशिवस्वदे वभक्षयेत् ॥ विषमेकाकिनंहंतिशिवस्वंपुत्रपौत्रकम् ॥ ६४ ॥ शिवस्वपरिपुष्टांगाःस्पर्शनीयानसाधुभिः ॥ तेनकर्मविपाकेनस्तर्कोरेनोद्वेगः ॥ ६५ ॥ कश्चिक्काकःसमालोक्यमंडकीतामितस्ततः ॥ पोल्लुयमानामादायचंच्वाक्षेत्राद्वहिर्यतः ॥ ६६ ॥

पुण्यंक्षेत्रंनिर्विघ्नभक्षणादिवचनात्स्वयंभूल्लिगस्यआकारस्यैवेवमक्षणात्तंतमेतत्पुण्यं तथाप्यस्यालोभादक्षितवाग्न्यनाम्नाक्पापमेवतद्वृत्तमितिज्ञातव्यम् ॥ तदेवसस्तथापाद ॥ ६० ॥ ६१ ग. ॥ ६२ ग. ॥ ६३ ग. ॥ ६४ ग. ॥ ६५ ग. ॥ ६६ ग. ॥ ६७ ग. ॥ ६८ ग. ॥ ६९ ग. ॥ ७० ग. ॥ ७१ ग. ॥ ७२ ग. ॥ ७३ ग. ॥ ७४ ग. ॥ ७५ ग. ॥ ७६ ग. ॥ ७७ ग. ॥ ७८ ग. ॥ ७९ ग. ॥ ८० ग. ॥ ८१ ग. ॥ ८२ ग. ॥ ८३ ग. ॥ ८४ ग. ॥ ८५ ग. ॥ ८६ ग. ॥ ८७ ग. ॥ ८८ ग. ॥ ८९ ग. ॥ ९० ग. ॥ ९१ ग. ॥ ९२ ग. ॥ ९३ ग. ॥ ९४ ग. ॥ ९५ ग. ॥ ९६ ग. ॥ ९७ ग. ॥ ९८ ग. ॥ ९९ ग. ॥ १०० ग. ॥

[illegible]

भयरात्रविहसःषष्ठोजटुलरागणइति ॥ तेषां तृतेषामेवषण्णाराणां पंचपंचचैवं त्रिद्वंद्वनाः ॥ अपिःसमुच्चये ॥ तेषां रागाणां प्रत्येकं पंचपंच अंगनाः स्त्रियोपीत्यर्थः ॥ ७१ ॥ एवमित्याषड्भागा
स्त्रिद्वंद्वरागिण्यइति षट्त्रिद्वंद्वरागिण्यः ॥ इति रागिण्युदावहाः ॥ इति विहसः प्रवृत्ताः सतस्तरादयो गृह्यते ॥ रागिण्युदावहाः कामिना हर्षजनकाः ॥ मतंतरमाह ॥ देशकालविभेदेनेति ॥ कालेयत्रकाक्षुरि
ति पण्डोदइत्येते ॥ तेषामालवश्रीस्तोडी वसंतोषन्याशीदिद्विगलभैरवो वराडीगुर्जरीत्यादिकाः ॥ ७२ ॥ पक्षांतरमाह ॥ यावंतइति ॥ एकान्तरशतमित्यर्थः ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ततः
अंस्तामन्यत ॥ ७५ ॥ हेदमन ॥ महति ब्रह्मणि आत्मायस्समहात्मतस्य ॥ ७६ ॥ अतद्विदमन अनालस्य चित्ता ॥ ७७ ॥ विद्यातु मेयप्रकारमाह ॥ निमेयातिगदइति ॥ ७८ ॥ ततः
साम्प्रायश्चित्तं कृतवतीत्याह ॥ इतीति ॥ नतत्याजनन्यक्तवती ॥ तस्याप्याचक्रोतेरिति पाठे तत्तदंकारेश्वरस्येव प्राप्य सामाववी अंकारोश्चरलिंगनामा मृतापि वेदित्यन्वयः ॥ ७९ ॥ द्रष्टुमिच्छा

षड्विंशद्रागरागिण्यइति रागिण्युदावहाः ॥ देशकालविभेदेन पंचषष्टिस्थापराः ॥ ७२ ॥ यावंत एव ताः स्युरागास्तावंत एव हि ॥ इति गीतोऽभिप्रेक्ष्यतु
हंसाशुभ्रता ॥ ७३ ॥ माधवीमधुरालपासदोकारं समर्चयेत् ॥ प्राप्यायन ध्वं तरुण्यं सातु पुण्यबटोः सुता ॥ ७४ ॥ प्राग्जन्मवासनायागोदोऽन्यत्तमं
स्तवै ॥ स्वभावंचलंचेतस्तस्यास्तल्लिङ्गिसेवनात् ॥ ७५ ॥ दमनस्यैव प्रमगमद्योगेनैव महात्मनः ॥ नदिवावाध्यांचक्रेक्षुतृणि नदुत्सवः रताद् ॥ ७६ ॥
अंतद्विदमना आसीत्सातल्लिङ्गिनिरीक्षणे ॥ अक्षणे निमेषायावंतस्तस्या आसन्दिवानिशम् ॥ ७७ ॥ तावत्कालस्तस्या साध्या गृहं विदेऽनुभीते ॥
निमेषांतरितः कालो यो यो व्यर्थो गतो मम ॥ लिंगानवेक्षणात्तत्र प्रायश्चित्तं कथं भवेत् ॥ ७८ ॥ इति संचिंतयंत्येव सवांतत्याजनं कृते ॥ जलं भिला
पिणी सातु लिंगनामा मृतां पिबेत् ॥ ७९ ॥ नान्यद्दिदक्षिणतस्त्या आक्षिणी श्रुतिगो अपि ॥ विहार्यालिंगमोकारं हृद्दिहायः स्थितस्तत्तत् ॥ ८० ॥ तस्याः
शब्दग्रहो नान्यशब्दग्रहणतत्परौ ॥ अतीव निपुणो जातौ तत्सन्माल्यकरो करौ ॥ ८१ ॥ नान्यत्र चरणौ तस्याश्चरतः सुखवांछया ॥ त्यक्त्वा कारागिरिक्षो
णीं शुष्णानि निर्वाणपद्मया ॥ ८२ ॥ ओंकारं प्रणवं सारं पद्मं ब्रह्मप्रकाशकम् ॥ शब्दब्रह्मत्रयैरूपं नादं विंदु कलालयम् ॥ ८३ ॥ सदृशं वा सिरूपं विश्वरूपं
परावरम् ॥ वरं वरेण्यं वरं दंशाश्च तं शतं शतमीश्वरम् ॥ ८४ ॥

दिदक्षसावर्तयेयोस्तथा ॥ श्रुतौ कर्णे गिबति विद्यालेइति यावत् ॥ नान्यदित्यनेनाक्षिप्तं दिदक्षाविषयमाह ॥ विहायेति ॥ हृद्दिहाय स्थितं हृदयाकाशस्थितम् ॥ ८० ॥ शब्दग्रहं कर्णौ ॥ ८१ ॥
अजिज्ञोऽपि प्रागणभूमिम् ॥ क्षुण्णमाधिष्ठितामित्यर्थः ॥ ८२ ॥ आकारमोकारेश्वरयोगोक्तस्तस्या माधव्यावागिभिर्द्वयनामतं न गृह्णातीति सामेनामन्यः ॥ तव शिनाष्टि मध्येन ॥ सर्वैः
प्रणूयते स्तूयते स्वसेवितारं पदं प्रणयेदिति वा प्रमाणवस्तम् ॥ तथा चोक्तं पत्रैव प्रणयत इत्यादि ॥ स्वसेवितः स्त्रियादिचेति ॥ सारं स्त्रियं प्रालंभ्यं वैशेष्यमात्रम् ॥ पद्मं भूमिदि ॥ तदुत्सवः ॥
सर्वभोग्योपविबहति ॥ ब्रह्मप्रकाशं करमात्मप्रकाशकम् ॥ शब्दं ब्रह्म ज्ञानाय त्रयैर्न सत्यकांशं गतेः कंशा ॥ वाक्पद्मात्मा लयश्च त्रयम् ॥ ८२ ॥ सारं सारं ॥ ८३ ॥
मव्याकुलमिति यावत्तदुपम् ॥ पृथक्पदंसा ॥ तदुक्ते भगवता ॥ क्षरं सर्वबीणिपूलां विंदुत्तरयोरुत्तराक्षरं ॥ आर्द्ररूपमादिकारणमीश्वरमिति यावत् ॥ अतएव विश्वरूपयुक्तं निजं जयते ॥ तदं ८४ ॥

सर्वमपचकृत्वा ॥ प्रारम्भकार्यकारणात्मकम् ॥ परे ब्रह्मादयो ज्ञेयस्मात् उच्छृष्टा पददुर्लभा ॥ वसन्तश्रेष्ठम् ॥ शेषवर्षणयोमेयम् ॥ वरदंस्वदातारम् ॥ इव सर्ववर्निनीताम् ॥ ८५ ॥
 ॥ ८५ ॥ स्वाभिमतः करणम् ॥ ८६ ॥ निरुपाधिकार्योपाधिहितम् ॥ ऐक्यपथाटकमधारायः ॥ निर्जनकारणोपाधिहितमितियावत् ॥ निर्मलरागादिदुल्लभम् ॥
 निरुपाधारणपदयोपस्थितम् ॥ ८७ ॥ सर्वश्रीरुद्ररूपम् ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ रामालात्रिसहस्रह्वा ॥ मासादंपातिः मासादस्य सर्वदा स्वर्थः ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ चतुर्दश्यां दुष्टायां नि
 र्मलैकैकजनकं सर्वलोकैकैकक्षकम् ॥ सर्वलोकैकसंहृतसर्वलोकैकवदितम् ॥ ८५ ॥ आद्यंतरहितं नित्यं शिर्वंशं करमव्ययम् ॥ एकं गुणत्रयतीति
 त्रैकृत्यात्कृतास्पदम् ॥ ८६ ॥ निरुपाधिनिराकारं निर्विकारं निरंजनम् ॥ निर्मलं निरहंकारं निश्चरं च निजोदयम् ॥ ८७ ॥ स्वात्माराममनंतं च सर्व
 मं सर्वदर्शनम् ॥ सर्वदं सर्वभोक्तारं सर्वसर्वसुखास्पदम् ॥ ८८ ॥ वार्गिद्रियंतदयं च प्रोच्चारं दहनिशम् ॥ नामांतरं नगुल्लांतिकचिदन्यस्य कस्यचित् ॥ ८९ ॥
 एतन्नामाक्षरं संसृतं तीर्त्वा निशम् ॥ रसनैव जनानां तित्तस्या अन्यद्रसंतं रम् ॥ ९० ॥ समाजं न रंगमालाः प्रासादं परितः सदा ॥ विदध्यान्माधवीतन्नत
 थार्चपात्रशोधनम् ॥ ९१ ॥ तत्र प्राशुपतायै प्रणवेशं च नरेताः ॥ तांश्च शुश्रूषयेन्निग्रयपितुर्दुद्रयातिभक्तिः ॥ ९२ ॥ वैशाखस्य चतुर्दश्यामेकदा सत्तु
 माधवी ॥ रात्रौ जागरणं कृत्वा दिवोपवसनां न्विता ॥ ९३ ॥ यात्रा मिलितभक्तैः प्रातयतिषु सवतः ॥ समाजनादिकं कृत्वा लिंगमभ्यव्यहृतः ॥ ९४ ॥
 गायत्रीमधुरगीतं नृत्यं तीर्त्वा जलीलया ॥ ध्यायंती लिंगमोकांतं तत्र लिंगे लययौ ॥ ९५ ॥ अनेनैव शरीरेण पार्थिवेन महामतिः ॥ अस्मदाचार्यद्वयानां
 पश्यतां च तपस्विनाम् ॥ ९६ ॥ प्रादुर्बभूव यल्लिंगाज्योतिर्जटिलतां वरम् ॥ तत्र ज्योतिषिमा बालाज्योतिर्मय्यपि साध्यम् ॥ ९७ ॥ राघवशुक्लचतुर्द
 श्यामवापि क्षेत्रवासिनः ॥ तत्र यात्रां प्रकुर्वीत महोत्सवपुरःसराः ॥ ९८ ॥ तत्र जागरणं कृत्वा चतुर्दश्यामुपपिताः ॥ प्राशुवंति परं ज्ञानयत्र कुत्रापि वै
 मृताः ॥ ९९ ॥ ब्रह्मांडोदरमध्ये तु यानि तीर्थानि सवतः ॥ तानि वैशाखभूतायामायां त्यक्त्वा कृतिदर्शने ॥ १०० ॥ लिंगाग्रे श्रीसुखीनामिगुहास्ति परमोत्तमा ॥
 पातालस्य च तद्द्वारं त्रिसिद्धावसंति हि ॥ १ ॥ तिष्ठेयुः पंचरात्रयगुहया तत्र मुक्ताः ॥ तेनागकन्याः पश्यति ब्रूयुस्ताश्च भुञ्जुसम् ॥ २ ॥ कंदोत्तरदि
 गभागे तत्र कूपरोसोदकः ॥ आषण्मासं च तप्यन्त्वा पिबेद्ब्रह्मरसायनम् ॥ ३ ॥ तत्र नादं शरलिंगं दृष्ट्वा नादिदानभूः ॥ सर्वनादात्मकं विश्वं तच्छ्रवणोचरी
 भवेत् ॥ ४ ॥ तत्र मत्स्योदरीं स्नात्वा स्वर्धुनिं विरुणां लुताम् ॥ कृतकृत्यो भवेत्तु नैव शोचति कुत्रचित् ॥ ५ ॥

नित्येषः ॥ अत्रैतन्नैकेः ॥ उपवसनां निश्चिता उपोषणदुर्लभ्यः ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ अस्माकमाचार्याणुवोमुख्याः श्रद्धायेति यातेषाम् ॥ ९६ ॥ लघप्रकारमाह ॥ प्रादुरीति ॥ जटिलतां
 कन्यामाकाशम् ॥ ९७ ॥ राघवैशाखः ॥ यदाहमरः ॥ वैशाखमाधवोराध्वति ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ भूलायां चतुर्दश्यां दुष्टायामित्येव ॥ १०० ॥ १ ॥ २ ॥ कंदोत्तरदि ॥ ब्रह्मरसायनं
 जह्नाश्चम् ॥ ३ ॥ नादं निदानभूः नादोत्पत्तिस्थानम् ॥ पाठांतरे निनादोदकः प्रकटतोति यावत् ॥ सर्वनादात्मकं तच्छ्रवणोचरी भवेत् ॥ द्रष्टुः श्रवणेद्रियस्य विषयः स्यादित्यर्थः ॥ ४ ॥ ५ ॥

पृथिवीभागस्याधिक्यात्पार्थिवैवेत्युक्तम् ॥ वस्तुतः पार्थिवोक्तिकेत्यर्थः ॥ तथा च व्याससूत्रम् ॥ तेषु वैशेष्या च द्वादस्त्रिंशदिति ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ गृहनेवने ॥ ९ ॥ आयतना निदेवतास्थानानि ॥ तत्तत्तदा ॥ ११० ॥ ११ ॥ १२ ॥ शीघ्रिताश्रिता ॥ १३ ॥ १४ ॥ क्षिप्रियुः सेवित्वतः ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ ॥

अंसंख्यातागताः सिद्धिर्मांकारेश्वरसेवकाः ॥ पार्थिवैवेनेव देहेन दिव्यभूतेन तत्क्षणात् ॥ ६ ॥ अविमुक्तं परं क्षेत्रब्रह्मांडादपि सर्वतः ॥ ततोऽपि परांका रज्जोमस्त्योदरीतटे ॥ ७ ॥ प्रणवेशोऽग्नयैः कार्थान्नतोनापि चाचितः ॥ किमर्थे तस्मिन्पद्मातृता रुण्यहारिणः ॥ ८ ॥ यदा प्रभृतिविश्वेश्वरमदरादा गतोऽभवत् ॥ तस्मिन्ब्रह्मणंद गृहनेतदा प्रभृतिस्तत्तम ॥ ९ ॥ सर्वाण्ययतनान्याशुसाब्धीनि सगिरिण्यपि ॥ सनदीनि सतीर्थानि सद्भीपानि यद्युस्ततः ॥ ११० ॥ इदानीमभगयेन स्मारितो हंत्वया मुने ॥ अहमप्यागमिष्यामियामः कार्शिनैः शनैः ॥ ११ ॥ एतेऽपि मशिव्यायेमहापाशुपतव्रताः ॥ कार्शियासवस्तेऽपि यतः सर्वमुमुक्षवः ॥ १२ ॥ अपि वार्धकमासाद्यैः कार्शिनैर्वशीलिता ॥ मानुषे दुर्लभेन प्लेक्षुतस्तेषां महासुखम् ॥ १३ ॥ यावन्नेन्द्रिय वैकल्यं यावन्नैवायुषः क्षयः ॥ तावत्सेव्यं प्रयत्नेन शंभोरानंदकाननम् ॥ १४ ॥ यआनंदं वंशं भोः शिश्रियुः श्रीनिकेतनम् ॥ अचलाश्रीनं भुवेत्तान्महासौ ख्यैः केशेवधीन् ॥ १५ ॥ इत्याख्याय कथं रम्यार्गः पाशुपतोत्तमः ॥ भारद्वाजेन सहितः प्राप वाराणसीपुरीम् ॥ १६ ॥ दमनोऽपि हि धर्मत्मा गमार्गं चार्थेण संयुतः ॥ आराध्य श्रीमदौंकारं तस्मिन्निष्ठो गलयंतः ॥ १७ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ इल्वलारे परं स्थानमौंकारमविमुक्तके ॥ तत्र सिद्धि परां जग्मुः साधका बहूशुने ॥ १८ ॥ कलौ कलुषा चित्तानां पुरोनाख्येयमेव हि ॥ प्रणवेश्वरमाहात्म्यं नास्तिकानां विशेषतः ॥ १९ ॥ येनैवं दंति महादेवैस्त्रि निदित्येऽधियः ॥ पुराणैश्च निदंति ते सभाष्या न कुत्रचित् ॥ २० ॥ औंकारसदृशं लिङ्गं न क्वाचिज्जगतीतले ॥ इति गौरीसामाख्या तदेव देवनि श्रितम् ॥ २२ ॥ इममध्यायमाकर्ण्य नरस्तद्गतमानसः ॥ विमुक्तः सर्वपापेभ्यः शिवलोकमवाप्नुयात् ॥ २२ ॥ इति श्रीस्कंदमहापुराण एकाशीति साहस्र्यां संहितायां चतुर्थे कार्शिवंडउत्तरार्धे औंकारमाहात्म्यं नाम चतुःसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७४ ॥ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ ॥ श्रुत्वौंकारकथा मेतां महापातकनाशिनीम् ॥ ननु तस्मात्स्मिन्विशाखाथ ब्रह्मिन्नेत्रे विष्टपार्कियाम् ॥ १ ॥

इति श्रीरामानन्दकृतायां कार्शिवण्डटीकायां चतुःसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७४ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ व्याख्येयसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७४ ॥ ॥ त्रिलोचनस्यैव स्वस्वहा विभवाऽनुवर्ण्यते ॥ १ ॥ त्रिलोचनतीर्थं सर्वविधिना त्रिविष्टपीत्रिलोचनसंवाधिनिवा ॥ तदुक्तमत्रैव ॥ ॥ विष्टपत्रितया तैरेवैर्षिर्मनुजो रगाः ॥ सप्तारत्नपर्वतारण्याः सति तत्र यन्मुने ॥ तद्वारभ्य च ततीर्थं तच्च त्रिलोचनम् ॥ त्रिविष्टपमिति ख्यातमिति ॥ १ ॥

॥ २ ॥ ३ ॥ विजाल्ममिदुस्रतौर्वैरुपः ॥ सर्वेसांताजकारताहति ॥ ४ ॥ अन्यथेदात्तिहतिदयोर्योनस्तस्यम् ॥ ५ ॥ ६ ॥ महाधाममहेतोजमहावांवा ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ मतीच्यांश्चिमायांदिशि ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ सद्योब्रह्मणः ॥ १४ ॥ शुद्धबुद्धिमिति ॥ नेदमविकारीवैशण्णकितन्योपमश्रद्धयात्राप्रदुष्यतिक्वैपर्वसानादनुवादमात्रम् ॥ कृथचक्रात्तादोद्वेदवेनपणमुत् ॥ आविभूतिमहाबुद्धेयुयात्रैलोचनीपरा ॥ २ ॥ स्कंदवाच ॥ आकर्णयुनेवचिक्कथांश्रमविधारिणीम् ॥ यथामेवकथितानिचिष्यपसमुद्भवाम् ॥ ३ ॥ विजाल्ममिदुस्रतौर्वैरुपः ॥ तत्पीठदर्शनादेवविजाल्ममहेतवे ॥ ४ ॥ तिस्रस्तुल्यत्वेनस्त्ववृत्तस्विन्योघोद्व ॥ तिस्रःकल्पमहारिण्योदक्षिणेहित्रिचोचनत् ॥ ५ ॥ स्तोत्रोर्मुतिधराःसाहासिग्नमहेतवे ॥ सारस्वत्यधालिर्बुद्धिर्बुद्धिर्माद ॥ ६ ॥ तिस्रोपिहिंस्रिंसंध्यताःसरितःकुम्भपाणयः ॥ स्नपयतिमहावागलिर्त्रैविष्टमहेतु ॥ ७ ॥ लिङ्गानिपरितस्ताभिःस्वदहस्रत्तातान्यपि ॥ तेषांस्दर्शनायुसांतासांस्नानफलंभवेत् ॥ ८ ॥ सारस्वतीश्रृंगलिङ्गक्षिणेनत्रिविष्टपत् ॥ सारस्वतपद्मद्वन्द्वद्वन्द्वमुपजाड्यदत् ॥ ९ ॥ यमुनेशप्रतीच्यांचनैर्भक्त्यासमर्चितम् ॥ अपिकिल्बिषवद्विश्रमलोकनिवारणम् ॥ १० ॥ दृष्टत्रिलोचनात्त्राप्यनभंदेशमुशब्दम् ॥ ताल्लिङ्गिदंनै नृणांगर्भवसोनिषिध्यते ॥ ११ ॥ स्नात्वापिलिपिताथैत्रिविष्टपसमीपतः ॥ दृष्टत्रिलोचनांलिङ्गांकिंभूयःपरिशोचति ॥ १२ ॥ त्रिविष्टपस्त्रिलोचनस्मरणादपिमानवः ॥ त्रिविष्टपपतिभूयान्नत्रकार्यविचारणा ॥ १३ ॥ त्रिविष्टपस्यद्रष्टारःक्षपारःस्युनस्तरायः ॥ द्रुतकृत्यास्तएवात्रतद्वा ॥ १४ ॥ विद्यः ॥ १४ ॥ आनंदकाननेलिङ्गप्रणतयैस्त्रिविष्टपम् ॥ त्रिलोचनस्यनामापियैःश्रुतंशुद्धबुद्धिभिः ॥ १५ ॥ सप्तजन्माजितान्पापान्तेभूतानांस्तरायः ॥ पृथिव्यायांनिलिङ्गानितेष्टुदृष्टेषुयत्फलम् ॥ १६ ॥ तस्यात्रिविष्टपेदृष्टकार्यामन्येतोधिकम् ॥ कार्यात्रिविष्टपेदृष्टदृष्टसर्वत्रिविष्टपम् ॥ १७ ॥ क्षणात्रिधृतपापोसौनर्गभोगभवेत् ॥ सप्तातःसर्वतीर्थेषुसर्वविश्रुतान्सच ॥ १८ ॥ योवैपिलिपिलितीर्थस्नात्वात्तरवहमसि ॥ सविश्रयंशुद्धेषु यत्रसाक्षाद्वसेत्सदा ॥ १९ ॥ तत्रात्राद्विकृत्वागयायांकिरिष्यति ॥ स्नात्वापिलिपिलितीर्थंशुत्वावोपडपतनम् ॥ २० ॥ दृष्टत्रिविष्टपलिङ्गं द्वितीर्थफलंभेत् ॥ यदन्यत्राजितंपापंत्तत्काशीदर्शनाद्व्रजेत् ॥ २१ ॥ कार्यातुयत्कृतंपापंत्तत्तैशाचपदप्रदम् ॥ प्रमादात्पातककृत्याश्रयेन दकानने ॥ २२ ॥ दृष्टत्रिविष्टपलिङ्गान्तपापमपिहास्यति ॥ सर्वस्मिन्नपिभृष्टपृष्ठेष्ट्रमनंदकाननम् ॥ २३ ॥ तत्रापिसर्वतीर्थानितततोप्योकारभूमिका ॥ ओंकारादपिसिद्धिगान्मोक्षवत्प्रकाशकात् ॥ २४ ॥ अतिश्रद्धतरलिङ्गंश्रेयोहृष्यत्रिलोचनम् ॥ २५ ॥ तेजस्विषुयथाभानुदृश्येषुचयथाशरी ॥ तथा लोचेषुसर्वेषुपलिङ्गांत्रिलोचनम् ॥ २६ ॥ त्रिलोचनाचकानांसापदवीनदवीयसी ॥ परंनिर्वाणपद्मायामहासौल्योऽश्रेयधेः ॥ २७ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ दृष्टेषुदर्शनेषु ॥ २६ ॥ महासौल्योऽश्रेयधेःपरमानंदकानने ॥ निर्वाणपद्मायामहासौल्यध्याः ॥

सापद्वीत्रिलोचनाचकानानन्दवीथीनदूरेत्यर्थः ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ निष्कृतिमुक्तिम् ॥ ३८ ॥ मुक्तैकशिवानन्दकामित्य
 सकृत्रिलोचनार्चातोयच्छेयः समुपाज्यते ॥ नतदाजन्मसंपूज्यलिंगान्यान्यानिलभ्यते ॥ २८ ॥ काश्यात्रिलोचनालिंगयेर्व्यतिमहाधिदः ॥ तेष्वर्वास्त्रिषुव
 नौकोभिर्ममप्रीतिमभीप्सुभिः ॥ २९ ॥ कृत्वापि सर्वसंन्यासंकृत्वाणुपतव्रतम् ॥ नियमेभ्यः स्खलित्वापि कुतो बिभ्यतिमानवाः ॥ ३० ॥ विद्यमाने
 महालिंगमहापापौघहारिणि ॥ त्रिविष्टपुण्यराशौ मोक्षनिक्षेपसद्धानि ॥ ३१ ॥ समन्यत्र्यमहालिंगसङ्कुदेवत्रिलोचनम् ॥ मुच्यते कलुषैः सर्वैरिदं जन्मशरा
 जितैः ॥ ३२ ॥ ब्रह्महापिसुरापोवास्तेयीवागुरुतरुणः ॥ तत्संयोग्यपि वाक्पमहापापी प्रकीर्तितः ॥ ३३ ॥ परदारतश्चापि परहिंसातोषिवा ॥ पराप्त
 वादरीलोपितथाविसंभवातकः ॥ ३४ ॥ कुतश्चोपि भूणहापिवृषलीपतिरेववा ॥ मातापितृगुरुत्यागीवह्निदेगरोपिवा ॥ ३५ ॥ गोनक्षत्रोतोपि पूज्यः
 कन्यादूषयितापिच ॥ क्रूरोवापि युनोवापि निजधर्मपराड्मुखः ॥ ३६ ॥ निंदकोनास्ति कोवापि कूटसादयप्रवादकः ॥ अभश्यसकोवापि त्यागिदेवेय
 विक्रयी ॥ ३७ ॥ इत्यादिपापशीलोपि मुक्तैकशिवनिंदकम् ॥ पापान्निष्कृतिमाप्नोति न त्वालिंगात्रिलोचनम् ॥ ३८ ॥ शिवनिंदतो गृहः शिवानन्दे
 निंदकः ॥ तस्य नो निष्कृतिदंष्ट्राकापिशोषोपिकेनचित् ॥ ३९ ॥ आत्मघातसि विज्ञेयः स दुत्रिलोक्यवातकः ॥ शिवनिंदाविद्यते यः स न ॥ ओडचलः
 धमः ॥ ४० ॥ शिवनिंदारतायेच शिवभक्तजनेष्वपि ॥ तेषांतिनरकेधेरेयावच्छंदिवाकरो ॥ ४१ ॥ शेषाः पूज्याः प्रयत्नेन काश्यां भोक्तव्यं ॥ ४२ ॥
 तेष्वर्चितेष्वपि शिवः प्रीतो भवत्यसंशयः ॥ ४२ ॥ सर्वपाहिहपापानां प्रायश्चित्तचिकीर्षया ॥ निःशंकरैर्वक्तव्यं प्रमाणद्वारेरिदं वच ॥ ४३ ॥ कुरः २
 णकामश्चेद्वीतोसि यदिपातः ॥ मन्यसे यदि नः सत्यं वाक्यं शशान्ध्रप्रमाणतः ॥ ४४ ॥ ततः सर्वपरित्यज्य कृत्वा गमसि निश्चयम् ॥ आनन्दकाननं पादि
 यत्र विश्वेश्वरः स्वयम् ॥ ४५ ॥ यत्र क्षेत्रप्रविष्टानां नराणां निश्चितात्मनाम् ॥ नवाधेतोऽवनिचयः प्राप्येत च परे बृषः ॥ ४६ ॥ तत्राद्यापि स्मरती
 र्थेत्रिंशोत्स्यति निर्मले ॥ पुण्येपि लिपिलानां मित्रिसरित्परिसेविते ॥ ४७ ॥ त्रिलोचनाक्षि विक्षेपपरिक्षितमहं नसि ॥ स्नात्वा गृह्योक्तविधिनतर्प
 णीयान् प्रतर्प्य च ॥ ४८ ॥ दत्त्वा देयं यथाशक्ति वित्तशाल्वा विवर्जितः ॥ दृष्ट्वा त्रिविष्टपलिंगं समभ्यर्च्यति भक्तिः ॥ ४९ ॥

दुर्कतत्रानुवादपूर्वकहेतुमाह शिवनिंदेतिति त्रिभिः ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ सर्वपापानां श्रेष्ठप्रायश्चित्तं ब्रह्माह ॥ सर्वपापमिति ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥

भवाद्यौत्पादितृतीयांतानां पदानां सामर्थ्येनान्वयः ॥ माल्यैर्मालाभिर्भुषणैर्वा ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ निरानिष्पायः ॥ ५३ ॥ एवं पापशयसुखपुण्यप्राप्तिमाह ॥
 ततश्चैव ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ प्रदक्षिणा तद्विषयः ॥ ५८ ॥ सुजगो जन्तोर्भोक्ता कांचिदस्य तम् ॥ ५९ ॥ प्रकृतिप्रकषेणच्छे
 गंधार्थविधिर्माल्यैः पंचामृतपुरःसरैः ॥ धूपैर्दोषैः सन्नेष्वैवांसोर्भिवहुषुषणैः ॥ ५० ॥ पूजोपकरणैर्द्रव्यैर्वदार्पणचारैः ॥ चित्रध्वजपताकाभिर्नृ
 त्तमन्त्रसुगायनैः ॥ ५१ ॥ जपैः प्रदक्षिणाभिश्च नमस्कारैर्मुदायुतैः ॥ परिचारकसंतोषैः कृत्यैति परिपूजनम् ॥ ५२ ॥ ब्राह्मणान्वाचयेत्यश्वाबिष्यपोह
 मन्त्रस्तुवन् ॥ एवं कुर्वन्नरः प्राज्ञो निरेनाजायते क्षणात् ॥ ५३ ॥ ततः गन्धदेहात्वा माणिक्यं द्विदत्तः ॥ ततो विश्वेश्वरमभ्यर्च्य प्रामोदितसुकृतं महत् ॥ ५४ ॥
 गायश्चित्तमिदं प्रोक्तं महापापविशोधनम् ॥ नास्ति केन प्रवक्तव्यं काशीमाहात्म्यनिदके ॥ ५५ ॥ ददच्छद्रव्यलोभेन प्रायश्चित्तमिदं शुभम् ॥ दातारं कयामो
 तिसत्यं सत्यघटाद्व ॥ ५६ ॥ क्षमां प्रदक्षिणीकृत्य यत्फलं सम्यगाप्यते ॥ प्रदोषेत्फलं काश्यां सप्तकृत्वस्त्रिलोचने ॥ ५७ ॥ सुजगमेखलालिंगकाश्यां
 द्विद्वान्निविष्टपम् ॥ जन्मांतरेऽपि मुक्तः स्यादन्यत्र मरणे सति ॥ ५८ ॥ अन्यत्र सर्वलिंगेषु पुण्यकालो विशिष्यते ॥ त्रिविष्टपे पुण्यकालः सदा रात्रिदिवं
 मुणम् ॥ ५९ ॥ लिंगान्योकारसुख्यानि सर्वपापप्रक्षृत्यलम् ॥ परं त्रिलोचनीशक्तिः काचिदन्येव पार्वति ॥ ६० ॥ यतः सर्वेषु लिंगेषु लिंगमेतदुत्तमम् ॥
 तत्कारणं शृण्वपणं कर्णे कुरु वदाम्यहम् ॥ ६१ ॥ पुरोमे योगयुक्तस्य लिंगमेतद्रुक्स्तलात् ॥ उद्दिद्य सप्तपातालं निरगात्पुरतो महत् ॥ ६२ ॥ अस्मिं लिंगे
 पुरगौरिसुगंतं तिष्ठतामया ॥ तुभ्यं नेत्रत्रयंदत्तं निरैक्षिष्वास्तथोत्तमम् ॥ ६३ ॥ तदा प्रभृतिर्देवेशि लिंगमेतत्त्रिलोचनम् ॥ विष्टपत्रितयांतः स्थेगीयते
 ज्ञानदाहिदम् ॥ ६४ ॥ त्रिलोचनस्य ये भक्तास्तोपि सर्वे त्रिलोचनाः ॥ मम पारिषदास्ते तु जीवन्मुक्तास्त एव हि ॥ ६५ ॥ त्रिलोचनस्य लिंगस्य महिमानं
 न कश्चन ॥ सम्यग्देवैः तिमहेशानि मयैव परिगोपितम् ॥ ६६ ॥ शुद्धराधतृतीयायां स्नात्वा पौलिपिले द्वेदे ॥ उपोषणपराभक्त्या राज्ञा गणान्विताः ॥ ६७ ॥
 त्रिलोचनं पूजयित्वा प्रातः स्नात्वा पितत्र वै ॥ पुनर्लिंगं समभ्यर्च्य दत्त्वा धर्मवदानपि ॥ ६८ ॥ सात्रान्सदक्षिणान् देवि पितृनुदिश्वर्षिताः ॥ विधाय पराणं
 पश्चाच्छिवभक्तजनैः सह ॥ ६९ ॥ विमृज्य पार्थिवदेहेतं न पुण्येन नोदिताः ॥ भवति देवि नियतं गणमपुण्यगमाः ॥ ७० ॥ तावद्भूमंतिसंसारदेवामर्त्या
 महोरगाः ॥ गौरिया वन्नपश्यंति काश्यालिंगं त्रिलोचनम् ॥ ७१ ॥ सकृन्निविष्टपदं स्नात्वा पौलिपिले द्वेदे ॥ न जातुः मातुस्तनपो जायते जंतुर्गत्र हि ॥ ७२ ॥
 इह कानि ॥ प्रहृतीति पाठोऽप्यस्वार्थः ॥ ६० ॥ ६१ ॥ सुक्स्तलाद्भूमरेषो भागात् ॥ तत्रावधिमाह ॥ उद्दिद्येति ॥ ६२ ॥ त्रिलोचनमनिर्वक्ति ॥ अस्मिन्निद्वयेन ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥
 ॥ ६७ ॥ धर्मवदान्यममुं दिश्यदीयमानान्कुंभात् ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ सकृन्निविष्टपमिति ॥ अभिदोत्रं जुहोति यथापूज्यतीति वदर्थकमोऽत्र द्रष्टव्यो न विदोय जतीत्यादिवत्पाठकमः ॥

प्रतिमासं सदाष्ट्यांचतुर्दश्यांचभाभिनि ॥ आयांति सर्वतीर्था निद्रुद्धुद्वं त्रिविष्टपम् ॥७३॥ त्रिविष्टपाद्दक्षिणतः श्वातः पेलिपिलेंडभसि ॥ तत्र संध्यामुपास्यै
कांराजमुपफलं भेत् ॥ ७४ ॥ पादौदकाल्यस्तत्रैव कूपः पापविनाशकः ॥ प्राश्यतस्योदकं मत्स्यो नमस्यो जायते पुनः ॥ ७५ ॥ तस्यालिंगस्य पाश्वर्धुतु संति
लिंगान्यनेकशः ॥ कैवल्यदानितान्यत्र दर्शनात्स्पर्शनादपि ॥७६॥ तत्रातनवल्लिंगंगतीरप्रतिष्ठितम् ॥ तद्दृष्ट्वांति माप्नोति नरः संसारतापितः ॥७७॥
तद्दक्षिणे महालिंगमुने भिष्मे शसंक्षितम् ॥ कलिः कालश्च कामश्च बाधते न तद्दक्षिणात् ॥ ७८ ॥ तस्य तीच्या महालिंगं द्रोणेश इति कीर्तितम् ॥ यद्विष्णुज
नाद्द्रोणो ल्योतीरूपं पुनर्दधौ ॥ ७९ ॥ अश्वत्थामेश्वरलिंगं तद्ग्रेचातिपुण्यदम् ॥ यदर्चनवशाद्वाणिर्निबिभेयपिकालतः ॥ ८० ॥ द्रोणेशाद्वायुदिग्भगे
वालखिल्येश्वरं परम् ॥ तद्विष्णुश्रद्धया द्वाद्वासर्वकतुफलं भेत् ॥ ८१ ॥ तद्भामेल्लिंगमालोक्य वाल्मीके श्वरसंक्षितम् ॥ तस्य संदर्शनादेव विशोको जायते
नरः ॥ ८२ ॥ अन्यच्च त्रैवयद्वृत्तं तद्भूमीभिधटोद्भव ॥ त्रिविष्टपस्य माहात्म्यं देव्यै देवेन भाषितम् ॥ ८३ ॥ इति श्रीस्कादे महापुराण एकाशीतिसहस्र्यां
संहितायांचतुर्थेकाशीखंड उत्तरार्धे पंचमस्तुतितमोऽध्यायः ॥ ७५ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ शृणुष्व मत्रावरुणपुराकल्पेऽन्तरे ॥ इति ह स इह सीधः
पीठे विजसंक्षिते ॥ १ ॥ त्रिलोचनस्य भ्रासदेर्मणिमणिमयि निर्मिते ॥ नानाभंगिगवाक्ष्म्यै रत्नसना विवायते ॥ २ ॥ कदाचिदपि कल्पंते द्योलोके केश्र
तिक्षये ॥ प्रोत्तं भनंस्तं भवदत्तो विश्वकृतास्वयम् ॥ ३ ॥ मरुत्तरंगिताश्रभिः पताकाभिरितस्ततः ॥ सन्निवारयती वेत्थमघौघान्विशतोमुने ॥ ४ ॥ देदी
प्यमानसौ वर्णकलशेन विराजिते ॥ पार्ष्णिनशशं किनखे द्वादिवसमाश्रिते ॥ ५ ॥

संवादः ॥ १ ॥ त्रिलोचनस्य साक्षाद्व्येतस्यारवतद्वंकलव्युगलस्येदस्येतस्यैवमदितिलोचिपंचमनन्यः । नानाभोगवशाद्वेनानपरपाटि
विषिच्छिद्राद्वे ॥ रत्नलानैर्भैरौ ॥ २ ॥ कल्पति स्थियवसाने ॥ द्योलोकेऽस्मालोकेऽंशतिष्ठयति साति ॥ श्वेयप्रलये ॥ याति संशयमिति पाठांतरम् ॥ प्रोचं मनसं भोगस्तंभः । विधक्नुता विध्वंसे
गर्भह्णणावाद् इदं वक्ष्यतास्मिन्नित्यर्थः ॥ ३ ॥ इत्यमेन प्रकरणे । तमेवमकारमाह । मरुत्तरि गिताग्रभिः पवनचंबलप्राग्भिः सर्वतः भवाकाभिः पौधैः । यान्सन्निवरायतीत्युक्तस्मिन्नित्यर्थः ॥ ४ ॥ उपमन्त्राः पूज्यते ॥

पार्वणेनपूर्णमासवर्षिणि ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ कर्णातिथिः कर्णगोचरः ॥ ८ ॥ चतुर्विधानि कार्त्तमालदीनि ॥ कर्णगुहाकर्णशङ्कुलीम् ॥ प्रतिबन्धं प्रति ध्वनिप्रतन्नेमन्मयति ॥ ९ ॥ मंगलययदशार्तिकबहुदशपुष्पापर्वतस्त्वं विषयज्ज्योतिस्तत्कृतयोः पक्षिणोर्नेत्रां तन्मध्यो निविशत्यविशद्वक्तानां चेष्टा पूजादिव्यापारप्रदर्शयद्वर्षयतीत्यर्थः ॥ १० ॥ प्राणयात्रा प्राणवृद्धिर्वाहरीतिविवदः ॥ वाञ्छितमभिमतप्रदेशम् ॥ नोयातो न गच्छतः ॥ ११ ॥ मासादंगितदेवदृष्टस्त्वहृत्यर्थः ॥ १२ ॥ गंगासस्वतीयमुनानर्मदाश्रतवः सोतास्त्रिनयनचक्रासां तत्रपारवतद्वन्द्वसर्वैकृतालयम् ॥ प्रातः सायं च मध्याह्ने कुर्वन्नित्यप्रदक्षिणम् ॥ ६ ॥ उड्डयमानं परितः पक्षवती तस्ततः ॥ रजःप्रासादं सल्लङ्घ्य हुन्वन्निदिने ॥ ७ ॥ त्रिलोचनेति सततं नाम भक्तैरुदाहृतम् ॥ त्रिविष्टपेति चतययोः कर्णातिथी भवेत् ॥ ८ ॥ चतुर्विधानि वाद्यानि शशुप्रातिकरण्य ॥ ९ ॥ मृगाः कर्णगुहाप्राप्यतिशब्दं प्रतन्वते ॥ ९ ॥ मंगलारतिक्रियेति त्रिसंध्यं पक्षिणोस्तयोः ॥ नेत्रां निर्निशन्नित्यप्रभक्तवेषां प्रदर्शयेत् ॥ १० ॥ मृगाः निर्निशं विहाय पिकदुचिस्थिथरमानसौ ॥ नोड्डयिवाञ्छितं यातः सोतास्त्रिनीजलम् ॥ तृषतीं वयतो विप्रस्नातो जातु चिदहजौ ॥ ११ ॥ तत्र भक्तजनकीर्णप्रासादं परितो मुने ॥ तडुलादिचरितो नृपते च प्रदक्षिणम् ॥ १२ ॥ देवदक्षिणदिग्भागे चतुःस्रोतास्त्रिनीजलम् ॥ तृषतीं वयतो विप्रस्नातो जातु चिदहजौ ॥ १३ ॥ तयो रित्थं विचरतो विलोचनं भूयतः ॥ अगाद्वद्वितीयः कालो द्विजयोः साधुचेष्टयोः ॥ १४ ॥ अथ देवालयस्कंधे गवाक्षां तर्गतौ चतौ ॥ श्येने केन चिद्वृक्षौ क्रूढदृष्ट्या मुखस्थितौ ॥ १५ ॥ तत्र पारवतद्वन्द्वं श्येनः परीजिघृक्षुकः ॥ अवतीर्य बरादाशुप्रविष्टो न्यशिवा लये ॥ १६ ॥ ततो विलोक्या मासतद्गमविनिर्गमौ ॥ केन मार्गेण विशते दुर्गं भूतोपतत्रिणौ ॥ १७ ॥ केनाध्वना च निर्यातः काले कुहस्तश्च किम् ॥ कथं युगपदेतो मग्राह्योऽस्वैरभविष्यतः ॥ १८ ॥ पथ्ये दुर्गं विष्टे च ह्यमवश्यविमौ नयत् ॥ एकदृष्टिः क्षणं तस्यै श्येने न ह्यर्थं विचिंतयन् ॥ १९ ॥ अहो दुर्गं बलं प्राज्ञाः शंसन्त्येवेति हेतुतः ॥ दुर्बलोप्य कलयितुं सहसार्निर्गम्यते ॥ २० ॥ दारिणान्तु सहस्रेण वराश्वानां न लक्षतः ॥ तत्कर्मसिद्धिर्दृष्टे दुर्गेण केन यद्वेत् ॥ २१ ॥ दुर्गस्थो नाभिमूयेत विपक्षः केन चिन्तयति ॥ स्वतंत्रं यद्विदुर्गं यद्विदुर्गं प्रकाशितम् ॥ २२ ॥ इति दुर्गबलं शस्ये नरोपारुणेक्षणः ॥ असाध्वसौ कलसौ वीह्य यातो न भोगणम् ॥ २३ ॥ अथ पारवतीदशा विपक्षे नृपक्षे क्षिणम् ॥ महाबलं दुर्गबलं प्राह पारवतं पतिम् ॥ २४ ॥ कलव्युवाच ॥ २५ ॥ प्रिय पारवत प्राज्ञ सर्वकामि सुखसख ॥ तव हविष्यं प्रशंस्ये नो यं बलो रिपुः ॥ २६ ॥ सावज्ञं वाक्यमाकर्ण्य पारवत्याः सतन्वति ॥ पारवती मुवाचैकं चिन्तेति तवाप्रिये ॥ २६ ॥ ॥ पारवत उवाच ॥ २७ ॥ कतिदा भवन्ती ह्यमुभयोर्मचारिणः ॥ कतिदा बालयेष्वे पुनरुत्तमानोपविशति हि ॥ २७ ॥

यत्तद्वयतः पिवतः ॥ घट्टपाने ॥ जातु चित्कदाचित् ॥ १३ ॥ द्विजयोः पक्षिणोः ॥ १४ ॥ देवालयस्कंधे देवालयं गदावोभागे ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ ननु दुर्बलयोगेन विमति कथं कीर्त्तयिष्यामि ॥ मध्ये दुर्गं दुर्गस्य मध्ये ॥ यद्यस्मात् ॥ इत्यवश्यमाणम् ॥ १९ ॥ १२० ॥ लक्षतः लक्षणम् ॥ २१ ॥ २२ ॥ शंसन्त्येवम् ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥

तत्तदा ॥ २८ ॥ २९ ॥ पत्युः पादयोः परिदक्षणेनेत्रेययासा ॥ ३० ॥ युक्तं वैदिद्याह ॥ हितेति ॥ जोषं प्रीतिर्यथास्यात्तथास्थेयम् ॥ किमित्यत्राह ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ मंडलगत्या
परिभ्रमणमनेनसंश्लेषः तद्गतायातौतयोर्गमनमनमार्गौ ॥ गगनमार्गतः आकाशमार्गेण ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ तावदगतीर्दक्षेयति ॥ प्रद्वनिति ॥ व्याडयेका ॥ एतामौ

कतिचैव न पश्यति नै सुखस्था विहस्रिये ॥ तेभ्योयदीह भेतव्यं कुतो नौ तत्सुखप्रिये ॥ २८ ॥ रमस्त्वमया सार्धं यज्जित्तामिमांशुभे ॥ अस्य श्येनवरा
कस्य गणनापि न मे हृदि ॥ २९ ॥ इत्थं पारावतवचः श्रुत्वा पारावती ततः ॥ मौनमालंब्य संतस्थे पत्युः पादापित्तिक्षणा ॥ ३० ॥ हितवत्सोपदिश्यापि प्रिय
प्रियचिकीर्षया ॥ साध्याजोषं समास्थं कार्यं पत्युर्वचःसदा ॥ ३१ ॥ अन्यैश्चुरप्यथायातः श्येनोपश्रयत्संपती ॥ अपरिच्छिन्नयुद्धदृष्ट्याप्यसुत्युर्णे
ताशुम् ॥ ३२ ॥ अथ मंडलगत्या सप्रासादं परितोभ्रमन् ॥ निरीक्ष्य तद्गतायातौ यातो गगनमार्गतः ॥ ३३ ॥ गतेऽथ न भसि श्येने युनः परादत्तं न वा ॥
प्रोवाच प्रयेसीनाथ दृष्टो दुष्टस्त्वयाऽहितः ॥ ३४ ॥ तस्यावाक्यं समाकर्ण्य युनः कलरवो ब्रवीत् ॥ किं करिष्यस्यसौ मुग्धे मम व्योमविहारिणः ॥ ३५ ॥ दुर्ग
चस्वर्ग तुल्यं मेयं त्रनास्त्यरितोभयम् ॥ अयं न तागतीर्वित्तियावेदाहं न भोगेण ॥ ३६ ॥ प्रदीनोऽङ्गीनसंजीनकांडव्याडकपाटिकाः ॥ मंसुर्नीवं डलजती
गतयोश्चाबुद्राहताः ॥ ३७ ॥ यथैतास्त्विह कौशल्यं मयि पारावतिप्रिये ॥ गतिषु क्वापि कस्यापि पक्षिणो न तथारं ॥ ३८ ॥ सुखेन तिष्ठतां चैतामथिजी
वति ते प्रिये ॥ इति तद्भवं श्रुत्वा सा स्थिता मुक्त्वसती ॥ ३९ ॥ अपरेदुरापि श्येनस्तत्र भारशिलतले ॥ कियदंतरसासाद्यो ण विष्टोऽतिशृङ्खत् ॥ ४० ॥
आयामंतत्र संस्थित्वा तत्कुलायं विलोक्य च ॥ पुनर्विनिर्गतः श्येनः सापिभीता ब्रवीत्युनः ॥ ४१ ॥ प्रियस्थानमिदं याज्यं दुष्टदृष्टि विदूषितम् ॥ अतैकरो
ति निकटमुपविष्टोऽतिहृष्टवत् ॥ ४२ ॥ सावज्जंसुनः प्राह किं करिष्यस्यसौ प्रिये ॥ मृगाक्षीणां स्वभावोऽप्यशोभीरुवृत्तयः ॥ ४३ ॥ इतोदुरापि प्रातः
सच श्येनो महाबलः ॥ तयोर्भिमुखं तत्रास्थितो यामद्वयावधि ॥ ४४ ॥ पुनर्विलोक्य तद्भवं शीघ्रयातो यथागतम् ॥ गतेऽथ कुनोति स्मिन्नुपव्यापपे विहगमी ॥
॥ ४५ ॥ नाथस्थानांतरं यावो मृदुनौ न निकटोऽत्रयत् ॥ पुनर्दृष्टे प्रणष्टे स्मिन्नाव्यावः सुखं प्रिय ॥ ४६ ॥ प्रियस्य सपक्षस्य गतिः सर्वत्र सिद्धिः ॥ स किंस्य
देशरागेण नारांशोतिष्ठिमान् ॥ ४७ ॥ सोपसर्गं निजं देशं त्यक्त्वा योन्यत्र न ब्रजेत् ॥ संपुनरांशमात्रोति कुलस्थित इव दुःखः ॥ ४८ ॥

भेदोऽयं तरेदृश्यः ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ तत्रमठे ॥ भारशिलतले भारधारणाद्विद्वत्ताशिलतस्यास्मले उपरिभारविच्छिन्नतलजतिवा ॥ महापापपादव्यर्थः ॥ ४० ॥ आयामं प्रहमात्रं
व्याप्य ॥ कुलायनीडम् ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ भीरुवृत्तयोर्भीरुस्वभावाः ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ प्रनष्टेऽदर्शने गते ॥ ४६ ॥ सपक्षस्य सपत्रस्य ॥ ४७ ॥ पुनः पुनतुल्यः ॥ ४८ ॥

सरीदमावसः ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ कालोऽनुत्पन्नः प्रथमोऽनोपायदूरेतैतान्दूरं विनिर्यादिति ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ आत्मादेहः ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ मेवद्विविधेषः ॥ ५८ ॥ भविष्यमाहमा

का. सं. ४. उ.

त. अ. ७६

प्रियादितानि शस्यतिस भवित्रीदशार्दितः ॥ सरीदं पुनरप्याह प्रिये मा भैः खगात्ततः ॥ ४९ ॥ अथापरस्मिन्नहनि सश्वेनः प्रातरेव हि ॥ तद्वारदेशमासावसायं
यास्यत्यर्ताबलः ॥ ५० ॥ अस्ताचलस्य शिरसं यतोऽनागते खगे ॥ कुलायाद्ब्रह्ममागत्योवाच परावती पतिम् ॥ ५१ ॥ नार्थनिर्गमनस्यायं कालः
कोऽतिद्वृतः ॥ यावत्तावद्विनिर्यादित्यन्तामामपि सन्तते ॥ ५२ ॥ त्वयि जीवति दुष्प्राप्यं न किंचिज्जगतितले ॥ पुनर्दाराः पुनर्मित्रपुनर्वसुपुनर्गृहम् ॥
५३ ॥ यद्यात्मारक्षितः पुंसद्वारोऽपि धनैरपि ॥ तदा सर्वहरिश्चन्द्रपुनरेव हलभ्यते ॥ ५४ ॥ अयमात्मा प्रिया बंधुरयमात्मा महद्धनम् ॥ धर्मार्थकाममो
शाणमयमात्मार्जकः परः ॥ ५५ ॥ यावदात्मानि वैश्वेक्षे मतावत्समेजगत्रये ॥ सोऽपि क्षेमः सुमतिना शससह बाल्यते ॥ ५६ ॥ यशोहीनं तु यत्क्षेमं तत्क्षेमा
विधानं वरम् ॥ तद्वशः प्राप्यते पुंभिर्नाति मार्गं प्रवर्तने ॥ ५७ ॥ अतो नीतिपथं श्रुत्वानाथस्थानादितो ब्रज ॥ न गमिष्यसि चेत्प्रातस्ततो मे संस्मरिष्यसि ॥
५८ ॥ इत्युक्तोऽपि स वैपल्यागारावत्यासु मे धया ॥ न निर्ययौ प्रतिस्थानाद्भविष्यति वारितः ॥ ५९ ॥ अथोषसि समागत्य श्वेनं बलिना तदा ॥
तन्निर्गमाध्यासरुद्धः किंचिद्भक्ष्यवतासुने ॥ ६० ॥ दिनानि कतिचित्तत्र स्थित्वा श्वेनो महामतिः ॥ पारावतमुवाचेऽधिकत्वा पौरुषवर्जितम् ॥ ६१ ॥
किं बाधुर्ध्यस्वदुर्बुद्धे किं वानिर्याहि मे गिरा ॥ शुधाक्षीणो मृतः प्रश्नात्रिरंयास्यासि शुक्लम् ॥ ६२ ॥ द्रौभवंता वंदं चैकश्च लौजयपराजयौ ॥ स्थानार्थं युध्यतः
सत्तात्त्वगौवा दुर्गमेव वा ॥ ६३ ॥ पुरुषार्थसमालंब्य ये यतं ते महाधियः ॥ विधिरेव हि साहाय्यं कुर्यात्तत्सत्त्वचोदितः ॥ ६४ ॥ इत्थं संश्वेन संप्रोक्तः
श्रुत्या युत्साहितः खगः ॥ अयुध्यत्तेन श्वेनेन स्वदुर्गद्वारमाश्रितः ॥ ६५ ॥ क्षुधितस्तृषितः साथश्वेनेन बलिना धृतः ॥ चरणेन दृढनाशु चंच्वासापि
धृतासगी ॥ ६६ ॥ तावादाय दुर्ग्याचक्रेश्वरो व्योमनि सत्वम् ॥ चिंतयद्भक्षणस्थानमन्यपक्षिविवर्जितम् ॥ ६७ ॥ अथपत्न्या कलत्रवः प्राक्तस्तत्र सुमे
धया ॥ वचोवमानि तं नाथत्वाय मे स्त्रीति बुद्धितः ॥ ६८ ॥ अतोऽवस्थाभिर्माप्राप्तः किंकुर्यामबलायतः ॥ अधुनापि वचश्चैकरोषि यदि मे प्रिय ॥ ६९ ॥
तदा हितैव श्यामि कुरु चैवाविचारितम् ॥ ममैकवाक्यकरणत्वास्त्रीजितो न भविष्यसि ॥ ७० ॥

श्रुत्या ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ युध्यतोऽनुत्पन्नः प्रथमोऽनोपायदूरेतैतान्दूरं विनिर्यादिति ॥ ६३ ॥ तत्सत्त्वचोदितस्तस्य युध्यमानस्य सत्त्वेन गुणेनादृष्टेन वपेरितः ॥ ६४ ॥ ६५ ॥
॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥

॥ ३११ ॥

दृष्टव्योदय ॥ ७१ ॥ चोत्कृताग्रयेनजाविशब्दमकरोत् ॥ ७२ ॥ अपतन्मुक्तः ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ नियमविशेषादिनिश्चितमिति
 निश्चयेनचित्तव्याप्तामित्यर्थः ॥ तत्संस्मरेवाह ॥ एकमतीति ॥ ८० ॥ क्रियेत्येतादृशानियममर्थहीतवांस्त्राह ॥ परयोषिदिति ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥
 यावदास्यगतास्यस्ययावत्स्थानभूमिगः ॥ तावदात्मविमुक्त्यैत्वमेः पादं दृष्टं ॥ ७३ ॥ इति पत्नीवचः श्रुत्वा तथा सकृत्तवान्त्वगः ॥ सपीडितो दृष्टं पा
 देशेन श्रीत्कृतवान्बहु ॥ ७२ ॥ तेन चीत्करणेनाथमुक्तासामुखसंयुटात् ॥ पादं शुल्लिख्यत्वेन सोऽपि पारावतोऽपतत् ॥ ७३ ॥ विपद्यपि च न प्राज्ञैः संस्था
 ज्यः कचिदुद्यमः ॥ कचंचुष्टस्तस्य कचत्तत्पादपीडनम् ॥ ७४ ॥ कचद्भयोस्तथाभूतादरेमोक्षेण मद्भुतम् ॥ दुर्बल्युद्यमवतिफलभाग्यं यतोऽप्येतत् ॥
 ७५ ॥ तस्माद्भ्राग्यानुसारेण फलस्यैव सदोद्यमः ॥ प्रशंसं त्युद्यमंचातो विपद्यपि मनीषिणः ॥ ७६ ॥ अथौकालयोगेन विपन्नोऽस्यूते ॥ मुक्तिपुर्या
 मयोग्यायामेकाविद्याधरोऽभवत् ॥ ७७ ॥ मृतानां यत्र जंतूनां काशप्राप्तिर्भवेच्छुक्लम् ॥ मंदारदामतनयोनान्नापारिमलालयः ॥ ७८ ॥ अनेकविद्यानि
 लयः कलाकौशलभाजनम् ॥ कौमारं वय आसाद्य शिवभक्तिपरोऽभवत् ॥ ७९ ॥ नियमंचातिग्रहविजितेन्द्रियमानसः ॥ एकपत्नीव्रतं नित्यं चरिष्यामी
 ति निश्चितम् ॥ ८० ॥ परयोषिस्समासक्तिरायुः कीर्तिवलं सुखम् ॥ हरेस्त्वर्गतिंचापितस्मात्तावज्जयेत्सुधीः ॥ ८१ ॥ अपरंचापि नियमं सद्युचिष्मा
 न्समादेदे ॥ गतजन्मांतराभ्यासात्रिलोचनसमाश्रयात् ॥ ८२ ॥ समस्तपुण्यनिलयंसमस्तार्थप्रकाशकम् ॥ समस्तकामजनकं परानंदकारणम् ॥
 ८३ ॥ यावच्छरीरमरुजयावन्नैन्द्रियविषुवः ॥ तावत्त्रिलोचनं काश्यामनव्यं श्रामिनापि ॥ ८४ ॥ इत्थं मंदारदाभिः सनित्यं परिमलालयः ॥ काश्यां
 त्रिविष्टपद्रुं सुमागच्छेत्प्रयत्नवान् ॥ ८५ ॥ पारावत्यपि साजता तन्दीपस्य मंदिरं ॥ नागराजस्य पातालान्नाम्रारत्नावलीति च ॥ ८६ ॥ समस्तना
 गकन्यानां रूपशीलकलपुणैः ॥ एकैव रत्नभूतासीद्व्रद्धीपोरागमजा ॥ ८७ ॥ तस्याः सखीद्वयंचासीदेकानाम्नाम्रारत्नावलीति च ॥ ८८ ॥ समस्तना
 तदनुगोष्ठे ॥ ८८ ॥ स्वदेहादनपायिन्यौष्ठयाकांती यथा तथा ॥ तद्वेसस्य वभूता हिरत्नावल्यावटोद्भव ॥ ८९ ॥ सातुबाल्ये व्यतिक्रितिकिंचिदुद्भिन्नयो
 वना ॥ शिवभक्तं स्वपितरद्वन्द्वानियममग्रहीत् ॥ ९० ॥ पितृस्त्रिलोचनं काश्यामर्चयित्वा दिने दिने ॥ अभ्याससखीभ्यां साहितामौनस्यक्ष्यामिनान् तथा ॥
 ९१ ॥ एवं नागकुमारिणां सखीद्वयसमन्विता ॥ त्रिलोचनं समभ्यर्च्य गृहानहर्हव्रजेत् ॥ ९२ ॥ दिने दिने संप्रत्यग्रैः कुसुमैरिष्टगंधिभिः ॥ सुवि
 चित्राणि माल्यानि परिगुण्ठयार्चयेद्भिसुम् ॥ ९३ ॥ तिस्रोऽपि गतिं गतिलसद्वाधासुंदरम् ॥ रासमंडलभेदेन लस्यं तिस्रोऽपि कुर्वते ॥ ९४ ॥
 ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ प्रत्यग्रैर्विकसितैः ॥ माल्यानि मालाः ॥ परिगुण्ठयति च तसि हितेति यावत् ॥ अर्थेनैकं चत् ॥ ९३ ॥ लसद्वाः ॥ दुरक्षोभ

इति श्रीस्कांदमहापुराणांतर्गतचतुर्थकाशीखंडोत्तरार्ध सम्पूर्णम्

नमनति नमनविषयं करोतीत्यर्थः ॥ १४ ॥ नमश्च ददृशुस्त्वादरार्थाः ॥ १५ ॥ १७ ॥ स च भक्त्येकवचनगणितमप्यानुगमः ॥ निर्भलवेहेतुः ॥ भक्तिभावित्वस्तया युक्तमित्यर्थः ॥ १२० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ तन्परिमलाख्यस्य ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ तुल्लमेरिंदरीक्षतामिति यावत् ॥ २९ ॥ १३० ॥ चतुर्दे-
विदंतिवेदाः सर्वज्ञानत्वनाथ इत्यर्थतः ॥ मनोहीनो न त्वात्मनंतरं चादि वर्जितम् ॥ १४ ॥ न मस्तुभ्यं न मस्तुभ्यं न मस्तुभ्यं न मोक्षप्रदानाद् विनिष्पन्नमोस्तुते ॥ १५ ॥ इत्युक्कादंडवद्धूमौ प्रणिपेतुः कुमारिकाः ॥ अयोध्यायामुग्रारस्ताः प्राचा शशिभूषणः ॥ १६ ॥ सुतो मदरादह्नञ्चनाद्रापारी
मलयः ॥ पतिर्विद्याधारको भवतीनां भविष्यति ॥ १७ ॥ चिरं विद्याधरो लोके भोगान्मुखा समंततः ॥ ततो निर्वैद्यमाप्नोषीति स्त्री समाख्या ॥ १८ ॥ यूर्यतिष्ठो पि मे भक्ताः स च विद्याधरो युवा ॥ चत्वारो ये त एवात्र ते माक्ष महापाश्यथ ॥ १९ ॥ जन्मान्तरे पि मे से वा भवतीभिश्चेत न च ॥ विहितते
न वो जन्म निर्मल भक्तिभा वितम् ॥ २० ॥ एतच्च भवतीस्तांत्रयः पठिष्यति मे पुनः ॥ तस्य कामं प्रदस्या मि भवती नामि व मुकुटम् ॥ २१ ॥ त्यजेत् पाप कृतं
पापं शुचित् प्राप्तः पठन्नरः ॥ दिवा कुत मलं हंसियं पठनतः सुकुटम् ॥ २२ ॥ इत्युक्तवति देवेश ताः कन्या हरद्वन्द्व मानसाः ॥ प्रणम्य प्रेमेशुराशां न प्रबद्धहरः सुकुटाः ॥ २३ ॥ नाग कन्या ऊहुः ॥ पूच्छामो ब्रूहि नो नाथ करुणाकरं रंकर ॥ जन्मान्तरे कथये वा चतुर्भिर्मंवतः कृता ॥ २४ ॥ भगवान्भववृत्तं तत्तत्स्थारे
सुकृतात्मनः ॥ अस्माकमपिचार ख्या हि क्षुपांकुरु कूपानि धे ॥ २५ ॥ इति श्रुत्वा प्रणय तो बालो दीरिति मी रिता ॥ प्रोधा च ता सां तस्या पि भवं ती रा विधि द्वेष ॥ २६ ॥ ईक्षर उवाच ॥ शृणु ध्वं गगत न या स्ति छा पि हि समाहिताः ॥ प्राग् भवं भवतीनां च तस्या पि कथयाम्य हरम् ॥ २७ ॥ परा राजनी
पूर्वमासीत् पारावती स्वगी ॥ स च विद्याधारवरः पतिरस्याः स्वगे भवत् ॥ २८ ॥ प्रासेन्द्र मैत आयमुपितां सुरचिंगं मुखम् ॥ राज्ञः प्रासाद संलग्नं बुध्नं पक्षा नि ले-
पुनः ॥ २९ ॥ उपरिक्षद थस्त ष्टकृता बहु च ग्रदक्षिणाः ॥ व्योम्रासंचरमाण आभ्यासंचरङ्गां माम जि रे ॥ ३० ॥ स्वांत चतुर्दैत थे पीत तत्रा बुचा सदृत् ॥ आभ्यां कल्ला व्या चं कृतः कल्ला वे मुदे ॥ ३१ ॥ एताभ्या स्थिर चे तो भाय मुदिता भ्या मती वहि ॥ दद्या नि कै तु का न्यत्र मम भक्तेः कृता नि वै ॥ ३२ ॥ अभ्यू-
बहुरो ह द्या ममंग लदी पिकाः ॥ पीतं श्रु ति फु टायं च मम नामा क्षरा मृतम् ॥ ३३ ॥ तिर्य गो नि प्र भा वे न न मृतो मम स त्रिघों ॥ मृतं पुण्या ये अध्या र्था दाशी शा
तिकृति क्षुब्धम् ॥ ३४ ॥ अयोध्या नि धन दोषा रत्न दी प सुता भवत् ॥ पतिः पारावतो ऽस्याः सजा तो विद्या धरणं जनः ॥ ३५ ॥ एषा प्रभा वती ना गी ना गर जस्य ए
च्चिनः ॥ इह जन्म नि कन्या सी तार्द्धं जन्म ब्रवी मि वः ॥ ३६ ॥ त्रिश्रवस्यो रेंद्र स्य सुता चेंयं कला वती ॥ एतस्या अपि वृत्तांति शामय त वच्ध्य हरम् ॥ ३७ ॥
चतुष्टुणां दीनां समाहारश्चतुर्दंतिस्मिन् ॥ सुदेहाय ममेति विशेषः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ कार्दमी मार्तिक रोति तियाप्त्या कार्दमी प्राप्ति क्रुति ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥

॥ ३८ ॥ ३९ ॥ देवदूतेन संप्रेषण ॥ १४० ॥ ४१ ॥ परिणेतो विवाहकृता ॥ देवसातदहानाद्वनदीनाम्राय ॥ ४२ ॥ रंसाकदली ॥ ४३ ॥ शालामृग्यवानयो ॥ ननु मातोपकासादिदुर्गमयो रंसाः कथं तांजा मृगीं च तत्राह ॥ फलेति ॥ विपाकेन फलेन ॥ तर्हि मातोपकासादिनापातिव्रत्यक्षणेन किं कृतं तत्राह ॥ श्लेति ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ तदुल्लुप्यादिवानर

भवीति तृतीयैः कन्ये चारायणस्यह ॥ आस्तां महर्षे शीलब्धे भवत्यौ परस्परम् ॥ ३८ ॥ पित्रा चारायणेनापिताभ्यां संप्रतिनते ॥ आयुष्या यणयुजा
अस्तेनारायणायाहि ॥ ३९ ॥ अत्रातयौ वनः सोऽथ साभिदाहरणयै ॥ गतो विविधशास्त्रे दं दं दूकेन कानने ॥ ४० ॥ भवानी गौतमीनाभ्यां तैत्तिरीय चारायणा
गजे ॥ वैधव्यदुःखमापन्नैर्न्यग्रस्ते बभूवतुः ॥ ४१ ॥ अतएव प्रयत्नेन परिणेतो विविजयेत् ॥ देवतासिर्दहानां कन्याणां निग्रहे सुधीः ॥ ४२ ॥ अप्रभैः
कस्यचिद्देवादाश्रमे परमादुते ॥ रंसाफलान्यदन्तानि मोहाज्जगदुस्तदा ॥ ४३ ॥ कृत्वा मासोपवासो दिव्रता निग्राहणं गजे ॥ अवाप्य निपनं कालाचरसा
मृग्यो बभूवतुः ॥ ४४ ॥ फलचौर्ये विपाकेन वानरी च तयोरेभूत ॥ शीलक्षणयमेषाश्चाश्वाजनिमवापतुः ॥ ४५ ॥ सवनारायणो विप्रः पितृभूषणव्रतः ॥
दक्षोपि दं दूकेन काश्यां पारावतो भवत् ॥ ४६ ॥ एवं भवतरे चासीदितयोः पतिरेषकः ॥ तिमृणां भवतीनां च भवी भतधुनापि हि ॥ ४७ ॥ प्रासादस्या
स्य पाथेतु न्यग्रो धस्तु महानभूत ॥ तस्मिंश्चाविनिशास्त्रादथे शास्त्राभ्युपयोगो बभूवतुः ॥ ४८ ॥ चतुःश्रोतस्विनीतिथेः कीडया च न स चतुः ॥ पयस्य्यापि
पानीयं तं स्मिंस्तीर्थतृषातुरे ॥ ४९ ॥ जातिस्वभावचापल्यात्कीडं त्योचप्रदक्षिणम् ॥ चक्रतुर्बहुकृत्वश्च लिंगदं दं शतुर्बहु ॥ ५० ॥ विचरन्त्या वितिरैर
तत्र न्यग्रो धस त्रिवौ ॥ केन चिद्योगिवेषणपार्शेन च नियंत्रिते ॥ ५१ ॥ भिक्षार्थं शिक्षिते तं तदुल्लुप्यादिनर्तनम् ॥ अथेतकापिमर्कटयै कालधर्मवशाते ॥
५२ ॥ काशीवासजगुष्येन त्रैलोक्यानुसेवया ॥ प्रादक्षिण्यादिहूषिण्याजातेनागलुते इति ॥ ५३ ॥ अधुना तं पतिप्राप्य विद्याधरकुमारकम् ॥ निर्दि
श्य स्वर्गभोगाश्चाश्वा निर्वृतिमेष्यथ ॥ ५४ ॥ यदस्मिन्पिवैकाश्याकृतं कर्म शुभावहम् ॥ तस्य मोक्षः परीपाको निश्चितं मदनुग्रहात् ॥ ५५ ॥ त्रिलोक्याञ्च
पिसर्वस्याः श्रेष्ठावाराणसीपुरी ॥ ततोऽपि लोमांकारं ततोऽप्यत्र त्रिलोचनम् ॥ ५६ ॥ तिष्ठमानो त्रिलिंगे हं भक्तमुक्तिदिशाम्यहम् ॥ ततः सर्वप्रयत्नेन काश्यां
ज्यञ्चिलोचनः ॥ ५७ ॥ इत्युच्चादेव देशस्तत्प्रासादात्तरं विशत् ॥ अवाच्यरूपमासाद्य त्रैलोक्यं त्रिभुवनदपि ॥ ५८ ॥ ताश्च स्वस्वपदं प्राप्य तद्वृत्तात्तमश
पतः ॥ स्वमातुरतश्चोच्चाकृतकृत्या इवाभवत् ॥ ५९ ॥ एकदा माधवे मासि महायात्रा समागता ॥ विद्याधरास्तथानागामि लिताः सपरिच्छदाः ॥ ६० ॥

जातेरुत्तमालादिदत्तमिदं मित्रिवा ॥ मर्कटयौ शास्त्राभ्युपयोगौ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ अवाच्यं ब्रह्म न स योगो रंसां स्थूलव्यापकं पीयूषं मितियावत् ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥

कुलावलीकुलारंपराम् ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ अतिगौरवमतिमाहात्म्यम् ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ मध्वोर्लिंगात्म्यम् ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ १६९ ॥ ॥ इति श्रीरामानंदकृतायां
काशीखंडटीकायांपदसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७६ ॥ ॥ अथ योऽसत्तितमे सप्ताधिक उदात्तम् ॥ केदारेश्वरस्य माहात्म्यं षष्ठे तैत्तिरीयसंस्कृतम् ॥ १ ॥ त्रिसप्ततितमेऽध्याये ओंकारादितुल्यं देवशक्तिगण

विरजस्के महाक्षेत्रे त्रिलोचनसमीपतः ॥ देवस्य वरदानाच्चष्टद्वान्योन्यं कुलावलीम् ॥ ३ ॥ विद्याधराय तानागौः कन्यास्तिस्रोऽपि कल्पिताः ॥ मंदारदामासं
तुष्टः प्राप्य तच्च सुषात्रयम् ॥ ६२ ॥ रत्नदीपश्च नगैर्द्रः पद्मीचतुर्भुजोऽश्वरः ॥ त्रिशिखोऽपि फणोद्भूतश्च दृष्टाश्चेत्त्रयोऽपि च ॥ ६३ ॥ जामातरं सभासाद्य शुभं
रिमलालयम् ॥ अन्योन्यं स्वजनास्ते तु मुदा विकसितेक्षणाः ॥ ६४ ॥ विवाहोत्सवमाकर्ण्य स्वस्वभुवनमाविशन् ॥ त्रिलोचनस्य लिंगस्य वणयंतो तैर्गौ
रवम् ॥ ६५ ॥ सच विद्याधरः श्रीमान्नागीभिर्विपुलं सुखम् ॥ मुक्तावाराणसीं प्राप्य संसेव्याथ त्रिलोचनम् ॥ ६६ ॥ गायन्ती तं सुमधुरनगीभिः सहितः
कृती ॥ आत्मानं चातिसंस्तृत्य मध्ये लिंगं लयंतः ॥ ६७ ॥ स्कंद उवाच ॥ त्रिलोचनस्य महिमा कलौ देवेन गोपितः ॥ अतोत्पसत्त्वा मनुजानत
स्त्रिंशमुपासते ॥ ६८ ॥ त्रिलोचनकथामेतां श्रुत्वा पापान् विन्यतोऽप्यहो ॥ विषाम्भाजायते मर्त्यो लभेते च परांगतिम् ॥ ३६९ ॥ ॥ इति श्रीस्कंदे महापु
राणश्च काशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखंड उत्तरार्धे त्रिलोचनप्रभावो नाम षट्सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७६ ॥ ॥ पार्वत्युवाच ॥ नमस्ते
देव देवेश प्रणमत्करुणानिधे ॥ वद केदारमाहात्म्यं भक्तानामनुकंपया ॥ १ ॥ तस्मिंश्छिगे महाप्रतीतिस्तत्त्वकाश्या मनुत्तमा ॥ तद्भक्ताश्च जनानि तस्यै देव देव महा
धियः ॥ २ ॥ ॥ देवदेव उवाच ॥ शृण्वणं भिद्यस्यामि केदारेऽश्वर संकथाम् ॥ समाकर्ण्य पिपापापाप्यपापो जायते क्षणात् ॥ ३ ॥ केदारं यातु
कामस्य पुंसो निश्चितचेतसः ॥ आजन्म संचितपापं तत्क्षणादेव नश्यति ॥ ४ ॥ गृहाद्विनिर्गतं पुंसि केदारमभिनिश्चितम् ॥ जन्मद्वयार्जितपापं शरीराद
पिनिर्व्रजेत् ॥ ५ ॥ मध्ये मार्गं प्रपन्नस्य त्रिजन्म जनितं त्वघम् ॥ देहे गृहाद्विनिःसृत्य निराशयाति निःश्वसत् ॥ ६ ॥ सर्वकेदारकेदरेति त्रिलोचनम् ॥
गृहेऽपि निवसन्नयान्नाफलमवाप्नुयात् ॥ ७ ॥ दृष्ट्वा केदारशिवं रं पीत्वा तत्र त्रयमंबुच ॥ सप्तजन्म कृतापापाऽनुच्यते नानात्र संशयः ॥ ८ ॥ हरपापद्वेष्टा त्वाके
दारे शं प्रयुज्य च ॥ कोटिजन्मार्जितैर्नो भिमुच्यते नानात्र संशयः ॥ ९ ॥ सकृत्प्रणम्य केदारं हरपापकृतोदकः ॥ स्थाप्य लिंगं हृदं भोजे प्राप्तिमोक्षं गमिष्यति ॥ १० ॥

नामध्वे ओंकारादीनां वण्णां प्रादुर्भावमाहात्म्ययोः ॥ पूर्वमुक्तत्वात्क्रममाप्तं केदाराविर्भावमाहात्म्यं प्रणतिपूर्वकं च्छति ॥ नमस्तस्मै ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ मध्ये मार्गमागम्य मध्वे ॥ ६ ॥ ७ ॥ केदार
शिवं केदारेऽश्वर आसादाग्रम् ॥ सप्तजन्म कृतास्तप्तजन्मं स्तुष्टितात् ॥ ८ ॥ एनोभिः पापैः ॥ ९ ॥ पापं हृतीति हरपापं हरति पापं यच्च द्वाहरपापम् ॥ उभयथाप्यार्षम् ॥ १० ॥

॥ ११ ॥ केदारैर्वदिद्यूषामध्यमागं दृष्टानां किलोत्सावा सोमव्यस्मिन्नेकद्विहासुत्याप्यति ॥ १२ ॥ १३ ॥ गुणवत्कल्पेयं तनास्मि ॥ १४ ॥
भूतिरूपवर्ष्मभिर्भूमिभूतिभूषितैर्दहैः ॥ भिक्षामाधूक्यप्रयणतायाचिततात्कालिकापक्वकृपापचविधाः ॥ तदुक्तम् ॥ माद्वक्रमर्षङ्गुप्रयण्णीयमायितम् ॥ तस्मालिकेचोपक्रमेभूतच
हरपापद्भेदश्रद्धयायः करिष्यति ॥ उद्धृत्य सप्तपुरषाणस्त्वमेलोकांगमिष्यति ॥ १५ ॥ पुराशतरेकलपेयदभूदतच्छृणु ॥ अपूर्णेदंतकणात्वं वणया
भित्तिवाग्रतः ॥ १६ ॥ एकोब्राह्मणदायादरज्जयिन्या इहागतः ॥ कुतोपनयनः पित्राब्रह्मचर्यव्रतोत्थितः ॥ १७ ॥ स्थलीपाशुपतीकाशसिविलोक्य समंततः ॥
द्विजैः पाशुपतैः कीर्णजटामुकुटभूषितैः ॥ १८ ॥ कुतलिंगमसमैश्च भूतिभूषितवर्ष्मभिः ॥ भिक्षाहताव्रसंतुष्टैः पुष्टैर्गणकृतोदकैः ॥ १९ ॥ बभूवनादि
तमनाव्रतजग्राहचोतमम् ॥ हिरण्यगर्भादाचार्यान्महत्पाशुपताभिवम् ॥ २० ॥ सचशिष्यो वशिष्टो भूत्सर्वपाशुपतोत्तमः ॥ स्नात्वा द्वेहरपापनिस्त्वग्नातः
सस्रुच्यतः ॥ २१ ॥ विभूत्या हरहः स्नाति त्रिकालं लिंगमर्चयन् ॥ नांतरं स विजानाति शिवलिंगे गुरोरेता ॥ २२ ॥ सद्वा दशाब्ददेशीयो वशिष्ठो गुरुणा सह ॥
ययौ केदारयात्रार्थिगिरौ गुरोर्गुरुम् ॥ २३ ॥ यत्र गन्तवानशोचंति किंचित्संसारिणः क्वचित् ॥ प्राश्यादं कलंगहं पल्लवहं पत्न्यमागताः ॥ २४ ॥ आसिधारं
गिरिप्राच्यवशिष्टस्य तपस्विनः ॥ गुरुर्हिरण्यगर्भोऽख्यः पंचत्वमगमत्तदा ॥ २५ ॥ पश्यतां तां पसानां च विमाने सार्वकामिके ॥ आरोप्य तं पारिपदाः
कैलासमनयन्मुदा ॥ २६ ॥ यस्ते केदारसुहृदश्च गेहादर्थपथे यद्वा ॥ अकातरस्त्यजेत्प्राणान्कैलासे सार्वविषये ॥ २७ ॥ तदाश्चर्यं समालोक्य सव
शिष्टस्तपोधनः ॥ केदारमेवल्लिंगेषु ब्रह्मं स्तुतिं निश्चितम् ॥ २८ ॥ अथ कृत्वा सकैदारियात्रां वाराणसीमागतम् ॥ अग्रहार्त्रियमं चापि यथाार्थं चाक्रोतु नः ॥
॥ २९ ॥ प्रतिचैत्रं संचैद्यायावज्जीवमहं धुवम् ॥ विलोकयिष्ये केदारं वसन् वाराणसीपुरीम् ॥ ३० ॥ तं नयात्राः कृताः सम्यक्प्राष्ट्रिकाधिकमुदा ॥
आनंदकाननेनित्यं स्वस्ताब्रह्मचारिणा ॥ ३१ ॥ पुनयात्रां सवैचक्रमधो निःकटवर्तिनि ॥ परमोत्साहं सतुष्टः पलितकलितोऽप्यलम् ॥ ३२ ॥ ततोऽपि
स्ताग्निधनं शकमानैर्न वारितः ॥ कारुण्यपूर्णं हृदयैरन्यैरपि च संग्रिभिः ॥ ३३ ॥ ततोऽपि नतु द्वाहं भोगं भूदृढचेतसः ॥ मध्ये मार्गं भूतत्वा पिबुरे गेह
तिमम् ॥ ३४ ॥ इति निश्चितं तस्के वशिष्टतापेऽनुचौ ॥ अश्रून्नामपरीपुष्टे तु द्वाहं च डिक्केऽभवम् ॥ ३५ ॥ स्वप्ने भयासं प्रोक्तो वशिष्टस्तापरोत्तमः ॥
दृढव्रतप्रसन्नोऽस्मिन् केदारं विद्विमाभिह ॥ ३६ ॥ अभीष्टं च वरं तपःप्राथम्यं स्वविचारितम् ॥ इत्युक्तवत्यपि मायिस्त्वभ्यो निन्येति स ब्रवीत् ॥ ३७ ॥ ततोऽपि
समयाप्रोक्तः स्वप्नाभिध्याऽऽचिप्सताम् ॥ भवाद्दशामिथैव स्वचात्यासद्वरवर्तिनाम् ॥ ३८ ॥
विधं स्मरामिति ॥ अमङ्कुरमिति माधूकरविशेषणम् ॥ तामिच्छता निगम्य नानि तैर्भूतैः ॥ ३९ ॥ १६ ॥ प्रकृष्टे वशिष्ठ इति यावत् ॥ वसिष्ठ इति वा पाठः ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥
॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

सूचवतीर्वैभवतःसात्त्विकस्येतिवा ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ भेगमसंवाधितः ॥ सार्थमुतादृत्यर्थः ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ सर्वविष्टरत्यारभ्यात्रपूर्वतित्यतःप्रतन्तनस्यग्रथस्यायंभावः ॥ हरपापे
 तीर्थकेदाराल्यालिङ्गचक्राभ्यापूर्वमभ्यस्त्येव ॥ वशिष्ठमभ्यार्थेनतुत्रत्रकलाभात्रादेशेपेणत्रसर्वतमनान्वारयितिरिति ॥ अपरवकाशोऽप्यस्वविष्टस्यपूर्वम् ॥ स्नात्वाद्देहरपापेनित्ययातःसमुत्थितः ॥
 विमूल्याहरहन्नातित्रिकालिङ्गमर्चयन् ॥ इत्याहुस्तमुपपन्नतरम् ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ तत्रहिमाद्रिकेदारे ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ गौरीकुंडयथात्रे
 वंश्वहिप्रसन्नोस्मिन्स्वप्नशंकांत्यजद्विज ॥ तवसत्त्वतःकिंचिनमयादेयनंकिंचन ॥ ४९ ॥ इत्युत्तमेसमाकर्ण्यवरयामासमामिति ॥ शिष्योऽहिरण्यगर्भं
 स्यतपस्विजनसत्तमः ॥ ३६ ॥ यदिससन्नोदेवेशतदमेसलुगदमे ॥ सर्वेक्षुलिन्ननुग्राह्याएषएववरोमम ॥ ३७ ॥ देवितस्येदमाकर्ण्यरोपकृतिश
 लिनः ॥ वचनंनितरांप्रीतस्तथेतित्तमुवाचह ॥ ३८ ॥ पुनःपरोपकरणत्तत्तपाद्विगुणीकृतम् ॥ तेनपुण्येनसमयापुनःप्रोक्तोवरंदुणु ॥ ३९ ॥ स्वशिष्टो
 महाप्राज्ञोदृढपाशुपतव्रतः ॥ देविमिप्रार्थयामासहिमशैलदिहस्थितिम् ॥ ४० ॥ ततस्तत्तपसाकुष्टःकलामात्रेणतत्रहि ॥ हिमशैलेतत्तत्त्वात्रसर्वभावेनसं
 स्थितः ॥ ४१ ॥ ततःप्रभातेसजातेसर्वेषांपश्यतामहम् ॥ हिमाद्रेःप्रस्थितःप्रातःसूयमानःसुरार्षिभिः ॥ ४२ ॥ वशिष्ठपुरतःकुत्वासर्वसार्थसमाभुतम् ॥
 हरपापद्वेतीर्थस्थितोऽहंतदनुग्रहात् ॥ ४३ ॥ मत्परिग्रहतःसर्वहरपापेकृतोदकाः ॥ आराध्यमामनेनैववपुषासिद्धिमागताः ॥ ४४ ॥ तदाप्रभुतिलिने
 स्मिन्स्थितःसाधकसिद्धये ॥ अविमुक्तेपक्षेत्रकालिकालेविशेषतः ॥ ४५ ॥ तुषाराद्रिसमारुढोकेदारंवीक्ष्यत्युत्फलम् ॥ तत्फलंसतशृणितंकाश्यकिदारदु
 शने ॥ ४६ ॥ गौरीकुंडंयथातत्रहंसतीर्थचनिर्मलम् ॥ यथामधुस्रवांगंगाकाश्यांतदस्विलंतथा ॥ ४७ ॥ इदंतीर्थहरपापंससजन्मावनाशनम् ॥ गंगायां
 भिलितंपश्चाज्जन्मकोटिकृताघहम् ॥ ४८ ॥ अत्रपूर्वतुकाकोलधुध्यंतौखाग्निपेततुः ॥ पश्यतांतत्रसंस्थानंहंसौभूत्वाविनिर्गतौ ॥ ४९ ॥ गौरित्यभुक्तं
 पूर्वस्नानमत्रमहाद्वदे ॥ गौरीतीर्थततःख्यातंसर्वतीर्थोत्तमोत्तमम् ॥ ५० ॥ अत्रामृतस्रवांगंगामहामोहांधकारहृत् ॥ अनेकजन्मजनितजाल्बध्वंसविधा
 यिनी ॥ ५१ ॥ सरसामानसेनात्रपूर्वतममहातपः ॥ अतस्तुमानसतीर्थजनेख्यातिमिदगतम् ॥ ५२ ॥ अत्रपूर्वजनःस्नानमात्रेणैवप्रभुच्यते ॥ पश्चात्प्रसा
 दितश्चाहंत्रिदशैर्मुक्तिदुष्टैः ॥ ५३ ॥ सर्वमुक्तिगमिष्यंतियदिवेदेहमानवाः ॥ केदारकुंडेमुस्नातास्तदेच्छित्तिर्भविष्यति ॥ ५४ ॥ सर्वपापमेववर्णानामा
 श्रमाणांचधर्माणाम् ॥ तस्मात्तनुविसर्गेज्जमांशंदास्यतिनान्यथा ॥ ५५ ॥ ततस्तदुपरोधेनतथेतित्तमयोदितम् ॥ तदारभ्यमहादेविस्नानात्केदारकुंडतः ॥
 ॥ ५६ ॥ समर्वनाञ्चभक्त्यावैभमनामजपादपि ॥ नैःश्रेयसोऽश्रियंदद्यामन्यत्रापितनुत्यजाम् ॥ ५७ ॥ केदारतीर्थेयःस्नात्वापिपडान्दास्यतिचारवरः ॥
 एकोत्तरशतंवंश्यास्तस्यतीर्णाभवांबुधिम ॥ ५८ ॥

त्याद्युक्तंक्रमनादत्यद्वयैवति ॥ अत्रेति ॥ काकोलौद्रोणकाकौ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ मानसेनसरसामानसरोविष्टात्रा ॥ द्विजेनेतिक्वचित् ॥ तत्रतत्रामानात्राहाणेनेत्यर्थः ॥ अत्रहरपापे ॥
 मानसमितिख्यातिगतम् ॥ इदंहरपापम् ॥ ५२ ॥ मुक्तिदुष्टैःमनुष्याणांप्राप्यैकैवंद्रुमशम्वद्धिः ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ तनुविसर्गेननुत्यागे ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ भवबुधिविस्ताराणवसु ॥

भवावुधोतिचपाठः ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ आल्ल्याविकथितः ॥
॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ॥ इति श्रीरामानंदकृतया काशीखंडकाव्याससप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥ ॥ अष्टाधिकमहर्ष्येष्टोत्रानंदिवर्गायनि ॥ अध्याये सप्ततितमे वर्षशमहि
भौमवारेयदोदर्शस्तदायः श्राद्धदोनरः ॥ केदारकुंडमासाद्यगयाश्राद्धनैकततः ॥ ५९ ॥ केदारंगंतुकामस्य बुद्धिं दयानरैरियम् ॥ काश्यास्पृशंस्त्वं केदारं
व्रतकृत्योभविष्यसि ॥ ६० ॥ चैत्रकृष्णचतुर्दश्यामुपवासाविधाय च ॥ त्रिगुह्यान्यिबन्धनात्तदहं लिङ्गमाधितिष्ठति ॥ ६१ ॥ केदारोदकपानेन यथा त
त्र फलभवेत् ॥ तथा त्रज्जायते पुंसां स्त्रीणां चापिन संशयः ॥ ६२ ॥ केदारभक्तसंज्ञ्य वा सो ब्रह्मद्रविणादिभिः ॥ आजन्म जनिंतं पापं त्यक्त्वा यतिमभालयम् ॥
॥ ६३ ॥ आपण्मासं त्रिकालं यः केदारं शनमस्यति ॥ तं नमस्यति स तलं कपालायमादयः ॥ ६४ ॥ कलौ केदारमाहात्म्यं यो पिकोपिन वेत्स्यति ॥ यो व
त्स्यति स पुण्याभासवत्स्यति स श्रुवम् ॥ ६५ ॥ केदारं शंसद्बुद्ध्या देवि मे मुच्यते भवेत् ॥ तस्मात्काश्याग्रं यत्नन केदारं शं विलोकयेत् ॥ ६६ ॥ चित्रांगदे अर
लिङ्गं केदारो दुत्तरे शुभम् ॥ तस्याचनान्नरो नित्यं स्वर्गभागानुपश्रुते ॥ ६७ ॥ केदारदक्षिणे भगोनीलं कंठविलोकनात् ॥ ससारारगदृष्टस्य तत्स्य नास्ति
विषाद्वयम् ॥ ६८ ॥ तद्वायव्ये बरीपेशो नरस्तदवलोकनात् ॥ गर्भवासं न चाप्नोति स सादुःखसंकुले ॥ ६९ ॥ इन्द्रभुवने शरलंगं तत्समीपे समर्प्य च ॥ तेजो
मये नयानेन स स्वर्गं सुविमोदते ॥ ७० ॥ तदक्षिणे नरो दृष्ट्वा लिङ्गं कालं जरे श्रमम् ॥ जरां कालं विनिर्जित्य मम लोके कसेचिम् ॥ ७१ ॥ दृष्ट्वा क्षेमं शरलंगं बुद्ध
मि चित्रांगदे श्वरात् ॥ सर्वश्रेष्ठमप्राप्तिलोकेऽत्र च परत्र च ॥ ७२ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ देवदेवेन विध्यारे केदारमहिमा महान् ॥ इत्याख्यायि पुराण्यथै
मया ते पि निरूपितः ॥ ७३ ॥ केदारेश्वरलिङ्गस्य श्रुत्वोत्पत्तिं कृती नरः ॥ शिवलोकमवाप्नोति निष्पापो जायते क्षणात् ॥ ७४ ॥ ॥ इति श्री स्कान्दे
महापुराण काशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखंड उत्तरार्धे केदारमहिमाख्यानां नमसस्ततितमोऽध्यायः ॥ ७७ ॥ ॥ पर्वत्युवाच ॥ ॥ आनं
दकानेन शोभेयं लिङ्गं पुण्यवर्धनम् ॥ यन्नामस्मरणं देवमहापातकसंशयः ॥ १ ॥ यत्सेव्यं सार्धैर्नित्यं यत्र प्रीतिरनुत्तमा ॥ यत्र दत्तं दुर्जतं ध्यातुं भद्रं दि
चक्षयम् ॥ २ ॥ यत्संस्मरणादेव लिङ्गस्य विलोकनात् ॥ यच्छिगम्रगते श्रापि यस्य संस्मरणं नादपि ॥ ३ ॥ पंचामृतादिक्षपनपूर्वाद्यस्यार्घनादपि ॥
तच्छिगम्रकथेशानभवेच्छ्रेयः परंपरा ॥ ४ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ इति देवीसुभुदित्समाकर्ण्य चोद्भव ॥ सर्वज्ञेन यदाख्यातं तदाख्यास्यामि ते शृणु ॥ ५ ॥
देवदेव उवाच ॥ ॥ उभे भवत्याय तृपुष्टं भववधविमोक्षकृत् ॥ ततोऽहं कथयिष्यामि लिङ्गं स्थिरमना भव ॥ ६ ॥

भोच्यते ॥ १ ॥ विशेषज्ञं लुपुच्छति ॥ आनंदेति ॥ १॥ २॥ ३॥ ॥ श्रेयः परं पानितं श्रेयः ॥ ४॥ समुदितं सम्यक्पृष्टम् ॥ ५॥ उभे इति ॥ उदितं संबोध्य तपसेमाह तमात्रनिषिद्धत्वाद्भुक्ता ॥ तथा च
द्वीर्वक्षे ॥ एका तत्र निहारतां तामाप्रत्यबोधयत् ॥ उमा इति निषेधं विमाटुं नेह वयं त्रिता ॥ सा तयोक्ता तदामात्रादेवोद्दिष्टा चारिणी ॥ उभे ये वामं वक्ष्यता त्रिभुलो केवुधुतेति ॥ ६ ॥

॥ ७ ॥ ८ ॥ यत्रेति ससंयन्तानां पदानां तस्य लिङ्गस्येति सप्तमेनान्वयः ॥ सर्वत्र समाप्त्ये सप्तमी ॥ अस्य लिङ्गस्य सप्तमिदित्यर्थः ॥ स्वयं विश्वमुजाख्या ॥ नन्दनं पुत्राशान् विनायकाख्य इत्यर्थः ॥ १ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ धर्मपीठधर्मस्थानम् ॥ तद्धर्मेशायतनम् ॥ १६ ॥ विस्वतः सूर्यस्य ॥ १७ ॥ शिशिरोद्देशिरुक्तौ ॥ अत्रावकाशकः ॥ अत्रावकाशकः ॥ आसारपादित्यर्थः ॥ तत्तत्प्रीप्तात् ॥ पंचवद्विस्त्रयः सूर्येण सार्धं चतुर्दिशमग्निरस्यः ॥ १८ ॥ बह्वनेह सर्वं बहुकालम् ॥ १९ ॥ समीरम्यवहतां वायव्यः ॥ बहुदिष्टमनेककालम् ॥ दिष्टवायव्यभाग्यवान् ॥ चतुर्दशैव चानित्यर्थः ॥ आनन्दकानने चान्नरहस्यपरमं मम ॥ नमयाकस्य चित्स्थानं तन्मृगं वै चित्तश्च ॥ १७ ॥ संतिलिङ्गान्यनेकानि ममानन्दने प्रिये ॥ परं त्वया यथापुष्टं यथावत्तद्वीमि ते ॥ ८ ॥ यत्र मुक्तिस्वरूपा त्वं स्वयं तिष्ठसि विश्वे ॥ यत्र तेनन्दनश्चास्ति क्षेत्रविघ्नविघातकृत् ॥ ९ ॥ ममापियेनान्निपुरसमरे जयकांक्षिणः ॥ जयाशापूरितास्तुत्या बहुमोदकदानतः ॥ १० ॥ यत्रास्ति तर्था मघद्वन्तिपुत्रीति विवर्धनम् ॥ यत्स्नानाद्ब्रह्मवृत्रवधपापाद्भिमुक्तवान् ॥ ११ ॥ धर्माधिकरणं यत्र धर्मराजोप्यवतवान् ॥ सुदुष्करं तपस्तत्त्वापरमेयसमाधिना ॥ १२ ॥ पक्षिणोपि हि यत्रा पुद्गलानां संसारमोचनम् ॥ रम्यो हिरण्यमयो यत्र भूवत्सु पुद्गलः ॥ १३ ॥ यच्छिङ्गदर्शनादेव दुर्दमो नाम पार्थिवः ॥ उद्वेजकोपिलो कानां क्षणाद्धर्ममतिस्त्वभूत् ॥ १४ ॥ तस्य लिङ्गस्य महात्म्यमाविर्भविष्यच्चतुर्दशैरनिरामयाभिधास्यामि महापातकनाशनम् ॥ १५ ॥ धर्मपीठं तदुद्दिष्टमत्रानन्दनेन मम ॥ तत्पीठदर्शनादेवनरः पापैः प्रमुच्यते ॥ १६ ॥ पुलात्रि स्वतः पुत्रो यमः परमसंयमी ॥ तपस्ततापविपुलं विशालाक्षितवाग्रतः ॥ १७ ॥ शिशिरेजलमध्यस्थो वर्षस्वप्नव्रकाशकः ॥ तपतौ पंचवद्विस्त्रयः ॥ १८ ॥ चिदि तिततवान् ॥ १८ ॥ पादाग्रं गुष्ठभूस्पर्शं बहुकालं सतस्थिवान् ॥ एकपादस्थितः सोपिकदाचिद्बह्वनेह सप्त ॥ १९ ॥ समीरायवहतसिद्बहुदिष्टसदिष्टवान् ॥ पयसि तु पिपासुः सन्कुशाग्रजलविषुषः ॥ २० ॥ दिव्यां चतुर्गुणीमित्यं सनिनायतपश्चान् ॥ चतुर्गुणं दिदृक्षुर्मापरमेयसमाधिना ॥ २१ ॥ ततो हंतस्य तपसा संतुष्टः स्थिरचेतसः ॥ ययौ तस्मै वान्दांशुं शमनाय महात्मने ॥ २२ ॥ वटः कांचनशाखाख्यो यस्तपस्तापसं ततिष्ठ ॥ मूर्ध्नि चतुर्गुणो बहुद्विजसमाश्रयः ॥ २३ ॥ मंदं मंदं मरुद्धोलपल्लवैः करपल्लवैः ॥ यो ध्वगानध्व संतप्तानाह्वयं दिवतापहत् ॥ २४ ॥ स्वातुरागैः सुरागिरिः सचतुर्भिश्च पंचेलिमैः ॥ प्रीणयेदर्थिसार्थं यो वृत्तैर्निजफलैरलम् ॥ २५ ॥ तदधस्तात्परं वीक्ष्य तमहंतं पनांगजम् ॥ स्थाणुनिश्चलवर्भाणानां प्राञ्चन्यस्तलोचनम् ॥ २६ ॥ तपस्तेजोभिरुद्यद्भिः परितः परीक्ष्यतम् ॥ भानुमंतं भिवाकोरं सुनीलेस्वेतेजसा ॥ २७ ॥

विषुषः कणान् ॥ २० ॥ दिव्यां देवपरिमाणं चतुर्गुणीति तत्रेताद्वपरकल्याख्याम् ॥ चतुर्गुणमिति विपाठः ॥ २१ ॥ शमनाय यमाय ॥ २२ ॥ तपस्तपसं ततिष्ठो जन्त्यतापपरं परम् ॥ द्विजाः पक्षिणः ॥ २३ ॥ कररूपाः पल्लवाः करपल्लवाः शाखा इत्यर्थः ॥ तैः कथं नूतैः ॥ मंदं मंदं मरुद्धोलपल्लवैः इष्टदीप्यवनानां दोलितपत्रैः ॥ २४ ॥ स्वातुरागैः स्वपद्मैः ॥ पंचेलिमैः पक्षैः ॥ वृत्तैर्वृत्तैः वृत्तैरप्यनैरिति वा ॥ २५ ॥ तदधस्तात्तस्य दृश्यं तदधस्तात्तपःकटपुत्रं ध्वगं भ्रंजं वरूहं हास्यं प्रत्ययोचमिति चतुर्थेनान्वयः ॥ २६ ॥ परिधीकृतपिपेयि कृतमंडलकारेण

स्तुतिः सान्निहिवेत्यर्थः ॥ ४१ ॥ इलामिलमौलिः पृथिवीस्पृशन्मस्तकः ॥ ४२ ॥ सततुरंगः सूर्यः नामतोपि यः पिबन्दादर्थोपि ॥ ४३ ॥ धर्माधिकृतो धर्माधिकारे ॥ धर्मोऽप्युल्लङ्घनम् ॥ धर्माधर्माधिकार इत्यर्थः ॥ अद्यदिनादिकृत्यम् अद्यदिनादौ दैर्घ्ये दिनमारभ्य कृतं धर्मार्थं धर्मोद्विचारलक्षणं यस्य सः ॥ ४४ ॥ इतोऽन्तरलोकात् ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ अवदातदुद्धिर्निर्मलाङ्गः

स्कन्द उवाच ॥ उदीर्यसूर्यस्य सुतोतिभक्त्यानमः शिवायेति समुच्चरन्मः ॥ इलामिलमौलिरतीव हृष्टः सहस्रकृत्वः प्रणनस्यं शुभम् ॥ ४२ ॥ ततः शिवस्तं तपसातिखिन्ननिर्वार्यताभ्यः प्रणतिभ्य ईश्वरः ॥ वरान्ददौ सततुरंगमुनेव त्वं धर्मराजो भवनमतोपि ॥ ४३ ॥ त्वमेव धर्माधिकृतोऽस्यस्तशरीरिणस्तथावरजं गमानाम् ॥ मयानि युक्तोऽद्यदिनादिकृत्यः प्रशाधिसर्वान्ममशासनेन ॥ ४४ ॥ त्वं दुक्षिणायाश्च दिशो धिनाथस्त्वं कर्मसाक्षी भव सर्वजन्तोः ॥ त्वहं शिवायान इतो ब्रजंतु स्वकर्मयोगांगतिमुत्तमाधमाः ॥ ४५ ॥ त्वया यदुत्तममभक्तिभाजालिङ्गं समाराधितमत्र धर्म ॥ तद्दर्शनात्स्पर्शं न तोऽर्चनाद्वसिद्धिर्भविष्याय चिरेण पुंसाम् ॥ ४६ ॥ धर्मेश्वर्यः सकृदेव मत्प्रायिलोकाधिप्यत्यवदातदुद्धिः ॥ स्नात्वा पुरस्तेऽत्र च धर्मतीर्थेन तस्य दूरे पुरुषार्थसिद्धिः ॥ ४७ ॥ तुत्वाप्य दानानामिह यः सहस्रं धर्मैश्च परश्रयति देवयोगात् ॥ स ह्येतनो जातु स नारकीव्यार्थं कथं तं दीयादिविक्रयते मराः ॥ ४८ ॥ यो धर्मपीठं प्रति लब्धकः सारं धर्मसं नोयततेऽत्र मर्त्यः ॥ कथं स धर्मत्वं भिनाति तेजाः करिष्यति स्वं कृतकृत्यमेव ॥ ४९ ॥ त्वया यथा ताह ह धर्मराज मनोरथास्तेषु रभिस्तपोभिः ॥ तथैव धर्मो परम क्तिभाजां कामाः फलिष्यन्ति न संशयोऽत्र ॥ ५० ॥ कृत्वाप्यघान्येव महान्यपीह धर्मेश्वरार्चनं सकृदेव कुर्वन् ॥ कुतो विभेति प्रियं यदुरेतदप्युत्तमपीति ततो लिङ्गभक्तः ॥ ५१ ॥ पत्रेण पुष्पेण जलेन दूर्वाया यो धर्मेश्वरं धर्मैश्च मर्चयिष्यति ॥ समर्चयिष्यन्त्यमृतं धंसं तं मंदारजालाभिरसि प्रहृष्टः ॥ ५२ ॥ त्वतो विभेष्यंति कृतैः न सोऽयं न तेषां भविता कदाचित् ॥ धर्मेश्वरार्चनं करिष्यतां हरिष्यतां बंधुतया मनस्ते ॥ ५३ ॥ यदत्र दास्यति दिव्यं पीठं नरदुर्गयां कृतमब्जनाम् ॥ तदक्षयं भाविष्युर्गतेरेपि कृतप्रणामास्तव धर्मलिङ्गे ॥ ५४ ॥ ये कार्त्तिके मासि सिताष्टमीतिथौ यात्रां करिष्यन्ति नरा उगोपिताः ॥ तन्नौ जै जागरणं महोत्सवैर्धर्मेश्वरे तेन पुनर्भवः पुनः ॥ ५५ ॥ स्तुतिं च यैस्त्वदुदीरिताभिर्मानराः पठिष्यन्ति तवाग्रतः क्वचित् ॥ निरेन सस्ते मम लोका गमिष्यन्तास्त्य तिते वै भवतः सखित्वम् ॥ ५६ ॥

करणः ॥ ४७ ॥ दैवयोगाद्यहच्छतः ॥ सहेतमाप्नुयात् ॥ ४८ ॥ हे धर्म ॥ स्वमात्मानम् ॥ कथं भूतम् ॥ कृतं कृत्यं येन तं कृतार्थमित्यर्थः ॥ ४९ ॥ ५० ॥ त्वदीयं त्वया स्थापितं चिंतयन्त्यं यायच्छिगंतं द्रक्तः ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ चरिष्यतामिति पाठे मम नोऽनुकूलं करिष्यतामित्यर्थः ॥ ५३ ॥ युगान्तरेऽपि यद्वा त्वत्कथा तरोपि ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ निरेन सोऽनिष्पापाः ॥ ५६ ॥

तेनानिवेस्यस्य ॥ विवेकिरु ॥ ५७ ॥ स्वमनोरथाभिदंस्वमनोरथानभिदोददीतितम् ॥ आनंदसंदेहप्रसस्तस्मिन्ममः ॥ ५८ ॥ ॥ इतिश्रीरामानंदकृतायांकाशीखंडीकायामष्टततितरोऽ
व्यायः ॥ ७८ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ एकेराहितेऽशीतितमेऽध्यायमनोरमे ॥ धर्मेश्वरस्यहिमवपण्यतेऽतिमनोहरः ॥ १ ॥ सौधाभ्याममृतसंज्ञाविभ्याम् ॥ १ ॥ अंकुर्यामासरोहयामास ॥ २ ॥
व्रश्मस्यसूर्यपुत्रोब्राह्मिः ॥ ३ ॥ ४ ॥ वेदयुरौषहविष्णू ॥ ततोपि साक्षात्कारादेव ॥ तत्तस्मात् ॥ यदा ततः साक्षात्कारादपि वेदयोग्याहंस्वामिताहंरप्राथम्यमिति ॥ ५ ॥ प्रार्थनामेवाह

पुनर्ब्रह्मविद्ययाऽपि तद्वदेतोजोनिधेर्नदधर्मराज ॥ अद्यमत्रास्ति न किंचिद्वेतेविद्येद्विद्युद्यममात्रमेव ॥ ५७ ॥ प्रसन्नमूर्तिसविलोक्यशंकरंकारुण्यपूर्णं
स्वमनोरथाभिदम् ॥ आनंदसंदेहसरोनिमग्नोवक्तुंक्षणेनैवशशार्ककिंचित् ॥ ५८ ॥ ॥ इति श्रीस्कांदे महपुराण एकाशीतिसाहस्र्यां सदितायां चतुर्थे
काशीखंड उत्तरार्धे नवमोऽध्यायः ॥ ७८ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ आनंदबाष्पसलिलरुद्धकंठं विलोक्यतम् ॥ मुहुः पश्य श
पाणिभ्यां सौधाभ्यां तु घ्रां विधिः ॥ १ ॥ अथ तत्स्य शैल्येन धर्मराजो महतयाः ॥ पुनरुक्त्या मासत पाणिज्ज्वलितानुम् ॥ २ ॥ ततः प्रोवाच स ब्रह्मि ॥ इदं
देव सुमापतिम् ॥ प्रसन्नवदंशं तांशं तपारिषद्वृतम् ॥ ३ ॥ प्रसन्नोऽसि दर्शानसर्वज्ञं करुणानिधे ॥ किमन्येन वरेणात्र यत्स्वसाक्षात्कृतोऽयम् ॥ ४ ॥
यनवेदाविदुः सम्यङ् न च तौ विदूषूषौ ॥ ततोऽपि वरयोग्योऽस्मि तन्नाथ प्रार्थयाम्यहम् ॥ ५ ॥ श्रीकंठांजलिमानसमीषां भुङ्खुवाम् ॥ मत्तपश्चिरसाक्षीणां
मयुरः प्रातजन्मनाम् ॥ ६ ॥ पितृभ्यां परिहीनानां मिहि स कथा विदाम् ॥ त्याहाहारविहारणां कीराणां वदोभव ॥ ७ ॥ एतत्प्रसूतिसमये आमयेन प्रपी
डिता ॥ शुकीपंचत्वमापन्नाः शुक्रः श्येनेन भक्षितः ॥ ८ ॥ रक्षितानां मनथानां स दाम्भुवदर्शनाम् ॥ अनाथनाथ भवता ह्यायुः शेषस्वरूपिणा ॥ ९ ॥
इति धर्मवचः शुचापरोपकृतिनिर्गमम् ॥ तानाहूय मुनेशं भुवि नयान्नानान् ॥ १० ॥ उवाच यमैति प्रीतः शुक्रशवानिदं वचः ॥ अयि पुत्र त्राहूतसाधवो
धर्मसंगताः ॥ ११ ॥ कोवरो भवतां दियोधमशपरिचरिणाम् ॥ साधुसंगसंक्षीणजन्मांतरमहेनसाम् ॥ १२ ॥ इति श्रुत्वा महेशस्य वचनं तपत
त्रिणः ॥ प्रोक्तुः ग्राम्यदेवेशं नमस्ते भवनाशन ॥ १३ ॥ ॥ पक्षिणः क्रजुः ॥ ॥ अनाथनाथ सर्वज्ञ कोवरो नः समीहितः ॥ इतोऽपि न्यक्षयत्साक्षा
त्तियं क्वेपि समीक्षिताः ॥ १४ ॥

श्रीकंठोत्तरार्धः ॥ अंजलिमानं पक्षिबालकानां वदोभवेति द्वितीयोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ७ ॥ पितृभ्यां परिहीनानां मिहि स पथयति ॥ एतदिति ॥ आमयेन रोगेण ॥ सामनस्येति पाठे भवसमयोत्पन्नो
भोगेत्यर्थः ॥ पंचत्वमरणम् ॥ ८ ॥ तर्हि कथं जीवितस्तत्राह ॥ भवता रक्षितानां मिहिसंगतः ॥ ननु न कांठेऽपि तेषां क्षिप्रमप्यमकालेन जीवति नित्यं यायेन आयुः शेषेणेति रक्षितानां तु मये
त्याशं क्यविशिनीष्ट ॥ आयुः शेषस्वरूपिणेति ॥ ९ ॥ १० ॥ धर्मयोगे ॥ मयमांतपाठे यमांतमैश्वरः ॥ पन्नराहोपक्षिणः ॥ ययं साधवः ॥ धर्मेण वरं जनेन संगताः ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ तिर्यक्तेऽपि पक्षि

त्वेषि ॥ समीक्षिताः भवतेतिशेषः ॥ १४ ॥ भवेर्भवेति ॥ १५ ॥ सपर्यायज्ञा ॥ अभंगुराअविनाशिफलत्वात् ॥ १६ ॥ एतत्तपस्वीत्यत्रैतच्छब्दोऽयमपरः ॥ १७ ॥ अनेकजन्म
सृष्टीवदशयति देवयोनिरितिसार्धसप्तभिः ॥ ईशितः ईश्वर ॥ १८ ॥ २० ॥ घालुकार्हिष्ठाः ॥ २१ ॥ आत्मजाताः ॥ २२ ॥ चतुर्बुजरायुजाङ्गजस्वेदजोद्भिज्जेषु ॥ २३ ॥ २४ ॥
मनागपिष्ठुल्लेखः अत्यलोपान्दलवोस्माभिर्नलब्धइतिशेषः ॥ २५ ॥ तापनेः तापनात्मजस्य ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ नविद्यतेतुनर्भवेऽस्मिन्तन्मृत्युम् ॥ २९ ॥ गनुकाशीमरणैकैवल्यमिति

लाभाः संपृद्यभवतागिरिशेहरः शताः ॥ परंपरायंलाभोत्रयत्वंदृग्गोचरीभवेः ॥ १५ ॥ यदेतद्वश्यतेनाथतत्सर्वक्षणभंगुरम् ॥ अभंगुरोभवानेकस्त्वत्स
पर्यायभंगुरा ॥ १६ ॥ विचित्रजन्मकोटीनांस्मृतिर्नत्रपरिस्फुरेत् ॥ एतत्तपस्विचित्तिलिङ्गपूजाविलोकनात् ॥ १७ ॥ देवयोनिरपिप्राप्ताचिरमस्मा
भिरीशितः ॥ दिव्याङ्गनाः सहस्राणितत्रमुक्तास्त्वलीलया ॥ १८ ॥ आसुरीदानवीनागीनैर्ऋतीचापिकैत्ररी ॥ विद्याधरीचर्गाधर्वायोनिस्स्माभिरर्जिता ॥
॥ १९ ॥ नरत्वेभूपतित्वं चर्याप्राप्तमनेकशः ॥ जलेजलचरत्वंस्थलेचस्थलचारिता ॥ २० ॥ वनेवनैकसोजाताग्रामेषुग्रामवासिनः ॥ दातारोया
चितारश्चरक्षितारश्चघालुकाः ॥ २१ ॥ सुखिनोपिवयंजतादुःखिनोवियमास्मच ॥ जेतारश्चयंजताः पराजेतारएवच ॥ २२ ॥ अधीतिनोपिसूखा
श्चस्वामिनः सेवका अपि ॥ चतुर्बुभुताग्रामेषु उत्तमाधममध्यमाः ॥ २३ ॥ अभूमभूरिशः शंभोनक्वापिस्थैर्यमागताः ॥ इतोयोनेस्ततोयोनैततोयोनैस्ततो
न्यतः ॥ २४ ॥ पिनाकिन्कापिनपिसुखलेशोमनागपि ॥ इदानीं पुण्यसंभारैर्धर्मैश्चरविलोकनात् ॥ २५ ॥ तापनेः सुतपोवद्विज्जालाग्रज्वलितैः नसः ॥
संवीक्ष्यत्रयक्षसाक्षात्त्वाङ्कृतकृत्याबभूविम ॥ २६ ॥ तथापिचेद्वरोदेयस्तिर्यक्षस्मसुधूर्जते ॥ कृपणेष्वापिशोच्येषुज्ञानं सर्वज्ञादेहितव ॥ २७ ॥ येनज्ञाने
नसुक्ताः स्मोऽसुभुमात्संसारबंधनात् ॥ यंत्रिताः प्राकृतेः पारैर्दुर्भैर्यैश्चमादृशैः ॥ २८ ॥ ऐंद्रपदंनवाछामोनचांद्रनान्यदेवहि ॥ वाञ्छामः केवलंमृदुल्लुका
श्यांशंभोऽनुनर्भवम् ॥ २९ ॥ त्वत्सन्निध्याद्विजानीमः सर्वज्ञसकलंयंयम् ॥ यथाचंदनं संगात्सर्वेषुभयोदुमाः ॥ ३० ॥ एतदेवपरंज्ञानं संसारोच्छति
कारणम् ॥ वपुर्विजर्जनं कालेयत्तवानंदकानने ॥ ३१ ॥ निर्मथ्यविष्वक्प्राजलं सारभूतमिदं परम् ॥ ब्रह्मणादीरितिपूर्वकाश्यांमुक्तिस्तत्तुन्यजाम् ॥ ३२ ॥
यद्वाच्यंबहुभिर्ग्रथैस्तद्वाभिरिहक्षरैः ॥ हरिणोत्तरंविपुरःकैवल्यंकाशिसंस्थितौ ॥ ३३ ॥ याज्ञवल्क्योऽमुनिवरः प्रोक्तवान्मुनिंसंसदि ॥ खरधीप्यनि
गमान्काश्यासतेपरंपदम् ॥ ३४ ॥ स्वामिनापिजगद्वात्रिषुतोमंदराचले ॥ इदमेवपुराप्रोक्तंकाशीनिर्वाणजन्मभूः ॥ ३५ ॥

कुतोऽज्ञातित्राहुः ॥ त्वदिति ॥ ३० ॥ नमुत्थापिज्ञानं ईहीतिप्रार्थित्वाकाशीमृत्युपार्थमकांडांडाड्यामित्याहंकायः ॥ एतदेवेति ॥ वपुर्विजर्जनमितिलांगलः ॥ विदुरोऽपि नवतसमायाविक्रय्यम् ॥
॥ ३१ ॥ काश्यामृतौज्ञानद्वारामुक्तिरित्यनेश्वराणांमुनिनाचमतिमाहुः ॥ निर्मथ्येति ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥

॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ननुतिश्चासौतदङ्गज्ञानकथमित्याद्यं कथयत्तस्माद्विध्यादित्यादौ नोऽहं ह्येकान्तमप्ययति ॥ भूतमिति ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ स्वप्नप्रमाणं तदुभयैकगोचरम् ॥ ४३ ॥
पैतृगौरेस्त्याग्नमाहवम् ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ नेत्रातिथीकृताचक्षुर्विषयीकृता ॥ ४९ ॥ कंदस्यमूलस्य ॥ ५० ॥ ५१ ॥ समासादः ॥ सौधोत्तचूर्णः ॥ ग्राताऽहद्दः

कृष्णद्वैपायनोऽयं शंभो वस्यति नान्यथा । यत्र विधेश्वरः साक्षान्मुक्तिस्तत्र पदे पदे ॥ ३६ ॥ वदन्त्येयं पिमुनयस्तीर्थसंन्यासकारिणः ॥ चिरंतनालोभसाध्याः
क्राशिकासुक्तिकाशिका ॥ ३७ ॥ वयमप्येवंजानीमो यत्र स्वर्गतरंगिणी ॥ आनंदकाननेन शंभो मेक्षस्तत्रैव निश्चितम् ॥ ३८ ॥ धृतं भावि विषयं यत्र शं
मत्परं सातले ॥ तत्सर्वमेवजानीमो यमशानुग्रहात्परात् ॥ ३९ ॥ अतो हि रण्यगर्भेऽहं त्रैलोक्यं निरति ॥ भवतोऽहं च निखिलं शंभो जानीमहे वयम् ॥ ४० ॥
करा मलकवत्सर्वमेतद्ब्रह्मांडगोलकम् ॥ अस्मद्भागो चोऽस्त्येव धर्मपठनिवेष्टात् ॥ ४१ ॥ धर्मराज्यतपसातिथ्यश्चापि त्र्यम्बो ॥ जाताः स्मरानि
करुणं हि सर्वज्ञानस्य भाजनम् ॥ ४२ ॥ मधुरं मुदुलं सत्यं स्वप्नप्रमाणं सुसंस्कृतम् ॥ हितं मितं सदृष्टं तं श्रुत्वा पशुपतिमुभाषितम् ॥ ४३ ॥ देवोऽतिविश्वम् । एव
ऽवर्णयन्पाण्डुरावम् ॥ त्रैलोक्यनगरे चात्र काशीराजगृहम् ॥ ४४ ॥ तत्रापि भोगमवनमन्यमणिनिर्मितम् ॥ योऽक्षलक्ष्मीविलासात् ५५ प्रासादोयेति
शमभूः ॥ ४५ ॥ पतत्रिणोऽपि मुच्यन्ते कुर्वाणाः प्रदक्षिणम् ॥ स्वेच्छया विचरंतः खेचरा अपि देवताः ॥ ४६ ॥ मोक्षलक्ष्मीविलासाख्यप्रासादस्य विलो
कनात् ॥ शरीराहूतो याति ब्रह्महत्यापि नान्यथा ॥ ४७ ॥ मोक्षलक्ष्मीविलासस्य कलशोऽयं निरीक्षितः ॥ निधानकलशास्तास्तु न मुंचति पदे पदे ॥ ४८ ॥
दूरोऽपि पताकापिममप्रासादमुर्धगा ॥ नेत्रातिथीकृता यैस्तु नित्यं तं प्रति यो मम ॥ ४९ ॥ भूमिभित्वा स्वयं जातस्तत्रासादमिषेण हि ॥ आनंदस्य स्य कं
दस्य कोऽप्येव परमोऽहुरः ॥ ५० ॥ ब्रह्मादिस्थावरान्तानि यत्र रूपान्यनेकशः ॥ मामेवोपासते नित्यं च त्रिचित्रातान्यपि ॥ ५१ ॥ ससौ योगो विलोकोऽस्तेषां
परमनिर्वृतेः ॥ रतिशालासमेभ्यः समो विश्वासमृमिका ॥ ५२ ॥ मम सर्वतस्त्यापि प्रासादोऽयं परास्परम् ॥ पञ्चद्वयदाघ्रातं परमोऽपि निषाद्विग ॥ अमृततद्वद्
मृतोऽप्युभयं भक्तकृपावशात् ॥ ५३ ॥ नैः श्रेयस्याः त्रियोधामतद्याम्यामंडयोऽस्ति मे ॥ तत्राहं सततिष्ठितस्तदोऽमंडपम् ॥ ५४ ॥ निमेषार्थं प्रयाणचकाल
तिष्ठति निश्चलः ॥ तत्र यस्ते न वै योगः समभ्यस्तः समाश्रितम् ॥ ५५ ॥ निर्वाणमंडपं नाम तत्स्थानं जगतीतले ॥ तत्र च संज्ञकेऽहं भेत्सर्वश्रुतेः फलम् ॥
॥ ५६ ॥ प्राणायामं तु यः कुर्यादप्येकं मुक्तिमंडपे ॥ तेनाष्टांगः समभ्यस्तो योगोऽन्यत्राश्रुतं समाः ॥ ५७ ॥

विशोऽहं वसाम् ॥ ५२ ॥ ननु पीरिच्छिन्नस्य मूर्तेस्त्येकासादोऽप्येते द्विरीत्यस्तत्तत्कथं सद्व्यवहारः ॥ परमिति ॥ ५३ ॥ तद्याम्यातस्त्यप्रासादस्य म्यादक्षिणस्यादिक्षि ॥ तदोऽमंडपसमाश्रय
नम् ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ अष्टौऽप्यंगानि यमनियमासनप्राणसरोऽवमत्याहारवारणाव्यानसमाधिः क्षणानियमस्तः ॥ ५७ ॥

षडक्षरम् ॐ नमः शिवायेति मंत्रम् ॥ ५८ ॥ ब्रह्मयज्ञं तच्च ज्ञानोपदेयं देवपाठं वा ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ मौनमौनात् ॥ कृत्वैव विषोवा ॥ ६३ ॥ कृष्णलक्ष्मेरक्तिकृत् परिभाषणेन ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ तस्यासादपुरोभागहृति ॥ सचासौ प्रासादश्चेति तत्रासादो मोक्षलक्ष्मीविलासाख्यस्तस्य पुरोभागोऽग्रभागेऽभिरसमदेशेऽपि श्रमाया दिशीत्येतत् ॥ पूर्वदिग्भागे ज्ञानमंडपस्योक्तत्वात् ॥ शृंगारमंडपं प्राप्य च्छकार स्वदामित्वात् ॥ प्राङ्मुखस्तूपविश्य शशितिवश्ममाणत्वाच्च शृंगारमंडपेऽलंकारस्थानम् ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ने पश्यं

निर्वाणमंडपेऽयस्तुजपेदं कंषडक्षरम् ॥ कोटिरुद्रेण जप्तेन यत्फलं तस्य तद्भवेत् ॥ ५८ ॥ शुचिर्वागां भसिस्नातो योजपेच्छतरुद्रियम् ॥ निर्वाणमंडपेऽज्ञेयः सरुद्रो द्विजवेषभृत् ॥ ५९ ॥ ब्रह्मयज्ञं सकृत्कृत्वा मम दक्षिणमंडपे ॥ ब्रह्मलोकं भवाप्याथ परं ब्रह्माधिगच्छति ॥ ६० ॥ धर्मशास्त्रपुराणानि सेति हासा नितत्रयः ॥ पठेन्निरभिलाषुः सन्सर्वे सन्मम वेश्मनि ॥ ६१ ॥ तिष्ठेद्विद्रियचापस्य यो निवार्य क्षणकृती ॥ निर्वाणमंडपेऽन्यत्र तेन तं महत्तपः ॥ ६२ ॥ वायुभक्षणतो न्यत्र यत्पुण्यं शरदांशतम् ॥ तत्पुण्यं घटिकाधेनमौनं दक्षिणमंडपे ॥ ६३ ॥ मितं कृष्णलक्ष्मेनापियोदद्यान्मुक्तिमंडपे ॥ स्वर्णसौवर्णयानेन सतु संचरते दिवि ॥ ६४ ॥ तत्रैकं जागरं कुर्वाद्यास्मिन्कस्मिन्दिनेऽपि यः ॥ उपोषितो च योऽष्टिंशं सर्वव्रतपुण्यभाक् ॥ ६५ ॥ तत्र दत्त्वा महादानं तत्र कृत्वा महाव्रतम् ॥ तत्राधीत्याखिलं वेदं च्यवते ननरोदिवः ॥ ६६ ॥ प्रयाणं कुर्वते यस्य प्राणमेमुक्तिमंडपे ॥ समामनुप्रविष्टोऽत्र तिष्ठेद्वा वदंश्च लु ॥ ६७ ॥ जलक्रीडां सदा कुर्याज्ज्ञानवाप्या सहो मया ॥ यदंबुपानमात्रेण ज्ञानं जायेत निमलम् ॥ ६८ ॥ तज्जलक्रीडनस्थानं मम प्रीतिकं भवतु ॥ अमुष्मिन् राजसदेने जाड्यहं जलपूरीतम् ॥ ६९ ॥ तस्यासादपुरोभागमशृंगारमंडपः ॥ श्रीपीठं तद्विद्विज्ञेयं निःश्रीकश्रीसमर्पणम् ॥ ७० ॥ मर्दयत त्रयोदश कूला निशुचीन्यहो ॥ माल्यानि सुविचित्राणि यक्षकर्मवर्ति च ॥ ७१ ॥ नानाने पथ्यवस्तुनि पूजोपकरणाऽन्यपि ॥ सत्रियालं कृतस्तिष्ठेद्वा त्रकुत्रापि सत्तमः ॥ ७२ ॥ निर्वाणलक्ष्मीर्बुण्णतेर्निर्वाणपदात्तये ॥ यत्र कुत्रापि निधनं प्राप्नुयादपि सद्भुवम् ॥ ७३ ॥ मोक्षलक्ष्मीविलासाख्यप्रासादस्योत्तरे मम ॥ ऐश्वर्यमंडपं रम्यं तत्रैश्वर्यं ददाम्यहम् ॥ ७४ ॥ मत्प्रासादौ द्विर्भागे ज्ञानमंडपमस्ति यत् ॥ ज्ञानं दिशा मिसतं तत्र मध्यायातं सताम् ॥ ७५ ॥ भवानिराजसदनं ममास्ति हि महा नसम् ॥ यत्तत्रोपहृतं पुण्यं निर्विशामि सुदैवतम् ॥ ७६ ॥ विशालाश्रयमहासौधे मम विश्रामभूमिका ॥ तत्र संसृतिखिन्नानां विश्रामं श्राणयाम्यहम् ॥ ७७ ॥ नियमस्नानतीर्थं च क्रपुष्करिणी मम ॥ तत्र स्नानवतां पुंसं तैर्नैर्मल्यं दिशाम्यहम् ॥ ७८ ॥

भूषणम् ॥ ७२ ॥ इष्टुतेऽवावृणोति ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ महानसं पाकयुहम् ॥ उपहृतं सुपहारत्वेन समर्पितम् ॥ पुण्यपुण्येऽनुत्वात् ॥ निर्विशामि नितरां युद्धाणि ॥ यत्तोपहृतं युहं तु निर्विद्यां भिप्रविशामीति वा ॥ ७६ ॥ विगताः श्रमो यस्मिन्संमोक्षमित्यर्थः ॥ श्राणयामि ददामि ॥ ७७ ॥ नियमस्नानतीर्थं नियमेन मध्याह्ने स्नानं यासिस्तच्च तत्रार्थं च तत्रासिद्धं ब्रह्मलक्षणं वा ॥ ७८ ॥

॥ ७९ ॥ ८० ॥ विषाशयाभिगोचरामि ॥ पाशितान्वद्धत् ॥ फडूनहमात्रम् ॥ ८१ ॥ तदेवाह ॥ निर्वाणेति ॥ दानस्थानं मुक्तिदानस्थानम् ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ सौभाग्यभाष्यभूः ॥ प्रागे
भगवत्पुत्रवत्सत्त्वाभिनोभादसौभाग्यतस्तप्रापकं भाग्यमर्हदद्वैतः ॥ भागसमुदायप्रापकादृष्टजन्मस्थानमित्यर्थः ॥ भागभूरिति पाठे सौभाग्यसौदेयभागो भागसमुदायस्तयोर्भूरिति व्याख्येयम् ॥ ८४ ॥

यस्य हृत्तारं तस्य ददुर्द्वन्द्वसत्तमम् ॥ स्वसंवेद्यददुर्द्वन्द्वतत्रातिदिशाम्यहम् ॥ ७९ ॥ यददुर्द्वन्द्वतारं कञ्चान्यददुर्द्वन्द्वतत्रातिनिर्मलम् ॥ स्वात्मारामं यददुर्द्वन्द्वतत्रा
तेदिशाम्यहम् ॥ ८० ॥ जगन्मंगलभूयत्रपरमामणिकर्णिका ॥ विपाशयामितत्राहं कर्मभिः पाशितान्पशून् ॥ ८१ ॥ निर्वाणश्रानेयत्रपत्रापात्रं न चि
त्तये ॥ आनन्दकाननेन तन्मेदानस्थानं दिवानिशम् ॥ ८२ ॥ भवबुधौ महागाधे प्राणिनः परमिज्जतः ॥ भूत्वैकर्णधारैते यत्र संतारस्याम्यहम् ॥ ८३ ॥
सौभाग्यभाष्यभूयैविविव्यातामणिकर्णिका ॥ ददामितस्यां सर्वस्वमग्रजायान्यजायवा ॥ ८४ ॥ महासमाधिसंपन्नैर्वेदातार्थनिषेविभिः ॥ दुष्प्रापेन्यत्रयो
मोक्षशोचैरपि सलभ्यते ॥ ८५ ॥ दीक्षितो वा दिवा कीर्तिः पण्डितो वाप्यपण्डितः ॥ तुल्यो मे मोक्षदीक्षायामप्राप्यमणिकर्णिकाम् ॥ ८६ ॥ यत्प्रापेन्यत्र
कृपणस्तत्प्राप्यमणिकर्णिकाम् ॥ ददामि जंतुमात्राय सर्वस्वमिच्छामि ॥ ८७ ॥ यदि देवादिह प्राप्तास्त्रिसंयोगोऽतिदुर्घटः ॥ अविचारं तदा देयं सर्वं
चिरमं चितम् ॥ ८८ ॥ शरीरमथ संपत्तिरथ सामणिकर्णिका ॥ त्रिसंयोगे यमप्राप्यैवैवैन्द्रादिकैरपि ॥ ८९ ॥ पुनः पुनर्विचर्येति जंतुमात्रेभ्यश्च ॥
निर्वर्णलक्ष्मीयच्छामिसदोपमणिकर्णिकम् ॥ ९० ॥ मुक्तिदानमहीसमेवाराणस्यामहीयसी ॥ तन्महीरजसासांम्यां त्रिलोक्यपिनचोद्रेहत् ॥ ९१ ॥
परिलगार्चनस्थानमविमुक्तेऽर्थेश्वरम् ॥ तत्र पूजां सकृत्कृत्वा कृतकृत्यो नरो भवेत् ॥ ९२ ॥ सांयपशुपतीं संध्यां कुर्यापशुपतीं श्वरे ॥ विभूतिधारणात्
त्रपशुपरीं न बध्यते ॥ ९३ ॥ प्रातः संध्यां करोम्येव सदैव कारनिकेतने ॥ तत्रैकापि कृता संध्या सवर्णातककृतनी ॥ ९४ ॥ वसामि कृत्तिवासं हसदाप्रति
चतुर्दशे ॥ अत्राजारं कृत्वा चतुर्दश्यां नगर्भाङ्क ॥ ९५ ॥ तन्नेश्वरोचितो दद्यान्महारत्नानि भक्तितः ॥ तैः सममर्च्य तल्लिङ्गं त्रिरत्नादिलभेन्नरः ॥ ९६ ॥
विष्टपत्रितयातः स्याथ्यहं लिङ्गोत्रिविष्टपे ॥ तिष्ठामि सततं भक्तमनोरथसमृद्धये ॥ ९७ ॥

सलभ्यते तस्यामणिकर्णिकायामित्युपजनीयम् ॥ ८५ ॥ दिवा कीर्तिश्चाडालः ॥ ८६ ॥ यत्कैवल्यम् ॥ ८७ ॥ त्रिसंयोगोऽतिदुर्घट इत्येतत्समेव व्याकरोति ॥ शरीरमिति ॥ संप
त्तिर्धनम् ॥ ८९ ॥ उपमणिकर्णिकमणिकर्णिकाद्वदसमीप इत्यर्थः ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ विष्टपत्रितयातः स्यः सर्वव्यापकोऽप्यर्थः ॥ त्रिविष्टपे त्रिलोचने ॥ ९७ ॥

विरजानिष्पापः ॥ रजोगुणरहितो वा ॥ चतुर्नदेषि लिपि लातीर्थे ॥ ९८ ॥ महादेव तन्नाम्नि लिगे ॥ ९९ ॥ १०० ॥ श्वेतद्रीपमनिरुद्धशूर्यविधित्तैर्वेङ्कुमहादशस्थानविशेषम् ॥ नयेमापये ॥ १ ॥ उपपंचनदं पंचनदसमीपे ॥ २ ॥ यत्र उपपंचनदे ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ यदर्थपीठानि निरूपिता निबद्धाह ॥ अनेकानि ति ॥ ७ ॥ आसुर्बभूवुः ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥

विरजस्कं महापीठं तत्र सैव्यमानवः ॥ विरजा जायते न चतुर्न चतुर्न दं द्रुतो दकः ॥ ९८ ॥ महादेव महापीठं ममासाधकसिद्धिदम् ॥ तत्पीठदर्शनादेव महापापैः प्रमुच्यते ॥ ९९ ॥ पितृप्रीतिप्रदं पीठं वृषभध्वजसंज्ञकम् ॥ पितृतर्पणकृतत्रापितृस्तारयति क्षणात् ॥ १०० ॥ आदिकेशवपीठं हमादिकेशवरूपधृक् ॥ श्वेतद्रीपनयेभक्तान्वेषणवानतिवह्मभान् ॥ १ ॥ तत्रैव मंगलापीठसिखमंगलदायिनि ॥ उपपंचनदे तीर्थे भक्तान् सतारयाम्यहम् ॥ २ ॥ बिंदुमाधवरूपे ण यत्राहं वैष्णवाक्ष्णान् ॥ नयपंचनदस्नातां स्ताद्विष्णोः परमं पदम् ॥ ३ ॥ पंचमुद्गमहापीठे यवीर्यवरसेवकाः ॥ तेषां परमनिर्वाणं कालेन रूपेण जायते ॥ ४ ॥ तत्रासिद्धेश्वरीपीठे च्छ्वरसमीपतः ॥ तत्र संनिधिर्युक्ता सिद्धिः षण्मासतो भवेत् ॥ ५ ॥ काश्यां च योगिनीपीठयोगसिद्धि विधायिनि ॥ सिद्धी रुच्चाटनाद्याश्चैर्न लब्धाः सुसाधकैः ॥ ६ ॥ अनेकानि हपीठानि संसितिकाश्यां पदे पदे ॥ परं धर्मेशपीठस्य काचिच्छक्तिरनुत्तमा ॥ ७ ॥ यत्राग्निबालकी राश्वनिर्मलज्ञानभाजनम् ॥ आसुः सदुपदेशान्मेत्रात्रातोति भाषिणः ॥ ८ ॥ एतद्धर्मेशपीठं त्यजाभ्यर्च्य द्वादिनावधि ॥ न कदाचित्तरणिजत्वत्तपो वनसु तमम् ॥ ९ ॥ ममागुग्रहतः कीरानेतान्यथ्यखेः सुत ॥ दिव्यविमानमारुह्य गंतारो मत्पुंरमहत् ॥ ११० ॥ तत्र मुक्ताचिरं भोगाञ्ज्ञानप्राप्त्यभ्येयितम् ॥ इह सुक्तिमवाप्स्यंति त्वत्संसर्गातिनिर्मलाः ॥ ११ ॥ इत्युक्तवति देवेशे कैलासशिखरोपमम् ॥ दिव्यविमानमापन्नं रुद्रकन्यापरिच्छृतम् ॥ १२ ॥ आरुह्य ते नयानेन दिव्यरूपधराः खगाः ॥ कैलासमभि संजग्मु र्धममापृच्छयतेऽमलाः ॥ ११३ ॥ इति श्रीस्कांदे महापुराण काशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखंड उत्तरार्धे भैशाख्यानां नैकोनाशीतितमोऽध्यायः ॥ ७९ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ कुंभोद्भूतदाश्वयं वि लोक्ष्य जगदंबिका ॥ उवाच शंभु प्रणता प्रणता त्विह रं रम् ॥ ११ ॥ अंबिकोवाच ॥ ॥ अस्य पीठस्य माहात्म्यं महादेव महेश्वर ॥ तिरश्चामपि यज्ज्जातं ज्ञानं संसारमोचनम् ॥ २ ॥ अतः प्रभावं विज्ञाय धर्मपीठस्य धृजटे ॥ धर्मेश्वरसमीपे हंस्थास्याभ्यर्च्य द्वादिनावधि ॥ ३ ॥

॥ १२ ॥ ११३ ॥ ॥ इति श्रीरामानंदकृता यां काशीखंडटीकायामेकोनाशीतितमोऽध्यायः ॥ ७९ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ अयाशीतितमेध्यायेयमशाख्यानमध्यगे ॥ श्रीमद्विष्णुजाशाख्ये गणे अस्त्विति पूर्वकम् ॥ १ ॥ सर्वकामप्रदं दुर्लभां विधिविशेषतः ॥ मनोरथतृतीयाख्यव्रतं तस्य ह्यनिरुच्यते ॥ २ ॥ विष्णुजाया विनायकदेवतमनोरथतृतीयाख्यव्रतं कयं यं युगं यं स्तावयति ॥ कुंभोद्भूतेति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥

॥ ४ ॥ मनोरथकरोतीति मनोरथश्चस्य मनोरथकृतः ॥ ५ ॥ ६ ॥ पुञ्जाप्रकारमाह विश्वरूपध्वने ॥ अत्रा विस्वेत्यादीनि हेतुकृतसंविधानि ॥ ७ ॥ मनोरथतृतीयावयुः शुद्धतृतीयातयाप्तः ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ भवतारिणि संसारतारिणि ॥ ११ ॥ पुलोमानामदस्यस्तनयाश्रयी ॥ १२ ॥ साहस्येन गोप्यसहितेन ॥ कलकंठीकलेन कोकिलायामधुरस्सन्तुत्येन मधुरेण ह्यश्रवणे ॥

अत्राल्लोतयेभक्ताः स्त्रियोवापुरुषस्तुवा ॥ तेषामभीष्टांसि सिद्धिसाधयिष्याम्यहं सदा ॥ ४ ॥ ॥ ईश्वर उवाच ॥ साधुकृतं त्वया देवि कृतं त्वान्याप
रिग्रहम् ॥ अस्येह यमपीठस्य मनोरथकृतः सताम् ॥ ५ ॥ तएव विश्वभोक्ता रो विश्वमान्यास्त एव हि ॥ येत्वा विश्वभुजामत्र प्रजुयिष्यति मानवाः ॥ ६ ॥
विश्वे विश्वभुजे विश्वस्थित्युत्पातिलयप्रदे ॥ नरास्त्वदर्चकाश्चात्र गविष्यन्त्यमलामकाः ॥ ७ ॥ मनोरथतृतीयायां स्तेभक्तिविधास्यति ॥ तन्मनोरथसं
सिद्धिर्भवित्रीमदुग्रहात् ॥ ८ ॥ नरिवापुरुषो वाथ तद्वत्तारिणात्प्रिये ॥ मनोरथानि ह्यप्राप्य ज्ञानमन्ते चलस्यते ॥ ९ ॥ ॥ देव्युवाच ॥ मनो
रथतृतीयायां त्रतकीदृक्कथाकथम् ॥ किं फलैः कृतं नाथ कथयेत्तद्वृणु ॥ १० ॥ ॥ ईश्वर उवाच ॥ शृणु देवि यथा पृष्टं भवत्या भवतारिणि ॥
मनोरथव्रतं चैतद्वृद्धाद्वृद्धतरं परम् ॥ ११ ॥ पुलोमतनया पूर्वततापरमतपः ॥ किंचिन्मनोरथं प्राप्नुनं चापतपसः फलम् ॥ १२ ॥ अपृष्टजततो मां सा भ
क्त्या परमया सुदा ॥ गतिं न सारहस्येन कलकंठीकलेन हि ॥ १३ ॥ तद्वा नेनाति संतुष्टो मुदुना मधुरेण च ॥ सुतालैः न सुगणे धातुमात्रा कलावता ॥ १४ ॥
प्रोवाच तां वं बृहद्भिः प्रसन्नोऽस्मि पुलोमजे ॥ अनेन च सुगतेन त्वनया लिंगपूजया ॥ १५ ॥ ॥ पुलोमजे उवाच ॥ यदि प्रसन्नो देव शतदायो मे मनोरथः ॥
तं परममहादेवं महादेवीमहाप्रिय ॥ १६ ॥ सर्वदेवेषु यो मान्यः सर्वदेवेषु सुदुरः ॥ या यज्ञैः केषु सर्वेषु यः श्रेष्ठः सोऽस्तु मे पतिः ॥ १७ ॥ यथा भिलषितं रूपं यथा
भिलषितं सुखम् ॥ यथा भिलषितं चायुः प्रसन्नो देहि मे भव ॥ १८ ॥ यदा यदा च पत्या मे संगः स्याद्धृतुसुखेच्छया ॥ तदा तदा च तदेतदेत्यक्कान्यदेह माशुयाम् ॥
॥ १९ ॥ सदा च लिंगपूजायां मम भक्तिरनुत्तमा ॥ भवभूयाद्भव हरजरामरहारिणी ॥ २० ॥ भर्तुर्वये पिवैष्यं वक्ष्यं मात्रमपीह न ॥ मम भावि महदेव पा
तिव्रत्यं च यातुमा ॥ २१ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ इमं मनोरथं तस्याः पौलोम्याः पुरमुदनः ॥ समाकर्ष्यं क्षणांस्मिन्वा प्राप्ते शो विस्मयान्वितः ॥ २२ ॥
ईश्वर उवाच ॥ पुलोमकन्येयश्चैष त्वया कारि मनोरथः ॥ लप्स्यसे व्रतचर्या तत्तत्पुरुषवर्जिते द्वये ॥ २३ ॥

॥ १३ ॥ सुतालैः न शोभनतालशुक्लेन ॥ सुगणेन शोभनारोग्यस्मात्तेन ॥ धातुमात्रा कलावता न मानकलावता ॥ इतस्तोऽप्यष्टस्वार्थः ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥

॥ २४ ॥ २५ ॥ किमात्मिकाकिस्वरूपा ॥ पाठांतोकिनामाकिनास्त्रीत्यर्थः ॥ २६ ॥ इतिवर्तव्यतातुष्टानमकारः ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ तद्वत्
मानसःविश्वभुजागतचित्तः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ घृतपूरात्पक्वालाविशेषात् ॥ नैवेद्यघृतपूरैः ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ राघवैकात्म्यः ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥

मनोरथतृतीयायाश्चरणेनभविष्यति ॥ तत्प्राप्तयेव्रतंवश्येतद्विधेहियथोदितम् ॥ २४ ॥ तेनव्रतेनचर्णेनमहासौभाग्यदेनतु ॥ अवश्यंभविताबालेतववचं
मनोरथः ॥ २५ ॥ ॥ पुलोमकन्ययोवाच ॥ ॥ कारुण्यवारिधेशोभोप्रणतप्राणिसर्वद् ॥ किमात्मिकाथकाशक्तिःकापूज्यातत्रदेवता ॥ २६ ॥ कदा
चतद्विधातव्यमितिकर्तव्यताचका ॥ इत्याकर्ण्यशिवोवाक्यंतातुप्रणिजगादह ॥ २७ ॥ ॥ ईश्वरउवाच ॥ ॥ मनोरथतृतीयायाव्रतपौलोमितच्छुभम् ॥
पूज्याविश्वभुजागौरीभुजविशतिशालिनी ॥ २८ ॥ वरदोऽभयहस्तश्चसाक्षसूत्रःसमोदकः ॥ देव्याःपुरस्ताद्वतिनापूज्यआशाविनायकः ॥ २९ ॥ चैत्रशुक्ल
तृतीयायांक्लृत्वावैदंतधावनम् ॥ सायंतनीचनिर्वन्यनातितृत्याभुजिक्रियाम् ॥ ३० ॥ नियमंचेतिगृहीयान्नितक्रोधोजितेंद्रियः ॥ संत्यक्तास्पृश्यसंस्पर्शः
शुचिस्तद्व्रतमानसः ॥ ३१ ॥ प्रातर्व्रतंचरिष्यामिमातर्विधभुजेनघे ॥ विधेहितत्रसांनिध्यंमन्मनोरथासिद्धये ॥ ३२ ॥ नियमंचतिसंगृह्यस्त्रयेद्वात्राशुभं
स्मरन् ॥ प्रातरुत्थायमेधावीविधायामथ्यकंविधिम् ॥ ३३ ॥ शौचमाचमनंकृत्वादंतकाष्ठसमाददेत् ॥ अशोकवृक्षस्यशुभंसेवशोकनिशानम् ॥ ३४ ॥
नित्यतनंचनिष्पाद्यविधिविधिविदांवरः ॥ स्नात्वाशुद्धांबःसायंगौरीपूजांसमाचरेत् ॥ ३५ ॥ आदौविनायकंपूज्यघृतपूरात्रिविधच ॥ ततोचयेद्विधभु
जामशोककुसुमैःशुभैः ॥ ३६ ॥ अशोकवर्तिनैवेद्यघृतैश्चागुरुसंभवैः ॥ कुंकुमेनतुलिप्यादावेकभक्तंतश्चरेत् ॥ ३७ ॥ अशोकवर्तिसहितैर्घृतपूरै
नोहैः ॥ एवंचैत्रतृतीयायांव्यतीतायांपुलामजे ॥ ३८ ॥ राधादिफाल्गुनांतसुतृतीयासुव्रतंचरेत् ॥ क्रमेणदंतकाष्ठान्निकथयामितवानघे ॥ ३९ ॥ अनुल
पनवस्तूनिक्षुमुमानितथैवच ॥ नैवेद्यानिगजास्यस्यदेव्याश्चापिशुभ्रते ॥ ४० ॥ अन्नानिचैकभक्तस्यशृणुतानिफलाप्तये ॥ जंबवपासागर्खदिरजती
चूतकदंबकम् ॥ ४१ ॥ वृक्षोदुंबरखर्जूरेविजपूरिसदाडिमी ॥ दंतकाष्ठदुमाएतेव्रतिनःसमुदाहृताः ॥ ४२ ॥ सिंदूरगुरुकस्तूरीचंदनंरक्तचंदनम् ॥ गोरोचना
देवदारुपद्माक्षंचनिशाद्वयम् ॥ ४३ ॥ प्रीत्यातुलेपनंबालेयक्षकदमंसंभवम् ॥ सर्वेषामप्यलभेचप्रशस्तोयक्षकदमः ॥ ४४ ॥ कस्तूरिकायाद्वाभोगौद्राभोगौ
कुंकुमस्यच ॥ चंदनस्यत्रयोभागाःशशिनस्त्वेकएवहि ॥ ४५ ॥ यक्षकदमइत्येषसमस्तसुरवल्भः ॥ अनुलिप्याथकुसुमैरचयेद्वच्चिन्मतान्यपि ॥ ४६ ॥

॥ ४७ ॥ गोरोचनागोशृंगयोर्मध्येसप्तपद्मद्रव्यविशेषः ॥ निशाद्वयंहरिद्राद्वयम् ॥ ४८ ॥ यक्षकदमंस्यमेवव्याचष्टे ॥ कस्तूरिकायाइति ॥ ४९ ॥ अशिनःकंसस्य ॥ तानि कुसुमानि ॥ ४६ ॥

नंदावतैः ॥ ४७ ॥ तच्छदैः शंखशृङ्गाणैः ॥ ४८ ॥ चैत्रमासवैद्यस्य पूरुक्त्वा दशदिशानां मासानां निवेद्यानह ॥ कर्महति ॥ कर्मोदधिभिश्चः सक्तः ॥ ४९ ॥ ५० ॥ मुष्टिकाः पाटलमल्लिकापद्मकेतकीकरवीरकैः ॥ उत्पलैराजचैश्वर्यनंदावतैश्चजातिभिः ॥ ४७ ॥ कुमारिभिः कर्णिकारैरलाभेतच्छदैः सह ॥ मुग्धिभिः प्रसूनैर्वैः सर्वालाभैर्पूजयेत् ॥ ४८ ॥ कर्मोदधिभक्तचतुर्त्तरसमंडकाः ॥ फेणिकावटकाश्चैव पायसचशर्करम् ॥ ४९ ॥ समुद्रसंप्रतं भक्तार्तिके विनिवेद्येत् ॥ इंदिरिकाश्चलङ्कृकामाघलयसिकानुभा ॥ ५० ॥ मुष्टिकाः शंकरगर्भाः सार्पिषापरिसाधिताः ॥ निवेद्याः फाल्गुने देव्यसाधिविवाजितासुदा ॥ ५१ ॥ निवेद्येद्यद्वन्नं हि एकभक्तो पितृत्स्मृतम् ॥ अन्यत्रिवेद्यसमूहो मुंजानोऽन्यत्पतेदवः ॥ ५२ ॥ प्रतिमास्तृतीयया मेव माराध्यवत्सरम् ॥ व्रतसंपूर्तयेच्छुभा त्र्यं दिलेऽग्निमर्चनम् ॥ ५३ ॥ जातवेदसमंत्रेण तिलज्यद्विणेन च ॥ शतमध्वाधिकं होमकारयेद्विधानव्रती ॥ ५४ ॥ सदैव नक्तपूजोक्ता सदान्ते तु भोजनम् ॥ नक्तैश्च हि होमोऽन्यं नक्तैश्च वक्ष्यमाणम् ॥ ५५ ॥ गृहाण पूजाभिस्तथा मातर्विघ्नजितासह ॥ नमोस्तु ते विश्वभुजे पूरया शुभनोरथम् ॥ ५६ ॥ नमो विघ्नघ्नतेऽन्यं नम आशा विनायक ॥ त्वं विश्वभुजया साधममदेहि मनोरथम् ॥ ५७ ॥ एतौ भद्रौ समुच्चार्य पूज्या गौरी विनायकौ ॥ व्रतक्षमापनेदेयः पर्यकस्तु लिकान्वितः ॥ ५८ ॥ उपधान्यासमायुक्तो दीपिदपणसंयुतः ॥ आचार्यवसपत्नीकपर्यक उपवेश्य च ॥ ५९ ॥ व्रती समचयेद्ब्रह्मैः करकणैर्विभूषणैः ॥ सुगंधचंदनैर्माल्यैर्दक्षिणाभिर्मुद्रान्वितः ॥ ६० ॥ दद्यात्पयस्विर्निर्गांच व्रतस्य परिपूर्यते ॥ तथोपभोगवस्तु निच्छत्रोपानक्तमंडलम् ॥ ६१ ॥ भगवत्यतृतीयाया व्रतमेतन्मया कृतम् ॥ न्यूनातिरिक्तं संपूर्णमेतदस्तु भवद्दिन ॥ ६२ ॥ इत्याचार्यसमापृच्छ्य तथैत्युक्तश्चेतनैः ॥ आसीमांति मनुजज्यदस्वान्देभ्योऽभिप्रशक्तिः ॥ ६३ ॥ नक्तं समाचरेत्योष्यैः सार्धं शुभं प्रीतमानसः ॥ प्रातश्चतुर्थ्यां सभोज्य चतुरश्रकुमारकाद ॥ ६४ ॥ अभ्यर्च्य गंधमाल्याद्विद्वद्देशा पिकुमारिकाः ॥ एवं संपूर्णं तांथातिव्रतमेतत्सुनिर्मलम् ॥ ६५ ॥ कार्यमनोरथावाच्यैर्वैतद्व्रतशुभम् ॥ पत्नीमनोरमां कुर्यात्पत्नीनोपृच्छ्य नुसारिणीम् ॥ ६६ ॥ तारिणीदुःखसंसारसागरस्य पतिव्रताम् ॥ कुर्वन्नेतद्व्रतं वर्षकुमारः प्राप्नुयात्सुदृढम् ॥ ६७ ॥ कुमारिपतिमाप्नोति स्वाब्धसर्वगुणाधिकम् ॥ सुवासिनीलभस्तुत्रान्त्युः सौल्यमवर्द्धितम् ॥ ६८ ॥ दुर्भगा सुभगा स्याच्च धनाब्ध्या हरिद्रिणी ॥ विषवाग्निवैषव्यं पुनराप्नोति कुत्रचित् ॥ ६९ ॥ गुर्विणी च शुभपुत्रं लभते सुचिरायुषम् ॥ ब्राह्मणो लभते विद्यां सर्वसौभाग्यदायिनीम् ॥ ७० ॥

श्रीकाः ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ दीपिदीपवारिकापुतलिका ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ नक्तं नक्तमेतज्जनम् ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥

॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ क्षिप्रमिति ॥ नत्वनमस्कारमात्रं कृत्वा दूरगतानपि जनान् ॥ चितितैः स्वभिलाषैः ॥ कृतकृत्या न कृताथानि विधाय कृत्वा जगाम
पितृलोकागमगमनकारिणिलेख्यैः ॥ ७८ ॥ बन्धनेति ॥ विस्महेति विसृजे ॥ कार्येति पाठेऽन्यत्र भेदादपौ न रुक्तयम् ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ अंगजोत्तमः पुत्र श्रेष्ठः ॥ ८२ ॥

राज्यभ्रष्टो लभेद्वाज्यवैशेष्यो लभं च विदति ॥ चितितं लभेत्तद्वैशेष्यं तद्वैशेष्यस्य निषेवणात् ॥ ७३ ॥ धर्मार्थवर्ममाप्नोति धनार्थाधनमाप्नुयात् ॥ कामी कामानवा
प्नोति मोक्षार्थमोक्षमाप्नुयात् ॥ ७२ ॥ यो यो मनोरथो यस्य स तं तं दत्तेषु वम् ॥ मनोरथतृतीयाया व्रतस्य चरणद्वती ॥ ७३ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥
इत्थं निश्चल शिवतः शिवास्तुष्टमानसा ॥ पुनः प्रपच्छ विश्वेशं प्रबद्धकरसंपुटा ॥ ७४ ॥ अन्यत्र ये व्रतं चैतत्कारिण्यं तिसदाशिव ॥ ते कथं पूजयिष्यन्ति मां
च आशा विनायकम् ॥ ७५ ॥ ॥ शिव उवाच ॥ ॥ साधुपुष्टं तया देवि स सर्वं देहे भेदिनि ॥ वारणस्यां स मर्च्यं त्वं विश्वेश्वर्यं स्वरूपिणी ॥ ७६ ॥ अशा
विन्नजिता सार्धं सर्वाशा प्रवृत्ति कारिणा ॥ हारिणानंतं विघ्नानं मक्षेत्रं शुभार्थिना ॥ ७७ ॥ क्षिप्रमागमयित्वा च न त्वा दूरगतानपि ॥ कृतकृत्या न कृताथानि वि
तितैः सुमनोरथैः ॥ ७८ ॥ अन्यत्र ब्रतिभिर्विश्वेकांचनी प्रतिमा तव ॥ पंचकृष्णलकादूर्ध्वं कार्या विघ्नहृतोपि च ॥ ७९ ॥ आचार्या यद्व्रती दद्याद्भूतं तत्प्रति
माद्रयम् ॥ स कृत्कृते व्रती चास्मिन्कृतकृत्यो व्रती भवेत् ॥ ८० ॥ ततः पुलोमजा देवि श्रुत्वैतद्व्रतमुत्तमम् ॥ कृत्वा मनोरथं प्रापयथाभिराद्वितं हृदि ॥ ८१ ॥
अरुधन्या वसिष्ठोऽपि लब्धोऽत्रिरनसूयया ॥ सुनीत्योत्तानपादाच्च ध्रुवः प्रतोऽंगजोत्तमः ॥ ८२ ॥ मुनीते दुर्भगत्वं पुनरस्माद्व्रताद्व्रतम् ॥ चतुर्भुजः पतिः
प्राप्तः क्षीरनीरधिजन्मना ॥ ८३ ॥ किंबूहतेन सुश्रोणि कृतं येन व्रतं त्विदम् ॥ व्रतानि तेन सर्वाणि कृता निव्रतिना ध्रुवम् ॥ ८४ ॥ श्रुत्वा यो मां नक्तं प्राणुष्यां
पुनस्तद्व्रतमानसः ॥ शुभदुष्किमवाप्नोति पापैरपि विसृज्यते ॥ ८५ ॥ इति श्रीस्कंदिमहापुराण एकशीतिसाहस्रं संहितायां चतुर्थेऽध्याये खंड उक्ता गेयं धर्म
स्वराख्यानं विघ्नजुशा विनायकप्रशंसने मनोरथतृतीया व्रताख्यानं नामाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८० ॥ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ ॥ धर्मतीर्थस्य माहात्म्यं
कीदृग्देवेन शंसुना ॥ स्कंददेव्यै समाख्यातं दाख्या हि कृपां कुरु ॥ १ ॥ ॥ विध्योन्नतिदहाख्यामिधर्मतीर्थसमुद्भवम् ॥ आकर्ण
यमहाप्राज्ञा यथा देवेन भाषितम् ॥ २ ॥

क्षीरनीरधेर्दुग्धार्णवाज्जन्मयस्यास्तथा लक्ष्म्या ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ इति श्रीरामानंदकृताया काशीखंडटीकायामशीतितमोऽध्यायः ॥ ८० ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ इकाशीतितमोऽध्याय
नानाधर्म्यकमदिरे ॥ दुर्दमाख्यानसंनिर्गमेशाख्यानमुच्यते ॥ १ ॥ १ ॥ २ ॥

अनुत्तमभ्यतिष्ठानसंज्ञः ॥ तयातद्वर्तिकाचिद ॥ ३ ॥ अपानुत्तुमुपाकृतिभिच्छुः ॥ ४ ॥ पार्श्वेष्टम ॥ पाठांतरेकेवलमित्यर्थः ॥ ५ ॥ वैधसंज्ञाहम् ॥ ६ ॥ ७ ॥ महापापपुण्यामपीत्यभिज्ञन्द
दुपपापपुण्यमपि ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ कर्माण्येवबीजानियेयम् ॥ व्यधिकरणेषाण्यष्टौ ॥ हरदृष्ट्यातशुभ्भाणाहर्दशनमादाहानाम् ॥ १२ ॥ १३ ॥ घटुकानाग्निनीम् ॥ १४ ॥

वृत्रनिहत्यवृत्राब्रह्महत्यामवाप्तवान् ॥ अनुत्तमोऽथपच्यप्रार्थयित्वापुरोहितम् ॥ ३ ॥ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ यदिद्विदेवराजेमब्रह्महत्यामुदु
स्त्यजाम् ॥ अपानुत्तुस्तुत्तद्याहिकारीविश्वश्रयालिताम् ॥ ४ ॥ नान्यकिंचित्काचिद्वृत्रब्रह्महत्यामहोषयम् ॥ राजधानीपरित्यज्यशक्रविश्वशितुः
पराम् ॥ ५ ॥ भैरवस्यापिहस्ताप्रादपतद्वैधसंशिरः ॥ यत्रानद्वनेतवृत्रशत्रोत्रजदुतम् ॥ ६ ॥ सीमानमपिसंप्राप्यशक्रानद्वनस्यहि ॥ ब्रह्महत्यापलाये
तवपमानानिरश्रया ॥ ७ ॥ अन्येषामपिपापानामहापापपुण्यमपि ॥ नाशयित्रीपराकरीविश्वेशसमधिष्ठिता ॥ ८ ॥ महापातकतोऽसुक्तिः काश्यामे
वशतक्रतो ॥ महासंसारतोऽसुक्तिः काश्यामेवचान्यतः ॥ ९ ॥ निर्वाणनगरिकारीकशीसर्पसंघद्वत् ॥ विश्वेशितुः प्रियाकरीद्वौः काशीसदृशीनिहि ॥
॥ १० ॥ ब्रह्महत्याभयं यस्य संसारतोऽभयम् ॥ जातुचितेन न त्याज्याकारिकासुक्तिकारिका ॥ ११ ॥ जंतून्कर्मबीजानां यत्र देहविसर्जने ॥ न जातु
चित्प्रोहोस्तिहरदृष्ट्यातशुभ्भणाम् ॥ १२ ॥ तांकाशीप्राप्यवृत्रोऽवृत्रहत्यापनुत्तये ॥ समाराधय विश्वेशं विश्वमुक्तिप्रदायकम् ॥ १३ ॥ बृहस्पतेरिति
वचोनिश्चयसहस्रहृत् ॥ आयाद्वृत्तरंकाशीमहापातकघातुकाम् ॥ १४ ॥ स्नात्वोत्तरं वहायं च धर्मं शरितः स्थितः ॥ आराधयन्महादेवं ब्रह्महत्याप
नुत्तये ॥ १५ ॥ महारुद्रजपासक्तः सुत्रामाथत्रिलोचनम् ॥ ददर्शलिगमध्यस्थं स्वभासादीपितं बरम् ॥ १६ ॥ पुनस्तुष्टावदेकैरुद्रैस्त्वैरनेकधा ॥
विनिष्क्रम्य तालिगादाविभूय भवोदत् ॥ १७ ॥ शर्वापते प्रसन्नोऽस्मिन्सर्वयमुव्रत ॥ किंदेयं दुन्मात्याहिधर्मपीठकृतस्पद ॥ १८ ॥ श्रुत्वेतिदेवदे
वस्य प्रेमवचनं हरीः ॥ सर्वज्ञकिंतेऽविवदितं सुवाचेति वृत्रहा ॥ १९ ॥ ततस्तत्कृपयानुशोधमपीठनिषेवणात् ॥ निष्पाद्यतीर्थं तत्रेशोऽन्नसहं द्वेति
चाब्रवीत् ॥ २० ॥ तत्रैन्द्रैः स्नानमात्रेण दिव्यगंधोऽभवत्क्षणात् ॥ अवापचरुचिचिरं प्रान्तर्नीशातयाज्ञिकीम् ॥ २१ ॥ तदाश्चर्यमथोदष्टमसुनयेनानादादयः ॥
पीससुखदायकाधर्मतीर्थेऽवहारिणि ॥ २२ ॥ अतर्धयन्निवृत्तद्व्यन्यधुः श्राद्धानि श्रद्धया ॥ धर्मशस्त्रापयामस्तुतीर्थान्भुवैर्घटैः ॥ २३ ॥
तदप्रभृतितीर्थधर्माधुरीतिविश्रुतम् ॥ ब्रह्महत्यादिपापानामेकेशशालनं परम् ॥ २४ ॥

॥ १५ ॥ सुत्रमाहंनः ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ अयोध्वनतस्य ॥ अद्वैतिकाचिद ॥ २२ ॥ २३ ॥ धर्माधुयमकृतः ॥ अहंययात्मा तथा ॥ न विवर्तकं शास्त्रादिति वा ॥ २४ ॥

तीर्थराजस्ससुद्धस्सप्रयागस्यवा ॥ २५ ॥ धर्मतीर्थधर्मेशाधिष्ठितेतीर्थे ॥ २६ ॥ २७ ॥ द्वारिकसिगरेद्वारकासंबाधिनिगारे ॥ देवकद्वितिगोष्ठेदेवकपननेप्रभासक्षेत्राद्वितियावत् ॥ २८ ॥
 सौकरादौरथद्वितिसिद्धम् ॥ गंगातीरे ॥ गौरीमहाद्वदेन्द्वारे ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ निष्कृतिरातृण्यपिण्डदानमितियावत् ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ स्वंप्रतिविम्बम् ॥ ३६ ॥
 यत्फलंतीर्थराजस्यज्ञानेनपरिकीर्त्यते ॥ सहस्रगुणितं तत्स्याद्धर्मभुञ्जानमात्रतः ॥ २५ ॥ गंगाद्वारेकुक्षेत्रेगंगासागरसंगमे ॥ यत्फलंलभतेमात्न्यो
 धर्मतीर्थतदमुयात् ॥ २६ ॥ नर्मदायांसरस्वत्यागौतम्यासिंहगुरौ ॥ स्नात्वायत्फलमाप्येतधर्मकूपेतदमुयात् ॥ २७ ॥ मानसेपुष्करेचैवद्वारिकसाग
 रे तथा ॥ तीर्थेस्नात्वाफलंयत्स्यात्तत्स्याद्धर्मजलाशये ॥ २८ ॥ कार्तिक्यामुकरक्षेत्रेचैत्र्यगौरीमहाद्वदे ॥ श्रवोद्वारेहरिदिनेयत्फलं तत्फलं त्विह ॥ २९ ॥
 तीर्थद्वयंप्रतीक्षितेस्नात्वास्नान्पितरोरान् ॥ गंगायां धर्मकूपेचपिण्डनिर्पणाशया ॥ ३० ॥ पितामहसमीपेवाधर्मेशस्याग्रतोथवा ॥ फल्गौचधर्मकूपेचमाद्य
 तिप्रणितामहाः ॥ ३१ ॥ धर्मकूपेनरःस्नात्वापरितर्प्यपितामहान् ॥ गयांगत्वाकिमाधिकं कर्तौपितुमुदावहम् ॥ ३२ ॥ यथागयायां तप्ताः स्थुः पिण्डाने
 पितामहाः ॥ धर्मतीर्थे तथैवस्थुन्यूनैर्नैवचाधिकम् ॥ ३३ ॥ तेधन्याः पितृभक्तास्तेप्रीणितस्तैः पितामहाः ॥ पैत्राहणाद्धर्मतीर्थे निष्कृतिर्यैः कृतासुतैः ॥
 ॥ ३४ ॥ तत्तीर्थस्यप्रभावेण निष्पणपोभूत्सणेनच ॥ प्रणम्यदेवदेवेशमिन्द्रोऽगादमरावतीम् ॥ ३५ ॥ अपारोमहिमातस्यधर्मतीर्थस्यकुंभज ॥ तत्कूपेस्व
 निरीक्ष्यापिश्राद्धदानफलंलभेत् ॥ ३६ ॥ तत्रापिकाकिणीमात्रंयच्छेत्पितृमुदेनरः ॥ अक्षयंफलमाप्नोतिधर्मपीठप्रभावतः ॥ ३७ ॥ तत्रयोभोजयेद्वि
 ग्रान्यतिनोधतपस्विनः ॥ सिक्थेसिक्थे लभेत्सोथवा जपेयफलं स्फुटम् ॥ ३८ ॥ प्राप्यमरावतीं शक्रस्ततोदिविषदांपुरः ॥ धर्मपीठस्यमाहात्म्यं
 महकाश्यामवर्णयत् ॥ ३९ ॥ आगत्यपुनरप्यत्रशंभोरानंदकानने ॥ मुनिवृंदारकैः सार्धलिंगमस्थापयद्वरिः ॥ ४० ॥ तारकेशात्पश्चिमतद्देश्वरमिती
 रितम् ॥ तस्यसंदर्शनांतुसमैर्द्रलोकोनदूरतः ॥ ४१ ॥ तदक्षिणेशचीराश्चस्वयंशच्याप्रतिष्ठितः ॥ शचीशार्चनतः क्षीणांसौभाग्यमतुलंभवेत् ॥ ४२ ॥
 तत्समीपेस्तिरंभेशो बहुसौख्यसमृद्धिदः ॥ इन्द्रेक्षस्यपरितोलोकापलेऽधरोपरः ॥ ४३ ॥ तदर्चनाग्रसंदितोलोकापलाः समृद्धिदाः ॥ धर्मेशात्प
 श्रिमाशाराधरणीशः प्रकीर्तितः ॥ तददर्शनेनैवैर्यस्याद्राज्येराजकुलादिषु ॥ ४४ ॥ धर्मेशादक्षिणपूज्यं तत्त्वे शास्त्र्यं परं नरैः ॥ तत्त्वज्ञानं प्रवर्तते तद्विगस्य
 समर्चनात् ॥ ४५ ॥ धर्मेशात्पूर्वदिग्भागेवैराग्येशंसमर्चयेत् ॥ निवृत्तिश्चेतस्तस्य लिंगस्य स्पर्शनादपि ॥ ४६ ॥ ज्ञानेऽन्वतैशान्याज्ञानंदसर्वदेहि
 नाम् ॥ ऐश्वर्येशादुदीच्यां च लिंगाद्धर्मेश्वराच्छुभात् ॥ ४७ ॥ तदर्शनाद्भवेन्नृणामैश्वर्यमनसेप्सितम् ॥ पंचवक्त्रस्य रूपपाणिर्लिंगान्येतानि कुंभज ॥ ४८ ॥
 काकिणीविंशतिराटिका ॥ ३७ ॥ सिक्थेसिक्थे कणायां कणायाम् ॥ ३८ ॥ दिविषदां देवानाम् ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥

शाश्वतकैलसम् ॥ दुर्दमाख्यातं क्लृप्तं प्रस्तावयति ॥ अन्यदिति ॥ ४९ ॥ पादः कच्छः ॥ ५० ॥ ५१ ॥ प्रसवेनलात् ॥ पाठोत्प्रेयस्यथास्यात् ॥ पुंश्रीरुवतीः स्त्रिरित्यर्थः ॥ ५२ ॥ वृगयुल्लङ्घकः ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ धूमकेतुर्दुर्लभः ॥ अकांडेजसरे ॥ ५७ ॥ गुहिरवमृगः ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ अवकाशिनो बंधुफलान् ॥ सुविकासितानि विकसितम् ॥
एतान्यवश्यं संस्यन्तः प्राप्नोति शाश्वतम् ॥ अन्यत्तत्रैव यदुक्तं तदाल्यामिमुनेऽश्रुणु ॥ ४९ ॥ यच्छुत्वापिन रोधो रसं साराब्धौ न मज्जति ॥ कंदबोशिवरो नाम
विध्यपादो महाविह ॥ ५० ॥ दमस्य पुत्रस्तत्रासि दुर्दमो नाम पार्थिवः ॥ पितृपुत्रे तरो ज्येष्ठसं प्राप्या विजिते द्वियः ॥ ५१ ॥ हरेत्पुंश्रीः प्रसभं पौराणिकमो
हितः ॥ असाधवः प्रियास्तस्य साधवोऽप्रियतां ययुः ॥ ५२ ॥ अदंड्या नंदं दयाचक्रे दंडे ज्येष्ठासीत् पराङ्मुखः ॥ सदैव मृगयाशीलः सोऽभून्मृगयुसंगतः ॥
५३ ॥ विवासिताः स्वविषयतेन सन्मतिदायिनः ॥ धर्माधिकारिणः शूद्रब्राह्मणाः कृदीकृताः ॥ ५४ ॥ परदारेषु संतुष्टः स्वदारेषु पराङ्मुखः ॥ आनचे
जातु चित्रैव वैदुःखं तं कारिणौ ॥ ५५ ॥ हारिणौ सवपापानां सर्ववांछितदायिनौ ॥ सर्वेषां जगतीसारौ श्रीकंठश्रीपतीपती ॥ ५६ ॥ स्वप्रजास्वेकउद्दि
तो घूमकेतुरिवापरः ॥ दुर्दमो नाम भूपालः क्षयायाकांड एव हि ॥ ५७ ॥ सकदा चिन्मृगयुभिः पापध्वयसनातुरः ॥ सार्धं विवेशारण्यानिष्ठां पृष्टुष्ठातुगोदयी ॥
५८ ॥ एकाकौ देवयोगेन दुर्दमः सोऽवनीपतिः ॥ धन्वीतुरंगमाहूढोऽविशदानंदकाननम् ॥ ५९ ॥ सविलोक्याथ सवत्रपादपानवकेशिनः ॥ सुच्छज
यांश्च सुविस्तारान्नातश्रम इवाभवत् ॥ ६० ॥ सुगंधेन सुशीतेन सुमंदेन सुवायुना ॥ क्षणसंवीजितो राजापह्लव्यजनैः कुजैः ॥ ६१ ॥ केवलमृगयाजा
तस्तत्सर्वेन व्यपाव्रजत् ॥ आजन्म जनितः खेदो निरगात्तद्वने क्षणात् ॥ ६२ ॥ मध्ये वने स चापश्यात्रासादं दुर्विनांबरम् ॥ महारत्नशलाकानां रम्यमैक
मिवाकस्म ॥ ६३ ॥ अथावरुहं तुरगात्समूपालोति विस्मितः ॥ धर्मेशं ढंप्रप्राप्य स्वात्मानं प्रशंसह ॥ ६४ ॥ धन्योऽस्य हं प्रसन्नोऽस्मि धन्ये मे वा विलोचने ॥
धन्यमद्यतनं चार्हदपश्यमिमां सुखम् ॥ ६५ ॥ पुनर्निनिंद चान्मानं धर्मपीठप्रभावतः ॥ धिक्छां दुर्जनसंसर्गत्यक्तसज्जनसंगमम् ॥ ६६ ॥ जंतुद्वेष्टाकरं
मुं दुःप्रजापीडनपीडितम् ॥ परदारपरद्रव्यापहृत्य सुखमानिनम् ॥ ६७ ॥ अद्य यावन्मम गतं वृथा जन्माल्पमेधसः ॥ धर्मस्थाना निदृशानि यद्वा निनकुत्र
चित् ॥ ६८ ॥ एवं बहुविनिंदस्व न त्वाधर्मैश्चरिषुम् ॥ आरुह्या ध्वं यो राजा दुर्दमो विषयं स्वकम् ॥ ६९ ॥ ततो मात्यान्समाहूय क्रमायातिश्चित्तनाम् ॥
नवीनान्यारिनिर्वास्य पौराण्यपि समाह्वयत् ॥ ७० ॥ ब्राह्मणांश्च नमस्कृत्य ते यो वृत्तीः प्रदाय च ॥ पुत्राज्यं समारोप्य प्रजाधर्मे निवेश्य च ॥ ७१ ॥ परिदं
ड्य च दुडाहान्साधूश्च परितोष्य च ॥ दारानपि रित्यज्यविषयेषु पराङ्मुखः ॥ ७२ ॥

॥ ६० ॥ कुजैर्हृष्टैः ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ मध्ये वने न मध्ये ॥ दुर्विनांबरमध्ये ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ अहत्या अपहारेण ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥

॥ ७३ ॥ दमिनाभिद्वियनिग्रहताम् ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥ १०१ ॥ १०२ ॥ १०३ ॥ १०४ ॥ १०५ ॥ १०६ ॥ १०७ ॥ १०८ ॥ १०९ ॥ ११० ॥ १११ ॥ ११२ ॥ ११३ ॥ ११४ ॥ ११५ ॥ ११६ ॥ ११७ ॥ ११८ ॥ ११९ ॥ १२० ॥ १२१ ॥ १२२ ॥ १२३ ॥ १२४ ॥ १२५ ॥ १२६ ॥ १२७ ॥ १२८ ॥ १२९ ॥ १३० ॥ १३१ ॥ १३२ ॥ १३३ ॥ १३४ ॥ १३५ ॥ १३६ ॥ १३७ ॥ १३८ ॥ १३९ ॥ १४० ॥ १४१ ॥ १४२ ॥ १४३ ॥ १४४ ॥ १४५ ॥ १४६ ॥ १४७ ॥ १४८ ॥ १४९ ॥ १५० ॥ १५१ ॥ १५२ ॥ १५३ ॥ १५४ ॥ १५५ ॥ १५६ ॥ १५७ ॥ १५८ ॥ १५९ ॥ १६० ॥ १६१ ॥ १६२ ॥ १६३ ॥ १६४ ॥ १६५ ॥ १६६ ॥ १६७ ॥ १६८ ॥ १६९ ॥ १७० ॥ १७१ ॥ १७२ ॥ १७३ ॥ १७४ ॥ १७५ ॥ १७६ ॥ १७७ ॥ १७८ ॥ १७९ ॥ १८० ॥ १८१ ॥ १८२ ॥ १८३ ॥ १८४ ॥ १८५ ॥ १८६ ॥ १८७ ॥ १८८ ॥ १८९ ॥ १९० ॥ १९१ ॥ १९२ ॥ १९३ ॥ १९४ ॥ १९५ ॥ १९६ ॥ १९७ ॥ १९८ ॥ १९९ ॥ २०० ॥ २०१ ॥ २०२ ॥ २०३ ॥ २०४ ॥ २०५ ॥ २०६ ॥ २०७ ॥ २०८ ॥ २०९ ॥ २१० ॥ २११ ॥ २१२ ॥ २१३ ॥ २१४ ॥ २१५ ॥ २१६ ॥ २१७ ॥ २१८ ॥ २१९ ॥ २२० ॥ २२१ ॥ २२२ ॥ २२३ ॥ २२४ ॥ २२५ ॥ २२६ ॥ २२७ ॥ २२८ ॥ २२९ ॥ २३० ॥ २३१ ॥ २३२ ॥ २३३ ॥ २३४ ॥ २३५ ॥ २३६ ॥ २३७ ॥ २३८ ॥ २३९ ॥ २४० ॥ २४१ ॥ २४२ ॥ २४३ ॥ २४४ ॥ २४५ ॥ २४६ ॥ २४७ ॥ २४८ ॥ २४९ ॥ २५० ॥ २५१ ॥ २५२ ॥ २५३ ॥ २५४ ॥ २५५ ॥ २५६ ॥ २५७ ॥ २५८ ॥ २५९ ॥ २६० ॥ २६१ ॥ २६२ ॥ २६३ ॥ २६४ ॥ २६५ ॥ २६६ ॥ २६७ ॥ २६८ ॥ २६९ ॥ २७० ॥ २७१ ॥ २७२ ॥ २७३ ॥ २७४ ॥ २७५ ॥ २७६ ॥ २७७ ॥ २७८ ॥ २७९ ॥ २८० ॥ २८१ ॥ २८२ ॥ २८३ ॥ २८४ ॥ २८५ ॥ २८६ ॥ २८७ ॥ २८८ ॥ २८९ ॥ २९० ॥ २९१ ॥ २९२ ॥ २९३ ॥ २९४ ॥ २९५ ॥ २९६ ॥ २९७ ॥ २९८ ॥ २९९ ॥ ३०० ॥ ३०१ ॥ ३०२ ॥ ३०३ ॥ ३०४ ॥ ३०५ ॥ ३०६ ॥ ३०७ ॥ ३०८ ॥ ३०९ ॥ ३१० ॥ ३११ ॥ ३१२ ॥ ३१३ ॥ ३१४ ॥ ३१५ ॥ ३१६ ॥ ३१७ ॥ ३१८ ॥ ३१९ ॥ ३२० ॥ ३२१ ॥ ३२२ ॥ ३२३ ॥ ३२४ ॥ ३२५ ॥ ३२६ ॥ ३२७ ॥ ३२८ ॥ ३२९ ॥ ३३० ॥ ३३१ ॥ ३३२ ॥ ३३३ ॥ ३३४ ॥ ३३५ ॥ ३३६ ॥ ३३७ ॥ ३३८ ॥ ३३९ ॥ ३४० ॥ ३४१ ॥ ३४२ ॥ ३४३ ॥ ३४४ ॥ ३४५ ॥ ३४६ ॥ ३४७ ॥ ३४८ ॥ ३४९ ॥ ३५० ॥ ३५१ ॥ ३५२ ॥ ३५३ ॥ ३५४ ॥ ३५५ ॥ ३५६ ॥ ३५७ ॥ ३५८ ॥ ३५९ ॥ ३६० ॥ ३६१ ॥ ३६२ ॥ ३६३ ॥ ३६४ ॥ ३६५ ॥ ३६६ ॥ ३६७ ॥ ३६८ ॥ ३६९ ॥ ३७० ॥ ३७१ ॥ ३७२ ॥ ३७३ ॥ ३७४ ॥ ३७५ ॥ ३७६ ॥ ३७७ ॥ ३७८ ॥ ३७९ ॥ ३८० ॥ ३८१ ॥ ३८२ ॥ ३८३ ॥ ३८४ ॥ ३८५ ॥ ३८६ ॥ ३८७ ॥ ३८८ ॥ ३८९ ॥ ३९० ॥ ३९१ ॥ ३९२ ॥ ३९३ ॥ ३९४ ॥ ३९५ ॥ ३९६ ॥ ३९७ ॥ ३९८ ॥ ३९९ ॥ ४०० ॥ ४०१ ॥ ४०२ ॥ ४०३ ॥ ४०४ ॥ ४०५ ॥ ४०६ ॥ ४०७ ॥ ४०८ ॥ ४०९ ॥ ४१० ॥ ४११ ॥ ४१२ ॥ ४१३ ॥ ४१४ ॥ ४१५ ॥ ४१६ ॥ ४१७ ॥ ४१८ ॥ ४१९ ॥ ४२० ॥ ४२१ ॥ ४२२ ॥ ४२३ ॥ ४२४ ॥ ४२५ ॥ ४२६ ॥ ४२७ ॥ ४२८ ॥ ४२९ ॥ ४३० ॥ ४३१ ॥ ४३२ ॥ ४३३ ॥ ४३४ ॥ ४३५ ॥ ४३६ ॥ ४३७ ॥ ४३८ ॥ ४३९ ॥ ४४० ॥ ४४१ ॥ ४४२ ॥ ४४३ ॥ ४४४ ॥ ४४५ ॥ ४४६ ॥ ४४७ ॥ ४४८ ॥ ४४९ ॥ ४५० ॥ ४५१ ॥ ४५२ ॥ ४५३ ॥ ४५४ ॥ ४५५ ॥ ४५६ ॥ ४५७ ॥ ४५८ ॥ ४५९ ॥ ४६० ॥ ४६१ ॥ ४६२ ॥ ४६३ ॥ ४६४ ॥ ४६५ ॥ ४६६ ॥ ४६७ ॥ ४६८ ॥ ४६९ ॥ ४७० ॥ ४७१ ॥ ४७२ ॥ ४७३ ॥ ४७४ ॥ ४७५ ॥ ४७६ ॥ ४७७ ॥ ४७८ ॥ ४७९ ॥ ४८० ॥ ४८१ ॥ ४८२ ॥ ४८३ ॥ ४८४ ॥ ४८५ ॥ ४८६ ॥ ४८७ ॥ ४८८ ॥ ४८९ ॥ ४९० ॥ ४९१ ॥ ४९२ ॥ ४९३ ॥ ४९४ ॥ ४९५ ॥ ४९६ ॥ ४९७ ॥ ४९८ ॥ ४९९ ॥ ५०० ॥ ५०१ ॥ ५०२ ॥ ५०३ ॥ ५०४ ॥ ५०५ ॥ ५०६ ॥ ५०७ ॥ ५०८ ॥ ५०९ ॥ ५१० ॥ ५११ ॥ ५१२ ॥ ५१३ ॥ ५१४ ॥ ५१५ ॥ ५१६ ॥ ५१७ ॥ ५१८ ॥ ५१९ ॥ ५२० ॥ ५२१ ॥ ५२२ ॥ ५२३ ॥ ५२४ ॥ ५२५ ॥ ५२६ ॥ ५२७ ॥ ५२८ ॥ ५२९ ॥ ५३० ॥ ५३१ ॥ ५३२ ॥ ५३३ ॥ ५३४ ॥ ५३५ ॥ ५३६ ॥ ५३७ ॥ ५३८ ॥ ५३९ ॥ ५४० ॥ ५४१ ॥ ५४२ ॥ ५४३ ॥ ५४४ ॥ ५४५ ॥ ५४६ ॥ ५४७ ॥ ५४८ ॥ ५४९ ॥ ५५० ॥ ५५१ ॥ ५५२ ॥ ५५३ ॥ ५५४ ॥ ५५५ ॥ ५५६ ॥ ५५७ ॥ ५५८ ॥ ५५९ ॥ ५६० ॥ ५६१ ॥ ५६२ ॥ ५६३ ॥ ५६४ ॥ ५६५ ॥ ५६६ ॥ ५६७ ॥ ५६८ ॥ ५६९ ॥ ५७० ॥ ५७१ ॥ ५७२ ॥ ५७३ ॥ ५७४ ॥ ५७५ ॥ ५७६ ॥ ५७७ ॥ ५७८ ॥ ५७९ ॥ ५८० ॥ ५८१ ॥ ५८२ ॥ ५८३ ॥ ५८४ ॥ ५८५ ॥ ५८६ ॥ ५८७ ॥ ५८८ ॥ ५८९ ॥ ५९० ॥ ५९१ ॥ ५९२ ॥ ५९३ ॥ ५९४ ॥ ५९५ ॥ ५९६ ॥ ५९७ ॥ ५९८ ॥ ५९९ ॥ ६०० ॥ ६०१ ॥ ६०२ ॥ ६०३ ॥ ६०४ ॥ ६०५ ॥ ६०६ ॥ ६०७ ॥ ६०८ ॥ ६०९ ॥ ६१० ॥ ६११ ॥ ६१२ ॥ ६१३ ॥ ६१४ ॥ ६१५ ॥ ६१६ ॥ ६१७ ॥ ६१८ ॥ ६१९ ॥ ६२० ॥ ६२१ ॥ ६२२ ॥ ६२३ ॥ ६२४ ॥ ६२५ ॥ ६२६ ॥ ६२७ ॥ ६२८ ॥ ६२९ ॥ ६३० ॥ ६३१ ॥ ६३२ ॥ ६३३ ॥ ६३४ ॥ ६३५ ॥ ६३६ ॥ ६३७ ॥ ६३८ ॥ ६३९ ॥ ६४० ॥ ६४१ ॥ ६४२ ॥ ६४३ ॥ ६४४ ॥ ६४५ ॥ ६४६ ॥ ६४७ ॥ ६४८ ॥ ६४९ ॥ ६५० ॥ ६५१ ॥ ६५२ ॥ ६५३ ॥ ६५४ ॥ ६५५ ॥ ६५६ ॥ ६५७ ॥ ६५८ ॥ ६५९ ॥ ६६० ॥ ६६१ ॥ ६६२ ॥ ६६३ ॥ ६६४ ॥ ६६५ ॥ ६६६ ॥ ६६७ ॥ ६६८ ॥ ६६९ ॥ ६७० ॥ ६७१ ॥ ६७२ ॥ ६७३ ॥ ६७४ ॥ ६७५ ॥ ६७६ ॥ ६७७ ॥ ६७८ ॥ ६७९ ॥ ६८० ॥ ६८१ ॥ ६८२ ॥ ६८३ ॥ ६८४ ॥ ६८५ ॥ ६८६ ॥ ६८७ ॥ ६८८ ॥ ६८९ ॥ ६९० ॥ ६९१ ॥ ६९२ ॥ ६९३ ॥ ६९४ ॥ ६९५ ॥ ६९६ ॥ ६९७ ॥ ६९८ ॥ ६९९ ॥ ७०० ॥ ७०१ ॥ ७०२ ॥ ७०३ ॥ ७०४ ॥ ७०५ ॥ ७०६ ॥ ७०७ ॥ ७०८ ॥ ७०९ ॥ ७१० ॥ ७११ ॥ ७१२ ॥ ७१३ ॥ ७१४ ॥ ७१५ ॥ ७१६ ॥ ७१७ ॥ ७१८ ॥ ७१९ ॥ ७२० ॥ ७२१ ॥ ७२२ ॥ ७२३ ॥ ७२४ ॥ ७२५ ॥ ७२६ ॥ ७२७ ॥ ७२८ ॥ ७२९ ॥ ७३० ॥ ७३१ ॥ ७३२ ॥ ७३३ ॥ ७३४ ॥ ७३५ ॥ ७३६ ॥ ७३७ ॥ ७३८ ॥ ७३९ ॥ ७४० ॥ ७४१ ॥ ७४२ ॥ ७४३ ॥ ७४४ ॥ ७४५ ॥ ७४६ ॥ ७४७ ॥ ७४८ ॥ ७४९ ॥ ७५० ॥ ७५१ ॥ ७५२ ॥ ७५३ ॥ ७५४ ॥ ७५५ ॥ ७५६ ॥ ७५७ ॥ ७५८ ॥ ७५९ ॥ ७६० ॥ ७६१ ॥ ७६२ ॥ ७६३ ॥ ७६४ ॥ ७६५ ॥ ७६६ ॥ ७६७ ॥ ७६८ ॥ ७६९ ॥ ७७० ॥ ७७१ ॥ ७७२ ॥ ७७३ ॥ ७७४ ॥ ७७५ ॥ ७७६ ॥ ७७७ ॥ ७७८ ॥ ७७९ ॥ ७८० ॥ ७८१ ॥ ७८२ ॥ ७८३ ॥ ७८४ ॥ ७८५ ॥ ७८६ ॥ ७८७ ॥ ७८८ ॥ ७८९ ॥ ७९० ॥ ७९१ ॥ ७९२ ॥ ७९३ ॥ ७९४ ॥ ७९५ ॥ ७९६ ॥ ७९७ ॥ ७९८ ॥ ७९९ ॥ ८०० ॥ ८०१ ॥ ८०२ ॥ ८०३ ॥ ८०४ ॥ ८०५ ॥ ८०६ ॥ ८०७ ॥ ८०८ ॥ ८०९ ॥ ८१० ॥ ८११ ॥ ८१२ ॥ ८१३ ॥ ८१४ ॥ ८१५ ॥ ८१६ ॥ ८१७ ॥ ८१८ ॥ ८१९ ॥ ८२० ॥ ८२१ ॥ ८२२ ॥ ८२३ ॥ ८२४ ॥ ८२५ ॥ ८२६ ॥ ८२७ ॥ ८२८ ॥ ८२९ ॥ ८३० ॥ ८३१ ॥ ८३२ ॥ ८३३ ॥ ८३४ ॥ ८३५ ॥ ८३६ ॥ ८३७ ॥ ८३८ ॥ ८३९ ॥ ८४० ॥ ८४१ ॥ ८४२ ॥ ८४३ ॥ ८४४ ॥ ८४५ ॥ ८४६ ॥ ८४७ ॥ ८४८ ॥ ८४९ ॥ ८५० ॥ ८५१ ॥ ८५२ ॥ ८५३ ॥ ८५४ ॥ ८५५ ॥ ८५६ ॥ ८५७ ॥ ८५८ ॥ ८५९ ॥ ८६० ॥ ८६१ ॥ ८६२ ॥ ८६३ ॥ ८६४ ॥ ८६५ ॥ ८६६ ॥ ८६७ ॥ ८६८ ॥ ८६९ ॥ ८७० ॥ ८७१ ॥ ८७२ ॥ ८७३ ॥ ८७४ ॥ ८७५ ॥ ८७६ ॥ ८७७ ॥ ८७८ ॥ ८७९ ॥ ८८० ॥ ८८१ ॥ ८८२ ॥ ८८३ ॥ ८८४ ॥ ८८५ ॥ ८८६ ॥ ८८७ ॥ ८८८ ॥ ८८९ ॥ ८९० ॥ ८९१ ॥ ८९२ ॥ ८९३ ॥ ८९४ ॥ ८९५ ॥ ८९६ ॥ ८९७ ॥ ८९८ ॥ ८९९ ॥ ९०० ॥ ९०१ ॥ ९०२ ॥ ९०३ ॥ ९०४ ॥ ९०५ ॥ ९०६ ॥ ९०७ ॥ ९०८ ॥ ९०९ ॥ ९१० ॥ ९११ ॥ ९१२ ॥ ९१३ ॥ ९१४ ॥ ९१५ ॥ ९१६ ॥ ९१७ ॥ ९१८ ॥ ९१९ ॥ ९२० ॥ ९२१ ॥ ९२२ ॥ ९२३ ॥ ९२४ ॥ ९२५ ॥ ९२६ ॥ ९२७ ॥ ९२८ ॥ ९२९ ॥ ९३० ॥ ९३१ ॥ ९३२ ॥ ९३३ ॥ ९३४ ॥ ९३५ ॥ ९३६ ॥ ९३७ ॥ ९३८ ॥ ९३९ ॥ ९४० ॥ ९४१ ॥ ९४२ ॥ ९४३ ॥ ९४४ ॥ ९४५ ॥ ९४६ ॥ ९४७ ॥ ९४८ ॥ ९४९ ॥ ९५० ॥ ९५१ ॥ ९५२ ॥ ९५३ ॥ ९५४ ॥ ९५५ ॥ ९५६ ॥ ९५७ ॥ ९५८ ॥ ९५९ ॥ ९६० ॥ ९६१ ॥ ९६२ ॥ ९६३ ॥ ९६४ ॥ ९६५ ॥ ९६६ ॥ ९६७ ॥ ९६८ ॥ ९६९ ॥ ९७० ॥ ९७१ ॥ ९७२ ॥ ९७३ ॥ ९७४ ॥ ९७५ ॥ ९७६ ॥ ९७७ ॥ ९७८ ॥ ९७९ ॥ ९८० ॥ ९८१ ॥ ९८२ ॥ ९८३ ॥ ९८४ ॥ ९८५ ॥ ९८६ ॥ ९८७ ॥ ९८८ ॥ ९८९ ॥ ९९० ॥ ९९१ ॥ ९९२ ॥ ९९३ ॥ ९९४ ॥ ९९५ ॥ ९९६ ॥ ९९७ ॥ ९९८ ॥ ९९९ ॥ १००० ॥

समागच्छद्वैकाकीकाशीश्रेयाविकासिनीम् ॥ धर्मेश्वरसंसारार्थकालाविवर्णमात्रवान् ॥ ७३ ॥ धर्मेश्वरदर्शनावित्यन्तथाभूतः सदुदमः ॥ बभूवदमिनां
श्रेष्ठः प्रतिमोक्षचल्लववान् ॥ ७४ ॥ इत्यधर्मेशमाहात्म्यं यथास्वरूपं निरूपितम् ॥ धर्मपीठस्य माहात्म्यं सम्यक्कोवेदकुंभज ॥ ७५ ॥ इदं धर्मेश्वरख्या
नयः श्रेष्ठ्यतिनरोत्तमः ॥ आजन्मसंचितात्पापात्समुक्तो भवति क्षणत् ॥ ७६ ॥ श्राद्धकाले विशेषेण धर्मेशाख्यानमुत्तमम् ॥ श्रावयेद्ब्राह्मणन्धीमान्पितृणां
तृप्तिकारणम् ॥ ७७ ॥ धर्माख्यानमिदं शृण्वन्नपि दूरस्थितः सुधीः ॥ सर्वपापैर्विनिर्मुक्तो भवति शिवमंदिरम् ॥ ७८ ॥ इति श्रीस्कंदे महापुराणे
एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखंडे उत्तरार्धे धर्मेश्वरख्यानं नामैकाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८१ ॥ ॥ पार्वत्युवाच ॥ ॥ वरिशस्य महेशान
श्रूयते माहिमा महान् ॥ परासिद्धिपरो पुरस्तत्र सिद्धाः परः शताः ॥ १ ॥ कथमाविर्भवस्तस्य काश्यालिंगवरस्य तु ॥ आशुसिद्धिप्रदस्य हतन्मे ब्रूहि जगत्पते ॥
॥ २ ॥ ॥ महेश्वर उवाच ॥ ॥ निशामय महो देवि वीरेशा विभवं परम् ॥ यं श्रुत्वा पितरः पुण्यं प्राप्नोति विपुलं शिवे ॥ ३ ॥ आसीदमित्रजिन्नाम राजा परपु
रंजयः ॥ धार्मिकः सत्त्वसंपन्नः प्रजां जनतत्परः ॥ ४ ॥ यशोधनेनैव दान्यश्च सुधीर्ब्राह्मणदैवतः ॥ सदैव भवभृन्नानपरिच्छिन्नशिरोरुहः ॥ ५ ॥ विनी
तोनीतिसंपन्नः कुशलः सर्वकर्मसु ॥ विद्याब्धिपारदश्च चतुर्गुणवान् गुणिवत्सलः ॥ ६ ॥ कृतज्ञो मधुरालापः पापकर्मपराङ्मुखः ॥ सत्यवाक् षोडशनिः
स्वरूपवाक् विजितो द्वियः ॥ ७ ॥ रणांगे कृतात्तामः संख्यावांश्च सदोजिरे ॥ कामिनीकामेकलिङ्गो वापि स्थविर्प्रियः ॥ ८ ॥ धर्मार्थे धितकोशश्च स
मृद्धबलवान्नः ॥ सुभगश्च सुखरूपश्च सुमेधाः सुप्रजाश्रयः ॥ ९ ॥ स्थैर्यैर्यत्समापन्नो देशकालविचक्षणः ॥ मान्यमानप्रदो नित्यं सर्वदूषणवर्जितः ॥ १० ॥
वासुदेवादिपुंगवो चेतोवृत्तिनिवायसः ॥ चकारा राज्यं निर्द्वंद्वं विष्वगीतिवर्जितम् ॥ ११ ॥ अलंघ्यशासनः श्रीमान्विष्णुभक्तिपरायणः ॥ अशुनकप्र
चुरान्भोगान्समंताद्विष्णुसाकृतान् ॥ १२ ॥

ज्ञानवांश्च परात्मनीतिक्वचित् ॥ ८ ॥ १० ॥ विष्वक्सर्वतः ॥ इत्येतोऽतिवृष्टादयः ॥ तदुक्तम् ॥ अतिवृष्टिः, तृष्टिः, शलभासृषकाः, वगाः ॥ प्रत्यर्थिनश्च राजानः सर्वे तादृशतयाः स्तुता इति ॥
ताभिर्नाहितम् ॥ ११ ॥ समंतात्कायवाङ्मनवज्जादिर्निर्विष्णुसत्कृताश्च विष्णुसमर्पिताश्च ॥ तदुक्तं भागवते ॥ कायेन वाचा मनसो दिव्यैर्बाहुद्वयात्मानवानुसृतः सभावात् ॥ करोति यद्यत्सकलपरस्ते

नारायणायैति मयि च दिति ॥ १२ ॥ होरिति ॥ होराय तनानिमित्तमिदं देवस्यानेत्यनेन उच्चैरुच्यते सौधं देवालयम् ॥ महाभाग्यनिवेस्य सारालये सममनसो दित्यन्वयः ॥ विरागभावपठेद्व्यासबो
धनम् ॥ १३ ॥ गोविन्दित्यादि श्लोकानामधुनो विदो विदो दिनामानि यस्य सारालये यत्र कुत्रापि भूयुतं दितिवेगेन न्ययः ॥ १४ ॥ क्रीडाशो मृदुः ॥ १५ ॥ १६ ॥ जंजवृका मण्डोलास्तोपायधनाशन ॥
भक्तानामितिकाचिद् ॥ १७ ॥ १८ ॥ दुर्लभकुलवार्थमूल्यो ॥ पुरातनैकिकाचिद् ॥ दंष्ट्रकेशवस्य वनतशापितम् ॥ १९ ॥ विरागश्च यथाज्ञात्स्ययादिभूयमाण ॥ विरागनामराहस्योरे ॥

होराय तनान्युच्चैः प्रति सौधं पदपदे ॥ तस्य राज्ये समभवन् महाभाग्यनिधेशिने ॥ १३ ॥ गोविंदगोपालगोपीजनमनोहर ॥ गदापाणे गुणतीतगुणाल्भ्य
गुरुद्वयज ॥ १४ ॥ केशिहत्कैटभा रतेकं सारैकमलापते ॥ कृष्णकेशवकंजक्षकीनाशभयनाशन ॥ १५ ॥ पुरुषोत्तमपापपुण्डरीकविलोचन ॥
पीतकौशेयवसनपद्मनाभपरात्पर ॥ १६ ॥ जनार्दनजगन्नाथजह्नुवीजलजन्मभूः ॥ जन्मना जन्महृद्गंजं क्रावनाशन ॥ १७ ॥ श्रीवत्सवक्षःश्रीकां
तश्रीकरश्रेयसां निधे ॥ श्रीरंगशार्ङ्गकोदंडशौरिशीतशुलोचन ॥ १८ ॥ दैन्यरेदेन वारते दामोदरदुर्लभ ॥ देवकीहृदयानंददंष्ट्रकेशेशय ॥ १९ ॥
विष्णोर्विकुण्ठनिलयबाणरेविष्टरश्रवः ॥ विष्वक्सेन विराधा रेवनमालिन्वनप्रिय ॥ २० ॥ त्रिविक्रमत्रिलोकीशचक्रपाणे चतुर्भुज ॥ इत्यादीनि पवित्रा
णि नामानि प्रतिमं हिरम् ॥ २१ ॥ स्निग्धबालगोपालवदनोदीरितानितु ॥ श्रूयंते यत्र कुत्रापि स्याणि मधुविद्धिषः ॥ २२ ॥ सुसमाकाननान्ये विलोक्य
तेषु हृदये ॥ चरित्राणि विचित्राणि पवित्राण्यविधजापतेः ॥ २३ ॥ सौधमिति पुष्टुदृश्यं ते चित्रकृत्रिभिर्मानितु ॥ ऋते हरि कथायास्तु नान्यावाता निशम्यते ॥
॥ २४ ॥ हरिणौ नैव विध्वंते हरिनामंशधारिणः ॥ तस्य राज्ञो भयाद्वाधैरण्यमुखचारिणः ॥ २५ ॥ नमस्त्या नैकमठनवराहाश्च केनचित् ॥ हन्यंते
क्वापि तद्गीत्यात्मस्य मांसांशिनपि ॥ २६ ॥ अप्युत्तानशयास्तस्य गृहे भिन्नजितक्वचित् ॥ स्तनपापनं कुर्वंति सप्रायहारिवासम् ॥ २७ ॥ पशवोऽपि
तृणहारं परित्यज्य हरिं ॥ उपोषणपराजता अन्येषां कक्थानृणाम् ॥ २८ ॥ महामहोत्सवः सर्वैः पुरैः कोभिर्भिन्यते ॥ तस्मिन् यथासति भुवंसं प्राप्तो ह
रिवासरे ॥ २९ ॥ सखदंडचोभूतस्य राज्ञो भिन्नजितः शितौ ॥ यो विष्णुभक्तिरहितः प्राणैरपि धनैरपि ॥ ३० ॥

विधेर्वीरिकाचिद् ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ सुसमाकाननानिलुलीवनानि ॥ शोभनोत्तारगोभवतो यस्यामि लुप्यते ॥ यदाहधन्वतरिः ॥ तुलसीसुस्तागौरीभूतज्ञाबहुमंजरीति ॥ चरित्राणि
धृतानावधकटमंजनादीनि ॥ २३ ॥ नैकं लंघयेद्विलोक्य ते सौधमिच्छुचदृश्यं तद्वित्संबंधः ॥ २४ ॥ हरितामलक्षणो यो नो भागस्तद्वारिणः ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥

दीक्षिताइवयज्ञादिदिक्षायां दीक्षिताइव ॥ न्यवसन्-धुर्वातिक्वचित् ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ नमज्येतनेत्येत ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ दध्नाभिश्चितं जलं मधुपर्कः ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥
अहमंगमप्राप्तः ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ सर्वदेहादौ ॥ कर्तव्यदिक्कचित् ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

अंत्यजा अपितद्राष्ट्रं स्वचक्रां कधारिणः ॥ संप्राप्यैव षण्णवर्षादीक्षादिशिताइव संवत्सुः ॥ ३१ ॥ शुभानियानिकर्माणि क्रियतेऽनुदिनजनैः ॥ वासुदेवै समर्थ्य
तेतानितैरप्रलेभुभिः ॥ ३२ ॥ विनापुङ्खुं दंगो विंदपरमानंदमच्युतम् ॥ नान्योजप्येत मन्येत न भज्येत जनैः क्वचित् ॥ ३३ ॥ कृष्ण एव परो देवः कृष्ण ए
व परा गतिः ॥ कृष्ण एव परो बंधुस्तस्यासीदवनीपतेः ॥ ३४ ॥ एवं तस्मिन्महीपाले राज्ञ्यं सम्यक्प्रशासति ॥ एकद्वानारदः श्रीमांस्तं दिदृक्षुः समाययौ ॥ ३५ ॥
राज्ञा समाचर्चितः सोऽथ मधुपर्कविधानतः ॥ नारदो वर्णयामास तमभिजितं नृपम् ॥ ३६ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ धन्योऽसि कृतकृत्योऽसि भान्योऽप्यसि
दिवौकसाम् ॥ सर्वभूतेषु गविंदपरिपश्यन्विशोपते ॥ ३७ ॥ यो वेदपुरुषा विष्णुयाय ह्यपुरुषो हारिः ॥ यो ररात्मास्य जगत्-कर्तृहर्ता विता विभुः ॥ ३८ ॥
तन्मयं पश्यतो विश्वं तव भूपालसत्तम ॥ दर्शनं प्राप्य शुभं दशुचित्वमंगमं परम् ॥ ३९ ॥ एक एव हि सारोऽत्र संसारेक्षणभंगुरे ॥ कमलाकांतपादाब्जभक्तिभावो
ऽखिलप्रदः ॥ ४० ॥ परित्यज्य हि यः सर्वं विष्णुमेकं सदा भजेत् ॥ सुमेधसंभजेत तं पदार्थाः सर्वेष्वहि ॥ ४१ ॥ त्वर्षी केशो हृदी कर्णयस्य रथैर्गता न्यहो ॥
स एव स्वैर्यमाप्नोति ब्रह्मांडेऽतीव चंचले ॥ ४२ ॥ यौवनं धनमायुष्यं पद्मिनीजलं बिंदुवत् ॥ अतीव च पलं ज्ञात्वाऽच्युतमेकं समाश्रयेत् ॥ ४३ ॥ वाचिदे
तसि सर्वत्रयस्य देवो जनार्दनः ॥ स एव सर्वदं वदो नररूपी जनार्दनः ॥ ४४ ॥ निर्व्याजप्रणिधानेन शीलियत्वा श्रियः पतिम् ॥ पुरुषोत्तमं भक्तो न प्राप्तवा
निहभूतले ॥ ४५ ॥ अनया विष्णुभक्त्या ते सुतुष्टौ द्विजमानसः ॥ उपकर्तुमना ब्रूयांत त्रिंशामयभूते ॥ ४६ ॥ बालाबिद्याधरसुतानां ब्राम्हणलयांगं विनी ॥
क्रीडती पितुराक्रीडेहताकं कालकेतुना ॥ ४७ ॥ कपालकेतुपुत्रेण दानवेन बलीयसा ॥ आगमिन्यां तृतीयायां तस्याः पाणिग्रहः किल ॥ ४८ ॥ पाताले
चंपकावत्यां नगयासां स्ति प्राप्तम् ॥ हाटकेशात्समागच्छंस्तया हंसां शुनेत्रया ॥ ४९ ॥ दृष्टः प्रणम्य विज्ञप्तो यथा तच्चानिशा मय ॥ ब्रह्मचारिन्सुनिश्रेष्ठं
धमाद न शैलतः ॥ ५० ॥ बालक्रीडनकासक्तो मोहयित्वा निनाय सः ॥ कंकालकेतुर्दुर्वृतो दुर्जयो न्याद्वाघाततः ॥ ५१ ॥ स्वस्थत्रिशूलघातेन त्रियते
नान्यथारणे ॥ जगत्पयांकुलीकृत्य निद्रात्यत्र विनिर्भयः ॥ ५२ ॥

मलयशब्देन त्रामलयजोलभ्यते ॥ तद्वद्वेधो वलितस्याः सामलयांगं विनी ॥ ४७ ॥ पाणिग्रहः देव्यो द्विष्टितिसेगः ॥ ४८ ॥ हाटकेशात्पातालस्थानात् ॥ ४९ ॥ ५० ॥ मोहयित्वा मया मोहं संपाद्य ॥
मां ज्ञात्वा त्रैतिक्वचित् ॥ ५१ ॥ सर्वेति पाठे अन्यत्र भेदादप्येनैकत्वं ॥ ५२ ॥

यदति ॥ कोभिर्नक्षत्रैः ॥ ५३ ॥ यथादेवशस्त्रैर्मयैः उपकृतुमिच्छुः ॥ ५४ ॥ आतृतीयातिथीतिवचनादृथायां विवाहो विषयतीति देवोक्तो भित्तिज्ञातव्यम् ॥ ५५ ॥
माभेमाप्यर्थेति शङ्कायातयति ॥ तथेति ॥ ५६ ॥ जीविजीविष्यति ॥ तद्द्वारायातयिष्यति च ॥ जीवेदित्यत्र बालेति वापाठः ॥ ५८ ॥ अनस्याबहुला उक्ता लिकारोभां चोचस्पसः ॥ ५९ ॥
॥ ६० ॥ पूर्णमासि वसति ॥ चतुर्दश्यानां दागमनं पूर्णमासं सुदृष्टमादिर्वैदर्शनं च प्रतिपादयति ॥ ६१ ॥ तत्र दिव्यांगेत्यादेर्यथावः ॥ यथा देव्यान्तस्त्वैवोदत्तः स त्वा
तत्रैर्द्वैतव्यतस्याः परिणयमवश्यं भावीति सूचयतीत्यागास्पतीति ॥ ६२ ॥ गार्थमेवाह ॥ यदिति ॥ तच्छुभशुभकर्मतथ्यमतदक्षयमित्यर्थः ॥ विधिना दत्तासप्तवस्त्रं जुहोस्तेर्न निघात्रो

यदि कोपि कुतश्चो माह त्वमं दुष्टदानवम् ॥ मदत्तेन त्रिशूलेन नयेद्द्रुमं भवन्नरः ॥ ५३ ॥ यदत्रोपचिकिर्षुस्त्वं क्षमां दुष्टदानवात् ॥ ममापि हिवरोदतो भगव
स्यामहासुने ॥ ५४ ॥ विष्णुभक्तो युवाधीमान्युत्रिवापारोणेभ्यति ॥ आतृतीयातिथियथा तद्वाक्यं तथ्यतां ब्रजेत् ॥ ५५ ॥ तथानिमित्तमात्रं भवयन्
समाचर ॥ इति तद्भचनाद्वाजन्विष्णुभक्तिं परायणम् ॥ युवानं चापि धीमंतं वामनुप्राप्तवानहम् ॥ ५६ ॥ तद्द्रुच्छकार्यासिद्धयै त्वंहत्वा तं दुष्टदानवम् ॥ आन
याशु महाबाहो शुभां मलयगंधिनीम् ॥ ५७ ॥ सातु विद्याधरी जीविद्विलोक्य त्वानं रक्ष ॥ पार्वतीवचनाद्दुष्टघातयिष्यत्ययन्नतः ॥ ५८ ॥ इति नारदवाक्यं स
निशम्या मित्रजिह्वपः ॥ अनलोत्कलिकोजातो विद्याधरः सुतां प्रति ॥ ५९ ॥ उपायं चापि प्रच्छं तुतां चंपकावतीम् ॥ नारदेन पुनः श्रोक्तः सराजागिरि
राजजे ॥ ६० ॥ तूर्णमर्णवमासाद्य पूर्णमासि वसेन्नृप ॥ भवान्द्रुक्ष्यति पोतस्थः कल्पवृक्षं यत्स्थितम् ॥ ६१ ॥ तत्र दिव्यांगनाकाचिद्व्यपयं कसंस्थिता ॥
वीणा मादाय गायंती गाथां स्यति सुस्वरम् ॥ ६२ ॥ यत्कर्म विहितं न श्रुभं वा तथा श्रुभेतरम् ॥ स एव भुंक्ते तत्तथ्यं विधिमूत्रनियंत्रितः ॥ ६३ ॥ गाथाभि
मांसांसंगीथसंस्थां समहीरुह ॥ सपर्यकाक्षणा देवमध्यै सिंधुप्रवेशयति ॥ ६४ ॥ भवानप्यविरं कंचिततः पोतान्महर्षि ॥ तामनुब्रजतु क्षिप्रं यज्ञवाराहमास्तु
वम् ॥ ६५ ॥ ततो द्रुक्ष्यसि पातालं नगरीं चंपकावतीम् ॥ ६६ ॥ इत्युक्तांति हितां देवि स चतुर्भुवनं दनः ॥ राजा पृथ्वी
वमासाद्य यथोक्तं परिलक्ष्य च ॥ ६७ ॥ विवेशांतः सुसुद्रं च नगरीमासदात्ताम् ॥ साथ विद्याधरी बालेन त्रप्राशुणकीकृता ॥ ६८ ॥ तेन राज्ञा त्रिजगती सा
दर्यश्रीरैकिका ॥ पातालदेवतेयं वामने त्रोत्सवाय किम् ॥ ६९ ॥ निरणायिमं युद्धं दृष्टा सः सृष्टि विलक्षणा ॥ कुहूराहुभया देवाकांतिश्चाद्रमसी किम् ॥ ७० ॥

बद्धः ॥ वेदं किं करः सान्नित्यर्थः ॥ वेदगर्भाज्ञालक्षणं सूत्रं नियात्रित्वा ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ आस्तु वयं ज्ञासंतातु कथं वाह्मभेगोभिः ॥ यज्ञवाराहयज्ञक्रीडाभिरुचिस्प ॥ तदुत्तमं नर्पण ॥ जलश्रीडा
भिर्गच्छिं वाराहं रूपमस्मरदिति ॥ पृथिव्युद्धं राणयजलमिच्छित्वा तत्तत्तेन तेन धरायाद्भजलप्रेषा बाधेन तस्यामलयगीधिन्या उद्धारो भाविष्यतीति भावः ॥ ६५ ॥ अनयामलयगंधिन्या ॥ ६६ ॥
॥ ६७ ॥ नेत्रप्राशुणकी चक्षुरातिथिः ॥ ६८ ॥ त्रिजगतीत्यादेरित्यक्षणात्तां विविष्यति तस्यैति दृष्टानान्यः ॥ एकिकामुल्या एका किनीति वा ॥ ६९ ॥ कुहूरावाभ्यां चाराहुश्च तयोभयात् ॥ ७० ॥

॥ ७१ ॥ सेति ॥ सातंतजानं विलोक्य हृष्टानुरुहसीदिति तृतीयेनान्वयः ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ दोलापर्यक्रमोदोलनसदृशम् ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥
 कलयन् चालयन् ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ सुखसंदेहोवृत्तिरूपस्तेनमेदुरःपूर्णः ॥ पांनिवृत्तिपरमानंदम् ॥ तदुक्तम् ॥ आनंदः परस्वात्माभेदसंगेव
 योषिद्वृप्समाश्रित्यतिष्ठतेऽब्राह्मणोऽभ्या ॥ इत्यक्षणांतानिर्वण्यसराजागातंदत्तकम् ॥ ७३ ॥ साविलोक्याथतंबालानितरंभुराकृतिम् ॥ विशालो
 रस्थलतलंप्रलंबतुलसीसिजम् ॥ ७२ ॥ शंखचक्रांकसुभगभुजद्वयविराजितम् ॥ हरिनामाक्षसुधासुधौतरदनावलिम् ॥ ७३ ॥ भवानीभक्तिबीजोत्थं
 भ्रूरुहंपुरुषाकृतिम् ॥ मनोरथफलैः पूर्णमासीदुद्धृतनुरुहा ॥ ७४ ॥ दोलापर्यक्रममुत्प्लव्यद्वाहीभरानक्रंघरा ॥ वेपथुंचपरिष्पृश्यबालोप्रावाचभूपतिम् ॥ ७५ ॥
 कस्त्वमन्नकृतं तस्य भवनं मधुराकृतं ॥ प्राप्तोममंदभाग्यायाश्चेतोवृत्तिं निरुधयन् ॥ ७६ ॥ यावन्नायातिसुभगसकठोरतराकृतिः ॥ अतिपर्याकुलीकृत्य
 त्रिलोकीदानवेमुहुः ॥ ७७ ॥ कंकालकेतुर्दुर्वृत्तस्त्वध्वः परहेतिभिः ॥ तावद्धृतंसमातिष्ठशस्त्रागरेतिगह्वरे ॥ ७८ ॥ नमेकन्याव्रतंभंकुंसममथउमावरात् ॥
 आगामिन्यांतृतीयायांपरश्वः पाणिपीडनम् ॥ ७९ ॥ संचिकीर्षतिदुष्टात्मागतधुममशापतः ॥ मातङ्गीतिंकुरुयुवंस्तत्कार्यं भविताचिरम् ॥ ८० ॥
 विद्याधर्येतिचोक्तः सशस्त्रागारेनिगूढवत् ॥ स्थितोवीरोमहाबाहुर्दानवागमनेक्षणः ॥ ८१ ॥ अथसायंसमायातोदानवोभीषणाकृतिः ॥ त्रिशूलकलयनपाणौ
 मृत्योरेपिभयावहम् ॥ ८२ ॥ आगत्यदानवोर्द्वेः प्रलयांबुदनिस्वनः ॥ विद्याधरींजगादेतिमदघूर्णितलोचनः ॥ ८३ ॥ गृह्णणेमानिरत्नानिदिव्यानिवरव
 र्णिनि ॥ कन्यात्वंचपरश्वस्तेपाणिग्राहादपैष्यति ॥ ८४ ॥ दासीनामभ्युत्पन्नतदास्यामितवसुंदरी ॥ आसुरीणांसुरीणांचदानवीनांमनोहरम् ॥ ८५ ॥
 गंधर्वीणांनरीणांचकिन्नरीणांशतंशतम् ॥ विद्याधरीणांनगीनांयक्षिणीनांशतानिषट् ॥ ८६ ॥ राक्षसीनांशतान्यष्टाशतमप्ससांवहम् ॥ एतारतेपर
 चारिण्योभविष्यन्त्यमलशये ॥ ८७ ॥ यावत्संपत्तिंसंभारोदिकपालानां गृहेषु वै ॥ मत्परिग्रहतां प्राप्यतावत्स्त्वमिहेश्वरी ॥ ८८ ॥ दिव्यान्भोगान्मया
 सार्धभोक्ष्यसेमत्परिग्रहात् ॥ कदापरश्वोभवितायस्मिन्वैवाहिकोविधिः ॥ ८९ ॥ त्वदंगसंगसंपरश्वसुखसंदेहमेदुरः ॥ परानिवृतिमाप्स्यामिपरश्वोनि
 कटयदि ॥ ९० ॥ मनोरथाश्रित्यावद्योमेहदिसमेधिताः ॥ तान्कृतार्थीकरिष्यामिपरश्वस्त्वसंगमात् ॥ ९१ ॥ जित्वादेवान्स्वर्गोन्नितोनिद्रादिन्मृगलो
 चने ॥ त्रैलोक्यैर्व्यसंपत्तेस्त्वाकरिष्यामिचेश्वरीम् ॥ ९२ ॥ आचार्यांकत्रिशूलंस्वेसुष्वापेतिप्रलयसः ॥ नरमांसवसास्त्वादप्रमत्तोवीतसाध्वसः ॥
 ॥ ९३ ॥ वरंस्मर्तंसौगौयविद्याधरकुमारिका ॥ विज्ञायतंप्रमत्तंचसुसुप्तंचातिनिभयम् ॥ ९४ ॥ आहूयंनरवरवरंस्वर्गागसुंदरम् ॥ विष्णुभक्तिवृत्तत्राणं
 प्राणनार्थेतिजलन्यच ॥ ९५ ॥ शूलतंदंकादादायगृहाणेमंजहिदुतम् ॥ इतित्रिशूलं बालतो बालार्कसदृशश्चातिः ॥ ९६ ॥

र्जितः ॥ स एव सुखरूपेण व्यव्यते गुण्यकर्मभिरिति ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ वसाहन्मेदः ॥ वीतसाध्वसो गतभयः पाततेरवरविशेषणम् ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥

॥ १७॥ १८॥ १९०॥ १॥ कंठूयक्षमकंठूयनक्रियायोगः ॥ २॥ उपढोक्तिः उपढोक्तेरुपहारत्वेन प्रस्थापितः ॥ ३॥ ४॥ अनुसृत्य लिखतः ॥ ५॥ चोदयामस्तु शूलिकेण ॥ ६॥ ७॥ ८॥ ९॥

समादाय महाबाहुः सुतदामित्रजिघृषुः ॥ जहर्ष च जगद्बैबलायाश्चामयं दिशन् ॥ १७ ॥ वामपादग्रहणेन तमातडचसर्निभयः ॥ संप्रसंश्चक्रिणां चित्तो जगद्रक्षा मार्गिहरिम् ॥ १८ ॥ जगदिदं द्विरेदुष्टकन्याधर्षणलालसः ॥ युध्यस्वात्रमया सार्धं न सुमंहं न्यहारिषुम् ॥ १९ ॥ इति संश्रुत्य संप्रात उवाच सदनोः सुतः ॥ त्रिशूलं देहि मे किं तं प्रोवाचेति मुहुर्मुहुः ॥ १०० ॥ कोयं मृत्युदंष्ट्रातः कस्य रुष्टोऽवचातकः ॥ कआयुषाद्यसंत्यक्तो यः प्राप्नोति मम गोचरम् ॥ १ ॥ मम प्रचंडोद्दंडकं डूय नक्षमः ॥ नाल्यो न रायं भवितुं किं त्रिशूलेन सुदुरि ॥ २ ॥ मा भै मे कौतुकं पश्य मध्योऽयं मम संप्रातम् ॥ कालेन मत्तो भोति न स्वयं धोपोढोक्तिः ॥ ३ ॥ इत्युक्त्वा सुष्टिघातेन तेनोद्बैर्दुमुतुना ॥ हृदये निहतो राजशिला तिकठिन्दुतम् ॥ ४ ॥ सचक्रिणां कृतत्राणः पीडा मरूपीयसी नपि ॥ नो विदुः कठिनो रस्सत्तत्करं प्रत्युतादुदत् ॥ ५ ॥ अथ कोपवतारज्ञाहो विक्केचपेटया ॥ आघूर्णित शिराभूमौ पतित्व पुनरुत्थितः ॥ ६ ॥ उवाच च चरैर्धैर्यं मवष्टभ्य महाबली ॥ ७ ॥ दानव उवाच ॥ ज्ञातं न त्वं भुज्योसि न ह रूपेण चतुर्भुजः ॥ आयातं छिद्रमासाद्य हतुं सां दानवोक्तकः ॥ ८ ॥ एकं विधेहि मधुभिर्वा दित्वं बलवानसि ॥ विहायेत न महच्छूलं युध्यस्व स्वचायुधमया ॥ ९ ॥ त्वया कपट रूपेण बलिनः कैटभादयः ॥ न बलेन हताः संख्ये हता इव च्छूले नहि ॥ १० ॥ बलिपातालमनयस्त्वं नृवामनतां दधत् ॥ नृमृगात्वेन भवता हिरण्यकशिपुर्हतः ॥ ११ ॥ त्वया जटिल रूपेण लंके शो विनिपातितः ॥ गोपालं वेपथुमासाद्य कंसाद्यावातितास्त्वया ॥ १२ ॥ स्त्रीरूपेणाहरस्त्वं तु विप्रलयाप्यासुरानुधाम् ॥ यादो रूपेण भवता शखाद्या निहता बहु ॥ १३ ॥ माया नेनाम प्रगण्य सर्वमर्मज्ञसाधक ॥ न त्वतो हि विभेभ्य इव दिशू लं विहास्यसि ॥ १४ ॥ अथ वा दैन्यवचनः किमेभिः कातरोचितैः ॥ न त्वयसि त्रिशूलं न त्वविज्यायं हंरणे ॥ १५ ॥ अवश्यमेव मत्तव्यमद्य प्रातः शरिणिणा ॥ त्वत्करेण वं मृत्युर्बलेनापिच्छलेन वा ॥ १६ ॥ इयं विद्या धरीकन्या न मया हविता सती ॥ साक्षाच्छरीरं मत्तव्या तवार्थं रक्षिता मया ॥ १७ ॥

कपट रूपेण हता इत्यन्यथः ॥ ११० ॥ कपटव्येव कविर्दूषयति ॥ बलिभिर्वादिना ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ त्वत्करेण त्वद्वस्तेन ॥ पाठांतेऽप्येव हन्ते ॥ १६ ॥ परयापिच्छं

क्याइमानशुद्धीवादितिमत्ताह ॥ इयमिति ॥ १७॥ १८॥ वक्षःप्रहारसुरसिताडनम् ॥ वक्षस्तत्र वाहमिति पाठांतरेवाहमासम् ॥ १९॥ २०॥ २१॥ २२॥ यणीकृतान्विकीताम्॥जीवांतोहेजीवनेष्वय ॥

इत्युच्चावामदौदंष्ट्रप्रहारेणातिनिष्ठुम् ॥ निजधानदनोःमुनुस्तंशिलोच्चयंकपिना ॥ १८ ॥ नृपोवक्षःप्रहारंतविषह्वरणमूर्द्धनि ॥ लक्षीचकारतद्वशस्त्रिभूल
तोलयन्करे ॥ १९ ॥ निजधानमहाबाहुःसचप्राणाञ्जहोक्षणात् ॥ इत्थंकालेकतेनुनिहत्यसुरकंपनम् ॥ १२० ॥ विद्याधरीप्रपश्यतिग्राहदृष्टतद्वृ
हाम् ॥ नारदस्यनुनेर्वक्यात्तवसुश्रोणिवांछितम् ॥ २१ ॥ कृतंमयाकृतज्ञेकिंकरवाण्यधुनावद ॥ श्रुत्वेतितस्यसावयंग्रहंगंभीरचेत्सः ॥ २२ ॥
मलयगंधिव्युवाच ॥ अथोदारमतवीरनिजप्राणैःपणीकृताम् ॥ किंमांष्टृच्छसिजीवांतोकुलकन्यामदूषिताम् ॥ २३ ॥ इतिब्रुवत्यांकन्यायांपुनः
स्वैरचरोमुनिः ॥ अतर्कितागमःप्राप्तोनारदोदवलोकतः ॥ २४ ॥ ततस्तुपुस्तौतुदृष्ट्वांतमुनिसत्तमम् ॥ कृतप्रणामौमुनिनारदोविश्राणितारिषो ॥ २५ ॥
पाणिग्रहेणविधिनाऽभिषिक्तोनारदेनतु ॥ जग्मतुनारदादिष्टवस्मनाकृतमंगलौ ॥ २६ ॥ तयामलयगंधिन्ययुतःसोऽभिजिज्ञापः ॥ पुरोवाराणसी
प्राप्यणैरौर्वहितमंगलाम् ॥ २७ ॥ यद्वीक्षणदपिनरोनारकोनैवजातुचिद् ॥ गतिमान्नोतिमेधावीतापुरीमविशद्वपः ॥ २८ ॥ यस्यांपुनोप्रवेशंलभते
वासवादयः ॥ कैवल्यजनयिज्यांहितापुरीमविशद्वपः ॥ २९ ॥ अपिस्मृत्वापुरीयवैकाशत्रैलोक्यकांक्षिताम् ॥ ननरोलिय्यतेपारैस्तांश्रेभिरभूषतिः ॥
॥ ३० ॥ यस्यांपुन्यंप्रविष्टोनामहद्विरपिपातकैः ॥ नाभिभूयेततांकाशप्राविशत्सविशंपतिः ॥ ३१ ॥ सापिविद्याधरीकाशीसदृद्धेयीक्ष्यदूरतः ॥
निनिदस्वर्गलोकंचपातालनगरीमपि ॥ ३२ ॥ प्राप्यामित्रजितंकांतंथाहृष्टानसावधूः ॥ यथाहृष्टाप्यहोकारोपरमानंदकेतनम् ॥ ३३ ॥ सादृतार्थ
मिवात्मानंमन्यमानामनस्विनी ॥ तेनपत्याचकाश्याचपरानिर्वृतिमाययौ ॥ ३४ ॥ सोप्यमित्रजिदसाद्यपत्नीभलयगंधिनीम् ॥ धर्मप्राधानंसे
व्यकामंप्रापोत्तमसुखम् ॥ ३५ ॥ सैकदांतपतिराज्ञाविष्णुभक्तिपरायणम् ॥ रहोविज्ञापयांचक्रेपतिभक्तासुतार्थिनी ॥ ३६ ॥ ॥ राज्युवाच ॥ ॥
भूपाभीष्टनृतीयायाश्चरिष्यामिमहाव्रतम् ॥ यद्यनुज्ञाभवेद्रतुःपुत्रकामार्थितप्रदम् ॥ ३७ ॥ ॥ राजोवाच ॥ ॥ देव्यभीष्टनृतीयायांचक्रकैःहृभवेद्रद ॥
कादेवतातत्रपूज्याविधानंचापिर्किफलम् ॥ ३८ ॥

॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥

॥ ३९ ॥ १४० ॥ ॥ इति श्रीरामानन्दं कृतायां काशीखंडटीकायां द्वचशीतितमोऽध्यायः ॥ ८२ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ अथाशीतितमेऽध्यायेऽधिकेसमुदरे ॥ वीरेशविष्कृतिपुण्यासम्यक्ता
विक्रियते ॥ १ ॥ असीष्टदृतीयाव्रतं कथयति ॥ अवधेहीति ॥ १ ॥ पुरोहितः ॥ श्रीदत्तपत्न्याः कुम्भेकांतपात्रहृदः ॥ श्रीरत्नमुखं सुख्यश्रेष्ठसेव्याश्रित्योत्तमविभवमुखं यस्याः सातया ॥ २ ॥
॥ ३ ॥ विविधापि विधेयव ॥ अस्तीति पाठपूज्याभक्तौत्यर्थः ॥ अत्र त्वेते ॥ स्तनधयेन बालापत्येन उन्मुखं यस्यात्तया पिबता ॥ उन्मुखं क्षुद्रुयमितस्तनविक्षेपणत्वा ॥ धृत्यतचस्तनंतयेति क्वाचित् ॥

नारीपत्यननुज्ञातायाव्रतादिसमाचरेत् ॥ जीवन्तीदुःखिनी सास्यान्मृतानिरयमृच्छति ॥ ३९ ॥ इति राज्ञोदिताराज्ञीपवत्सुपचक्रमे ॥ इतिकर्तव्यातां
तस्य व्रतस्य सरस्य सकामम् ॥ १४० ॥ इति श्रीस्कांदे महापुराण एकशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखंड उत्तराध्याये वीरेशविभोर्वेदमित्रजिनपरक्रमे
नाम द्ब्यशीतितमोऽध्यायः ॥ ८२ ॥ राह्युवाच ॥ ॥ अवधेहि यगनाथ कथयाभि यथातथम् ॥ व्रतस्यास्य विधानं च फलं चाभीष्टं देवताम् ॥ १ ॥
पुरापुरः श्रीदत्तपत्न्याः श्रीमुख्या ब्रह्मसूनुना ॥ नारदेन सुतार्थिन्या व्रतमेतदुदीरितम् ॥ २ ॥ चार्णवाथ तया देव्या पुत्रोऽसृजलकृत्वरः ॥ अन्याभिरपि बह्विभिः
युत्राः प्राताव्रतादितः ॥ ३ ॥ विधिनाप्यत्र संपूज्या गौरैस्त्वविधानवित् ॥ स्तनधयेन संहितायथास्तनमुखम् ॥ ४ ॥ मार्गशीर्षवृत्तियां शुद्धया
कलशोपरि ॥ ताम्रपात्रं निधायैकं तुलैः परिपूरितम् ॥ ५ ॥ अविच्छिन्नं वीनं च राजनीरं गरजितम् ॥ वासः पात्रोपरि न्यस्य सुहृमात्सुहृभूतं परम् ॥ ६ ॥
तस्योपरि शुभपद्मं विरश्मि विकसितम् ॥ तत्कर्णिकाया उपरि चतुःस्वर्णविनिर्मितम् ॥ ७ ॥ विधिसंपूजयेद्भक्त्या रत्नपट्टांबरादिभिः ॥ पुष्पैर्नानाविधै
रग्नैः फलैर्नारंगमुख्यकैः ॥ ८ ॥ सुगंधैश्च द्वादशैश्च परमगनाभिभिः ॥ परमाद्वादिनैर्वैद्यैः पक्वाभिर्बहुभंगिभिः ॥ ९ ॥ धूपैर्गुलुल्यैश्च रम्यं सुभमं डये ॥
रात्रौ जागरणं कार्यं विनिर्द्वैः परमोत्सवैः ॥ १० ॥ हस्तमात्रमिदं कुंजजतवेदस इष्टुचा ॥ धृतं न भुजनाशुन्यं दुहयानं त्रविद्भिजः ॥ ११ ॥ सहस्रकमलानां
च स्मेराणां स्वयमेव हि ॥ नवप्रसूतां कपिलां सुशीलां च पयस्विनीम् ॥ १२ ॥ दद्यादाचार्यवर्ग्ययालं कारं सलक्षणम् ॥ उपोष्य दंपती भक्त्या न वंशरिव
भूषितौ ॥ १३ ॥ प्रातः स्नात्वा चतुर्थ्यां च संपूज्याचार्यमाहृतः ॥ वक्षैराभरणैर्माल्यैर्दक्षिणाभिमुदान्वितौ ॥ १४ ॥

॥ ४ ॥ ५ ॥ रजनीहरिदा ॥ ६ ॥ स्वर्णपरिमणं चाशीतिराक्तिकम् ॥ ७ ॥ विधिव्रह्मणम् ॥ नारंगमुख्यैर्नारंगवैद्यैः ॥ ८ ॥ सुगनाभिभिः कस्तूरीभिः ॥ वटुभंगिभिः नानाभेदद्विजैः ॥
॥ ९ ॥ विगलानि द्वायेभ्यस्तैः ॥ कुसुमोडपेक्षुसुभक्त्या समं डये ॥ १० ॥ जतवेदसं दिक्कचामत्रेण ॥ आशुययालोडच ॥ द्विजइत्येनं द्विजतीनामेवोत्पिन्त्रत्वेऽधिकं प्रादृक्षितम् ॥ ११ ॥
॥ १२ ॥ दंपतीस्त्रीपुत्रौ ॥ १३ ॥ आचार्यं च आहृतः आदरयतः ॥ दंपत्योर्विक्षेपणं मदान्विताविति ॥ यद्वा दंपती व्रतकर्तारौ आहृतः आदृतः शुदान्वितौ भवेतामिति शेषः ॥ अन्यस्तमानम् ॥ १४ ॥

॥ १५ ॥ विदधातीतिविधिविस्तस्तबोधनहृद्यष्टिकर्तव्यः ॥ १६ ॥ युक्तशेषेणवशिष्टेनानेन ॥ १७ ॥ १८ ॥ मुनेव्रतंसमाचीर्णपन्थासहेतियोगः ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥
 अरिष्टेषूक्तिकागृहेतिस्थिता ॥ विज्ञापनमेवाह ॥ देवीति ॥ २४ ॥ २५ ॥ समाकार्यञ्जाकारयित्वा ॥ २६ ॥ २७ ॥ मंत्रिविज्ञातिदुव्यामंत्रिवाक्यप्रयतिता ॥ पाठांतरमंत्रिभिर्विज्ञप्तः
 पितुरनिष्टकृतपुत्रोयस्यास्त्या ॥ लास्यशशिप्रभंकमनीयचंद्रप्रभम् ॥ २८ ॥ स्थाप्यनिवाय ॥ न्यस्यपुरोभागेइतिकचित् ॥ न्यस्यसंन्यस्येत्यर्थः ॥ योगिनीश्रुतुःपष्टियोगिनीः ॥ २९ ॥
 सोपस्कराचतामृतिमाचार्यायनिवेदेयत् ॥ समुच्चरन्निममंत्रव्रतकृन्मिथुनंसुहा ॥ ३० ॥ नमोविश्वविधानज्ञेविधिविधकारिणि ॥ मुतंवशकरदेहि
 तुष्टमुष्माद्रताच्छुभात् ॥ ३१ ॥ सहसंभोजयित्वाद्विजानांभक्तिपूर्वकम् ॥ युक्तशेषेणचाब्रेनकुयद्विपरणंततः ॥ ३२ ॥ इत्यमेतद्व्रतशर्जिधारीषा
 मित्वासह ॥ कुरुचैतयियमह्यमभीष्टफललब्धये ॥ ३३ ॥ इतिभूपालवर्येणश्रुत्वासंहृष्टचेतसा ॥ मुनेव्रतंसमाचीर्णसांतवर्त्तिबभूवह ॥ ३४ ॥
 तथाथप्रार्थितागौरीगर्भिण्याभक्तिोषिता ॥ पुत्रं देहिमाहाभायेसाक्षाद्विष्णवंशंसंभवम् ॥ ३५ ॥ जातमात्रोव्रजेत्स्वर्गपुनरयातिचात्रवै ॥ भक्तः परशिवे
 ऽत्यर्थप्रसिद्धः सर्वभूतले ॥ ३६ ॥ विनैवस्तन्यपानेनषोडशाब्दकृतिः क्षणात् ॥ एवंभूतः सुतो गौरियथामेस्यात्तथाकुरु ॥ ३७ ॥ शृङ्गान्यापितेभ्येत्पुलाही
 भक्त्यातिदुष्टया ॥ अथकालेनतनयंमूलक्षेसाप्यजीजनत् ॥ ३८ ॥ हितैरमात्यैरथसाविज्ञातारिष्टसंस्थिता ॥ देविगजार्थिनीचेत्स्वत्यजदुर्गसंस्तुतम् ॥
 ॥ ३९ ॥ सामंत्रिवाक्यमाकर्ण्यैकैवल्यतिदेवता ॥ अत्याक्षीतंतथाप्राप्तंतनयंनयकोविदा ॥ ४० ॥ धात्रेयिकांसमाकार्यप्राहंदंसानृपगंदा ॥ ४१ ॥ सुद्रे
 महापीठेविकटानाममातृका ॥ ४२ ॥ तदग्रेस्थापयित्वासुबालंधात्रेयिकेवद ॥ गौर्यादत्तः शिशुरसैतवाग्रेविनिवेदितः ॥ ४३ ॥ रक्ष्यापत्तुः भिःपि
 ण्यामंत्रिविज्ञातिनुव्रया ॥ सापिराड्युदितंश्रुत्वाशिशुंलास्यशशिप्रभम् ॥ ४४ ॥ विकटयाः पुरःस्थाग्रहंयात्रेयिकागता ॥ अथसादि रुटदेवीसमाहू
 यचयोगिनीः ॥ ४५ ॥ उवाचनयतक्षिप्रंशिशुमातृगणप्रतः ॥ तसामाज्ञांचकुरु रुरतक्षतासुप्रयत्नतः ॥ ४६ ॥ योगिन्येविकटावदयान्त्वचैर्यस्ताः क्षणे
 नतम् ॥ निन्युर्गगनमार्गेणब्राह्मयाद्यायत्रमातरः ॥ ४७ ॥ प्रणम्ययोगिनीवृंदंतंशिशुमूर्त्यवचंसम् ॥ पुरोनिधायमातृगणप्रोवाचविकटोदितम् ॥ ४८ ॥
 ब्रह्मणीवैष्णवीरौद्रिवाराहीनारसिंहिका ॥ कौमारीचापिमाहेंद्रांचासुंडाचैवचंडिका ॥ ४९ ॥ दृष्ट्वातबालंकरम्यंविकटप्रेषितंतः ॥ पश्यन्तुप
 ङ्किभंकस्तेतातः प्रमृश्याका ॥ ५० ॥

उवाचनयतक्षिप्रमित्यादिजातमात्रोव्रजेत्स्वर्गमित्यादिदेवीवराभिप्रायेण ॥ मातृगणोपदेश्यमाणाः ब्रह्माण्याद्याः इत्ययः ॥ स्तनपानंचैकचित् ॥ कुरुतकार्येत्यर्थः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥
 ॥ ३३ ॥ डिमंशिशुम् ॥ ३४ ॥

॥ ३६ ॥ ३७ ॥ पदेदेशानेस्याने ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ मातृगणश्रीर्गोविंदिष्टः ॥ मातृगणधानेतिक्वचित् ॥ पंचमुद्रांकितापचमुद्रामात्राचिह्नितामत्यर्थः ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ बाह्यमयेदयोनिम् ॥ बृहत्पारिपूर्णम् ॥ बृहदनुग्रहादित्येकवापदम् ॥ ४४ ॥ सूक्तैरुद्रसूक्तैः ॥ अतएवरुद्रदेवतैरिति विशेषणम् ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥

मातृभिश्चेतिपृष्टः सयदाकिंचिन्नवक्तिच ॥ तदातद्योगिनीचक्रग्रहमातृगणस्त्विति ॥ ३६ ॥ राज्ययोग्योभवत्यपमहालक्षणलक्षितः ॥ पुनःपञ्चैकैतल्ल्यो योगिन्यस्त्वविलंबितम् ॥ ३६ ॥ पंचमुद्रामहादेवीतिष्ठतेयत्रकाम्यदा ॥ अस्याः संसेवनाद्युपनिर्वाणश्रीरदूरतः ॥ ३७ ॥ सर्वशुभजननिर्व्याह ॥ ३८ ॥ तिःपदेपदे ॥ तथापिसाविशेषहितत्पाठसर्वसिद्धिद्वक्त् ॥ ३८ ॥ तर्थाठसेवनादस्यषोडशब्दकृतेः शिशोः ॥ सिद्धिर्भविषीपरमाविशेषाशुभुत्पत् ॥ ३९ ॥ एवंमातृगणश्रीर्भोगिनीभिः क्षणेनहि ॥ प्राप्तिमातृवाक्येनपंचमुद्रांकिंतपुनः ॥ ४० ॥ संप्राप्यतन्महापीठंस्वर्गलोकादिहाणः ॥ भूतैर्दकाननेदिव्यंततापविपुलंतपः ॥ ४१ ॥ तपसातीवतीव्रेणनिश्चलैर्द्रियचेतसः ॥ तस्याजकुमारस्यप्रसन्नोऽशुभायवः ॥ ४२ ॥ आविर्भवपुनर्लिङ्गरेणशंकरः ॥ प्रोवाचचप्रसन्नोस्मिबन्धूहिनुगंग ॥ ४३ ॥ स्कंदउवाच ॥ सर्वज्योतिर्भयंलंगपुतोविश्ववाङ्मयस्य ॥ सप्तपातालधुरिः प्रीतिं बृहदनुग्रहात् ॥ ४४ ॥ प्रणम्यदंडवदूमौपरितुष्टावधृजितिम् ॥ सूक्तैर्जन्मांतराभ्यस्तैः सुहृष्टोरुद्रदेवतैः ॥ ४५ ॥ ततःप्रसन्नोभगवान्देवोऽरुद्रः ॥ संतुष्टस्तपसातस्यप्रोवाचचपृथग्भध्वजः ॥ ४६ ॥ देवदेवउवाच ॥ वंवरयसंतततपसाक्लेशितवपुः ॥ त्वयंबालवपुषावशङ्कितमनोभयः ॥ ४७ ॥ शिवोक्तंचसमाकार्यवरदानंपुनःपुनः ॥ वंचप्रार्थयांचकेपरिहृष्टतनूहः ॥ ४८ ॥ कुमारउवाच ॥ देवदेवमहादेवयदिदेवोवरोमसः ॥ तदातदास्ययंभवतापहतासदा ॥ ४९ ॥ अस्मिंल्लिङ्गस्थितःशोभोऽकुर्वन्भक्तसमीहितम् ॥ विनामुद्रादिकरणमंत्रेणपिनिविभो ॥ ५० ॥ दिशोऽसिद्धिर्दृष्टव्यं नान्तर्यनात्रतेः ॥ अस्यल्लिङ्गस्येवभक्तामनोवाक्कायकर्मभिः ॥ ५१ ॥ सदैवावुग्रहस्तपुक्तव्येवपणमे ॥ इतितद्वयाकण्यल्लिङ्गरूपेददत्र्युः ॥ ५२ ॥ एवमन्तुयदुक्तेवीर्येणवसनुना ॥ जनेतुर्विष्णुभक्ताश्चाब्रह्माऽमित्रजितोभवान् ॥ ५३ ॥ विष्णुश्चैवमुत्पन्नोभमभक्तिप्रांगज ॥ वीरवीरेश्वरानांराज मेतत्तदास्त्वया ॥ ५४ ॥ काश्यादास्यत्यभीष्टानिभक्तानांचितितान्यहो ॥ अस्मिंल्लिङ्गसदावीरस्थास्याम्यावदिनावधि ॥ ५५ ॥ दास्यासिचरसिद्धिमाश्रितेभ्योनसंशयः ॥ परंनमहिमानंमेकलौकिकिञ्चेत्स्यति ॥ ५६ ॥ यस्तुवेत्स्यतिभाग्येनसंप्राप्तिद्विमाप्स्यति ॥ अत्रजस्तुदंतंस्तुतर्चितेमे वंवा ॥ ५७ ॥ जीर्णोद्गारादिकरणमक्षय्यफलहेतुकम् ॥ त्वत्तुराज्यंपराग्राप्यसर्वसूयादुर्लभम् ॥ ५८ ॥

॥ ५१ ॥ ५२ ॥ वीरहीर ॥ अनेननामपिबिम्बोदकृतमितिद्वेषम् ॥ ५३ ॥ भक्त्याचेतिकाचित् ॥ हेममभक्तिरभंगजुन ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥

॥५९॥६०॥६१॥६२॥६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

सुक्ताभोगांश्चविपुलानंतोसिद्धिमवाप्स्यसि ॥ पुरीवारणसीरम्यासर्वस्मिञ्गतितले ॥५९॥ पुण्यस्तत्रापि सभेदः सरीतोरसिङ्गयोः ॥ ततोऽपिचहयग्री वंतार्थचैवातिपुण्यदम् ॥ ६० ॥ यत्रविष्णुर्हयग्रीवोभक्तचितितमर्पयेत् ॥ हयग्रीवाच्चवैतीर्थाद्भुजतार्थविशिष्यते ॥ ६१ ॥ यत्रवैष्णवान्मात्रेणगजानफलं लभेत् ॥ कोकावराहतार्थचपुण्यदंगजतीर्थतः ॥ ६२ ॥ कोकावराहमभ्यर्च्यतत्रनोजन्मभगजनः ॥ अपिकोकावराहाब्जदिलीपेश्वरसन्निधौ ॥ ६३ ॥ दिलीपतीर्थसुश्रेष्ठसद्वःपापहरंरमम् ॥ ततःसगरतीर्थचसगरेशसमीपतः ॥ ६४ ॥ यत्रमज्जन्नरोमज्जन्नपुत्रोदुःखसागरे ॥ सप्तमागस्तार्थचशुभंरामती र्थतः ॥ ६५ ॥ सप्ताब्धिज्ञानजपुण्ययत्रस्नात्वानरोलभेत् ॥ महोदधीतिविल्यान्तार्थसप्ताब्धितीर्थतः ॥ ६६ ॥ सङ्कटग्रस्तुतोर्थापान्दुरेणमन्दरेणमहोद धिम् ॥ चौरतीर्थततःपुण्यंकापिलेश्वरसन्निधौ ॥ ६७ ॥ पापमुवर्णचौर्यादियत्रस्नात्वाश्वशयंजवेत् ॥ हंसतीर्थततोपीडयंकेदरेश्वरसन्निधौ ॥ ६८ ॥ हंसस्वरूपीयत्राहंनयामिब्रह्मदेहिनः ॥ ६९ ॥ ततस्त्रिभुवनारुख्यस्यकेशवस्यातिपुण्यदम् ॥ तीर्थयत्रासुतामर्त्यामर्त्यलोकांविशंति ॥ ७० ॥ तेजान्ने श्वरतीर्थचततोऽप्यधिकमेवहि ॥ स्वभावैरमुत्सृज्ययत्रोभौसिद्धिमापतुः ॥ ७१ ॥ ततोपिहिवरवीरतीर्थमांघातुसंज्ञितम् ॥ चन्द्रवर्तिपददत्तभातेसखी भुजा ॥ ७२ ॥ ततोपिमुचुकुंदाख्यतीर्थचतीवपुण्यदम् ॥ यत्रज्ञातो नरोजातुगिभुभिर्नाभिभूयते ॥ ७३ ॥ पृथुतीर्थततोऽप्युच्चैःश्रेयसांसार्धतंर ॥ धृत्वी श्वरंयत्रदृष्टानरःपृथ्वीपतिर्भवेत् ॥ ७४ ॥ ततःपरशुरामस्यतीर्थचतीवसिद्धिदम् ॥ यत्रक्षत्रवधात्पापाज्जामदस्योविमुक्तवान् ॥ ७५ ॥ यत्रशिखि वधजंपापंतत्रप्रणश्यति ॥ एकेनस्नानमात्रेणज्ञानाज्ञानाकृतेनच ॥ ७६ ॥ ततोपिश्रेयसांकर्तृतीर्थकृष्णाग्रजस्यहि ॥ यत्रभूतवधात्पापाद्विलोकोऽपिमुक्त वान् ॥ ७७ ॥ द्विदोऽस्यवैतीर्थतत्राज्ञोऽतिमेधसः ॥ तत्रस्नानो नरोजातुनज्ञानाच्चयत्वेऽततः ॥ ७८ ॥ ततोपिहिमहतीर्थरत्नपापप्रणाशनम् ॥ यत्रभागीरथीसाक्षान्मूर्तिरूपेणतिष्ठति ॥ ७९ ॥ स्नात्वाभागीरथीतीर्थेकृत्वाश्राद्धंविधानवित् ॥ दत्त्वादानं चपात्रेभ्योनभूयोगार्थमायवेत् ॥ ८० ॥ हरपापंचभोवीरतीर्थभागीरथीते ॥ तत्रस्नात्वाश्वयंतिमहापापकुलान्यपि ॥ ८१ ॥ योनिष्पापेभ्यरल्लिङ्गंतत्रपश्यतिमानवः ॥ निष्पापोजा नोदीरत ल्लिङ्गेक्षणत्क्षणात् ॥ ८२ ॥ दशार्थमेधतीर्थचततोपिप्रवरंरतम् ॥ दशानामभ्वमेधानांयत्रस्नात्वाफलंलभेत् ॥ ८३ ॥ ततोपिशुभदीर्घदीर्घतीर्थपुण्यक्षते ॥ यत्रस्नानो नरोमुच्येदपिंसारबधनात् ॥ ८४ ॥ हिरण्याक्षेणदैत्येनबहुरोदेवताःपुरा ॥ बंदीकृतानिगडितास्तुष्टुवुर्जगदंबिकाम् ॥ ८५ ॥

॥ ७९ ॥ ८० ॥ हरपापंकेदारकुण्डम् ॥ तत्रज्ञात्वास्थितस्येत्यर्थः ॥ तीर्थांतंवा ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ बंदीदेवी ॥ ८४ ॥ बंदीनाम्नानिर्वक्ति हिरण्येतिदा-याय ॥ निगडितालोहयंखले

वद्विश्च ॥ ८५ ॥ यद्यदा ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ब्रह्मतीर्थमिति ॥ पूर्वस्मात्प्रसक्तोर्जादुत्तरोत्तरास्याधिक्यमात्रमत्रविवक्षितं

ततोविश्वलभूतैर्वदितयज्जगज्जनिः ॥ तदप्रभृतिवद्वितीगियतेद्यापिमानवैः ॥ ८६ ॥ वंदीतीर्थतुतत्रैवमहानिगडखंडनम् ॥ तत्रस्नातोविशुध्यत्तत्सर्वं
स्मात्कर्मपाशतः ॥ ८७ ॥ वंदीतीर्थमहाश्रृंङ्काशिपुत्राविशंपते ॥ तत्रस्नातो नरोयायाद्रिमुक्तिदेव्यनुग्रहात् ॥ ८८ ॥ ततोपिहिश्रेष्ठतरस्यागमिति
विश्रुतम् ॥ प्रयागमाधवोयत्रसर्वयागफलप्रदः ॥ ८९ ॥ क्षोणीविराहतीर्थततोपिभुभंदंपरम् ॥ तत्रस्नातो नरोजातुतिर्यभ्योर्निनगच्छति ॥ ९० ॥
ततः कालेश्वरीतीर्थीरश्रेष्ठतरंपरम् ॥ कलिकालौनवोधेतयत्रस्नातनरोत्तमम् ॥ ९१ ॥ अशोकतीर्थतत्रैवततोप्यतितरंगुभम् ॥ यत्रस्नातो नरो जगत्पुत्रो
च्छोकसागरे ॥ ९२ ॥ ततोतिनिर्मलतरंगुक्रतीर्थदृपांगज ॥ मुक्कद्वारानजयेत्यत्रस्नातो नरोत्तमः ॥ ९३ ॥ ततोऽपिपुण्यदंराजन्धवानीतीर्थेषु तस्य ॥
यत्रस्नात्वा भवानीशौहृद्वनैवपुनर्भवेत् ॥ ९४ ॥ प्रभासतीर्थविल्यातंततोपिभुभंदंरुणाम् ॥ सोमेश्वरस्यपुरतस्तत्रस्नातो नरोत्तमः ॥ ९५ ॥ ततो
गरुडतीर्थचंसारविषयशानम् ॥ गरुडेशंसमभ्यर्च्यतत्रस्नात्वा नशोचति ॥ ९६ ॥ ब्रह्मतीर्थततः पुण्यवीरब्रह्मेश्वरानुरः ॥ ब्रह्मविद्यामवाप्नोति तत्रस्नात
नमानवः ॥ ९७ ॥ ततोबृद्धकर्कतीर्थचविधितीर्थततः परम् ॥ तत्राबुतो नरोयातिरविलोकं मुनिर्मलम् ॥ ९८ ॥ ततोऽसिंहतीर्थचमहाभयनिवारणम् ॥
कालादपिपुतस्तत्रस्नात्वा परिबिभेति च ॥ ९९ ॥ ततोपिपुण्यदंरुणातीर्थचित्रयेश्वरम् ॥ यत्रस्नात्वा च दत्ताच चित्रशुभं नश्यति ॥ १०० ॥ इमतीर्थ
ततः पुण्यधर्मेशपुरतः स्थितम् ॥ तत्रश्राद्धादिकंकृत्वा पितृणामनृणो भवेत् ॥ १०१ ॥ विशालतीर्थविलं विशालफलदंततः ॥ तत्रस्नात्वा विशालार्हाद्विष्णुभ
नजायते ॥ २ ॥ जरासंधेशतीर्थचजरासंधेशसन्निधौ ॥ संसारज्वरपीडाभिस्तत्रस्नातो नमुह्यति ॥ ३ ॥ ततोऽपिललितातीर्थमहासौभाग्यवर्धनम् ॥
स्नात्वा चरित्वाल्लितां नदरिद्रेन दुःखमाक् ॥ ४ ॥ ततो गौतमतीर्थचसर्वपापविशोधनम् ॥ स्नात्वा पिंडान्विनिर्वाययत्रशोचति न ह्यपि ॥ ५ ॥
गंगाकेशवतीर्थचतीर्थचागस्त्यसंज्ञकम् ॥ ततस्तु योगिनीतीर्थत्रिसंध्याख्यंततः परम् ॥ ६ ॥ ततस्तु नामंदतीर्थतत आरुंधतयकम् ॥ वासिष्ठचतुर्ती
र्थमाकंडेयमुत्तमम् ॥ ७ ॥

ननुक्रमोपि ॥ अतएववक्ष्यति ॥ ज्ञेयान्येतानितीर्थानिपुण्यदान्दुत्तरोत्तरमिति ॥ ९७ ॥ बृद्धकर्कतीर्थमिति ॥ ब्रह्मर्कोतिपाठे ब्रह्मजगणे बृद्धरीतयवतनामको ब्रह्मर्को वस्तुतोर्थीत्यर्थः ॥ ९८ ॥ ९९ ॥
विचक्रुर्नमस्यतितो न विभेतीत्यर्थः ॥ १०० ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥

॥ ८ ॥ ९ ॥ ११० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ भूतायांचतुर्दशम् ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥

ज्ञेयान्येतानितीनिपुण्यदान्युत्तरोत्तरम् ॥ सुरकर्तारिसंज्ञंचतस्तीर्थमनुत्तमम् ॥ ८ ॥ तत्रश्राद्धादिकरणान्नरोमुच्येतकिल्बिषः ॥ ततोभगीरथंती
थंराजर्षेतिपुण्यदम् ॥ ९ ॥ तत्राल्पमपिपुण्येष्ट्यात्कल्पतिपुण्यक्षयंहितम् ॥ एतेभ्योपिहितार्थेभ्योल्लिङ्गकोटित्रयादपि ॥ ११० ॥ वरिवरेश्वरल्लिङ्गमहाश्रमं
विष्यति ॥ वरितीर्थेनरःस्नात्वावरिशेपरिपूज्यच ॥ ११ ॥ तीर्थेष्वेतेषुसर्वेषुस्नानतोभवतिनान्यथा ॥ यस्तुवरेश्वरल्लिङ्गंनक्तमभ्यर्चयिष्यति ॥ तेनत्रिको
टिसंख्यानिर्लिङ्गानीहार्चितानिवै ॥ १२ ॥ यस्तुकामयेतलक्ष्मीमुक्तिदामपि ॥ तेनवरेश्वरल्लिङ्गंसेव्यमतिथत्तः ॥ १३ ॥ विधयेकजगरणं
नरोवरेशमर्चयन् ॥ भूतायैनैवगृह्णातिशरीरंपांचभौतिकम् ॥ १४ ॥ इल्लिङ्गंसदाच्यसिद्धेःसंसिद्धिकामुकैः ॥ ऐहिकामुष्पिकान्यस्यात्सर्वा
न्कामान्समर्थयेत् ॥ १५ ॥ पंचामृतेनस्नपनयःकरिष्यतिमानवः ॥ पलेपलेफलंतस्यवीरेशेवटकोटिजम् ॥ १६ ॥ यदन्यत्रफलंल्लिङ्गेकोटिपुण्यप्र
दानतः ॥ तदेकैवपुण्येणवरिशेनात्रसंशयः ॥ १७ ॥ एकामय्याहुतिंदत्त्वावरेश्वरसमीपतः ॥ कोटिहोमफलंसम्यङ्दानत्रकार्योविचारणा ॥ १८ ॥
सिक्थेसिक्थेचनैवेकोटिसिक्थफलंभवेत् ॥ अत्यल्पमपिवरिशेकृतमक्षयतांव्रजेत् ॥ १९ ॥ अप्येकंयोमहारुद्रंजेद्वीरेशसन्निधौ ॥ जापयेद्द्वामवे
त्तस्यकोटिरुद्रफलंश्रुवम् ॥ १२० ॥ व्रतोत्सर्गादिवीरेशेयत्कृतंव्रतिभिर्नृभिः ॥ तत्कोटिगुणसंख्याकंभवत्येवमसंशयः ॥ २१ ॥ कृताअष्टौनमस्ताराथे
नवरेश्वराग्रतः ॥ अष्टकोटिनमस्कारफलंतस्यनसंशयः ॥ २२ ॥ सर्वासांपदंस्थानमिदंल्लिङ्गंभविष्यति ॥ वरेश्वरंनसंदेहवीरमेवदानतः ॥ २३ ॥
ज्ञानमुत्पत्स्यतेपुंसांतारकाख्यंममाज्ञया ॥ जीवतामेवतत्सेव्यमेतल्लिङ्गंभुजार्थिभिः ॥ २४ ॥ एतच्छ्रुत्वापुनःप्राहवीरोमित्रजितःसुतः ॥ द्रुगम्यदेवदेवशंप
रिपूणमनोरथः ॥ २५ ॥ तीर्थान्येतानिदेवेशयान्युक्तानिममाग्रतः ॥ कृपयापुनरप्येवतदन्यानिचदप्रभो ॥ २६ ॥ आदिकेशवमारभ्यतत्तीर्थंक्षमगी
रथात् ॥ येषांश्रवणमात्रेणनिष्पापोजायेतनरः ॥ २७ ॥ इतिश्रुत्वामेहेशानोमहीपतनयोदितम् ॥ पुनस्तीर्थानिगंगायांबकुंमसुपचक्रमे ॥ १२८ ॥
इतिश्रीस्कादिमहापुराणएकाशीतिसाहस्र्यांसंहितायांचतुर्थकाशीखंडउत्तरार्धेवरेश्वराविर्भावोनामत्र्यशीतितमोऽध्यायः ॥ ८३ ॥ ॥ एकंदुर्दवाच ॥
आकर्णयशोणिमुखयथास्थानुरचीकरत् ॥ गंगावरणयोःपुण्यात्संभेदात्तीर्थभूमिकाम् ॥ १ ॥

॥ २७ ॥ १२८ ॥ इतिश्रीरा० का० त्र्यशीतितमोऽध्यायः ॥ ८३ ॥ अथाशीतितमोऽध्यायेचतुर्भिर्विकेष्टुभे ॥ वरेश्वरमसंगेनतीर्थाख्यानमुदीर्यते ॥ १ ॥ आदिदेवमारभ्य

भगवत्पुत्रैर्विपयानितीथानिकययति ॥ आकण्यति ॥ समेदात्संगमात् ॥ तीर्थमृमिकांतीर्थस्थानम् ॥ जातोवेकवचनम् ॥ १ ॥ निष्णातःनितरां ब्रह्म ॥ २ ॥ पादोदकाख्यानोकारणपादः ॥

संप्रभेतत्रनिष्णातःसंगमेशंसमच्यव ॥ नरोनजातुजननीगर्मसंगमवापुयात् ॥ २ ॥ तत्रपादोदकतीर्थयत्रवेनशाङ्गिणा ॥ आदोपादोऽश्लितौतुमं
द्वयवागेतेनयत् ॥ ३ ॥ विष्णुपादोदेकतीर्थवारिकार्यकरोतिथः ॥ व्यतीपातेननियतंभूयःसांसारिकीगतिः ॥ ४ ॥ कृतपादोदकज्ञानःकृतकेशत्रयजनः ॥
कृतसंसारवसतिःकाश्यामासीन्नरोत्तमः ॥ ५ ॥ काश्यासाधूमिहृद्यधेनद्रापद्विद्विजैः ॥ तत्रपुण्यार्जनंकृत्वाभेतद्रापाधिभवेत् ॥ ६ ॥ ततःपादो
दकतीर्थात्तीर्थक्षाराब्धिसंज्ञकम् ॥ तत्रार्जितमहापुण्यवसेत्क्षाराब्धिरोधसि ॥ ७ ॥ क्षीरोदाहक्षिणेभागेतीर्थशंखाख्यमुत्तमम् ॥ तत्रस्नानोभवेन्नूनं
त्रांशंखादिनिधेःपतिः ॥ ८ ॥ अवर्षिचशंखतीर्थद्विचक्रतीर्थमुत्तमम् ॥ संसारचक्रेनपतेत्तत्तीर्थजलमज्जनात् ॥ ९ ॥ गदातीर्थतद्व्येतुसंसारगदना
शनम् ॥ तत्रश्राद्धादिकरणात्पथ्येद्वंगदाधरम् ॥ १० ॥ पद्माकृतपद्मतीर्थचतद्व्येपितृत्वसिद्धत् ॥ तत्रस्नानादिकरणान्प्राप्तुयादवसंस्रयम् ॥ ११ ॥
तत्तस्तीर्थमहालक्ष्यामहापुण्यफलप्रदम् ॥ तत्राभ्यर्च्यमहालक्ष्मीनिर्वाणकमलंभवेत् ॥ १२ ॥ ततोगारुमंततीर्थसंसारगरनाशनम् ॥ कृतोदककि
श्रस्तत्रैकुंठेवसार्तिभवेत् ॥ १३ ॥ ततो नारदतीर्थचब्रह्मविद्यैकारणम् ॥ तत्रस्नानेनसुकःस्याद्द्वानारदकेशवम् ॥ १४ ॥ प्रह्लादतीर्थतद्याम्यमहाश
स्मिफलप्रदम् ॥ तत्रवैस्नानमात्रेणविष्णोःप्रियतरोभवेत् ॥ १५ ॥ अंबरीषंतस्तीर्थमहापातकनाशनम् ॥ तत्रवैष्णभकर्माणोजनानोगर्भभाजनम् ॥
॥ १६ ॥ आदित्यकेशवनामतद्व्यतीर्थमुत्तमम् ॥ कृताभिषेकस्तत्रापिलभेत्स्वर्गाभिषेचनम् ॥ १७ ॥ दत्तात्रेयस्यतत्रास्मितीर्थत्रैलोक्यपावनम् ॥
योगसिद्धिलभेत्तत्रस्नानमात्रेणभावतः ॥ १८ ॥ तद्व्येभार्गवंतीर्थमहाज्ञानसमर्पकम् ॥ तत्रस्नानविधानेनभवेद्भार्गवलोकाश्च ॥ १९ ॥ ततो
वामनतीर्थचविष्णुसांनिध्यहेतुकम् ॥ तत्रश्राद्धविधानेनमुच्यतेपितृजहणात् ॥ २० ॥ नरनारायणाख्यहिततस्तीर्थशुभप्रदम् ॥ तस्तीर्थमज्जनात्सु
संगर्भवासःसुदुर्लभः ॥ २१ ॥

चक्रेति ॥ यद्यतः ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ गालतमंगारुहम् ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ भयतोभल्या ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥

स्नातस्यद्यातानाम् ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥

यद्भवारहतीर्थचततोदक्षिणतःशुभम् ॥ यत्रस्नातस्यवैपुसांरजसूयफलंध्रुवम् ॥ २२ ॥ विदारनारसिंहाख्यतीर्थतत्रास्तिपावनम् ॥ यत्रैकस्नानतो न श्ये
द्वंजनभशतार्जितम् ॥ २३ ॥ गोपीगोविंदतीर्थचततोवैष्णवलोकदम् ॥ यस्मिन्स्नानोनरोविद्वान्नविद्याद्भवेदनम् ॥ २४ ॥ लक्ष्मीनृसिंहातीर्थचगोपी
गोविंददक्षिणे ॥ निर्वाणलक्ष्म्यायत्रयोत्रियतेतुनरोत्तमः ॥ २५ ॥ तदक्षिणायांकाष्ठ्याशेषतीर्थमनुत्तमम् ॥ महापापैश्वरशेषोपनिर्तेद्वान्नमज्जनात् ॥
॥ २६ ॥ शंखमाधवतीर्थचतद्याम्यांदिशिचोत्तमम् ॥ ततीर्थसेवनाङ्गुलःपापभयंमहत् ॥ २७ ॥ ततोपिपावनतरतीर्थतत्क्षणासिद्धिदम् ॥ नीलग्री
वाख्यमतुलतत्स्नार्थासर्वदाशुचिः ॥ २८ ॥ तत्रोदालकतीर्थचसर्वावौघविनाशनम् ॥ ददातिमहतीमृद्धिस्नानमात्रेणतद्व्रणाम् ॥ २९ ॥ ततःसांख्या
ख्यतीर्थचसांख्येश्वरसमीपतः ॥ ततीर्थसेवनासुसांख्ययोगःप्रसीदति ॥ ३० ॥ स्वर्लोकाद्यत्रसंलीनःस्वयंदेवमापतिः ॥ अतःस्वर्लोकतीर्थचस्वर्लो
नेश्वरसन्निधौ ॥ ३१ ॥ तत्रस्नानेनदानेनश्रद्धयाद्विजभोजनैः ॥ जपहोमार्चनैःपुंसामक्षयसर्वमेवहि ॥ ३२ ॥ महिषासुरतीर्थचतत्समीपेतिपावनम् ॥
यत्रतत्वासदैत्येद्रोविजिग्येसकलान्पुरात् ॥ ३३ ॥ ततीर्थसेवकोद्यापिनारिभिःपारिभूयते ॥ नपातकैर्महद्विश्वाप्रार्थितंचफलंलभेत् ॥ ३४ ॥ बाणतीर्थ
चतस्यारात्तत्सहस्रभुजप्रदम् ॥ तत्रस्नानोनरोभक्तिप्राप्तुयाच्छांभवीस्थिराम् ॥ ३५ ॥ गोप्रतारेश्वरनामतदेयतीर्थमुत्तमम् ॥ अपुत्रोपितरेद्वत्रस्नातो
वैतरणसुखम् ॥ ३६ ॥ तीर्थहिरण्यगर्भाख्यतद्वाग्न्येसर्वपापहृत् ॥ तत्रस्नातोहिरण्येनसुच्यतेनकदाचन ॥ ३७ ॥ ततःअणवतीर्थचसर्वतीर्थोत्तमोत्तमम् ॥
जीवन्मुक्तोभवेत्तत्रस्नानमात्रेणमानवः ॥ ३८ ॥ ततःपिशंगिलातीर्थदर्शनादपिपापहृत् ॥ सुनेममाधिष्ठानैवतदगस्तेऽतिसिद्धिदम् ॥ ३९ ॥ स्नात्वा
पिशंगिलातीर्थेदत्त्वादानंचकिंचन ॥ किंशोचितकृतात्पापादन्यत्रापिमुतोयदि ॥ ४० ॥ योवैपिशंगिलातीर्थेस्नात्वामामर्चयिष्यति ॥ भविष्यति स मे
मित्रंमित्रतेजःसमप्रभम् ॥ ४१ ॥ ततस्त्रैविष्टपीडिधिनिर्मलीकृतपुष्कलम् ॥ तीर्थपिलिपिलाख्यैवमनोमलविनाशनम् ॥ ४२ ॥

॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

कृतपुष्कलोचनद्वयेनद्युद्धजतसर्वम् ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ऊर्जेकार्तिके ॥ नुत्तयेनाशय ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ मध्येकाशिकाश्यामध्ये ॥

का. खं. ४. ३.

म. अ. ८४

तत्रश्राद्धादिकराहीनानाथप्रतर्पणात् ॥ महतीश्रियमाप्नोतिमानवोतिविनिश्चलाम् ॥ ४३ ॥ ततोनागेश्वरार्थमहाघपरिशोधनम् ॥ तत्तीर्थमज्जनदे
वमूर्ध्वैस्तर्पणसंक्षयः ॥ ४४ ॥ तदक्षिणेमहापुण्यं कर्णादित्याख्यमुत्तमम् ॥ तीर्थयात्राल्लोमत्योभास्कराश्रियमावेहत् ॥ ४५ ॥ ततोभैरवतीर्थचमहा
वृक्षयद्रुम् ॥ चतुरर्थेदयकरं सर्वविघ्ननिवारणम् ॥ ४६ ॥ भौमाष्ट्यांतन्नरः स्नात्वा सततयति तृप्तुम् ॥ दृष्ट्वा च भैरवकालं कलंच संजयेत् ॥ ४७ ॥
तीर्थस्वर्गसिंहाख्यतीर्थान्नरवतः पुरः ॥ तत्रस्नातस्यैव पुंसः कुतो घजनिभयम् ॥ ४८ ॥ मुकुटस्य मुनेस्तार्थद्व्याभ्यामतिनिर्मलम् ॥ तत्रस्नाने
नमन्यानां पायमणं क्वचित् ॥ ४९ ॥ ततः पंचनदाख्यैर्वैश्वतीर्थानिषेवितम् ॥ तीर्थयत्रनरः स्नात्वा न संसारी पुनर्भवेत् ॥ ५० ॥ ब्रह्मांडोद्वर्तनीया
नितीर्थानि सर्वतः ॥ ऊर्जेयत्रसमायाति स्वाघौघपरिनुत्तये ॥ ५१ ॥ सर्वदा यत्र सर्वाणि दशम्यादिदिनत्रयम् ॥ तिष्ठतीर्थवयाणि निजनेर्मल्यहेतवे ॥
॥ ५२ ॥ शूरिशः सर्वतीर्थानि मध्येकाशिपदे ॥ परंपांचनदः कैश्चिन्महिमाना पिकुञ्चित् ॥ ५३ ॥ अयं कर्त्ता कस्याहस्तत्रैव स फलीकृतम् ॥
जपहोमार्चनादानैः कृतकृत्यास्तत्त्वहि ॥ ५४ ॥ सर्वाण्यपि च तीर्थानियुगपत्तुलितान्यपि ॥ नाधिजमुः पंचनद्याः कलाया अपितुल्यताम् ॥ ५५ ॥
स्नात्वा पांचनदेतीर्थे दृष्ट्वा वै बिंदुमाधवम् ॥ नजातु जायते धीमाञ्जननी जराजिरे ॥ ५६ ॥ ततो ज्ञानद्वंद्वतीर्थजडानामपि जाड्यहत् ॥ तत्रस्नानो नरो
जातु ज्ञानभ्रंशनं च प्राप्यात् ॥ ५७ ॥ तत्र ज्ञानद्वंद्वे स्नात्वा दृष्ट्वा ज्ञानेश्वरः ॥ ज्ञानतदधिगच्छेद्भयं नो बाध्यते पुनः ॥ ५८ ॥ ततोऽस्ति मंगलतीर्थं
सर्वा मंगलनाशनम् ॥ तत्रावगाहनं कृत्वा भवेन्मंगलभाजनम् ॥ ५९ ॥ अमंगलानि भ्येषु भैरवमंगलानि च ॥ स्नातुं मंगलतीर्थं नमस्कृतुं श्रमगलम् ॥
॥ ६० ॥ मयूखमालिनस्तार्थतदग्रमलनाशनम् ॥ तत्राखुतो गमस्तीर्थाविलोक्य विमलो भवेत् ॥ ६१ ॥ मखतीर्थतुत्रैव मखेश्वरसमीपतः ॥ मखजं
पुण्यमाप्नोति तत्र स्नानोत्तमः ॥ ६२ ॥ तत्पार्श्वे बिंदुतीर्थं परमज्ञानकारणम् ॥ तत्र श्राद्धादिकं कृत्वा लभेत् सुकृतमुत्तमम् ॥ ६३ ॥ पिप्पलाद
स्य च मुनेस्तार्थतद्व्याम्यदिविस्थितम् ॥ स्नात्वा शनैर्दिनतत्र दृष्ट्वा वै पिप्पलेश्वरम् ॥ ६४ ॥ पिप्पलंतत्र स विवाअश्वत्थद्विभंजतः ॥ शनिपीडानलभेदुः
स्वप्नं चापि नाशयेत् ॥ ६५ ॥

॥ ३३३ ॥

कैश्चित्तीर्थैर्नापि मन्नातः ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ जडानामज्ञानम् ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ अश्वत्थद्विभंजत इति ॥ अश्वत्थेनोपकृतं नपणे

वेषसतिष्कृता ॥ गोभाजहृत्किलासथयत्तमवपुरुषमित्यादिमन्त्रेणेत्यर्थः ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ऐक्ष्वाकमिक्ष्वाकोरिदम् ॥ ७० ॥ अर्च्यवचवित्वा ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥

ततस्ताम्रवराह्याख्यतीर्थचवातिपावनम् ॥ यत्रस्नानेनदानेनमज्जेदघसागरे ॥ ६६ ॥ तदयेकालंगंगाचकलिकल्मषनाशिनी ॥ तस्यांस्नात्वानरोगी
र्मास्तत्क्षणाग्निरिवोभवेत् ॥ ६७ ॥ इन्द्रधुम्रमहातीर्थमिन्द्रधुम्रेश्वराग्रतः ॥ तोयकृत्यंतत्रकृत्वालोकेमैद्रमवाप्नुयात् ॥ ६८ ॥ तत्स्तुरामतीर्थचवीरारामेश्वराग्रतः ॥
ततीर्थस्नानमात्रेणवैष्णवल्लोकमाप्नुयात् ॥ ६९ ॥ ततःऐक्ष्वाकवंतीर्थसर्वाधौवाविनाशनम् ॥ तत्रस्नानेनपूतात्माजायेतेमनुजोत्तमः ॥ ७० ॥ मरुत्तती
र्थतन्मतिमरुत्तेश्वरसन्निधौ ॥ तत्रस्नात्वातमच्यैशंमहदैश्वर्यमाप्नुयात् ॥ ७१ ॥ मैत्रावरुणतीर्थचततःपातकनाशनम् ॥ तत्रपिण्डप्रदानेनपितृणांभवति
प्रियः ॥ ७२ ॥ ततोऽग्नितीर्थविमलमग्नीशुतोमहत् ॥ अग्निलोकमवान्नोतिततीर्थपरिमज्जनात् ॥ ७३ ॥ अंगारतीर्थतत्रैवअंगारेश्वरसन्निधौ ॥ तत्रा
गारचतुर्थ्यात्तुस्नात्वानिष्पापतामियात् ॥ ७४ ॥ ततोवैकालितीर्थचकलशेश्वरसन्निधौ ॥ स्नात्वातल्लिङ्गमभ्यर्च्यकलिकालान्निविभ्यति ॥ ७५ ॥ चंद्रती
र्थचतत्रैवचंद्रेश्वरसमीपतः ॥ तत्रस्नात्वाच्यचंद्रेशचंद्रलोकमवाप्नुयात् ॥ ७६ ॥ तदयेवीरतीर्थचवीरेश्वरसमीपतः ॥ यदुक्तंप्राक्तवपुरस्तीर्थानामुत्तमं
परम् ॥ ७७ ॥ विभ्रेशतीर्थचततःसर्वविघ्नविघातकृत् ॥ जातुचित्रचक्रसंस्नानतो न विघ्नैरभिभूयते ॥ ७८ ॥ हरिश्चंद्रस्यराजर्षेस्ततस्तीर्थमनुत्तमम् ॥ यत्र
स्नातो नरोजातुनसत्याच्यवतेक्वाचित् ॥ ७९ ॥ हरिश्चंद्रस्यतीर्थतुल्यच्छ्रेयःसमुपाजितम् ॥ तदक्षयफलंवीरइहलोकेपरत्र च ॥ ८० ॥ ततःपर्वतीर्थचपर्व
तेशसमीपतः ॥ सर्वपर्वफलंतस्यस्नात्वापर्वण्यपर्वणि ॥ ८१ ॥ कंबलाश्वतरतीर्थतत्रसर्वविषापहम् ॥ तत्रस्नातोभवेन्मृत्योर्गीतविद्याविशारदः ॥ ८२ ॥
ततःसप्तस्वततीर्थसर्वविघ्नोपपादकम् ॥ तिष्ठेयुःपितरस्तत्रसहदेवर्षिमानवैः ॥ ८३ ॥ उमातीर्थतुतत्रैवसर्वशक्तिसमन्वितम् ॥ औमेयलोकप्राप्त्यैस्या
त्स्नानमात्रेणनिश्चितम् ॥ ८४ ॥ ततस्त्रिलोकीविल्यातांत्रिलोकयुद्धरणक्षमम् ॥ तीर्थश्रद्धतरंवीर्यदाख्यामणिकर्णिका ॥ ८५ ॥ चक्रपुष्करिणीती
र्थतदादौविष्णुनाकृतम् ॥ तदाख्याकर्णनादेवसर्वैःपापैःप्रमुच्यते ॥ ८६ ॥ स्वर्गोक्तसस्त्रिभ्यैवैजपतिमणिकर्णिका ॥ यन्नामग्रहणंपुंसांश्रयसेपरमा
यहि ॥ ८७ ॥ यैःश्रुतायैःस्मृतावीर्यैर्हृद्यामणिकर्णिका ॥ तपक्वकृतिनोलोकेकृतकृत्यास्तएवहि ॥ ८८ ॥ त्रिलोकेयैजपंतीहमानवामणिकर्णिकाम् ॥
जपामितानंहवीरत्रिकालंयुष्यकर्मणः ॥ ८९ ॥

॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ अपर्वणिच ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ यदाख्यायस्याख्यामणिकर्णिकातदित्यर्थः ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥

॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ आप्याआप्येत्यादिदम्भफलमिति ॥ १०० ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥

इष्टेनमहायज्ञैः सहस्रशतदक्षिणैः ॥ पंचाक्षरीमहाविद्यायेनोक्तामणिकर्णिका ॥ ९० ॥ महादाननिदत्तानितेनैवपुण्यकर्मणा ॥ येनाहमर्चितोविरसं
प्राप्यमणिकर्णिकाम् ॥ ९१ ॥ मणिकर्ण्यबुभ्येनन्तर्पिताः प्रपितामहाः ॥ तेनश्राद्धनिदत्तानिगयायांभुषण्यसैः ॥ ९२ ॥ मणिकर्णजलयेनसंपीतं
शुद्धबुद्धिना ॥ किंतस्यसोमपानैस्तैः पुनरावृत्तिलक्षणैः ॥ ९३ ॥ तेस्नाताः सर्वतीर्थेषुमहापर्वसुमूरिशः ॥ तथाचसर्वामृत्युयैः स्नातामणिकर्णिका ॥
॥ ९४ ॥ तैः सुराः पूजिताः सर्वैर्ब्रह्मविष्णुमुखामखैः ॥ यैः स्वर्णकुसुमैर्लैरर्चितामणिकर्णिका ॥ ९५ ॥ अहंतेनोमयासार्धदक्षिंसंप्राप्यशर्भवीम् ॥ अर्चितः
प्रत्यहंयेनपूजितामणिकर्णिका ॥ ९६ ॥ तर्पासितेतत्तानिशीर्णपण्णादिनाचिरम् ॥ सेविताश्रद्धयायेनश्रीमर्तामणिकर्णिका ॥ ९७ ॥ दत्त्वादानानि
भूरीणिमत्सानिद्वतुश्रिशः ॥ चिरंतत्त्वाप्यरण्येषुस्वर्गैश्चर्यान्महोपुनः ॥ ९८ ॥ विपुलेत्रमहीपृष्ठपंचक्रोश्यांमनोहरा ॥ संश्रितामणिकर्णयैस्तेयताश्चा
निवर्तकाः ॥ ९९ ॥ दानानांचक्रतानांचक्रवृन्तंपसामपि ॥ इदमेवफलमन्ययदाप्यामणिकर्णिका ॥ १०० ॥ मोक्षलक्ष्मीरियंसाक्ष्यमतीमणिक्त
र्णिका ॥ प्रायोस्यामहिमानंवेनवेद्वयहमपिस्फुटम् ॥ १ ॥ अवाच्यमणिकर्ण्यश्रुतीर्थपाशुपंतं परम् ॥ तीर्थतुरुद्ध्वासाख्यविश्वतीर्थमतः परम् ॥ २ ॥
मुक्तितीर्थतोरस्यमविसुक्तमथोत्तमम् ॥ तीर्थचत्वारंस्कंददुष्टेस्तोततोपिच ॥ ३ ॥ भवानेयमर्थेशानज्ञानतीर्थमथोत्तमम् ॥ नंदितार्थविष्णुतीर्थता
र्थपीतामहतंतः ॥ ४ ॥ नाभितीर्थमिदंचैवब्रह्मनालमतः परम् ॥ ततोभागीरथतीर्थयत्तवाग्नेपुराकथि ॥ ५ ॥ तीर्थान्युत्तरवाहिन्यांस्वर्धुन्यांकाशिसन्निधौ ॥
संत्यनेकानिपुण्यानिमयोक्तान्यल्पशः पुनः ॥ ६ ॥ तत्रापिनिर्तरांश्रपचतार्थान्नृपगज ॥ यस्यांस्नात्वा नरोभूयोगर्भवासनसंस्मरेत् ॥ ७ ॥ प्रथमंचा
सिसंभेदतीर्थानांप्रवरं परम् ॥ ततोदेशाश्वमेधाख्यंसर्वतीर्थनिषेवितम् ॥ ८ ॥ ततः पादोदकतीर्थमादिकेशवसन्निधौ ॥ ततः पंचनदं पुण्यं स्नानमात्रादुद्यौ
वद्धत् ॥ ९ ॥ एतेषामपितीर्थानांचतुर्णामपिसत्तम ॥ पंचममणिकर्ण्यख्यंमनोवयवशुद्धिदम् ॥ १० ॥ अहंस्नास्यत्रसततमुभयासहपर्वसु ॥ ब्रह्मणा
विष्णुनासार्धसहद्वादिसुरार्षिभिः ॥ ११ ॥

॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥

॥ १२ ॥ १३ ॥ सद्योजातवामदेवाघोरतपुरुषेशानपंचमुखतात्पंचास्याविश्वेदेवः ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ कामेशकामेशाख्यानम् ॥ ११७ ॥ इति श्रीगामांकाशी० टी० चतुर्शो
तितमोऽध्यायः ॥ ८४ ॥ पंचाशीतितमोऽध्याये दुर्वासावर्षकम् ॥ श्रीमत्कामेश्वरोत्पात्तवर्ण्यतेति मनोहरा ॥ १ ॥ कामेश्वरोत्पात्तवर्ण्यतेति मनोहरा ॥ १ ॥ जगजनन्याहति ॥ १ ॥

अतएवात्रगीयतगार्थेयश्रुतिसंमता ॥ नागलोककृतावासैः स्वर्गाकोभिश्च संसृतम् ॥ १२ ॥ सत्यसत्यपुनः सत्यसत्यपूर्वमिदं वचः ॥ मणिकर्णसंमती
र्थनास्ति ब्रह्मांडगोलके ॥ १३ ॥ पंचतीर्थान्नः स्नात्वा न देहपांचभौतिकम् ॥ शुद्धातिजातुचित्काश्यापंचास्योवाथजयते ॥ १४ ॥ इति इत्यावगन्धो
वीरस्य तंदेहद्वयः ॥ सचवीरोपिवीरशंप्राच्यप्रातः समीहितम् ॥ १५ ॥ स्कंदउवाच ॥ १६ ॥ तीर्थाध्यायमिमुं पुण्यमगस्ते यो निशाभयेत् ॥ तस्यां च
संक्षययादपि जन्मशतजितम् ॥ १६ ॥ इति वीरेश्वराख्यानां तीर्थाख्यानप्रसंगतः ॥ कथितं ते पुरागस्ते कामेशं कथयाम्यतः ॥ ११७ ॥ इति श्रीस्कं
दे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखंड उत्तराध्याये वीरेश्वराख्यानां मचतुर्शीतितमोऽध्यायः ॥ ८४ ॥ ॥ ८४ ॥ स्कंदउवाच ॥ १ ॥
जगज्जनन्याः पार्वत्याः पुरोगस्ते पुरारिणा ॥ यथाख्यायिका पुण्यातथैतकथयाम्यहम् ॥ १ ॥ पुरामहीमिमांसां सर्वसमुद्राद्रिकाननाम् ॥ ससरित्कां
सार्णवांच सगामपुरपत्तनाम् ॥ २ ॥ परिभ्रम्य महातेजामहाभूमौ महातपाः ॥ दुर्वासाः संपरिप्रातः शंभोरानंदकाननम् ॥ ३ ॥ विलोक्य क्रीडमखिलं
बहुप्रासादमंडितम् ॥ बहुकुंडतडागंच शंभोस्तोषमुपागमत् ॥ ४ ॥ पदे पदे सुनीनां च जितकालमहाभियाम् ॥ दृष्ट्वा टजानिरम्याणि दुर्वासा विस्मितो भवत् ॥
॥ ५ ॥ सर्वकुसुमान्वृक्षान्सुच्छायस्निग्धपल्लवान् ॥ सफलान्मुलतांश्छिद्रान्दृष्ट्वा प्रीतिमगन्धुनिः ॥ ६ ॥ दुर्वासाश्चातिहृष्टो भूद्वारपाशुपतोत्तमान् ॥
भूतिभूषितसर्वांगदजटितमौलिकान् ॥ ७ ॥ कौपीनमात्रवसनस्मरारिध्यानतत्परात् ॥ कशीकृतमहाबूढुत्कारजितंबुदन् ॥ ८ ॥ करं
उदंडपानीयपात्रमात्रपरिग्रहन् ॥ क्वचिन्निद्रां डिनोदृष्ट्वानिःसंगाग्निपरिग्रहन् ॥ ९ ॥ कालादपि निरातकान् विभ्रेश्वरशरणं गतान् ॥ कचिद्देहस्य ज्ञाना
वात्स्यब्रह्मचारिणः ॥ १० ॥ नित्यभागीरथीस्नानपरिपिण्डमूर्धजान् ॥ विलोक्य काश्यादुर्वासा ब्राह्मणान्मुदेतराम् ॥ ११ ॥

॥ २ ॥ महामर्षोऽसहस्रशिलो महाक्रोध इति वा ॥ ३ ॥ ४ ॥ उटजनिपण्डालाः ॥ ५ ॥ ६ ॥ जटाजटितमौलिकान् जटाव्याप्तमस्तकान् ॥ ७ ॥ कशीति ॥ कशीकृताः कक्षेधृता
अलब्धो विभूतिपात्राणि यैस्तान् ॥ दुर्दुत्कारजितंबुदन् दुर्दुत्कारशब्दैर्जितमेषवसानित्यर्थः ॥ पुंडुदितिकचिद् ॥ उडुदित्यत्र ॥ ८ ॥ करंदो देवाधारपात्रम् ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥

पुष्टुगुणस्येगोमहिषादिषु ॥ सुगन्धारण्येषुहोणसिषु ॥ तिर्यक्षुपक्षिषु ॥ हृष्टिदृष्टता ॥ १२ ॥ वृष्टिः विक्षिप्तस्यानम् ॥ १३ ॥ १४ ॥ दुग्धमात्रयतिरुक्तकालीनफलं प्रसृतः ॥ १५ ॥ नागभूः
पातालम् ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ अमार्षणोऽसहिष्णवः ॥ २४ ॥ कृपाक्रावेन ॥ २५ ॥ ननु यद्येवं सृजतामसाः दुर्वासाः प्रसृतयः, कथं तर्हि तान् न्येतपसि

पशुष्वपि चयाष्टिमुग्धेष्वपि चयाद्युतिः ॥ तिर्यक्ष्वपि चयाहृष्टिः काश्यानां त्रयसां सृष्टम् ॥ १२ ॥ इदं सुश्रेयसोऽगृष्टिः कामेषु त्रिविष्टे ॥ यत्रत्येव्यपि
त्रियक्षुपरमानंदवार्धिनी ॥ १३ ॥ वस्तेनेति पशव आनंदं न चारिणः ॥ सदानंदः पुनर्देवानं नंदनवाश्रिताः ॥ १४ ॥ वरं काशीपुरीवासीभ्यः ॥ १५ ॥
शुभायतिः ॥ नान्यत्रत्योदीक्षितोपिसहिमुक्तेरभाजनम् ॥ १६ ॥ वैश्वेश्वरीपुरीचैषायथामेचितहारिणी ॥ सर्वापिन तथालोचिनीनस्वर्गो नैवनागभूः ॥ १७ ॥
स्थयंबंधं चक्राभिप्रमतोभमनोगतिः ॥ सर्वस्मिन्नापि भूभागयथास्थयमगादिह ॥ १८ ॥ रम्यापुरीभवेदधब्रह्मांडादिवलादपि ॥ परिष्टुत्येति दुर्वासांश्च
तोवृचिमापह ॥ १९ ॥ तप्यमानोऽपि हितपः सुचिरसमहातपाः ॥ यदानापफलं किंचिच्चुकोपवतदभृशम् ॥ २० ॥ यथानमुक्तिरत्र स्यात्कस्यापि कवेतथा ॥ इदं शोभयदं द्रुक्तः सजहास तदशिरः ॥ २१ ॥ तत्र
तपः ॥ विष्वक्क्षेत्रमिदं शोभोः सर्वेषां च प्रतारकम् ॥ २० ॥ यथानमुक्तिरत्र स्यात्कस्यापि कवेतथा ॥ इदं शोभयदं द्रुक्तः सजहास तदशिरः ॥ २१ ॥ तत्र
लिङ्गमभूदेकं स्यात्तं प्रहसितेश्वरम् ॥ तच्छिगदर्शनात्पुसामानंदः स्यात्पदे ॥ २२ ॥ उवाच विस्मयाविष्टो मनस्येव महेशिता ॥ इदं शोभयदं द्रुक्तः सजहास तदशिरः ॥ २१ ॥ तत्र
स्त्वितिपुनः पुनः ॥ २३ ॥ यत्रैव हितपस्य तिर्यक्ष्वैव विहिताश्रमाः ॥ लब्धप्रतिष्ठा यत्रैव त्रयवार्धिकाक्षिभिः ॥ अक्रोधनाः क्रोधनावाकाचितं हितपस्विनाम् ॥ २४ ॥
कुधातैर्वैजयंते हारिण्यात्तपसां श्रयः ॥ २५ ॥ तथापि तापसामान्याः स्वश्रेयोवृद्धिं क्रक्षिभिः ॥ अक्रोधनाः क्रोधनावाकाचितं हितपस्विनाम् ॥ २४ ॥
इति यात्रमहेशानो मनस्येव विचिंतयेत् ॥ तावत्तत्क्रोधजो वह्निर्व्यानशेषव्योममंडलम् ॥ २७ ॥ तत्क्रोधानलधूमो वैव्यापितं यत्र भोगम् ॥ तद्दधाति च भो
द्यापि नीलिमानं महत्तरम् ॥ २८ ॥ ततो गणाः परिक्षुब्धाः प्रलयणवनिरिवत् ॥ आः किमेतत्किमेतद्द्राघमणाः परस्परम् ॥ २९ ॥ गर्जतस्तर्जयंतं श्रेष्ठं
ब्रह्मापि नीलिमानं महत्तरम् ॥ २८ ॥ ततो गणाः परिक्षुब्धाः प्रलयणवनिरिवत् ॥ आः किमेतत्किमेतद्द्राघमणाः परस्परम् ॥ २९ ॥ गर्जतस्तर्जयंतं श्रेष्ठं
पुनः ॥ ३१ ॥ अग्निपिबामो जलवच्चूर्णकुर्मोऽसिलाग्निं ॥ सतापि चार्णवांस्तूष्णं करवाममस्थलीम् ॥ ३२ ॥ पातालं चानयामोऽध्वमधो दध्मो तथा
दिवम् ॥ एकमेव हि वात्रासंगं नं करवामहे ॥ ३३ ॥

नोमन्यतैत्राह ॥ तथापि ॥ २६ ॥ व्यानं शेषव्याप्तवात् ॥ २७ ॥ व्यापितं व्याप्तम् ॥ यद्यस्मात्तत्तस्मात् ॥ २८ ॥ आदित्योऽपि दायाता ॥ २९ ॥ परितो धामनां भव्यमो वाग्मः आनंदका
नस्य चतुर्दक्षितार्थः ॥ ३० ॥ अतः कालातिरुद्धप्रलयानल इति यावत् ॥ विधाता ब्रह्मा ॥ लेखादेव इदं द्रव्यः ॥ पयो विष्णुः ॥ ३१ ॥ मरुस्थली निरदकभूमिम् ॥ ३२ ॥ दध्मो धारयेत् ॥ ३३ ॥

स्कोट्याभः खड्गन्यामः ॥ आस्फाल्यामोदेयक्षेपस्यामः ॥ अन्योन्यस्पर्शसम् ॥ तालवधैर्येकेन तालेन तालांतद्वीरि क्रियते तेनाप्यन्यच्छददित्यर्थः ॥ ३४ ॥ अस्मादिति ॥ यद्यपि वारणसी सुखमभ्ये
नभवति तथापि प्रतीत्यभिप्रायेण दुस्तुक्तामिति ज्ञेयम् ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ शकलीकृत्य खड्गः कृत्य ॥ प्रलयानलं दुर्वासः क्रोशवद्धिम् ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ अंगिरिदिगीतं तव मर्पम् ॥ ४१ ॥
॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ प्रार्भजनीवायुसंवाधिनीम् ॥ ४६ ॥ दुर्वाससश्चेति चकारो भिन्नक्रमे ॥ क्षुब्धेषु नेषु चेति संकथ्यते ॥ ४७ ॥ ननु यदि वारोपि गतिनास्ति कथंचिद्वर्षस्यो

ब्रह्मांडमंडमथास्फोट्यामः क्षणेन हि ॥ आस्फाल्यामोवाव्यान्यं कालं मृत्युंच तालवत् ॥ ३४ ॥ अस्मादिति वाथ मुनं कुक्कावाराणसीपुरीम् ॥ यन्ननुक्ता भवं
त्येवमृतमत्रेण जंतवः ॥ ३५ ॥ कुतोऽयं धूमसंभारो ज्वालावल्यः कुतस्त्वम् ॥ कोवा मृत्युं जयं रुद्रं नो विद्यान्मदमोहितः ॥ ३६ ॥ इति पारिषदाः शंभोर्म
हामयमयप्रदाः ॥ जल्पंतः कल्पयामासुः प्राकारंगमनस्पृशम् ॥ ३७ ॥ शकलीकृत्य बहुशः शिलावत्प्रलयानलम् ॥ नंदीचनं दीपेण श्वसेमनं दीमहोदरः ॥
॥ ३८ ॥ महाहनुर्महर्षीवो महाकालो जितांतकः ॥ मृत्युप्रकंपने भीमो घटाकर्णो महाबलः ॥ ३९ ॥ क्षोभणे द्वावणे जुंभं पंचास्यः पंचलोचनः ॥ द्विष्टिप
क्ष्मिशिराः सोमः पंचहस्तो दशाननः ॥ ४० ॥ चंडो भृंगिरिति स्तुडी प्रचंडस्तंडवप्रियः ॥ पिचिंडिलः स्थूलशिराः स्थूलकेशो गभस्तिमान् ॥ ४१ ॥ क्षोभकः
क्षेमधन्वा च वीरभद्रोरणप्रियः ॥ चंडपाणिः शूलपाणिः पाशपाणिः कुशोदरः ॥ ४२ ॥ दीर्घधीवो यः पिगाक्षः पिंगलः पिंगमूर्धजः ॥ बहुनेत्रो लंबकर्णः स्रग्व
पर्वतविग्रहः ॥ ४३ ॥ गोकर्णे गजकर्णश्च कोकिलाल्यगजाननः ॥ अहवैरगमेयश्च विकटस्योद्दहासकः ॥ ४४ ॥ सीरपाणिः शिवारवौ वैजिको वैष्णवा ॥ ४५ ॥ श्रुः-पुते
दुराघर्षो दुःसहश्च गजनीरिपुत्तर्जनः ॥ ४६ ॥ इत्यादयो गणेशानाः शतकोटिदुरासदाः ॥ काश्यानि वारयामासुराणि प्रभंजनीं गतिम् ॥ ४६ ॥ श्रुः-पुते
ध्रुवीरेषु कंभेषु वनत्रयम् ॥ दुर्वाससश्च कोपाग्निज्वालाभिव्याकुलीकृतम् ॥ ४७ ॥ तदा विविशतुः काश्यां सूर्याचंद्रमसावपि ॥ नगणैरकृता नुज्ञोत्तरेजः
शमितप्रभौ ॥ ४८ ॥ निवार्य प्रमथानीकमतिलुब्धमुमाधवः ॥ मदशस्त्रादिमुनीरानसूयेष्ववै ॥ ४९ ॥ अथो दुर्वाससोऽल्लगादा विरसि स्तूपानि विः ॥
महातेजोमयः शंभुर्मुनिशापापुरीमवन् ॥ ५० ॥ माभूच्छपो मुनेः काश्यानिर्वाणप्रतिबंधकः ॥ इत्यनुक्रोशतो देवस्तस्य प्रत्यक्षतांगतः ॥ ५१ ॥ उवाच च प्र
सन्नोऽस्मि महाक्रोधेन तपस ॥ वरयस्व वरः क्रस्ते मया देयो विशंकितः ॥ ५२ ॥ ततो विलज्जितो गस्त्यशापो घातकरो मुनिः ॥ अपराद्धबहुभयाक्रोधो धीमतेऽह
र्धिया ॥ ५३ ॥ उवाच चेति बहुशो धिङ्मां क्रोधवशंगतम् ॥ त्रैलोक्याभयदांकां शीर्शमुद्यतचेतसम् ॥ ५४ ॥

अविद्यावित्यत आह ॥ नभस्कृता नुज्ञोऽपि नुज्ञातानुज्ञौ ॥ तत्र हंतुस्तत्तेज इति ॥ स्वतेजसा निष्प्रमौ दृष्ट्वा करुणया कृता नुज्ञाविलयर्थः ॥ ४८ ॥ आनुसूययः अनुसूययाः पुत्रत्यर्थः ॥
॥ ४९ ॥ अवनस्सन् ॥ ५० ॥ वनक्रोशतो दयातः ॥ ५१ ॥ अविशंकितः विशङ्कारहितः सन् ॥ पाठांतरे क्रियाविशेषणम् ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ उवाच चेति चकारस्य अपि प्रसङ्गोपासं वयः ॥

नैकेलमपाद्भमित्युवाचविष्णुमामितिचोवाचेत्यर्थः ॥ बहुश्रव्यस्योभयप्रसंबधः ॥ ५४ ॥ त्रैलोक्याभयद्वलमेवाह दुःखाणेत्रेयादिना ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ लब्धमुच्छ्रान्तः ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ लौकिकानिभोक्तोनिवास्यति ॥ श्रुतीतिरिति ॥ ६६ ॥ भाविमविष्यति ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ मनुकुब्जानां कुःश्लाघनीयत्वं त्राह ॥

दुःखाणर्वनिमग्नानां यातयातेति खेदिनाम् ॥ कर्मपाशितकंठानां काशयेकामुक्तिसाधनम् ॥ ५५ ॥ सर्वेषां जंतुजातानां जनन्यैकैकशिका ॥ महाभूतस्तन्यदात्रिनेत्रीचपरमंपदम् ॥ ५६ ॥ जनन्यासहनोकाशीलभेदुपमिति काचित् ॥ धारयेज्जननीर्मेकाशीरगामिद्विभोचेत् ॥ ५७ ॥ एवमूतंतुयः काशीमन्योणिहिशपिष्यति ॥ तस्यैवशापोभिताननुकाश्याः कथंचन ॥ ५८ ॥ इतिदुर्वसोवाक्यं शुचोवद्विलोचनः ॥ अतोवितुषितोजातः काशीस्तवनलव्यमुत् ॥ ५९ ॥ यः काशींस्तौतिमेवावीयः काशीहृदिधारयेत् ॥ तेनतंतपस्तीव्रतेनैवैकतुकोटिभिः ॥ ६० ॥ जिह्वैववतैयस्यकाशीत्यक्षरयुग्मकम् ॥ नतस्यगर्भवासः स्याद्वोचिदेवमुमेयसः ॥ ६१ ॥ योभञ्जपतिप्रातः काशीं विण्द्रयात्मकम् ॥ सतुलोकद्वयं जिन्वालोकातीतं व्रजेत्पदम् ॥ ६२ ॥ आनुसूयेयतेज्ञानकाशीस्तवनपुण्यतः ॥ यथेदानींसमुत्पन्नंतथानतपसः पुरा ॥ ६३ ॥ मुनेनमेप्रियस्तद्वद्विक्षितोममपूजकः ॥ ग्राह्यविप्रयतरः सत्यं काशीस्तवनलालसः ॥ ६४ ॥ तादृक्पुष्टिर्नमोदानेस्तादृक्पुष्टिर्नमैस्त्रैः ॥ नतुष्टिस्तपसातादृग्यादृशीकाशिसंस्तवैः ॥ ६५ ॥ आनंदकाननं येनस्तुतेतत्सुचेतसा ॥ तेनहंसंस्तुतः सम्यक्सर्वैर्भुक्तैः श्रुतीरितैः ॥ ६६ ॥ तवकामाः समुद्राः स्युरानुसूयेयतापस ॥ ज्ञानंतेपरमं भाविमहामोहविनाशनम् ॥ ६७ ॥ अपरंचवरेण्विर्किदतव्यंतवानव ॥ त्वादृशाएवमुनयः श्लाघनीयायतः सताम् ॥ ६८ ॥ यस्यास्त्येवहिंसामर्थ्यतपसः कुद्रथतीहसः ॥ कुपितोऽप्यसमर्थस्तुर्किर्ताक्षीणवृत्तिवत् ॥ ६९ ॥ इतिश्रुत्वापारिष्टुत्यदुर्वासाः कृत्तिवाससम् ॥ वंचयार्थयामासपरिहृष्टतद्दृष्टः ॥ ७० ॥ दुर्वसाउवाच ॥ देवदेवजगन्नाथकरुणाकारंकर ॥ महापराधविध्वंसिन्नधकारेस्मरांतक ॥ ७१ ॥ मृत्युजयेग्रभूतेशृङ्गानि शत्रिलोचन ॥ यदिप्रसन्नोभेनाथयदिदेयोवरोमम ॥ ७२ ॥ तदिदं कामदं नामलिङ्गमस्त्विह धृजते ॥ इदंचपल्लवेनत्रकामं कुंडास्यमस्तुवै ॥ ७३ ॥ देवदेव उवाच ॥ एवमस्तुमहातेजोमुनेपरमकोपन ॥ यत्त्वयास्थापितलिङ्गदुर्वसैश्चरसंज्ञितम् ॥ ७४ ॥ तदेवकामकृष्णकामेश्वरमिहास्त्विति ॥ यः प्रदोषेयदोशं शशनिवासरसंश्रुजि ॥ ७५ ॥ संज्ञास्यतिनरोपीमान्कामकुंडेत्वंदास्पदे ॥ त्वत्स्थापितंचकामेशलिङ्गं द्रष्टुमिमानवः ॥ ७६ ॥

यस्यास्तीति ॥ कर्ताकारिण्यक्षिणवृत्तिवत् यथादग्निः कुद्रोपि किमपि कुनंशकोत्तिददित्यर्थः ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥

पाप्मानः पापानि ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ इति श्रीरामानंदकृतायां काशीखंडटीकायां पंचाशीतित्तमोऽध्यायः ॥ ८५ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ षडशीतित्तमेधायेनानाश्रयोपदेष्टव्यम् ॥
विष्वक्कर्म्मैवातेषां तत्त्वेषु पुण्ड्रा ॥ १ ॥ विष्वक्कर्म्मेश्वरोत्पत्तिदृच्छति ॥ विश्वकर्म्मेश्वरमिति ॥ १ ॥ किंचित्कर्तुं न जानामीति विषयमात्रविरो
सर्वे कामकृतादौ षोडशाद्यार्मानाप्यत्यतिथतनाम् ॥ बहवोऽपि हि पाप्मानो बहुभिर्जन्मभिः कृताः ॥ ७७ ॥ कामतीर्थबुद्धिसंज्ञानाद्यास्यति विलयं क्षणात् ॥ कामाः
समुद्दिमाप्स्यंतिकामेश्वरनिषेवणात् ॥ ७८ ॥ इति दत्त्वावरञ्चसुस्तिष्ठेल्लेगलमाययौ ॥ स्कन्दवाच ॥ तर्हि गाराधनात्कामाः प्राप्ता दुर्वसा
भूयम् ॥ ७९ ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन काश्चां कामेश्वरः सदा ॥ पूजनीयः प्रयत्नेन महाकामाभिलाषुकैः ॥ ८० ॥ कामकुण्डकृतज्ञानैर्महापातकथांतये ॥ इदं
कामेश्वराख्यानं यः पठिष्यति चे मे वागीवैतो निष्पापौ भविष्यतः ॥ ८१ ॥ इति श्रीस्कन्दमहापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां
चतुर्थे काशीखंड उत्तरार्धे दुर्वसावेसरप्रदानं पंचाशीतित्तमोऽध्यायः ॥ ८६ ॥ ॥ पार्वत्युवाच ॥ ॥ विश्वकर्म्मेश्वरलिङ्गतत्कार्थप्रार्थितं परम् ॥
तस्य लिङ्गस्य कथय देव देवसमुद्रवम् ॥ १ ॥ ॥ देवदेव उवाच ॥ ॥ शृणु देवि प्रवक्ष्यामि कार्यं पातकनाशिनिम् ॥ विश्वकर्म्मेश्वरलिङ्गस्य प्रादुर्भावमनो
हरम् ॥ २ ॥ विश्वकर्म्मभवत्पूर्वब्रह्मणस्तत्परगतनुः ॥ त्वष्टुः प्रजापतेः पुत्रो निपुणः सर्वकर्म्मसु ॥ ३ ॥ कुतोऽप्यनयनः सोऽथ बालो गुरुकुले वसन् ॥ चकार गुरुशुश्रूषां
भिक्षां शकृतभोजनः ॥ ४ ॥ एकदा तद्गुरुः ग्राह्यं वृद्धकाले समगाते ॥ कुरुदजं मदर्थं त्यथाग्रवृण्वभाधते ॥ ५ ॥ यत्कदाचिन्नमज्येत न पुरातनं तत्र जेत ॥
गुरुपत्न्या त्वभिहितो रत्वाष्ट्रकुरुके बुक्कम् ॥ ६ ॥ ममांगयोग्यं नांगाढं लब्धं च प्रयत्नतः ॥ विनैवासाचारवालकं लब्धं च दत्तं ॥ ७ ॥ गुरुत्रेण चाज्ञातो
ममार्थपादुके कुरु ॥ यदा हृदस्य मे पादौ न पङ्कः संस्पृशेत्कचित् ॥ ८ ॥ चमार्दिबंधानि मुक्तं यावतो भुमुखप्रदं ॥ याम्यां च संवेश्य स्थलमूमा विवदुतम् ॥
॥ ९ ॥ गुरुकन्यापितृप्राप्तत्वाष्ट्रमे श्रवणोचितं ॥ भूषणे स्तेनहस्तेन कुरूकाचन निर्मितं ॥ १० ॥ कुमारिक्रीडनीयानि कौतुकानि च देहि मे ॥ दत्तिदंतमयान्ये
व स्वहस्तेन चित्तानि च ॥ ११ ॥ गृहोपकरणं द्रव्यं मुसलो लूखलादिकम् ॥ तथा घट्टये मे वा विन्यथा द्रुतयति न क्वचित् ॥ १२ ॥ अक्षां लिता न्यपियथानित्यं
पीठानि सप्तम् ॥ उच्चलानि भवंत्येवस्थालिकाश्च तथा कुरु ॥ १३ ॥ सुपर्कमण्यपि च मां प्रशाधि त्वन्दनं ॥ यथा गुलियो न दद्वीते पाकः स्याच्च यथा शुभः ॥
॥ १४ ॥ एकस्तं भमयोगं हे मे कदारिवि निर्मितम् ॥ तथा कुरु रत्नाष्ट्रयत्रेच्छा तत्र धारये ॥ १५ ॥ ये सहाध्यायिनोऽप्यवयोज्येष्टाश्चेतेऽपि हि ॥ सर्वे सर्व
समीहितं के मतं कृतमेव हि ॥ १६ ॥

धादु ॥ ३ ॥ ४ ॥ उटज्जणशालाम् ॥ ५ ॥ कंचुकप्रसिद्धम् ॥ ६ ॥ वालकवल्केलननिर्मितम् ॥ ७ ॥ पादोक्तमभूतौ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ श्रीडनयानिक्रीडासाधनानि ॥ कौतुका
निकौतुकजनकानि ॥ ११ ॥ घट्टचेष्टयसंपादयेत्यर्थः ॥ १२ ॥ स्थालिकाः पाकपात्राणि ॥ १३ ॥ प्रशवशिक्षय ॥ १४ ॥ वरंश्रेष्ठम् ॥ १५ ॥ नन्वयेपि शिक्षयाः संति तानि हायायेभ्य

किमिति युच्यते ब्राह्म ॥ यद्वै ॥ समहितं वांछति ॥ तच्छ्रुत्वा हृष्टतम् ॥ तत्कर्म तेन ज्ञातं तत्त्वर्थः ॥ १६ ॥ कथमेतत्करीष्यामीति विचिन्ता ॥ अकरणे शोषाद्व्यंशकाज्ञाभ्यामर्पितः पीडितः ॥ १७ ॥ तत्र ह्युमाह ॥ किंचिद्वैति ॥ १८ ॥ चिन्ताभये विवृणोति ॥ विक्ररोमीति ॥ मेबुद्धेः साहाय्यमित्यन्वयः ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ अद्यो नरकम् ॥ २४ ॥ तद्दत्त्यात्वेन शुवर्दीनां

कथं तिस्रप्रतिज्ञाय सर्वेषां पुनस्तोद्विजे ॥ मध्ये वनं प्राविश ब्रह्मार्चिताभ्यार्हितः ॥ १७ ॥ किंचिक्त्वनं जानाति प्रतिज्ञातं च तेन वै ॥ सर्वेषां पुनतः सर्वकरीष्यामीति निश्चितम् ॥ १८ ॥ किं करोमि ब्रह्मच्छामिको मे साहाय्यमर्पयेत् ॥ बुद्धेरपि न स्थस्य शरणं क्वं जामिच ॥ १९ ॥ अंगीकृत्य शुरुर्वैक्यं गुरुपत्न्यागुरोः शिशोः ॥ यो न निष्पादयेन्मूढः स भवन्निरयीनरः ॥ २० ॥ गुरुश्रृणुष्येण धर्मको हि ब्रह्मचारिणाम् ॥ अनिष्पाद्य तु तद्वाक्यं कथं मे निष्कृतिर्भवेत् ॥ २१ ॥ गुरुणां वाक्यकरणात्सर्वेष्वमनोरथाः ॥ सिद्धयंतीतरथानैव तस्मात्कार्यं हितद्वचः ॥ २२ ॥ कथं तद्वचसः सिद्धिं प्राप्स्याम्यत्र वने स्थितः ॥ कथं भेज्जसहायी स्याद्विषणा दुर्बलस्य वै ॥ २३ ॥ आस्तां गुरुकरुणया दूरं योऽन्यस्यापिलघोरपि ॥ ओमित्युक्त्वा न कुस्ते कायसौथव्रजत्ययः ॥ २४ ॥ कथमेतानि कर्माणि कुरिष्येऽज्ञोऽसहायवान् ॥ अंगीकृतानि तद्गीत्या नमस्ते भवितव्येते ॥ २५ ॥ यावदित्यर्चिता यतिसत्त्वाद्ये वनमध्यगः ॥ तावत्तदैव संप्राप्तस्तेनैकोऽदर्शिता पसः ॥ २६ ॥ अथ न चासतं प्राह वने दृष्टं पस्विनम् ॥ को भवान्मानसमेयो नितरां सुखयत्यहो ॥ २७ ॥ त्वदर्शनं मे गात्रं चिन्ता संतापतापितम् ॥ हिमानी गहनं नेवशीतलं भवति क्षणम् ॥ २८ ॥ किं त्वेव प्राक्तनं कर्म प्राप्ततापसरूपधृक् ॥ अथ कारुण्यं वार्धिराविर्भूतः शिवो भवान् ॥ २९ ॥ योसि सोसि नमस्तुभ्यमुपदेशेन युंश्च माम् ॥ गुरुक्तं गुरुपत्न्युक्तं गुर्वपत्योक्तमेव च ॥ ३० ॥ कथं कर्तुं मे हं शक्तः कर्म तत्र दिशद्वुतम् ॥ कुरु मे बुद्धिसाहाय्यं निजनेवं धुतांगतः ॥ ३१ ॥ इत्युक्तस्तेन स वने तापसो ब्रह्मचारिणा ॥ कारुण्यपूर्णहृदयो यो तस्मिन् पुष्टिवा ॥ ३२ ॥ यथा तत्वेन संपृष्टे बुद्धिं संययच्छति ॥ स याति नरकं धोरं यवदाभूत संवहम् ॥ ३३ ॥ तापस उवाच ॥ ॥ ब्रह्मचारिन् शृणु ब्रूयां किमदुतरं विदम् ॥ विश्वेशानुग्रहाद्ब्रह्माप्यभवत्पृष्टिको विदः ॥ ३४ ॥ यदित्त्वाष्टमवज्ञं काश्यामाराधयिष्यसि ॥ ततस्ते विश्वकर्मैति नाम सत्यं भविष्यति ॥ ३५ ॥ विश्वेशानुग्रहाकाश्यामभिलाषान्दुर्लभाः ॥ दुर्लभे दुर्लभे वैयद्यवन्माक्षस्तुत्यजाम् ॥ ३६ ॥

शापं भूमित्यर्थः ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ हिमानी हिमसंहतिः ॥ २८ ॥ वितर्कयति ॥ किं त्वमिति ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ सत्यं तार्थकम् ॥ ३४ ॥ अनुग्रहात्कृपातः ॥

किमिति युच्यते ब्राह्म ॥ यद्वै ॥ समहितं वांछति ॥ तच्छ्रुत्वा प्रकृतम् ॥ तत्कर्म तेन ज्ञातं तत्त्वर्थः ॥ १६ ॥ कथमेतत्करीष्यामीति चिन्ता ॥ अकरणे शोषाद्व्यंशनाकाञ्चताभ्यामर्पितः पीडितः ॥ १७ ॥ तत्र ह्युमाह ॥ किंचिद्वैति ॥ १८ ॥ चिन्ताभये विवृणोति ॥ विक्रमो मीति ॥ मेबुद्धेः साहाय्यमित्यन्वयः ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ अद्यो नरकम् ॥ २४ ॥ तद्दत्त्यात्वेन शुवर्दीनां

कथं तिस्रप्रतिज्ञाय सर्वेषां पुनस्तोद्विजे ॥ मध्ये वनं प्राविशन्नमर्हि चिन्ताभयादितः ॥ १७ ॥ किंचिक्त्वनं जानाति प्रतिज्ञातं च तेन वै ॥ सर्वेषां पुनतः सर्वकरीष्यामीति निश्चितम् ॥ १८ ॥ किं करोमि ब्रह्मच्छामि को मे साहाय्यमर्पयेत् ॥ बुद्धेरपि न स्थस्य शरणं क्वं जामिच ॥ १९ ॥ अंगीकृत्य शुरुर्वैक्यं गुरुपत्न्यागुरोः शिशोः ॥ यो न निष्पादयेन्मूढः स भवन्निरयी नरः ॥ २० ॥ गुरुश्रृणुषणं धर्मको हि ब्रह्मचारिणाम् ॥ अनिष्पाद्य तु तद्वाक्यं कथं मे निष्कृतिर्भवेत् ॥ २१ ॥ गुरुणां वाक्यकरणात्सर्वेष्वमनोरथाः ॥ सिद्धयंतीतरथानैव तस्मात्कार्यं हितद्वचः ॥ २२ ॥ कथं तद्वचसः सिद्धिं प्राप्स्याम्यत्र वने स्थितः ॥ कथं भेज्जसहायी स्याद्विष्णोः साहाय्यस्यैव ॥ २३ ॥ आस्तां गुरुकरुणया दूरं योऽन्यस्यापिलघोरपि ॥ ओमित्युक्त्वा न कुस्ते कायसौथव्रजत्ययः ॥ २४ ॥ कथमेतानि कर्माणि कुर्याद्विष्णोः साहाय्यवान् ॥ अंगीकृतानि तद्गीत्या नमस्ते भवितव्येते ॥ २५ ॥ यावदित्यर्चयितुं सत्त्वाद्यैव न मध्यगः ॥ तावत्तदैव संप्राप्तस्तेनैकोऽदर्शितापसः ॥ २६ ॥ अथ न चासतं प्राह वने दृष्टं पस्विनम् ॥ को भवान्मानसमेयो नितरां सुखयत्यहो ॥ २७ ॥ त्वदर्शनं मे गात्रं चिन्ता संतापतापितम् ॥ हिमानी गहनं नेवशीतलं भवति क्षणम् ॥ २८ ॥ किं त्वेव प्राक्तनं कर्म प्राप्ततापसरूपधृक् ॥ अथ कारुण्यं वार्धिराविर्भूतः शिवो भवान् ॥ २९ ॥ योसि सोसि नमस्तुभ्यमुपदेशेन युंश्च माम् ॥ गुरुक्तं गुरुपत्न्युक्तं गुर्वपत्योक्तमेव च ॥ ३० ॥ कथं कर्तुं मे हं शक्तः कर्म तत्र दिशद्वुतम् ॥ कुरु मे बुद्धिसाहाय्यं निजनेवं धुतांगतः ॥ ३१ ॥ इत्युक्तस्तेन स वने तापसो ब्रह्मचारिणः ॥ कारुण्यपूर्णं हृदयं यथोक्तमुपदिष्टवान् ॥ ३२ ॥ यथा तत्वेन संपृष्टे बुद्धिं संशयच्छति ॥ सयाति नरकं धोरं यवदाभूत संवहम् ॥ ३३ ॥ तापस उवाच ॥ ॥ ब्रह्मचारिण्युक्त्वा किमदुततरं विदम् ॥ विश्वेशानुग्रहाद्ब्रह्माप्यभवत्पृष्टिको विदः ॥ ३४ ॥ यदित्वांष्टु स वज्रं काश्यामाराधयिष्यसि ॥ ततस्ते विश्वकर्मैति नाम सत्यं भविष्यति ॥ ३५ ॥ विश्वेशानुग्रहाकाश्यामभिलाषान्दुर्लभाः ॥ दुर्लभे दुर्लभे वैयद्यवन्माक्षस्तुत्यजाम् ॥ ३६ ॥

शापमभिलेख्यर्थः ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ हिमानी हिमसंहतिः ॥ २८ ॥ वितर्कयति ॥ किंत्वमिति ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ सत्यं सार्थकम् ॥ ३४ ॥ अनुग्रहात्कृपातः ॥

तिनिवृत्तम् ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ रसिप्रानिस्वस्वकृपासमर्पणार्थमावपति ॥ नापाधिहत्यादि ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ हेतुतमाह ॥ अथवेति ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ शुभशेति
सेवितम् ॥ ६६ ॥ समर्थसमर्थित्वा ॥ समर्थेतिपठेयाप्येयर्थः ॥ ६७ ॥ अतिसमस्तुमम् ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ नेपथ्यमलङ्कारम् ॥
मुनेर्विक्रान्त्येवस्वयंवर्गोपदेशयम् ॥ क्राहंतत्रनेवालक्षितकुलितमानसः ॥ कृतपसःसयोमविमुपदिश्येहचानयव ॥ ५८ ॥ खलेयमस्यत्र्यक्षस्य
यस्यभक्तस्यकुञ्चितम् ॥ नदुर्लभतरं किंचिदहोकाहंकाराशिका ॥ ५९ ॥ नागाधितोमयाशंसुःप्राक्तनेजन्मनिक्वचित् ॥ शरीरित्वात्मानेनज्ञातमेतदसं
शयम् ॥ ६० ॥ अस्मिजन्मनिबालवात्रचैवाराधितः स्फुटम् ॥ प्रत्यक्षमेवमैवतकुतोनुग्रहार्थमपि ॥ ६१ ॥ आज्ञातंगुरुभक्तिर्मेहेतुःशंसुप्रसादने ॥
येहनुग्रहीतोस्मिन्नेवेशेनकृपालुना ॥ ६२ ॥ अथवाकारणपक्षस्यक्षस्त्वितरदेववत् ॥ रंभप्यनुह्लातिकेवलंकारणकृपा ॥ ६३ ॥ यद्विनामय्यनु
क्राशःकथतापससंगतिः ॥ तद्रूपेणस्वयंशंसुनिनायेहमाष्टवम् ॥ ६४ ॥ नदानानिनिवेयज्ञानतपांसिप्रवृत्तिनि ॥ शंसोःप्रसादेतद्वृत्तिनिकारणतत्कृपेवहि ॥
॥ ६५ ॥ दयामपितदकुर्वदसौविश्वेश्वरः पराम् ॥ यदाश्रुत्युक्तमध्वानंसद्भिःशुण्णनसंत्यजेत् ॥ ६६ ॥ अनुकोशंसमर्थ्येतिस्त्वाष्टूःशंसंवञ्चिः ॥
संस्थाप्यालिगमीशस्याराधयत्स्वस्थमानसः ॥ ६७ ॥ आनीयपुष्पसंभारमार्तकाननाद्बहु ॥ स्नात्वाभ्यर्चयतीशानंकंदमूलफलशनः ॥ ६८ ॥
इत्थंत्वष्टृतृजस्यलिंगाराधनचेतसः ॥ त्रिहायनात्रसन्नोभूतस्येशःकरुणानिधिः ॥ ६९ ॥ तस्मादेवहिलिगाङ्गप्रहृष्टभूयभवोऽब्रवीत् ॥ वंवरये
त्वाष्ट्रदत्तयानयातव ॥ ७० ॥ प्रसन्नोस्मिभृशं बालुगुर्वथकृतचेतसः ॥ गुरुणगुरुपत्न्याचभुवंपत्यद्वयेनच ॥ ७१ ॥ यथार्थितं तथाकृतं तसामर्थ्यं
भविष्यति ॥ ७२ ॥ अन्यान्वरंश्चतेदद्यात्वाष्ट्रदृष्टत्त्वर्चया ॥ ताञ्शृणुष्वमहाभारालिगस्यास्यादुतश्रियः ॥ ७३ ॥ त्वंभुवर्णोदियातुनादाहूणां
दृषदामपि ॥ मणीनामपिरत्नानांपुष्पाणामपिवाससाम् ॥ ७४ ॥ कर्पूरादिमुग्धनिद्रव्याणामप्यपामपि ॥ कंदमूलफलानांचद्रव्याणामपिचत्त्वाम् ॥
॥ ७५ ॥ सर्वेषांस्तुजातानांकुतुर्भवेत्स्यसि ॥ यस्ययस्यरुचिर्यत्रसद्देवाल्यादिषु ॥ ७६ ॥ तस्यतस्येहदुष्टैवत्यंतथाकृतंभवेत्स्यसि ॥ सर्वेने
पथ्यरचनाःसर्वाःसुपस्यसंस्कृतीः ॥ ७७ ॥ सर्वाणिशिल्पिकायाणितायैत्रिकमथापिच ॥ सर्वज्ञास्यसि कुतुर्वद्वितीयइवब्रह्मः ॥ ७८ ॥ नानाविधानियं
त्राणिनानाधुविधानकम् ॥ जलाशयानांरचनाःसुदुर्गरचनास्तथा ॥ ७९ ॥ तादृक्त्तुपुरावेत्सियाहङ्गन्याऽधियास्यति ॥ कलाजातंहिसर्वत्वम
वयास्यसिमेवरात् ॥ ८० ॥ सर्वद्रजालिकीविद्यात्वर्धनाभाविष्यति ॥ सर्वकर्मसुशैल्यसत्तुद्विवरिष्टताम् ॥ ८१ ॥ सर्वेषांचमनोवृत्तिं त्वंज्ञास्य
सिस्वरगमम् ॥ किंबहूतेनयत्स्वर्गयत्यातालेयद्वज ॥ ८२ ॥ अतिलोकोत्तरकर्मतत्सर्ववेत्स्यसिस्वयम् ॥ ८३ ॥

॥ ७७ ॥ तैर्यत्रैकंनृत्यगीतादित्रयम् ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ वेत्तिज्ञास्यसि ॥ पुरामथमतः ॥ यंत्राणिवाद्यविशेषान् ॥ कलाजातंशैवतंत्रैकचतुषष्टलक्षणम् ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ अतिलोकोत्तर

मलौकिकलोकप्रयासतीतिभित्तिवत् ॥ ८३ ॥ विश्वकर्मनामानिर्वर्ति ॥ विश्वेषामिति ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ विकासिकविशिष्टकाशिसंबधि ॥ समरूपायदर्पणः समरूपतत्रातिवर्धितोऽर्थः ॥ ८६ ॥ विकासिकविशिष्टकाशिसंबधि ॥ ८७ ॥ स्वच्छोत्तिर्मूलमुक्तोद्गणः ॥ समनेत्रयस्येतिसामानाधिकार्यस्य ॥ माह्विपमत्तोऽभेदशिनिसरूपसर्वथापमाह्विपयः केवलमन्यस्युपगणेशातिपूजयेत् ॥ ८९ ॥ तत्तस्मात् ॥ ९० ॥ ९१ ॥ आणित्वं दत्तम् ॥ ९२ ॥ सत्सुद्धिमानं जनं ब्रह्मज्ञानप्राप्तम् ॥ ९३ ॥ मया कृतविविधनिर्माणप्राप्त्या विविधैर्गणिनां ण तस्मादित्यनेनापेक्षितं तु माह ॥ दृढिणीति ॥ नसमर्च्येत्यत इति शेषः ॥ ९० ॥ ९१ ॥ आणित्वं दत्तम् ॥ ९२ ॥ सत्सुद्धिमानं जनं ब्रह्मज्ञानप्राप्तम् ॥ ९३ ॥ मया कृतविविधनिर्माणप्राप्त्या विविधैर्गणिनां

विशेषविश्वकर्माणि विश्वेषु सुवेनेषु च ॥ यतो ज्ञास्यसितन्नाम विश्वकर्मा तितेऽनघ ॥ ८४ ॥ अपरः को वेरो देयस्तत्तत्प्रार्थया श्वहो ॥ तवा देयं प्रेक्षिं चि
छिं गार्चनस्तस्य हि ॥ ८५ ॥ अन्यत्रापि ह्यो लिंगं समर्चयति सन्मतिः ॥ तस्यापि वा छित्तं देयं किंपुनर्यो विफा शिकम् ॥ ८६ ॥ येन काश्चां सभर्च्य विवे
नकाश्चां प्रतिष्ठितम् ॥ येन काश्चां स्तुतं लिंगं समेरूपाय दर्पणः ॥ ८७ ॥ तत्स्वच्छोऽसि मुखुरो मनेन त्रयस्य हि ॥ काश्चाल्लिंगार्चनत्वाद्द्वंद्वं वरयमुब्रत
॥ ८८ ॥ काश्चां यो राजधान्यां भो हित्वा मामन्यमर्चयेत् ॥ स वरा को लपधीर्षुष्टाऽल्पतुष्टिमुत्तिवर्जितः ॥ ८९ ॥ तदानंदं न ह्यत्र समर्च्य हिं सुषुभिः ॥
दुहिणौ पद्मं चंद्रं द्रौ रीहान्योनसमर्च्यते ॥ ९० ॥ यथानंदं न प्राप्य त्वं मामर्चितवानसि ॥ तथान्येषुण्य कर्मणो मामभ्यर्च्यैव मामिताः ॥ ९१ ॥ अतु
ग्राह्योऽसि नितरांतो वरय दुर्लभम् ॥ आणितं तदवै हित्वं वदमाचिरयस्वभोः ॥ ९२ ॥ विश्वकर्मा वाच ॥ इदं यस्त्वापितं लिंगं मया ज्ञेनापिशंकर ॥
तच्छिगमन्येष्वप्याराध्य संतुष्टं दुर्लभं ॥ ९३ ॥ अन्यच्च नाथ प्रार्थ्याऽसितच्च विश्राणयिष्यसि ॥ मया विनिर्मायित्वा स्वप्रासादं कदा भवान् ॥ ९४ ॥
देवदेव उवाच ॥ एवमस्तु यदुक्ते तं तव लिंगसमर्चकाः ॥ सद्बुद्धिभाजनं वै स्युः स्युश्च निर्वाणदीक्षिताः ॥ ९५ ॥ यदा च राजा भविता दिवा दासो विधे
रात् ॥ तदामेव च नात्ता तप्रासादं मे विधास्यति ॥ ९६ ॥ न वीकृत्य पुनः काशीं निर्विघ्नं तेन भूजु ॥ गणेशमायया राज्या न्यपरिनिर्विण्णं चेत्तसा ॥ ९७ ॥
विष्णोः स दुपदेशाच्च मामेव शरणगतः ॥ निर्वाणलक्ष्मीः प्राप्ते हि त्वाराज्या श्रियं चलात् ॥ ९८ ॥ विश्वकर्मा नृजगुरोः शासनययतस्व च ॥ गुरुभक्तिं कृतो
यस्मान्मद्रत्तानां संशयः ॥ ९९ ॥ येषु रूचं वमन्यं ते ते वामन्या मया प्यहो ॥ तस्माद्गुरुपदिष्टं हिं कुरु शिष्यसमीहितम् ॥ १०० ॥ तत आगत्य मे
पार्थय वा विर्वाणं मेष्यसि ॥ तावत्स्यास्यसि शुद्धात्मा देवानां हितमाचरन् ॥ १ ॥ तवा त्रलिंगे स तं त्वास्याम्यहमभीष्टदः ॥ अस्य लिंगस्य भक्तानां
निर्वाणश्रीरदूरतः ॥ २ ॥ अंगारे शादुर्द्विच्यं ये त्वच्छिगस्य समर्चकाः ॥ तेषां मनोरथावाप्तिं विष्यति पदे पदे ॥ ३ ॥

कर्त्ता ॥ अत्राक्षराधिक्याच्छब्दोभंगसङ्घट्टतयात्रदोषः ॥ नवाक्षेनाक्षरेणान्यच्छब्दोभवातिनद्वाभ्यामिति ॥ १४ ॥ १५ ॥ विद्यास्यविषयानिनिशेषः ॥ अथवाभट्टानासकृ
विधास्यति ॥ १६ ॥ निर्विशानितरविधिवाप्राप्ता ॥ १७ ॥ प्राप्तातेनराज्ञोतिशेषः ॥ १८ ॥ गुरुभक्तिकृतो गुरुभक्तिकृतः ॥ १९ ॥ १०० ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥

॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ ११ ॥ अर्द्धदशमोऽसौऽप्येकत्रिंशद्विंशः ॥ वार्षिकोऽविक्रमस्तदुत्तरितीकाचिन्त ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ स्वयमेवाध्यात्मयोगेन ॥
सयोगेनेतिप्राप्तिसंस्कारः ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ भूतमाभोजयितुं जलक्षेत्रं भूतसमुदायः ॥ २१ ॥ त्यक्तावर्गमर्त्येन सत्यकर्ममरिचिरेतद्दिनात्सादृश्यतोऽहं
इत्युक्तातद्देवदेवत्वाद्गोपियुरुमासवान् ॥ गुणैः समीहितभूतिविधायसहान्ययौ ॥ १४ ॥ गृहेऽपि मातापितरौ संतोष्यानिजकर्मणा ॥ तदुक्तज्ञांसमाधाय पुनः
कार्षीं समाययौ ॥ ५ ॥ स्वर्णिगाराधनासक्तो नद्यापि त्वद्वन्दनः ॥ कार्श्यात्यजतिमेधावीसर्वदेवाप्रयंचरन् ॥ ६ ॥ ईश्वर उवाच ॥ १ ॥ पृष्ट्वा
नियानि लिङ्गानि त्वया देवि गिरिद्वजे ॥ कार्शीमुक्तौ समर्थानि तान्युक्तानि मया तव ॥ ७ ॥ लिङ्गमोऽकारसंज्ञचतथा देव त्रिविष्टपम् ॥ महादेवः कृत्तिवासारत्न
शश्चंद्रसंज्ञकः ॥ ८ ॥ केदारश्चापि धर्मेशस्तथा वीरेश्वराभिधः ॥ कामेशश्च विष्णुश्च भौमोऽणि कर्णोऽश्वस्तथा ॥ ९ ॥ ममाच्यमविमुक्ताख्यततो देवि ममा
ख्यकम् ॥ विश्वनाथेति विश्वस्मिन्प्रार्थितं विश्वसौख्यदम् ॥ १० ॥ अविमुक्तं समासाद्य येन विश्वेश्वरोऽर्चितः ॥ नतस्यास्ति पुनर्जनमकरूपकोऽदृशतत्त्वपि
॥ ११ ॥ अष्टौ मासान्विहारः स्याद्वतीनां संयतात्मनाम् ॥ एकत्र चतुरो मासान्दं न वा स इष्यते ॥ १२ ॥ अविमुक्तं प्रविष्टानां विहारो नैव युज्यते ॥ मोक्षो
प्यसंशयश्च त्रितस्मात्स्याज्यानकारिका ॥ १३ ॥ आनंदकाननं हित्वानान्यदृच्छेत्तपोवनम् ॥ तपोयोगश्च मोक्षश्च यतोऽत्रैव मदाश्रयात् ॥ १४ ॥
कृपया सर्वजंतूनां क्षत्रमेतन्मया कृतम् ॥ अवश्यमेव सिद्धयति क्षेत्रेऽस्मिन् सिद्धिर्कांक्षिणः ॥ १५ ॥ अतीतं वर्तमानं च ज्ञानतोऽज्ञानतः कृतम् ॥ यदेनस्तच्छ्रु
यायादानंदं न वीक्षणात् ॥ १६ ॥ अत्युग्रैश्च तपोभिर्यन्महादानमैव ब्रूते ॥ नियमैश्च यमैः सम्यक्स्वयोगेन महामतैः ॥ १७ ॥ वेदां शास्त्राभ्यासैः
सर्वोपनिषदाश्रयात् ॥ एभिर्वैदवाप्येतत्कार्श्याहिलयाप्यते ॥ १८ ॥ कर्मसूत्रेण बद्धवैश्राभ्यं ततो देवहि ॥ यावद्वैश्वेश्वरं चाग्निमनैव तनुजः ॥ १९ ॥
कार्श्यान्वलीलया देवि तिर्यग्योनिजुषामपि ॥ ददामि च तत्स्थानं यत्र याति नयाज्ञिकाः ॥ २० ॥ भूतया मोऽखिलेऽप्यत्र मुक्तिक्षेत्रे कृतालयः ॥ काले
न निधनं यातोऽयान्येव परमं गतिम् ॥ २१ ॥ विषयासक्तचित्तोऽपि त्यक्तयमरितस्त्वपि ॥ काले नोऽज्झितदेहोऽनसंसारं पुनर्विशेत् ॥ २२ ॥ प्रयागे
यत्फलं देवि माधेवोषासि मज्जनात् ॥ तत्फलं कोटिगुणितं वाराणस्यां क्षणे ॥ २३ ॥ असंक्षेत्रस्य माहिमा कोपि वाचा मगोचरः ॥ उद्देशमात्रमाख्या
यि मया ते प्रीति का मया ॥ २४ ॥ चतुर्दशानां लिङ्गानां श्रुत्वा ख्यानानि सत्तमः ॥ चतुर्दशसु लोकेषु पूजां प्राप्स्यत्यनुत्तमाम् ॥ २५ ॥ इति श्रीस्कांदे
महापुराण एकशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे कार्शीखंड उत्तराध्याये विष्णुश्चर्मेश्वरः ॥ ३३७ ॥

पिशाचभोगानंतरमित्यर्थः ॥ चतुर्थमर्गं तिरितीकाचिन्त ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ इति श्रीगणेशपञ्चमोऽध्यायः ॥ ८६ ॥ ॥ ४४ ॥

सप्तद्वीतितमेऽयदक्षेशोत्पात्तसिद्धये ॥ स्कंदेति ॥ हेस्कंदोकोपारीनियानिचतुर्दशालिगानितान्युक्तानिहृदनिदक्षेशरीलिगानिअशेषतत्सत्यभावंचसमाचक्षेयथः ॥ यद्वा दक्षेशरीदिनान्यथो
प्रथमपर्यमाह ॥ स्कंदेति ॥ सर्वद्विविधस्तवहृषयज्ञोनिरूप्यते ॥ १ ॥ दक्षेशदीनियानिलिगानितमहिमानंचप्रष्टुप्तमनुद्वन्नातिमाविष्करोति सर्वज्ञेत्यादिना ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥
लिगानियानीहचतुर्वृत्तानिअमृतदेशादिनिचतुर्दशअशेषतःओकारिदशैरेलादिचतुर्दशद्वयमध्येषीपान्यनुक्तानिनातिनतभावंचसमाचक्षेति ॥ ४ ॥ संशयमाह ॥ योदक्षहृदि ॥ ५ ॥

॥ अगस्त्यउवाच ॥ सर्वज्ञासूनुषङ्गकसर्वार्थकुशलप्रभो ॥ ब्राह्मणं वनिशम्यैर्बालिंगानां मुक्तिदायिनाम् ॥ १ ॥ नितरां परिगृह्णास्मि सुधापीत्वेन निजैः ॥ ओंकारप्रमुखैर्लिंगैरिदमानंदकाननम् ॥ २ ॥ आनंदमेव जनयदपि पापजुषामिह ॥ परानंदमहं प्रातःश्रुत्वा तच्छिङ्गकीर्तनम् ॥ ३ ॥ जीवन्मुक्तदवांसं हि क्षेत्रतत्त्वश्रुतेऽहम् ॥ स्कंददक्षेश्वरादीनि लिंगानीह चतुर्दश ॥ ४ ॥ योदक्षो गृहं यामास मध्ये देवसंभविषुम् ॥ सकर्था लिंगमीशस्य प्रस्थापय ददुत्तम् ॥ ५ ॥ इति श्रुत्वा शिखिरथः कुंभयोगेन रूरीरितम् ॥ सूतसंकथयामास दक्षेश्वरसमुद्रवम् ॥ ६ ॥ ॥ एकदण्डवाच ॥ आकर्णय सुनेव चिकर्था कर्मवहारिणीम् ॥ पुरश्चरणकामो सौदक्षः कार्शसमाययौ ॥ ७ ॥ छागवक्रो विरूपास्योदधीचिपरिधिककृतः ॥ प्रार्थयित्वा विधानार्थमुपदिष्टः स्वयंभुवा ॥ ८ ॥ एकदा देवदेवस्य सेवाथ शिमौलिनः ॥ कैलासप्रगमद्विष्णुः पद्मयोगिनिपुरस्कृतः ॥ ९ ॥ इन्द्रादयो लोकपाला दिव्यदेवा मरुद्गणाः ॥ आदित्यावसवोरुद्राः साध्या विद्याधरो रगाः ॥ १० ॥ ऋषयोऽप्सरसा यक्षा गंधर्वाः सिद्धचारणाः ॥ तैर्न तोदो देवेशः परिहृततनू रहैः ॥ ११ ॥ स्तुतश्च नानास्तुतिभिः शंभुनापि कृता दराः ॥ विविक्वाश्चासनश्रेण्यांतं नुस्त्वा सक्तदृश्यः ॥ १२ ॥ अथ ते षष्ठं विष्णुशंभुना विष्टा श्रवाः ॥ कृतहस्तपरिस्पर्शमानः प्रष्टो महादरम् ॥ १३ ॥ श्रीवत्सलां छनहरैर्दैन्यवंशदवानल ॥ कञ्चित्पालयितुं शक्तिस्त्रिलोकी मस्त्यङ्कुठिता ॥ १४ ॥ दितिजान्दुजान्दुष्टान्कञ्चिच्छासिरांगणे ॥ अपि कुब्जान्महीदिवान्मां विप्रप्रतिमन्यसे ॥ १५ ॥ बाधयारहिता गावः कञ्चित्संति महीतले ॥ स्त्रियः संति हि शुश्रीकाः पतिव्रतपरायणाः ॥ १६ ॥ विधियज्ञाः प्रवर्तते पृथिव्या बहदुक्षिणाः ॥ निराबाधंतपः कञ्चिदस्ति शश्वत्तपस्विनाम् ॥ १७ ॥ निष्प्रत्यूहं पठयेव सांगान्वेदान्दिन्द्रोत्तमाः ॥ महीपालाः भ्रजाः कञ्चित्पातिव्रतिमिव केशव ॥ १८ ॥ स्वेषु स्वेषु च भर्मेषु कञ्चिद्वर्णाश्रमास्तथा ॥ निष्ठावंतो हि तिष्ठन्ति प्रहृष्टद्विगमनसाः ॥ १९ ॥

इति श्रुत्वा त्विन्यासवाक्यम् ॥ ६ ॥ कथयाम्युपदेष्टमाह पुरश्चरणेति सार्धम् ॥ ७ ॥ ८ ॥ कथमेवाह ॥ एकमेति ॥ ९ ॥ इन्द्रादयो जगन्मन् ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ कृतो हस्तः पारिप्लवो नैमानः ॥
पूजायम्यसः ॥ १३ ॥ कविविक्लिम् ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥

ब्राह्मवेदाव्ययब्रह्मणसंघीति ॥ २० ॥ २१ ॥ प्रयासतिपालयति ॥ दोषोहतापदंडास्तैः पालितारहिताः ॥ २२ ॥ २३ ॥ सौमयुधवाधवलिनं ग्रासादम् ॥ २४ ॥ २५ ॥ क्रोधयेण क्रोधयोगेनांघ्राद्यङ्गानंभस्यसः ॥ २६ ॥ उक्तिमेवाह ॥ अतीवगर्वितोजातहत्यारभ्यप्रधायैत्यतः प्राक्तनेन शयेन ॥ तत्रैकस्य विधिपति अतीववितायावचदशभिः ॥ अधिशेषप्रच्युत्तापिस्सस्य भारतीश्रीविक्षनार्थस्तौति ॥ तत्रैकस्य प्रत्यागमनोऽद्वितीयत्वसमर्पणार्थसंव्यमांसं बाधनिप्रमाणभावेनाह ॥ कस्यचिदिति ॥ तदुक्तं स्वरूपप्रकरणमगमत्यादैः ॥ अहमेकोनमेकाश्चिन्नाहमन्यसकस्यवित् ॥ नतपस्यामियस्याहंतनपस्यामियममेति ॥ २७ ॥ किंनब्दस्यप्रयोगे सर्वत्रकाङ्क्षानवयौज्ञेयः ॥ अविषादीतिच्छेदः ॥ विषादरहितः ॥ सच्चिदानंदस्वरूपत्वात् ॥ वृषाहनः

धूर्जटिः परिपृच्छयेति हृष्टकुठनायकम् ॥ ब्रह्माणचापि प्रपृच्छाहन्तेजः समेधते ॥ २० ॥ सत्यमस्वलितं कच्चिदस्ति त्रैलोक्यमंडपे ॥ तीर्थविरोधोनका पिकेन चिक्वियते विधे ॥ २१ ॥ इंद्रादयः सुराः कच्चिन्त्वेषु स्वेषुरेव्यहो ॥ राज्यं प्रशासति स्वस्थाः कृष्णदेर्दंडपालिताः ॥ २२ ॥ प्रत्येकं परिपृच्छयेतः सर्वानित्यंकृतादरात् ॥ पृष्ट्वा गमनकार्यं च तेषां कृत्वा मनोरथान् ॥ २३ ॥ विससर्जार्थतान् सर्वान् देवः सौधं समाविशत् ॥ गतेष्वथ च देवेषु स्वस्वधिष्णये पुद्दष्टवत् ॥ २४ ॥ मध्ये मार्गसिंचितो भूदृशः सत्याः पिततदा ॥ अन्यदेवसमानं स मानं प्रापन चाधिकम् ॥ २५ ॥ अतीव लुब्धवचितो भून्मंदराघाततोऽबिधवत् ॥ उवाच च मनस्येतन्महाक्रोधः स्यांधहृक् ॥ २६ ॥ अतीव गर्वितो जातः स तमिमां प्रत्यक्य कामम् ॥ कस्यचिन्नाप्यसौ प्रायोनको स्यापि कचिनुनः ॥ २७ ॥ किंवन्त्येवेषां किं गोत्रः किं देशीयः किमात्मकः ॥ किंवृत्तिः किं समाचारो विषादी वृषवाहनः ॥ २८ ॥ न प्रायशस्तपस्ये पक्षतपः क्लृप्ताधारणम् ॥ न गृहस्थेषु गण्यसौ श्रमशाननिलये यतः ॥ २९ ॥ असौ न ब्रह्मचारि स्यात्कृतपाणिग्रहस्थितिः ॥ वानप्रस्थं कुतश्चास्मिन्नैश्वर्यमदभो हिते ॥ ३० ॥ न ब्राह्मणे भवत्येष यतो वेदेन वेत्यमुम् ॥ शस्त्रास्त्रधारणात्प्रायः क्षत्रियः स्यान्न सोऽप्ययम् ॥ ३१ ॥ क्षतात्संज्ञानात्क्षत्रात्कास्मिन्त्रयलये प्रिये ॥ वैश्याः पिनभवेदेष सदानिर्धनचषेनः ॥ ३२ ॥

वृषभूतो विष्णुर्बाह्मस्यसः ॥ सर्वैस्तत्वात् ॥ २८ ॥ तदुक्तं भागवते ॥ कृतपः निवृत्ताधिकारत्वात् ॥ क्लृप्ताधारणमधरारत्वात् अद्वितीयत्वाच्च ॥ इमं शानवदेशि यमद्वानतस्य निलय आश्रयः ॥ २९ ॥ कुतः शत्याजगज्जनन्याजघटनघटनापटीयस्यामहमायायाः पाणिग्रहः कस्यदो विवाह इत्यावत् ॥ तेन स्थितिर्यस्य सः ॥ मद्यतो विमदः कामः ॥ ऐश्वर्योऽप्यदो भो हितो विचिन्तते निते, येन सः ॥ स्वतः प्राप्तैर्बलैर्बलमात्वात् ॥ ३० ॥ अमुं श्रीरुद्रम् ॥ यतो वाचो निवर्तते अप्राप्य मनसासेति श्रुतेः ॥ ३१ ॥ तत्क्षत्रक्षत्रियजातिः ॥ निर्धनानां चेषु न चेष्टायस्य सः ॥ लीलाविग्रहत्वात् ॥

एवमपिपयथायोग्यहेतुर्भव्यः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ तथाचश्रुतिः ॥ अथातआदेशोनेतनेतिदेवद्वहास्थूलमनणुअनापामोत्रभिः ॥ भागवतेच ॥ सर्वदेवसुरमर्त्यदिर्ब्रह्मनिर्ब्रह्मनपुमाजंतुः ॥ नायंगुणः कर्मसवचासन्निषेधोषोवयतादशेषइत्यादि ॥ दशश्लोक्याच ॥ नवर्णाश्रमाचार्यमाइत्यादि ॥ उपसंहरति ॥ किंवद्वेतेनेति ॥ ३९ ॥ द्वाष्टव्यमहत्त्वम् ॥ ४० ॥ मातापितृविवर्जिताः तयोर्भावशिक्षाभावात् ॥ निर्गुणाः गुणतीतिवात् ॥ अकुलीनागोत्राहितत्वात् ॥ कर्मश्रष्टानिवृत्ताधिकारवात् ॥ निंकुशाः स्वतंत्राई

शूद्रोपिनभवेत्प्रायोनागयज्ञोपवीतवान् ॥ एवंपर्णाश्रमातीतः कोसौसम्यङ्नकीत्यते ॥ ३३ ॥ सर्वः प्रकृत्याज्ञायतस्थाणुः प्रकृतिवर्जितः ॥ प्रायशः पुरुषोनासावधर्नारिवपुर्यतः ॥ ३४ ॥ योषापिनभवेदेषयतोसौश्रमश्रुलाननः ॥ नपुंसकोपिनभवेद्विगमस्ययतोव्यते ॥ ३५ ॥ बालोपिनभवत्ये षयतोऽयंबहुवार्षिकः ॥ अनादिषुद्वालोकेषुगीयतेचोषयत् ॥ ३६ ॥ अतोयुवत्वंसंभाव्यंनचनृत्तंचरंतने ॥ वृद्धोऽपिनभवत्येपजराभरणवर्जितः ॥ ३७ ॥ ब्रह्मादीन्सहस्रेभ्योपिचनपातकी ॥ पुण्यलेशोपिनास्त्यस्मिन्ब्रह्ममौलिच्छदिकुया ॥ ३८ ॥ अस्थिनेपयवतिचक्रशुचित्वविवासि ॥ किंवद्वेतेनोकिंचिज्जायतेऽस्यविचेष्टितम् ॥ ३९ ॥ अहोधाष्टव्यमहद्वृजटिलस्याद्यचाद्रुतम् ॥ यदासनान्नास्थितोसौदृष्ट्वाभांश्चतुरश्रम् ॥ ४० ॥ एवंभूताभवंत्येवमातापितृविवर्जिताः ॥ निर्गुणाः अकुलीनाश्चकर्मभ्रष्टानिंकुशाः ॥ ४१ ॥ स्वच्छंदचारिणोऽनाथाः सर्वत्रस्वाभिमनिनः ॥ अकिंचनाऽपिप्रायस्तथापीश्वरमानिनः ॥ ४२ ॥ जामातृणांस्वभावोयंप्रायशोगर्वभाजनम् ॥ किंचिदैश्वर्यमासाद्यभवत्येवनसंशयः ॥ ४३ ॥ द्विजराजः सगर्विष्ठोरोहिण्येभिर्भरः ॥ कृत्तिकादिषुचास्नेहीमयाशतः क्षयीकृतः ॥ ४४ ॥ अस्याहंगर्वस्वंहरीप्याभ्येवशूलिनः ॥ यथावमानितश्चाहमनेनास्यगृहगतः ॥ ४५ ॥ तथास्याहंकरिण्यामिमानहानिंचसर्वतः ॥ संप्राधयोतिबहुशः सतुक्षप्रजापतिः ॥ ४६ ॥ प्राप्यस्वभवंदेवानाहुवावसावसान् ॥ अहंयियक्षुर्यमेयज्ञसाहाय्यकारिणः ॥ ४७ ॥ भवंतुयज्ञसंभारानानयंतुत्वारन्विताः ॥ श्वेतद्वीपमथोगत्वाचेचक्रिणमच्युतम् ॥ ४८ ॥ महाक्रतूपद्रुपारंयज्ञशूरशेषेवच ॥ तस्यर्चिजोभवंसर्वत्रषयोब्रह्मवादिनः ॥ ४९ ॥ प्रावर्तततस्तस्यदक्षस्यचमहाध्वरः ॥ दृष्ट्वादेवनिकायांश्चतस्मिन्दक्षमहाध्वरे ॥ ५० ॥ अनीश्वरस्ततोवेद्याव्याजंकृत्वाग्रहयौ ॥ दधीचिरथसंविक्ष्यसवस्त्रिलोक्यवासिनः ॥ ५१ ॥

इस्त्वात् ॥ ४१ ॥ अतएवस्वच्छंदचारिणः ॥ नाथाः सर्वस्वामिनः ॥ पक्षेअनाथाः ॥ स्वामिमानिनात्माभिमानिनः ॥ पक्षेइकाराभिमानिनः ॥ अकिंचनानविद्यतोकिंचनयेभ्यस्ते ॥ ईश्वरमानिनोब्रह्मादिपुजाभाजः ॥ सर्वत्राक्षेपः स्पष्टएव ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ अनीश्वरान्महादेवहितान् ॥ ५१ ॥

॥ ५२ ॥ शुभोदकं शुभोत्तरफलम् ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ नेदसिनेदीयासिद्धिदार्तातेनिःकट्ठात्वा ॥ नास्तिऋतुसमोऽयुरिति ॥ तदुक्तम् ॥ अत्रहीतोदहद्राष्ट्रप्रहानस्तुष्टुत्वित्तम् ॥ यजमानमदक्षिणो
नास्तिऋतुसमोऽयुरिति ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ यज्ञपुमान्विष्णुः ॥ असावित्यंशुल्यानिर्देशति ॥ एषशुभः साक्षाद्ब्रह्मोत्तिसंबंधः ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ प्रसूतेर्नामांशतरुणा ॥ कल्पभेदेनवा नामभेदः ॥
दक्षयज्ञेसमायातान्सतीश्वरविजितान् ॥ प्राप्तसंमानसंभारान्वासोलंकीतिपूर्वकम् ॥ ५२ ॥ दक्षस्यहिशुभोदकमिच्छन्प्रोवाचचेतवै ॥ ॥ दधीचिरुवाच ॥
दक्षप्रजापतेदक्षसाक्षाद्वानृत्स्वरूपधृक् ॥ ५३ ॥ नचास्तिवसामयश्चापिकस्यापिनिश्चितम् ॥ यादृशऋतुसंभारस्तवचेहसमीक्ष्यते ॥ ५४ ॥ नताह
इनेदमिप्रायश्चापिज्ञातोमहामते ॥ ऋतुस्तुनेवकर्तव्योनास्तिऋतुसमोऽयुरिति ॥ ५५ ॥ कर्तव्यश्चेत्तदाकार्यः स्याच्चेत्संपत्तिरिदृशी ॥ साक्षादग्निः स्वयं बुद्ध
साक्षादिद्वादिवंताः ॥ ५६ ॥ साक्षाच्चसर्वेभ्योत्रावैसाक्षाद्वाज्ञपुमानसौ ॥ आचार्यपद्वीमेषेदेवाचार्यः स्वयंचरेत् ॥ साक्षाद्ब्रह्मास्वयंचरेत्पुनर्ब्रह्मकांडवित् ॥
॥ ५७ ॥ अयंपूषाभगस्त्वेषयंद्वीसरस्वती ॥ एतेचसर्वेदिकपालयज्ञारक्षकृतः स्वयम् ॥ ५८ ॥ त्वंचदीक्षांभुभाप्राप्तोद्व्याचशतरूपया ॥ जामातांत्वे
षतेधर्मः पत्नीभिर्दशभिः सह ॥ ५९ ॥ स्वयमेवहिदुर्वीतधर्मकार्यप्रयत्नतः ॥ ओषधीनामयनाथस्तवजामातृत्तमः ॥ ६० ॥ सप्तविंशतिभिः सार्धपत्नी
भिस्तवकार्यकृत् ॥ ओषधीः पूरयेत्सर्वाद्विजराजोमहासुधीः ॥ ६१ ॥ दीक्षितोराजसूयस्यदत्तत्रैलोक्यदक्षिणः ॥ भारीचः कथयथासौ प्रजापतिषुसत्तमः ॥
त्रयोदशमिताभिश्चभार्याभिस्तवकार्यकृत् ॥ ६२ ॥ हविः कामदुघासूतेकल्पवृक्षः समिक्तुशान् ॥ दारुपात्राणिसर्वाणिशकटंमंडपादिकम् ॥ ६३ ॥
विश्वकर्माप्यलंकारान्कुरुतेऽयगर्तत्विजाम् ॥ वसूनिचाऽपिवासांसि वसवोष्टौदत्तयपि ॥ ६४ ॥ स्वयंलभ्यैरिलंकुर्याद्वावैवात्रसुवासिनीः ॥ ६५ ॥
सर्वेसुखायमेदक्षवीक्षमाणस्यसर्वतः ॥ एकंदुःखाकरोत्येवयत्नंविस्तृतवानसि ॥ ६६ ॥ जीवहीनोयथादेशोऽपिपितृशोभते ॥ तथेश्वरविनायज्ञः
श्मशानमिवलक्ष्यते ॥ ६७ ॥ इत्यंदधीचिवचनंशुत्वादक्षः प्रजापतिः ॥ भृशंज्ज्वलकोपेनहविषाक्कृष्णवत्सवत् ॥ ६८ ॥ पूर्वस्तुत्यातिसहृष्टश्च
सौदधीचिना ॥ स एवचापिकोपाग्निमुद्रमन्वीक्षितोमुखात् ॥ ६९ ॥ प्रत्युवाचाथतंविप्रवैपमानांगयष्टिकः ॥ दक्षः प्रजापतिरोषाज्जिघासुर्वितद्विजम्
॥ ७० ॥ ॥ दक्षउवाच ॥ ॥ ब्राह्मणोसिदधीचेत्वाकिं करोमिवात्रवै ॥ दीक्षामहमहोप्राप्तः ऋतुनायातिकंचन ॥ ७१ ॥ भवान्केनसमाहूतोयद
त्रागान्महाजडः ॥ आगतोपिहिकेनत्वंपृष्टइत्थं ब्रवीषियत् ॥ ७२ ॥

एवमन्यत्रापि ॥ तेव ॥ ५९ ॥ कुर्वीतकरोति ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ अभ्यागतश्चक्रुत्वित्तश्चेताम् ॥ वसूनिचनानि ॥ ६४ ॥ सुवासिनीकुलवधूः ॥ ६५ ॥ दुःखाकरोतिदुः
खंदुःखिनंकरोति ॥ ६६ ॥ यक्षमात् ॥ अपिप्रेषणान्वयः ॥ यद्वा यदुत्तुस्तिप्रतिद्विष्येत्थाल्पप्रब्रह्मतद्विस्तृतवानसीत्यर्थः ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥

॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ अंगलग्लुसुवमशानस्थल्या ॥ तयाप्रसिद्धया ॥ ७६ ॥ पितृकाननंमशानम् ॥ ७७ ॥ मंगलेतःभूमिपतेदेव ॥ ७८ ॥ विष्णुरपिशंभवीक्तिरिति
देष्टव्यते ॥ तमेवेदमर्थवैभटति ॥ वामांगमिति ॥ तदितरदक्षिणांगम् ॥ ८० ॥ दुर्वाससाश्रीदंकारागेन ॥ तदुक्तैषणवे ॥ दुर्वासःशंकरस्याश्वचापृथिवीमिमामिति ॥ ८१ ॥ ८२ ॥
ज्येष्ठेतेनामानपाशयतोबध्नतः ॥ ८३ ॥ पाण्णग्राहीपृष्ठशंकरःसहायद्वितियावत् ॥ अर्वाषिर्द्विपवानहाषीदितियावत् ॥ ८४ ॥ सविदानाःसम्यगजानानात्रपितथाप्रियावर्तत ॥ ८५ ॥

सर्वमंगलमांगल्योयत्रश्रीमानयंहरिः ॥ स्वयंवैयज्ञपुरुषःसमखःकिंमशानवत् ॥ ७३ ॥ यत्रवज्रवरःशक्रःशतयज्ञैकदीक्षितः ॥ त्रयस्त्रिंशतिकोटी
नाममरणांपतिःस्वयम् ॥ ७४ ॥ तंतंचोपमिषेमुशमशानेनमहामखम् ॥ धर्मराट्चस्वयंयत्रधर्माधर्मैककोविदः ॥ ७५ ॥ श्रीदोस्तियत्रश्रीदाता
साक्षाद्वज्राशुशुक्षणिः ॥ तंयज्ञमुपमासित्वमंगलमुवातया ॥ ७६ ॥ देवाचार्यःस्वयंयत्रकृतोराचार्यतंगतः ॥ अभिमानवशातंदशस्थ्यासिपि
तृकाननम् ॥ ७७ ॥ यत्रात्विज्यंभजंतेऽमीवसिष्ठप्रमुखर्षयः ॥ तमध्वंसमाचक्षेमंगलेतरभूमिवत् ॥ ७८ ॥ निशम्येतिमुनिःग्राहदधीचिह्नानिनादरः ॥
सर्वमंगलमांगल्योभवेद्वज्रमुमान्हरिः ॥ ७९ ॥ तथापिशंभवीशक्तिर्वेदेविष्णुःप्रपठयते ॥ वामांगंस्त्रुष्टुराद्यस्यहरिस्तदितगद्विधिः ॥ ८० ॥ दक्षितोयो
श्रमेधानांशतस्यकुलिशायुधः ॥ दुर्वाससाक्षणेनापिनीतोनिःश्रीकतांहिसः ॥ ८१ ॥ पुनराराध्यभूतेशंप्रापैकाममरावतीम् ॥ यस्त्वप्राप्यपराजोत्क
थितःकतुरक्षकः ॥ ८२ ॥ बलंतस्याखिलैज्ञातंश्रेतंपाशयतःपुरा ॥ धनदंरुंयंकसस्त्वच्चक्षुश्चाशुशुक्षणिः ॥ ८३ ॥ पाण्णिग्राह्यभयद्रुद्रोदेवाचार्यैव
तदा ॥ यदातारामधार्मिस्तद्विजराजोऽतिसुंदरीम् ॥ ८४ ॥ तविदंतिवसिष्ठाद्यास्तवात्विज्यंभजंतिये ॥ एकोरुद्रेनद्वितीयःसंविदानात्रपीतिहि ॥ ८५ ॥
प्रावर्तर्षयोन्येपिगौरवात्तवतेकृतौ ॥ यदिमेब्राह्मणस्यैकंशृणोषिवचनंहितम् ॥ ८६ ॥ तदाकतुफलाधीशंविश्वेशंस्वंसमाह्वय ॥ विदामेनक्रतुरसौकृतो
प्यकृतएवहि ॥ ८७ ॥ सतितस्मिन्महादेवेविश्वकर्मैकसाक्षिणि ॥ तवापिचैषांसेषांफलंयत्तिमनोरथाः ॥ ८८ ॥ गथाजडानीजानिनलं
तिस्वयंतथा ॥ जडानिसर्वकर्माणिनफलंतीश्वरविना ॥ ८९ ॥ अर्थहीनायथावर्णाधर्महीनायथातनुः ॥ पतिहीनायथानाशिवहीनातथाक्रि ॥
॥ ९० ॥ गंगाहीनायथादेशःपुत्रहीनायथागृहाः ॥ दानहीनायथासंपच्छिवहीनातथाक्रिया ॥ ९१ ॥ मंत्रहीनंयथाराज्यंश्रुतिहीनायथाद्विजाः ॥
योषाहीनंयथासौम्यंशिवहीनातथाक्रिया ॥ ९२ ॥ दुर्भहीनायथासंध्यातिलिहीनंचतर्पणम् ॥ हविर्हीनोयथाहोमःशिवहीनातथाक्रिया ॥ ९३ ॥

किंतत्रकारणंतदाह ॥ तवगौरवादिति ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ विश्वकर्मैकसाक्षिणिसर्वव्यापारमुख्यद्वष्टारि ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ भक्तयुक्ताक्षस्यरुच्युत्पादनायथावदुशादृष्टतयति
दिना ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ यर्हानेय

दक्षोपिनुगोपिचतुरोमीतियावत् ॥ मचनग्रहणेहेतुमाह ॥ शंभोरिति ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥ महामालमूर्तिनासमंगलस्वरूपेणैतिवास्तवार्थः ॥ १ ॥
अतुमुल्यानीत्यत्रतुत्तरमाह ॥ यथार्थेति ॥ २ ॥ विपक्षेवाधकमाह ॥ तदधीनाश्रयेति ॥ ३ ॥ ईश्वरद्वयदेवत्तत्माह ॥ सामान्येति ॥ अस्तिद्वयभेदहरहितः ॥ प्रतियुदाता ॥ ४ ॥

इत्थं दधीचिनाख्यातजग्राहवचननतत् ॥ दक्षोदक्षोपितत्रैवशंभोर्मायाविमोहितः ॥ ९४ ॥ प्रोवाचचभृशकुङ्क्षः कर्चितततमेकतः ॥ ऋतुमुख्यानि सर्वा
गिन्यानि कर्माणि सर्वतः ॥ ९५ ॥ तानि सिद्धयन्ति नियतं यथार्थं करणादिह ॥ अयथार्थं विधानेन सिद्धयेत्कर्मोपि न शिनुः ॥ ९६ ॥ स्वकर्मसिद्धये वाथ
सर्वेषु हि वैश्वरः ॥ ईश्वरः कर्मणां साक्षी यत्त्वयापीति भाषितम् ॥ ९७ ॥ तत्तथास्तु परं साक्षी नार्थदद्याच्च कुत्रचित् ॥ ९८ ॥ जडानि सर्वकर्माणि न फलं तो
श्वरं विना ॥ यदुक्तं भवता तत्राप्यहो हृष्टांतयाम्यहम् ॥ ९९ ॥ जडान्यपि च बीजानि कालं संप्राप्य चात्मनः ॥ अंकुरयंतिकालाच्च पुष्पयंति च फलं ति च
॥ १०० ॥ विनापीशं तथा कर्म स्वयं कालात्फलं त्यहो ॥ किमीश्वरेणेतेनात्र महामंगलमूर्तिना ॥ १ ॥ ॥ दधीचिरुवाच ॥ ॥ यथार्थं करणात्सि
द्धमपि कार्यं कदाचन ॥ ईश्वरप्रातिकूल्याच्च सिद्धमेवाशु न श्यति ॥ २ ॥ ईश्वरेच्छाबलात्कर्मकृतमप्यविधानतः ॥ संसिद्धयेत्तदधीनाश्च कथं सर्वह
श्वराः ॥ ३ ॥ सामान्यसाक्षिवशः सर्वेषां सर्वकर्मणाम् ॥ साक्षी भवेदसंदिग्धः फलस्य प्रतिभूयि ॥ ४ ॥ भूजलादिस्वरूपेण बीजमाविश्य सर्वकृतं ॥
स्वयं कालस्वरूपेण विद्विधादुक्तुरोदयम् ॥ ५ ॥ यत्त्वयोक्तं विनापीशं काले कर्म फले त्वस्यम् ॥ स एव कालो भगवान्सर्वकर्तृमहेशिता ॥ ६ ॥ अन्यच्च श्व
ताम्रोक्तं तदेकं त्वमेव तत् ॥ किमीश्वरेणेतेनात्र महामंगलमूर्तिना ॥ ७ ॥ ये महंतो भवंत्येव ये च मंगलमूर्तयः ॥ ईश्वराख्याचयेष्वस्ति किं तैरत्र तवातिके
॥ ८ ॥ उत्तरादुत्तरं चेति प्रत्युत्तरयति द्विजे ॥ दधीचौ च कुक्षुधेऽन्वदंशं गवांति सुश्रिया ॥ ९ ॥ आदिदेश समीपस्थानालोक्य परितस्त्विति ॥ ब्राह्मणा
पसंदं चासुपरिदूरयतां शुवै ॥ ११० ॥ असुष्मादश्वश्रेष्ठदवारिष्ठमनोगतम् ॥ इत्थं दधीचिराकर्ण्य प्रोवाच प्रहसन्निव ॥ ११ ॥ किमादूरमेमुदूरीकृतो
भवानपि ॥ सर्वेभ्यो मंगलेभ्यश्च सर्वैरभिः समं श्रुवम् ॥ १२ ॥

जडानीत्यादिनाप्यदृष्टांतिततद्विषयति ॥ भूजलादीति ॥ ५ ॥ विनापीशमिति यदुक्तं तददृष्टवदूषयति ॥ यत्त्वयोक्तमिति ॥ ६ ॥ किमीश्वरेणेति यदुक्तं तददृष्टवदीकरोति ॥ अन्यञ्चेति ॥ ७ ॥ ८ ॥
दक्षस्य उत्तरादुत्तराभेदे केषु तं प्रत्युत्तरयति ॥ निराकृतवति ॥ कुक्षुधेको धं कृतवान् ॥ ९ ॥ ब्राह्मणा अपसदा अधमा यस्य ताम् ॥ १० ॥ न्वारिष्ठः श्रेष्ठो यस्मात्तस्मिन् मनोगतं यस्य तम् ॥ ११ ॥ १२ ॥

प्रजापतेर्हृदिक्षस्मसोपहाससंबोधनम् ॥ १३ ॥ भवानगस्त्यः ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ मानसुवःपूजावाराः ॥ १९ ॥ तारेणोन्नतः ॥ २० ॥ पिचंडिलाः
स्यूलेदराः ॥ २१ ॥ कुल्याःसरितः ॥ द्रप्सस्येति ॥ द्रवीभूतगुडस्येयम् ॥ दक्षश्चेतिक्वचित् ॥ २३ ॥ २४ ॥ मार्गिताःअविष्टाः ॥ मार्गणायावकाः ॥ २५ ॥ व्यानशेव्यामवान् ॥

अकडिकोऽजोऽदंस्तवमूर्ध्निपतिष्यति ॥ महेशिवस्त्रिजगतीपरिशस्तुःप्रजापते ॥ १३ ॥ इत्युक्कानिर्जगामाशुयज्ञवाटास्ततोद्विजः ॥ तस्मिन्त्रियातिनि
र्यातोदुर्वासाश्च्यवनोभवान् ॥ १४ ॥ उतंकउपमन्युश्चरुचर्चकोदालकवपि ॥ मांडव्योवाभदेवश्चगालवोर्गगतौ ॥ १५ ॥ शिवतत्त्वविदन्येपिदक्षय
ज्ञाद्विनिर्ययुः ॥ गतेदधीचौसानंदंप्रावर्ततमहामखः ॥ १६ ॥ येस्थिताब्राह्मणास्तत्रेतेभ्योद्विगुणदक्षिणाम् ॥ प्रादात्प्रजापतिर्दक्षरत्वन्येभ्योऽपिपुंक्ष्वसु ॥
॥ १७ ॥ सर्वेजामातरस्तेनतोषिताभृशिशोधनैः ॥ कन्याश्चालंकृताःसर्वामहाविभवविस्तरैः ॥ १८ ॥ ऋषिपत्न्योपिबहुशोदेवपत्न्योऽप्येनकशः ॥ तथापु
रंगनाःसर्वस्तेनमानसुवःकृताः ॥ १९ ॥ ब्रह्मघोषेणतारेणव्योमशब्दगुणंस्फुटम् ॥ कारितेनदक्षेणविप्राणांहृष्टचेतसाम् ॥ २० ॥ अग्निर्दक्षि
रभवत्तस्मिन्बुद्धतिदीक्षिते ॥ हविःपरिमलैर्नवपरिवृतादिगंगनाः ॥ २१ ॥ स्वाहाकारैर्वषट्कारैःसुराजताःपिचंडिलाः ॥ रचितागिरयस्तेनसद्वानां
पदेपदे ॥ २२ ॥ घृतकुल्याःकृतास्तेनमधुकुल्याःसहस्रशः ॥ महासर्पसिपयसांद्रिप्सस्यापिमहाह्रदाः ॥ २३ ॥ राशयश्चकुलानांरत्नानांशिखराणिच ॥
यज्ञवाटस्यवसुधास्वर्णरूप्यमयीकृता ॥ २४ ॥ नलभ्यतेकतौतस्यमार्गिताऽपिमार्गणाः ॥ हृष्टाःपुष्टाःसमभवन्नपितत्परिचरकाः ॥ २५ ॥ ध्वनिर्म
गलग्रीतानांव्यानशेगमनांगणम् ॥ जहृषेचाप्सरोबुद्धैर्गंधैर्वसुदेतराम् ॥ २६ ॥ विद्याधोरनंदेचवसुधाववृधेभृशम् ॥ महाविभवसंभारैस्त्रिभन्दाक्षे
महाकृतौ ॥ इत्थंप्रवृत्तेऽथमुनिःकैलासंनारदोययौ ॥ २७ ॥ इतिश्रीस्कंदिमहापुराणएकशीतिसाहस्र्यांसांहितायांचतुर्थेकाशीखंडउत्तरार्धेदक्षयज्ञप्रादुर्भा
वोनामसप्तशीतितमोऽध्यायः ॥ ८७ ॥ ॥ ८८ ॥ ॥ अगस्त्यउवाच ॥ ॥ शृणुकुंभजवक्ष्यामिनारदेनमहात्मना ॥ यत्कृतं तत्रगत्वाशुकैलासंशंकरालयम् ॥ २ ॥ मुनिर्गगनमार्गे
तुकशालिनीम् ॥ ३ ॥ स्कंदउवाच ॥ ॥ दृष्ट्वाशिवौप्रणम्याथशिवेनविहितादरः ॥ ३ ॥

जहृषसहर्षचेक ॥ सुसुदेतरामातिशयेनसहर्षचेक ॥ २६ ॥ ननंदेसमुद्रं चक्रगंगानांगणमित्येव ॥ दाक्षेदक्षसंबंधिनि ॥ २७ ॥ ॥ इतिश्रीरामानंदकृतायांकाशीखंडटीकायाम्ताशीतितमोऽध्यायः ॥
॥ ८७ ॥ ॥ ८८ ॥ ॥ अष्टाशीतितमोऽध्यायेत्यस्योदेहविसर्जनम् ॥ वण्णैर्त्यद्बुद्धतरैरगस्त्यप्रतिपादकम् ॥ १ ॥ कैलासंनारदोययाभित्युत्तत्रप्रवृच्छति ॥ शिवलोकमिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥

चतयोर्धुगलम् ॥ २२ ॥ तद्भवतोर्दर्शनम् ॥ अन्यार्त्तिकतत्राह ॥ तच्चेति ॥ २३ ॥ दृहिणेनब्रह्मणा ॥ ययेयातंगतिमितिगाल्व ॥ विष्णुर्वास्तिस्मृतः ॥ दधीचेनअकारतोयम् ॥ २४ ॥ ३५ ॥

तेदेवनाभवत्तत्रसमभूदन्यदेवहि ॥ तच्चवलुंनशखयेततद्वक्तादक्षष्वसः ॥ २३ ॥ तानिवाक्यानिचाकण्ड्यदृहिणेनययेततः ॥ महर्षिणादधीचेनविष्कृतो
नितराहिसः ॥ २४ ॥ शप्तश्चवीक्षमाणानंदिवर्षीणांप्रजापतिः ॥ मयाचकर्णौपिहितौश्रुत्वातद्ब्रह्मणागिरः ॥ २५ ॥ दधीचिनासमंकोचदुर्वासःप्रभुवा
द्विजाः ॥ भवर्निदांसमाकर्ण्यक्रियंतोपिविनिर्ययुः ॥ २६ ॥ प्रावर्ततमहायागोहृष्टपुष्टमहाजनः ॥ तथाद्रुंनशक्नोमिततआगतवानिह ॥ २७ ॥ अगिन्यो
पिचयादेवितवतन्नसभर्तुकाः ॥ तासांगौरवमालोक्यनर्किचिद्रुमुत्सहे ॥ २८ ॥ इतिदेवीसमाकर्ण्यसतीदक्षकुमारिका ॥ करादक्षौसमुत्सृज्यदध्यौकिं
चित्क्षणद्वदि ॥ २९ ॥ उवाचचभवत्वेवंशरणंभवएवमे ॥ संग्रघार्थेतिमनसिसतीदक्षायणीततः ॥ ३० ॥ द्रुतमेवसमुत्तस्थौप्रणनामचशंकरम् ॥ सौला
वंजलिमाधायदेवीदेव्यजिज्ञपत् ॥ ३१ ॥ ॥ देव्युवाच ॥ ॥ विजयस्वांचकध्वंसिह्यंबकत्रिपुरांतक ॥ चरणौशरणंतेमेदेद्वनुज्ञांसदाशिव ॥ ३२ ॥
मानिषधीःप्रार्थयाभिप्रास्यामिपितुरंतिकम् ॥ उक्तेतिमौलिमदधांधकारिपदंबुजे ॥ ३३ ॥ अथोक्ताशंभुनादेवीमृडान्युत्तिष्ठभाभिनि ॥ किमपूर्ण
तवास्त्यत्रवदसौभाग्यसुंदरि ॥ ३४ ॥ लक्ष्म्याअपिचसौभाग्यब्रह्माण्यैर्कारितरुत्तमा ॥ शच्यैर्नित्यनवीनत्वंभवत्यादत्तमीश्वरि ॥ ३५ ॥ त्वयाचश
क्तिमानस्मिमहदैश्वर्यक्षणे ॥ त्वांचशक्तिसमासावस्वलीलारूपधारिणीम् ॥ ३६ ॥ एतत्सुजाभिप्राग्यद्वित्वल्लीलप्रेरितंगने ॥ कुतोमाहातुमिच्छेस्त्वं
ममवमार्धधारिणि ॥ ३७ ॥ शिवाशिवोदितंचेतिश्रुत्वाप्याहमहेश्वरम् ॥ जीवितेशविहायत्वांनक्कापिपरिग्राम्यहम् ॥ ३८ ॥ मनोमेचरणद्वंद्वतवस्थान्य
तिनिश्चलम् ॥ कतुंद्रुंषुपितुर्यामिनैक्षियज्ञोभयाकाचित् ॥ ३९ ॥ शंसुःकान्यायनीवाक्यमितिश्रुत्वातदाब्रवीत् ॥ ऋतुस्त्वयानेक्षितश्चेदाहरामिततःऋतुम्
॥ ४० ॥ मच्छक्तिधारिणीत्वंवासुजैवान्यक्रतुक्रियाम् ॥ अन्योयज्ञपुमानस्तुसंतन्येलोकपालकाः ॥ ४१ ॥ अन्यानानुविधेहित्वमृषीर्नातिष्ठज्यक
र्मणि ॥ पुनर्जगाददेवीतिश्रुत्वाशंभोरुदीरितम् ॥ ४२ ॥

भवर्निदांसौश्वरिस्कास् ॥ भवासुर्क्षणमितिपाठोपिस्वार्थः ॥ २६ ॥ प्रावर्तत ॥ प्रावर्तिष्टेतिक्वचित् ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥

॥ ४३ ॥ प्रतिषेधेऽप्यहंशस्याभीत्याशयेनाह ॥ वदति ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ एतुस्यः शब्दोऽन्यः ॥ ४६ ॥ सप्तशोभोगोर्नोपपत्तः ॥ ४७ ॥ ४८ ॥
 ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ कार्यार्थयात्राभिहितम् ॥ ५४ ॥ तदेवाह ॥ नतनमेति ॥ अतएव नमस्कृत्य भद्राक्षणेन पुनरागतौ त्वय्यः
 ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ विमानं विनिर्दिष्टं संपादयन्तुभिः ॥ मनःपवने चक्रप्रत्य ॥ पंचास्याधुनतु पुनरिति हस्तहस्तवद्वम् ॥ तलसाधुः शुभेऽर्चनं दंडवच्छ्रितौ

पितृयज्ञोत्सवोनाथदृष्ट्योऽत्रमयाश्रवम् ॥ देहदुष्ठांगमिध्यासिमामेकार्षींचो न्यथा ॥ ४३ ॥ कः प्रतीपयितुं शक्तश्चेतो वा जलमेव वा ॥ निम्नायाश्रुद्वतं
 नाथमाद्यमां प्रतिषेधय ॥ ४४ ॥ निरायेति पुनः ग्राहसर्वज्ञो भूतनायकः ॥ मायाहिं देवि मां हि त्वागता च न मिलिष्यसि ॥ ४५ ॥ अद्य प्राचां यियासुं त्वां
 वारयेयुः वासरः ॥ नक्षत्रं च तथा ज्येष्ठतिथिश्च न वमीप्रिये ॥ ४६ ॥ अद्य सप्तशोभोगो वियोगो द्रवत नोऽश्रुमः ॥ यनिष्ठा र्वसमुत्पन्ने तव ताराद्वपंचमी ॥
 ॥ ४७ ॥ मागादेवि गता द्यत्वं न हि दृश्यसि मां पुनः ॥ पुनर्देवि वभाषे सायदिना म्नायं हंस्ती ॥ ४८ ॥ तदा तन्वंचरेणापि कारिष्ये तव दासताम् ॥ ततो भवः
 पुनः ग्राहको वा वारयितुं प्रभुः ॥ ४९ ॥ परिश्रुत्व मनोवृत्तिं स्त्रियं वा पुरुषं तु वा ॥ पुनर्न दर्शनं देवि मया सत्यं ब्रवीम्यहम् ॥ ५० ॥ पंनं देवि गंतव्यं महामानधने
 च्छुभिः ॥ अनाहूततया कतिमाता पितृगृहानपि ॥ ५१ ॥ यथासि धुगतासि धुनं पुनः परिवर्तते ॥ तथा द्यगं न्या नो जातु तवागमनमिष्यते ॥ ५२ ॥
 देव्युवाच ॥ अवश्यं यद्यदं रत्नात वपादं बुजद्वये ॥ तथा त्वमेव मेनाथो भविष्यसि मवांतरे ॥ ५३ ॥ इत्युक्त्वा नित्यैर्देवीकोपां धीकृतलोचना ॥
 यियासुभिश्च कार्या र्थं यत्कृतं व्यनतं तत्कृतम् ॥ ५४ ॥ न ननाम महदेवं न च चक्रे प्रदक्षिणम् ॥ अतएव हि सा देवी न गता पुनरागता ॥ ५५ ॥ अयणम्यमहं
 शानमभृत्वापि प्रदक्षिणम् ॥ अद्यापि न निवर्तते गताः प्रागवसरा इव ॥ ५६ ॥ तथा चरणचारिण्या राड्या त्रिभुवने शितुः ॥ अपित्पयानं वत्सर्भमेनेति कठिनं
 बहु ॥ ५७ ॥ देवोपितासतीत्यर्तिदृष्ट्वा चरणचारिणीम् ॥ अतीव विव्यथे चित्ते गणां श्रथसमाह्वयत् ॥ ५८ ॥ गणा विमानं नयत मनः पवनचक्रिणम् ॥
 पंचास्याधुनतु संपुनरत्नसाधु च्छ्रितम् ॥ ५९ ॥ महावातपताकं च महाबुद्धयश्च लक्षितम् ॥ नर्मदालकनं दांच यत्रैषा दंडतां गते ॥ ६० ॥ छत्रीभूतौ
 च यत्रस्तः सूर्या चंद्रमावपि ॥ यस्मिन्मकरतुंडं च वाराही शक्तिरुत्तमा ॥ ६१ ॥ धूः स्वयंचापि गायत्रिजत्रज्वस्तस्सकादयः ॥ सारथिः प्रणवो यत्रैकं
 कारः प्रणवध्वनिः ॥ ६२ ॥ अंगानि रक्षकायत्रवर्क्यं च्छंदसांगणः ॥ इत्याज्ञातगणास्तूर्यं निन्युर्हराज्ञया ॥ ६३ ॥

यस्य ॥ क्वचिद्विशेषणस्यापि पूर्वोक्तिपातः ॥ तलतालक्षणेन भजेन उच्छ्रितसुखमिति वा ॥ ५९ ॥ महावातः प्रवहः पताकायस्मत्तत् ॥ समहबुद्धिर्न तत्त्वसैवाशोमस्येर्दोषाकाराक्षितलक्षितम् ॥
 अलकनं दं गंगा ॥ ईषादंडतां गते प्राप्ते ॥ ६० ॥ मकराकांतुंडमकरतुंडम् ॥ ६१ ॥ धूर्यगुणपृष्ठभागः ॥ ६२ ॥ अंगानि रक्षिकायत्रवर्क्यं कल्पपव्याकरणनिरुक्तच्छंदोऽप्योतिषि ॥ वरूथोरयशुभिः ॥

छंदसांगणः सप्तच्छंदः सौम्यः ॥ ६३ ॥ तेजोविजृम्भिणीसूयोदितेजस्तिस्कारिणीमित्यर्थः ॥ ६४ ॥ अंगणमजिस् ॥ ६५ ॥ यज्ञादंयज्ञभूमिम् ॥ चकितं सङ्कथात्प्राप्त्यातिमिवो
क्षितासतीताः प्रस्वादीः सर्वाः असंभार्यैस्त्वक्षान्तिकेतेति चतुर्थेनान्वयः ॥ ६६ ॥ ससाध्वसाः सतंत्रमाः ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ पृष्ठउक्ता ॥ दृष्टेति पठेत्तदंगमेभंदं जातमित्यध्याहृतव्यम् ॥ तुष्व ॥ ६९ ॥
हेजेनेतस्तात ॥ ७० ॥ अयति सानुक्रमेण बोधने ॥ अनन्येसंबोत्तरेद्व्यर्थः ॥ ७१ ॥ यदहमिति ॥ निरीश्वरश्वासवीथ्यद्वयहंतयद्यदिसमाज्ञास्यं सगवेदिपतदात्वाक्यमहत्समैरुद्रायादास्य

देव्यासनाथंतकृत्वा विमानं पार्षदादिवि ॥ अनुजगमुर्महोदेर्वोदित्यतिजोविजृम्भिणीम् ॥ ६४ ॥ साक्षज्यश्वरमणीविश्वदक्षसंभंगणम् ॥ नभोऽगणाद्वि
मानस्थानतो वेगादवातरत् ॥ ६५ ॥ अविशद्यज्ञवाटंचकितं रक्षिवीक्षिता ॥ कृतमंगलनेपथ्यप्रसूदं द्विकिरिटीनीम् ॥ ६६ ॥ समर्तुध्वजमिनिर्न
वालंकृतिशालिनीः ॥ साध्वर्याश्वसगर्वश्वसानंदं द्वाश्वसाध्वसाः ॥ ६७ ॥ अवितात्वनाहूता विमानाद्रवच्छभा ॥ कथमेव परिप्राप्ताक्षणमित्येष्वध्वरीः ॥
॥ ६८ ॥ असंभार्यापिताः सर्वांगतादक्षान्तिकंसती ॥ पित्रापृष्ठानुमात्रापिभद्रं जातं त्वदंगमे ॥ ६९ ॥ ॥ सत्युवाच ॥ ॥ यदिगृह्णति रश्मि
गमनतो भवेत् ॥ कथनाहं समाहूतायथेतोमसहोदराः ॥ ७० ॥ ॥ दक्षउवाच ॥ ॥ अयिकन्ये महाधन्ये ह्यनन्ये सर्वमंगले ॥ अयं ते जगत्पुत्रोऽस्य ॥
षष्ठममैव हि ॥ ७१ ॥ तादृग्विधाय तपस्येभयादत्ताद्बुद्धिना ॥ यदहंतं समाज्ञास्यमीश्वरोसौ निरीश्वरः ॥ ७२ ॥ तदाकथमदस्यं तं ॥ तजस्यरू
पिणे ॥ अहं शिवाख्यया तुष्टो न जानो शिवरूपिणम् ॥ ७३ ॥ पितामहेन बहुधा वर्णितोसौ मया भूतः ॥ शंकरो यमयं शंभुरसौ षष्ठ्युपतिभिरन ॥ ७४ ॥
श्रीकंडोसौ महेशोऽसौ सर्वज्ञोसौ वृषध्वजः ॥ अस्मैकन्याप्रयच्छत्वं महादेवाय धन्विने ॥ ७५ ॥ वाक्याच्छतधृतेस्तस्यात्तस्मै दत्ता ॥ ७६ ॥ नजनेति
विरूपाक्षमुशंगं विपमक्षिणम् ॥ ७६ ॥ पितृकाननसंवासंशूलिनं च कपालिनम् ॥ द्विजिह्वसंगं तु भगं जलाधारं कपर्दिनम् ॥ ७७ ॥ दत्तं तं तूत्तमौलिं वधू
लिघूसरचर्चितम् ॥ क्वचित्कोपी नवनसनं भवतूलवत्क्वचित् ॥ ७८ ॥ क्वचिच्चर्मवसनं क्वचिद्विशटनं प्रियम् ॥ विटकभूतनुचरं ॥ तुष्टुं रश्मिगुणम् ॥
॥ ७९ ॥ रुद्रौद्रपरीवारं महाकालवपुर्धरम् ॥ नृकोटीपरिकरं जातिगोत्रविवाजितम् ॥ ८० ॥

मददिवमित्यर्थः ॥ ७२ ॥ अश्विरूपमिति च्छेदः ॥ वस्तुतः शिवरूपिणम् ॥ पितामहेनोते ॥ ब्रह्मणा यद्यप्यसौ बहुधा वर्णितस्तथापि तं जानो इत्यभिमेणाख्यवद्वतिवार्तवर्थः ॥ ७३ ॥ ७४ ॥
॥ ७५ ॥ तत्र हेतुगर्भाणि विशेषणानि ॥ लील्याविरूपाक्षम् ॥ उशंगं वृषवाहनमित्यर्थः ॥ ७६ ॥ जलजलदश्वाधारो यस्य तोमववाहनत्वात् ॥ जलसंगं रूपस्य वाधारः ॥ ७७ ॥ कलंकीचंदः कृतो
मौलौ येन तम् ॥ घूलिघूसरचर्चितं धूलिभिर्मूसरत्वेन चर्चितं तल्लिप्तम् ॥ ७८ ॥ विटं कार्ष्णिपसूताख्यनुरायस्य तम् ॥ ७९ ॥ नृकोटीपमुष्णारिथपरिकरः स्वदृगादिकयव्यतम् ॥ ८० ॥

ज्ञानोपि हि रव्यगर्भवचनादिद्विदानीपप्रतारितस्तन्माययावचितइति वास्तवोर्थः ॥ ८१ ॥ पालुधशूलभस्मवासएवदस्तनच्छत्रः ॥ महागोवामनुव्यासिधः ॥ ८२ ॥ अज्ञानतत्कायचहतीतिहरसर्वे
षांस्तुक्तिदकः ॥ अमंगलालयः संसाराश्रयोऽयमक्षरः कोति वास्तवोर्थः ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ इहमंगलमंगलाभासे कर्मणि सपरमेष्ठः शूलधृक् सर्वहरकती विपेक्षणः चंद्रसूर्याग्निनेत्रः कथयहो योगः
स्यादिति वास्तवोर्थः ॥ ८६ ॥ यथाश्रुतमादाय दूतदहदशकं मय्युत्तरं च ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ वर्ष्मणः शरीरस्य ॥ ९३ ॥ प्राणितन्वजीवितव्यम् ॥ विगह्यायां श्रुतवा

नसम्यग्बोतेति तं कश्चिज्ज्ञानानोपि प्रतारितः ॥ किं बहुतेन तनये समस्तनयशालिनि ॥ ८१ ॥ कपां सुलण्टच्छत्रो महाशंखविभूषणः ॥ प्रबद्धसर्पिकयूरः शूलं
वितजटासटः ॥ ८२ ॥ डमड्डमरुक्यग्रहस्ताश्रः खड्गचंद्रभृत् ॥ तांडवांडवरविः सर्वा मंगलचोष्टितः ॥ ८३ ॥ मृडानिसहरः क्लाडयमच्यरे मंगलालयः ॥
अतएव समादूतानेह त्वंसर्वमंगले ॥ ८४ ॥ दूकूलान्यतु कूलानि बालं कृतयुग्मुभाः ॥ प्रागेव धारितास्तत्र प्रस्थानं गृहाण च ॥ ८५ ॥ इह मंगलदेरो
देवदेपुस शूलधृक् ॥ कथमहो भवेच्च तिमंगले विपेक्षणः ॥ ८६ ॥ इत्याकण्य सतीत्याध्विजनेतुरं हितं तदा ॥ अयं तं हन हृदयावतु संसुपचक्रः ॥ ८७ ॥
संयुवाच ॥ नाकर्णीतं मया किंचित्त्वा यि प्रभुवति प्रभो ॥ पदद्वयं समाकर्ण्य तं चेतो कथयाम्यहम् ॥ ८८ ॥ न सख्येनेति तं कश्चिज्ज्ञानानोपि प्रतारितः ॥
एतत्सम्यग्बोत्वया ख्यायि कस्तं वेत्ति सदा शिवम् ॥ ८९ ॥ त्वं तु प्रतारितः पूर्वमथुना यि प्रतारितः ॥ कुत्वा तेन च संबंधं मत्संबद्धश्रलापयाक् ॥ ९० ॥ यादृशं द
क्षितं शंभुतां दृशं यद्यमन्यथाः ॥ कुतो मामददास्तस्मै यं च कश्चन वेद न ॥ ९१ ॥ अथवा तेन संबंधं हतुं भवेतो मतिः ॥ तत्रेह तु भूता तममपुन्ये कर्मैव संपू ॥
॥ ९२ ॥ अथोक्तैर्वबुधैरं त्वं जनेनास्तस्यैव वर्ष्मणः ॥ श्रुतानेन च देहेन पयुः परिकिरहणा ॥ ९३ ॥ पुरश्चरणमेवैतद्यदस्वैव चित्सिर्जनम् ॥ सुखाप्यजन्मना
तावत्प्राणितव्यं सुयोषिता ॥ यावज्जीवितनाथस्याश्रवणीया विगहणा ॥ ९४ ॥ इत्युक्ता को धर्मीति शोभो हरेव स्वस्वरूपिणि ॥ जुहावदेहसादि धंधाजरो धर्
धानतः ॥ ९५ ॥ ततो विवर्णतां प्राप्ताः सर्वदेवाः सवासवाः ॥ नाग्निर्ज्वालनतथा यथा ज्वालुती प्रोऽसुरा ॥ ९६ ॥ यन्मंत्राः कुठितसाभ्योस्तत्सर्वा देवदे
भवन् ॥ अहो महानिष्ठतरकिमेतत्समुपस्थितम् ॥ ९७ ॥ केचिद्वृद्धैर्जनवामिधः परिययासवः ॥ महाहं हानिलः प्रातः पर्वतां दोलनशयः ॥ ९८ ॥ भरत
उपभूस्तेन क्षणतः स्थपुटं कृता ॥ अकांडं तदिदं पातो जातो भूद्रूपकपनः ॥ ९९ ॥ दिवश्चोलाः प्रपतिताः पिशाचा वृत्त्यभादुः ॥ आतापि धृशरीरं तं
मंडलयितम् ॥ १०० ॥ स्वरोधस्तादृशिवशिवास्तत्राप्यारिषुः ॥ मेघारुधिरविश्रुडभिस्तत्र वृष्ट्यव्यदुःपराप् ॥ १ ॥

शरीरं त्यक्त्वा मितीभावः ॥ ९१ ॥ महो देवस्वरूपिणि ईश्वरस्याश्रयस्त्विति वात ॥ प्राणरोधो वानतः प्राणनेधमकारेण ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥ अरारिषुः शब्दं चक्रुः ॥ रुधिरविश्रुडभिस्तत्तुर्विदुभिः ॥ १ ॥

॥ २ ॥ क्रौं निभ्रुगालैः श्वभिश्च ॥ चक्रोराश्रं द्राहिमोक्ताः पक्षिशोभाः ॥ कटाः काकाः ॥ ३ ॥ ॥ ४ ॥ अशोभिः शोभाहितम् ॥ स्वगिताः शोकिताः नृभिः ताडिता ॥ २ ॥ ॥ १०६ ॥ ॥ इति श्रीरामानन्द
कृतायां काशीखंडटीकायामष्टाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८८ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ नवाशीतितमेऽध्याये पञ्चदशं तादितुर्वचम् ॥ दशैस्वरसमुत्पत्तिर्व्यंजितमिन्द्रा ॥ १ ॥ २ ॥ वैलक्ष्यमिति ॥ किंचि
द्वैलक्ष्यं नाट्यन्यपूर्वगमनादीष्वन्यथात्वं वदयत् ॥ यद्वा लक्ष्यतद्वैलक्ष्यं यं शरीरविगतं लक्ष्यं वैलक्ष्यम् ॥ स्वार्येतोदितः ॥ किंचिद्यथास्याचयवैलक्ष्यं तस्यादेहयागमाकारेण प्रकटयन्क्षणजोषपूर्णा

निर्घातिनिःस्वनोभूमेरुतिथतोद्वत्यकंपनः ॥ दिव्ययुधानि च मिथो युध्यन्ति स्मातिभीषणम् ॥ २ ॥ हवनीयं महाद्रव्यं दूषितं क्रौं निभ्रुभिः ॥ चक्रोराः
करास्तत्र विचरन् ब्रह्मण्डये ॥ ३ ॥ श्मशानवाटवजातो यज्ञवाटः सर्वैक्षणत् ॥ यद्यत्रावस्थितं सर्वतत्तत्रैव परिशुषितम् ॥ ४ ॥ चित्रन्यस्तमिवागीश्वरस्तुजा
तमशोभिच ॥ स्थगिताहवसं वृत्तास्तत्र चक्रधरादयः ॥ ५ ॥ दक्षोपिवदनं ग्लानिमवाप्य सपरिच्छदः ॥ पुनर्यथा कथं चिच्चयज्ञं प्रावर्तयन् दिग्जाः ॥ १०६ ॥
इति श्रीनृकादिमहापुराण एकाशीतिसाहस्यसंहितायां चतुर्थे काशीखंडे उत्तरार्धे सती देहविसर्जने नामाष्टाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८८ ॥ ॥ एकंदउवाच ॥
पुनः ॥ १ ॥ परदोऽस्त्यदेव्याः प्राक्समुपागतः ॥ तद्वत्तातमशेषं च हराय वेदितुम्यो ॥ १ ॥ दृष्ट्वा समनारदः शंभुं दिनामहसंकथाम् ॥ कां वितर्जयिष्यास्य
वंकुर्वतमानमत ॥ २ ॥ उपाविश ज्ञशैलादिविष्टासनमुत्तमम् ॥ वैलक्ष्यं नाट्यनिकचित्करणं जोषं समास्थितः ॥ ३ ॥ आकारेणैव सर्वज्ञस्तद्वत्तातं विदेहम् ॥
अवादीच मुनिं शंभुः कुतो मीनावलंबनम् ॥ ४ ॥ शरीरेणास्थितिरियमुत्पत्तिप्रलयात्मिका ॥ दिव्यान्यपि शरीराणि कालाद्यान्येव चेहि ॥ ५ ॥ दृश्यं
विनश्वरं वैविशेषाद्बदनीश्वरम् ॥ ततोऽत्राचित्रं किं ब्रह्म कंकालः कालयेन्न वै ॥ ६ ॥ अभाविना हि वावस्य भावः कापि न संभवेत् ॥ भाविनोऽपि हि नाभावस्ततो
मुब्रूति ॥ ७ ॥ ७ ॥ शंभुदीर्घमाकर्ण्य स हसन्मुनिपुंगवः ॥ प्रोक्तवान् सत्यमेवैतद्वेदप्रभापितम् ॥ ८ ॥ अवश्यमेव यद्वा व्यंतद्रूतं नान्न संशयः ॥
परमाबाधेत्यंतं चित्तैकाचित्तमाथिनी ॥ ९ ॥ नापचीयेतो किंचिन्नोपचीयेत तत्त्वतः ॥ अव्ययत्वाच्च पूर्णत्वाद्वा निवृद्धं तत्त्वञ्चि ॥ १० ॥

परमाबाधेत्यंतं चित्तैकाचित्तमाथिनी ॥ ९ ॥ नापचीयेतो किंचिन्नोपचीयेत तत्त्वतः ॥ अव्ययत्वाच्च पूर्णत्वाद्वा निवृद्धं तत्त्वञ्चि ॥ १० ॥
समास्थित इत्यर्थः ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ अनीश्वरमस्त्वतंत्रम् ॥ कालयेन्न कालयेन्नाशोदितयावत् ॥ ६ ॥ अभाविनोऽसतः पदार्थस्य ॥ भावेनः सतः पदार्थस्य ॥ तदुक्तमीदरेण ॥ नासतो
विद्यते भावो भावो विद्यते सतः ॥ उभयोरपि दृष्टे तत्त्वतस्तनयोस्तत्त्वदर्शिमिति ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ नापचीयेत न वयेत ॥ नोपचीयेत न वयेत ॥ एतदेवेतु पूर्वमुक्तं स्पष्टायति ॥ अव्ययत्वादिति ॥

अव्ययत्वाद्धानिर्नास्तिरूपादृद्धिर्नास्तीत्यर्थः ॥ १० ॥ यद्यस्मात् ॥ ११ ॥ रीढिदमवज्ञातम् ॥ वीदितमिविपठोपेक्षार्थः ॥ १२ ॥ हेडनेतिडलोपेक्षत्वात् ॥ प्रतिष्ठाभ्याजनं किं ज्ञाने
त्यर्थः ॥ उद्गतिविमर्शवोधनेना ॥ १३ ॥ अभिमानधनायेनेलब्धरीढाः प्राप्तावहेलनाः ॥ १४ ॥ यन्श्रेष्ठगयास्याकेवलमिविवा ॥ १५ ॥ महाकालः सर्वहारकृत्यर्थः ॥ महाकालोद्देशः ॥

अहोवराकः संसारः कृभविष्यत्यनीश्वरः ॥ आरभ्याद्यादिननवामचिष्यत्वेकपिपथत् ॥ ११ ॥ यतः प्रजापतिद्वेष्टेनत्वामाहूतवान्कतौ ॥ ते गह्वरीदि
तंदृष्ट्वा देवैषिभुज अपि ॥ १२ ॥ तव रीढां करिष्यति किमैश्वर्येण रीढिनाम् ॥ प्राप्तावहेडनालोको जितकालभया अपि ॥ अथैश्वर्येण संपन्नाः प्रतिष्ठाभ्याजनं
किमु ॥ १३ ॥ महीयसा युषांतयां वसुभिर्भूरीभिश्च किम् ॥ येऽभिमानधनानेह लब्धरीढाः पदपदे ॥ १४ ॥ अचेतनाश्च साक्षाज्जीवन्तोऽपि न जीये ॥
अभिमानधनान्यारंभोऽपि नुसासती ॥ १५ ॥ यात्वद्दिनिंदां श्रवणात्तृणचक्रैस्त्वजीवितम् ॥ इत्याकर्ष्य महाकालः सत्यगज्ञात्वा सती व्ययम् ॥ १६ ॥
सत्यमुने सती देवी तृणीचक्रैस्त्वजीवितम् ॥ जोषस्थिते मुने तत्र तन्महाकालसाध्यसात् ॥ १७ ॥ रुद्धातीव क्रुद्धो भृद्भुकोऽपि भिदीपितः ॥ ततस्तत्कोपजह्नु
ह्वेरा विरासीन्महाद्युतिः ॥ १८ ॥ प्रत्यक्षः प्रतिमाकारः कालमृत्युप्रकंपनः ॥ उवाच च प्रणम्यैश्वर्यं शुशुङ्गो महतीं दधत् ॥ १९ ॥ अह्निदिहि पितः किं ते कर्तव्यं
मुत्तमम् ॥ ब्रह्मांडमेककलं करवाणित्वदाज्ञया ॥ २० ॥ पिबाभिर्चाणिवान्स्माप्येकेन बुलकेन वै ॥ रसातलं वा पातलं पातालं वा रसातलम् ॥ २१ ॥
त्वदाज्ञानयामी शिविनिम्यस्वहेलया ॥ सलोकपालमिदं वाधृत्वा कैशैरिह नये ॥ २२ ॥ अपि कुंठनाथश्चेत्तत्साहाय्यं करिष्यति ॥ तदा तं कुंठिताहं
च करिष्यामि त्वदाज्ञया ॥ २३ ॥ दनुजादि तजाः कैवैराकारणदुर्बलाः ॥ तेषु चोक्तदत्तकोपि यत्ते तं प्रणिहन्म्यहम् ॥ २४ ॥ कालं बध्नामि वां रथेभ्यः
वार्मस्युमर्थे ॥ स्थावरेषु चरेष्वत्रमयि कुद्वेरणं गणे ॥ २५ ॥ त्वद्वलेन मे हरा ननकोपि रथेभ्यः ॥ मम पादलाघातादेतद्वैक्षेणिमंडलम् ॥ २६ ॥
कदलीदलवद्वाताद्देते रसातलम् ॥ चूर्णिकरो मिदं देदधाता च वै त्कुलचलात् ॥ २७ ॥ किंबहूनेने दद्यान्नाममासाध्यं न किंचन ॥ त्वत्पादेषु ॥
साद्यकृतं विद्वद्यद्यचितितम् ॥ २८ ॥

कालमृषिकम्भक्षहत्यादिश्रुतिस्मृतिभ्यः ॥ १६ ॥ सत्यमित्याद्याहितोषः ॥ जोषतूष्णीमिति शुहोक्तिः ॥ १७ ॥ १८ ॥ प्रतिमाकारः पर्वतादिः समुद्रतुल्योत्तलिकाकारः ॥ अभूतो मनेयम् ॥ १९ ॥
कर्तव्ये कोमि ॥ २० ॥ २१ ॥ विनिमयपरित्यक्त्य ॥ स्वहेलया स्वीयलीलया ॥ आशुहेलयेति कविचि ॥ २२ ॥ २३ ॥ तेषु मध्ये ॥ प्रणिहन्मि प्रकंपयेति नदिनिम् ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥

कृतं कुर्यान्मनतामिव संसादितकार्यमिव ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ अवास्तुजस्तृषात् ॥ अशीस्तुजदितिकचित् ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ आबुडडडाः समग्रा इत्यर्थः ॥ विधूताः
कंपिता उत्पादिता इति वा ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ अचिखनखनयामासुः ॥ वैनिश्चितं प्रसिद्धौ वा ॥ विवेदीरिति गोपि सप्तस्वार्थः ॥ पृषद्वि ॥ ३८ ॥ दध्वं बुध्वं सयामासुः ॥ ३९ ॥ दुबां दुगादीनां

इति प्रतिज्ञांतस्य शः श्रुत्वा कृतममन्यत ॥ कृतकृत्यामिवात्यंतं मुदा प्रयुवाच च ॥ २९ ॥ महावीरसिरेभद्रममसर्वगणेष्विह ॥ वीरभद्राख्यया त्वंहि प्रथि
तिं परमांज ॥ ३० ॥ कुरु मे सत्वरं कार्यं दक्षयज्ञं शंयनय ॥ येत्वांतत्रावमन्यं ते तत्साहाय्यविधायिनः ॥ ३१ ॥ ते त्वयाप्यवमंतं व्यद्वज्जुमुत्र भो दय ॥
इत्याज्ञां मूर्ध्नि चाधाय सततः परमे श्वरीम् ॥ ३२ ॥ हरं प्रदक्षिणीकृत्य जग्मि वानतिरं हसा ॥ ततस्तदनुगाग्ं शुः स्वनिः वाससमुद्भूतात् ॥ ३३ ॥ शतको
टि मितानुश्रान्गणानन्यनानवांसृजत् ॥ ते गणवीरभद्रं तं यांतं केचिन्पुरगेताः ॥ ३४ ॥ केचित्तदनुगाज्जाताः केचित्त्पाथगययुः ॥ अंबरतैः ससाक्रांतं ते
जो विजितभास्करीः ॥ ३५ ॥ शृंगाग्राणि गिरिणां च कैश्चिदुत्पादिता निवै ॥ आवडमूलाः कैश्चिच्च विधत्तैश्च शिलोच्चयाः ॥ ३६ ॥ उत्पद्यमहतो वृक्षान्के
चित्प्राप्तामसांगणम् ॥ कैश्चिदुत्पादिता यथाः केचित्कुंडान्यपूपुरच ॥ ३७ ॥ मंडपं ध्वंसयामासुः केचित्कोथोद्धुराणाः ॥ अचीखनखं वेदः श्वेकं विद्वे
शूलपाणयः ॥ अभक्षयन् दवाप्यन्येषु षडाज्यं पंपुः परे ॥ ३८ ॥ दध्वं सुरगशींश्च केचित्पर्वतसन्निभान् ॥ केचित्प्रायसाहाराः केचित्द्वैरिपायिनः ॥
॥ ३९ ॥ केचित्पक्वान्नापुष्टां गायज्ञपात्राण्यवृणयन् ॥ अमोदयन् नुचं दंडान्केचिदोर्दरां लिनः ॥ ४० ॥ व्यमंजच्छकटान्केचित्पशून्केचित्दजीगि
लन् ॥ अग्निनिर्वापयामासुः केचिदत्यग्नि तेजसः ॥ ४१ ॥ स्वयंपरिदुषु ध्वान्येदुक्कुलानि मुदुश्रुताः ॥ जपदुःकेचनपुरातानां पर्वतं दृष्टम् ॥ ४२ ॥ एके
नच भगो देवः पश्यश्चक्रे विलोचनः ॥ पूष्णो दंतावलीमन्यः पातयामास कोपितः ॥ ४३ ॥ यज्ञः पलायितो दृष्टः केन चिन्मृगरूपधृच्छ ॥ शिरो विरहितश्चक्रे ते
नच केण दूतः ॥ ४४ ॥ एकः सरस्वतीं यांतीं दृष्ट्वा निर्नासिकां व्यधात् ॥ अदितेरोऽमुदकोऽस्मिन्नावन्येन कोपितः ॥ ४५ ॥ अयं ऋणो बाहुमुगलं तथोत्पाटि
तवानपरः ॥ अग्रेरुत्पाटयामास कश्चिच्चिह्नं प्रसह्य च ॥ ४६ ॥ चिच्छेदवायोर्विपणं पणं दोन्यः अतापवान् ॥ पार्श्वयित्वा यमं कश्चित्कोधं दर्शयति दृष्टवात् ॥ ४७ ॥

मित्यर्थः ॥ मुवादींश्चेति कचित् ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ केन विधेव दृष्टस्तेत्यर्थः ॥ ४४ ॥ निर्नासिका व्यधाद्विगतनासिकामकरोत् ॥ ४५ ॥ पार्श्वयित्वा वद्व ॥ ४७ ॥

राजतइतिराजविज्जनाशस्तस्यदेशमाज्ञामिति ॥ ६९ ॥ कथंनमकरणे ॥ स्वयमितिकचित् ॥ स्वयमितिकचित् ॥ तत्रस्वयंवलादियेव ॥ ७० ॥ दृष्टिभयैवक्रदक्षेणैव ॥ ७१ ॥ अयैतिरिति ॥ अयेत्यर्णतरम् ॥ तैःप्रसिद्धैर्नद्विंशेप्रमुखैःप्रयैःशैभिःपार्षदैर्विष्णोराशुःप्रासुनदनदग्बलहृणाद्यास्तित्प्रयमात्मनोऽतिविमोक्षयमियेवंगदित्वाशिताःस्तोरोसंश्रमभयद्वेकेणुत्तमाददानगुहानाः पाशकीपशुनर्वाधिनीपशवोयथापुलेनगुण्डुलिततादृश्यामापिताःप्रापितहाइत्यर्थः ॥ चक्रेणेतिपाठेणगदित्वाग्दमिभ्युक्ताः ॥ अस्यथैवतुच ॥ चक्रेणेपलक्षिताश्चक्रद्वस्तावपत्यर्थः ॥ दैवप्रसामलसु ॥

योसिसोस्यहमप्यत्रदक्षरक्षणदक्षधीः ॥ पश्यामितवसामर्थ्यकथंदक्षरिष्यसि ॥ ७० ॥ इत्युक्तोवीरभद्रः सतेनैशाङ्गधन्वना ॥ प्रमथान्दृष्टिभंग्यैवप्रे
रयामाससंगरे ॥ ७१ ॥ अथतैः प्रमथैर्विष्णोरेगुगागदितारणे ॥ आदृशानास्तुतुणंवक्रेणापिताः पशवीदशम् ॥ ७२ ॥ ततस्तादृश्यशः क्रुद्धस्त्वैकैकं
रणमूर्धनि ॥ सहसेनसहसेनबाणानांहृद्यताडयत् ॥ ७३ ॥ तेभिन्नवक्षसः संवेगणारुधिरवर्षिणः ॥ वासतैर्कैकुशोभंगपरिप्राप्तूरणाजिरे ॥ ७४ ॥
श्रुतंइहवामतांगाः श्ववंतइवपर्वताः ॥ मदेनधातुरागेणमिश्रैः शुशुभिराणाः ॥ ७५ ॥ ततः प्रहस्यगणोऽब्रवीद्विंकुठनायकम् ॥ देशाङ्गधन्वजनैर्वातंत्रजां
गणपंडितः ॥ ७६ ॥ परंयुध्यसिदैत्यैर्द्रोतैर्वैद्रेनैर्पाषैः ॥ इत्युक्त्वावीरभद्रेणमुंडीकलितकरे ॥ ७७ ॥ गदिनाऽथगदातूणैर्दैत्यैर्दुगिरिरेजुक्रुत् ॥ ततः
प्रहतवान्वीरोऽभुण्ड्यांतंगदाधरम् ॥ ७८ ॥ तदंगसंगमासाद्यविद्वेशतथातया ॥ कौमोदकीप्रहारेणवीरभद्रप्रतापिनम् ॥ ७९ ॥ जयानवाशुदेनेपि
तस्माज्ज्ञातव्रेदनम् ॥ ततः खट्वांगमादायगदाहस्तंगदाधरम् ॥ ८० ॥ आताड्यसव्यदेदिंगदांभूमावपातयत् ॥ कुपितोयंयुद्धेवीर्येकेणताडयद्वा ॥ ८१ ॥
॥ ८३ ॥ सचचक्रंसमागच्छद्दृष्ट्वासस्मारशंकरम् ॥ शंकरस्मरणाच्चक्रमंनवक्रत्वमाप्यच ॥ कंठमासाद्यवीरस्यसम्यजंतंमुदर्शनम् ॥ ८२ ॥ तेनचक्रे
णशुभेनितरांगसंगणेश्वरः ॥ वीरलक्ष्म्यावृतइवसमरेविजयश्रजा ॥ ८३ ॥ ततः सुदर्शनं दृष्ट्वा तत्कंठाभरणहरिः ॥ मनावसचक्रितं स्थित्वा ततो जग्रहानं
दकम् ॥ ८४ ॥ सनंदकंकरंतस्यप्रोद्यंतंमधुविद्धिषः ॥ पश्यतादिविसिद्धान् सन्तंभयामासदुक्रुता ॥ ८५ ॥ अभ्यधावचचवेगेनपृहीतवाशूलमुज्ज्वलम् ॥
यावज्वांसांतिहर्तावदाकाशवाचया ॥ ८६ ॥ वारितो गराजः समाक्रापीः साहसंतिविति ॥ ततस्तमपहायाशुवीरभद्रो गणोत्तमः ॥ ८७ ॥

॥ ७२ ॥ एकैकाङ्गम् ॥ ७३ ॥ मिश्रमिदयतुरागसैः द्वैरितिगोषः ॥ समैरितिगोषः ॥ ७४ ॥ गणपेविरमद्भः ॥ ७५ ॥ कलितमर्द्विता ॥ सुमुदयश्चाविरोपण ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ तदङ्गसंगहरेद्वैरसमीप्यम् ॥ विद्वेद्विदीर्णा ॥ तथागदया ॥ विपफालयतुसैत्तिकचित्त ॥ ७९ ॥ अज्ञातोदनेनयेननम् ॥ मनगापयवेदनाभितिकचित्त ॥ खटवागमसङ्खविगेषम् ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ दुकृताङ्काङ्गण ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥

बुद्धिपूर्वकानिदित्वायेति॥ सहायिनः साहाय्यकारिणः ॥ इत्याकर्ण्येत्यारभ्य प्राप्य दक्षमित्यादेः प्राक्तनस्य ग्रंथस्यायमभिप्रायः ॥ स्वात्मनो विधेश्वरयोर्विष्णुः स्वरेदृश्याद्युक्तोः ॥ सानो विवेकः ॥
 अतएवात्माभिस्मर्य दक्षस्याज्ञाकतुर्वीरः प्रदस्समासमर्थजिज्ञासापूर्वकमानिदेयः ॥ स्वयत्तस्य शृणुष्व स दक्षस्य साहाय्यविवेकम् ॥ अतएव तत्रित्यभिप्रायसि विद्यायामयमवस्थाचक्रे ॥ यथापः सुगमसूत्रे
 पात्राणां पत्रायां वायाः स्वशिष्यस्य च भोष्मस्य साहाय्यमानदनाय युद्धं मोहं राजं स्वस्वीकृतवानिति ॥ अन्यथाऽजीभत्वापत्तेः ॥ तदुक्तं हे विवेकं पात्रेण ॥ नूनमात्रेच्छया ब्रह्मन्कृतवान्ही ॥ यि २० ॥
 को हि मदीहं दुःखं तोरणेनारपणं प्रभुमिति ॥ अतो वैष्णवैर्नानास्वेदनीयमिति ॥ दर्शयिष्यामि ॥ भविष्यति ह विवेकः स्वाशितोपि परादुःखः ॥ एवमुक्त्वा तु विश्वविगमतापो न विधितुं गतः ॥ ८० ॥
 प्राप्य दक्षं विनद्योच्चैर्धिक्षाभिश्चरन्निदं कम् ॥ यस्य दृष्टस्तस्य पत्तिर्यत्र देवाः सहायिनः ॥ सकथं सेश्वरकर्मनकुशं दिशं दधत् ॥ ८८ ॥ यत्नारभ्येन सन्नि
 यमवतानिदितः शिवः ॥ वृणयां भितदास्यते च पदाभिः समन्ततः ॥ ८९ ॥ इत्युक्त्वा तस्य दक्षस्य हरपाख्यभाषिणः ॥ चिच्छेदद्वन्द्वीरश्च पेशत दत्तः ॥
 ॥ ९० ॥ ततस्त्वदिति मुख्यानां मिलितानामहेतस्वे ॥ त्रोटयामास कर्णदीन्यंगप्रत्यंगकानि च ॥ ९१ ॥ वेणीदंडाश्च कर्सांचितेन च्छिन्नामहा ॥
 कर्सांचिचकराश्छिन्नाः कर्सांचित्कर्तिताः स्तनाः ॥ ९२ ॥ नासाण्डांस्तथान्यासां पाटयामास पार्श्वः ॥ चिच्छेदचंगुलीश्चापितथान्यासां शिरः ॥
 ॥ ९३ ॥ येयनिर्निदुर्वैशेये च शुश्रुस्तदा ॥ तेषां जिह्वाश्रुतीः कोपादच्छिन्नाः करोद्धिवा ॥ ९४ ॥ केचिदुद्धृविताग्रोपशायित्वा दङ्गले ॥ अक्षे
 स्वयतो दक्षस्य दुर्धियः ॥ हित्वा महेश्वरममून्सोपश्यदधिकं ब्रिज्वात् ॥ ९७ ॥ तानि कुण्डानि ते यथास्ते संभाः सचमंडयः ॥ तावेद्यस्तां निपात्राणि ता
 स्य ततो दक्षस्य दुर्धियः ॥ ९८ ॥ ते च वैयज्ञसंभारास्ते ते यज्ञप्रवर्तकाः ॥ ते रक्षपालस्ते मंत्राविने शुहलयाऽखिलाः ॥ ९९ ॥ स्तोकेनैव हि कालेन यथार्थिः परव
 चनात् ॥ अर्जितानश्रुतिशिप्रदक्षसंप्रहृताऽशिवा ॥ १०० ॥ नीतिमहाकृतौ तेन सगणेन दर्शयाम ॥ विधिर्विधिविलोपाच्च हरविज्ञाय चानयत् ॥ १
 तत्रयमत्र त्रयः सोमूहीदक्षः शिववर्जितः ॥ आयतेथमहादेवीरभद्रौ तिलजितः ॥ २ ॥ नत्वानिर्किंचिदवदेव सर्वमेवैस्त्वयम् ॥ प्रसाद्येद्वैवदेशसुरा
 ध्वोऽब्रवीत्सुनः ॥ ३ ॥ अपराध्यव्ययं दक्षः संप्रसाद्यः कृपानिधे ॥ यथापूर्वसुनमून्सर्वान्कारयंशंकर ॥ ४ ॥ यथाविधिः प्रवर्तते वैदिकः पुनरेतद्दि ॥
 तथाज्ञादीयतां शंभो कर्मसिद्धयतिसे श्वरम् ॥ ५ ॥ अनीश्वरासु सर्वासु क्रियासु परमेश्वर ॥ एवमेव भवंत्येव विघ्नजाताः सहस्रशः ॥ ६ ॥
 ॥ ८९ ॥ १०० ॥ अंगप्रत्यंगानि धंगमणानि ॥ ९१ ॥ कर्तिताश्छिन्नाः ॥ ९२ ॥ १३ ॥ शुश्रुः शुभ्रतः ॥ ९३ ॥ मुसुदुरित्काचित् ॥ जिह्वाऽच्छिन्नत् ॥ ९४ ॥ उद्धृविताः
 भूयस्य शिष्यास्तथास्यापिता इत्यर्थः ॥ अथो मुखश्च केचिदुद्धृविता इत्यव्ययः ॥ केतत्राह ॥ ९५ ॥ १६ ॥ १०१ ॥ १८ ॥ हेलया ईश्वरस्य वीरः प्रदस्सवेति शेषः ॥ ९९ ॥ अशिवायमंगल
 रूपा ॥ न विघ्नो विघ्नोऽश्वपस्यामिति ॥ १०० ॥ १ ॥ ईदं दर्शयः ॥ विष्णुतिरस्करो गिषि विमर्षाविमर्षो लजितः ॥ २ ॥ ३ ॥ संसमाद्यः सम्यक्प्रसादं प्राप्य प्राणीयः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥

॥७॥ ८ ॥ ९ ॥ बौद्धैरभद्रम् ॥ प्रकल्पयसंवादय ॥ प्रकल्पयन्नित्काचित् ॥ ११० ॥ ११ ॥ १२ ॥ हिमप्रसंहिमालयंनमस्यमितियावत् ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ कांक्षाकांक्षा ॥ विचारतोवराकोयंदक्षोभक्ततरस्तव ॥ कुर्वन्त्योऽनीश्वरकर्मपरदृष्टातंगतः ॥ ७ ॥ अन्योपियोमहेशानंहित्वाकर्मकरिष्यति ॥ तस्यतत्कर्मसंसिद्धिर्दक्षस्येवभविष्यति ॥ ८ ॥ अतो न काश्चित्किंचिच्चक्राचिक्तर्मविनाशिवम् ॥ विधास्यतिनिश्यास्यदक्षस्येदक्षचेष्टितम् ॥ ९ ॥ विधीरितमिति श्रुत्वास्मत्त्वा देवोमहेश्वरः ॥ वीरमाज्ञापयामासयथापूर्वप्रकल्पय ॥ ११० ॥ वीरभद्रोपितत्सर्वशर्वाज्ञाप्रतिपद्य च ॥ विनादक्षस्यवदनंयथापूर्वमकल्पयत् ॥ ११ ॥ ईश्वरयेविनिर्दितैर्मूकाः पशवोऽधुवम् ॥ ततो मे षमुवंदंक्षवीरभद्रो गणोव्यधात् ॥ १२ ॥ देवो ब्रह्माणामापृच्छयधर्माद्वाहस्थयत् श्रुतः ॥ सपार्षदो हिमप्रस्थं जगाम तपसेततः ॥ १३ ॥ अनाश्रमवतापुंसायतः कालोभनागपि ॥ मुधाकलयितव्योनतस्माच्छ्रेयः सदाश्रमः ॥ १४ ॥ अतः ससर्वतपसां फलदत्तामहे श्वरः ॥ तपश्चचारसगणो ब्रह्मादंस्त्वशिक्षयत् ॥ १५ ॥ हरनिंदासमुद्रूतपापपंकुसुदुस्त्यजम् ॥ यदिक्षालयितुं कांक्षातदा वाराणसीव्रज ॥ १६ ॥ प्राप्य वाराणसीपुण्यां महापापौघहारिणीम् ॥ कुरुलिंगप्रतिष्ठातृत्वेन शंसुःस्तुष्यति ॥ १७ ॥ तुष्टे महेश्वरे तुष्टं जगदेतच्चराचरम् ॥ नान्यजपापैर्तं तु विना वाराणसीपुरीम् ॥ १८ ॥ ब्रह्महत्यादिपापानां प्रायश्चित्तमनीषिभिः ॥ प्रोक्तं न हरनिंदायास्तत्र काश्चेकवलम् ॥ १९ ॥ काश्यालिंगप्रतिष्ठायैः कृताऽनलुकृतात्माभिः ॥ सर्वैधर्माः कृतास्तैस्तु तेष्वपुरुषार्थिनः ॥ १२० ॥ इत्याकर्ण्य विधेर्विक्रयं दक्षः प्राप्याथ सत्वरम् ॥ अविमुक्तं महाक्षेत्रं तं तापसं तपः ॥ २१ ॥ संस्थाप्य लिंगं विधिवल्लिङ्गाराधनतत्परः ॥ नवत्तिलिङ्गादपरसर्किंचिज्जगतीतले ॥ २२ ॥ दिवा निशं महेशानं परिश्रौतिसमर्चति ॥ नमति ध्यायतीत्ये तदक्षोदक्षप्रजापतिः ॥ २३ ॥ एकचित्तस्य दक्षस्य ध्यायतो लिंगमैश्वरम् ॥ समाः सहस्रमगमन्मिमतं द्वादशसख्यया ॥ २४ ॥ मेनाग्रावत्सती प्राप्य हिमाचलपतिव्रताम् ॥ उमा रूपान्तिपसापार्तिप्रापिपानाकिनम् ॥ २५ ॥ तावत्सदक्षस्तपसिन्श्च लोलिङ्गमार्चयत् ॥ ततः कार्शसमासाद्य सहस्रत्रिगिरिद्रुजा ॥ २६ ॥ दृष्ट्वा तं निश्चलदृढं शिवलिंगार्चनरतम् ॥ हरं व्यजिज्ञापदेवी क्षीणोऽयं तपसाविभो ॥ २७ ॥ प्रसादय कृपासिंधो वरणेन प्रजापतिम् ॥ इत्युक्तोऽपुर्णयाशंसुः प्राह तं दक्षमीशिता ॥ २८ ॥ वरं ब्रूहि महाभागदास्यामि मनसेऽपि सतम् ॥ इतीशोदितमाकर्ण्य प्रणम्य बहुरोहम् ॥ २९ ॥ स्तुत्वा नानाविधैः स्तोत्रैः प्रसन्नो दक्ष्य शंकरम् ॥ प्रोवाचे देवैश्च शंखदिद्यो वरोमम ॥ १३० ॥ तत्त्वदीयपदं द्वंद्वे निद्वंद्वान्नास्ति रस्तु मे ॥ इदंच ते महालिंगं नमयाऽन्नप्रतिष्ठितम् ॥ अस्मिंल्लिंगे त्वयानाथस्थायतव्यं सर्वदेवहि ॥ ३१ ॥

॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ १२० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ व्यजिज्ञापदिज्ञापितवती ॥ पाठोत्तरऽडमावार्कः ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ १३० ॥ तत्तदा ॥ निद्वंद्वान्

व्यभिचारिणी ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ अपराधालयोऽपराधोऽश्रयः ॥ १३९ ॥ ॥ इति श्रीरामानंदकृतयाकाशीसहस्रशतिकायां नवशतितमोऽध्यायः ॥ ८९ ॥ ॥ १४० ॥ ॥ काव्यायेन वनस्याख्ये सर्वकौषिकदक्षके ॥ पार्वतीभ्यः समाहात्म्यं वर्णयति तिमिरहरे ॥ १ ॥ पार्वतीभ्यः शोभां चिपृच्छति ॥ पार्वतीति ॥ प्राकृत्यर्थः ॥ २ ॥

मया पराद्वयदेवतस्त्वित्यं कृपानिवे ॥ एतएव वराः संतु किमन्यैरुतमयैः ॥ ३२ ॥ इति श्रुत्वा महदेव प्रसन्नो तितरां भवः ॥ प्रोवाच च युद्धं कृतं तत्तथास्तु न चान्यथा ॥ ३३ ॥ अन्यच्च तैर्वदं द्वातच्छृणुष्व प्रजापते ॥ यत्त्वया श्रुतिं तालंगमेतद्देशे शराभिधम् ॥ ३४ ॥ अस्य संसेवनात्पुंसां पराधसहस्रकम् ॥ क्षमिष्ये ह न संदेहस्तस्मात्पुंज्यामिदं जनैः ॥ ३५ ॥ त्वं तु लिगा र्चनां द्वात्सर्वान्यो भविष्यसि ॥ परार्धद्वितयं तिततो मोक्षमवाप्स्यसि ॥ ३६ ॥ इत्युक्तो देवदेवेशस्तस्मिन्मिच्छे ग्लग्नयौ ॥ दशोपगतवान् गृहं परिप्राप्तमनोरथः ॥ ३७ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ इत्यगस्त्यसमाख्यातो देवेशः सहस्रमुद्रकः ॥ यं श्रुत्वा मुच्यते जंतुरपराधशतैरपि ॥ ३८ ॥ श्रुत्वा ख्यानमिदं पुण्यं दक्षेऽक्षरसमुद्रवम् ॥ नरे न लिप्यते पापैरपराधालयोपि हि ॥ ३९ ॥ ॥ इति श्रीरामदेव महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखंड उत्तरार्धे देशेश्वरप्रादुर्भावेनामनवाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८९ ॥ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ ॥ पार्वती हृदयानंदं पार्वतीशसमुद्रवम् ॥ कथयेह यदुद्दिष्टं भवता प्रागवापहम् ॥ १ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ शृणु वगस्त्येदमनादिशालयः पतिव्रता ॥ ॥ निरिद्रजं सुतामाह पुत्रितेस्य महेशतुः ॥ २ ॥ किं स्थानं वसतिर्वाकां बंधुवैत्सिकिचन ॥ प्रायोद्धनं जामातुरस्य क्रोपि च कुत्रचित् ॥ ३ ॥ निशम्येतिक्रमो मातुरतिद्वीणा गिरिद्रजा ॥ आसादावसरं शंभुं न त्वागौरीव्यजिज्ञापत् ॥ ४ ॥ मया श्वश्रूहं कंतागम्य मद्यविनिश्चितम् ॥ नाथात्र नैव स्वस्त्यनयमां संनिकेतनम् ॥ ५ ॥ गिरिद्रजा गिरि श्रुत्वा गिरिश इति तत्त्ववित् ॥ हित्वा हिमगिरिं प्राप्तां निजमानदकाननम् ॥ ६ ॥ प्राप्या नंदवनं देवीपराय नंदकारणम् ॥ विस्मृत्य पितृसंजातानंदरूपिणी ॥ ७ ॥ अथ विज्ञापयाच क्रौरी गिरिश मे कदा ॥ अच्छिन्नानं संदेहं कुतः क्षेत्रतद्दद ॥ ८ ॥ इति गौरी श्रुत्वा प्रमुवाच पिनाकधृक् ॥ पंचकोशपरीमाणेक्षेत्रे स्मिन्सुक्तिसन्नि ॥ ९ ॥

सतीमिति गोपसतीपतिव्रतापूज्यमाना तत्राग्नीमिति वा ॥ २ ॥ किं स्थानं कंदशः ॥ वसतिर्वाका ॥ गृहं शक्तिम् ॥ ३ ॥ अतिद्वीणा तिस्रो गलजिना ॥ ४ ॥ ५ ॥ तत्त्ववित् इराभायवित् ॥ सर्वज्ञ इति वा ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥

एकैकमैकस्यलिंगस्य ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ आपिप्राप्ता ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ यच्छेद्यच्छति ॥ १७ ॥ १८ ॥ २० ॥ तदेहवसितिवेकं
देहेनपुजाकृतातस्यावसानमित्यर्थः ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

तिलांतनंदेव्यस्तिविनालिंगादिहुत्रचित् ॥ एकैकपरितोलिंगक्रोशक्रोशंचयावनिः ॥ १० ॥ अन्यत्रापिहसादेविभेदानंदकारणम् ॥ अत्रानंदवने
विपरमानंदजनमनि ॥ ११ ॥ परमानंदरूपाणि सतिलिगान्यनेकशः ॥ चतुर्दशसुलोकेषु कृत्तिनोयवसनिहि ॥ १२ ॥ तैश्च जगज्जेलिगनिहृत ॥ १३ ॥
कृतकृत्यता ॥ अत्रयेनमहादेविलिंगसंस्थापितमम ॥ १३ ॥ वेत्तितच्छ्रेयसःसंव्याशेषोपिनिवेशवित् ॥ १४ ॥ परिच्छेदव्यतीत्यनानंदस्यपुका
रणम् ॥ अतस्त्विदंपक्षत्रलिंगधूयोभिरद्विजे ॥ १५ ॥ निशम्येतिमहादेवीपुनःपादौप्रणम्यच ॥ देहानुज्ञांमहादेविलिंगसंस्थापनायमे ॥ १६ ॥ पारुराज्ञां
समासाद्ययच्छेद्यःपतिव्रता ॥ नतस्याःश्रेयसोहानिःसर्वतैपिकदाचन ॥ १७ ॥ इतिप्रसाद्यदेवेशमज्ञांप्राप्यमहेशितुः ॥ लिंगसंस्थापितोत्तरां
देवसमीपतः ॥ १८ ॥ तल्लिगदर्शनात्पुसां ब्रह्मत्यादिपातकम् ॥ विलीयतनसंदेहोदेहबंधोपिनोपुनः ॥ १९ ॥ तत्रलिंगेवरोदतोदेहदेवमयपुनः ॥
निशामयमुनेतंतुभक्तानांहितकाम्यया ॥ २० ॥ लिंगंयःपार्वतीशाख्यंकाश्यांसंभूजयिष्यति ॥ तदेहवसितिप्राप्यकार्णालिगंयविष्पति ॥ २१ ॥
काशीलिंगत्वमासाद्यमावेवातुप्रवेक्ष्यति ॥ चैत्रशुक्लतृतीयायांपार्वतीशसमर्चनात् ॥ २२ ॥ इहसोभाख्यभोगोतिपरत्रचक्षुर्भोगति ॥ पार्वतीवत्त
ध्ययोषिद्विपुरुषोपिवा ॥ २३ ॥ नगर्भमाविशेद्वयोभवेत्सोभायभाजनम् ॥ पार्वतीशस्यलिंगस्यनामापिपुद्गलतः ॥ २४ ॥ अजिन्मसहस्रसंज्ञां
क्षयतितत्क्षणात् ॥ पार्वतीशस्यमाहात्म्यंयःश्रोष्यतिनरोत्तमः ॥ ऐहिकसुष्मिकामांसप्राप्स्यतिमहामतिः ॥ २५ ॥ ॥ इतिश्रीस्कां, ॥
राणएकाशीतिसाहस्र्यांसंहितायांचतुर्थेकाशीखंडउत्तरार्धेपार्वतीशवर्णनानमनवतितमोऽध्यायः ॥ १० ॥ स्कंदउवाच ॥ ॥ पार्वतीशस्यपुं
थितस्तेभयानव ॥ मुनेनिशामयेदानांगेऽश्वससुद्रवम् ॥ १ ॥ यंश्रुत्वायत्रकुत्रापिगंगाक्षानफलंलभेत् ॥ चक्रपुष्कगणिनीर्नयद्वं ॥ २ ॥
॥ २ ॥ तेनदैलीपिनासार्धमास्मिन्नानंदकानने ॥ क्षेत्रप्रभावमतुलंज्ञात्वांशुपरिग्रहात् ॥ ३ ॥

तितमेऽध्यायेऽतिशुद्धे ॥ गंगेश्वरस्यमाहात्म्यंष्वेतेपापहृत्परम् ॥ १ ॥ अनुवादपूर्वकंगंगोत्पत्तिकथयति ॥ पार्वतीशस्येति ॥ २ ॥ तदेवउत्तरार्धेनयद्वं ॥ ३ ॥

दिलीपस्युपेणमपीरियेन ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ ॥ इतश्चागमानंदद्वारांशकाशिवंडीकायामेकनवतितमोऽध्यायः ॥ ९१ ॥
 द्विदुद्धनवतितमोऽध्यायस्यैवोपविनामिनि ॥ नर्मदेशस्यमाहात्म्यवर्णयतिविशुभप्रसम् ॥ १ ॥ नर्मदेशोत्पत्तिकथयति ॥ नर्मदेशस्येति ॥ १ ॥ २ ॥ कृष्णदाः पुण्यदाऽयः ॥ ३ ॥ ४ ॥ शुभेष्टद्विषः ॥

स्मृत्वालिंप्रतिष्ठायाः कार्यालोकोत्तरफलम् ॥ गंगयास्थापितंलिङ्गंविशेषात्तर्तुतः शुभम् ॥ ४ ॥ गौश्वरस्यलिङ्गस्यकार्श्याद्विःसुदुर्लभा ॥ तिर्यो
 देशहरार्याचयोगेशंसमर्चयेत् ॥ ५ ॥ तस्यजनमसहस्रस्यापापंक्षीयतेक्षणत् ॥ कलौगंगेऽंश्रुलिङ्गंमुद्रप्रायंमविष्यति ॥ ६ ॥ तस्यसदृशंरुक्तां
 जायतेपुण्यहेतवे ॥ दृष्टंगेऽंश्रुलिङ्गेनकार्श्यामुदुर्लभम् ॥ ७ ॥ प्रत्यक्षरूपिणीगंगेतेनदृष्टानसंशयः ॥ कलौसुदुर्लभांगंसासर्वकल्मषहारिणी ॥ ८ ॥
 भविष्यतिनसंदेहोभिन्नावरुणनंदन ॥ ततोऽपितिर्यसंप्राप्तकार्श्यायंतसुदुर्लभा ॥ ९ ॥ ततोऽपिदुर्लभंकार्श्यालिङ्गंश्रुगंगेऽंश्रुविषयम् ॥ यस्यसदृशंमुद्रांश्रु
 वेत्तापक्षयायवै ॥ १० ॥ श्रुत्वागंगेशमाहात्म्यंनरोनिरीयेवेत् ॥ लभेद्धपुण्यसंभारंचितंचापिगच्छति ॥ ११ ॥ इतिश्रीस्कांदेयहापुराणसंस्कृति
 तिसाहस्र्यासंहितायांचतुर्थकाशीखंडउत्तरार्धेगंगेश्वरमाहिमाख्यानंनारैकनवतितमोऽध्यायः ॥ ९१ ॥ ॥ स्कंदउवाच ॥ ॥ नर्मदेशस्य ॥ लोत्तम्
 कथयामिमुनेन ॥ यस्यस्मरणमात्रेणमहापातकसंशयः ॥ १ ॥ अस्यवाराहकल्पस्यप्रवेशेषुनिपुणैः ॥ आष्टच्छिकासिचिच्छेद्यावदतोत्तमंमृकंडम् ॥ २ ॥
 मार्कंडेयउवाच ॥ ॥ शृणुध्वंमुनयः सर्वसंतिनद्याः परशतम् ॥ सर्वाअप्यधहारिण्यः सर्वाअपिवृषप्रदाः ॥ ३ ॥ सर्वाभ्योपनिदीभ्यश्चश्रेष्ठाः सर्वाः सुद्रुमाः
 ततोऽपिहिमहाश्रेष्ठाः सारित्सुसारिदुत्तमाः ॥ ४ ॥ गंगाचयमुनाचाथनर्मदाचसरस्वती ॥ चतुष्टयमिदं पुण्यधुनिषुमुनिपुंगवाः ॥ ५ ॥ ऋग्वेदमूर्तिर्गंगार
 द्यमुनाचयजुष्टुर्वम् ॥ नर्मदासाममूर्तिस्तुत्यादथर्वसरस्वती ॥ ६ ॥ गंगासर्वसारिद्योनिः समुद्रस्यापिपूणी ॥ गंगायानलेत्साम्यंकाचिदन्नसिंहार
 ॥ ७ ॥ किंतुपूर्वतपस्तप्तोरावयवबह्वेनहसम् ॥ वरदानेषुसोधाताप्राथितश्चेतिसत्तम ॥ ८ ॥ गंगासाम्यंविषेदेहिमहास्रोसिद्यदिप्रभो ॥ ब्रह्मणश्चत
 श्रोक्तानर्मदास्मिन्तर्पकम् ॥ ९ ॥ यद्विष्यक्षसमत्वंतुल्यभ्यतेऽन्येनकेनचित् ॥ तदांगंगसमत्वंचलभ्यतेसरितन्यथा ॥ १० ॥ पुरुषोत्तमप्रतुल्यः स्यात्पुरु
 न्योयदिकाचित् ॥ स्रोतस्विनीतदासाम्यंलभतेगंगयापरा ॥ ११ ॥ यदिगौरीसमानरीक्षिचिदन्याभवेदिह ॥ अन्याधुनीहस्वधुन्यास्तदासाध्यमुप
 ष्यति ॥ १२ ॥ यदिकशीपुरितुल्याभवेदन्याक्वचित्तुरी ॥ तदास्वर्गतरंगिण्याः साम्यमन्यानदीलेमेत् ॥ १३ ॥

॥ ५ ॥ ६ ॥ नलभेन्नमाप्नुयात् ॥ लभेनसाम्यमितिपाठोक्ताकानकाचिदितिव्याख्येयम् ॥ ७ ॥ वह्नेहसंबहुकालम् ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥

॥ १४ ॥ १५ ॥ त्रिविष्टपसमीपताखिलोचनसमीपतः ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥

निशम्येतिविधेर्विक्रयनर्मदासरीदुत्तमा ॥ घातुर्वपरित्यज्यप्राप्तावारणसौपुरीम् ॥ १४ ॥ सर्वेभ्योपिहिपुण्येभ्यःकाश्यालिंगप्रतिष्ठिते ॥ अपरानसु
दिष्टाकैश्चिच्छ्रेयस्करीक्रिया ॥ १५ ॥ अथसानर्मदापुण्याविधिपूर्वाप्रतिष्ठितम् ॥ व्यधात्पिलिपिलतीर्थेत्रिविष्टपसमीपतः ॥ १६ ॥ ततःशुभुः
प्रसन्नाभूतस्यैवौष्ठभासने ॥ वरवृणीष्वसुभगेयत्तुर्यरोचतेजने ॥ १७ ॥ सरिद्रानिशम्येतिरेवाप्राहमहेश्वरम् ॥ किंवरेहदेवेशभृशतुच्छेनधूर्जटे ॥
॥ १८ ॥ निर्द्वद्वात्वपदद्वद्भक्तिरस्तुमेहेश्वर ॥ श्रुवेतिनितरतुष्टोरेवागिरमनुत्तमाम् ॥ १९ ॥ प्रोवाचचसरिच्छ्रेत्वयोक्तंयत्तथास्तुतत् ॥ गृहाण
पुण्यनिलयेवितरामिवरंतरम् ॥ २० ॥ यावंत्योदृषदःसंतितवरोधसिनर्मदे ॥ तावंत्योल्लिङ्गपुण्योभविष्यतिविरानमम् ॥ २१ ॥ अन्यंचतेवरद्वौ
तमप्याकर्णयोत्तमम् ॥ दुष्प्रापंयच्चतपसांशिशिभिःपरमार्थतः ॥ २२ ॥ सद्यःपापहरांगासमाहेनकलिदजा ॥ ज्यहात्सरस्वतीरेवेतुंदर्शनमात्रतः ॥
॥ २३ ॥ अपरंचवरद्वौनर्मदेदर्शनाघहे ॥ भवत्यास्थापितोल्लिङ्गनर्मदेश्वरसंज्ञकम् ॥ २४ ॥ यत्तल्लिङ्गमहापुण्यमुक्तिदास्यतिशाश्वतीम् ॥ अस्य
ल्लिङ्गस्ययेभक्तास्तान्दृष्ट्वासूर्यनंदनः ॥ २५ ॥ प्रणमिष्यतियत्नेनमहाश्रेयोभिवृद्धये ॥ संतिल्लिङ्गान्यनेकानिकाश्यादेविपदेपदे ॥ २६ ॥ परंहि
नर्मदेशस्यमाहिमाकोपिचाद्भुतः ॥ इत्युक्त्वादेवदेशस्तस्मिंल्लिङ्गेलययौ ॥ २७ ॥ नर्मदापिप्रहृष्टासीत्पावित्र्यप्राप्यचाद्भुतम् ॥ स्वदेशंचपरिप्राप्ताह
ष्टमात्राघहारीणी ॥ २८ ॥ वाक्यंमुकंजमुनेस्तेपिश्रुत्वासुनीश्वराः ॥ प्रहृष्टचेतसोजातश्चक्रुःस्वंस्वंततोहितम् ॥ २९ ॥ ॥ स्कंदउवाच ॥
नर्मदेशस्यमाहात्म्यंश्रुत्वाभक्तियुतोरः ॥ पापकंचुकमुत्सृज्यप्राप्स्यतिज्ञानमुत्तमम् ॥ ३० ॥ ॥ इतिश्रीस्कांदेमहापुराणएकाशीतिसाहस्र्यांसहि
तार्याचतुर्थेकाशीखंडउत्तरार्धेनर्मदेशराख्यानंनामद्विनवतितमोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ अगस्त्यउवाच ॥ ॥ नर्मदेशस्यमाहात्म्यंश्रुतंकल्मषना
शनम् ॥ इदानींकथयस्कंदसतीश्वरसमुद्भवम् ॥ १ ॥

इतिश्रीरामानंदकृतयांकाशीखंडकायाद्विनवतितमोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ ॥ ॥ त्रिनवतितमोऽध्यायेमहापुण्यैकज्ञेयौ ॥ सतीश्वरसमुत्पत्तिर्वर्ण्येतिविशुभाश्रया ॥ १ ॥ अनुवादपूर्वकं

सतीश्वरोत्पार्श्वच्छति ॥ नमदशस्येति ॥ १ ॥ २ ॥ इतथुतिब्रह्मा ॥ ३ ॥ इलेकहृत् ॥ ४ ॥ ५ ॥ देवीचिच्छक्तिर्महामायेति यावत् ॥ तस्यामुखम् ॥ ६ ॥ ७ ॥ उत्तानशयः
शिखुः ॥ ८ ॥ पृथुकोवालकः ॥ ९ ॥ मायाडियकः मायावालकः ॥ रोदनादिति ॥ रोदनाद्दुदनामब्रह्माकृतवानित्यर्थः ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ अहोइत्याश्रये ॥ वीक्षितुं द्रष्टुम् ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥

स्कंदउवाच ॥ मित्रावरुणसंभृतकथयामिकथां शृणु ॥ यथासतीश्वरलिंगकाश्यामाविर्बभूवह ॥ २ ॥ पुराततापसुमहत्तपःशतधृतिर्मुने ॥ तपसाते
नर्दवेशः संतुष्टो वरदोऽभवत् ॥ ३ ॥ उवाच चापि ब्रह्माणितरां ब्रह्मण प्रियः ॥ सर्वज्ञनाथो लोकान्मांस्वरयलोककृत् ॥ ४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥
यदि मन्नादेशं शब्दास्यसिवांछितम् ॥ तदा त्वं मे भवसुतो देवीदक्षसुताऽस्तु च ॥ ५ ॥ इति श्रुत्वा महदेव सर्वदेव ब्रह्मणो वरम् ॥ स्मित्वा देवी सुखं वीक्ष्य प्रो
वाच तुराननम् ॥ ६ ॥ ब्रह्मं त्वद्विद्धितं भूयात्किमेदं पितामह ॥ इत्युक्त्वा ब्रह्मणो मालादाविरसीच्छां कभृत् ॥ ७ ॥ रुदन्स उत्तानशयो ब्रह्मणो मुखमै
क्षत ॥ ततो ब्रह्मा पितृबालं रुदंतं प्रविलोक्य च ॥ ८ ॥ किमांजनकमाप्या पितृवर्गो दिषिमुद्गुहः ॥ श्रुत्वेति पृथुकः प्राह यथोक्तं परमेष्ठिना ॥ ९ ॥ नाश्वरो
दिमिमेषां षष्ठर्नाभं देहि पितामह ॥ रोदनाद्द्रुद्रइत्याख्यां समायाडिभकोलभत् ॥ १० ॥ ॥ अर्भकत्वं गोपीशः किं रुरोद षडानन ॥
यदि वेत्ति तदा चक्षुश्च महत्कौतूहलं हि मे ॥ ११ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ सर्वज्ञस्य कुमारत्वात्किं चिद्विवैम्यहम् ॥ रोदने कारणं वंचिभृशुं
भसमुद्भव ॥ १२ ॥ मनसीति विचारो भूहवस्य परमात्मनः ॥ बुद्धिर्वैभवमस्याहो वीक्षितुं परमेष्ठिनः ॥ १३ ॥ सत्यलोकाधिनाथस्य चतुरास्यस्य वेधसः ॥
इत्यानं दात्समुद्रतो बाष्पपूरो मे हे शितुः ॥ १४ ॥ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ ॥ किंबुद्धिर्वैभवं धातुः शंभुना मनसीक्षितम् ॥ येनानं दांशुसंभारो बाल्येऽप्यभवद
शितुः ॥ १५ ॥ एतत्कथय मे प्राज्ञसर्वज्ञानं दवर्धन ॥ श्रुत्वा गस्त्युदितं वाक्यं तारकारिरुवाच ॥ १६ ॥ देवेन मनसि ध्यातमि तिकुं भजने मुने ॥ विनापत्यं
जनो तारं कच्छतुं मिह प्रभुः ॥ १७ ॥ एको मनो रथश्चायं द्वितीयोऽसुनिश्चितम् ॥ अपत्यत्वं ते चास्मिन्स्मरतु रूपातिहारिणि ॥ १८ ॥ क्षणं क्षणं सभा
लोक्य मंगलं स्पर्शं क्षणक्षणम् ॥ एकशय्यासनहारं लभ्येऽनेन क्षणक्षणे ॥ १९ ॥ यो यं न गोचरः क्वापि वापी भिनस्य गोरपि ॥ समेऽपत्यत्वमासाद्य
किं न दास्यति चिंतितम् ॥ २० ॥

॥ १६ ॥ देवेन विवेकः ॥ मनसि ध्यातुम् ॥ ब्रह्मासमीहितं विनेत् ॥ यदि स्याम संशयमत्येतन ॥ १७ ॥ १८ ॥ समालोक्य संस्यमर्द्धनम् ॥ लभ्येऽप्यास्पृश्यं प्रमेणा न्वयः ॥ एकशय्यासनाहारं च ॥ १९ ॥ २० ॥

॥ २१ ॥ २२ ॥ चक्षुस्त्रयवाष्पकलितमासीदित्यर्थः ॥ २३ ॥ २४ ॥ चिदात्मनेज्ञानरूपाय ॥ २५ ॥ स्कंदोपिश्रितुरानंददर्शनाद्व्यहत्यादिनाऽगस्तिकृषिसमाभाष्यपुनःप्राहे
तिवृत्तीयेनान्वयः ॥ २६ ॥ २७ ॥ कित्तत्तदाह ॥ देहहति ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ मनतोपिसमुच्छ्रयंयादृशपतिर्मनसावांछयतेततोप्युक्कृष्टमित्यर्थः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ त्वज्जने

योऽमुंसकृत्स्नशृंजंतुमुपश्येत्सकृन्मुदा ॥ नसभूयोभिजायेतभवेच्चानंदमेदुरः ॥ २१ ॥ गृहक्रीडनकंमेसौयदिव्यात्कथंचन ॥ तदापरस्यसौख्यस्य
निधानंन्यामसंशयम् ॥ २२ ॥ विधेःसमीहितचेतित्वंज्ञात्वात्सर्ववित् ॥ आनंदंवाष्पकलितंचक्षुस्त्रयमदीधरत् ॥ २३ ॥ श्रुत्वेत्यगस्तिःस्कंदस्यभा
षितंपर्यमुदत् ॥ ननामचांप्रीप्रोवाचजयसर्वज्ञनंदन ॥ २४ ॥ विधेरपिमनोज्ञातंशंभोरपिमनोगतम् ॥ सम्यक्वित्तंत्वयाज्ञातंनमस्तुभ्यंचिदात्मने
॥ २५ ॥ स्कंदोपिनितरांशुःश्रुतुरानंददर्शनात् ॥ धन्योस्यगस्त्यधन्योसिश्रुतुंजानासितत्त्वतः ॥ २६ ॥ नमेश्रमोवृथाजातोब्रुवतस्तेपुरःकथाम् ॥
इत्यगस्तिंसमाभाष्यपुनःप्राहषडाननः ॥ २७ ॥ देवेरुद्रत्वमापन्नदेवीदक्षसुताभवत् ॥ सापितत्वातपस्तीव्रंस्तीकाश्यांवार्यिनी ॥ २८ ॥ ददर्शलिङ्ग
रूपेणप्रादुर्भूतंहरपुरः ॥ अलंतत्स्वामहादेविप्रोक्तवंतामितिरुष्टम् ॥ २९ ॥ इदंस्तीश्वरलिङ्गंत्वनाम्नाभविष्यति ॥ यथामनोरथस्तेऽत्रफलितोदक्षकन्यके
॥ ३० ॥ तथैतल्लिङ्गमाराध्यान्यस्यापिहफलिष्यति ॥ कुमारोप्राप्त्यतिपतिमनसोपिसमुच्छ्रितम् ॥ ३१ ॥ एतल्लिङ्गंसमाराध्यकुमारोपिवरांगनाम् ॥
यस्यस्यह्रियःकामस्तस्यतस्यहिसध्रुवम् ॥ ३२ ॥ भविष्यतिनसंदेहःसतीश्वरसमर्चनात् ॥ सतीश्वरंसमभ्यर्च्योयोयंयंसीहेते ॥ ३३ ॥ तस्यतस्य
ससंक्षिप्रंभविष्यतिमनोरथः ॥ ३४ ॥ इतोष्टमेचादिवसेत्वजनेताप्रजापतिः ॥ महांदास्यतिकन्यांत्वांसफलस्तेमनोरथः ॥ इत्युक्त्वादेवैवशस्तत्रैवंताहि
तोभवत् ॥ ३५ ॥ सापिस्वभवनंयतासतोदाक्षायणीमुदा ॥ पितापितरभैप्रादात्तारुद्रायदिवसेष्टमे ॥ ३६ ॥ ॥ स्कंदउवाच ॥ ॥ इत्थंस्तीश्वरं
लिङ्गंकाश्यांप्रादुरभून्मुने ॥ स्मरणादपिलिङ्गंचदद्यात्सत्त्वशुणंपरम् ॥ ३७ ॥ रत्नेशानृत्यवतोभगेदृष्ट्वाल्लिङ्गंस्तीश्वरम् ॥ मुच्यतेपातकैःसद्यःकमाज्ज्ञानं
चर्विदति ॥ ३८ ॥ ॥ इतिश्रीस्कंदेमहापुराणएकाशीतिसाहस्र्यांसंहितायांचतुर्थेकाशीखंडउत्तरार्धेसतीश्वरप्रादुर्भावोनामत्रिनवतितमोऽध्यायः
॥ ९३ ॥ ॥ ९४ ॥ ॥ स्कंदउवाच ॥ ॥ अन्यान्यपिच लिङ्गानिकथयामिमहासुने ॥ अमृतेशमुखदीनिनयन्नामाप्यमृतप्रदम् ॥ १ ॥

पुरासनारुनामासीन्मुनिरत्रगृहाश्रमी ॥ ब्रह्मयज्ञरतोनिन्यंनित्यंचातिथिदैवतः ॥ २ ॥

तातवपिता ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ इतिश्रीरामानंददृष्टायांकाशीखंडटीकायांत्रिनवतितमोऽध्यायः ॥ ९३ ॥ ॥ ४१ ॥ ॥ अमृतःकरुणेश्वरश्चयैतारूपेइवस्तथा ॥
वर्ण्यतेऽत्रनवत्याल्यत्रचतुर्भिर्मधिकेष्टुमे ॥ १ ॥ अमृतेशादीनिर्लिङ्गानिक्थयति ॥ अन्यानीति ॥ अमृतप्रदंभाक्षप्रदम् ॥ १ ॥ अत्रकाश्याम् ॥ २ ॥

॥ ३ ॥ पृढकुनासरेण ॥ सवयोभिःसमानवधस्कोर्मित्रैरित्यर्थः ॥ ४ ॥ ५ ॥ श्वंसुतम् ॥ शिवमितिपोटस्वकल्याणमित्यर्थः ॥ ६ ॥ तदेवदर्शयति ॥ संप्रति ॥ ७ ॥ प्राणितसप्तचेशुक्तमित्यर्थः ॥ ८ ॥ प्राणितव्येचेष्टितव्ये ॥ श्रेत्रादिति ॥ श्रेत्राद्ब्रह्महिरण्यदंशकृतामिवेत्यत्रमव्येयानीतःप्राप्तुर्तामृतातानप्राप्नोतीत्यर्थः ॥ दद्वेतिगोटेसष्ट्यर्थः ॥ ९ ॥ तज्जीवैतिकीजिविमे

ल्लियपूजारतो नित्यनित्यतीर्थाप्रतिग्रही ॥ तस्यर्वैरभवत्पुत्रःसनारुरुपजघनिः ॥ ३ ॥ सकदाचिदुत्तरण्यतत्रदष्टःपृढकुना ॥ अथतत्सवयोभिश्चमआनीतृस्वमाश्रमम् ॥ ४ ॥ सनारुणासमुच्छ्वस्यनीतःसलपजघनिः ॥ महाश्वशानभूभागस्वर्गद्वारसमीपतः ॥ ५ ॥ तत्रासीच्छ्रीफलकारंलिंगमेकमुत्तुप्तवत् ॥ निधायतत्रतयावच्छवंसंचितयेत्सुधीः ॥ ६ ॥ सर्पदष्टस्यसंस्कारःकथंभवतिचेतिवै ॥ तावत्सजीवन्नुत्तस्थैस्तुतवच्चोपजघनिः ॥ ७ ॥ अथतंवीक्ष्यसमुनिःसनारुरुपजघनिम् ॥ पुनःप्राणितसंपद्विर्वस्मयंप्राप्तवान्परम् ॥ ८ ॥ प्राणितव्येऽत्रकोहेतुर्मेच्छशोरुपजघनेः ॥ क्षेत्राद्ब्रह्महिरण्यदंशैर्नैषीत्परसुताम् ॥ ९ ॥ इतियावत्ससंधतोधिंयतजीवितैकिकाम् ॥ तावन्पिपीलिकात्वेकामृतंक्वापिपिपीलिकम् ॥ १० ॥ आनिनायचतत्रवैसोप्यनन्निगतस्ततः ॥ अथविज्ञायसमुनिस्तत्त्वंजीवितमुचितम् ॥ ११ ॥ मृदुहस्ततलेनैवयावत्वनतिवैसुनिः ॥ १२ ॥ अमृतेश्वरनामदंल्लिंगमानंदकानने ॥ एतल्लिंगस्यसंस्पर्शादमृतत्वंलभेद्ध्रुवम् ॥ १३ ॥ अमृते शंसमभ्यर्च्यजीवयुत्रःसवैसुनिः ॥ स्वास्पदंसमनुप्राप्तोहेष्टआश्चर्यवर्जनैः ॥ १४ ॥ तदप्रभृतिर्तल्लिंगममृते शंसुनीश्वर ॥ काश्यासिद्धिप्रदंनृणांकलौगुप्तंभवेत्पुनः ॥ १५ ॥ अमृतेश्वरसंस्पर्शान्मृताजीवितितक्षणात् ॥ अमृतत्वंभजेऽत्रजीवंतःस्पर्शमात्रतः ॥ १६ ॥ अमृतेश्वरसंमार्गंलंगनास्तिक्वापिमहीतले ॥ तल्लिंगशंसुनातिथ्यकृतगुप्तंप्रयत्नतः ॥ १७ ॥ अमृतेश्वरसंमार्गंलंगनास्तिक्वापिमहीतले ॥ तल्लिंगशंसुनातिथ्यकृतगुप्तंप्रयत्नतः ॥ १८ ॥ अमृतेश्वरनामापियैकाश्यापरिगृह्यते ॥ नतेषामुपसर्गांत्यंभयंनक्षेत्राग्निर्मोजातुबहिर्भवतिकस्यचित् ॥ १९ ॥ मुनेऽन्यच्चमहार्लिंगंकरुणेऽवसंज्ञितम् ॥ मोक्षद्वारसमापितुमोक्षद्वारंक्षराप्रतः ॥ २० ॥ दर्शनात्तस्यार्लिंगस्यमहाकारुणिकस्यवै ॥ नक्षेत्राग्निर्मोजातुबहिर्भवतिकस्यचित् ॥ २१ ॥ स्नातव्यंमणिकर्ण्यचद्रष्टव्यःकरुणेश्वरः ॥ क्षेत्रोपसर्गजाभीतिर्हितव्यापरायमुदा ॥ २२ ॥ सोमवासरमासाद्यैकभक्तव्रतंरते ॥ यष्टव्यःकरुणाणुर्णैर्व्रतिनाकरुणेश्वरः ॥ २३ ॥

कैर्मृदुल्ययस्यास्ताम् ॥ तज्जीवितंप्रतीतिकचित् ॥ १० ॥ सपिपीलिकः ॥ अनन्यप्राणवृत्तेष्टन्नित्यर्थः ॥ तत्त्वंदार्थम् ॥ जीवितमुचितमुपयोगीविनेनानुमितम् ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ जीवसुत्राजीवन्नुपसर्गः ॥ पादोत्तरेपिसंस्पर्शः ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ उपसर्गांत्यंप्रद्वारादीनांयैक्वात्यमितिवा ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ करुणाणुर्णैःप्रतिद्वैः ॥ २३ ॥

॥ २४ ॥ तत्पत्रैस्त्वत्फलैरित्यत्र तच्छब्दः करुणावृक्षपरः ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ एतेषु अमृतं यादुलिङ्गाण्यष्टकममृतं शता
रेकं ज्ञानेशकरुणेशमोक्षद्वारेण शब्देन शालंगलीशानामष्टकम् ॥ ३५ ॥ ३७ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ षट्त्रिंशत्स्वरूपं इति ॥ तान्युक्ता न्यागमे ॥ तत्त्वानि शैवान्युच्यन्ते विवक्षितः सदाशिवः ॥

तेन व्रतेन संतुष्टः करुणेशः कदाचन ॥ न तं क्षेत्राद्वहिः कुर्यात्तस्मात्कार्यव्रतं त्विदम् ॥ २४ ॥ तत्पत्रैस्त्वत्फलैरपि संपूज्यः करुणेश्वरः ॥ योनजानाति
ल्लिंगं सम्यग्ज्ञानविवर्जितः ॥ २५ ॥ तेनार्च्यः करुणावृक्षो देवेशः प्रीयतामिति ॥ यो वर्षसोमवारस्य व्रतं कुर्यादिति द्विजः ॥ २६ ॥ प्रसन्नः करुणेशो व्रतस्य
दास्यति वाञ्छितम् ॥ द्रष्टव्यः करुणेशो व्रतकार्श्याय तेन मानवैः ॥ २७ ॥ इति ते करुणेशस्य महिमोक्तो महत्तरः ॥ यं श्रुत्वानोपसंगोत्पंभयं काश्यां भवि
ष्यति ॥ २८ ॥ मोक्षद्वारे श्वरैश्चैव स्वर्गद्वारे श्वरतया ॥ उभौ कार्श्यां नरोदष्ट्वा स्वर्गमोक्षं च विदति ॥ २९ ॥ ज्योतीरूपे श्वरलिंगं काश्यामन्यत्र्यकारशते ॥
तस्य संपूजनाद्भक्ता ज्योतीरूपा भवन्ति हि ॥ ३० ॥ चक्रपुष्करिणीतिरेज्योतीरूपेश्वरं परम् ॥ समभ्यर्च्य शुभयान्मत्तयोज्योतीरूपं न संशयः ॥ ३१ ॥
यदा भार्गीरथी गंगा तत्र प्राप्ता सरिद्वरा ॥ तदा रभ्या च येन त्रित्यं तल्लिंगं स्वर्धुनीमुदा ॥ ३२ ॥ पुरा विष्णो तपस्य व्रतं तल्लिंगं स्वयमेव हि ॥ तत्रा विरासीत्तेजस्विते
नक्षेत्रमिदं शुभम् ॥ ३३ ॥ चक्रपुष्करिणीतिरेज्योतीरूपेश्वरं तदा ॥ दूरस्थो पीड्यो ध्यायेत्तस्य सिद्धिरदूरतः ॥ ३४ ॥ एतेष्वपि च लिंगेषु चतुर्दश सुसत्तमा ॥
लिंगाष्टकं महावीर्यकर्मबीजं दवानलम् ॥ ३५ ॥ ओंकारादीनि लिंगानि यान्युक्तानि चतुर्दश ॥ तथा दक्षेश्वरादीनि लिंगान्यष्टौ महानि च ॥ ३६ ॥ शैलेशादी
नि लिंगानि तथा यानि चतुर्दश ॥ पुनः षट्त्रिंशदेषानि क्षेत्रसंसिद्धिदेवैः ॥ ३७ ॥ षट्त्रिंशत्तत्त्वरूपो मौल्लिंगेष्वेषु सदाशिवः ॥ अस्मिन्क्षेत्रे वसन्नित्यं
तारकं ज्ञानमादिशेत् ॥ ३८ ॥ क्षेत्रस्य तत्त्वमेतद्विषट्त्रिंशत्ल्लिंगरूप्यहो ॥ एतेषां भजनात्पुंसां न भवेदुर्गतः क्वचित् ॥ ३९ ॥ मुनेरहस्यभूतानि लिंगान्येता
नि निश्चितम् ॥ एतल्लिंगप्रभावाच्च मुक्तिरनुनिश्चिता ॥ ४० ॥ मोक्षक्षेत्रमिदं कार्शील्लिंगैरेतैर्मेहामते ॥ एतान्यन्यानि सिद्धानि संभवन्ति युगेषु ॥ ४१ ॥

ईश्वरो विद्यासाधनं च शुद्धन्यसृनिहि ॥ मायाकालश्च नियतिः कलाविद्यायुनः स्पृष्टा ॥ रागः शुरुषस्तानि शुद्धादुद्धानि सत्तम ॥ प्रकृतिर्बुद्धचर्हं कारोमनो ज्ञानो दिग्गण्यथ ॥ कर्मद्विगणितम्यात्राः
पञ्चमृतानि देशिकाः ॥ एतान्यादुःखद्वानि चतुर्विंशतिरागमे ॥ शैवानामिदं तत्त्वानां विभागत्रयमिदं विदति ॥ ३८ ॥ तत्त्वस्वरूपं परमार्थमिति यावत् ॥ ३९ ॥ निश्चितं निर्णो नमित्यर्थः ॥ ४० ॥ ४१ ॥

संस्थितसम्यक्सतिमरणं ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ मुद्रातिपाठेनेतिशेषः ॥ तत्रदुर्महद्व्यहनि ॥ ४९ ॥
॥ ५० ॥ गृहमिस्तपसादिभिः ॥ मोक्षोत्तमोत्तमः साधुज्यमुक्तिरित्यर्थः ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ मनुसैतामोसद्व्यादेष्वन्यत्रापिमुक्तिः श्रुतेकथमुक्तान्यत्रैतित्नाह ॥ सायुज्येति ॥

आनन्दकाननशंभोः क्षेत्रमेतदनादिमत् ॥ अत्रसंस्थितिमापन्नामुक्ताएव न संशयः ॥ ४२ ॥ योगसिद्धिरिहास्त्वैव तपःसिद्धिरिहैव हि ॥ व्रतसिद्धिर्मत्रसिद्धिस्तथैव सिद्धिः सुनिश्चितम् ॥ ४३ ॥ सिद्धयष्टकं तु यत्रोक्तमणिमादिमहत्तरम् ॥ तज्जन्मभूमिष्वंशमोरानंदवाटिका ॥ ४४ ॥ निर्वाणलक्ष्म्याः सदनमेतदानंदकाननम् ॥ एतत्प्राप्य नमोक्तव्येषुण्यैः संसारभिरुणा ॥ ४५ ॥ अयमेव महालाभ इदमेव परंतपः ॥ एतदेव महत्पुण्यं लब्धवारणसिंहयत् ॥ ४६ ॥ अवश्यं जन्मिनो मृत्युत्रयं कुत्र भविष्यति ॥ कर्मानुसारिणी लय्या गतिः पश्चाच्छुभाशुभा ॥ ४७ ॥ मृत्युविज्ञाय नियतं गतिकर्मानुसारिणीम् ॥ अवश्यं कारिकासेव्या सर्वकर्मनिवारिणी ॥ ४८ ॥ मातुष्यप्राप्य ये मूढानि मे षमिति जीवितम् ॥ न सेवेतुर्गोकारिशितुष्टुमंबुद्धयः ॥ ४९ ॥ दुर्लभं जन्म मातुष्यं दुर्लभाकारिकापुरी ॥ उभयोः संगमासाद्य मुक्ताएव न संशयः ॥ ५० ॥ क्वचतादक्षतां सिद्धतादृग्योग उत्तमः ॥ यादृग्भिः प्राप्य ते मुक्तिः कार्या मोक्षोत्तमोत्तमः ॥ ५१ ॥ सत्यं सत्यं पुनः सत्यं सत्यं पूर्वपुनः पुनः ॥ न कारी सद्दशी मुत्तयै भूमिरन्या महीतले ॥ ५२ ॥ विश्वेशो मुक्तिदो नित्यं मुत्तयै चोत्तरवाहिनी ॥ आनंदकाननेन मुक्तिर्नान्यत्र कुत्रचित् ॥ ५३ ॥ एक एव हि विश्वेशो मुक्तिदो नान्य एव हि ॥ स एव कारी प्राप्य मुक्तिं यच्छति नान्यतः ॥ ५४ ॥ सायुज्यमुक्तिरत्रैव सा त्रिध्यादिरथान्यतः ॥ सुलभा सापि नो वृन्काशं मोक्षोस्ति ह लया ॥ ५५ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ शृणु वगस्त्य महाभाग भविष्यं कथयाम्यहम् ॥ कृष्णद्वैपायनो व्यासोऽकथयन्महद्भुजः ॥ निश्चिंकेतुमनाः श्वाद्यात्कारिष्यति तच्छृणु ॥ ५६ ॥ इति श्री स्कंदे महापुराण एकाशी तिसाहस्यं संहितायाम् चतुर्थे काशी खंड उत्तरार्धेऽमृते शादिलिंग प्रादुर्भावो नाम चतुर्नवतिमोऽध्यायः ॥ १४ ॥ व्यास उवाच ॥ ॥ शृणु मृतमहाबुद्धे यथा स्कंदेन भाषितम् ॥ भविष्यं मम तस्याग्रे कुंभयोनौ महामते ॥ १ ॥ स्कंद उवाच ॥ निशामय महाभाग त्वं भवैत्रावरुणमुने ॥ पाराशर्यामुनिवरो यथा मोहमुपैष्यति ॥ २ ॥

॥ ५५ ॥ अकथयत्कथयामास वगन्महद्भुजः ॥ श्रोष्यत्येतन्महद्भुजः इति किंचित्प्रत्यक्ष एव हि विश्वेशो मुक्तिदो नान्य एव हि त्वेव तच्छब्देन भुह्यते ॥ ५६ ॥ इति श्री रामानंद कृतानां काशी खंडटीकायां चतुर्नवतिमोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ ॥ पंचाधिकेन ध्यायायेमनसा स्व्युदगतमे ॥ श्रीमद्भवासुजस्तमो विष्णवे न संशयापहः ॥ ? ॥ स्वस्यागा मिदुपैकथयति ॥ शृणुतेति ॥ ? ॥ २ ॥

॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ नैमिषारण्यविज्ञिनाष्टि ॥ यज्ञसंतीति पादाधिकैकेन ॥ ६ ॥ ७ ॥ विभूतिधारण्यहत्यादीनां द्वितीयातानां पदानां विलोक्य स ह्यतिदुर्विधानान्यः ॥ ८ ॥ ९ ॥ गिरिशत्तमनःविश्वेश्वराचिताम् ॥ कचोवचनम् ॥ पुनःपुनरितिकाचित् ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ तदेव कचवचनमाह नवेदोदित्यादि ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ विपक्षेवावकमाह विहायेति ॥

व्यस्यवेदान्महबुद्धिर्नानाशाखाप्रभेदतः ॥ अष्टादशपुराणानि मूतादीन्परिपाठ्य च ॥ ३ ॥ श्रुतिस्मृतिपुराणानां रहस्यं यस्त्वचीकरोत् ॥ महाभारतं ज्ञाचसर्वलोकमनोहरम् ॥ ४ ॥ सर्वपापशमनं सर्वशान्तिकरं परम् ॥ यस्य श्रवणमात्रेण ब्रह्महत्या विनश्यति ॥ ५ ॥ एकदा स मुनिः श्रीमान्पर्यटन्यृथिवीतले ॥ संप्राप्तो नैमिषारण्यं यत्र संतिमुनीश्वराः ॥ ६ ॥ अष्टाशीति सहस्राणि शौनकाद्यास्तपोधनाः ॥ त्रिषुडितमहाभालालसुदृढक्षमालिनः ॥ ७ ॥ विभूतिधारिणो भक्त्यारुद्रसूक्तजपप्रियान् ॥ लिंगाराधनं संस्तुक्छिवनमकृतादरान् ॥ ८ ॥ एकएव हि विश्वेशोक्तिदोनान्यएव हि ॥ इति बुवाणांस्ततं परिनिश्चितमानसान् ॥ ९ ॥ विलोक्य स मुनिर्व्यासस्तान् सर्वान्गिरिशत्तमनः ॥ उत्क्षिप्य तर्जनीमु चैव श्रोत्रोवाच दंदवचः पुनः ॥ १० ॥ परिनिर्मथ्य वागजालं मुनिश्चित्यासकृद्बहु ॥ इदमेकं परिज्ञातं सेव्यः सर्वेश्वरो हरिः ॥ ११ ॥ वेदे रामायणे चैव पुराणेषु च भारते ॥ आदिमध्यावसानेषु हरिरेकोऽत्र नापरः ॥ १२ ॥ सत्यं सत्यं त्रिसत्यं पुनः सत्यं नमृषा पुनः ॥ नवेदादपरं शास्त्रं न देवोच्युततः परः ॥ १३ ॥ लक्ष्मीशः सर्वदोनान्योलक्ष्मीशोऽप्यपवर्गदः ॥ एकएव हि लक्ष्मीशस्ततोऽप्येयोनचापरः ॥ १४ ॥ मुक्तेर्मुक्तेरिहान्यत्र नान्योदाता जनार्दनतः ॥ तस्माच्चतुर्भुजो नित्यं सेवनीयः सुखेऽसुखिभिः ॥ १५ ॥ विहाय के शवादन्ये मेवंते लपमेधसः ॥ संसारचक्रे गहनेति विशंति पुनः पुनः ॥ १६ ॥ एकएव हि सर्वेशोऽहर्षकेशः परात्परः ॥ तं सेवमानः स ततं सेव्यं द्विजगतां भवेत् ॥ १७ ॥ एको धर्मप्रदो विष्णुस्त्वेव को बह्वर्थो हरिः ॥ एकः कामप्रदश्च क्रीते को मोक्षप्रदोऽच्युतः ॥ १८ ॥ शार्ङ्गिणे परित्यज्य देवमन्यमुपासते ॥ ते सद्भिश्च बहिष्कार्या वेदहीना यथा द्विजाः ॥ १९ ॥ श्रुत्वेति वाक्प्यव्यासस्य नैमिषारण्यवासिनः ॥ प्रवेपमानहृदयाः परिप्रेक्षुरिदं वचः ॥ २० ॥ ऋषय ऊचुः ॥ ॥ पाराशर्यपुनेमान्यस्त्वमस्माकं महामते ॥ यतो वेदास्त्वया व्यस्ताः पुराणान्यपि वेतिसि यत् ॥ २१ ॥ यतश्च कर्ता त्वमसि महतो भारतस्य वै ॥ धर्मार्थकाममोक्षाणां विनिश्चयकृतोऽध्वम् ॥ २२ ॥ तत्तन्नामकोपरश्चात्र तत्तं सत्यवतीसुत ॥ भवता यत्प्रतिज्ञातं निश्चित्योत्क्षिप्य तर्जनीम् ॥ २३ ॥

॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ विष्णुविहायान्यस्य मानानां केवलं संसारप्रवेदशमात्रमिदं प्रतिज्ञातं चेत्याह ॥ शार्ङ्गिणमिति ॥ १९ ॥ २० ॥ यद्यनः ॥ २१ ॥ विनिश्चयकृतो निर्णयकारकस्य ॥ २२ ॥ २३ ॥

माणवकावालकाः ॥ २४ ॥ वैनिश्चितम् ॥ ऋतमितिकचित् ॥ २५ ॥ युगधर्माभेदोमाह ॥ नतत्रेयस्यायमावः युगधर्मेव शान्त्वेमेव द्वेषाणस्यागतो नव
व्यतीति ॥ २६ ॥ २७ ॥ पादोदङ्गावगणसंगमम् ॥ २८ ॥ पंचरात्रपंचादिनामि ॥ कृत्वा वैष्णवतीयानि सत्सर्वेभ्यः ॥ यदा पंचरात्रं कृत्वा पंचरात्रागमोक्तं न प्रकरेण माधवकोशवादीनहृष्टा
समर्च्यं संपूज्यते ॥ २९ ॥ जयविष्णो इत्यादीनामित्यादिनाममालाभिः संस्तुतव्या सो विष्णोः सर्वसमाधात इत्येकादशो नम्यः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ बलरागिस्तुतः द्रुतः ॥

अस्मिन्माणवकास्तत्रपरिश्रद्धधेतेनहि ॥ प्रतिज्ञातस्य च सत्तवश्रद्धाभवेत्तदा ॥ २४ ॥ यदाऽऽनन्दने शंभोः प्रतिजानासि वै च ॥ २५ ॥ गच्छ वाराणसी
व्यासयत्रिविश्वेश्वरः स्वयम् ॥ नतत्र युगधर्मोस्ति न चला सुधरा ॥ २६ ॥ इति श्रुत्वा मुनिन्यासः किंचित्कुपितवद्वदि ॥ जगाम तूणसहितः स्वशिष्यैर्युतो
निमैतैः ॥ २७ ॥ प्राप्य वाराणसीं व्यासः श्लात्वा पंचनेद्रे द्वे ॥ श्रीमन्माधवमभ्यर्च्य यौपादोदकं ततः ॥ २८ ॥ तत्र ज्ञानादिकं कृत्वा हृष्टश्चैवादिदेशम् ॥
पंचरात्रं ततः कृत्वा वैष्णवैरभिनिंदितः ॥ २९ ॥ अग्रतः पृष्ठतः शैवैर्वाद्यमानैः प्रमोदितः ॥ जयविष्णो हृष्टकिशगोविंदमधुमूढम् ॥ ३० ॥ अच्युतान्तवै
कुंठमाधवोपेद्रकेशव ॥ त्रिविक्रमगदापाणेशाङ्गणजनादिन ॥ ३१ ॥ श्रीवत्सवक्षःश्रीकांतपतिं बभूवुरंतक ॥ कैटभारे बलिध्वंसिन्कंसारे केशिमुदने ॥
॥ ३२ ॥ नारायणसुरगिरिपोकृष्णशौरेचतुर्भुज ॥ देवकीहृदयानंदयशोदण्डवधने ॥ ३३ ॥ पुंडरीकाक्षे दैत्यरोदामादिवलप्रिय ॥ बलरागिस्तुतहे
वासुदेववसुप्रद ॥ ३४ ॥ विष्वक्चमस्तादर्यथवनमालिङ्गरोत्तम ॥ अधोक्षिजक्षमाधारपद्मानभजलेशय ॥ ३५ ॥ नृसिंहयज्ञवारहगोपालवल्लभ ॥
गोपीपते गुणातीतरुडध्वजगोत्रभृत् ॥ ३६ ॥ जयचाणूरमथ न जयत्रैलोक्यरक्षण ॥ जयानाद्यजानंदजयनीलोत्पलद्युते ॥ ३७ ॥ कौस्तुभोद्भूषितो
रस्कभूतनाघातुरोषण ॥ रत्नरत्नजगद्भक्षणमणेनरकहारक ॥ ३८ ॥ सहस्रशीर्षपुरुषपुरुषरूपसुखप्रद ॥ यद्भूतं यच्च भाव्यवैतैकैः पुरुषो भवान् ॥ ३९ ॥
इत्यादिनाममालाभिः संस्तुतवचनमालिनम् ॥ स्वच्छंदलीलायागान्नृत्यंश्च परयासुदा ॥ ४० ॥ व्यासो विश्वेश्वरभवनं समायातः सहस्रवत् ॥ ज्ञानवापी
पुरोभागे महाभागवतैः सह ॥ ४१ ॥ विराजमानसत्कण्ठस्तुलसीविरदामभिः ॥ स्वयं तालजो जातः स्वयं जातः सुनर्तकः ॥ ४२ ॥ वेणुवादनतत्त्वज्ञः स्वयं श्रु
तिधरो भवत् ॥ नृत्यं परिसमाप्येत्थं व्यासः सत्यवतीसुतः ॥ ४३ ॥ पुनरुर्ध्वमुज्जंकृत्वा दक्षिणशिष्यमध्यगः ॥ पुनः पाठानेव श्लोकान् गायन्निवो
चकैः ॥ ४४ ॥ परिनिर्मथ्य वाजालं मुनिश्चिन्त्या सकृद्बहु ॥ इदमेकं परिज्ञातं सेव्यः सर्वेश्वरो हरिः ॥ ४५ ॥

॥ ३४ ॥ विष्वक् सर्वतः श्चक्षुः सेनामस्य तत्संबोधनं विष्वक्चक्षुः ॥ हस्ताभ्यां विस्तराक्षरैः ॥ विष्वक्सेनमहाबोहोति कचित् ॥ ३५ ॥ गोपाललब्धभोगोपानाप्रिय ॥ ३६ ॥ अदो भवभावः न कायः
अनादात्तसंनो धर्ममनाद्य ॥ धनमेतिकचित् ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥

॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ तस्य सिद्धं परमैश्वर्यपद्मम् ॥ लब्धवरात्तद्वति ॥ वराच्छ्रेयसात्मकपरमैश्वर्यलब्धमित्यर्थः ॥ ५१ ॥ शेमुषीबुद्धिः ॥ ईदृशीभक्तवनपरा ॥ मेस्तुतिः पोतिकचित् ॥ सङ्गयानेनचालनादिना ॥ ५२ ॥ कञ्जदलीकञ्जमूलम् ॥ ५३ ॥ भवार्कसंसारनाशक्रम ॥ ५४ ॥ स्तम्भितोर्लांस्तिमितहस्तप्रख्लिक्रम ॥ ५५ ॥ पर्वोश्वात्रपदार्थार्थेषु अभिमुखनोरमैः ॥ कृष्णद्वैपायनोऽन्तोषी
द्रवानीन्द्राणापतिम् ॥ तापत्रयात्मकसंसारदुःखदुःखहेतुवृक्षत्वव्ययितायातीतिरुद्रः ॥ रुद्रः खड्गः खेतुवृक्षाद्यययेष्वनः प्रभुः ॥ रुद्र इत्युच्यते स हिः शिवः परमकारणमिति स्मृतः ॥ अशुभदायकरो रुद्रो यज्ञहा-
चतुरर्बन्दः ॥ ततः स्मृतमथोरुद्रब्देनानविधीयताइति वा ॥ रतानिभूतानिर्वृतिवृत्तिदायतीति विवरुद्रः ॥ रुद्राय प्रणववरूपपाशास्वान्तमानंप्रापयतीति विवरुद्रः ॥
रोरुभमाणो द्रव्यविशालभार्यानिविदारुद्रः ॥ त्रिधा बद्धेष्वभोरगाती महौ देवी देवत्या ॥ आविशेशेति श्रुतेः ॥ बोधि बांधि कामादीकाचक्रो रत्नंद्रांस्यदाय गयिता भोक्ता युद्धतिवारुद्रः ॥ रुतिशब्दोदा

इत्यादि-लोकसंघातं स्वप्रतिज्ञाप्रबोधकम् ॥ यावत्पठतिसव्यासः सव्यमुत्क्षिप्यैवमुजम् ॥ ४६ ॥ तस्तंभतावत्तद्वाहुंसैशलादिः स्वलीलया ॥ वाक्स्तंभश्चा
पितस्यासीन्मुनेव्यासस्यसन्मुनेः ॥ ४७ ॥ ततो गुप्तं समागम्य विष्णुव्यासमाभाषत ॥ अपराद्धं महच्चान्न भवता व्यासनिश्चितम् ॥ ४८ ॥ तवैतदपराधे
नभीर्तिमेषि महत्तरा ॥ एक एव हि विश्वेशो द्वितीयो नास्ति कश्चन ॥ ४९ ॥ तत्प्रसादादहं च क्रीलक्ष्मीशस्तत्प्रभावतः ॥ त्रैलोक्यरक्षसामर्थ्यदत्तं तेन वशं
भुना ॥ ५० ॥ तद्भक्त्या परमैश्वर्यमया लब्धं वरात्ततः ॥ इदानीं स्तुतिं शंसु यदि मे शुभमिच्छसि ॥ ५१ ॥ अन्यदापि न वै कार्य भवता शेषमुदीदृशी ॥ पाराशर्य
इति श्रुत्वा संज्ञया व्याजहार ह ॥ ५२ ॥ भुजस्तंभः कृतस्तेन नंदिना दृष्टिमात्रतः ॥ वाक्स्तंभस्तद्भयाज्जातः स्फुटमेकं कंदलीम् ॥ ५३ ॥ यथास्तोतुं भवानी
शंभवामिभवांतकम् ॥ संपृथग्विष्णुस्तत्कंठं गुप्तमेव जगाम ह ॥ ५४ ॥ ततः सत्यवती मुनुस्तथास्तंभितदोलतः ॥ प्रारब्धवान्महेशानं परिघोऽमुदरधीः ॥
॥ ५५ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ ॥ एकोऽद्वेन द्वितीयो यतस्तद्ब्रह्मैवैकं नेह नानास्ति किंचित् ॥ यद्यप्यन्यः कोपि वा कुञ्चिद्वा व्याघ्रघातं दृश्यशक्तिर्मे
दमे ॥ ५६ ॥ यः क्षीराब्धेर्मदराघातजातो ज्वालामालीकालकूटोत्तिभीमः ॥ तं सोऽनुवाको परोऽधुन महेशाद्वत्कीलाभिः कृष्णतामाप विष्णुः ॥ ५७ ॥
यद्वाणोऽभ्यूह्य पतिर्यस्य यंतो लोकेशो यत्स्यंदनं भूः समस्ता ॥ वाहावदेव स्य येनैष पात इदं धात्रामाह्वैरास्तत्समः कः ॥ ५८ ॥

त्मानकल्पादौ ब्रह्मणोऽदत्तविरुद्धः ॥ यौवैवेदांश्च प्राहणोऽतितस्मादिति श्रुतेः ॥ अलमतिविरण ॥ स एकः स जातीयविजातीयस्य भवेदधून्यः ॥ एतदेव्यानिरेकमुत्वेनाह ॥ नद्वितीयइति ॥
 पक्षवैतुमाह ॥ यतस्तद्वैवेकमिति ॥ पदत्रयेण स जातीयविजातीयस्यातमेदत्रयनिराक्रियते एकमेवादितीयमिति ॥ एकमेवादितीयब्रह्मेति श्रुतेः ॥ नैवेति ॥ तथाच श्रुतिर्न
 द्वादिकिञ्चनतायथापादयेव ॥ कुत्रचिद्वैतिराबन्धः समुच्चयार्थः ॥ कालं समुच्चिनोति ॥ कचित्कालेवैत्यर्थः ॥ कुत्रचिदेशे ॥ तत्पदार्थम् ॥ मदर्थमसंमुखम् ॥ समर्थोक्तिचित् ॥ ५६ ॥ यत्कीला
 पिभ्यस्सज्ज्वालिभिः ॥ यज्ज्वालाभिरिति क्वचिद ॥ कृष्णतानवीनमध्वर्यापातस्य ॥ तदुक्तम् ॥ विषणोतिष्ठमानेन कालानलममतिवा ॥ निर्दयोहमौ रागाकृतः कृष्णो जनादनाति ॥ ५७ ॥ यद्वाणोयस्मरः ॥

यंतासारथिः ॥ लोकेशोब्रह्मा ॥ येनश्रीलद्रेण ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ सर्वस्वम् ॥ सर्वैकचित् ॥ सर्वमवस्थाः ॥ ६१ ॥ आनयानमकारमात्रेण ॥ ६२ ॥ ६३ ॥
स्मार्थस्यस्मितास्मितापुनःपुनरीषदास्यविधयोनिधवत् ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ इतिश्रीरामानंदकृतार्था

प्रकटपूर्वविक्षिमाणः समानदेवैरन्यैर्भस्मजातः स्वयं हि ॥ पौलौबीर्णैः सर्वविश्वैकजेताकोवास्तुत्यः कामजेतुस्ततोऽन्यः ॥ ५९ ॥ यवैवेदेवेदनेनविषण्णो
ब्रवधानोमनैववाणी ॥ तंदेशमादृशः कोल्पमेधायात्प्राप्त्यद्वैतेत्यहोविश्वनाथम् ॥ ६० ॥ यस्मिन्सर्वस्तुसर्वसर्वोयवैकतेयोऽवितायोऽपहता ॥
मोयस्यादिर्यः समस्तादिकानोयस्यातोयैतत्कृतं नंतोस्मि ॥ ६१ ॥ यस्यैकास्यावाजिमेधेनतुल्यायस्यानयाचैक्याल्पेद्रुक्ष्मीः ॥ यस्यस्तुत्यालभ्य
तेसत्यलोकोयस्यार्चितामोक्षलक्ष्मीरिदूरा ॥ ६२ ॥ नान्यदेवेदयहंश्रीमहेशान्नान्यदेवंस्तौमिशोऽंशेतेऽहम् ॥ नान्यदेवानमाभिजिनेत्रात्सत्यं सत्यं
मेतन्मुषान ॥ ६३ ॥ इत्थंयावस्तौतिशमुहर्षिस्तावदंशंभावहृदप्रसादात् ॥ तदोः स्तंभंयत्तत्वांश्चभोषेस्मायंस्मायं ब्राह्मणेभ्योनमोवः ॥ ६४ ॥
नदिकेशउवाच ॥ इदंस्तवमहापुण्यंव्यासतेपरिकीर्तितम् ॥ यः पठिष्यतिमेधावीतस्यतुष्ट्यतिशंकरः ॥ ६५ ॥ व्यासाष्टकमिदंप्रातः पठितव्यंप्रयत्नतः ॥
दुःस्वप्नपापशमनं शिवसाक्षिध्यकारकम् ॥ ६६ ॥ मातृहापितृहावापिगोघ्नोबाहलघ्नएववा ॥ सुरापीस्वर्णहृद्वापिनिष्पापोऽस्याः स्तुतेर्जपात् ॥ ६७ ॥
स्कंदउवाच ॥ पाराशर्यस्तदाभ्यशंसुभक्तिपरोभवत् ॥ लिङ्गव्यासेश्वरस्यायधंटाकर्णहृदप्रातः ॥ ६८ ॥ विष्णुतिष्ठषणोनिस्त्यन्यंरुद्राक्षभूषणः ॥
रुद्रसूक्तपरोनिन्यनिर्गल्लिगार्चकोभवत् ॥ ६९ ॥ सकृत्त्वक्षेत्रसंन्यासंयज्ञेनान्नाद्यापिकाशिकाम् ॥ तत्त्वक्षेत्रस्यविज्ञानिर्वाणपददायिनः ॥ ७० ॥
घंटाकर्णहृदेनान्नाहृद्व्यासेश्वरं नरः ॥ यत्रकुत्रमृतोवापिपाराणस्यांमृतोभवेत् ॥ ७१ ॥ काश्यां व्यासेश्वरं लिङ्गं पूजयित्वा नरोत्तमः ॥ न ज्ञानाद्भ्रश्यते
कापिपातकैर्नोभिमृयते ॥ ७२ ॥ व्यासेश्वरस्ययेभक्तानतेषां कलिकलतः ॥ नपापतोभयंकापिनचक्षेत्रपसर्गतः ॥ ७३ ॥ व्यासेश्वरः प्रयत्नेनद्रष्टव्यः
काशिवासिभिः ॥ घंटाकर्णकृतस्नानैः क्षेत्रप्राप्तकभीरुभिः ॥ ७४ ॥ इतिश्रीस्कंदमहपुराणकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थेकाशीखंडउत्तरे
व्यासमुज्जस्तंभोनामपंचनवतितमोऽध्यायः ॥ ९५ ॥ अगस्त्यउवाच ॥ १ ॥ कृष्णद्रौपायनः स्कंदशंभुभक्तिपरोयादि ॥ यदिक्षेत्रग्रहस्यज्ज्ञः
क्षेत्रसंन्यासकृद्वादि ॥ १ ॥

कश्चोस्सहंटाकायापंचनवतितमोऽध्यायः ॥ ९५ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ अथ्यायेषड्भिराशिकेनवत्याः पंचमोहरे ॥ व्यामशापविमोक्षश्चप्राप्ततेतिहुहलः ॥ १ ॥ काशीव्यासः शंभुपुत्रीनिप्रसवेवान

आक्षिपति ॥ कृष्णद्वैपायनइति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ संस्तवनमेवाह ॥ काश्यामिति ॥ काश्यामित्यादितावत्सर्वस्वदत्तिसर्वव्याहराजित्यादिभेदान्वयः ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ क्षेत्रमहिमानमेव
 सपरिकरमाह अत्रेत्यारभ्यागस्त्यउवाचेत्यतःप्राक्तनेनप्रथमेन ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ असकृदितिच्छेदः ॥ प्रत्यहसकृदितिवा ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ भाषयेद्वेत् ॥
 तथादृष्टप्रभावश्चेत्तथाचेज्जानिनावरः ॥ पुरावाराणसींश्रेष्ठाकर्यांकिलशपिष्यति ॥ २ ॥ ॥ स्कंदउवाच ॥ सत्यमेतत्त्वयापृच्छिकथयामिमुनेशुण ॥
 तस्यव्यासस्त्यचरितंभविष्यत्त्वयिपृच्छति ॥ ३ ॥ यदारभ्यमुनेस्तस्यनंदीस्तंभितवान्भुजम् ॥ तदारभ्यमहेशानंस्तौतिपरमादृतः ॥ ४ ॥ काश्यातीर्था
 न्यनेकानिकाश्याल्लिगान्यनेकशः ॥ तथापिसेव्योविश्वेशःस्नातव्यामणिकर्णिका ॥ ५ ॥ लिंगेष्वेकोहिविश्वेशस्तौथेषुमणिकर्णिका ॥ इतिसंव्याहरन्व्या
 सस्तद्वयंबहुमन्यते ॥ ६ ॥ त्यक्त्वासंबुवाजालंप्रातःस्नात्वादिनेदिने ॥ निर्वाणमंडपक्तिमहिमानमहेशितुः ॥ ७ ॥ शिष्याणांपुस्तोतिनित्यक्षेत्रस्यमहि
 मासहान् ॥ व्याख्यायतेसुदुतेनव्यासेनपरमर्षिणा ॥ ८ ॥ अत्रयत्क्रियेतक्षेत्रेषुभवांशुभमेववा ॥ सर्वतोपिनतस्यातस्तर्माच्छेयःसमाचरेत् ॥ ९ ॥
 क्षेत्रसिद्धिसमीहतेयेचात्रकृतिनोजनाः ॥ यावर्जीवनंतैस्त्याज्यासुधीभिर्मणिकर्णिका ॥ १० ॥ चक्रपुष्करिणीतीर्थेस्नातव्यंप्रतिवासरम् ॥ पुष्पैःपत्रैः
 फलैस्तोयैरर्च्योविश्वेश्वरःसदा ॥ ११ ॥ स्ववर्णाश्रमधर्मश्चत्यक्तव्योनमनागपि ॥ प्रत्यहक्षेत्रमहिमाश्रोतव्यःश्रद्धयासकृत् ॥ १२ ॥ यथाशक्तिचेद्यानि
 दानान्यत्रसुगुप्तवत् ॥ अन्नान्यपिचदेयानिविघ्नान्यरिजिहृषुणा ॥ १३ ॥ परोपकरणंचात्रकर्तव्यंमुधियासदा ॥ पर्वस्वपिविशेषेणस्नानदानादिकाः
 क्रियाः ॥ १४ ॥ विशेषपूजाकर्तव्यासुमहोत्सवपूर्वकम् ॥ कार्यस्तथाधिकायात्राःसमर्च्याःक्षेत्रदेवताः ॥ १५ ॥ अत्रमर्मनक्तव्यमुधियाकस्यचित्कचित् ॥
 परदारपरद्रव्यपरापकरणंत्यजेत् ॥ १६ ॥ परावादनोवाच्यःपरेष्व्यानचकारयेत् ॥ असत्यनैवक्तव्यंप्राणैःकंठगैरपि ॥ १७ ॥ अत्रत्यजंतुर्दक्षार्थ
 मसत्यमपिभाषयेत् ॥ येनकेनप्रकारेणशुभेनाप्यशुभेनवा ॥ १८ ॥ अत्रत्यःप्राणिमात्रोपिरक्षणीयःप्रयत्नतः ॥ एकस्मिन्नक्षितेजतावत्रकाश्यांप्रयत्नतः ॥
 त्रैलोक्यरक्षणपुण्यंस्यात्तत्स्यान्नसंशयः ॥ १९ ॥ येवसंतिसदाकाश्यांक्षेत्रसंन्यासकारिणः ॥ तत्सर्वद्वामंतव्याजीवन्मुक्तानसंशयः ॥ २० ॥
 तेषूप्यस्तेनमस्कार्यास्तेस्तोष्याःप्रयत्नतः ॥ तेषुवैपरीतुषुषुष्येद्विश्वेश्वरःस्वयम् ॥ २१ ॥ काश्यांवसतिमेत्यदूरस्थैरपिसन्नैः ॥ योगक्षेमोविधात
 व्यस्तेषांविशेशितुमुदे ॥ २२ ॥ प्रसरस्त्विन्द्रियाणांचनिवार्योत्रनिवासिभिः ॥ मनसोपिहिचांचल्यमिहवार्थप्रयत्नतः ॥ २३ ॥ मरणंनानिभिक्षेद्विको
 क्ष्योमोक्षोऽपिनोपुनः ॥ शरीरशोषणोपायःकर्तव्यःसुधियानहि ॥ २४ ॥

अन्यान्याभाषयेदिति ॥ १८ ॥ तद्वद्वैतनपापमपिप्त्यादित्याशङ्क्याह ॥ एकस्मिन्निति ॥ पापस्यास्तात्पुण्यस्यबहुत्वाच्चातृताद्वैतवत् ॥ यद्वात्रातृतेपुण्यमेवमसाध्यागोपशुहिमायांवेतिभावः ॥
 ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ योगक्षेमोयोगसहितःक्षेमोयोगस्यक्षेमइतिवा ॥ तत्रालव्यस्यलामोयोगोऽव्यस्यक्षेमइतिभेदः ॥ २२ ॥ २३ ॥ सुधिया इति तत्रनुविद्यात्रेति तादेद्विप्रचंचल्य

पीहारापयोमिवयाद्वारसोपपायः कृतव्योत्युनः शरीरनाशायेत्यर्थः ॥ २४ ॥ नहीत्यत्र हेतुबाह ॥ शरीरसिद्धवमिति ॥ सौष्ठवपाठवम् ॥ पौष्टिकमिति तेषु शुषुषाभिन्यर्थः ॥ २५ ॥
अत्रात्मजनेपापममसापिनिर्विषयेदित्यनशर्नविमतिबाह्व्यम् ॥ विनासायातमशर्नयत्काप्रायोपवेशनम् ॥ अनाशर्नयः कुलते मद्रूपदहब्रुवतः ॥ नतस्युनरादृशित्याहुतेः ॥ २६ ॥ २७ ॥

शरीरसौष्ठवं कश्चिद्व्यवस्थानादिसिद्धये ॥ आयुर्बह्वत्रैव चित्तं महाफलसमृद्धये ॥ २५ ॥ आत्मरक्षाशर्कतव्यामहाश्रयोभिबुद्धये ॥ अत्रात्मन्यजनोपायं
मनसापिनिर्वतयेत् ॥ २६ ॥ एकस्मिन्नापियच्चार्त्तिकाश्रयोभिलभ्यते ॥ ननु वर्षशतेनापितदन्त्राप्येतैकचित् ॥ २७ ॥ अन्यत्रयोगाभ्यसनाद्या
वज्जनमयदृश्यते ॥ वाराणस्यांतदेकनप्राणायामेन लभ्यते ॥ २८ ॥ सर्वतीर्थावाहाच्चयावज्जनमयदृश्यते ॥ तदनुदनेन प्राप्यमणिर्कणैकमल्लजनात् ॥
॥ २९ ॥ सर्वाङ्गार्चनापुण्ययावज्जनमयदृश्यते ॥ सकृद्विश्वश्रमभ्यच्यश्रद्धया तदवाप्यते ॥ ३० ॥ यज्जननांसहस्रेण निर्मलपुण्यमर्जितम् ॥ तत्पुण्यप
रिवर्तेन भवेद्विश्वेशदर्शनम् ॥ ३१ ॥ गवांकोटिप्रदानेन सम्यग्दत्तेन यत्फलम् ॥ तत्फलं सम्यगाप्येतो विश्वेश्वरविलोकनात् ॥ ३२ ॥ यत्पौडशमहादानैः
पुण्यं प्रोक्ते महाविभिः ॥ तत्पुण्यं जायते पुंसं विश्वेशपुष्पदानतः ॥ ३३ ॥ अधमेधादिभिर्यज्ञैर्यत्फलं प्राप्यते खिलैः ॥ पंचामृतानां स्नपनाद्विश्वेशे तदवाप्यते
॥ ३४ ॥ वाजपेयसहस्रेण सम्यगभिष्टेन यत्फलम् ॥ सकृन्महाहो नैवद्वैविश्वेशे तच्छ्रद्धाधिकम् ॥ ३५ ॥ धनजातपत्रं च मरविश्वेशः समर्पयेत् ॥ एकच्छत्रं सर्व
राज्यं प्राप्नुयाद्बुधातले ॥ ३६ ॥ महापूजोपकरणयोपेयैश्च भर्तारि ॥ नतं संपत्तिं संभाराविभुं च तीहृत्तु चित् ॥ ३७ ॥ सर्वतुङ्गसुमादवाचयः
कुर्यात्पुष्पवाटिकां ॥ तदङ्गणे करुपवृक्षाभ्यां कुर्वति शीतलम् ॥ ३८ ॥ यः क्षीरस्नपनार्थं विश्वेशे धेनुमर्पयेत् ॥ क्षीरणवतटे तस्य निवेश्युः पितामहाः ॥
॥ ३९ ॥ विश्वेशराजसदनेयः सुधांचित्रमेव वा ॥ कारयेत्तस्य भवनकैलासचित्रं भवेत् ॥ ४० ॥ ब्राह्मणान्यतिनेवापितैर्विशिवयोगिनः ॥ भोजये
द्योत्रैर्वैकाश्यामेकगणनाक्रमात् ॥ ४१ ॥ कोटिभोज्यफलस्य श्रद्धयानां संशयः ॥ तपस्त्वप्रकर्तव्यं दानमत्र प्रदपयेत् ॥ ४२ ॥ विश्वेशस्तोषणी
योत्रस्नानहोमजादिभिः ॥ अन्यत्र कोटिजयेन यत्फलं प्राप्यते नैः ॥ अष्टोत्तशतं ज्ञातदत्र समवाप्यते ॥ ४३ ॥ कोटिहोमेन यत्रोत्तं फलमन्यत्र
रिभिः ॥ अष्टोत्तरादृशिता तद्वानंदकानने ॥ ४४ ॥ योजयेद्बुद्धसूक्तानि काश्या विश्वेशसन्निधौ ॥ पारायणेन वेदानां सर्वेषां फलमाप्यते ॥ ४५ ॥

॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥

परेष्वक्षरोनित्येहदेविचितेत्यस्तुपुण्यंभवतिदिद्यदिताहंजाने ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ अथकृच्छ्रचंद्रायणकरणधनंतंनवाधेतर्कतृत्रानित्यर्थः ॥ ४९ ॥ यदिचेत् ॥ यदितिपाठेप्यग्रेवार्थः ॥
 ५० ॥ कृच्छ्रचंद्रायणादीनिकर्तव्यानीत्युक्तंतत्रपृच्छति ॥ कृच्छ्रेति ॥ ५१ ॥ कृच्छ्रादीनिव्यासेनवक्ष्यमाणानि ॥ ५२ ॥ एकभक्तेनेत्यादीनांपद्यानामित्यादितत्त्ववृत्तिश्चेतिसाधर्मसावितितमहो
 तस्यपुण्यंनानामीचितितेचाक्षरेपरे ॥ काश्यानित्यंप्रवस्तव्यस्येत्योत्तरवहासदा ॥ ४६ ॥ आपद्यापिहोरायाकाशीत्याज्यानकुत्रचित् ॥ यतःसर्वा
 पदाहंतात्राविश्वपतिःप्रभुः ॥ ४७ ॥ अवध्यंदिवसंकुयात्स्नानदानजपादिभिः ॥ यतःकाश्यांकृतंमहत्वायप्रकल्पते ॥ ४८ ॥ कृच्छ्रचंद्रायणादी
 निकर्तव्यानिप्रयत्नतः ॥ तथेद्वियाविकाराश्चनवाधेतत्रकहिंचित् ॥ ४९ ॥ यदाद्वियाणिकुर्वतिविक्रियामिहदेहिनाम् ॥ तदात्रवासंसिद्धिविश्वेभ्योनै
 वलभ्यते ॥ ५० ॥ ॥ अगस्त्यउवाच ॥ ॥ कृच्छ्रचंद्रायणादीनिव्यासोवक्ष्यतिथानिवै ॥ तेषांस्वरूपमाल्याहिर्स्कंदद्वियविशुद्धये ॥ ५१ ॥ ॥
 स्कंदउवाच ॥ ॥ कथयामिमहाबुद्धेकृच्छ्रादीनितवायतः ॥ यानिकृत्वात्रमनुजोदेह्युद्धिल्लभेतपराम् ॥ ५२ ॥ एकभक्तेननतेनतथेवायाचितेनच ॥
 उपवासेनचैकेनपादकृच्छ्रःप्रकीर्तितः ॥ ५३ ॥ वदोदुंबरजीवविल्वपत्रकुशोदकम् ॥ प्रत्येकंप्रत्यहंपतिपणंकृच्छ्रःप्रकीर्तितः ॥ ५४ ॥ पिण्याकधृततक्रां
 बुसक्तूनांप्रतिवासरम् ॥ एकैकमुपवासश्चकृच्छ्रःसौम्यःप्रकीर्तितः ॥ ५५ ॥ हविषाप्रातराश्रीतहविषासायमेवच ॥ हविषयायाचितंत्रास्तुसोपवासह्यहं
 वसेत् ॥ ५६ ॥ एकैकग्रासमश्रीयादहानित्रीणिपूर्ववत् ॥ ज्यहंचोपवसेदंत्यमतिकृच्छ्रचरन्द्विजः ॥ ५७ ॥ कृच्छ्रातिकृच्छ्रंयसादिवसानेकविंशतिः ॥
 द्वादशहोपवासेनपराकःपरिकीर्तितः ॥ ५८ ॥ ज्यहंप्रातह्यहंसायंज्यहमद्यादयाचितम् ॥ ज्यहंचोपवसेदंत्यंप्राजापत्यंचरन्द्विजः ॥ ५९ ॥ गोभृङ्गोमयं
 क्षीरदिधिसर्पिकुशोदकम् ॥ एकरात्रोपवासश्चकृच्छ्रःसांतपनःस्मृतः ॥ ६० ॥ पृथक्संतापनद्रव्यैःषडहःसोपवासकः ॥ सप्ताहेनतुकृच्छ्रंयमहासांतपनः
 स्मृतः ॥ ६१ ॥ तप्तकृच्छ्रचरन्विप्रोजलक्षीरघृतातिलान् ॥ एतोह्यहपिबिदुष्णान्सकृत्स्नायीसमाहितः ॥ ६२ ॥ ज्यहमुष्णाःपिबिदापह्यहमुष्णंपयःपि
 वेत् ॥ ज्यहमुष्णांघृतंप्राथ्यवायुभक्षोदिनत्रयम् ॥ ६३ ॥ पलमेकपयःपीत्वासर्पिषश्चपलद्रयम् ॥ पलमेकंतुतोयस्यतत्कृच्छ्रउदाहृतः ॥ ६४ ॥ गोभृङ्गे
 णसमायुक्तंयावकंयत्रयोजयेत् ॥ कृच्छ्रमेकाहिकंप्राक्तंशरीरस्यविशोधनम् ॥ ६५ ॥

केनानयः ॥ ५३ ॥ राजीवंपक्वम् ॥ ५४ ॥ पिण्याकतिलपिष्टं ॥ घृतचतक्रंचांबुचसकुश्र्वेतप्राप्त्येकभ्यवहरणमिधियेवः ॥ ५५ ॥ त्रीनितिसर्वत्रसंवध्यते ॥ हविषात्रीन्द्विसप्ताग्रातरित्यर्थः ॥ ५६ ॥
 पूर्ववत्प्रातरादिवत् ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ गोभृङ्गमित्यादीनामेकैकृत्ययस्रणम् ॥ ६० ॥ षडहःषडहानि ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ यावकंमवात्रम् ॥ प्रयोजयेदक्षयेदित्यर्थः ॥ ६५ ॥

१ पदेऽक्षरेष्वतितेसति, वेदाक्षरार्थान्नमनपूर्वकत्वादुत्पठेत्कृतेसतिप्रकल्पमायतेनमयापि नञायद्वादिमुल्लङ्काराभिप्रायश्च मातिलिचितनीयम् ।

व्युष्टः प्राप्ताप्रतः कालः ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ शिखुचांद्रायणं ब्रह्मचारिचांद्रायणम् ॥ ६९ ॥ ७० ॥ तिस्रोऽंशतीः अंशोतित्रयम् ॥ यथाकथं विदित्येकोदशयुग्मासमिषयम् ॥ ७१ ॥ श्रुतास्मा
हंकारः ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ लिङ्गपूजाचक्रं कृति ॥ पूजात्रयद्विषयः ॥ मनेश्वरा ॥ भविष्यदंशेषु त्वत्ततिर्निर्देशः ॥ ८१ ॥ शिक्षादत्तं

हस्तावुत्तानतः कृत्वा दिवसं मासं राशनः ॥ रात्रौ जलोस्थितो व्युष्टः प्राजापत्येन तत्समम् ॥ ६६ ॥ एकैकं द्वादशेयं द्वादशं कुण्डेषु च वर्धयेत् ॥ उपस्थशृङ्गिष्वप्यण
मेतच्चंद्रायणं स्मृतम् ॥ ६७ ॥ एकैकं वधेयं द्वादशं कुण्डेषु च द्वादशयेत् ॥ मुंजतिदशेनोर्किचिदेषचंद्रायणो विधिः ॥ ६८ ॥ चतुरः श्रातरः श्रीयानिपिपडांस्त्रिभू
समाहितः ॥ चतुरोऽस्तमितसूर्यशिशुचांद्रायणं स्मृतम् ॥ ६९ ॥ अष्टावष्टौ समश्रीयानिपिपडांस्त्रिभूयं दिने स्थिते ॥ नियतात्मा हविष्यस्य यतिचंद्रायणं
स्मृतम् ॥ ७० ॥ यथाकथं चिन्पिपडांस्त्रिभूयं दिने स्थिते ॥ मासेनाश्वहविष्यस्य चंद्रसूर्येति सलोकताम् ॥ ७१ ॥ अद्रिगात्राणि शुभं ध्याति मनः सत्ये
न शुद्धयति ॥ विद्यातपोभ्यां भूतात्मा बुद्धिज्ञानेन शुद्धयति ॥ ७२ ॥ तच्च ज्ञानं भवेत्संसारसम्यक्काशीनिषेवणत् ॥ काशीनिषेवणेन स्याद्विश्वरूपरुणेदयः ॥
॥ ७३ ॥ ततो महोदयावापिः कर्मनिर्मूलनक्षमा ॥ अतः कार्याप्रयत्नेन ज्ञानं दानं तपो जपः ॥ ७४ ॥ व्रतपुराणश्रवणं स्मृत्युक्ता ध्वनिषेवणम् ॥ प्रतिक्षणं प्रति
दिनं विश्वेशपदं चिंतनम् ॥ ७५ ॥ लिङ्गार्चनं त्रिकालं च लिङ्गाभ्यां प्रतिष्ठितिः ॥ साधुभिः सह संलापो जल्पः शिवशिवेति च ॥ ७६ ॥ अतिथेश्चापि सत्कारो
मैत्रीतीर्थनिवासिभिः ॥ आस्तिक्यबुद्धिर्विनेयमानमानसमानधीः ॥ ७७ ॥ अकामितात्वनौद्धत्यसरागित्वमहिंसनम् ॥ अप्रतिग्रहवृत्तिश्च अति
श्चातुष्टहात्मिका ॥ ७८ ॥ अर्द्धभितात्वमात्सर्यमप्राथितधनगमः ॥ अलोभित्वमनालस्यमपारुष्यमदीनता ॥ ७९ ॥ इत्यादिसत्यवृत्तिश्च कर्तव्या
त्रवासिना ॥ प्रत्यहं चेति शिष्येभ्यः सचमसुपदेश्यति ॥ ८० ॥ नित्यं त्रिषवणस्नानीनित्यं भिक्षाकृताशनः ॥ लिङ्गपूजाचक्रं कोनित्यामित्यं व्यासो वे सत्पुत्रा ॥
॥ ८१ ॥ एकदशस्य जिज्ञासां कृतुं देवीं हरो वदत् ॥ अद्य भिक्षादन्तं प्राप्ते व्यासे परमधार्मिके ॥ ८२ ॥ अपि सर्वगतो कापि भिक्षां मायच्छुंदर ॥ तथै
त्युक्त्वा भवानीसां भवं भवनिवारणम् ॥ ८३ ॥ नमस्कृत्य प्रतिहृतस्य भिक्षां न्यषेधयत् ॥ समुनिः सहितः शिष्यैर्भिक्षामप्राप्य दूतवत् ॥ ८४ ॥ वेलाति
क्रममालोक्य पुनर्ब्राम्नां तपुंगीम् ॥ गृहे गृहे परिप्राप्ता भिक्षान्यैः सर्वा भिक्षुकैः ॥ ८५ ॥ तदह्निनालभद्विशंशं शिष्यः समुनिः क्वचित् ॥ अथ सायतनं कर्म कृत्वा
छात्रैः समन्वितः ॥ ८६ ॥ उपोषणपरो भूत्वा तथैवासीदहर्निशम् ॥ अथान्येष्टुमुनिव्यासः कृत्वा माध्याह्निकं विधिम ॥ ८७ ॥

प्राप्तो भिक्षुर्न ते सतीत्यर्थः ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ तस्य साक्षादप्यस्य भिक्षां न्यषेधयत् ॥ दूतवत् सत्तवत् ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ छात्रभिर्गुरुगोपायंतीति छात्राः शिष्यास्तैः ॥ ८६ ॥ ८७ ॥

॥ ८८ ॥ यत्नेनश्रितप्रयत्नेनैकेनचिद्धारितित्यर्थः ॥ यत्नेकृतेपिचेतिपाठःसुगमः ॥ अंतेवासिनःशिष्यान् ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ दुःस्वास्तुपीडितावा ॥ उपसर्गेणदुर्निमित्तेन ॥ ९४ ॥ पवित्रचरणदाराध्यकरणात् ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ विश्वशनिर्माल्योपभुजालौगिकानदिवल्कानामतिवा ॥ ९९ ॥ यादृशस्तादृशइतिवद्वचनम् ॥ १०० ॥

ययौभिक्षाटनंकर्तुमशिष्यःपरितःपुरीम् ॥ सर्वत्रसपरिभ्रांतःप्रतिसौधमुदुहः ॥ ८८ ॥ नक्वापिलब्धवान्भिक्षांभग्यहीनोर्धनयथा ॥ अथार्चितवा
न्यासःपरिभ्रांतःपरिभ्रमन् ॥ ८९ ॥ कोहेतुर्ग्रलभ्येतभिक्षायत्नेनरक्षिता ॥ अंतेवासिनआहूयव्यासःपप्रच्छचाखिलान् ॥ ९० ॥ भवद्विरपिनोभि
क्षापरिभ्रातेतिगम्यते ॥ किमत्रपुरिसंवृत्तंदित्रायातममाज्ञया ॥ ९१ ॥ द्वितीयेहचपियाद्रिक्षानलभ्येतातियन्तः ॥ अनिष्टंकिंचिदत्रासीन्महाशुनिपात
जम् ॥ ९२ ॥ अन्नक्षयोवासर्वस्यानगर्थाभभवत्क्षणात् ॥ राजदंडोत्थुगपजातःसर्वपुरीकसाम् ॥ ९३ ॥ अथवावारिताभिक्षोकेनाप्यस्मासुचेष्यया ॥
पुरीकसोभवन्दुःस्थान्त्पूषणैकेनचित् ॥ ९४ ॥ किमेतदखिलज्ञात्वासमागच्छतसत्वरम् ॥ द्वित्राःपवित्रचरणान्याप्यानुज्ञांशुरेव ॥ समाचस्त्युः
समागम्यदृष्ट्वाद्धितपुरीकसाम् ॥ ९५ ॥ ॥ शिष्याञ्जुः ॥ ॥ शृण्वंत्वारध्यचरणानोपसर्गेन्नक्रश्चन ॥ नात्रक्षयोवासर्वस्यानगर्थासिहकुत्रचित् ॥
॥ ९६ ॥ यत्रविश्वेश्वरःसाक्षाद्यत्राऽमरधुनीस्वयम् ॥ त्वादृशायत्रमुनयःकभीस्तत्रोपसर्गजा ॥ ९७ ॥ समृद्धिर्यागृहस्थानामिहविशेशितुःपुरी ॥ नस
द्विरस्तिर्वैकुण्ठेत्त्वल्पास्ताअलकादयः ॥ ९८ ॥ रत्नाकरेशुरत्नानिनतावंतिमहासुने ॥ यावंतिसंतिविश्वेशनिर्माल्योपभुजंगृहे ॥ ९९ ॥ गृहेगृहेनयान्यानां
राशयोयादृशःपुनः ॥ नतादृशःकल्पवृक्षदत्ताणैद्रुक्चित् ॥ १०० ॥ यत्रसाक्षादिशालाक्षीसुविस्तारफलप्रदा ॥ नतत्रपुरिसर्वस्यानगरवैनिर्धनःक
चित् ॥ १ ॥ निर्वाणलक्ष्म्याःसदनेत्त्वस्मिन्नानंदकानने ॥ मोक्षोपियत्रसुलभःकिमन्यत्तत्रदुर्लभम् ॥ २ ॥ सीमितन्यःस्त्रियःस्त्रियाःपतिव्रतपरायणाः ॥
सर्वाभवानीरूपिण्योविश्वार्थोपितसत्क्रियाः ॥ ३ ॥ यावतःपुरुषाःकाश्यासर्वेष्वगणाधिपाः ॥ सर्वेष्वकुमारात्रैसर्वेतराकदृष्टयः ॥ ४ ॥ त्रिषुद्रांकिताभालाये
तेसर्वेचन्द्रमौलयः ॥ उपसर्गेसहस्रैश्चपीड्यमानाअपीहये ॥ ५ ॥ नत्यजतिसदाकाशसर्वज्ञाएवतेखिलाः ॥ गृहेगृहेपिबटवोब्रह्मबादविवादिनः ॥ ६ ॥
स्वर्धुनीधृतकलुषाःसंतीहचतुराननाः ॥ निर्वाणलक्ष्मीपतयःक्षेत्रसंन्यासकारिणः ॥ ७ ॥ सर्वेष्वहर्षिकेशाःसर्वैरुषोत्तमाः ॥ अच्युताएवविज्ञेयार्तक्षे
त्रपरिग्रहाः ॥ ८ ॥ स्त्रियोवापुरुषावापिसर्वेष्वननसंशयः ॥ सर्वेष्ववत्रिनयनाःसर्वेष्वचतुर्भुजाः ॥ ९ ॥ श्रीकंठाःसर्वेष्ववात्रसर्वेष्वनृजुजयाञ्जुवम् ॥ मोक्षश्री
श्रितवर्ष्मणस्त्वर्धनरीश्वरायतः ॥ ११० ॥ धर्मराशिःपरश्चात्रमहंतोऽत्रार्थराशयः ॥ सर्वकामाःफलंत्यत्रैकैल्यंचनिर्भलम् ॥ ११ ॥

॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ चतुराननाहिरण्यगर्भसदृशाः ॥ वाक्चातुर्ययुक्तान्यानानिषेधैरितिवा ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ ११० ॥ ११ ॥

॥ १२ ॥ नदविद्वकलात्मकोनादविद्वकलास्वरूपः ॥ वाच्यवाचकयोरेभेदिनोऽस्मात्मावाचिकणम् ॥ एष्टवतोऽप्येष्टास्त्योविश्वेष्टोयत्रास्त्योविष्टयवाक्यम् ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ नीराजयतिनीजनां प्रापयति ॥ १६ ॥ १७ ॥ पंचपीयूषधारामिपंचामृतसंपत्तिः ॥ १८ ॥ तदभिरन्वैष्टुहः सह ॥ ऋतुभिरितिकचिद् ॥ निमतीतिदोषः ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ शपशप्यति ॥ अशपस्वितो

नमो भवसंसर्गः काशीसंस्थितिकारिणाम् ॥ नकलिश्चात्रावधेतकालौ नैवप्रवाधते ॥ १२ ॥ एनां सिनात्रावधेतोविश्वेशशरणार्थिनः ॥ यत्रविश्वेश्वरः ॥ ब्रह्मात्रादविद्वकलात्मकः ॥ १३ ॥ ध्वनिरूपहितत्रास्तिप्रणवोभमंत्रिग्रहः ॥ अतोविग्रहंतोत्रसंतिवेदाविनिश्चितम् ॥ १४ ॥ सरस्वतीसारिद्रुपाहृतः ॥ आह्वानिकेतनम् ॥ आनंदकाननंसर्वधर्मास्त्रुहतालयम् ॥ १५ ॥ यावंतोदिविवेदेवास्तावंतोत्रमृषानहि ॥ नीराजयतिविश्वेशरात्रौ रात्रौ सदऽहयः ॥ १६ ॥ स्वप्नमाण्निदौश्चप्राप्यकाशीं रसातलात् ॥ समुद्राः सर्वेष्वत्राकमधेनुव्रजान्विताः ॥ १७ ॥ पंचपीयूषधारामिपंचामृतसंपत्तिः ॥ मंदारपा रिजातश्च संतानहिरचंदनः ॥ १८ ॥ कल्पद्रुमश्चपंचैतरोभिः सह सर्वदा ॥ १९ ॥ सर्वसुरनिकायाश्च सर्वेष्वमहर्षयः ॥ योगिनः सर्वेष्वत्राकशीनाथस्तु पास्ते ॥ २० ॥ विद्यानांसदनं काशी काशीलक्ष्म्याः परालयः ॥ मुक्तिलेखमिदं काशीकाशीसर्वत्रयमीया ॥ २१ ॥ इति श्रुत्वा मुनिवराः पाराशर्यो महतापाः ॥ एवं भाषेतां शिष्यान्पुनः श्लोकं पठन्वसुम् ॥ २२ ॥ शिष्या उचुः ॥ विद्यानां चाश्रयः काशीकाशीलक्ष्म्याः परालयः ॥ मुक्तिलेखमिदं काशीकाशीसर्वत्रयमीया ॥ २३ ॥ स्कंद उवाच ॥ निराम्येति तदव्यासः क्रोधाधीकृतलोचनः ॥ शुक्लशानुज्वलन्मूर्तिः कर्शोऽप्यति कुंभज ॥ २४ ॥ व्यास उवाच ॥ मा भूत्रैरूषीविद्यामाभूत्रैरूषंधनम् ॥ मा भूत्रैरूपमुक्तिः कर्शोऽव्यासः शपन्नि ॥ २५ ॥ गर्वः परोत्रविद्यानां घनगदोत्रैर्महान् ॥ मुक्तिर्गवेषेनोभिक्षांप्रयच्छत्यत्रवासिनः ॥ २६ ॥ इति कृत्वा समेत्य व्यासः काश्यां शपमदानत्तदा ॥ दत्त्वा पिशांपसमुनिभिक्षितुं कोषवान्वय ॥ २७ ॥ प्रतिगृहं त्वराशुक्तः प्रविशन्व्योमदत्तहृद् ॥ बभ्रामनगरीं सर्वक्षापि भैक्षेन लब्धवान् ॥ २८ ॥ अनुमालिनमावीक्ष्य मनग्लोहितमडलम् ॥ शिरा पात्रं परिक्षिप्य नियात्राश्रमं प्रति ॥ २९ ॥ अथ गच्छन् महाव्याधुहद्वारिनिषण्णया ॥ प्राकृतस्त्रीस्त्विह पिप्याभिक्षायै प्रार्थितो तिष्ठिः ॥ ३० ॥ गृहिण्युवाच ॥ भगवन्भिभक्षुकास्तावद्वद्वानकुत्रचित् ॥ असत्कृत्यार्थिनाथेनोभभेक्ष्यतिकर्तुं चित् ॥ ३१ ॥ वैश्वदेवादिकं कर्म कृत्वा गृहपतिर्मम ॥ प्रतीक्षेतातिथिपथं तस्मात्त्वमतिथिर्भव ॥ ३२ ॥ विनातिथिं गृहस्थोऽयस्त्वन्नभको निषेवते ॥ निषेवतेऽवसंप्रसहितः स्वपितामहः ॥ ३३ ॥

तिक्कचित् ॥ तत्राभिमक्तिव्यत्ययहृष्टांदसः ॥ २५ ॥ एतादृशशोषकारणमाह ॥ गर्वः परोत्रविद्यानामिति ॥ परोहोत्रविद्योतिपोठोभोगोर्वेदुरित्यर्थः ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥

॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ सुधाऽमृताधिष्ठात्रादिवता ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ अथवेतिपक्षांतरं ॥ आज्ञातमितिकचिद् ॥ ३९ ॥ १४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ भक्तपतेप्रदसंसारणवृत्तारणाय

तस्मात्स्वर्तितायाहिङ्गुरुमेपत्युगीहितम् ॥ गार्हस्थ्यं सफलं कर्तुमिच्छतोऽतिथिपूजनात् ॥ ३४ ॥ इतिश्रुत्वागतमर्षेव्यासस्तायाहाविस्मितः ॥ ॥
व्यासउवाच ॥ ॥ भद्रेकात्वंकुतःप्राप्ताष्वृष्टानकुत्रचित् ॥ ३५ ॥ मन्यधर्ममयीमूर्तिःकापित्वंशुचिमानसा ॥ त्वदर्शनात्परांप्रीतिसंप्राप्तानांद्रिया
णिमे ॥ ३६ ॥ त्वंसुधैवभवेप्रायःसर्वावयवसुंदरि ॥ मंदराद्यातसंत्रासात्यक्तक्षीराणवस्थितिः ॥ ३७ ॥ कलसुधाकरस्याथकुहूराहुभयादृता ॥ सीमं
तिनीस्वरूपेणतिष्ठेःकाश्यामनिर्भया ॥ ३८ ॥ अथवाकमलासित्वंविहायकमलालयम् ॥ निशिसंकोचिनंकाश्यांविकाशिन्यां वसेःसदा ॥ ३९ ॥ किंवा
नुकरणासृतिरिहकाशिशिनिवासिनाम् ॥ सर्वदुःखौघहरिणीपरानंदप्रदायिनी ॥ ४० ॥ वाराणस्याःकिमथवाऽधिष्ठात्रादेवतात्वसु ॥ किंवा निर्वर्णलक्ष्मी
स्वयंकाश्यांपरिगीयते ॥ ४१ ॥ श्वपाकंयायजकंवाप्रातेऽलंकुर्वतीसमम् ॥ मद्भाग्यंवापरिणतमेतद्वोषिस्वरूपतः ॥ ४२ ॥ अथवासाभवेदून्याशेने
परिगीयते ॥ भक्तपतेप्रदाभक्त्याभवानीभवनाशिनी ॥ ४३ ॥ सर्वैववननारीत्वंनासुरनैवकिन्नरी ॥ विद्याधरीननोनागीनंगवर्चनयक्षिणी ॥ ४४ ॥
त्वमिष्टदेवतैवासिकाचिन्मेमोहहारिणी ॥ केयंचिताथवाभेन्नकाचित्वंभवसुंदरि ॥ ४५ ॥ परवानस्यंहंजातस्तवदर्शनतोऽधुना ॥ अवश्यमेवकर्तोस्मितवा
देश्यतदादिश ॥ ४६ ॥ एकंतपोव्ययंहित्वाकारयिष्यसित्युनः ॥ तदेवाहंकरिष्यामिविधेयःशुभलोचने ॥ ४७ ॥ नवचस्त्वादर्शनाहिमहत्त्वंदापये
त्सताम् ॥ परत्वंकासिसुभगेसत्यब्रूहिममाग्रतः ॥ ४८ ॥ अथवातवेदेस्मिन्कासत्यंनिर्लेक्षणे ॥ इतिपृष्टाहमुनिनासाविश्वयुधेदोद्व ॥ ४९ ॥
अत्रन्यस्यैवहिमुनेशुहिणिशृहमेधिनः ॥ नित्यवीक्षेचरंतंत्वाभिशाशिष्यगणैर्वृतम् ॥ ५० ॥ त्वमेवमानोजानीषेजानेन्यामहेमवहि ॥ तपस्विन्किंबहूक्ते
नयाववास्तंबजेद्विः ॥ ५१ ॥ प्राणनाथस्यमेतावदातिथ्यसफलिकुरु ॥ तच्छ्रुत्वासमुनिःप्राहविनयानतकंधरः ॥ ५२ ॥ ॥ व्यासउवाच ॥ ॥
अस्तिमेनियमःकश्चित्ससिद्धिचेद्व्रजेच्छुभे ॥ एकमिक्षांतदाहंतुकरिष्येनान्यथापुनः ॥ ५३ ॥ तपस्युदीरितश्रुत्वासाप्रोवाचवचस्ततः ॥ अविशं
कंवदमुनेकस्तोस्तनियमःशुधीः ॥ ५४ ॥

विद्यानौप्रदेत्यर्थः ॥ किमिति स संसारं न तोऽयुरिति तत्राह ॥ भक्त्येति ॥ प्रेमलक्षणयेत्यर्थः ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ विधेयस्त्वर्धनस्त्वयोक्तहृतियावत् ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ विषययुर्वैश्वेक
जीवेनेत्यर्थः ॥ तदुक्तम् ॥ यादेवी सर्वश्रेष्ठेषु वृत्तिरूपेण संस्थितेति ॥ ४९ ॥ १५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ सुधीरितिकटक्षः ॥ ५४ ॥

॥ १५९ ॥ १६० ॥ १६१ ॥ १६२ ॥ १६३ ॥ १६४ ॥ तर्भागलोचनान्यासागमवर्तदृष्टिम् ॥ १६५ ॥ समयासमिपे ॥ १६६ ॥
 व्योतिस्तव्याज्योतिवोक्तिरोगेणाहितासमर्पितादिनश्रयिणीते ॥ स्वर्जितस्वर्गमाश्रियाभितोषोद्यमभ्यविशेषणम् ॥ १६७ ॥ कतिचित्परिविश्रान्तःकतिचिद्वर्जनैःपरिविश्रमकभ्यस्ततया ॥ १६८ ॥

ममभर्तुःप्रसादेनकिंचिद्वृत्तयतोऽन ॥ इतिश्रुत्वाप्रहृष्टात्मासमाहृतपोयनः ॥ १६९ ॥ अश्रुतममशिरायायैतैःसपत्तिमहंश्रुणे ॥ अस्तंयावन्नयात्पुनः
 स्तावद्भेदेन्ययानहि ॥ १७० ॥ निशम्येतिप्रहृष्टस्यासाप्रोवाचमुनिमतः ॥ किंविबलेनतद्वाहिसर्वाश्रियाभ्यासमाह्वय ॥ १७१ ॥ पुनःप्राहसर्तासाधि
 तेतावत्सिद्धिरस्तिते ॥ येनतृतिगमिष्यतिमाच्छ्रित्याःसर्वपवते ॥ १७२ ॥ स्मिन्वाथसाब्रवीतमुनेभर्तुमुग्रहात् ॥ सिद्धमेवसदैवास्तेसर्वतावन्यमालये ॥
 ॥ १७३ ॥ यावतार्थिजनस्तृप्तिमेतिसर्वापिसर्वशः ॥ वयंनताहृद्धमहिलाभर्तुसदेहकारिकाः ॥ १७४ ॥ आयातोर्थयादागहोसिद्धंकार्यतैर्देहि ॥ पारसूना
 दिशःसर्वाःपरिपूर्णा मनोरथाः ॥ १७५ ॥ परिपूर्णगृहसर्वपत्युःपादमसादतः ॥ याहिरूर्णसमायाहियावद्वार्थिभिःसह ॥ १७६ ॥ पतिर्मेबहुकालिनःकाल
 नसहतेचिरम् ॥ प्रियातिथिःप्रियतमस्तदातिथ्यसमुद्भये ॥ १७७ ॥ आशुगन्तासमागच्छयावद्व्रास्तमितेगविः ॥ इतिप्रहृष्टस्त्वरितःशिरायानाह्वयसर्वतः ॥
 ॥ १७८ ॥ आगत्यतोपुनःप्राहदृष्टान्मर्गलोचनाम् ॥ मातःसर्वेसमायातास्त्वरितैर्देहिभोजनम् ॥ १७९ ॥ अस्ताचलहिसमयासीमयादेपभास्करः ॥
 इत्युक्त्वामंदिरस्यांतर्विबुधुस्तेतपोधनाः ॥ १८० ॥ तन्मंडपमणिज्योतिस्तन्याहितदिनश्रियः ॥ यावद्दृच्छतितत्सौधमध्यमाश्रुतपत्तिनः ॥ १८१ ॥
 पादौप्रक्षाल्यतावत्तैश्चकौश्चित्समर्च्यच ॥ कतिचित्परिविश्रान्तभोक्तुमेवोपवेशिताः ॥ १८२ ॥ तद्व्यापाकसंभारान्दृष्ट्वातदृष्टयःक्षणात् ॥ परंतुति
 सुपागच्छन्नाग्न्यामोदगजिभिः ॥ १८३ ॥ अतिवृत्तिसमापन्नास्तेतद्वनिषेवणात् ॥ आचंताश्चन्दनैःसगिभर्तुःपरिभूषिताः ॥ १८४ ॥ अथसांध्यंदि
 धिक्कुत्वाप्रोपविश्यतदग्रतः ॥ अभिनंदमहाशीर्षमयावदुत्प्रेचक्रमुः ॥ १८५ ॥ तावद्दृष्ट्वाहृष्टेनगृहिणीसाकटक्षिता ॥ पप्रच्छतीर्थेवसर्ताकोवदोमुख्यए
 वहि ॥ १८६ ॥ तथातदनुसारेणतीर्थवतामहेवयम् ॥ सर्वधर्माविदंश्रेष्ठःश्रुत्वातद्गृहिणीवचः ॥ १८७ ॥ तदादरसुधाकिन्नमहाब्रह्मादतर्पितः ॥ प्रत्युवाचमुनि
 व्यासःस्मिन्वातांसावर्षितमाम् ॥ १८८ ॥ व्यासउवाच ॥ स्वच्छंतंकरणमातमहामिष्टाब्रह्मानंदे ॥ सपुष्पधर्मेनान्योस्तित्यन्वयापरिचर्यते ॥ १८९ ॥

प्राणैर्द्विह्यहिताग्न्यास्तथाश्रुतांजाभोदराजयश्रुताभिः ॥ घ्राणेनेतिकंचित् ॥ तत्रघ्राणनमाघ्राणम् ॥ १९० ॥ तदग्रतःगृहस्थाग्रतः ॥ १९१ ॥ कटाक्षिताकटाक्षेणप्रेरिता ॥ १९२ ॥
 तदिदंतातस्याभवाभ्यावाद्दरूपमुपैवक्लिन्मसुपैवक्लंयन्महाब्रह्मम् ॥ यद्वाऽऽदरसुधयाक्लिन्मसुपैवक्लंयन्महाब्रह्ममित्यर्थः ॥ तस्ययःस्वादस्तेनतर्पितवति ॥ १९३ ॥ मिश्रान्नचमानश्रोतिदंष्ट्रः ॥ १९४ ॥

॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ १८० ॥ ८१ ॥ तत्पुधर्मेषु ॥ ऐक्षिहृष्टा ॥ दानं च षोडशीत्यन्वयः ॥ तदत्र तावन्नैक्षिष्टेति कचित्पाठः ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥
तस्य सापः कस्य स्यादित्यर्थः ॥ कस्यामाग्यात्मकस्य स इति क्वचित् ॥ अमाग्यात्सस्येति चान्यत्र ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ शापवर्जिते दोषि शापो न्नवप्रवर्तित्यर्थः ॥ ९० ॥
त्वमेव धर्मजानासि पितृश्रूषणे रता ॥ यदि पृच्छसि मां सत्यं तदा किं च न वचि मते ॥ ७६ ॥ वक्तव्यमेव पृष्टुं न मननगपि विजानता ॥ स एव धर्मः सुमगेनान्यो
धर्मोऽस्ति कश्चन ॥ ७७ ॥ येनैष तोषमायाति तव भर्ता चिरंतनः ॥ ॥ गृहिण्युवाच ॥ ॥ अयं धर्मो भवेन्नानां क्रियते वस्तुशक्तिः ॥ ७८ ॥ साधारणा
निधर्माणि संपृच्छेता निमेवद् ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ ॥ अनुद्वेगं करं वाक्यं परोत्कर्षसहिष्णुता ॥ ७९ ॥ विचार्य कारिता नित्यं स्वधिष्ण्यादयं चिंतनम् ॥
गृहस्थ उवाच ॥ ॥ एषु धर्मेषु भो विद्वदस्त्वविकोऽस्तीह तद्रद् ॥ ३८० ॥ ततः स्थगितवद् व्यासस्तस्थौ किंचिन्न चोक्तवान् ॥ ततः पुनर्गृहस्थेन सहिष्णुतस्तपो
धनः ॥ ८३ ॥ यद्येत एवैव धर्मास्त्वयो गेयैः प्रातिपादिताः ॥ तद्वा तता तवैक्षिदां न शापस्य चोत्तमम् ॥ ८२ ॥ त्वय्येव हि दयासम्यगर्थं त्वय्येव चोत्तमम् ॥
त्वयि संभावनास्येव कामक्रोधविनिग्रहे ॥ ८३ ॥ त्वमेव सस्यजानिषेव कुंचोद्वेगवर्जितम् ॥ त्वय्येव सम्यग्गृह्येत परोत्कर्षसहिष्णुता ॥ ८४ ॥ विचार्य
कारितायाश्च त्वमेव निलयो महान् ॥ स्वस्य धिष्ण्यस्य च भर्वाश्चितयेदुदयध्रुवम् ॥ ८५ ॥ ममैकं ब्रूहि भो विद्वद्व्यासपदं दद्याच्चयः कुधा ॥ अलभन्स्वार्थं
सिद्धिमाग्यात्तस्य कस्यसः ॥ ८६ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ ॥ यः स्वार्थं सिद्धिं मलभन्न भाग्याच्छपति कुधा ॥ स शापः प्रत्युत भवेच्छुभे वा विवे
किनः ॥ ८७ ॥ ॥ गृहस्थ उवाच ॥ ॥ भवता भ्रमता विप्रनाता भिक्षाय दाय्यहो ॥ तदा पराद्धं किमिह वरकैः क्षेत्रवासिभिः ॥ ८८ ॥ तपस्विभ्यश्च
वाक्यं राजधान्यां ममेहयः ॥ ऋद्धिं द्रष्टुं न शक्नोति परिशप्तः स एव हि ॥ ८९ ॥ अद्य प्रभृति नक्षत्रे मदीये शापवर्जिते ॥ आवस्य क्ते धनमुनेन वसेत्योग्यतां जते ॥
॥ ९० ॥ इदानीं मे विनिर्गच्छ बहिः क्षत्रादितो भव ॥ त्वद्विधानां योग्यं मे क्षेत्रमौक्षेकसाधनम् ॥ ९१ ॥ अत्रास्वमपि यद्दौष्ट्यं द्रुतं मत्क्षेत्रवासिनाम् ॥
तदौष्ट्यस्य परीपाको रुद्रपशाच्यमेव हि ॥ ९२ ॥ तच्छुभं चोपमानः स परिशुष्कोऽष्टालुकः ॥ जगाम शरणं गौरिं लुठंस्तच्चरणाग्रतः ॥ ९३ ॥ उवाच च कचो
मातस्त्राहि त्राहि भृशं रुद्रन् ॥ अनाथस्त्वत्सनाथो हं बलिशस्तव बालकः ॥ ९४ ॥ शरणागतं च संत्राहिरक्ष मां शरणागतम् ॥ बहूनामपि संगेहमस्यां कंदुष्ट
मानसम् ॥ ९५ ॥ शंभुशापोऽन्यथा कतुं भवत्यापि न शक्यते ॥ अहं च शरणायातस्तदेकं क्रियतां शिवे ॥ ९६ ॥ प्रत्यष्टमि स दक्षेऽत्र प्रतिसूतं च पर्यावति ॥
दिश प्रवेशनादेशं न शस्त्वद्राक्यलं चकः ॥ ९७ ॥ इत्युक्ता तेन मुनिना भवानि करुणाजनिः ॥ मुखमहे शितुर्वीक्ष्य तथेत्याहत द्वाज्ञया ॥ ९८ ॥ अथांति हि
तवं तौ तौ शिवौ क्षेत्रशिवं करौ ॥ व्यासोऽपि निययौ क्षेत्रात्स्वापराधं शवं दन् ॥ ९९ ॥

त्वद्विधानामित्यर्थं भावः ॥ अत्र त्वैः कामक्रोधादिर्गृहीतं भव्यमिति ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ स्वशासौ अपराधवत्कृत्यमात्मानं

विधिनास्थापितमिति शेषः ॥ १६ ॥ १७ ॥ कुंतीश्वरपृथगस्थापितम् ॥ कुंभीस्वामिति क्वचित् ॥ १८ ॥ १९ ॥ रौरवाद्विषुआदिशब्देन महारौरवादयो गृह्यन्ते ॥ २० ॥ २१ ॥ यासिद्धिं

संगमेश्वरमालोक्य तत्राच्याजायेतेनघः ॥ चतुर्मुखेनाविधानात्तत्पूर्वचतुर्मुखम् ॥ १६ ॥ प्रयागसंज्ञकं लिंगमर्चितं ब्रह्मलोकदम् ॥ तत्रांशान्तिरौरी
पूजितांशान्तिरुद्धवेत् ॥ १७ ॥ वरणायास्तटे पूर्वपूज्यं कुंतीश्वरं भूमिः ॥ तत्पूजनात्प्रजायते पुत्रानि जलकुलोज्ज्वलाः ॥ १८ ॥ कुंतीश्वरादुत्तरतस्तथैवैका
पिलोद्बद्धः ॥ तत्र वैस्नानमात्रेण वृषभध्वजपूजनात् ॥ १९ ॥ राजसूयस्य ज्ञस्य फलं त्वविकलं भवेत् ॥ रौरवाद्विषुयेकचिन्पितरः कोटिसंभिताः ॥ २० ॥
तत्राश्वेकृते पुत्रैः पितृलोकं प्रयाति ते ॥ आनुसूये श्वरं लिंगं गोप्रेक्षादुत्तरे सुने ॥ २१ ॥ तद्दर्शनाद्भवेत्स्त्रीणां पातिव्रत्यफलं स्फुटम् ॥ तल्लिंगपूर्वदिग्भागे पूज्यः
सिद्धिविनायकः ॥ २२ ॥ यासिद्धयः समीहितसतामाप्नोति तत्र ते ॥ हिरण्यकशिपोर्लिंगं गणेशात्पश्चिमे ततः ॥ २३ ॥ हिरण्यकूपस्तत्रांशान्तिरिण्याश्वसु
द्धिकृत् ॥ २४ ॥ मुंडासुरेश्वरं लिंगं तत्र प्रतीच्यां च सिद्धिदम् ॥ अभोष्टदुर्नैर्ऋत्यांगोप्रेक्षादृषभेश्वरम् ॥ २५ ॥ सुनेस्कंदेश्वरं लिंगं महादेवस्य पश्चिमे ॥
तल्लिंगपूजनाद्वृणां भवेन्ममसलोकता ॥ २६ ॥ तत्पाश्चतो हि शाखेशो विशाखेशश्च तत्र वै ॥ नैगमेयेश्वरस्तत्र येनैवाद्यायोगणाः ॥ २७ ॥ तेषामपि हि
लिंगानि तत्र संति सप्तशः ॥ तद्दर्शनाद्भवेत्पुंसां तत्तद्गणसलोकता ॥ २८ ॥ नंदीश्वरात्प्रतीच्यां च शिलादेशः कुर्वीहरः ॥ महाबलप्रदस्तत्र हिरण्याश्वेश्वरः
शुभः ॥ २९ ॥ तद्दक्षिणे द्वाहासाल्यं लिंगं तस्योत्तरे शुभम् ॥ ३० ॥ प्रसन्नवदनस्तिष्ठेद्भक्तस्तद्दर्शनाच्छुभात् ॥
तदुत्तरे प्रसन्नोदंडनैर्मल्यदंष्ट्रणम् ॥ ३१ ॥ प्रतीच्यामद्वाहासस्य मित्रावरुणनामनी ॥ लिंगे तल्लोकदेवपूज्ये महापातकहारीणि ॥ ३२ ॥ नैर्ऋत्यां चाद्वाहा
सस्य वृद्धवासिष्ठसंज्ञकम् ॥ लिंगं तत्पूजनात्पुंसां ज्ञानमुत्पद्यते महत् ॥ ३३ ॥ वसिष्ठेशसमीपस्थः कृष्णशोविष्णुलोकदः ॥ तद्व्याम्यां याज्ञवल्क्येशो ब्रह्मते
जो विवर्धनः ॥ ३४ ॥ गृह्णादेश्वरमभ्यर्च्य तत्पश्चाद्भक्तिवर्धनम् ॥ स्वयंलीनः शिवो यत्र भक्तानुग्रहकाम्यया ॥ ३५ ॥ अतः स्वलीनं तत्पूर्वैर्लिंगपूज्यं
प्रयत्नतः ॥ सदैव ज्ञाननिष्ठानां परमानंदमिच्छताम् ॥ यागतिविहितां तेषां स्वलीने सातनुत्यजाम् ॥ ३६ ॥ वैरोचने श्वरं लिंगं स्वलीनादुत्तरतः स्थितम् ॥
तदुत्तरे बलीशं च महाबलविवर्धनम् ॥ ३७ ॥ तत्रैव लिंगं बाणेशं पूजितं सर्वकामदम् ॥ चंद्रेश्वरस्य पूर्वैर्लिंगं विद्येश्वराभिधम् ॥ ३८ ॥

मभीष्टासिद्धिम् ॥ तत्रोत्तरस्य नमस्कारतः ॥ ३३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ ममस्कंदस्य सलोकता समाप्तलोकता ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥

॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ अकिंलसमग्रम् ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ आश्विनेष्वैराश्विनीकुमारभ्यांस्थापितौ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ यातुधान्यानिहृत्याम् ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥
 सर्वाविद्याः प्रसन्नाः स्युस्तस्यलिंगस्यसेवनात् ॥ तदक्षिणेतुवीर्यो महासिद्धिविधायकः ॥ ३९ ॥ तत्रैव विकटादेवी सर्वदुःखौघमोचनी ॥ पंचमुद्रमहापठं
 तज्ज्येसर्वसिद्धिदम् ॥ ४० ॥ तत्र जप्ता महासन्त्रांसि प्रसिध्यति नान्यथा ॥ तस्यैवायुकोणेतुसंपूज्यः सग्रेऽश्वरः ॥ ४१ ॥ तदचर्नादश्वमेधफलं लब्धिवि
 कूलं भवेत् ॥ तदंशानचवालीशस्तितर्थयोनिनिवारकः ॥ ४२ ॥ महापापौघविघ्नसिंमुखविशस्तदुत्तरे ॥ हृदमदीशस्तत्र ब्रह्मचर्यफलप्रदः ॥ ४३ ॥
 महाबुद्धिप्रदस्तत्र पूज्यो जायते ॥ आश्विनेयैश्चौपूज्यो गायः पश्चिमे तटे ॥ ४४ ॥ तदुत्तरे भद्रदोगवाक्षीरिणदूरीतः ॥ कपिलानां सहस्रेण लज्ज
 मन्तेन यत्फलम् ॥ ४५ ॥ तत्फलं भूमे मर्त्यः स्नातो भद्रद्वन्द्वधुवम् ॥ पूर्वाभाद्रपदाद्युक्तापौर्णमासी यदा भवेत् ॥ ४६ ॥ तदा पुण्यतमः काले वाजिमेध
 लप्रदः ॥ हृदपश्चिमातीरुभद्रेश्वरविलोकनात् ॥ ४७ ॥ गोलोकं प्राशुयत्तस्मात्पुण्यान्नेवात्र संशयः ॥ भद्रेश्वराद्यातुयान्यासुपशान्तिशिवो मुने ॥ ४८ ॥
 तस्य लिंगस्य संशर्पशान्तिः सृज्यते ॥ उपशान्तिं विलिङ्गदृष्ट्वा जन्मशतार्जितम् ॥ ४९ ॥ त्यजेदश्वमेधसंशर्पशान्तिं च विदति ॥ तदुत्तरे च चक्रेशो
 यो निचक्रनिवारकः ॥ ५० ॥ तदुत्तरे चक्रहृदमहापुण्यविवर्धनः ॥ स्नात्वा चक्रहृदमर्त्यश्चक्रेशं परिपूज्य च ॥ ५१ ॥ शिवलोकमवाप्नोति भाविनां
 तरात्मना ॥ तत्रैकतेचक्षुःशूलेश्वरं विमुमु ॥ ५२ ॥ शूलं तत्र पुरान्यस्तस्मान्नानार्थवरणिनि ॥ हृदस्तत्र सप्तपत्रः शूलेशस्य प्रतोमहात् ॥ ५३ ॥
 स्नानं कृत्वा हृदतत्र दृष्ट्वा शूलेश्वरं विमुमु ॥ रुद्रलोकं न रायाति यत्कांससागह्वरम् ॥ ५४ ॥ तत्पूर्वतो नारदेन तपस्तप्तं महत्तरम् ॥ लिंगं च स्थापितं श्रेष्ठं कुण्डं चा
 पि शुभं कृतम् ॥ ५५ ॥ तत्र कुण्डेनः स्नात्वा दृष्ट्वा नारदे श्वरम् ॥ संसाराब्धि महाघोरं संतरेन्नात्र संजयः ॥ ५६ ॥ नारदेऽक्षरपूज्ये दृष्ट्वा श्वरतके श्वरम् ॥
 निर्मलगतिमाप्नोति पापौघं च विमुच्यते ॥ ५७ ॥ तद्वेत्ता प्रकुण्डं च तत्र स्नानो न गम्यभाक् ॥ विग्रहार्तिगणायै श्वस्तद्वयव्यमुविग्रहद्व ॥ ५८ ॥ तत्र दि
 ग्रहं कुण्डं तत्र स्नानो न विग्रहभाक् ॥ अनारकेश्वरं लिंगं तदुदगदिशि चोत्तमम् ॥ ५९ ॥ कुण्डं चानारकाख्यं वै तत्र स्नानो न नारकी ॥ वरणायास्तदेष्व्यवकरणे
 शस्तदुत्तरे ॥ ६० ॥ तत्र पाशुपतः सिद्धस्तस्वपादो महामुने ॥ अनेन वरारिणशश्वतो सिद्धिमागतः ॥ ६१ ॥ तत्पश्चिमे च शैले शः परनिवर्णकभाद्र ॥
 कोटीश्वरं तद्वाग्यालिंगं शश्वतसिद्धिदम् ॥ ६२ ॥ कोटितीर्थं हृदस्नात्वा कोटीशं परिपूज्य च ॥ गवां कोटिप्रदानस्य फलमाप्नोति मानवः ॥ ६३ ॥
 महारश्मिः शान्तं भोस्ति कोटीशः हृदि स्थितः ॥ तस्मिन् तं भेदं हारुद्रं स्तिष्ठते चो मया सह ॥ ६४ ॥
 ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

॥ ६५ ॥ ६६ ॥ भवतिचमवत्येव ॥ ऋणतःऋणत्रयात् ॥ अंगारनिर्मलज्वलदंगारखटुज्वलम् ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥

तंस्तंभंसमलंकृत्यनरस्तस्यदमाधुयात् ॥ तत्रैवतीर्थपरमंकपालेशसमीपतः ॥ ६५ ॥ कपालमोचनं नाम तत्र स्नातोऽधमेधभाक् ॥ ऋणमोचनीर्थतुतदुद
गिदशिशोभनम् ॥ ६६ ॥ तत्रतीर्थेनरः स्नात्वा सुतो भवति चर्णतः ॥ तत्रैवांगारकं तीर्थकुण्डं चांगारनिर्मलम् ॥ ६७ ॥ स्नात्वांगारकतीर्थेतुमवेद्धयोनगर्भ
भाक् ॥ अंगारवारधुक्तायां चतुर्थ्या स्नातियोनरः ॥ व्याधिभिर्नाभिभूयतेन च दुःखी कदाचन ॥ ६८ ॥ विश्वकर्मेध्वरलिंगज्ञानदंचतदुत्तरे ॥ महामुण्डे
ध्वरलिंगं तस्य दक्षिणतः शुभम् ॥ ६९ ॥ कृपः शुभो दानमापि स्नातव्यं तत्र निश्चितम् ॥ तत्र मुण्डमयी माला मया क्षिता शिशोभना ॥ ७० ॥ महामुण्डा ततो
देवी समुत्पन्ना धारिणी ॥ खड्गं च धृतं तत्र खड्गं शिस्ततो भवत् ॥ ७१ ॥ निष्पापो जायते मृत्युः खड्गं शिस्तो भवत् ॥ भुवने शस्ततो यस्यां कुण्डं वभुवने
ध्वरम् ॥ ७२ ॥ तत्र कुण्डेनरः स्नातो भुवने शोभवेन्नरः ॥ तद्याग्यां विमले शश्वं कुण्डं च विमलोदकम् ॥ ७३ ॥ तत्र स्नात्वा विमलोदके रविमलो जायतेनरः ॥
तत्र पाशुपतः सिद्ध इत्यंबको नामनामतः ॥ ७४ ॥ अनेनैव शरीरेण रुद्रलोकमवाप्तवान् ॥ भृगोरायतनं तस्य पश्चिमेऽतीव पुण्यदम् ॥ ७५ ॥ विधिपूर्व
तदभ्यर्च्य प्राधुयाच्छिवमंदिरम् ॥ शुभेश्वरश्च तद्याग्यां महानुभयफलप्रदः ॥ ७६ ॥ तत्र सिद्धः पाशुपतः कपिलर्षिर्महात्पाः ॥ तत्रास्ति दिगुहास्याकपि
लेश्वरसंनिधौ ॥ ७७ ॥ तां गृहं प्राविशेद्यौवैनसगर्भविशेत्कचित् ॥ तत्र यज्ञोदकूपोस्ति वाजिमेधफलप्रदः ॥ ७८ ॥ ओंकार एष एवासावादिवर्णभया
त्मकः ॥ मत्स्योदयुत्तरे कूलेनादेशस्त्वहमेव च ॥ ७९ ॥ नादेशः परमं ब्रह्म नादेशः परमागतिः ॥ नादेशः परमं स्थानं दुःखसंसारमोचनम् ॥ ८० ॥ कदा
चित्तस्य देवस्य दर्शनं याति जाह्नवी ॥ मत्स्योदरी सा कथिता स्नानं पुण्यैरवाप्यते ॥ ८१ ॥ मत्स्योदरीयदांगणपश्चिमैकपिलेश्वरम् ॥ समायाति महोद
वितदायोगः सुदुर्लभः ॥ ८२ ॥ उद्दालकेश्वरलिंगमुदीच्यां कपिलेश्वरात् ॥ तद्दर्शनेन संसिद्धिः परासर्वैरवाप्यते ॥ ८३ ॥ तदुत्तरे बाष्कुली शरलिंगं सर्वा
र्थसिद्धिदम् ॥ बाष्कुली शरलिंगं तालिङ्गं वैकौस्तुमेधम् ॥ ८४ ॥ तस्यार्चनेन बौधैर्न विपुज्येत कर्हि चित् ॥ शंक्रुकर्णे शरलिंगं कौस्तुभेश्वरदक्षिणे ॥
॥ ८५ ॥ संसेव्य परमं ब्रह्म नलं भेदवापि साधकः ॥ अधोरे शो गृहद्वारि कूपस्तस्योत्तरे शुभः ॥ ८६ ॥ अधोरे दहति ख्यातो वाजिमेधफलप्रदः ॥ गर्गेशो
दमने शश्च तत्र लिंगद्वयं शुभम् ॥ ८७ ॥

॥ ७८ ॥ आदिवर्णभयात्मकः अकारो कारस्य कारवर्णत्रयात्मक इत्यर्थः ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ पश्चिमे तस्याः पश्चिमे ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ अधोरे दः अधोरे संसारनिवर्तकदुद

मुदकस्यसतया ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ कोटिद्वन्द्वफलंशालकसहस्रसूक्तजस्यफलम् ॥ ८९ ॥ रुद्रक्षत्रमादां ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥

का. ख. ७. ३.

म. अ. ९६

अननैर्वहदेहयत्रतौसिद्धिमापनुः ॥ तल्लिगयोःसमर्चातःसिद्धिर्भवतिवाञ्छिता ॥ ८८ ॥ तदक्षिणमहकुंठरुद्रावाप्तशतित्पुत्रम् ॥ तत्ररुद्रेशभ्यञ्जको
दिरुद्रफललभेत् ॥ ८९ ॥ चतुर्दशीयदापणेरुद्रनक्षत्रसंयुता ॥ तदपुण्यतमःकालस्मिन्कुण्डे महाफलः ॥ ९० ॥ रुद्रकुण्डेनरःस्नात्वाहृद्वारुद्रेशवि
भुम् ॥ यत्रतत्रमृतोवापिरुद्रलोकमवाप्नुयात् ॥ ९१ ॥ रुद्रस्यनैऋतेभागलिगंतत्रमहालयम् ॥ तदग्रेणितृकृणोस्तिपितृणामालयःपरः ॥ ९२ ॥ तत्रब्राह्म
नरःकृत्वापिडान्कूपेपरिशिपेत् ॥ एकविंशकुलपितःश्राद्धकृदुद्रलोकभाक् ॥ ९३ ॥ तत्रैतर्गनामर्दविकपश्चिमानना ॥ तस्यास्नातो नरोदेविरकने
वगच्छति ॥ ९४ ॥ बृहस्पतीश्वरंलिगंरुद्रकुंडाच्चपश्चिमे ॥ गुरुपुण्यसमायोगेदृष्ट्वादिव्यालभेद्विरम् ॥ ९५ ॥ रुद्रावाप्तदक्षिणतःकामेशंलिगमुत्तमम् ॥
तदक्षिणमहाकुंडंस्नानचित्तिकामदम् ॥ ९६ ॥ चैत्रशुक्लत्रयोदश्यांतत्रयात्राचकामदा ॥ नलकूरलिंगंचप्राच्याक्राप्रेश्वराच्छुभम् ॥ ९७ ॥ तदग्रेपावनः
कूपोधनधान्यसमृद्धिदः ॥ नलकूरपूर्वपूणसूर्याचंद्रमसेश्वरौ ॥ ९८ ॥ अज्ञानध्यातपटलहरतस्तनोसमर्चितौ ॥ तदक्षिणेश्वकेशश्चहृद्योमोहविनाशनः ॥
॥ ९९ ॥ तत्रसिद्धीश्वरंलिगंमहासिद्धिसमर्पकम् ॥ तत्रैवंडलेशश्चमंडलेशपदप्रदः ॥ १०० ॥ कामकुंडस्यपूर्वपूणंच्यवनेशःसमृद्धिदः ॥ तत्रैवसनकेशश्च
राजसूयफलप्रदः ॥ १ ॥ सनत्कुमारलिंगंचतत्पश्चाद्योगिसिद्धिकृत् ॥ तदुत्तरेसनदेशमहाज्ञानसमर्पकः ॥ २ ॥ तद्व्याभ्यामाहुतीशश्चहृद्योमोहफलप्रदः ॥
तद्व्याभ्यापुण्यजनकंलिगंपंचशिखेश्वरम् ॥ ३ ॥ मार्कंडेयद्वन्द्वस्तस्यपश्चिमेषुपुण्यवर्धनः ॥ तस्मिन्द्वन्द्वेनरःस्नात्वाकिंभूयःपरिशोचति ॥ ४ ॥ तत्रज्ञानचदानं
चमेवैक्ष्यपुण्यदम् ॥ तदुत्तरेचकुंडेशःसर्वसिद्धिर्नैमस्कृतः ॥ ५ ॥ दीक्षापाशुपतिलब्ध्वाद्रादशब्देनयफलम् ॥ तत्फललभेतेविप्रमर्त्यःकुण्डेशदर्शनात् ॥
॥ ६ ॥ मार्कंडेयहृदयवृक्षादित्येशःसुपुण्यदः ॥ तयश्चिमेचचंडेशश्चंडांगुग्रहाणाघहृत् ॥ ७ ॥ दक्षिणचक्रपालशालाकुंडंश्रीकंठसंज्ञितम् ॥ तत्रकुण्डे
नरःस्नात्वादातास्याच्छ्रीप्रभावतः ॥ ८ ॥ महालक्ष्मीश्वरंलिगंतस्यकुंडस्यसन्निधौ ॥ महालक्ष्मीसमभ्यर्च्यस्नातस्तत्कुंडवाप्नु ॥ ९ ॥ चाभरासत्सहस्ता
भिर्दिव्यस्त्रीभिश्चबीज्यते ॥ यदाभस्त्योदरीयांतिस्वग्लोकादिवौकसः ॥ तदुत्तरेनैवमाण्यंतिस्त्रीभिर्वृताःसुखम् ॥ १० ॥ स्वर्गद्वारमतःख्याततत्स्थानं
मुनिसत्तम ॥ तत्कुंडदक्षिणेभोगेलिगं ब्रह्मपदप्रदम् ॥ ११ ॥ गायत्रीश्वरसावित्रीश्वरौपूज्यौप्रयत्नतः ॥ भक्त्योदयास्तदेरस्येलिगंसत्यवतीश्वरम् ॥ १२ ॥

॥ १०० ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ चंडांगुग्रहाणाघहृदंशुग्रहणयंयदवहतितावदघहृत् ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥

॥ ३६० ॥

पूर्वेषु ॥ १३ ॥ कनखलहरीद्वारागवांतरीविशेषोवा ॥ १४ ॥ १५ ॥ इदंश्रमन्यत ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ अग्नयेध्वतः प्राच्याकुंडमित्यनुवादः ॥ तदक्षिणेअग्नेयकुंडं दक्षिणेशुभकुंडमिति शेषः ॥ १९० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ तदंधोतत्कृपस्य ॥ विश्वश्राद्धयमित्यन्यदेव ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ ततः नालोदात् ॥ २९ ॥ १३० ॥ महाकुंडं तयोः पूर्वेषु संपूज्यंतः श्रीपरिवर्धनम् ॥ उग्रेश्वरं महालिंगं लक्ष्मीशं तृविविस्थितम् ॥ १३ ॥ जातिस्मरोगेभवेभ्यस्तद्विहितं ॥ १५ ॥ तद्व्याख्येयं च शिखुं ग्रकुंडं स्नानात्कनखलाधिकम् ॥ १४ ॥ करवीरेश्वरं लिंगं तस्य कुंडस्य पश्चिमम् ॥ तस्य दर्शनं तु सांजायतरेगं संक्षयः ॥ १५ ॥ तद्व्याख्येयं च शिखुं चाघोघनाशनम् ॥ तत्पश्चाच्च कुंडं च लिंगं चैदं श्रमणे ॥ १६ ॥ ईदृशादक्षिणेभागे शुभभाकौटवापिका ॥ तत्र वापीजले स्नात्वा द्विष्वाकौटकं दक्षम् ॥ १७ ॥ नगानामाधिपत्यं तु जायते न तत्र संशयः ॥ तत्पश्चाद्दिग्भेदे शोब्रह्महत्याहरोहः ॥ १८ ॥ तदक्षिणे महाकुंडं रुद्रलोकाफलप्रदम् ॥ तत्पश्चिमे महालिंगं मग्नशक्तिविश्रुतम् ॥ १९ ॥ अग्नेयनामकुंडं च तत्पश्चिमस्य लोकादम् ॥ अग्नेयेध्वतः प्राच्याकुंडं तदक्षिणशुभम् ॥ २० ॥ तत्र कुंडेनः स्नात्वा स्वर्गेषु वसति पूर्वजैः ॥ तस्याच्याबालचंद्रेश्वरं लोकातिप्रदः ॥ २१ ॥ परितो बालचंद्रशंभुलिंगान्यनेकशः ॥ विलोक्य तानि लिंगानि गणपत्यं पदं लभेत् ॥ २२ ॥ बालचंद्रसमीपे तु कूपः पितृगणप्रियः ॥ तत्र श्राद्धप्रदः स्नात्वा पितृन्सप्तस्रजतारयेत् ॥ २३ ॥ तदंधोः पूर्वो लिंगं पुण्या विश्वश्राद्धयः ॥ विश्वेश्वरस्य पूर्वेषु वृद्धकोले श्ररोहः ॥ २४ ॥ कालोदोनाम कूपोऽस्ति तदग्रसर्वरोगहृत् ॥ यैस्तु तत्रोदकपीतं स्त्रीभिः पुंभिः स्वकर्माभिः ॥ २५ ॥ न तेषां परि वर्तोत्रकल्यकादिशतैरपि ॥ तस्यैवाजन्मबंधोन्मोहान्मुच्यते मानवः ॥ २६ ॥ तत्र कूपे तु यद्दत्तं दानं शिवरात्मनाम् ॥ सर्वतैर्पितृभ्यस्तस्यास्ति नशः कलशसंभवः ॥ २७ ॥ खंडस्फुटितसंस्कारं तत्र कूर्वते यनराः ॥ ते रुद्रलोका मासाद्य मोदंते सुखिनः सदा ॥ २८ ॥ कालेशादक्षिणे भागे द्रुत्तुर्वीरस्वपमृत्यु हृत् ॥ लिंगं दक्षेश्वराहं च ततः कृपादुदुग्दिशि ॥ २९ ॥ अपराधसहस्रं तु नश्येत्तस्य समर्चनात् ॥ ३० ॥ महाकालेशं लिंगं च दक्षशाल्यात्पूजितं महत् ॥ महाकुंडेनः स्नात्वा महाकालं तु योचयेत् ॥ ३१ ॥ अर्चितं तेनैव तत्र जगदेतत्तत्राचरम् ॥ अंतर्केशं मालोक्य तद्वाग्यं नान्तं कस्य भीः ॥ ३२ ॥ हस्तिपालेश्वरं लिंगं तस्य दक्षिणतोमुने ॥ तस्य पूजनं तोयाति पुण्यं वै हस्तिदानजम् ॥ ३३ ॥ तत्रैरावतकुंडं च लिंगं मरुतेश्वरम् ॥ तद्विष्णुमर्चयन्मन्यो धनधान्यसमृद्धिमाकृ ॥ ३४ ॥ तदक्षिणे श्रेयसं च लिंगं स्यान्मालतीश्वरम् ॥ हस्तीश्वरादुत्तरं तु जयप्रदः ॥ ३५ ॥ बंदीश्वरो महाकालकुंडादुत्तरतः शुभः ॥ बंदिकुंडं च विख्यातं वाराणस्यां महावहत् ॥ ३६ ॥ तत्र स्नानेन दानेन श्राद्धेनाक्षयमश्नुते ॥ धन्वंतरीश्वरं लिंगं कुंडं तन्नाम चैव हि ॥ ३७ ॥ तस्यै लिंगस्य नामान्यं कुंडनामन्यदेव हि ॥ तुंगेश्वरं लिंगं नाम कुंडं वैधेश्वराभिधम् ॥ ३८ ॥ सुधामय्यो महापद्मः क्षिप्तास्तत्र महाधियः ॥ तं कुंडं स्नानं तत्तस्मात्तद्विष्णुपरिवीक्षणत् ॥ न शयंति व्याधयः सर्वे सह पापैः सुदारुणैः ॥ ३९ ॥

महाकालकुंडो ११ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ सुधामरयोयामहोषधोऽमृतसंजीविन्यादिरूपावततमहामहोषधयः तत्र क्षिता इत्यर्थः ॥
६९

॥६४॥ ६५॥ ६६॥ ६७॥ ६८॥ ६९॥ ७०॥ ७१॥ शतकालानामनिर्वर्त्ति ॥ शतमिति ॥ ७२॥ ७३॥ अक्षपदेतिष्ठेदः ॥ ७४॥ ग्रहिकूपः ॥ ७५॥ ७६॥ दुर्वोक्ताः
 कामेशात्तेनस्यापितोदन्त्यः ॥ संधिरार्षः ॥ दुर्वोसोवाकश्चिद्व्रणः ॥ ७७॥ ७८॥ यत्समेति ॥ निष्ठानियमस्तत्पूर्वकंपाशुपतव्रतं समाप्य युग्यमाप्येतद्वचः काश्चिद्विशेषयोः शैलालिविदम्बरयोर्दोषो
 तैः स्यापितुं याच्छिगंतस्मिद्धश्चरमीरितम् ॥ तत्स्यसं दर्शनदेवसर्वाः स्युः सिद्धयोऽभलाः ॥ ६४॥ तत्पश्चिमसिद्धवापीपीतास्नाताचसिद्धिदा ॥ प्राच्यां
 चसिद्धकूपोर्द्वैलिंगं व्याघ्रे शराभिधम् ॥ ६५॥ तच्छिगदर्शनान्नृणां भयं व्याघ्रचोरजम् ॥ ज्येष्ठे चरचतव्याभ्यां ज्येष्ठस्थानेति सिसिद्धिदम् ॥ ६६॥ तदक्षिणे
 मुदांघ्रामलिंगं ग्रहसितेश्वरम् ॥ तदुत्तरे निवासेशः काशीवासफलप्रदः ॥ ६७॥ चतुःसमुद्रकूपोस्ति तत्राब्धिस्नानपुण्यदः ॥ ज्येष्ठादेवी तु तत्रास्ति नता
 ज्येष्ठपदप्रदा ॥ ६८॥ अवाच्यां व्याघ्रलिंगाच्चलिंगं चंडी चराभिधम् ॥ तदुत्तरे दंडस्वतंसरः पितृमुदावहम् ॥ ६९॥ ग्रहणान्तरे स्नानं दंडस्वतोति
 पुण्यदम् ॥ जैगिषीषव्युहातत्र तत्रलिंगं तदाह्वयम् ॥ ७०॥ त्रिरात्रोपोषितस्तत्रज्ञानं लभ्येति निर्मलम् ॥ महापुण्यप्रदं लिंगं तत्पश्चाद्देवलेखम् ॥ ७१॥
 शतकालस्तत्समीपेशतं कालानुमापतिः ॥ तच्छिगाविर्भवेकाश्यां कालयामासकुंभज ॥ ७२॥ तच्छिगदर्शनादायुः शतवर्षाण्यस्वडितम् ॥ शातातपेशस्त
 द्याभ्यां महाजपफलप्रदः ॥ ७३॥ तत्पश्चिमैर्हेतुके शोहेतुभूतो महाफले ॥ तदक्षिणेशपादेशो महाज्ञानप्रवर्तकः ॥ ७४॥ तदग्रे च कणोदेशस्तत्र पुण्योदकः
 प्रहिः ॥ स्नात्वा कणादकूपेयः कणादेशं समर्चयेत् ॥ ७५॥ नधनेन धान्येन तस्य ज्यते सकदाचन ॥ तस्य दक्षिणतो हृश्ये भूती शोभूति कृत्स्नताम् ॥ ७६॥
 तत्पश्चिमोऽवसंहर्तुं आषाढी चरसंज्ञितम् ॥ दुर्वोसेशश्च तत्पूर्वसर्वकामसमृद्धिदम् ॥ ७७॥ तद्याभ्यां भारभूतेशः पापभारापहारकः ॥ व्यासे चरस्यपूर्वे
 णद्वौ शंखलिवितेश्वरौ ॥ तौ हृश्यायनतः काश्यां महाज्ञानप्रवर्तकौ ॥ ७८॥ यत्समाप्याऽप्येते पुण्यानि पाशुपतव्रतम् ॥ तदाप्येते त्रिविश्वेशसकृदी
 क्षणतः क्षणात् ॥ ७९॥ तदीशानेव धृतेशो योगज्ञानप्रवर्तकः ॥ तीर्थचैवावधृते संसर्वकलमषनाशकृत् ॥ ८०॥ अवधृते चरात्पूर्वैर्लिंगं पशुपती चरम् ॥
 तच्छिगसेवापुंसां पशुपतविमोक्षणम् ॥ ८१॥ तदक्षिणे गोभिलशो महाभिलषितप्रदः ॥ जीमूतवाहने शश्च तत्पश्चाच्छिगमुत्तमम् ॥ ८२॥ विद्याधरपदप्रा
 तिस्तच्छिगपरिसेवनात् ॥ मयूखार्कः पंचनेदगभस्ती शश्च तत्रैव ॥ ८३॥ दधिकल्पद्वदोनमतदुर्द्विच्यं महाप्रहिः ॥ दुर्लभं तत्र हि स्नानं दुर्लभं च तदी
 क्षणम् ॥ ८४॥ गभस्ती शोत्तरे भागे दधिकल्पेश्वरो हरः ॥ नरस्तमाशुसर्वीक्ष्य कल्पं ज्यक्षुषेवसेत् ॥ ८५॥ गभस्ती शादक्षिणे तु मंगलं मंगलालयम् ॥
 उद्दिश्य मंगलं गौरी भोजयेद्विजदपती ॥ ८६॥ अलंकृत्य यथा शक्तितत्पुण्यां तो न कर्हि चित् ॥ अतिप्रदक्षिण फलमंगलैकप्रदक्षिणा ॥ ८७॥

नात्सणात्साप्यवदत्यर्थः ॥ यत्सम्यक्साप्येतदेति पाठे निष्ठापूर्वकं यत्पाशुपतव्रतं समादित्यच्चाहरणोपमम् ॥ ७९॥ १८०॥ ८१॥ ८२॥ ८३॥ ८४॥ ८५॥ ८६॥ ८७॥

॥ ८८ ॥ ८९ ॥ १९० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ यमेयम्येकोणेइत्यर्थः ॥ १६ ॥ घातेदग्धात्रीवइत्यर्थः ॥ १७ ॥ सम्मुदस्तामुदत्यर्थः ॥ १८ ॥ १९ ॥ तदुदीच्याभिः
वदनप्रेक्षणदेवीमुखप्रेक्षेयगोत्रे ॥ मंगलायाः समापेतुसर्वसिद्धिकरीशिव ॥ ८८ ॥ लिंगेत्वष्टीशृत्तेशौमुखप्रेक्षोत्तरेषुमे ॥ सहमभूमिदानस्यफलदर्श
नतस्तयोः ॥ ८९ ॥ तदुत्तरेचर्चिकायादेव्याः संदर्शनंशुभम् ॥ रेवतेऽङ्गलिंगवचर्चिकाग्रेशीतिवृत्त ॥ १९० ॥ महाभुजायतस्यग्रलिंगपंचनदक्षम् ॥
मंगलोदोमहाकूपमंगलापश्चिमशुभम् ॥ ११ ॥ उपमन्योमहालिंगमंगलापश्चिमशुभम् ॥ व्याघ्रपादेऽङ्गलिंगतत्पश्चाद्व्याघ्रभीतिहृत् ॥ १२ ॥ नैऋत्या
चमभस्तीशाच्छर्किशेषवधहृत् ॥ तत्पश्चिमैत्र्यलिंगदिव्यगतिप्रदम् ॥ १३ ॥ रेवतेशाल्पश्चिमतेजोभिनीशोमहाघट्ट ॥ तत्रलिंगान्येनैका
निक्रमणीपृषिसप्तम् ॥ १४ ॥ जैमिनीशाल्पव्यङ्गलिंगवैरावणेधूमम् ॥ नतदहनितः पुंसंराक्षसानांमहाभयम् ॥ १५ ॥ तदक्षिणवराहेशोमंडव्य
शस्ततोभमे ॥ तदक्षिणपंचदेशोयोगेशोदक्षिणेततः ॥ १६ ॥ तदक्षिणचघातेशः समेशश्चतदग्रतः ॥ तत्रैर्न्याकनकेशोमहाकनकदः सताम् ॥ १७ ॥
तदुत्तरेपाडवानांपंचलिंगानिसन्मुदे ॥ संवतेशस्तदग्रेश्वतेशस्तस्यपश्चिमे ॥ १८ ॥ तत्पश्चात्कलशेशश्चलिंगकालाभयप्रदम् ॥ कालेनपार्श्वेतिशे
मुनेकुंभात्समृत्तियम् ॥ १९ ॥ चित्रगुप्तेऽङ्गलिंगंतदुदीच्यामवापहम् ॥ चित्रगुप्तेऽक्षरात्पश्चाद्व्यहोदहेशोमहाफलः ॥ २० ॥ कलशेशाद्वान्याम्यग्रहेश्वरात् ॥ २१ ॥
लिंगमुत्तमम् ॥ ग्रहवाधाशमयति तद्विपरीलोकनम् ॥ १ ॥ चित्रगुप्तेऽक्षरात्पश्चाद्व्यहोदहेशोमहाफलः ॥ उत्पन्न्याम्यदेवेशीलिंगान्याम्यग्रहेश्वरात् ॥ २२ ॥
कंबलाश्चतेशौचतस्यदक्षिणतःशुभे ॥ तत्रैवनिर्मललिंगंनलकूपरपूजितम् ॥ ३ ॥ तद्याम्यांसिणिकर्णीशंतदुदक्षपलितेश्वरम् ॥ जराहरंयतैत्र्यतत्पश्चा
न्यापनाशनम् ॥ ४ ॥ तत्पश्चिमोनिर्जेशस्तत्रैर्न्यापितामहः ॥ पितामहस्योक्तिकाचतत्राद्वंमहाफलम् ॥ ५ ॥ तद्याम्यांवरुणेशश्चबोधेशस्तस्यदक्षिणे ॥
पितामहस्योक्तिकायांभूमिदशस्तुसिद्धिवृत्त ॥ ६ ॥ तत्पूर्वतोरक्षसेशंगेशस्तस्यदक्षिणे ॥ तदुत्तरेनिष्पेशाः संतिलिंगान्यनेकशः ॥ ७ ॥ वैवस्वते
श्चरस्तत्रयमलोकनिवारकः ॥ तत्पश्चाद्वितीराश्चक्रेशस्तस्यचाग्रतः ॥ ८ ॥ तदग्रकालेशाल्पव्यहोदहप्रत्ययकृत्परः ॥ छायासंहश्यतेतत्रनिष्पन्न
स्तद्वेक्षणात् ॥ ९ ॥ तदग्रतारकेशश्चतदग्रैस्वर्णभारदः ॥ तदुत्तरेमरुतेशः शक्रेशश्चतदग्रतः ॥ १० ॥ तदक्षिणेचरभेशस्तत्रैवचरशरीरः ॥
तदुत्तरेलोकपेशस्तत्रलिंगान्यनेकशः ॥ ११ ॥ नागर्धर्वेक्षणांकिन्नरास्परसामपि ॥ देवर्षिगणवृंदानानासिद्धिकराण्यपि ॥ १२ ॥

तांगहतिक्वचित् ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ऋष्यशृगिणईस्वहति ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ क्षेत्रवस्तिदंकाजीवासदम् ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ वज्रमेवकोवाजिमेवक्षइत्यर्थः ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ त्वागस्तेः ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ सर्वाङ्गपूरकोऽङ्गविनियकइतिशेषः ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ शुष्कयाज्ञसीनाम्यानाद्या ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ तत्रैकस्यामनोल्लिखंशवृद्धिकरंफम् ॥ प्रियव्रतेऽंरालिगवैद्यानाथपुरागतम् ॥ ३७ ॥ तवाम्यामुकुदेशस्तत्याऽवैगोतमेऽवरः ॥ तत्पश्चिमेनमद्देशस्तद्याम्यामुष्यशृगिणः ॥ ३८ ॥ ब्रह्मशस्तपुरस्ताच्चार्जयेशस्तदीशगः ॥ तत्राच्यानदुषशश्चविशालक्षीचतपुरः ॥ ३९ ॥ विशालक्षीश्वरलिंगत्रैक्षेत्रवस्तिदम् ॥ जरासंधेश्रंलिंगंढ्याम्याज्वरनाशनम् ॥ ४० ॥ तत्पुरस्ताद्विष्णुक्षालिङ्गपूज्यहिरण्यदम् ॥ तत्पश्चिमेगयाधीशस्तत्प्रतीच्यंभगीरथः ॥ ४१ ॥ तदग्रेचदिलीपेशोब्रह्मशान्त्याश्वमेमुने ॥ तत्रालिङ्गसकुंडचस्नातुरिष्टफलप्रदम् ॥ ४२ ॥ तत्रविश्वसोल्लिङ्गमुदेशस्तत्रपूवतः ॥ तदक्षिणंविधीशश्चतद्द्वाम्यावाजिमेवकः ॥ ४३ ॥ दशाऽधोपधिकेस्नात्वाद्दत्तद्विष्णुमुत्तमम् ॥ दशानामधमेधानांफलप्राप्नोतिमानवः ॥ ४४ ॥ तदुत्तरेमातृतीर्थस्नातुजन्मभयापहत् ॥ तत्रस्नानंतुयःकुर्यान्नरिवारुणोपिवा ॥ ४५ ॥ ईप्सितफलप्राप्नोतिमातृणांचप्रसादतः ॥ दक्षिणेतवकुंडाच्चपूज्यदत्तेऽवरः ॥ ४६ ॥ तदक्षिदिशिदेवर्षिगणलिंगान्यनेकशः ॥ पुष्पदंतदक्षिणतःसिद्धीशःपरसिद्धिदः ॥ ४७ ॥ पंचोपचारपूजातःस्वप्नसिद्धिपरदिशेत् ॥ राज्यप्राप्तिर्भवेत्पुसाहिरिश्चंद्रशमेवया ॥ ४८ ॥ तत्पश्चिमेनैकेशोऽगिरसेशस्ततोयमे ॥ तदक्षिणेचक्षेमेशश्चित्रगेशस्ततोयमे ॥ ४९ ॥ तदक्षिणेचक्षेदारेरुद्रानुचरताप्रदः ॥ चंद्रसूर्यान्वयैभूयैःकेदारादक्षिणापये ॥ ५० ॥ प्रतिष्ठितानिलिङ्गानिशितशोथसहस्रशः ॥ लोलाकारदक्षिणाशायांसवशापूरकोचितः ॥ ५१ ॥ करधमेऽंरालिङ्गंतत्प्रतीच्यामहाफलम् ॥ तत्पश्चिमेमहादुर्गामहादुर्गाप्रभजनी ॥ ५२ ॥ शुष्केऽंरंचतद्द्वाम्यामुष्कयासरिताचितम् ॥ जनकेशस्तत्प्रतीच्यांशुकुर्गणस्तदुत्तरे ॥ ५३ ॥ महासिद्धीऽंरालिङ्गंतत्प्रतीच्यायांसर्वसिद्धिदम् ॥ सिद्धकुंडेनरःस्नात्वाद्द्वामिसिद्धेऽंरमहत् ॥ ५४ ॥ सर्वासामेवासिद्धीनांपारंगच्छतिमानवः ॥ शंकुकर्णेशबायव्यलिंगवाड्यसंज्ञितम् ॥ ५५ ॥ तदग्रेचविभडिशःकहलेशस्तदुत्तरे ॥ तत्रद्वारेऽंरालिङ्गदेविद्वारेऽंरशुभा ॥ ५६ ॥ तत्पूजनाद्भवेत्सिद्धिरानंदारण्यवस्तिदा ॥ दक्षकाश्चगणास्तत्रनानारूपयुयमुने ॥ ५७ ॥ तत्रैवहरिदीशंचलिंगंकात्यायनंततः ॥ तत्राऽंरैर्जांगलेशश्चतत्पश्चान्सुकुटेऽवरः ॥ ५८ ॥ तत्रैवकुंडविमलसंवेद्यात्राफलप्रदम् ॥ स्नात्वामुकुटकुंडेचहृष्टवैशुकुटेऽंरम् ॥ ५९ ॥ यात्रयासर्वलिंगानांफलतद्वाप्यते ॥ तपसश्चापियोगस्यसिद्धिदासाऽवनीपरा ॥ ६० ॥ मुनेशंतसहस्राणितत्रालिङ्गानिसिद्धये ॥ एकादिगुत्तरादेविवाराणस्यांप्रियामम ॥ ६१ ॥ तत्रापिपंचायतनेरतिर्भेनितरांश्रिये ॥ उत्पत्तिस्थितिकालोपितत्राहंसंवास्थितः ॥ ६२ ॥

आनंदारण्यवस्तिदाऽविक्रमस्तिदा ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ उत्पत्तिस्थितिकालोपितत्राहंसंवास्थितः ॥ ६१ ॥ पंचायतनेऽंकारे ॥ उत्पत्तिस्थितिकालोपितत्राहंसंवास्थितः ॥ ६२ ॥

॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ अथवाः कृपाः ॥ श्रद्धेयानिवास्तिस्य बुद्ध्यासोव्यानि ॥ ६६ ॥ सरसांसरोवगणपुष्कराणीनामित्यावत् ॥ तत्र शतहस्ताः पुष्करिण्यः ॥ शतहस्तामेव पीडिशुणपुष्कराणीभवेदितिवचनात् ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ स्वर्गपर्वगोरिति ॥ दृष्टस्वर्गदोहांतसेवित्वाप्यपर्वगोरित्यर्थः ॥ ७० ॥ ७१ ॥ तेमेशावविशाखाभाः तत्सदृशा

एवंयस्तुविजानातिनसपापैः प्रालिप्यते ॥ सत्यंसत्यं पुनः सत्यं त्रिसत्यं नान्यतः प्रिये ॥ ६३ ॥ शीघ्रतत्रैव गंतव्यदीच्छेन्मां सकंपदम् ॥ उद्देशमात्रं लिङ्गा निकर्थातिनमयासुने ॥ ६४ ॥ द्वित्रिः कृत्वः स्थापितानि भक्त्या लिङ्गानि कानिचित् ॥ नतानि पुनरुक्तानि श्रद्धया च्यानि सर्वतः ॥ ६५ ॥ एतानि यानि लिङ्गानि यानि कुण्डानि येषु ध्रुवः ॥ यावाप्यस्ता निसर्वाणि श्रद्धेयानि मनीषिभिः ॥ ६६ ॥ एतेषां दर्शनात्स्नानात्फलमत्रोत्तरोत्तरम् ॥ अत्रत्यानां च लिङ्गानां कृपानां सरसासामपि ॥ ६७ ॥ वापीनां चापि मूर्तीनां कः संख्या तु प्रभुर्भवेत् ॥ आनंदकाननस्थानि नृणां न्यपि पर्वम् ॥ ६८ ॥ दिवौकसोऽपि नान्यत्र यस्तु नर्त्तनमभाजनम् ॥ सर्वलिङ्गमयी कार्शी सर्वतीर्थकजन्मधूः ॥ ६९ ॥ स्वर्गपर्वगयोर्दोहादृष्टदोहांतसेवित्वा ॥ मम प्रियतमा देवित्वमेव तपसो बलात् ॥ ७० ॥ स्वभावतस्त्विह कार्शी सुखविश्रामभूमम् ॥ येकाश्यानामगृह्णंतिये नुमोदंत एव हि ॥ ७१ ॥ तेमेशावविशाखाभाः स्कंदनद्विगजास्यवत् ॥ तएव शक्तामेदेवित एवममसेवकाः ॥ ७२ ॥ मुमुक्षवस्तएवात्र ये चानंदवनौकसः ॥ तपस्तप्तमहत्तैस्तु कृतैस्तैस्तु महाव्रतम् ॥ ७३ ॥ तैश्च दत्तं महादानं ये चानंदवनौकसः ॥ तेस्नातसर्वतीर्थवित्तैस्त्रिंशत्स्त्रिंशतैः ॥ ७४ ॥ तेर्षाणि सर्वधर्मादिदेयैश्चानंदवनौकसः ॥ ७५ ॥ अंत्यजोऽपि वरः काश्यानां न्यत्र श्रुतिपारगः ॥ संसारपाशगः पूर्वस्त्वं न्यश्चांत्यजतोऽप्यथः ॥ ७६ ॥ स एव नृनंसर्वज्ञः स एव ह्यधिकेक्षणः ॥ यः पार्थिवोऽनुं हित्वा काश्यां धत्ते सुधामयीम् ॥ ७७ ॥ श्रुत्वा ध्यायामिदं पुण्यं सर्वतीर्थहरस्यवत् ॥ काशीदर्शनं पुण्यं प्राप्नोति नियतनरः ॥ ७८ ॥ यः पठेद्विष्णुमध्यायं प्रातः प्रातर्दिने ॥ दृष्टान्ति तेन सर्वाणि तीर्थान्येता निनान्यथा ॥ ७९ ॥ सर्वलिङ्गमया ध्यायं योऽंशुनित्यं जपेत्सुधीः ॥ न तं यमो न तं दूतानैर्न महोऽपि बाधते ॥ ८० ॥ ब्रह्मयज्ञफलं तस्य जायते सुकृतात्मनः ॥ योजपेदमुमध्यायं शुचिस्तद्व्रतमानसः ॥ ८१ ॥ स स्नातः सर्वकुंडेषु सर्वं पुण्यं बुधः सच ॥ सर्वलिङ्गार्चकः सोऽत्र योऽमुमध्यायमाजपेत् ॥ ८२ ॥ किमन्यैर्बहुभिः स्तोत्रैरतिस्तोकफलप्रदैः ॥ मत्प्रेमवद्भिः ध्यायोजतव्योऽयं महाफलः ॥ ८३ ॥ महादानेषु दत्तेषु यः फलं प्राप्यतेऽत्र वै ॥ सकृज्जपान्महाध्यायादमुष्मात्समाप्यते ॥ ८४ ॥

इत्यर्थः ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ अथमिति पाठश्चेत्येतदन्तः क्रुजो वायः ॥ इममिति पाठश्चेत्येतदन्तः क्रुजो वायः ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥

प्रतीति ॥ प्रतिशब्दिनःप्रतिध्वनिप्राप्तोभूलोकशुक्लकोकयोरंतरध्वातस्मिन्सर्वातिथ्यर्थः ॥ प्रावेशिकोत्सव्यविशेषणं ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ चत्वारःपुरुषार्थइत्यन्यः ॥ ११ ॥
 यद्वक्तव्येनतीलिभ्रातृत्वंवद्वतंतीलिमानमिति संबंधः ॥ प्रततिमितिवापाठः ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ छटाःप्रक्षेपाविदयोवा ॥ १६ ॥ रंगमालाउत्सवनिमित्तामालाः ॥ १७ ॥ गन्धकुट्टिम
 भूभागारत्नानिचक्रादिमानिमणयश्चतैर्बद्धाभूभागइत्यर्थः ॥ गोपुराग्रवृद्धिद्वारसंमुखेषु ॥ १८ ॥ १९ ॥ तत्तुजन्मदिवाभवयस्मिन्दिवसेविश्वेशश्चप्रवेशस्तदेवदिनेतेषामवैवाजन्मदिवसमवबदि
 प्रतिशब्दिनभूलोकशुक्लकोकयोरंतरध्वातस्मिन्सर्वातिथ्यर्थः ॥ १९ ॥ जगुर्धर्वनिकराननुत्थापसुरगणाः ॥ २० ॥ चरणास्तुत्तुति
 कुजुर्जह्नुद्वेतागणाः ॥ २१ ॥ वदुर्गधवावाताववृषुःकुसुमैर्धनाः ॥ सर्वमंगलनेपथ्याःसर्वमंगलमाषिणः ॥ २२ ॥ स्थावराजंगमाःसर्वजताआनंदमेदुराः ॥
 सुरासुरेषुसर्वेषुगंधर्वेषुगणेषु च ॥ ३० ॥ विद्याधरेषुसाध्येषुकिब्रेषुनेषु च ॥ स्त्रीपुंजातेषुसर्वेषुषुश्चस्त्वारएव च ॥ ३१ ॥ निष्प्रत्यूहचनितरिपुलकाः
 पदेपदे ॥ धूपधूमभैरव्यौमयद्रक्ततुतदामुने ॥ ३२ ॥ नाद्यापिनीलिमानंतपरित्यजतिकर्हिचिद् ॥ नाराजनायेदीपास्तदासर्वप्रबोधिताः ॥ ३३ ॥
 तेषांज्योतीष्वेवापिराजतेतारकाच्छलात् ॥ प्रतिसौधंपताकाश्चनानाकारविचित्रिताः ॥ ३४ ॥ रम्यध्वजप्रभाधौतारोऽनुःप्रतिशिवालयश्च ॥ अवि
 द्वायंतिगीतज्ञाःक्वचिन्नृत्यतिनर्तकाः ॥ ३५ ॥ चतुर्विधानिवाद्यानिवाद्यतेचक्रचिक्वचित् ॥ प्रत्यध्वंचंदनरसच्छटापिच्छिलभूषण्य ॥ ३६ ॥
 हरितश्वेतमाजिष्ठनीलपीतबहुप्रभाः ॥ प्रत्यंगणशुभाकारारंगमालाश्चकाशिरः ॥ ३७ ॥ रत्नकुट्टिमभूभागगोपुराग्रेषुरेजरे ॥ सुयोज्ज्वलःहस्यमालाःसौ
 धनामप्रपेदिरे ॥ ३८ ॥ अचेतनान्यपितदाचेतनानीवसंबसुः ॥ यानिकानिद्विकीर्त्यतेमंगलानिघटोद्भव ॥ ३९ ॥ तेषामेवहिसर्वेषांतुजन्मदिवाभवत् ॥
 आगत्यदेवदेवोथमुक्तिमंडपमाविशत् ॥ २० ॥ अथाभिपुक्तिश्चतुराननेनयहर्षिधृदेःसहदेवैवः ॥ शुभासनस्थःसहितोभवान्यातुःकारुदेःगरितोवृत्तश्च ॥
 २१ ॥ रत्नैरसंख्यैर्बहुभिर्दुकूलैर्माल्यैर्विचित्रैरसदिग्धैः ॥ अप्रपुजन्देवगणामहेशतदामुदातेचमहोरग्रेद्राः ॥ २२ ॥ रत्नाकैश्चापिगिरिद्विवर्यै
 धारवमन्यैरपिपुण्यधीभिः ॥ संपूजितःकुंभजतत्रशुनीराजितोमातृगणैर्येशः ॥ २३ ॥ सतोष्यसर्वान्प्रथममुर्नद्रान्वयैःस्वैर्हृदिरथैश्चचिरायिलोपैः ॥
 ब्रह्माणमाभाष्यशिवोथविष्णुजगादसर्वामरवृंदबंधः ॥ २४ ॥ इतोनिषेदितसमानपूर्वत्वमेसमस्तप्रभुतैकहेतुः ॥ दूरेपितिष्ठन्निकटस्त्वमेकत्वतो नक
 श्चिन्ममकार्यकर्ता ॥ २५ ॥ त्वयादिवोदासनैर्द्रवर्यःसहृपदेशैश्चतथोपदिष्टः ॥ यथासिद्धिपरमामवापसमीहितमनिखिलंचसिद्धश्च ॥ २६ ॥ किष्णो
 वरंब्रूहिह्यस्मिन्तेनदेयमत्रास्ति किमप्यहोते ॥ इदंमयाऽऽनंदनयदंतहेतुस्तुतत्वमसौगणेशः ॥ २७ ॥

त्वर्थः ॥ तत्तदितिपाठेनप्रसिद्धतादिनमित्योज्यम् ॥ २० ॥ कुमारैर्द्रागणेशकार्तिकेयसदृहाःसनकादयोवा ॥ २१ ॥ मुदाहरेण ॥ द्वेतिपाठेद्वेदभेदगणइत्यर्थः ॥ २२ ॥
 २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ महृपदेशैरित्यत्रैर्द्रव्यमार्गम् ॥ सदोपदेशैरितिपाठेसंतआसंततोयेउपदेशास्तेरित्यर्थः ॥ २६ ॥ हेतुस्त्वितिद्विश्रायणेनश्वेत्यनेतसंवध्यते ॥ २७ ॥

दीर्घागिनित्यक्तगणानाम् ॥ २८ ॥ निर्वाणरमाश्रयेमोक्षलक्ष्यस्वदेवमुक्तिमंडपं दत्तियावत् ॥ तवलक्ष्मीपतित्वानमोक्षलक्ष्याः सन्ननिष्ठासुप्तिचित्तिमितिभावः ॥ ३० ॥ मेकयंभूतात्परात्परात्महृत्तोषिहृदयार्थः ॥ महतोमहानि विविक्तेभ्यः ॥ वरात्परादितिविक्तेभ्यः ॥ ३१ ॥ निश्चलश्रियनिश्चलश्रयिस्मिस्मिन् ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ मत्तयजनमुक्तिजनमुपुक्षदयर्थः ॥ नमोभ्रियर्किंचनविषयत्रयेतथाथेयपरसौख्यभूमिः ॥ वाराणसीब्रह्मरसायनस्यखनिर्जनयत्रनदीर्घशायिनाम् ॥ २८ ॥ श्रुत्वेतिवाक्यंजगदीशितुश्चप्रोक्तंविष्णुर्वरदंमहेशम् ॥ यदिप्रसन्नोसिपिनकपाणेत्तदापदाहूरमहंतेत्याम् ॥ २९ ॥ श्रुत्वेतिवाक्यंमधुमूदनस्यजगदुदृष्टानितरापुरारिः ॥ सदासुरारोममसन्निधौत्वतिष्ठस्वनिर्वाणरमाश्रयेत्र ॥ ३० ॥ आदावनाराध्यभवंतमत्रयोर्भाभिजिघ्यत्यपिभक्तियुक्तः ॥ समीहितं तस्यनसेस्यतिष्ठवंपरात्परान्मोक्षंजुजचक्रपाणे ॥ ३१ ॥ सर्वत्रसौख्यंमममुक्तिमंडपेसंप्रतिष्ठमानस्यभवेदिहाच्युत ॥ नतलुकैलासगिरौसुनिमलनभक्तचेतस्यपिनिश्चलश्रियि ॥ ३२ ॥ निमेषमात्रस्थिरचित्तवृत्तयस्तिष्ठति येदक्षिणमंडपेत्रमे ॥ अनन्यभावाअपिपादमानसानतेपुनर्गमंदेशमुपासते ॥ ३३ ॥ संज्ञाययेचक्रसरस्यगाधे समस्ततीर्थेशिरोविषूषणे ॥ क्षणविंशतीहनिरीहमानसाननिरसस्तेममपार्षदाहि ॥ ३४ ॥ स्मरति येमामपवर्गमंडपेकिंचिद्विद्यथाशक्तददत्यपिस्वम् ॥ शृण्वंतिपुण्याश्रकथाः क्षणस्थिरास्तेकोटिगोदानफलंभजति ॥ ३५ ॥ उपेद्रतसानितपांसितोश्चरन्नाताहितेचाखिलतीर्थसाधकैः ॥ स्नात्वेहयैवमणिर्गणिकाह्रदेसमासतेसुक्तिजनाश्रयेक्षणम् ॥ ३६ ॥ तीर्थानिसंतीहपदेपदेहरेतुलाकृतेषामणिर्गणिकायाः ॥ कतीहनोसंतिशुभाश्चमंडपाःपरंपरोसुक्तिरमाश्रयोयम् ॥ ३७ ॥ कैवल्यमंडपस्यास्यभविष्येद्वापरेहरे ॥ लोकेख्यातिर्भवित्रीयमेषकुक्कुटमंडपः ॥ ३८ ॥ ॥ हरिरुवाच ॥ ॥ भालनेत्रसमाख्या हिकथंनिर्वाणमंडपः ॥ तथाख्यातिमसौंगतायथादेवेनभाषितम् ॥ ३९ ॥ ॥ देवदेवउवाच ॥ ॥ महानंदोद्विजेनामभविष्योज्ञचतुर्भुज ॥ अग्रवेदीसमाचारस्त्यक्ततीर्थप्रतिग्रहः ॥ ४० ॥ अर्दामिकोऽक्रमनाःसदैवातिथिवल्लभः ॥ अथयौवनमासाद्यपित्युपतेसहि ॥ ४१ ॥ विषमेषुरैस्तीर्त्रैःकारितस्त्वपदेपदम् ॥ जहारकस्यचिद्वायमिर्वाकृत्वातुतेनवै ॥ ४२ ॥ तथाचप्रेतोऽयेयंपपौचापि विमोहितः ॥ अभश्यभक्षणरुचिरभून्मदनमोहितः ॥ ४३ ॥ वैष्णवान्धनिनोदृष्ट्वाक्षणवैष्णवेषभृत् ॥ शैवान्निदसिदृढात्मानरक्त्राणकारणम् ॥ ४४ ॥ शिवमक्तान्समालोक्यकिंचिद्वपरिदित्सुक्रान् गृह्येद्वैष्णवान्सर्वत्रैर्विलिंगोपजीवकः ॥ ४५ ॥ इतिपाखंडधर्मज्ञैःसंध्यस्नानपराद्धसुखः ॥ विशालतिलकःसग्वीशुद्धचौतांबरोज्ज्वलः ॥ ४६ ॥ शिखीचोपग्रहकरःसर्वेभ्योऽसत्यतिग्रही ॥ तस्यापत्यद्वयंजातमुनत्तपथवर्तिनः ॥ ४७ ॥

तेषामाश्रये ॥ मुक्तिरमाश्रयदित्कचित् ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ उपग्रहकरःहस्तकुशलइत्यर्थः ॥ ४७ ॥

॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ उत्तमोत्तमविधानलोभाब्जालखण्डोपपद्यते ॥ विष्णुसंवेधानं वा ॥ ५७ ॥ आदस्यामीतिच्छेदः ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥
६१ ॥ ६२ ॥ पार्वतीयोगातस्त्वदेतद्गतः ॥ ६३ ॥ चिह्नवस्तिरस्कृतः ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ धृतुर्भवतः शृणुपूर्वकं श्लेषाण्यजतत्यर्थः ॥ अस्मिन्नादेऽसराविक्रमार्थम् ॥ ६६ ॥ दिवाधःपेवकः ॥ लज्जा

एवंतस्यप्रवृत्तस्यकाश्चित्पर्वतदेशतः ॥ समागमिष्यतिधनीतीर्थयात्रार्थसिद्धये ॥ ४८ ॥ स्नात्वासचक्रसरसिकथयिष्यतिचेतिवै ॥ अहमस्तिधनो
दिसुजोत्पाचाडालसत्तमः ॥ ४९ ॥ अस्तिकाश्चित्रप्रतिग्राहीयस्मैदद्यामंहनम् ॥ इतितस्यवचःश्रुत्वाकौश्चिद्वागुलिसंज्ञया ॥ ५० ॥ उद्दिष्टपविष्टोसौयो
जपेद्ध्यानमुद्रया ॥ एषप्रतिग्रहंत्वत्तोयहीष्यतिनचेतरः ॥ ५१ ॥ इतिपैवचःश्रुत्वासगत्वातत्समीपतः ॥ दंडवत्प्रणिपत्यार्थतंबभाषेतदान्यजः ॥ ५२ ॥
मासुद्धरमहाविप्रतीर्थमेसफलीकुरु ॥ किंचिद्वस्त्वस्तिमेतत्स्वंग्रहाणानुग्रहं कुरु ॥ ५३ ॥ अथाक्षमालिकांकेकृत्वाध्यानंविमुज्यच ॥ कियद्दन्तवास्ती
हपप्रच्छकरसंज्ञया ॥ ५४ ॥ तस्यसंज्ञांमैवबुद्ध्याप्रोवाचातिप्रहृष्टवत् ॥ संतुष्टिर्यावतातेस्यात्तावदास्यामिनान्यथा ॥ ५५ ॥ इतितद्वचनंश्रुत्वात्यक्कामौ
नमुवाचह ॥ सानंदःसमहानंदोनिःस्पृहोस्मिप्रतिग्रहे ॥ ५६ ॥ परंतेऽनुग्रहार्थतुकरिष्यामिप्रतिग्रहम् ॥ किंचमेवचनंत्वंवेत्करिष्यस्युत्तमोत्तम ॥ ५७ ॥
यावदस्यखिलं वित्तं नम्रयेत्यस्यकस्यचित् ॥ नस्तोकमपिदातव्यंतदाऽऽदास्यामिनान्यथा ॥ ५८ ॥ चांडालउवाच ॥ ॥ यावदस्तिमयानीतंवि
श्वश्रुप्रतिपेवसु ॥ तावत्तुभ्यंप्रदास्यामिविश्वेशस्त्वंयतोममा ॥ ५९ ॥ जेवसंतीहविविश्वेशराजधान्यांदिजेत्तम ॥ क्षुद्राक्षुद्राजंतुमात्राविश्वेशांशास्तृणवहि ॥ ६० ॥
परोद्धरणशीलायेयेरेच्छाम्रपूरकाः ॥ परोपकृतिशीलायेविश्वेशांशास्तृणवहि ॥ ६१ ॥ इतितद्वचनंश्रुत्वाप्रहृष्टेद्रियमानसः ॥ उवाचपर्वतीयंतंसेऽ
ग्रजन्मात्यजंतदा ॥ ६२ ॥ आयाहिदुर्भानदेहिदुर्भुक्तसर्गत्वरान्वितः ॥ तथेति सचकाराक्षुपर्वतीयोमहामनाः ॥ ६३ ॥ विश्वशः प्रीयतंचेतिप्रोच्ययातो
यथागतः ॥ सचद्विजोद्विजैरन्यैर्धकृतोपिवसन्निह ॥ ६४ ॥ बहिर्निर्गतमात्रस्तुबहुभिःपरिभूयते ॥ चांडालब्राह्मणश्चैषचांडालात्तधनस्तस्वसौ ॥ ६५ ॥
असावेविहांचांडालःसर्वलोकबहिष्कृतः ॥ इत्थंमनुधावंतित्थूळ्वतःपरितोहरे ॥ ६६ ॥ सचतद्रथतोहेहात्माकभीतंदिवांधवत् ॥ ननिःसरेत्काचिदपि
लज्जाक्वातिनात्यकः ॥ ६७ ॥ सएकदासंप्रधारयद्गृहिण्यालोकदूषितः ॥ जगामीकीकटानदेशांस्त्यक्त्वावाराणसींपुरीमा ॥ ६८ ॥ मध्येमार्गसगच्छन्वैलक्षितस्तु
सकांचनः ॥ अपिकार्पटिकांतस्थःसरुद्धोमार्गरोधिभिः ॥ ६९ ॥ नीत्वातेतमरणार्णतस्कराःसपरिच्छेदम् ॥ उद्ध्वञ्चनमादायसमालोच्यपरस्परम् ॥ ७० ॥

इतिनात्यकःप्रीडाकारणाधोलुबः ॥ लज्जयाकुलिताननहृत्किंचित् ॥ ६७ ॥ कीकटानयापदेशम् ॥ ६८ ॥ सकांचनःस्वर्णवान् ॥ ६९ ॥ अरण्यानीमहाराणम् ॥ उद्ध्वञ्चनमादाय नयात्रमुत्सु

चेत्येतिषत् ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ताम्रचूडचक्रदत्तम् ॥ यद्वहामः ॥ कृकमाकुताम्रचूडकुङ्कुटश्चणायुधदति ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ चणायुधस्तप ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ चरिष्यन्नश्चरिष्यतिपर्याट्प्यन्तत्यर्थः ॥ जिताहारानित्यादेर्यमानयामायेतिवृत्तिरान्वयः ॥ ८२ ॥ प्रहासान्प्रकृष्टोहोतोयोपान्प्रतन्नानित्यर्थः ॥ शृण्वतर्हिकानिव ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ परमतामिलिङ्गोक्तद्वयैवाम्बम् ॥ हेविष्णोतेचत्वारःकुङ्कुमद्वयदुषज्जे ॥ विमानमधिकलभुचिचालंमत्तदंशपशमोगात्रिविष्यमुक्ताम्रकादृशकैलासेवाज्ञानिनोभूत्वा ॥ तैमिररेणोतेषां ॥ आश्वतीमुक्तिप्रामस्यतीत्यन्वयः ॥ ननुकाशीमृतानां कर्माविमानमधिकलैकैलासेगमनंभोगोवातत्राह ॥ मनुप्रहादिति ॥ अंतकालेकाशस्मरणान्मत्तोषणाज्जात्यभ्यस्तु
 प्रोडुध्रुचनंचैतर्जनीर्यस्मिन्नजीवति ॥ असौधनीप्रयत्नेनवध्यःसपरिचारकः ॥ ७१ ॥ संप्रघायेतितेप्राहुःस्मर्तव्यंस्मरपाधिक ॥ त्वाग्रयंवात
 यिष्यामोनिश्चितसपरिच्छदम् ॥ ७२ ॥ निशम्येतिमनस्येवकथयामाससद्विजः ॥ अहोप्रतिगृहीतमेयदथवसुप्रशिरा ॥ ७३ ॥ कुटुंबमपि
 तन्नष्टंश्चाप्रतिग्रहः ॥ जीवितंचापिमेनष्टंकाशीस्मृतेरपि ॥ चोरैर्हतोपिमतदाकीदृकुङ्कोऽभवत् ॥ ७४ ॥ युगपत्सर्वमेवाशुनष्टुद्विचेष्टया ॥ नकाशंमरणंप्रातंतत्समाहृष्टप्रति
 ग्रहात् ॥ ७५ ॥ प्रतिकुटुंबस्मरणत्तथाकाशीस्मृतेरपि ॥ ७७ ॥ इत्यंबहुतिथेकालेतेकार्पटिकोत्तमाः ॥ तस्मिन्नेवाध्वनिप्राप्ताश्चत्वारोयत्रकुडटाः ॥ ७८ ॥ वाराणस्याः
 कार्शीस्मरणतोजाजातिस्मृतिःपरा ॥ ७७ ॥ इत्यंबहुतिथेकालेतेकार्पटिकोत्तमाः ॥ ७९ ॥ जातिस्मृतिप्रभावेणतत्संगेनतुर्जिताः ॥ तैश्चकार्पटिकश्रेष्ठःपथि
 कर्थाप्रोच्चैःकुर्वतोऽन्योन्यमेवहि ॥ कार्शीकथांसमाकण्यतदतेचरणायुधाः ॥ ७९ ॥ जातिस्मृतिप्रभावेणतत्संगेनतुर्जिताः ॥ तैश्चकार्पटिकश्रेष्ठःपथि
 दृष्ट्वाकुपलुभिः ॥ ८० ॥ तंदुलादिपरिक्षेपैःप्रापिताःश्वसुत्तमम् ॥ तेतुक्षेप्तसमासाद्यचत्वारश्चरणायुधाः ॥ ८१ ॥ चरिष्यंतोऽत्रपरितोमुक्तिमंडपदु
 त्तमम् ॥ जिताहारानसनियमान्कांशपराङ्मुखान् ॥ ८२ ॥ प्रहासान्प्रकृष्टोहोतोयोपान्प्रतन्नानित्यर्थः ॥ स्वर्धुनीक्षानसंक्षिन्नसुनिर्मलशिरा
 रुहान् ॥ ८३ ॥ मन्नामंत्राचारणपरान्मत्तथापितसुतीन् ॥ महत्चित्तसदृतीन्द्रद्वारैर्निवासिनः ॥ ८४ ॥ मानयामासुथतान्कुङ्कुटान्साधुवत्कनः ॥
 प्राक्तनाद्रासनयोगात्संप्रधार्यपरस्परम् ॥ क्रमेणाहारमाकुंच्यप्राणान्स्थश्च्यतिचित्रवै ॥ ८५ ॥ यश्चतार्षवलोकांविष्णोतेमदनुग्रहात् ॥ दितावन्
 धिरब्बाकुलैसांप्राप्यमान्यदम् ॥ ८६ ॥

ग्रहपतेस्तुक्षुचिभयाप्रापणीयादित्यामेच्छातस्मादित्यर्थः ॥ इदमत्रतत्त्वम् ॥ अंतकालेहितस्मृतिप्रभुद्वत्तम् ॥ तत्रनष्टप्राप्तिसिद्धहोयमेनभोगसृष्टिःकुटुंबसृष्टिर्वापणीरसृष्टिर्चेति ॥ नष्टप्रणे
 यामतिःसागतिरितिन्ययवाराणस्याःस्मृतितामर्थ्यैर्यद्विषयचोभोगप्रभयैवमणिकर्षणिकायांचंडालात्प्रहस्यत्स्वर्धुनीषिद्धत्वात्तत्तापलोकेनेकुटुंबस्मरणेनकुङ्कुटाअभवत् ॥ तत्रकुटुंबशरीरेदिव्यो
 यस्यासंबादंकालेकाशीस्मरणेनस्वरानुग्रहात्कुङ्कुटदरीराणिविहायविमानैकैलासमारुहदिव्यान्मोगान्शुक्लाततत्सर्वेवदिव्यदैर्होनिनोभूत्वाविदकैवत्यप्राप्तादिति ॥ अतएवस्यूते ॥ कादयामवस्य
 त्वज्जतेश्वरीशरीराणांतिपुनःशरीरम् ॥ यद्यत्किंकटारलंललाटेजलोचनंचंद्रकलचमौलिविति ॥ यत्तुकाशीमृतानां जन्माद्यभाववचनंतुयोनिदोशिरिक्तसंभवंसमम् ॥ अन्येयश्वरेच्छयायातना

देहेदरूपमावप्रसंगादिति ॥ यद्वा पाठक्रमसंख्येयार्थक्रममगीकृत्यव्याख्येयम् ॥ कुक्कुटानांशुक्रममद्वैत्यस्यान्तरम् पश्यतां सर्वलोकानां विष्णोतिमदनुग्रहात् ॥ विमानमधिकदाशुकेलाभं प्राप्यम
त्यदम् ॥ निर्विष्यशुचिर्कालदिव्यान्भोगाननुत्तमात् ॥ ततः प्राक्तनाद्रासनयोगासंप्रधार्यपरस्परम् ॥ क्रमेणाहारासकुच्यप्राणांस्त्यक्ष्यतिचात्रते ॥ ततोऽब्रह्मानिनेभूत्वा मुक्तिमाप्स्यतिगात्रसतीमिद्वि
त्कमेगव्याख्येयम् ॥ पाठक्रमार्थक्रमोबलीयानितिन्यात् ॥ तथाहि ॥ अग्निहोत्रं होतृव्यागुं पंचतीति विवेकपठ्यते ॥ तत्र यथायथागुं पंचतीति विवेकपठ्यते ॥ तत्र यथायथागुं पंचतीति विवेकपठ्यते ॥ ८६ ॥
॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ नुमुलो न इति ॥ लिङ्गरूपेणाविवेक्यस्य श्रुतिविदोऽप्योऽद्वैतोऽवदानां मिमनादो जात इत्यर्थः ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ मोक्षलक्ष्मीविलासः मोक्षलक्ष्मीविलास उच्छासः स्फु
निर्विष्यशुचिर्कालदिव्यान्भोगाननुत्तमात् ॥ ततोऽब्रह्मानिनेभूत्वा मुक्तिमाप्स्यति शाश्वतीम् ॥ ८७ ॥ ततोऽकास्तदुत्तरं कथयिष्यति सर्वतः ॥

मुक्तिमंडपनामैतदेषु कुक्कुटमंडपः ॥ ८८ ॥ चरित्रमपिवैतेषां यस्मिन् रप्यतिमानवाः ॥ मुक्तिमंडपमासाद्य श्रेयः प्राप्स्यति तेऽपि हि ॥ ८९ ॥ इति यावत्कथा
शंभुर्भविष्यामग्रतोऽहरेः ॥ अकरोत्तुमुलो नोऽघटानां तावद्भुतः ॥ ९० ॥ अथ नं दिनमाहूय देव उवाच ॥ प्रोवाच न दिन्विज्ञायागत्य ब्रह्मिहोत्तरव
॥ ९१ ॥ अथ नं दीसमागत्य प्रोवाच वृषभज्जम् ॥ नमस्कृत्य प्रहृष्टास्य श्रवद्धकरसंपुटः ॥ ९२ ॥ नं भुवाच ॥ देवदेव त्रिनयन किमपूर्वव्रजामिते ॥
मोक्षलक्ष्मीविलासोऽत्र कैश्चित्कैश्चित्समच्यते ॥ ९३ ॥ अथ स्मिन्वाब्रवीच्छंभुः सिद्धं नस्तु समीहितम् ॥ उत्थाय देवदेवेशः सह देव्या सुमंगलः ॥ ९४ ॥ ब्रह्मणाह
रिणा सार्धततोऽग्रादंगमंडपम् ॥ ९५ ॥ अथवा ध्याय भिमं बुधं परमानंदकारणम् ॥ नरः परां बुद्धं प्राप्य कैलासं प्राप्स्यति शुद्धम् ॥ ९६ ॥
इति श्रीस्कंदिमहापुराणकाशीतिसाहस्यसंहितायां चतुर्थे काशीखंड उत्तरार्धे मुक्तिमंडपपर्वने त्रयविंशतितमोऽध्यायः ॥ ९८ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥
शृणु सूत यथा प्रोक्तं कुंभेश्वरजन्मना ॥ देवदेवस्य चरितं विष्णेशस्य परात्मनः ॥ १ ॥ अत एव उवाच ॥ सेनानीः कथयस्व मे तत्तानि गंगा पडपात् ॥
निर्गत्य देवो देवैः सहितः किंचकार ह ॥ २ ॥ स्कंद उवाच ॥ मुक्तिमंडपतः शंभुर्ब्रह्मविष्णुरोमः ॥ शृंगारमंडपं प्राप्य यच्च कारवदाभित ॥ ३ ॥
प्राङ्मुखवस्तुपविष्य शः सदास्माभिः सह शया ॥ ब्रह्मणा घिष्टितः सव्येवामपार्थेशाङ्गिणा ॥ ४ ॥ वीज्यमानो महद्गणः ऋषिभिः परितोऽवृतः ॥ ५ ॥ पुण्ड्रं
शस्यैर्जायंतिष्ठद्विरादरात् ॥ ५ ॥ उदायुधैः सेव्यमानश्चावसन्मानभूरीभिः ॥ ब्रह्मणे विष्णवे शंभुः पाणिमुत्क्षिप्य दक्षिणम् ॥ ६ ॥ दर्शयामास देवैरौलिं
पश्यत पश्यत ॥ इदमेव परं ज्योतिरिदमेव परात्परम् ॥ ७ ॥

सिंघासनास्य पदार्थस्तथा ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ रंगमंडपं शृंगारमंडपम् ॥ ९५ ॥ ॥ इति श्रीरामानंदकृत्यां काशीखंडटीकायामष्टमवतितमोऽध्यायः ॥ ९८ ॥ नवाधिकैव व्याख्येयता
वचिरच्यते ॥ श्रीविष्णवे वराहोऽस्मिन्महिमा परमाद्भुतः ॥ १ ॥ विस्वस्य चारितं वक्तुं प्रस्तावयति ॥ श्रुष्विति ॥ १ ॥ सेनानीः हेकार्तिकेय ॥ २ ॥ ३ ॥ प्रागिति ॥ पुण्ड्रं सुखपवित्रं यद्वा ब्रह्मणो विष्णो
च पाणिमुत्क्षिप्य लां दंशयामासेति चतुर्थे नान्वयः ॥ अधिष्ठितः अत्रिः ॥ ४ ॥ जापदूषणां प्रतिवा ॥ ५ ॥ आवसदतिष्ठत् ॥ मानभूरीभिः मानानां भूरिशानुषेधेषु तेतथैतः ॥ ६ ॥ ७ ॥

रसैर्भोक्तितोर्लिङ्गमालिप्यहहवतेसुरस्त्रीभिःसुगंधैश्चकंदैर्भैःकर्पूरागुरुकस्तूरीककोलैर्लप्यतइत्यर्थः ॥ ३१ ॥ सामोदधूप्रदानैःसुगंधधूप्रदानैः ॥ ३३ ॥ सिक्येसिक्येकणकणे ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ उद्धोचिचित्तानम् ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ व्यधात्कुर्यात् ॥ ३९ ॥ ४० ॥ मध्यजन्मजन्मनामध्वे ॥ ४१ ॥ विपवतेनश्याति ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥

सामोदधूप्रदानैश्चदिव्यगंधाश्रयाभवेत् ॥ घृतदीपप्रबोधैश्चयौतीहूपविमानगः ॥ ३२ ॥ कर्पूरवातिदीपेनसकृद्दत्तेनभक्तिः ॥ कर्पूरदेहगौरश्रीभवेद्बालविलोचनः ॥ ३३ ॥ दत्तानैवेद्यामात्रतुसिक्येसिक्येगुंगुगम् ॥ कैलासाद्रौवेस्त्रीमान्महाभोगसमन्वितः ॥ ३४ ॥ विश्वेशेपरमाग्नयोदद्यात्साल्यसशर्करम् ॥ त्रैलोक्यंतापितेनसदेवपितृमानवम् ॥ ३५ ॥ सुखवासंतुयोदद्याद्वर्णचारुचामरम् ॥ उद्धोचंसुखपर्यंकतस्यपुण्यफलंमहत ॥ ३६ ॥ संख्यासागरत्नानांकरंचित्तुमिष्यते ॥ सुखवासादिदानस्यकःसंख्यामत्रकारयेत् ॥ ३७ ॥ पूजोपकरणद्व्यंयोवंटागडुकादिकम् ॥ भक्त्याभेभवेनदद्यात्सवसेद्वज्रमैतिके ॥ ३८ ॥ योगीतवाद्यनृत्यानांकरंमन्त्रीतयेव्यधात् ॥ तस्याग्रतोदिवारात्रंभवेत्तौर्यत्रिकंमहत ॥ ३९ ॥ चित्रलेखनकर्मादिप्रासादेमेऽवकारयेत् ॥ यःसचित्रान्महाभोगान्भुक्तेभस्तुतःस्थितः ॥ ४० ॥ सकृद्विश्वेश्वरन्तवामध्यजन्मसुधीनरः ॥ त्रैलोक्यवदितपदोजायतेवसुधापतिः ॥ ४१ ॥ यस्तुविश्वेश्वरंदृष्ट्वाह्यन्यत्रापि विपद्यते ॥ तस्यजन्मांतरेमोक्षोभवत्येव न संशयः ॥ ४२ ॥ विश्वेशाख्यतुजिह्वेविश्वनाथकथाश्रुतौ ॥ विश्वेशशीलनंचित्तस्यतस्यजनिःकुतः ॥ ४३ ॥ लिङ्गमेविश्वनाथस्यदृष्ट्वायश्चानुमोदते ॥ समेगणेषुगणयेतमहापुण्यबलाश्रितः ॥ ४४ ॥ नित्यंविश्वेशविश्वेशविश्वनाथेतियोजयेत् ॥ त्रिसंध्यंतंमुकृतिनंजपाम्यहमपिध्रुवम् ॥ ४५ ॥ ममापीदंमहालिङ्गंसदापूज्यतमंसुराः ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेनपूज्येद्वर्षमानवैः ॥ ४६ ॥ यैर्नविश्वेशरोदद्यैर्नविश्वेशःस्मृतः ॥ कृतांतदूतैस्तेदद्यास्तैःस्मृतागर्भवेदना ॥ ४७ ॥ यैरिदंप्रणतंलिङ्गंप्रणतास्तेसुरासुरैः ॥ यस्यैकेनप्रणामेनद्विकपालपदमल्पकम् ॥ द्विकपालपदतःपातःपातःशिवनतेर्नहि ॥ ४८ ॥ शृण्वंतुदेवर्षिगणाःसमस्तास्तथ्यंब्रुवतस्त्रपरोपकृत्यै ॥ नभृर्भुवःस्वर्गमहर्जनंतर्विश्वतुल्यंक्वचिदस्ति लिङ्गम् ॥ ४९ ॥ नसत्यलोकैकनतपस्यहोसुरावैकुण्ठकैलाससातलेषु ॥ तीर्थकचिद्वैमर्गिणिकर्णिकासमंलिङ्गंचविश्वेशतुल्यमन्यतः ॥ ५० ॥ नविश्वनाथस्यसमंहिलिङ्गंनतार्थिन्यन्यमर्गिणिकातः ॥ तपोवनंकुत्रचिदस्तिनान्यच्चुभंगमानद्वनेनतुल्यम् ॥ ५१ ॥ वाराणसीतीर्थमयीसमस्तायस्यास्तुनामाणिहितीर्थतीर्थम् ॥ तत्रापिकाचिन्मसौख्यभूमिमहापवित्रामर्गिणिकासौ ॥ ५२ ॥ स्थानादमुष्मानममराजसौधात्रार्च्यामनागीशसमाश्रितायाम् ॥ सर्वेपसव्येचकराःक्रमेणशतत्रयीयापिशतद्वयीच ॥ ५३ ॥

स्मृताप्राप्ता ॥ ४७ ॥ जनेतितपःसत्ययोपलक्षणम् ॥ ४९ ॥ अन्यतःअन्यत्र ॥ अन्यद्विवा ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ स्थानादमुष्मादितिउष्मात्स्थानाद्यम्भमराजसौधराजपृहम् ॥ तथाचोक्तं

त्रयोदशध्यायार्थमाह ॥ गवतीति ॥ गंघतीवायोःपुरी ॥ ईशयोर्वयुल्लेखयोः ॥ चतुर्दशध्यायार्थमाह ॥ चंद्रलोकेति ॥ ९ ॥ पंचदशध्यायार्थमाह ॥ उडुलोकेति ॥ तस्मात्तदनंतरमुडु
लोकोक्त्येव नवः ॥ षोडशध्यायार्थमाह ॥ ततःशुकेति ॥ सप्तदशध्यायार्थमाह ॥ माहयेति ॥ मयाऽनुभवागलपुरुहंस्यतिः सौरिशनिसेवामिति ॥ १० ॥ अष्टादशध्यायार्थमाह ॥
सप्तमीमिति ॥ अवातयेदल्लोकादतिवहन्वन् ॥ लोकादत्येवपाठः ॥ एकोनविंशत्यध्यायार्थमाह ॥ ध्रुवयेति ॥ विंशत्यध्यायार्थमाह ॥ तद्वति ॥ ध्रुवोनिश्चितः कूटस्थइति यावत् ॥
पञ्चद्विंशत्यध्यायार्थमाह ॥ ध्रुवश्चात्तौपदश्चेति ध्रुवपदो विष्णुस्तस्यमातिरित्यर्थः ॥ एकविंशत्यध्यायार्थमाह ॥ ध्रुवलोकेति ॥ स्थितिः प्राप्तिः ॥ ११ ॥ द्वाविंशत्यध्यायार्थमाह ॥ दर्शनमिति ॥
त्रयोविंशत्यध्यायार्थमाह ॥ चतुर्भुजोति ॥ चतुर्भुज्यध्यायार्थमाह ॥ निराणमिति ॥ १२ ॥ पंचविंशत्यध्यायार्थमाह ॥ षड्विंशत्यध्यायार्थमाह ॥ मणिकर्ण्यइति ॥
सप्तविंशत्यध्यायार्थमाह ॥ तत्स्विति ॥ १३ ॥ अष्टाविंशत्यध्यायार्थमाह ॥ प्रभवश्चेति ॥ एकोनविंशत्यध्यायार्थमाह ॥ गंगानामेति ॥ विंशत्यध्यायार्थमाह ॥ वाराणस्याइति ॥ एकत्रिंशदध्या
गंधर्वत्यल्लकापुयोरिशयोस्तुसमुद्रवः ॥ चंद्रलोकापरिप्राप्तिः शिवशमोद्भिज्जनः ॥ ९ ॥ उडुलोकात्तस्मात्ततः शुक्रसमुद्रवः ॥ माहेयगुरुसौरीणाले
कानां वर्णनंतः ॥ १० ॥ सप्तर्षीणांतोलोकाध्रुवस्य चतुस्ततः ॥ ततोऽध्रुवपदप्राप्तिर्ध्रुवलोकास्थितिस्ततः ॥ ११ ॥ दर्शनंमत्यलोकास्तस्यवैशिव
शर्मणः ॥ चतुर्भुजाभिषेकश्चनिर्वाणशिवशर्मणः ॥ १२ ॥ स्कंदगस्त्योऽश्रुसंवादांमणिकर्ण्यःसमुद्रवः ॥ ततस्तुंगंगाहात्म्यंततोदशहरस्तवः ॥ १३ ॥
प्रभावश्चापिंगायांगानामसहस्रकम् ॥ वाराणस्याःप्रशंसार्थमेवाविर्भवस्ततः ॥ १४ ॥ दंडपाणेःसमुद्रवित्ज्ञानवायुद्रवस्ततः ॥ आख्यानंचकलाव
त्याःसदाचारस्ततःपरम् ॥ १५ ॥ ब्रह्मचारिप्रकरणंततःस्त्रीलक्षणानिच ॥ कृत्याकृत्यप्रकरणमविसृक्तेशवर्णनम् ॥ १६ ॥ ततोऽगृहस्थधर्माश्चतयोर्वि
निरूपणम् ॥ कालज्ञानंततःश्रोतृदिवोदासस्यवर्णनम् ॥ १७ ॥ काश्याश्रवणनंतस्माद्योगिनिवर्णनंततः ॥ लोलार्कस्यसमाख्यानमुत्तारकर्कशततः ॥
॥ १८ ॥ सांबादित्यस्यमहिमादुपदादित्यशंसनम् ॥ ततस्तुंगरुडाल्यानमरुणाकादयस्ततः ॥ १९ ॥ दशाश्वमेधिकंतीर्थमंदराब्जगणगमः ॥ पिशाचो
चनस्यानंगणेशप्रवेशततः ॥ २० ॥

यार्थमाह ॥ भैवेति ॥ १४ ॥ द्वित्रिंशदध्यायार्थमाह ॥ दंडपाणेति ॥ त्रयस्त्रिंशदध्यायार्थमाह ॥ ज्ञानवर्षीति ॥ चतुस्त्रिंशदध्यायार्थमाह ॥ पंचत्रिंशदध्यायार्थमाह ॥
सदाचारइति ॥ १५ ॥ षट्त्रिंशदध्यायार्थमाह ॥ ब्रह्मवारीति ॥ सप्तत्रिंशदध्यायार्थमाह ॥ ततःस्त्रीति ॥ अष्टत्रिंशदध्यायार्थमाह ॥ कृत्याकृत्येति ॥ एकोनचत्वारिंशदध्यायार्थमाह ॥ अवि
मुक्तेरिति ॥ १६ ॥ चत्वारिंशदध्यायार्थमाह ॥ ततोऽगृहस्थेति ॥ एकचत्वारिंशदध्यायार्थमाह ॥ ततोऽयोगेति ॥ द्विचत्वारिंशदध्यायार्थमाह ॥ कालज्ञानमिति ॥ त्रिचत्वारिंशदध्यायार्थमाह ॥
दिवोदासयेति ॥ १७ ॥ चतुश्चत्वारिंशदध्यायार्थमाह ॥ काश्याश्रयेति ॥ तस्मात्तदनंतम् ॥ पंचचत्वारिंशदध्यायार्थमाह ॥ योगिनीति ॥ षट्चत्वारिंशदध्यायार्थमाह ॥ लोलार्कयेति ॥
सप्तचत्वारिंशदध्यायार्थमाह ॥ उत्तारोकेति ॥ १८ ॥ अष्टचत्वारिंशदध्यायार्थमाह ॥ सांबादित्ययेति ॥ एकोनचत्वारिंशदध्यायार्थमाह ॥ दुपेति ॥ उपलक्षणमेतन्मयूखादित्यस्य ॥ पंचाशदध्या
यार्थमाह ॥ ततस्तुंगरुडेति ॥ एकपंचाशदध्यायार्थमाह ॥ अरुणाकादयस्ततः ॥ आदिशब्देनद्वन्द्वकेशविसमलंगादित्यानानाग्रहणम् ॥ १९ ॥ द्विपंचाशदध्यायार्थमाह ॥ दशाश्वमेधिकमिति ॥

त्रिपंचाशदध्यायार्थमाह ॥ मंदराब्जोति ॥ चतुर्पंचाशदध्यायार्थमाह ॥ पिशाचेति ॥ पचपंचाशदध्यायार्थमाह ॥ गणेशेति ॥ २० ॥ षट्पंचाशदध्यायार्थमाह ॥ मायेति ॥ सप्तपंचाशदध्यायार्थमाह ॥ दुहति ॥ अष्टपंचाशदध्यायार्थमाह ॥ विष्णुमायेति ॥ विष्णुमायेति ॥ २१ ॥ एकोनषष्ठ्यध्यायार्थमाह ॥ ततःपंचनदेति ॥ षष्ठ्यध्यायार्थमाह ॥ विदुमायवेति ॥ एकषष्ठ्यध्यायार्थमाह ॥ ततोवैष्णवेति ॥ २२ ॥ द्विषष्ठ्यध्यायार्थमाह ॥ प्रयाणमिति ॥ त्रिषष्ठ्यध्यायार्थमाह ॥ जैगीषवेति ॥ २३ ॥ चतुःषष्ठ्यध्यायार्थमाह ॥ ततःक्षेत्रेति ॥ पंचषष्ठ्यध्यायार्थमाह ॥ अथातइति ॥ अषष्ठ्यध्यायार्थमाह ॥ ततोऽलेखेति ॥ सप्तषष्ठ्यध्यायार्थमाह ॥ रत्नेशस्येति ॥ अष्टषष्ठ्यध्यायार्थमाह ॥ कृत्तिवासःसमुत्पत्तिस्ततश्चायतनागसः ॥ २५ ॥ इति ॥ एकोनसप्तत्यध्यायार्थमाह ॥ ततश्चायतनेति ॥ २६ ॥ सप्तत्यध्यायार्थमाह ॥ देवतानामिति ॥ एकसप्तत्यध्यायार्थमाह ॥ दुर्गापुरेति ॥ द्विसप्तत्यध्यायार्थमाह ॥ दुर्गायाइति ॥ त्रिसप्तत्यध्यायार्थमाह ॥ ततःक्रोरेति ॥ २६ ॥ चतुःसप्तत्यध्यायार्थमाह ॥ पुनरोकरोति ॥ पचसप्तत्यध्यायार्थमाह ॥ त्रिलोचनेति ॥ षट्सप्तत्यध्यायार्थमाह ॥ त्रिलोचनप्रभावइति ॥ सप्तसप्तत्यध्यायार्थमाह ॥ २६ ॥

मायागणपतेऽथथुंदिप्रानुर्भवस्ततः ॥ विष्णुमायाप्रपंचोथदिवोदासविसर्जनम् ॥ २३ ॥ ततःपंचनदेत्पत्तिर्बिंदुमायवसंभवः ॥ ततोवैष्णवतीर्थानां माहात्म्यपरिवर्णनम् ॥ २२ ॥ प्रयाणमंदराक्काशविषुपभध्वजशूलिनः ॥ जैगीषव्येनसंवादेज्येषुस्थानेमेहेशितुः ॥ २३ ॥ ततःक्षेत्रहस्यस्यकथनं पापनशनम् ॥ अथातःकंदुकेशस्यव्याघ्रेशस्यसमुद्भवः ॥ २४ ॥ ततःशैलेश्वरकथात्तेशस्यचदर्शनम् ॥ कृत्तिवासःसमुत्पत्तिस्ततश्चायतनागसः ॥ २५ ॥ देवतानामधिष्ठानंदुर्गासुरपराक्रमः ॥ दुर्गाथाविजयश्चाथततःओंकारवर्णनम् ॥ २६ ॥ पुनरोंकारमाहात्म्यंत्रिलोचनसमुद्भवः ॥ त्रिलोचनप्रभावो थकेदाराख्यानमेवच ॥ २७ ॥ ततोधर्मेशमहिमाततःपक्षिकथाशुभा ॥ ततोविश्वभुजाख्यानंदुर्मस्यकथाततः ॥ २८ ॥ ततोवीरेश्वराख्यानंरेशमहिमाणुनः ॥ गंगातीर्थैश्चसंयुक्ताकामेशमहिमाततः ॥ २९ ॥ विश्वकर्मेशमहिमादक्षयज्ञसमुद्भवः ॥ सत्यादेहविसर्गश्चततोदक्षेश्वरोद्भवः ॥ ३० ॥ ततोविपार्वतीशस्यमहिम्नःपरिकीर्तनम् ॥ गंगेशस्यथमहिमानमदेशसमुद्भवः ॥ ३१ ॥ सतीश्वरसमुत्पत्तिरमृतेशादिवर्णनम् ॥ व्यासस्यहिशुजस्तंभो व्यासशापविमोक्षणम् ॥ ३२ ॥ क्षेत्रतीर्थकंदुंबचुक्तिमंडपसंकथा ॥ विश्वशाविर्भवश्चायततोयात्रापरिक्रमः ॥ ३३ ॥

यार्थमाह ॥ केदरेति ॥ २७ ॥ अष्टसप्तत्यध्यायार्थमाह ॥ ततोवर्भेति ॥ एकोनद्वीत्यध्यायार्थमाह ॥ ततःपक्षीति ॥ अशीत्यध्यायार्थमाह ॥ ततोविश्वभुजंति ॥ २८ ॥ द्व्यशीत्यध्यायार्थमाह ॥ ततोवीरति ॥ त्र्यशीत्यध्यायार्थमाह ॥ वीरेति ॥ चतुरशीत्यध्यायार्थमाह ॥ गंगेति ॥ पंचाशीत्यध्यायार्थमाह ॥ कामेशेति ॥ २९ ॥ षड्वीत्यध्यायार्थमाह ॥ विश्वकर्मैति ॥ समाशीत्यध्यायार्थमाह ॥ दक्षयज्ञेति ॥ अष्टाशीत्यध्यायार्थमाह ॥ सत्याइति ॥ नवाशीत्यध्यायार्थमाह ॥ ततोदक्षेति ॥ ३० ॥ नवत्यध्यायार्थमाह ॥ ततोवैदिति ॥ एकनवत्यध्यायार्थमाह ॥ गंगेति ॥ द्विनवत्यध्यायार्थमाह ॥ नर्मदेति ॥ ३१ ॥ त्रिनवत्यध्यायार्थमाह ॥ सतीश्वरेति ॥ चतुर्नवत्यध्यायार्थमाह ॥ अमृतेति ॥ पंचनवत्यध्यायार्थमाह ॥ व्यासस्येति ॥ षण्णवत्यध्यायार्थमाह ॥ व्यासज्ञापेति ॥ ३२ ॥ सप्तनवत्यध्यायार्थमाह ॥ क्षेत्रेति ॥ अष्टनवत्यध्यायार्थमाह ॥ सुक्तिमंडपेति ॥ नवनवत्यध्यायार्थमाह ॥ विश्वजेति ॥ ३३ ॥

शतमाध्यायार्थमाह। ततो यावेति ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ सचैवमिति श्लोकोक्तमेकम् ॥ ३७ ॥ आदित्यमित्यक्षरचतुष्टयाविभक्तं द्वितीयम् ॥ ततो गच्छेदिति सार्धपादोक्तद्वितीयम् ॥ ३८ ॥
एतत्सर्वान्तरात्मकं मणपारिकीर्तितम् ॥ यस्य श्रवणमात्रेण सर्ववर्षादश्रुतेः फलम् ॥ अनुक्रमणिकाध्यायेष्वस्तियात्रापरिक्रमः ॥ ३९ ॥ सुतस्तनव ॥
यत्रापारिक्रमं ब्रूहि जनानां हितकाम्यया ॥ यथावत्सिद्धिकामानां सत्यवत्याः सुतोत्तम ॥ ३५ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ ॥ निशाग्रमहाप्राज्ञलोकाहर्षणज
स्मिन्ने ॥ यथाप्रथमतो यात्राकर्तव्यायात्रिकैः सुदा ॥ ३६ ॥ सचैवमादौ सांस्नायकश्रुतिरिति जले ॥ संनयदेवान्सपितृन् ब्रह्मणां श्रुतार्थादिनः ॥ ३७ ॥
आदित्येन्द्रादीषु द्वाविंशतिषु पाणिमिथ्याष्वपचतार्थिकाः ॥ ३८ ॥ नमस्कृत्य ततो गच्छेद्दृढद्वि विनायकम् ॥ ३९ ॥ ततः पुनर्दण्डपाणिमिथ्याष्वपचतार्थिकाः ॥ ४० ॥ दैनंदिनी विधातव्या महाफलमभीसुरिः ॥ ततो वैश्वर्यानामन्तरा
महाकालेश्वरतः ॥ ४१ ॥ ततः पुनर्दण्डपाणिमिथ्याष्वपचतार्थिकाः ॥ ४२ ॥ अथवा प्रतिश्रुतं च त्रैलोक्ये ॥ ततो वैश्वर्यानामन्तरा
महाकालेश्वरतः ॥ ४३ ॥ द्विसप्तायतनानां चकार्यायात्राप्रयत्नतः ॥ कृष्णां प्रतिपदं प्राप्य श्रुतावधियथाविधि ॥ ४४ ॥ अथवा प्रतिश्रुतं च त्रैलोक्ये ॥ ततो वैश्वर्यानामन्तरा
महाकालेश्वरतः ॥ ४५ ॥ ततः तीर्थं कृतस्नानस्ततोऽष्टाङ्गताम्रचर्चनः ॥ ४६ ॥ मौनयात्रां कुर्वन् प्राणः फलं प्राप्नोति यात्रिकः ॥ ४७ ॥ आकारं यस्य स शब्दश्च स्वरश्च योऽप्युक्तो दुरुः ॥ ४८ ॥
त्रिविष्टपमहादेवं ततो वैष्णवनिवाससम् ॥ स्तनश्चाथ चन्द्रेशं कदारं च ततो ब्रजेत् ॥ ४९ ॥ घर्मेशं च योऽपि शिरोऽच्छिन्नायै श्रुतः ॥ त्रिष्टुभं श्वरं च योऽपि शिरोऽच्छिन्नायै श्रुतः ॥ ५० ॥
विश्रास्तस्योपतिष्ठते श्रोत्रोच्चाटनसूचकाः ॥ ५१ ॥ अष्टातनयान्यायककर्तव्या निशान्ति ॥ ५२ ॥ यत्तु नैव मुनिः सत्त्वात् नैवायात्रा शब्दः ॥ ५३ ॥ यत्तु नैव मुनिः सत्त्वात् नैवायात्रा शब्दः ॥ ५४ ॥
देशश्चाग्रमन्तीशः सतीश्वरः ॥ अष्टमस्तारकोशश्च प्रत्यष्टमिषोऽपचतः ॥ ५५ ॥ दृश्यन्त्येति निगमा निशापोऽपचतः ॥ ५६ ॥ यत्तु नैव मुनिः सत्त्वात् नैवायात्रा शब्दः ॥ ५७ ॥
मन्त्रीसिदा ॥ ५८ ॥ सर्वविघ्नोपहन्नी च कर्तव्या शिवाभिः ॥ शैलेशं प्रथमं वीर्यं वरगन्तान् धृतराज ॥ ५९ ॥ तत्तु नैव मुनिः सत्त्वात् नैवायात्रा शब्दः ॥ ६० ॥
स्वलीनतीर्थेषु स्नातः पश्येत्स्वलीनमीश्वरम् ॥ ६१ ॥ स्नात्वा मंदाकिनीतीर्थेषु ब्रह्ममध्यमेऽश्वः ॥ ६२ ॥ पश्येत्स्वलीनमीश्वरम् ॥ ६३ ॥ कालिधन्वा देवाः कालिधन्वा देवाः कालिधन्वा देवाः ॥ ६४ ॥
मणिकण्ठयान्तः स्नात्वा पश्येदशानमीश्वरम् ॥ ततः कूपमुपसृष्ट्य गोपशमनलोकयेत् ॥ ६५ ॥ कालिधन्वा देवाः कालिधन्वा देवाः कालिधन्वा देवाः ॥ ६६ ॥
यथेत्तत्कृपयिषि तदुक्तः ॥ ६७ ॥ पंचवृडाद्विस्नात्वा ज्येष्ठस्यान्ततो चयेत् ॥ चतुःसमुद्रकूपेषु स्नात्वा देवं दमस्येत् ॥ ६८ ॥
ज्ञानवापीमिति श्लोकोक्तं चतुर्थम् ॥ ३९ ॥ तद्विनिपादोक्तं पंचममित्येषा चतुर्थीकोति ॥ पूर्वोक्तरूपा ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥

॥५८॥५९॥६०॥ एषचौत्क्रमश्चेति ॥ एतदायतनानिपृषोक्तौल्लायायाश्चिानि ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ विषयद्विदसर्वसहस्री ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥
 देवस्याग्रतुयापपतित्रोपस्पर्शनकृते ॥ शुक्रैर्वरततः पश्येत्तत्कृपविहितोदकः ॥ ६८॥ दंडवतेततः स्नात्वाव्याघ्रेऽणूजयेत्ततः ॥ शौनकेऽश्वकुण्डेतुस्वानं
 कृत्वाततोर्चयेत् ॥ ६९॥ जंबुकेशंमहालिङ्गंकृत्वायात्राभिमानरः ॥ कचिन्नजायतेभूयःसंसारेदुःखसागरे ॥ ६०॥ समारभ्यप्रतिपद्यावत्कृष्णान्वतदेशी ॥
 एतत्क्रमेणकर्तव्यमन्येत्तदायतनानि ॥ ६१॥ इमांयात्रानरः कृत्वाभूयोप्यभिजायते ॥ अन्यायात्राप्रकर्तव्यैकादशायतनोदवा ॥ ६२ ॥ आग्निप्रभुं
 सुस्नातः पश्येदाग्नीध्रमीश्वरम् ॥ उर्वशीशततोगच्छेत्तस्तुनकुलीश्वरम् ॥ ६३॥ आषाढीशततोदवाभारधूतेश्वरततः ॥ लङ्गलीशमयः जेन्यतस्तदु
 त्रिपुरांतकम् ॥ ६४ ॥ ततोमनःप्रकाशेशीतिदेशमथाब्रजेत् ॥ मङ्गलसेध्वरतस्मात्तिलपणेश्वरततः ॥ ६५ ॥ यात्रैकादशलिङ्गानिप्रेषत्तत्पार्श्वगतः ॥
 इमांयात्राप्रकुर्वणोरुद्रचंप्रायुयात्ररः ॥ ६६॥ अतः परंप्रवक्ष्यामिगरीयात्रामनुत्तमाम् ॥ शुक्रपक्षेद्विद्यायायात्राविष्वज्जिह्वा ॥ ६७ ॥ ततोऽतीर्थे
 मुस्नायमुखनिर्मालिकांब्रजेत् ॥ ज्येष्ठावाप्यांनरः स्नात्वाज्येष्ठागरीसमर्चयेत् ॥ ६८॥ सौभाग्यगौरिसंपूज्याज्ञानवाण्याकृतोदकैः ॥ ततः भृंगः शोशिवतत्रै
 वचकृतोदकः ॥ ६९ ॥ स्नात्वाविशालगंगायांविशालार्क्षीततोब्रजेत् ॥ सुस्नातेललिततीर्थेललितमर्चयेत्ततः ॥ ७०॥ स्नात्वाभवतितीर्थेयभञ्जनो
 परिपूजयेत् ॥ मङ्गलाचततोभ्यर्च्यविदुतीर्थकृतोदकैः ॥ ७१ ॥ ततो गच्छेन्महालक्ष्मीस्थिरलक्ष्मीसदृश्ये ॥ इमांयात्रानरः कृत्वासेनैरेन्युक्तिज
 न्मनि ॥ ७२ ॥ नदुःखैरभिभूयेत्तदहासुनापिकुञ्चित ॥ कुर्यात्प्रतिचतुर्थीहयात्राविघ्नेशितुःलदा ॥ ७३ ॥ ब्राह्मणेभ्यस्तदुद्देशादेयवैभोदमदुद ॥
 भोमेभैरवयात्राचकार्यापातकहरिणी ॥ ७४ ॥ रविवारोरेवयात्राषष्ठ्यर्चवारविसृजि ॥ तथैवरविसृतन्यासंनविघ्नोपरांतये ॥ ७५ ॥ जपः पापदवा
 धूम्यांचंदीयात्राशुभाभता ॥ अंतर्गृहस्यैवैयात्राकर्तव्याप्रतिवासम् ॥ ७६ ॥ प्रातः स्नानंविधायदौनस्यापंचविनायकम् ॥ जपः सूर्यस्तद्विधेशं
 स्थित्वानिर्वाणमंडपे ॥ ७७ ॥ अंतर्गृहस्ययात्राविकारिष्वेवौघशान्तये ॥ गृहीत्वानियमंचेतिगत्वाथमणिगणिकाम् ॥ ७८ ॥ स्नात्वासेनेनचगत्य
 मणिगणीशमर्चयेत् ॥ कंबलाश्वतरोनवावासुकीशंप्रणम्यच ॥ ७९ ॥ पर्वतेशततोदवागंगाकेशमप्यथ ॥ ततस्तुललितदिङ्मणरासेध्वरततः ॥ ८०॥
 ततोवैसोमनार्थचवाराहचततोब्रजेत् ॥ ब्रह्मेश्वरतोनवानवागस्तीश्वरततः ॥ ८१ ॥ कश्यपेशंनमस्कृत्यहरिकेशवनंततः ॥ वैद्यनाथततोदवाभुवे
 शमथवीह्यच ॥ ८२ ॥ गोकर्णेश्वरमन्यच्यहादेकेशमथाब्रजेत् ॥ अस्थिषेपतडागेचदृष्ट्वावैकीकसेश्वरम् ॥ ८३ ॥
 ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥

॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥
 भाष्यं ततो न त्वाचिप्रभुमेतः ॥ चित्रवटप्रणम्याथततः पशुपतीश्वरम् ॥ ८४ ॥ पितामहे चरंगे च ततस्तुकलेश्वरम् ॥ चंद्रेशस्त्वथ वीरेशो विद्ये
 शोऽक्षरम् ॥ ८५ ॥ नागेश्वरो हरिश्चंद्रश्चित्तमणि विनायकः ॥ सेना विनायकश्चाथ द्रष्टव्यः सर्वविघ्नहृत् ॥ ८६ ॥ वसिष्ठवामदेवौ च मूर्तिरूपधरा वृषभौ ॥
 तौ च यो यत्नतः कार्या महाविघ्न विनाशिनौ ॥ ८७ ॥ सीमा विनायकश्चाथ करुणेशं ततो ब्रजेत् ॥ त्रिसंध्येशो विशालाक्षी धर्मशो विष्वक्बहुका ॥ आशा वि
 नायकश्चाथ वृद्धादित्यस्तः पुनः ॥ ८८ ॥ चतुर्वक्त्रं रं लिङ्गं ब्रह्मीशस्तुतः परः ॥ ततो मनःप्रकामेश ईशानेशस्ततः परम् ॥ ८९ ॥ चंडीचंडीशैरहश्यौ
 भवानीशं करैततः ॥ दुर्दिगप्रमथ्य च ततो राजराजेशमर्चयेत् ॥ ९० ॥ लंगलीशस्ततो भयश्चस्ततस्तुकुलीश्वरः ॥ पराक्षेशमथोन त्वापरद्रव्येश्वरततः
 ॥ ९१ ॥ प्रतिग्रहेशं वापि निष्कलेशं मेव च ॥ मार्कण्डेयेशमभ्यर्च्य ततश्चाप्सरसेश्वरम् ॥ ९२ ॥ गंगेशोऽस्ततो ज्ञानवायुः स्नानं समाचरेत् ॥ नंदि
 केशं तारकेशं महाकालेश्वरततः ॥ ९३ ॥ दंडपाणि महेशं च मेक्षि शरणमेततः ॥ वीरभद्रेशं न त्वाविमुक्तेश्वरततः ॥ ९४ ॥ विनायकांस्ततः पंचविधनाथं
 ततो ब्रजेत् ॥ ततो मौनं विमृज्याथ मंत्रमेतमुदीरयेत् ॥ ९५ ॥ अंतर्गृहस्य यात्रेयं यथावद्यामया कृता ॥ न्यूनातिरिक्त्या शंभुः प्रीयतामनया विसुः ॥ ९६ ॥
 इति मंत्रं समुच्चार्य हाणं विसृज्मिदं ॥ विश्रम्य यायाद्भवनं निष्पापः शुण्यवाप्तरः ॥ ९७ ॥ संप्राप्य वासं रं विष्णोर्विष्णुतीर्थेषु सवतः ॥ कार्यायात्राप्रयत्नेन महापु
 ष्यसमुदये ॥ ९८ ॥ नभस्य पंचदश्यां च कुलस्तंभं समर्चयेत् ॥ दुःखं रुद्रपिशाचत्वं न भवेद्यस्य पूजनात् ॥ ९९ ॥ श्रद्धापूर्वमिमांसायात्राः कर्तव्याः क्षेत्रवा
 सिभिः ॥ पूर्वस्वापि विशेषेण कार्यायात्राश्च सर्वतः ॥ १०० ॥ नवं च दिवं संकुर्याद्दिनायात्रां क्वचिच्छ्रुती ॥ यात्राद्वयं प्रयत्नेन कर्तव्यं प्रतिवासरम् ॥ १ ॥
 आदौ स्वर्गारं गिण्यास्ततो विश्वेशितुर्व्वम् ॥ यस्य वंधं दिनं यातं कार्यानि वसतः सतः ॥ २ ॥ निराशाः पितरस्तस्य तस्मिन्नेव दिनेऽभवत् ॥ सदृष्टः कालसं
 षेऽसद्व्योमनुना स्फुटम् ॥ ३ ॥ समुद्रस्तत्र दिवसे विश्वेशो यत्र नोक्षितः ॥ सर्वतीर्थेषु समौ स सर्वयात्रां व्याधात्स च ॥ मणिकर्ण्यतुल्यः स्नातो यो विश्वेशं निर
 क्षतः ॥ ४ ॥ सत्यं सत्यं पुनः सत्यं सत्यं सत्यं पुनः ॥ दृश्यो विश्वेशो नित्यं स्नातव्यामणि कर्णिका ॥ ५ ॥ व्यासवाच ॥ ॥ सूतस्कांदिमं दं शुक्वाकाशी
 माहात्म्यमुत्तमम् ॥ नरो न निरयं याति कृत्वा यद्यसहस्रकम् ॥ ६ ॥ स्नात्वा सवर्णातितीर्थानि न्यच्छ्रेयः समुणज्यते ॥ काशीखंडस्य श्रवणात्तत्स्यात्सूत
 संशयः ॥ ७ ॥ दत्त्वा दानानि सवर्णाणि कृत्वा यज्ञाननेकशः ॥ तत्पुण्यं लभते मयस्तदतच्छ्रवणं ह्रुवम् ॥ ८ ॥ तत्वातपांसि चो ग्राणि प्राप्य ते यन्महत्फलम् ॥
 श्रवणादस्य खंडस्य लभते तत्र संशयः ॥ ९ ॥

॥ ११० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥

अधीत्यचतुरोवेदान्सांगान्यत्फलमाप्यते ॥ काशीखंडसमाकर्ण्यतत्फलं लभ्यते नरैः ॥ ११० ॥ गयायां श्राद्धदानाच्चयातृष्यंति पूर्वजाः ॥ तथैतच्छ्रुव
णावृणान्तुषुवांति पितामहाः ॥ ११ ॥ तैश्च सर्वपुराणानि श्रुतानि स्थिरबुद्धिभिः ॥ काशीखंडं श्रुतयैश्च सर्वोश्रियसांपदम् ॥ १२ ॥ श्रुताश्च सर्वधर्मास्तैर्महा
पुरुषैर्काशीभिः ॥ श्रुतयैः स्थिरचेतोभिः काशीमाहात्म्यमुत्तमम् ॥ १३ ॥ इदमेवाहिदेव्या परमापरिकीर्तिता ॥ जपेत्तत्खंडमखिलं श्रोतव्यं श्रद्धया द्विजाः
॥ १४ ॥ शृणुयादेकमपि य आल्यानं काशीखंडजम् ॥ श्रुतानि तेन सर्वाणि धर्मशान्नाण्यसंशयम् ॥ १५ ॥ महाधर्मैकजननं महार्थप्रतिपादकम् ॥
कारणं सर्वकामाप्तौ काशीखंडमिदं स्मृतम् ॥ १६ ॥ एतच्छ्रवणतः पुंसोऽपि क्लृप्त्यनैव दूरतः ॥ तुष्यंति सर्वपितरः श्रुत्वा तत्खंडमुत्तमम् ॥ १७ ॥ प्रीणन्त्यमर्त्याः
सर्वेऽपि ब्रह्मविष्णुशिवादयः ॥ सुनयः परिमोदन्ते मादृजं तिस्रस्तनकादयः ॥ १८ ॥ हृष्टः सर्वो भवेदेव भूतग्रामश्चतुर्विधः ॥ महिमं श्रवणादस्माद्वाराणस्यानसं
शयः ॥ १९ ॥ यद्दं श्रावयेद्बुद्धिद्वान्समस्तं त्वर्धमेव वा ॥ पादमात्रं तद्वर्धवा त्वेकं व्याख्यानमुत्तमम् ॥ २० ॥ सनमस्यः प्रयत्नेन संपूज्य स्तिवष्टेदेव वत् ॥
तस्मै देयं प्रयत्नेन विश्वेश प्रीतये सदा ॥ २१ ॥ तस्मिन्स्तुष्टे हि स तुष्टो विश्वेशो नात्र संशयः ॥ यत्रैतत्पठयेत् खंडं परानंदसमाश्रयम् ॥ २२ ॥ न तत्र प्रभवे
त्काश्चिदभंगलं समुद्भवः ॥ यद्दं शृणुयाद्बुद्धिद्वान्यश्च दं श्रावयेत्सुधीः ॥ २३ ॥ यः पठेदपि पुण्यात्मा ते सर्वे रुद्रमृतयः ॥ य एतत्पुस्तकं स्मर्य लेखयित्वा समर्प
येत् ॥ २४ ॥ अखिलानि पुराणानि तेन दत्तानि नान्यथा ॥ अत्राल्यानां नियावंति ह्येकाया वंत एव हि ॥ २५ ॥ तथापदानियावंति विर्णया वंत एव हि ॥
यावंत्यपि च मात्राणि यावत्यः पदपंक्तयः ॥ २६ ॥ गुणे मूत्राणि यावंति या वंतः पटतवः ॥ चित्ररूपाणि यावंति रम्यपुस्तकं संचके ॥ २७ ॥ ताव
द्युगसहस्राणि दाता स्वर्गमहीयते ॥ एतद्वा दशकृत्वो यः शृणुयात् खंडमुत्तमम् ॥ २८ ॥ ब्रह्महत्यापितस्याशुनश्चेच्छंभोरनुग्रहात् ॥ अपुत्रः शृणुयाद्य
स्तुमुन्नातः श्रद्धयान्वितः ॥ २९ ॥ तस्य पुत्रो भवत्येव शंभोराज्ञा प्रभावतः ॥ किंबहुतेन मृतो ह यस्य यस्य मनोरथः ॥ ३० ॥ यायस्तंते
सप्तसदा श्रुत्वा तत्राप्नुयात्कृती ॥ शृणुयाद्दूरदेशेऽपि यः काशीखंडमुत्तमम् ॥ ३१ ॥ सकाशीवासपुण्यस्य भाजनं स्याच्छिवाज्ञया ॥ एतच्छ्रवणतः
पुंसां सर्वत्र विजयो भवेत् ॥ सौभाग्यं चापि सर्वत्राप्नुयात्त्रिमलाशयः ॥ ३२ ॥ यस्य विश्वेश्वरस्तुष्टस्तस्यैतच्छ्रवणेन मतिः ॥ जायते पुण्ययुक्त
स्य महा निर्मलचेतसः ॥ ३३ ॥

सुखं भोगं लानां च महामंगलमुत्तमम् ॥ गृहे पिलिखितं दूज्यं सर्वमंगलसिद्धये ॥ १३४ ॥ इति श्री स्कन्दि महापुराण एकशीतिसाहस्र्याख्यानान्तर्गु
काशी बृहद्वाराधेयक्रमेण कानामशतमोऽध्यायः ॥ १०० ॥ ॥ ॥ श्री नारायणोत्तारार्धसूक्तम् ॥ ॥ रागात्तं देवदुःकशी बृहदम् ॥ ॥

[illegible]

इदं स्कान्दपुराणियनशीखण्डपुराणकं मन्त्र्या श्रीहृण्णदासलक्ष्मणराजशिरिआ

स्वकीये “श्रीवेङ्कटेश्वर” [स्टीम्] मुद्रणालये मुद्रयित्वा प्रकाशितम् ।

संवत् १९६५, शके १८३०.

कथ्यपुस्तकानि-(पुराणग्रन्थाः।)

ब्रह्मपुराण-संपूर्ण मूल संस्कृत ५)
 पञ्चपुराण-संपूर्ण ५५००० ग्रंथ छः खंडोंमें शुद्धतार्पक, कईएक व्रतादि-
 माहात्म्य, तीर्थमाहात्म्य, शिवविष्णु महिमा, रुद्राक्ष तुलसी माहात्म्यादि
 सृष्टिलेख, भूमिलेख, स्वर्गलेख, ब्रह्मलेख, पाताललेख उचरलेख क्रिया
 योगलेखमें सांगोपांग वर्णन है, यह ग्रंथ वैष्णवोंके अत्यन्त उपयोगा है १५)
 शिवपुराण-पं० ज्वालाप्रसाद मिश्रद्वारा भाषाटीकासमेत १५)
 शिवपुराणमाहात्म्य-मूल ३)
 अश्विपुराण-इसमें शास्त्रकलाओंका संक्षेप वर्णन सर्वदेवताओंकी प्रतिष्ठा लक्ष्मी-
 ति आदि होम, शिरपशास्त्र, रामधर्म, राजनीति, युद्धरचना, भारतसार, रामा-
 यणसार, ईश्वरावतार, सर्वतिथिवास्तव्यनादि व्रत धर्मप्रयोग, गन्धर्ववेद, भर-
 तशास्त्र, काव्य नाटकभेद, स्त्रीशिक्षा, रत्नादिपरिक्षा, वेदशास्त्रादि बहुतसे
 विषयोंका अपूर्व वर्णन है ४)
 ब्रह्मवैवर्तपुराण-संश्रुण चारोंखण्ड-इसमें श्रीकृष्णजीके अपूर्व चरित्र कथा स्तो-
 त्रादि और नारादादीकी उपाति, गंगा राक्षसान, राक्षसियुवाक्ष्यान, लक्ष्मी-
 की उत्पत्ति मनसादेवी उपाख्यान, गणपति उत्पत्ति और कथा । कृष्णजन्म-

पुस्तक मिलनेका ठिकाना-खेमराज श्रीकृष्णदास, "श्रीवेङ्कटेश्वर" स्ट्रीट प्रेस-बंबई.

खंडमें श्रीकृष्णलीला और रासोत्सवादि वर्णनहै ७)
 मार्कण्डेयपुराण-सप्तशती शान्तनवीदीकासह इसमें मार्कण्डेय और जैमिनिंका सत्सं-
 ग और संवाद अष्टसराओंपर दुर्वासासुनिका शाप कंकके मोरे जानेपर विद्यु-
 तरूप राक्षसका माराजाना । पक्षियोंके जन्म और चरित्र और देवीजीका
 माहात्म्य संयुक्त है ४)
 वाराहपुराण-धर्म अर्थ काम मोक्षादि सिद्धहोनेके लिये इतिहास संयुक्त कथा-
 आका वर्णन है ४)
 मत्स्यपुराण-जगतकी रचनाकेंद्रेतु और मत्स्यावतार धारण करनेका कारण प्रल-
 य होनेका कालपूर्वक वर्णन ब्रह्माके चारमुख होनेका कारण और दानवगंध-
 र्वकी उत्पत्ति सूर्यवंश चंद्रवंशका वर्णन इत्यादि कथाहै ५)
 ब्रह्मांडपुराण-संपूर्ण ५)
 वायुपुराण-इसमें अनेक विषय संयुक्त देवादि सृष्टिवर्णन मन्वन्तरादि चतुर्गुणा-
 ख्यान पृथुवंशकीर्तन शार्ङ्गक्रिया वर्णन और गयामाहात्म्यादि बहुतसे विष-
 यहैं ५)
 श्रीमद्भागवत-श्रीवारीदीका और टिप्पणीसह, ग्लेज कागज १०)

